

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 377 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

7 decembrie 2012

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
I	<i>Rezoluții, recomandări și avize</i>	
	REZOLUȚII	
	Parlamentul European	
	SESIUNEA 2011-2012	
	Ședințele dintre 10 și 12 mai 2011	
	Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 227 E, 2.8.2011.	
	TEXTE ADOPTATE	
	Mărți, 10 mai 2011	
2012/C 377 E/01	Închegărea și divulgarea activelor debitorilor în cazurile transfrontaliere Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2011 conținând recomandări către Comisie privind măsurile provizorii propuse pentru închegărea și divulgarea activelor debitorilor în cazurile transfrontaliere (2009/2169(INI))	1
	ANEXĂ	3
	Miercuri, 11 mai 2011	
2012/C 377 E/02	Guvernanța corporativă în instituțiile financiare Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la guvernanța corporativă în instituțiile financiare (2010/2303(INI))	7
2012/C 377 E/03	Acordul de liber schimb cu India Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la stadiul actual al negocierilor privind Acordul de liber schimb UE-India	13
2012/C 377 E/04	Relațiile comerciale UE-Japonia Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la relațiile comerciale dintre UE și Japonia	19

RO

(continuare în pagina următoare)

2012/C 377 E/05	Pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la Cartea verde a Comisiei privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE: pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice (2010/2106(INI))	23
2012/C 377 E/06	Raportul anual al Consiliului către Parlament privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC) în 2009 Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 privind raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC) în 2009, prezentat Parlamentului European în temeiul Părții a II-a secțiunea G subpunctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 (2010/2124(INI))	35
2012/C 377 E/07	Dezvoltarea politicii de securitate și apărare comune în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la dezvoltarea politicii de securitate și apărare comune în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (2010/2299(INI))	51
2012/C 377 E/08	UE ca actor global: rolul său în cadrul organizațiilor multilaterale Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la UE ca actor global: rolul său în cadrul organizațiilor multilaterale (2010/2298(INI))	66
Joi, 12 mai 2011		
2012/C 377 E/09	„Tineretul în mișcare” - un cadru de îmbunătățire a sistemelor europene de educație și de formare profesională Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la „Tineretul în mișcare” - un cadru de îmbunătățire a sistemelor europene de educație și de formare profesională (2010/2307(INI))	77
2012/C 377 E/10	Învățarea în primii ani de viață Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la învățarea în primii ani de viață în Uniunea Europeană (2010/2159(INI))	89
2012/C 377 E/11	Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre UE și Mauritania Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Mauritania	95
2012/C 377 E/12	Achiziții publice Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la accesul egal la piețele din sectorul public din UE și din țările terțe și la revizuirea cadrului juridic privind achizițiile publice, inclusiv concesionările	99
2012/C 377 E/13	Criza din sectorul pescuitului din Europa ca urmare a creșterii prețului petrolului Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la criza din sectorul pescuitului din UE datorată creșterii prețului petrolului	101
2012/C 377 E/14	Revizuirea „Small Business Act” Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la revizuirea „Small Business Act”	102
2012/C 377 E/15	O Uniune a inovării: Transformarea Europei pentru o lume post-criză Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la inițiativa „O Uniune a inovării: Transformarea Europei pentru o lume post-criză” (2010/2245(INI))	108

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Închețarea și divulgarea activelor debitorilor în cazurile transfrontaliere

P7_TA(2011)0193

Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2011 conținând recomandări către Comisie privind măsurile provizorii propuse pentru închețarea și divulgarea activelor debitorilor în cazurile transfrontaliere (2009/2169(INI))

(2012/C 377 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2007 referitoare la Cartea verde privind creșterea eficienței punerii în aplicare a hotărârilor judecătorești în Uniunea Europeană: poprirea asigurătorie a conturilor bancare ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 22 aprilie 2009 referitoare la executarea efectivă a hotărârilor în Uniunea Europeană: transparența activelor debitorilor ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor – Programul de la Stockholm ⁽³⁾,
 - având în vedere Programul de la Stockholm pentru 2010-2014 – o Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora ⁽⁴⁾, adoptat de Consiliul European la 10 decembrie 2009 ⁽⁵⁾, în special punctul 3.4.2,
 - având în vedere articolele 42 și 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0147/2011),
- A. întrucât cel mai important instrument al Uniunii pentru promovarea creșterii în perioada care urmează crizei financiare este piața sa internă; întrucât este esențial ca milioane de întreprinderi și cetățeni care folosesc piața internă și dreptul de a locui, de a lucra și de a călători pe teritoriul UE să dispună de căi de atac eficiente în cazul în care introduc o acțiune împotriva unui alt cetățean sau a unei alte întreprinderi;

⁽¹⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 655.

⁽²⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 7.

⁽³⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 12.

⁽⁴⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

⁽⁵⁾ Concluziile Consiliului European din 10-11 decembrie 2009 - EUCO 6/09.

Marți, 10 mai 2011

- B. întrucât piața internă și spațiul de libertate, securitate și justiție devin o realitate pentru cetățeni și întreprinderi doar acolo unde dreptul Uniunii, în special în domeniul justiției civile, este aplicat într-un mod eficace, de la transpunere și sensibilizare până la aplicare și executare;
- C. întrucât nivelul actual de recuperare cu succes a datoriilor transfrontaliere este extrem de scăzut, atât în ceea ce privește activele persoanelor fizice, cât și cele ale întreprinderilor; întrucât această stare de fapt descurajează comerțul transfrontalier, trimite un mesaj de impunitate debitorilor recalcitranți și afectează performanța economică a Uniunii;
- D. întrucât costul recuperării datoriilor transfrontaliere este în prezent prohibitiv pentru creditori în cazurile în care un debitor are active în mai multe state membre; întrucât a sosit timpul să simplificăm și să accelerăm acest proces de recuperare;
- E. întrucât astfel de costuri prohibitive au un impact negativ asupra extinderii împrumuturilor transfrontaliere și chiar a tranzacțiilor comerciale transfrontaliere, reprezentând un obstacol major în calea funcționării depline a pieței interne;
- F. întrucât măsurile de aplicare transfrontalieră trebuie să fie o prioritate pe piața internă și instanțele trebuie să poată să acționeze rapid pentru a dispune înghețarea activelor debitorului sau ale pretinsului debitor; întrucât, în lipsa unui astfel de instrument, comercianții necinstiți și alții care încearcă în mod intenționat să se sustragă răspunderii își pot transfera activele într-o altă jurisdicție, forțând cetățenii și micile întreprinderi care au obținut deja o hotărâre în instanță să apeleze la instanțele unui alt stat membru în încercarea de a-și recupera activele;
- G. întrucât este necesar un ordin de divulgare a informațiilor cu privire la active, date fiind dificultățile practice pe care le întâmpină creditorii în accesarea informațiilor referitoare la debitori din surse publice sau private într-un context transfrontalier;
- H. întrucât măsurile legislative cerute în această rezoluție ar trebui să se bazeze pe evaluări de impact detaliate, așa cum a solicitat Parlamentul;
- I. întrucât, în fiecare stat membru, ar trebui puse la dispoziție informații detaliate referitoare la procedurile pentru executarea creanțelor, prin portalul european e-justiție; întrucât ar trebui intensificată cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii din statele membre pentru a accelera procesul de recuperare a datoriilor;
- J. întrucât instrumentele propuse ar trebui să completeze dreptul și inițiativele existente ale Uniunii, în special Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale ⁽¹⁾, Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽²⁾, Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată ⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă ⁽⁴⁾ și portalul european e-justiție;
- K. întrucât instrumentele ar trebui să fie simple și ar trebui să evite întârzierile și cheltuielile inutile; întrucât acestea ar trebui să fie disponibile, acolo unde este cazul, *ex parte*, cu „efect surpriză”; întrucât drepturile debitorilor și ale pretenșilor debitori ar trebui apărute în mod corespunzător pentru a evita orice utilizare necorespunzătoare a măsurilor cerute,

⁽¹⁾ JO L 48, 23.2.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 399, 30.12.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 199, 31.7.2007, p. 1.

Marți, 10 mai 2011

1. solicită Comisiei să prezinte rapid Parlamentului, în temeiul articolului 81 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, propuneri legislative referitoare la măsurile pentru înghețarea și divulgarea activelor debitorilor și ale pretenșilor debitori în cazurile transfrontaliere, respectând recomandările detaliate de mai jos;
2. confirmă că aceste recomandări respectă principiul subsidiarității și drepturile fundamentale ale cetățenilor;
3. consideră că propunerea solicitată nu are implicații financiare pentru bugetul Uniunii;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta rezoluție, precum și recomandările detaliate în anexă.

ANEXĂ

RECOMANDĂRI DETALIIATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

Partea 1: Instrumente solicitate

Recomandarea 1 (în ceea ce privește forma și natura instrumentelor ce urmează a fi adoptate)

Parlamentul European solicită următoarele instrumente: un ordin european de conservare a activelor (OECA) și un ordin european de divulgare a activelor (OEDA). Acțiunea Uniunii ar trebui să ia forma unui regulament. Ambele instrumente ar trebui să fie măsuri corective de sine stătătoare, care să vină în completarea celor disponibile conform legislației naționale, și ar trebui să se aplice doar cazurilor transfrontaliere.

Partea 2: Recomandări comune pentru ambele instrumente

Recomandarea 2 (în ceea ce privește competența judiciară de a emite un astfel de ordin)

Parlamentul European consideră că instrumentele solicitate ar trebui să conțină norme de competență judiciară uniforme, care să specifice care sunt instanțele naționale competente să le emită. Aceste norme uniforme ar trebui să ia în considerare faptul că instanța care are competența de fond în temeiul Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului⁽¹⁾ este, în general, cea mai în măsură să se ocupe de aceste somații. De asemenea, acestea ar trebui să ia în considerare etapa la care s-a ajuns în cadrul procedurii principale în cursul căreia se solicită ordinul.

Recomandarea 3 (în ceea ce privește competența judiciară de a audia contestațiile la ordine)

Parlamentul European consideră că instanța care a inițiat OECA sau OEDA ar trebui să aibă competența judiciară exclusivă de a audia contestațiile la ordinul respectiv, în cazul în care aceste contestații se referă la efectul la nivelul UE al unui ordin. Acolo unde contestația se referă la efectul unui ordin într-un stat membru specific, altul decât cel în care se află instanța unde a fost inițiată procedura, această regulă poate fi moderată pentru a proteja debitorii, pretenșii debitori și terții, conferind competență judiciară și acelor instanțe din statul membru în care sunt situate activele. Temeiurile în baza cărora se poate face contestația față de ordine ar trebui enumerate exhaustiv în instrumentele solicitate.

Recomandarea 4 (în ceea ce privește formularul standard pentru solicitarea ordinelor și raportarea)

Parlamentul European consideră că ambele ordine ar trebui să poată să fie solicitate prin intermediul unui formular multilingv standard, inclusiv prin intermediul portalului european e-justiție. Formularul ar trebui să fie cât mai simplu cu putință. Comunicarea ar trebui, de asemenea, standardizată în ceea ce privește executarea somațiilor (de exemplu, în cazul OECA, răspunsul trimis de bancă autorității de executare referitor la succesul popririi asigurătorii, înștiințarea debitorului etc.).

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, 16.1.2001, p. 1).

Marți, 10 mai 2011

Recomandarea 5 (în ceea ce privește raportarea)

Comisiei ar trebui să îi revină obligația de a raporta cu privire la punerea în aplicare a instrumentelor solicitate și, în special, cu privire la asimilarea lor.

Partea 3: Recomandări specifice privind Ordinul european de conservare a activelor

Recomandarea 6 (în ceea ce privește etapa procedurilor principale în cadrul căreia se poate solicita un astfel de ordin)

Parlamentul European este de părere că este esențial să se poată obține un OECA *ex parte*, adică fără a i se trimite o notificare inițială părții ale cărei bunuri sunt vizate. Acest ordin ar trebui să fie disponibil înainte, în timpul și după procedura principală.

Recomandarea 7 (în ceea ce privește cazul care urmează a fi susținut de creditor)

Parlamentul European consideră că instanța națională ar trebui să fie cea care decide dacă acordă sau nu un OECA. Mai mult, pentru o prezumție solidă (*fumus boni juris*) și pentru stabilirea caracterului urgent (*periculum in mora*), sarcina probei ar trebui să îi revină reclamantului. Aceste criterii ar trebui să fie evaluate de instanțele naționale pe baza jurisprudenței existente a Curții de Justiție.

Recomandarea 8 (în ceea ce privește cantitatea minimă de informații necesare pentru a emite un OECA)

Parlamentul European consideră că informațiile exacte referitoare la debitor sau la pretinsul debitor ar trebui să fie suficiente, fără a fi nevoie și de numerele conturilor bancare. Aceste informații ar trebui să fie suficiente pentru a împiedica confuzia în cazul omonimiei.

Recomandarea 9 (în ceea ce privește forța executorie a unui astfel de ordin)

Dacă ordinul a fost obținut înaintea unei hotărâri care să stabilească existența unei datorii, cum se întâmplă cel mai adesea, ar trebui să poată fi executat pe întreg teritoriul UE cu condiția respectării unor măsuri provizorii necesare minime. În schimb, dacă ordinul a fost obținut după o hotărâre care a stabilit existența unei datorii, atunci acesta ar trebui să poată să fie executat pe întreg teritoriul UE fără a fi necesare măsuri provizorii.

Recomandarea 10 (în ceea ce privește efectul unui astfel de ordin)

Parlamentul European consideră că efectul OECA trebuie să se limiteze la poprirea asigurătorie a conturilor bancare și la înghețarea provizorie a depozitelor bancare și că acesta nu ar trebui să-i confere creditorului nicio formă de proprietate asupra activelor. Ar trebui să se aibă în vedere și dacă ordinul ar putea să acopere și alte tipuri de active, precum proprietățile imobiliare sau active viitoare (o creanță pe cale să devină plătitibilă sau o moștenire).

OECA nu ar trebui să afecteze mai multe conturi bancare decât este necesar și ar trebui să se limiteze la valoarea datoriei, plus eventualele cheltuieli de judecată și dobânzi. Ar trebui ca instanța care inițiază procedura să poată limita ordinul în timp, pentru fiecare caz în parte, luând în considerare particularitățile fiecăruia.

Recomandarea 11 (în ceea ce privește procesarea OECA-urilor)

Parlamentul European ar prefera să se utilizeze un sistem de transmisie electronică care să conecteze instanța emitentă la banca care deține conturile și care să fie accesibil prin intermediul portalului european e-justiție, însă rămâne deschis tuturor alternativelor.

Parlamentul European consideră că OECA ar trebui să le impună băncilor să aducă la îndeplinire ordinul imediat (respectiv în cadrul unor limite de timp definite strict) și, de asemenea, să informeze autoritatea de aplicare a legii cu privire la succesul sau eșecul popririi. Această procesare ar trebui să respecte normele aplicabile privind protecția datelor.

Marți, 10 mai 2011

Parlamentul European solicită Comisiei să conceapă instrumentul solicitat în așa fel încât costurile utilizării sale să fie minime. Date fiind diferențele substanțiale ale costurilor popririi asigurătorii a conturilor dintre statele membre, ar trebui să se analizeze dacă instrumentul solicitat ar trebui să aibă în vedere armonizarea acestor costuri sau dacă decizia privind nivelul acestor costuri ar trebui să rămână la latitudinea statelor membre. În orice caz, aceste costuri nu ar trebui să depășească o limită maximă stabilită în regulamentul, ar trebui să fie transparente și nediscriminatorii, să reflecte costurile reale suportate și să țină seama de instituirea zonei unice de plăți în euro și de faptul că aceste proceduri trebuie standardizate cât mai mult cu putință.

Parlamentul European solicită să se analizeze în detaliu problema părții care ar trebui să suporte costul procesării OECA, inclusiv bunele practici de la nivel național și regional.

Recomandarea 12 (în ceea ce privește garanțiile procedurale pentru debitori și preținșii debitori)

Parlamentul European consideră că instrumentul solicitat ar trebui să includă un set complet de garanții pentru debitori și preținșii debitori:

- A. când este solicitată înaintea unei hotărâri care stabilește existența unei datorii, acordarea unui OECA ar trebui condiționată de punerea la dispoziția instanței de către reclamant a unei cauțiuni sau a altor garanții, în vederea despăgubirii pârâtului și a eventualelor terțe părți pentru eventualele daune suferite. Pârâtul ar trebui să aibă posibilitatea de a revoca OECA oferind o cauțiune. Statele membre ar trebui să se asigure că aceste dispoziții nu împiedică accesul celor care dispun de mijloace financiare limitate.
- B. dacă OECA este acordat fără notificare (*ex parte*), pârâtul ar trebui să fie înștiințat formal și să i se pună la dispoziție toate informațiile necesare pentru a pregăti o contestație la ordin fără întârziere după executare.
- C. pârâtul ar trebui să aibă dreptul de a prezenta o contestație *ex post* la OECA. Temeiurile în baza cărora se poate introduce o astfel de contestație ar trebui armonizate în instrumentul solicitat. Competența judiciară de a audia o astfel de contestație ar trebui armonizată, de asemenea, în cadrul instrumentului.
- D. ar trebui stabilit un termen-limită clar pentru OECA. În special, dacă procedura principală nu a fost încă inițiată, instanța emitentă ar trebui să stabilească un termen în acest sens.
- E. instrumentul ar trebui să țină cont în mod corespunzător de diversitatea practicilor la nivel național în ceea ce privește greutățile debitorului, inclusiv de pragurile-limită existente sub care conturile bancare ale unei persoane fizice nu pot fi poprite. Prin urmare, aceste chestiuni ar trebui lăsate la latitudinea legislației din statul membru unde își are reședința obișnuită debitorul sau preținșul debitor. Cu toate acestea, pentru a spori securitatea juridică pentru creditori, statele membre ar trebui să aibă obligația de a-i comunica Comisiei informații referitoare la existența unor astfel de derogări, care ar trebui să fie făcute publice.
- F. OECA ar trebui să specifice faptul că creditorul execută un OECA pe riscul său și că poate fi tras la răspundere în vederea despăgubirii debitorului pentru orice daune rezultate ca urmare a măsurilor de punere în aplicare.

Partea 4: Recomandări specifice privind Ordinul european de divulgare a activelor

Recomandarea 13 (în ceea ce privește natura unui astfel de ordin)

Parlamentul European consideră că acest ordin ar trebui să poată fi solicitat cel puțin ca urmare a unei hotărâri care stabilește existența unei datorii. Comisia ar trebui să stabilească dacă ordinul poate fi pus la dispoziție la începutul procedurii, de exemplu când instanța competentă în fond consideră că există un risc real ca hotărârea sa să nu fie respectată, și ce garanții corespunzătoare ar trebui create.

Mai mult, Parlamentul European consideră că fiecărui stat membru ar trebui să i se solicite să decidă care este autoritatea sau care sunt autoritățile competente să inițieze un OEDA. Autoritățile numite astfel vor putea să emită OEDA-uri pentru fiecare caz în parte, luând în considerare circumstanțele fiecăruia.

Marți, 10 mai 2011*Recomandarea 14 (în ceea ce privește domeniul de aplicare materială a unui astfel de ordin)*

Parlamentul European consideră că debitorilor ar trebui, ca regulă generală, să li se solicite să divulge toate activele situate în interiorul spațiului de libertate, securitate și justiție, pentru a oferi creditorilor o gamă cât mai largă de acțiuni posibile.

Recomandarea 15 (în ceea ce privește forța executorie a unui astfel de ordin)

Parlamentul European consideră că doar instanța sau autoritatea care a inițiat OEDA-ul ar trebui să poată să-l modifice sau să-l anuleze. Un astfel de ordin ar trebui să poată fi executat pe întreg teritoriul UE fără a fi necesare măsuri provizorii.

Recomandarea 16 (în ceea ce privește garanțiile procedurale pentru debitori și pretinșii debitori)

Parlamentul European consideră că instrumentul solicitat ar trebui să includă un set complet de garanții pentru debitori:

- A. instrumentul ar trebui să găsească un echilibru corespunzător între dreptul la protecția datelor personale, garantat de Directiva 95/46/CE și prevăzut în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și punerea efectivă în aplicare a hotărârilor. În special, ar trebui create garanții pentru a proteja informațiile divulgate ca urmare a unui OEDA și pentru a împiedica utilizarea lor neadecvată.
- B. OEDA ar trebui să specifice faptul că creditorul îl execută pe riscul său și că poate fi tras la răspundere în vederea despăgubirii debitorului pentru orice daune rezultate ca urmare a divulgării.
- C. plata integrală a datoriei trebuie să ducă la anularea imediată a OEDA-ului, inclusiv la solicitarea unilaterală a debitorului care furnizează dovada achitării datoriei.

Recomandarea 17 (în ceea ce privește penalizările pentru declarații incorecte)

Parlamentul European consideră că instrumentul solicitat ar trebui să stabilească un cadru de penalizări pentru nerespectare sau declarații false, pentru a asigura respectarea eficace și uniformă a ordinului în întreg spațiul de libertate, securitate și justiție.

Miercuri, 11 mai 2011

Guvernanța corporativă în instituțiile financiare

P7_TA(2011)0223

Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la guvernanța corporativă în instituțiile financiare (2010/2303(INI))

(2012/C 377 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere Directiva 2010/76/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivei 2006/48/CE și a Directivei 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și rescurtizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizele Comisiei pentru afaceri juridice și Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0074/2011),

Abordarea

1. salută Cartea verde a Comisiei și posibilitatea de a îmbunătăți structurile de guvernanță corporativă din UE;
2. subliniază faptul că funcționarea corectă a pieței interne depinde de stabilitatea sistemului financiar și, în acest sens, de încrederea pe care cetățenii și consumatorii europeni o acordă instituțiilor și tranzacțiilor financiare; constată faptul că sistemele de remunerare utilizate până acum au condus la structuri necorespunzătoare;
3. este conștient de faptul că, în urma crizei financiare, a devenit clară necesitatea de a ameliora în mod semnificativ și tangibil calitatea protecției consumatorilor și a garanțiilor în sectorul serviciilor financiare, în special în ceea ce privește aspectele legate de monitorizare și supraveghere;
4. consideră că sectorul financiar ar trebui să satisfacă necesitățile economiei reale, să contribuie la o creștere durabilă și să dea dovadă de un nivel cât mai ridicat de responsabilitate socială;
5. constată că, în cursul recente crize financiare, numeroase instituții financiare din lume au intrat în colaps, ceea ce a dus la costuri uriașe pentru contribuabili; consideră că Comisia este justificată să examineze fiecare cauză posibilă a colapsului instituțiilor financiare pentru a preveni producerea unei noi crize;
6. constată o lipsă a valorilor și a eticii în comportamentul unor actori din instituțiile și de pe piețele financiare; subliniază că instituțiile și piețele financiare trebuie să ia în considerare, ca parte a propriei responsabilități sociale corporative, interesele tuturor părților implicate, cum ar fi clienții, acționarii și angajații;
7. constată că Legea Sarbanes-Oxley din SUA nu a fost eficientă deoarece nu a reușit să protejeze instituțiile din SUA în cursul crizei financiare și, în același timp, a majorat costurile de conformare pentru toate întreprinderile cotate la bursă, în special pentru IMM-uri, reducând competitivitatea și împiedicând crearea de noi întreprinderi cotate la bursă; subliniază că actualele condiții economice și necesitatea unei creșteri economice impun evitarea efectelor Legii Sarbanes-Oxley asupra UE;

⁽¹⁾ JO L 329, 14.12.2010, p. 3.

Miercuri, 11 mai 2011

8. constată diversitatea structurilor de guvernare corporativă din Uniunea Europeană și diversitatea abordărilor adoptate de statele membre în reglementarea acestor structuri; recunoaște că o abordare standard ar fi inadecvată și ar prejudicia competitivitatea instituțiilor financiare; constată că autoritățile naționale de supraveghere înțeleg aceste abordări diferite și sunt, în multe cazuri, cel mai bine plasate pentru a lua decizii care respectă principiile UE; subliniază totuși necesitatea unor standarde minime stricte pentru a asigura o bună guvernare în întregul sector financiar din UE;

9. recunoaște că domeniul guvernării corporative este în evoluție permanentă; consideră că o abordare proporțională care combină în egală măsură atât reglementările specifice bazate pe principii, cât și codurile de bune practici flexibile de tipul „conformare sau furnizare de explicații” este adecvată; subliniază că aceasta trebuie completată de evaluări externe periodice și de o supraveghere reglementară adecvată;

10. consideră că, în alte sectoare, poate fi totuși mai adecvată o procedură consolidată de „conformare sau furnizare de explicații” cu control, însoțită de cerințe legislative specifice și de controale mai detaliate asupra conformității sau variației și că este necesară o evaluare atât cantitativă, cât și calitativă, astfel încât verificarea conformității să nu devină un exercițiu pur formal;

11. solicită Comisiei să supună fiecare propunere despre care consideră că îmbunătățește guvernarea corporativă unei evaluări de impact din perspectiva raportului costuri-beneficii care să se axeze pe necesitatea menținerii unor instituții financiare solide, stabile și competitive, astfel încât acestea să poată contribui la creșterea economică, luând în considerare impactul nereglementării asupra stabilității financiare și asupra economiei reale;

Riscul

12. constată că unele instituții financiare și autorități de supraveghere nu au înțeles că natura, amploarea și complexitatea riscurilor pe care și le-au asumat au contribuit la criza financiară; consideră că o gestionare eficientă a riscurilor constituie un element esențial major pentru prevenirea unor viitoare crize;

13. solicită instituirea, în toate instituțiile financiare, a unui sistem de guvernare eficient, care să includă sisteme adecvate de gestionare a riscurilor, funcții de asigurare a conformității și de audit intern (iar în cazul societăților de asigurare, funcții de actuarial), politici și strategii, procese și proceduri;

14. subliniază faptul că riscul este intrinsec și necesar în sectorul financiar cu scopul de a asigura lichiditate, de a stimula competitivitatea și de a sprijini creșterea economică și crearea de locuri de muncă; o înțelegere și o evaluare aprofundată a riscului de către consiliile de administrație sunt absolut vitale pentru a evita o viitoare criză financiară;

15. solicită înființarea obligatorie a unor comitete pentru riscuri sau a unor mecanisme echivalente la nivelul consiliilor de administrație în cazul tuturor instituțiilor financiare importante din punct de vedere economic și la nivelul consiliului de administrație al societății-mamă pentru toate grupurile financiare importante din punct de vedere economic; autoritățile de supraveghere de la nivelul UE, în consultare cu autoritățile naționale competente ar trebui să elaboreze criterii și procese de identificare a persoanei potrivite în cazul tuturor cadrelor superioare și al tuturor celor care își asumă riscuri substanțiale, care să fie implementate de instituția financiară, iar autoritățile naționale ar trebui să asigure respectarea acestor criterii;

16. consideră că comitetul pentru riscuri sau alt organ echivalent ar trebui să fie responsabil de supravegherea și consilierea consiliului de administrație cu privire la expunerile de risc curente ale instituției financiare în cauză și ar trebui să prezinte recomandări cu privire la strategia viitoare în materie de riscuri, inclusiv la strategia de gestionare a capitalului și a lichidităților, ținând seama de evaluările stabilității financiare elaborate de autoritățile de supraveghere și de băncile naționale;

17. subliniază că responsabilitatea finală pentru guvernarea riscurilor îi revine consiliului de administrație, care trebuie să își asume și responsabilitatea pentru demonstrarea conformității și elaborarea planurilor de redresare;

Miercuri, 11 mai 2011

18. subliniază faptul că, în orice instituție, asumarea unor riscuri disproporționate este incompatibilă cu responsabilitatea cea mai importantă a membrilor consiliului său de administrație, și anume o strategie de afaceri sustenabilă pe termen lung;
19. consideră că societățile ar trebui să aplice o procedură internă, aprobată de autoritatea de supraveghere, pentru a soluționa conflictele care ar putea apărea între unitatea de gestionare a riscului și unitățile operaționale; în plus, consiliul de administrație ar trebui să aibă obligația de a informa autoritățile de supraveghere cu privire la orice risc substanțial de care este conștient;
20. sprijină crearea unor canale de informare a comitetului pentru riscuri sau a autorităților de supraveghere externe privind conflictele interne sau practicile necorespunzătoare dintr-o societate, recunoscând, de asemenea, că practicile diferă uneori de politici, iar conducerea nu este informată întotdeauna cu privire la practicile reale;
21. subliniază că sistemul de comunicare între funcția de gestionare a riscurilor și consiliul de administrație ar trebui îmbunătățite prin introducerea unei proceduri prin care să se apeleze la un nivel superior al ierarhiei pentru soluționarea conflictelor/problemelor;
22. subliniază că directorul responsabil cu gestionarea riscurilor ar trebui să aibă acces direct la consiliul de administrație al societății; pentru a garanta că independența și obiectivitatea acestuia nu sunt compromise, numirea și concedierea sa se decid la nivelul întregului consiliu;
23. propune, de asemenea, să se elaboreze proceduri de înregistrare a situațiilor în care opinia comitetului pentru riscuri nu se ia în considerare și propune ca aceste informații să fie puse la dispoziția auditorilor și a autorităților de supraveghere;
24. ia act de Directiva privind transparența, care impune instituțiilor să facă publice principalele riscuri în raportul lor de gestiune, și de a patra Directivă privind dreptul societăților comerciale, care impune instituțiilor să își descrie sistemele de control intern legate de riscurile raportării financiare; constată că instituțiile financiare ar trebui să fie obligate să-și dezvăluie planurile de redresare și rapoartele de supraveghere referitoare la acestea;
25. consideră că instituțiile financiare ar trebui să aibă obligația de a întocmi un raport anual – cu cât mai puține eforturi birocratice – privind gradul de adecvare și eficacitatea sistemelor de control intern, iar obligația de adoptare a raportului să îi revină consiliului de administrație; consideră, de asemenea, că ar trebui să existe obligația ca raportul anual întocmit de către auditorii externi ai instituției financiare să conțină o evaluare similară; subliniază că trebuie totuși evitat „efectul Sarbanes-Oxley” în cadrul UE;
26. consideră că ar trebui să se acorde o mai mare atenție implementării măsurilor de creștere a gradului de conștientizare a riscurilor în instituțiile financiare, întrucât această conștientizare sporită la toate nivelurile instituției, inclusiv în rândul angajaților, constituie un factor decisiv pentru ameliorarea gestionării riscurilor;
27. este de acord cu necesitatea consolidării măsurilor la nivelul UE pentru a preveni conflictele de interese în vederea garantării obiectivității și independenței în luarea deciziilor a membrilor consiliului de administrație din întreg sectorul bancar, al valorilor mobiliare și al asigurărilor;

Consiliile de administrație

28. solicită autorităților de supraveghere de la nivelul UE să elaboreze, în consultare cu autoritățile naționale competente, criterii de competență pentru desfășurarea unui test de „identificare a persoanei potrivite”, al cărui scop să fie evaluarea persoanelor ținând seama de natura, complexitatea și mărimea instituției financiare; autoritățile de supraveghere trebuie să își realizeze evaluările și să își desfășoare procedurile de aprobare în mod eficient și în timp util, ținând seama în mod corespunzător de opinia societăților reglementate; în cazul instituțiilor financiare majore și al instituțiilor financiare de importanță sistemică, autoritățile de supraveghere ar trebui să desfășoare controale detaliate asupra gradului de adecvare, expertiză și diversitate a membrilor consiliului de administrație atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv, precum și asupra pertinentei numirii lor, iar în cazul directorilor, asupra componenței generale a organului de conducere și asupra timpului consacrat de aceștia funcției lor, având în vedere și celelalte activități pe care le desfășoară;

Miercuri, 11 mai 2011

29. solicită Comisiei să elaboreze o legislație care să oblige marile instituții financiare să își supună consiliile de administrație unor evaluări externe periodice cu scopul de a garanta nu numai standarde înalte pentru contribuția fiecărui membru al consiliului de administrație, dar și faptul că consiliile, în ansamblul lor, precum și comitetele acestora sunt în măsură să realizeze obiectivele strategice ale instituției și să gestioneze riscurile; solicită marilor instituții financiare să confirme în rapoartele lor anuale că au realizat astfel de evaluări, precum și numele evaluatorului extern, o descriere a domeniului evaluării și faptul că au dat curs recomandărilor acestuia; solicită autorităților europene de supraveghere să elaboreze orientări cu privire la sfera de acoperire a unor astfel de evaluări în urma unor consultări cu sectorul în cauză, acționarii și autoritățile de reglementare;

30. consideră că rolurile de director general executiv și de președinte al consiliului de administrație ar trebui să fie separate, dar constată că există circumstanțe în care un rol combinat ar putea fi necesar pe termen scurt; atrage, de asemenea, atenția asupra faptului că, în cazul administrării corporative și al politicilor de remunerare, principiile consacrate în tratatele și directivele UE referitoare la remunerarea și tratamentul egal al bărbaților și al femeilor trebuie respectate și sprijinite;

31. consideră că membrii consiliilor unitare sau de supraveghere, la nivel colectiv, ar trebui să dispună de calificări profesionale, cunoștințe și experiență recente și relevante, inclusiv în sectorul financiar, pentru a conduce împreună întreprinderea financiară; solicită tuturor instituțiilor financiare importante din punct de vedere economic să dispună de membri ai consiliului de administrație fără funcții executive; consideră însă că fiecare instituție financiară ar trebui să dispună de un consiliu caracterizat de diversitatea experienței, a competențelor și a caracterului, astfel încât să poată asigura o gestiune fiabilă și prudentă și că numirile ar trebui făcute în funcție de merit;

32. subliniază faptul că o diversitate mai mare în rândul membrilor consiliilor de administrație va reduce vulnerabilitatea la crize a sectorului financiar și va contribui la stabilitatea economică; solicită Comisiei să prezinte un plan de creștere treptată a diversității de gen, al cărui obiectiv să fie atingerea unei prezențe de minimum **30 %** a fiecărui gen în consiliile de administrație ale instituțiilor financiare, precum și să asigure realizarea acestui obiectiv într-un interval de timp rezonabil și să ia în calcul măsuri de creștere a diversității din perspectivă profesională, socială și culturală;

33. subliniază faptul că o diversitate mai mare în rândul membrilor consiliilor de administrație va ameliora, foarte probabil, calitatea dezbaterilor și a procesului decizional;

34. evidențiază importanța prezenței reprezentanților lucrătorilor în consiliul de administrație, în special datorită interesului pe termen lung al acestora pentru o administrare sustenabilă a instituției, precum și datorită experienței și cunoștințelor acestora privind structurile interne ale acesteia;

35. consideră că instituțiile financiare și autoritățile financiare publice trebuie să garanteze procese de numire transparente și independente;

36. subliniază faptul că membrii consiliului de administrație trebuie să aloce suficient timp îndeplinirii sarcinilor lor, care ar trebui să fie trasate de organismele de supraveghere de la nivelul UE și să fie monitorizați de consiliul de administrație și de organismele naționale de supraveghere;

37. consideră că ar trebui să existe o prezumție împotriva oricărei persoane care exercită funcții într-un număr excesiv de consilii de administrație ale diferitelor grupuri financiare;

38. solicită punerea în aplicare eficace a normelor privind consultarea și participarea lucrătorilor, sisteme pentru care s-a optat în conformitate cu Directiva 2001/86/CE de completare a statutului societății europene;

39. consideră că responsabilitatea și răspunderea juridică, de facto pentru elaborarea și aplicarea principiilor guvernantei corporative la toate nivelurile în cadrul întreprinderii/corporației ar trebui să aparțină conducerii superioare și consiliului de administrație;

40. consideră că este necesar un standard european minim definit clar, referitor la responsabilitatea membrilor consiliilor de administrație ale instituțiilor financiare;

Miercuri, 11 mai 2011

41. constată că Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții, Fondul European de Investiții și băncile centrale ale tuturor statelor membre sunt conduse de guvernatori bărbați; constată cu doar un număr redus de femei se află în prezent în poziții de conducere în cadrul băncilor centrale ale statelor membre și ale instituțiilor financiare;
42. consideră că membrii consiliului de administrație ar trebui să aibă în general sarcina de a supraveghea și ar trebui să fie obligați să raporteze orice risc semnificativ autorităților de supraveghere;
43. invită Comisia și statele membre să ia măsuri în domeniul egalității de gen în ceea ce privește numirea guvernatorilor în cadrul instituțiilor și organismelor financiare din Uniunea Europeană;
44. încurajează Comisia să promoveze politici care să încurajeze societățile din sectorul financiar, în actualul mediu economic, să aprecieze și să realizeze o reprezentare mai echilibrată a bărbaților și a femeilor în organele decizionale;
45. subliniază că administrarea corporativă și politicile de remunerare trebuie să respecte și să stimuleze principiile egalității salariale și ale egalității de tratament între femei și bărbați, prevăzute de tratate și de directivele europene;

Remunerarea

46. consideră că politicile de remunerare trebuie să se întemeieze pe performanța pe termen lung a angajaților și a societăților acestora pentru a garanta că acestea nu contribuie la asumarea de riscuri excesive și că politicile de remunerare sau plățile nu ar trebui să submineze niciodată stabilitatea firmei;
47. salută modificările politicii de remunerare introduse deja de instituțiile financiare, conform cărora bonusurile sunt corelate cu succesul economic pe termen lung al întreprinderii și sunt plătite cel mai devreme după trei ani; salută, în plus, posibilitatea de a solicita recuperarea retroactivă a bonusurilor în cazul neîndeplinirii obiectivelor economice;
48. subliniază că toate opțiunile pe acțiuni trebuie să fie făcute publice în mod corespunzător și că trebuie să aibă perioade premergătoare exercitării de cel puțin trei ani; consideră că ar trebui să se prefere utilizarea instrumentelor de capital contingent față de cea a acțiunilor, pentru că prezintă mai puține riscuri legate de conflictul de interese care poate determina o gestiune pe termen scurt;
49. ia act de faptul că problema remunerării în instituțiile financiare a fost abordată în Directiva CRD III;
50. subliniază importanța unei politici stricte de remunerare conform dispozițiilor din Directiva privind cerințele de capital (CRD III) și Directiva Solvabilitate II; se așteaptă ca măsurile menționate, precum și alte măsuri legislative în vigoare să fie puse în aplicare rapid, între 2011 și 2013; solicită Comisiei să publice un raport de evaluare în 2015;
51. recunoaște faptul că abordările structurale sunt diferite de la un stat membru la altul; încurajează practicile de consolidare a guvernării corporative în funcție de statutul juridic, de dimensiunea, de natura, de complexitatea și de modelul de afaceri al instituției financiare;
52. constată că aplicarea recomandărilor existente pentru remunerarea cadrelor de conducere ale societăților cotate la bursă nu este nici uniformă și nici satisfăcătoare; prin urmare, invită Comisia să prezinte propuneri legislative la nivelul UE privind remunerarea cadrelor de conducere ale societăților cotate la bursă pentru a garanta că structura de remunerare din societățile cotate la bursă nu încurajează asumarea de riscuri excesive, precum și pentru a asigura condiții de concurență echitabile la nivelul UE;
53. subliniază, în special, preocupările legate de faptul că, în prezent, acționarii nu pot exercita și nu exercită un control adecvat asupra politicilor de remunerare ale instituțiilor financiare;

Miercuri, 11 mai 2011

54. insistă asupra necesității unei transparențe totale pentru ca acționarii să poată realiza o supraveghere adecvată a politicilor de remunerare și solicită, în special, publicarea numărului de angajați din fiecare instituție care primesc o remunerație totală mai mare de 1 milion de euro, în tranșe de cel puțin 1 milion de euro;

55. consideră că acționarii ar trebui să contribuie la stabilirea unor politici de remunerare sustenabile și ar trebui să aibă posibilitatea de a-și exprima opinia cu privire la politicile de remunerare, având dreptul de a respinge politica de remunerare definită de comitetul de remunerare în cadrul adunării generale;

Autoritățile de supraveghere, auditorii și instituțiile

56. consideră că un trilog consolidat între autoritățile de supraveghere, auditori (interni și externi) și instituții ar îmbunătăți probabilitatea detectării din timp a riscurilor semnificative sau sistemice; încurajează autoritățile de supraveghere, Comitetul european pentru risc sistemic, auditorii și instituțiile să se angajeze în discuții deschise și să mărească frecvența întâlnirilor pentru a facilita supravegherea prudentială; recomandă, în plus, organizarea de reuniuni bilaterale între auditori și autoritățile de supraveghere ale principalelor instituții financiare; consideră că ține de responsabilitatea consiliului de administrație și a auditorului intern să se asigure că există mecanismele necesare de control intern pentru detectarea riscurilor sistemice și să stabilească o procedură de urmat pentru informarea consiliului de administrație și a autorităților de supraveghere cu privire la aceste riscuri pentru a evita consecințele negative;

57. subliniază că rolul principal al auditorilor nu ar trebui să fie grav compromis de impunerea unor sarcini suplimentare, cum ar fi examinarea și evaluarea unor informații care nu sunt legate de audit și care nu se încadrează în sfera lor de competență; consideră că auditorii ar trebui să raporteze direct autorităților de supraveghere, atunci când sunt conștienți de existența unei preocupări semnificative legate de supraveghere, și să participe la evaluări de control specifice, în ansamblul sectorului;

58. insistă ca autoritățile publice, inclusiv autoritățile europene de supraveghere sau autoritățile naționale de supraveghere să adere la standarde înalte de independență și la standardele similare în domeniul guvernancei corporative;

Acționarii și adunarea generală anuală

59. încurajează acționarii instituționali să joace un rol mai activ în responsabilizarea consiliului de administrație și a strategiei sale astfel încât acestea să reflecte interesele pe termen lung ale beneficiarilor lor;

60. solicită ca legislația să oblige toate părțile autorizate să administreze investiții în numele unor părți terțe în UE să declare public dacă aplică sau nu un cod de bună conduită și, în caz afirmativ, să comunice pe care și de ce, iar, în caz negativ, să comunice motivul pentru care nu fac acest lucru;

61. consideră că tranzacțiile semnificative care depășesc o dimensiune definită și proporțională ar trebui să fie supuse aprobării exprese a acționarilor sau ar trebui să facă obiectul obligației de a informa acționarii înainte de efectuarea tranzacției respective, cu condiția ca implicarea acționarilor să fie fezabilă, principiul confidențialității să fie respectat, iar activitatea cotidiană a instituției financiare să nu fie subminată; AEVMP poate publica orientări cu privire la criteriul de referință adecvat, în consultare cu autoritățile naționale competente;

62. recunoaște că transparența este necesară în ceea ce privește tranzacțiile cu părțile afiliate și că tranzacțiile semnificative care implică o parte afiliată ar trebui să fie notificate autorității responsabile de cotarea la bursa de valori și să fie însoțite de o scrisoare din partea unui consilier independent prin care se confirmă că tranzacția este corectă și rezonabilă sau ar trebui să facă obiectul unui vot al acționarilor, partea afiliată neputând participa la acest vot; AEVMP poate publica orientări cu privire la criteriul de referință adecvat, în consultare cu autoritățile naționale competente;

Miercuri, 11 mai 2011

63. solicită alegerea anuală obligatorie a fiecărui membru al consiliului de administrație, obligația anuală de a solicita aprobarea politicii consiliului de administrație sau descărcarea de gestiune acestuia în cadrul adunării generale anuale cu scopul de a responsabiliza consiliul de administrație și pentru a încuraja o cultură a responsabilității sporite;

64. solicită o anchetă asupra barierelor puse controlului efectiv al acționarilor, precum și eliminarea obstacolelor de reglementare din calea colaborării rezonabile.

65. solicită introducerea votului electronic pentru a încuraja acționarii să se implice în guvernarea corporativă a instituțiilor financiare;

66. este de părere că toate societățile în comandită simplă ar trebui să poată prevedea în statut dacă partenerii lor pot rămâne anonimi sau sunt identificați nominal, și că, în cazul din urmă, trebuie promulgată o lege care să garanteze că identitățile acestora sunt într-adevăr făcute publice;

*

* *

67. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Acordul de liber schimb cu India

P7_TA(2011)0224

Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la stadiul actual al negocierilor privind Acordul de liber schimb UE-India

(2012/C 377 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Orientările Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind întreprinderile multinaționale și Declarația tripartită de principii a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind întreprinderile multinaționale și politica socială,
- având în vedere Declarația ministerială din cea de-a patra sesiune a Conferinței ministeriale a OMC, adoptată la 14 noiembrie 2001 la Doha, și în special punctul 44 al acesteia, privind tratamentul special și diferențiat (TSD),
- având în vedere Rezoluția sa din 29 septembrie 2005 privind relațiile dintre UE și India: Un parteneriat strategic ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 octombrie 2006 intitulată „Europa globală: concurența la nivel mondial. O contribuție la strategia UE de creștere economică și de ocupare a forței de muncă” (COM(2006)0567),
- având în vedere Rezoluția sa din 26 martie 2009 referitoare la acordul de liber schimb UE-India ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 iulie 2007 privind Acordul TRIPS și accesul la medicamente ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2007 privind Europa globală – aspecte externe ale competitivității ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO C 227 E, 21.9.2006, p. 589.

⁽²⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 166.

⁽³⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 591.

⁽⁴⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 128.

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere documentul de strategie de țară pentru India (2007-2013),
- având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110(2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Uniunea Europeană ar trebui să acorde în continuare prioritate sistemului comercial multilateral bazat pe reguli, stabilit de OMC, care creează cele mai favorabile perspective pentru un comerț internațional deschis și echitabil, prin stabilirea unor norme adecvate și prin asigurarea respectării acestora;
- B. întrucât realizarea cu succes și în mod echilibrat a Agendei de dezvoltare de la Doha (ADD) este de o importanță deosebită atât pentru Uniunea Europeană, cât și pentru India și întrucât un astfel de acord nu împiedică încheierea unor acorduri bilaterale în cadrul OMC +, care pot fi complementare normelor multilaterale;
- C. întrucât Uniunea Europeană reprezintă cea mai importantă sursă de investiții străine directe (ISD) a Indiei, acestea reprezentând 27 % din totalul ISD din 2009; întrucât cota investițiilor UE a scăzut însă în ultimii trei ani, de la 37 % din totalul ISD în 2007 la 32 % în 2008 și 27 % în 2009, în timp ce ISD ale UE în China au fost, în 2009, cu mult mai mari decât cele din India, ajungând la 5,3 miliarde de euro față de 3,1 miliarde în India;
- D. întrucât India a fost, în 2000, pe locul șaptesprezece în topul celor mai importanți parteneri comerciali ai Uniunii Europene și pe locul opt în 2010 (când valoarea activităților comerciale s-a ridicat la 67,8 miliarde de euro); întrucât cota relativă a UE pe piața din India a scăzut de la 23,2 % în 1999 la 14,5 % în 2009, în timp ce cota de piață a Chinei a crescut de patru ori în aceeași perioadă, de la 2,6 % în 1999 la 11,3 % în 2009;
- E. întrucât India este cel mai mare beneficiar al Sistemului generalizat de preferințe (SGP); întrucât importurile din India ale Uniunii Europene cu tarife preferențiale sau fără taxe vamale au avut, în 2009, o valoare de 19,9 miliarde de euro și au reprezentat 83 % din totalul importurilor UE din India;
- F. întrucât ambele părți se așteaptă să își asigure beneficii semnificative prin eliminarea taxelor vamale și prin liberalizarea comerțului în domeniul serviciilor și a înființării întreprinderilor și își reafirmă angajamentul de a reduce tarifele și de a liberaliza și mai mult înființarea întreprinderilor și comerțul în domeniul serviciilor;
- G. întrucât accesul pe piață trebuie să fie însoțit de norme și standarde transparente și adecvate pentru a asigura faptul că liberalizarea comerțului este benefică;
- H. întrucât accesul pe piață este limitat de bariere netarifare în calea comerțului (BNT), precum cerințe privind sănătatea și siguranța sau bariere tehnice, restricții cantitative, proceduri de conformitate, mecanisme de protecție a comerțului, proceduri vamale, fiscalitate internă și faptul că nu au fost adoptate norme și standarde internaționale;
- I. întrucât ar trebui să se țină și mai mult seama de elementele privind recunoașterea, protecția adecvată și eficientă, precum și punerea în aplicare și controlul aplicării drepturilor de proprietate intelectuală (DPI), inclusiv a brevetelor, a mărcilor privind bunuri sau servicii, a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, a indicațiilor geografice (IG) (inclusiv a denumirilor de origine), a proiectării industriale și a topografiilor circuitelor integrate;
- J. întrucât medicamentele contrafăcute pot dăuna sănătății; întrucât UE și India ar trebui să își unească forțele pentru a rezolva această problemă;
- K. întrucât India este unul dintre cei mai importanți producători și exportatori de medicamente generice;
- L. întrucât succesul și viabilitatea programelor de sănătate depind în mare măsură de disponibilitatea permanentă a medicamentelor generice de calitate la prețuri reduse; având în vedere rolul crucial pe care îl joacă India în calitate de furnizor de astfel de produse, precum și impactul negativ demonstrat pe care îl au asupra disponibilității medicamentelor generice normele privind proprietatea intelectuală din TRIPS-plus;

Miercuri, 11 mai 2011

- M. întrucât articolul 1 alineatul (1) din Acordul de cooperare stipulează respectarea drepturilor omului și a principiilor democratice; întrucât aceasta este un element esențial al acordului;
- N. întrucât accesul întreprinderilor din UE la piața din India este în continuare împiedicat de mai multe bariere netarifare în calea comerțului (BNT), precum cerințe împovărătoare privind sănătatea și siguranța sau bariere tehnice, restricții cantitative, proceduri de conformitate prea restrictive, mecanisme de protecție a comerțului care nu au sens, proceduri vamale, fiscalitate internă și faptul că nu au fost adoptate norme și standarde internaționale,

Aspecte generale

1. consideră că ALS ar trebui să fie echilibrat și compatibil cu normele și obligațiile OMC; consideră că succesul ADD reprezintă în continuare o prioritate comercială pentru Uniunea Europeană și că negocierile cu India privind ALS trebuie să fie, prin urmare, complementare normelor multilaterale;
2. salută rezultatul summitului UE-India din decembrie 2010 și încurajează părțile participante la negocieri să grăbească negocierile și să consulte în continuare părțile interesate care au un rol esențial; reamintește promisiunea Uniunii Europene și a Indiei de a grăbi negocierile privind ALS și de a face progrese majore și eficiente în vederea încheierii rapide a unui acord comercial și de investiții cuprinzător, ambițios și echilibrat; își exprimă dezamăgirea cu privire la ritmul lent al negocierilor; invită ambele părți să depună toate eforturile pentru a încheia un ALS cuprinzător, ambițios și echilibrat până la sfârșitul lui 2011;
3. încurajează guvernele federale și de stat ale Indiei să își sincronizeze politicile și procedurile, astfel încât să permită maximizarea eventualelor câștiguri;
4. reamintește că obiectivele politicii comerciale comune ar trebui să fie pe deplin coordonate cu obiectivele globale ale Uniunii Europene, și că, în conformitate cu articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, politica comercială comună a UE trebuie să se desfășoare „în cadrul principiilor și al obiectivelor acțiunii externe a Uniunii” și că, în conformitate cu articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, aceasta trebuie să contribuie, printre altele, la dezvoltarea durabilă, eliminarea sărăciei și protecția drepturilor omului;
5. subliniază, având în vedere complementaritatea celor două economii, potențialul de intensificare a comerțului dintre UE și India și ocaziile de investiții și de afaceri care decurg din ALS; consideră ALS UE - India ca fiind, în ansamblu, un acord în urma căruia ambele părți au de câștigat, dar recomandă efectuarea unei evaluări a caracteristicilor specifice existente în anumite sectoare pentru a identifica eventualele dezavantaje ale ALS pentru sectoarele sensibile ale UE;
6. solicită Comisiei să includă, ca o parte esențială a ALS, un capitol ambițios privind dezvoltarea durabilă;

Comerțul cu bunuri

7. salută rezultatele multora dintre simulările de liber schimb care demonstrează că ALS ar contribui la sporirea totalului exporturilor și importurilor, atât în cazul Uniunii Europene, cât și al Indiei; subliniază că, având în vedere rata medie actuală a creșterii, comerțul bilateral va crește, conform așteptărilor, până la 160,6 miliarde de euro până în 2015;
8. observă că tarifele medii aplicate de India au scăzut, dar că sunt în continuare mult mai ridicate decât cele aplicate de UE; subliniază în special faptul că tariful mediu aplicat de India pentru accesul la piețele neagricole se ridică în prezent la 10,1 %, în comparație cu un tarif mediu de 4 % în UE, în timp ce tariful mediu al Indiei pentru agricultură este de 31,8 %, în comparație cu un tarif mediu de 13,5 % în UE;

Miercuri, 11 mai 2011

9. subliniază că obiectivul privind comerțul industrial ar trebui să fie eliminarea completă și reciprocă a taxelor vamale, însoțită de o asimetrie a calendarului, și că orice posibilă excepție de la acest obiectiv ar trebui să fie limitată și să facă obiectul unei revizuii și nu ar trebui să implice excluderea sectoarelor care sunt importante pentru ambele părți, precum cel al autovehiculelor;
10. ia act de faptul că acordul ar trebui să respecte aspectele sensibile legate de comerțul agricol, dar că acest lucru nu ar trebui să împiedice deschiderea piețelor în domenii de complementaritate;
11. invită Comisia să țină în mod corespunzător seama de orice impact negativ asupra agriculturii europene, în special în ceea ce privește deschiderea piețelor, organismele modificate genetic, laptele, carnea de vită, protejarea proprietății industriale și indicarea originii pe etichetă;
12. consideră că este important ca ALS să includă capitole ambițioase privind barierele tehnice în calea comerțului și măsurile sanitare și fitosanitare; invită Comisia, în acest sens, să abordeze aspecte nerezolvate cum ar fi bunăstarea animalelor;
13. invită ambele părți să se asigure că reglementarea și barierele netarifare în calea comerțului (BNT) sunt administrate în așa fel încât să nu împiedice comerțul în general; invită atât UE, cât și India să dezvolte discipline eficiente pentru a preveni apariția în calea comerțului a unor obstacole inutile ce țin de reglementare și pentru a aborda obstacolele existente, respectând, totodată, dreptul ambelor părți de a reglementa;
14. subliniază că ALS ar trebui să includă un mecanism obligatoriu de soluționare a litigiilor între state și dispoziții referitoare la medierea cu privire la barierele netarifare în calea comerțului, precum și o clauză eficientă de salvagardare;

Comerțul cu servicii, libertatea de înființare

15. recunoaște că serviciile reprezintă sectorul economiei indiene care se dezvoltă cel mai rapid; observă că India are interese ofensive în privința liberalizării Modulului 1 și a Modulului 4 din Acordul General privind Comerțul cu Servicii (GATS); ia act de faptul că UE ar dori să încheie liberalizarea accesului la piață și prelucrarea națională din cadrul Modulului 3 în cazul majorității serviciilor; ia act de faptul că nu se pot realiza toate obiectivele ALS dacă nu se iau angajamente în cadrul Modulului 4; subliniază că acreditarea la nivel național și la nivelul UE a calificărilor profesionale și acordurile privind recunoașterea reciprocă și cerințele în materie de autorizare în cadrul serviciilor profesionale din India și UE ar aduce beneficii majore și ar putea fi incluse cu ușurință în ALS; solicită, cu toate acestea, să se realizeze o analiză amănunțită în legătură cu fiecare stat membru pentru a evita consecințele negative asupra pieții locurilor de muncă din UE, autorizând, totodată, în cadrul Modulului 4, șederi temporare ale personalului calificat necesar;
16. subliniază că liberalizarea serviciilor nu trebuie să obstrucționeze în niciun fel dreptul de reglementare a serviciilor, inclusiv a serviciilor publice;
17. observă comerțul cu servicii relativ dezechilibrat dintre UE și India, UE exportând în India 1,9 % din serviciile sale, iar India trimițând 11,6 % din totalul exporturilor sale în UE;
18. încurajează cu tărie India să elaboreze o legislație adecvată privind protecția datelor, care i-ar permite acestuia să obțină statutul de țară cu un nivel corespunzător de protecție, permițând sau facilitând astfel transferul de date cu caracter personal din UE pe baza și în conformitate cu legislația UE;
19. consideră că dacă se va permite cabinetelor de avocatură și birourilor de contabilitate străine să funcționeze în India vor apărea beneficii importante pentru economia și profesiile din India, precum și pentru societățile europene care au cunoștințe în materie de drept internațional și de contabilitate internațională și pentru clienții acestora; invită Comisia să verifice, împreună cu autoritățile indiene, care sunt posibilitățile și domeniul de aplicare în ceea ce privește liberalizarea serviciilor juridice și a celor contabile în cadrul ALS;

Miercuri, 11 mai 2011

20. încurajează India să își deschidă și mai mult sectorul bancar, al asigurărilor și pe cel de vânzări cu amănuntul, în conformitate cu reformele anunțate de autoritățile indiene, ca o recunoaștere a faptului că o legislație financiară adecvată este importantă pentru a asigura supravegherea serviciilor financiare, pentru a reduce riscurile sistemice și pentru a furniza cel mai înalt nivel posibil de protecție a consumatorilor;

Investițiile

21. invită Comisia să negocieze un capitol privind investițiile ca parte semnificativă a ALS, facilitând astfel simplificarea procesului de realizare a unor investiții reciproce în piețele respective, prin promovarea și protejarea acordurilor de investiții și folosind, în același timp, ocaziile imediate; sugerează că un astfel de capitol privind investițiile ar putea permite crearea unui sistem de puncte unice de informare pentru investitorii din ambele economii pentru a explica acestora diferențele dintre normele și practicile în domeniul investițiilor și pentru a le oferi informații în privința tuturor aspectelor legale;

22. invită Comisia să se asigure că dispozițiile privind protejarea investițiilor nu diminuează capacitatea părților de a acorda autorizații obligatorii și nu subminează alte politici în domeniul sănătății publice;

Achizițiile publice

23. salută faptul că India a fost de acord cu includerea achizițiilor publice în ALS; regretă însă faptul că acest lucru a avut loc numai la nivel federal; invită Comisia să negocieze sisteme de achiziții eficiente și transparente; invită India să aplice proceduri transparente și echitabile de acordare a contractelor publice și să acorde întreprinderilor europene acces la sistemele de achiziții publice; invită India să asigure cea mai largă acoperire cu putință, incluzând în special întreprinderile din sectorul public;

Comerțul și concurența

24. salută progresele înregistrate cu privire la elaborarea unui capitol privind comerțul și concurența în cadrul ALS dintre UE și India și invită ambele părți să își intensifice cooperarea privind aspectele ce țin de concurență legate de comerț, de drepturile de proprietate intelectuală și de politica industrială și comercială;

25. salută angajamentul Indiei pentru un sistem solid al DPI și pentru utilizarea flexibilității oferite de acordul TRIPS în ceea ce privește legislația internațională și națională pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de sănătate publică, în special în ceea ce privește accesul la medicamentele de bază; încurajează India să aplice cu rigurozitate acest regim, îmbunătățind, totodată, accesul la medicamentele de bază; invită UE și India să se asigure că angajamentele asumate în cadrul ALS nu împiedică accesul la medicamentele de bază pe măsură ce India își dezvoltă capacitatea de a trece de la o industrie a produselor generice la una bazată pe cercetare; susține cooperarea dintre UE și India în sectoarele lor farmaceutice bazate pe cercetare în vederea asigurării unei creșteri benefice reciproce în sectoarele respective;

26. solicită Comisiei să nu pretindă exclusivitatea datelor în contextul negocierilor pe marginea DPI, astfel cum s-a afirmat în Rezoluția PE din 12 iulie 2007, și să recunoască faptul că exclusivitatea datelor ar avea consecințe semnificative asupra producției de medicamente generice și, prin urmare, dăunează accesului țărilor în curs de dezvoltare la medicamente și politicii acestora în domeniul sănătății publice;

27. invită Comisia și autoritățile competente din India să elaboreze împreună o definiție comună a medicamentelor contrafăcute într-o manieră care să nu împiedice accesul la medicamentele de bază și să își coordoneze acțiunile pentru a combate în mod eficient contrafacerea și, în special, medicamentele contrafăcute care dăunează sănătății pacienților;

28. subliniază că asigurarea, cel târziu până la momentul intrării în vigoare a ALS, a unui nivel ridicat de protecție al indicațiilor geografice este de o importanță majoră;

Miercuri, 11 mai 2011

Comerțul și dezvoltarea durabilă

29. admite faptul că un capitol privind dezvoltarea durabilă reprezintă o parte esențială a oricărui ALS și invită ambele părți să cadă de acord asupra unui capitol ambițios care să reflecte angajamentul comun de a promova dezvoltarea durabilă și creșterea incluzivă pe baza unor valori comune; îndeamnă Comisia să includă clauze obligatorii din punct de vedere juridic referitoare la drepturile omului, standardele sociale și de mediu, precum și la aplicarea acestora, prevăzând măsuri aplicabile în cazul nerespectării lor;

30. solicită ca acest capitol să cuprindă cel puțin respectarea celor opt convenții de bază și a celor patru convenții prioritare ale OIM și a standardelor de mediu convenite la nivel internațional, precum și să prevadă stimulente pentru încurajarea întreprinderilor de a-și asuma angajamente în materie de RSI;

31. salută toate eforturile depuse de guvernul indian în vederea eradicării muncii prestate de copii; invită guvernul indian și Comisia să finanțeze în continuare activitățile menite să permită copiilor să meargă la școală;

32. subliniază că este important să se asigure faptul că societățile din UE care folosesc zone economice speciale respectă drepturile fundamentale în domeniul muncii sau alte drepturi în domeniul muncii care au la bază convențiile OIM care au fost ratificate de India;

33. subliniază că drepturile omului, democrația și securitatea sunt elemente esențiale ale relației dintre UE și India; invită, prin urmare, ambele părți să se asigure că se intensifică dialogul privind aspectele care au rămas nesoluționate, mai ales cu privire la regiunea Cașmir;

34. sprijină ferm practica includerii în toate acordurile internaționale ale UE a unor clauze obligatorii din punct de vedere juridic referitoare la drepturile omului, care să includă un mecanism de consultare clar și precis elaborat după modelul articolului 96 al Acordului de la Cotonou;

Rolul Parlamentului European

35. așteaptă de la Consiliu și de la Comisie să prezinte ALS spre aprobare Parlamentului, în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ⁽¹⁾;

36. solicită Comisiei și Consiliului ca, înainte de încheierea ALS, să țină seama pe deplin de solicitările PE exprimate în prezenta rezoluție; reamintește că ALS necesită aprobarea PE pentru a intra în vigoare; invită Comisia și Consiliul să nu propună o aplicare provizorie a acordului înainte ca PE să își dea aprobarea;

Alte considerații

37. salută progresul înregistrat de India pentru a dobândi atât statutul de donator, cât și de beneficiar al ajutorului pentru dezvoltare;

38. precizează că, în cazul în care cooperarea economică dintre UE și India se sprijină pe un sistem de valori universale comune, aceasta poate crea un standard pentru cooperarea cu alte țări;

39. consideră că UE trebuie să acorde o atenție deosebită sectorului întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor) din India și sugerează, prin urmare, ca în toate programele de cooperare pentru dezvoltare dintre UE și India IMM-urile să fie consolidate prin măsuri care să contribuie la finanțarea proiectelor locale orientate către piață;

⁽¹⁾ Articolul 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v) din TFUE.

Miercuri, 11 mai 2011

40. salută răspândirea microcreditului în India, care a devenit recunoscut ca un instrument eficient de dezvoltare la nivel local;

*

* *

41. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Indiei.

Relațiile comerciale UE-Japonia

P7_TA(2011)0225

Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la relațiile comerciale dintre UE și Japonia

(2012/C 377 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la Europa 2020 ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 februarie 2009 referitoare la consolidarea rolului IMM-urilor în comerțul internațional ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 decembrie 2008 referitoare la impactul contrafacerii asupra comerțului internațional ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 septembrie 2008 referitoare la comerțul cu servicii ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2008 privind comerțul cu materii prime și produse de bază ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 februarie 2008 referitoare la strategia UE de ameliorare a accesului pe piețele externe pentru întreprinderile europene ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2007 referitoare la Europa globală - aspecte externe ale competitivității ⁽⁸⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Comerț, creștere și afaceri internaționale Politica comercială – componentă-cheie a strategiei UE 2020” (COM(2010)0612),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Europa globală: concurența în lume. O contribuție la strategia UE de creștere economică și ocupare a forței de muncă” (COM(2006)0567),
- având în vedere raportul Comisiei intitulat „Evaluarea barierelor din calea comerțului și a investițiilor”, publicat la 10 martie 2011,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0068.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0434.

⁽³⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 101.

⁽⁴⁾ JO C 45 E, 23.2.2010, p. 47.

⁽⁵⁾ JO C 295 E, 4.12.2009, p. 67.

⁽⁶⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 5.

⁽⁷⁾ JO C 184 E, 6.8.2009, p. 16.

⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 128.

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere Declarația comună din 18 iulie 1991 privind relațiile dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre și Japonia, făcută la Haga,
 - având în vedere Acordul de recunoaștere reciprocă dintre UE și Japonia, încheiat în 2001 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul de cooperare în domeniul practicilor anticoncurențiale dintre UE și Japonia, încheiat în 2003 ⁽²⁾,
 - având în vedere Acordul de cooperare și asistență administrativă reciprocă în domeniul vamal dintre Comunitatea Europeană și Japonia, încheiat în 2008 ⁽³⁾,
 - având în vedere Planul de acțiune pe zece ani, adoptat în cadrul celei de a 10-a întâlniri la vârf UE-Japonia, desfășurată la Bruxelles, la 8 decembrie 2001,
 - având în vedere Declarația comună adoptată la cea de a 19-a întâlnire la vârf UE-Japonia, care a avut loc la Tokyo, la 28 aprilie 2010,
 - având în vedere Declarația comună adoptată la cea de a 18-a întâlnire la vârf UE-Japonia, care a avut loc la Praga, la 4 mai 2009,
 - având în vedere raportul întocmit de Copenhagen Economics intitulat „Evaluarea barierelor din calea comerțului și a investițiilor între UE și Japonia”, publicat la 30 noiembrie 2009,
 - având în vedere rezultatele consultării publice a Comisiei cu privire la relațiile comerciale dintre UE și Japonia, publicate la 21 februarie 2011,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 24 și 25 martie 2011,
 - având în vedere summitul UE-Japonia, care ar urma să aibă loc la Bruxelles, la 25 mai 2011,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât sistemul comercial multilateral bazat pe norme, instituit prin intermediul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), reprezintă cadrul cel mai adecvat pentru reglementarea și promovarea unui comerț liber și echitabil;
- B. întrucât este esențial ca acordurile multilaterale, plurilaterale și bilaterale să fie considerate drept componente ale unui set comun de instrumente în materie de relații internaționale și, prin urmare, drept caracteristici standard ale unor relații politice și comerciale echilibrate și complementare;
- C. întrucât UE ar trebui să-și mențină, cu titlu de abordare preferată, angajamentul de a obține un rezultat echilibrat în cadrul Agendei de la Doha pentru dezvoltare (ADD), abordare de natură să sprijine integrarea țărilor în curs de dezvoltare în sistemul comercial internațional, avansând, în paralel, în direcția unor acorduri comerciale bilaterale și plurilaterale cu alte țări industrializate, care pot oferi perspective realiste în ceea ce privește obținerea de avantaje reciproce și generarea de creștere economică într-un termen mai scurt;
- D. întrucât UE și Japonia au reprezentat împreună, în 2009, peste un sfert din PIB-ul mondial și peste 20 % din comerțul mondial;

⁽¹⁾ JO L 284, 29.10.2001, p. 3.

⁽²⁾ JO L 183, 22.7.2003, p. 12.

⁽³⁾ JO L 62, 6.3.2008, p. 24.

Miercuri, 11 mai 2011

- E. întrucât investițiile economice reciproce ale Japoniei și UE sunt semnificative, în 2009 înregistrându-se un volum combinat al investițiilor străine directe în valoare de 200 de miliarde EUR;
- F. întrucât, în 2010, volumul total al schimburilor comerciale bilaterale dintre UE și Japonia, care este a treia economie a lumii la capitolul PIB, s-a ridicat la 120 de miliarde EUR; întrucât Japonia ocupă locul al șaselea în clasamentul partenerilor comerciali ai UE, iar UE este al treilea partener comercial al Japoniei;
- G. întrucât, potrivit constatărilor Consiliul, dar și ale Comisiei, capacitatea Japoniei de a elimina barierele normative din calea schimburilor comerciale constituie o condiție prealabilă pentru deschiderea de negocieri pe marginea ALS dintre UE și Japonia, favorizând, astfel, o integrare economică mai aprofundată între cei doi parteneri comerciali strategici;
- H. întrucât UE și Japonia se confruntă cu provocări similare, cum ar fi ascensiunea politică și economică a Chinei, încetinirea creșterii economice în urma crizei financiare mondiale, scăderea demografică și nevoia acută de acces la materii prime și surse de energie, precum și asigurarea stabilității prețurilor acestora, pentru a impulsiona sectoarele industriale în cauză;
- I. întrucât comerțul liber și echitabil constituie un instrument puternic, capabil să genereze o creștere economică mai susținută și să creeze mai multă prosperitate la nivelul întregii societăți, valorificând avantajele comparative ale fiecărei economii în parte și sinergiile care pot fi create printr-o integrare economică mai aprofundată și noi contribuții la o economie care utilizează cunoașterea ca forță motrice;
- J. întrucât atât UE, cât și Japonia practică, în general, tarife vamale reduse la bunuri, iar mai bine de două treimi din valoarea exporturilor Uniunii în Japonia și peste o treime din exporturile Japoniei către UE sunt scutite de taxe vamale;
- K. întrucât, în pofida acestor tarife reduse, volumul comerțului bilateral dintre UE și Japonia stagnează în raport cu cea mai mare parte a schimburilor comerciale ale UE și ceilalți parteneri comerciali de prim ordin ai acesteia, în special din cauza efectelor negative ale barierele netarifare (BNT) instituite de Japonia în calea posibilităților întreprinderilor europene de acces la piață;
- L. întrucât studiul din noiembrie 2009 al Copenhagen Economics estimează că costurile comerciale aferente barierele netarifare sunt mai mari decât nivelurile tarifare existente și că, în majoritatea lor, câștigurile potențiale de natură economică rezidă în eliminarea respectivelor BNT-uri; întrucât studiul estimează că exporturile UE către Japonia pot crește cu 43 de miliarde EUR, iar exporturile japoneze către UE cu 53 de miliarde EUR, dacă măsurile netarifare sunt reduse la cel mai scăzut nivel posibil;
- M. întrucât Comisia, în Raportul 2011 privind obstacolele în calea comerțului și a investițiilor, a stabilit că obstacolele în calea accesului la achiziții publice, insuficiența recunoaștere a standardelor internaționale în materie de aparatură medicală și tratamentul preferențial rezervat marilor companii naționale în sectorul serviciilor financiare (ca, de exemplu, serviciul poștal) constituie trei domenii aflate în centrul preocupărilor UE în legătură cu BNT-urile practicate de Japonia;
- N. întrucât se consideră că protecția și respectarea DPI în Japonia este de un înalt nivel calitativ, iar Japonia și UE urmăresc obiective comune și abordează într-un mod similar problematica DPI, cu excepția indicațiilor geografice (IG), și s-au angajat, fiecare la rândul său, în privința combaterii plurilaterale a contrafacerii și a pirateriei, în calitate de semnatare ale Acordului comercial împotriva contrafacerii (ACTA);
- O. întrucât TIC reprezintă un sector industrial cu o mare valoare adăugată și o sursă de creștere economică atât în UE, cât și în Japonia, în special în ceea ce privește dezvoltarea ulterioară de produse și servicii inteligente;
- P. întrucât chestiunea investițiilor și a comerțului cu servicii trebuie abordată în cadrul tuturor convorbirilor comerciale cu Japonia, urmărindu-se ca deschiderea pieței să nu compromită nici normele Europei, nici pe cele ale Japoniei cu privire la protecția serviciilor publice și a diversității culturale;

Miercuri, 11 mai 2011

- Q. reiterându-și solidaritatea cu poporul japonezi în urma recentelor catastrofe naturale,
1. consideră că sistemul comercial multilateral, reprezentat de OMC, rămâne, de departe, cel mai eficace cadru pentru realizarea obiectivului unui comerț liber și echitabil la nivel mondial; consideră că Uniunea Europeană și Japonia ar trebui să contribuie la finalizarea cu succes a negocierilor pe marginea ADD;
 2. subliniază că susține un acord de liber schimb între UE și Japonia, dar își exprimă nemulțumirea cu privire la progresul neglijabil înregistrat în cadrul grupului la nivel înalt pe parcursul ultimilor ani; consideră că Japonia trebuie să-și asume angajamente importante cu privire la eliminarea barierelor și obstacolelor netarifare din calea accesului la achiziții publice japoneze înaintea deschiderii negocierilor;
 3. subliniază că liberalizarea schimburilor comerciale dintre UE și Japonia ar trebui să coexiste cu norme privind protecția serviciilor publice și a diversității culturale, în loc să acționeze ca un obstacol în calea acestora, și, ar trebui, de asemenea, să favorizeze convergența normativă și respectarea standardelor multilaterale, în cazurile în care există deja;
 4. subliniază propriul angajament asumat în privința consolidării relațiilor comerciale dintre UE și Japonia și axat pe eliminarea barierelor netarifare din calea comerțului și a investițiilor, inclusiv a numeroaselor norme și măsuri normative restrictive care se aplică societăților din UE în ceea ce privește accesul la piața japoneză;
 5. consideră că, în negocierile comerciale cu Japonia, printre prioritățile Comisiei ar trebui să figureze eliminarea barierelor și a obstacolelor care constituie principalul impediment în privința accesului la piața IMM-urilor europene;
 6. consideră că reducerea sau eliminarea tarifelor vamale aplicate de Japonia produselor TIC, inclusiv pieselor sau componentelor acestora, ar crește competitivitatea și ar genera noi locuri de muncă de calitate în UE; face apel, în plus, la intensificarea cooperării reciproce dintre UE și Japonia în domeniul cercetării și dezvoltării și, în special, în privința respectării DPI, pentru a accelera utilizarea în comun a informațiilor referitoare la brevete între oficiile pentru brevete ale celor două părți;
 7. consideră că nivelul aspirațiilor Comisiei în privința ALS UE-Japonia și, în special, creșterea accesului la piața al întreprinderilor europene, ar trebui completat prin angajamente substanțiale în materie de dezvoltare durabilă, asumate de ambele părți;
 8. subliniază că ALS UE-Japonia ar urma să fie profitabil nu doar în ceea ce privește creșterea volumului schimburilor comerciale de produse și servicii, ci și să favorizeze cooperarea în ceea ce privește prioritățile orizontale ale UE, precum cooperarea în domeniul inovării, în materie de reglementare și în combaterea abuzurilor de piață și, nu în ultimul rând, în combaterea provocărilor de amploare la adresa mediului;
 9. invită statele membre și Comisia ca, în cadrul tuturor convorbirilor comerciale cu Japonia, să sprijine și să încurajeze inițiativele menite să promoveze drepturile omului și standardele sociale și de mediu;
 10. consideră că o evaluare globală a sustenabilității și a impactului este foarte importantă pentru o evaluare generală a relațiilor comerciale dintre UE și Japonia; solicită Comisiei să prezinte prompt o astfel de evaluare, oferind detalii în special cu privire la posibilele avantaje și dezavantaje ale unor relații comerciale consolidate între UE și Japonia pentru toate sectoarele implicate, îndeosebi pentru toate sectoarele industriale și cele care sunt mai sensibile, cum ar fi sectoarele automobilelor, produselor electronice, aviației și utilajelor;
 11. recomandă ca, în ALS prevăzut a fi încheiat între UE și Japonia, să fie incluse măsuri bilaterale de salvagardare, pentru a preveni o creștere explozivă a importurilor, care ar cauza sau ar risca să cauzeze importante prejudicii pentru industria UE și a Japoniei, în special în sectoare sensibile precum industria construcțiilor de automobile, industria electronică, aviația și industria mecanicii;
 12. își exprimă convingerea că ALS UE-Japonia poate conduce la o situație favorabilă ambelor economii;

Miercuri, 11 mai 2011

13. subliniază că Parlamentul va primi solicitarea de a aproba posibilul ALS UE-Japonia;
14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Guvernului și Parlamentului Japoniei.

Pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice

P7_TA(2011)0226

Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la Cartea verde a Comisiei privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE: pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice (2010/2106(INI))

(2012/C 377 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea verde a Comisiei privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE: pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice (COM(2010)0066),
- având în vedere concluziile Consiliului din 11 iunie 2010 privind pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice,
- având în vedere concluziile Consiliului din 15 martie 2010 privind biodiversitatea pentru perioada de după 2010,
- având în vedere Cartea albă a Comisiei intitulată „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european” (COM(2009)0147) și Rezoluția sa din 6 mai 2010 ⁽¹⁾ referitoare la aceasta,
- având în vedere Conferința ministerială privind protecția pădurilor din Europa (MCPFE) - FOREST EUROPE, diversele sale rezoluții și activitatea la nivel de experți desfășurată cu privire la elaborarea de orientări, criterii și indicatori pentru gestionarea durabilă a pădurilor (SFM),
- având în vedere Rezoluția Consiliului din 26 februarie 1999 privind strategia UE în domeniul forestier ⁽²⁾ și raportul Comisiei referitor la punerea în aplicare a acesteia (COM(2005)0084),
- având în vedere Planul de acțiune 2006-2011 în materie de gestionare a pădurilor în UE (FAP) (COM(2006)0302) și evaluarea intermediară a punerii în aplicare a acestuia ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice ⁽⁴⁾, Raportul de sinteză privind stadiul de conservare a tipurilor de habitate și a speciilor în conformitate cu articolul 17 din directiva privind apele (COM(2009)0358) și rezoluțiile sale din 21 septembrie 2010 referitoare la punerea în aplicare a legislației comunitare privind conservarea biodiversității ⁽⁵⁾ și din 3 februarie 2009 referitoare la zonele naturale din Europa ⁽⁶⁾,
- având în vedere concluziile Conferinței părților (COP 10) la Convenția ONU privind diversitatea biologică, care a avut loc la Nagoya în octombrie 2010, și obiectivele privind biodiversitatea de la Aichi, în special angajamentul de a proteja 17 % din suprafața apelor terestre și continentale prin intermediul unor măsuri de conservare eficiente, integrate în peisaje în sensul larg,

⁽¹⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 115.

⁽²⁾ JO C 56, 26.2.1999, p. 1.

⁽³⁾ Contractul de servicii nr. 30-CE-0227729/00-59.

⁽⁴⁾ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

⁽⁵⁾ Texte adoptate P7_TA(2010)0325.

⁽⁶⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 1.

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere studiul intitulat „Conturarea comunicării în domeniul forestier în Uniunea Europeană: percepția publică față de păduri și silvicultură” ⁽¹⁾,
- având în vedere Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCCC), Protocolul de la Kyoto și raportului comitetului interguvernamental pentru schimbări climatice (IPCC) privind „Ghidul de bune practici pentru utilizarea terenurilor, schimbarea utilizării terenurilor și silvicultură (LULUCF)”,
- având în vedere Planul de acțiune al UE pentru biomasă (COM(2005)0628),
- având în vedere Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (directiva privind energia regenerabilă) ⁽²⁾, Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (Directiva ETS) ⁽³⁾, Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (decizia privind efortul statelor membre) ⁽⁴⁾, Raportul Comisiei privind cerințele de durabilitate pentru utilizarea surselor de biomasă solidă și gazoasă pentru producerea energiei electrice, încălzire și răcire (COM(2010)0011), cel de-al IV-lea raport de evaluare al IPCC, capitolul 9, intitulat Sectorul forestier, precum și rezultatele consultării publice privind elaborarea unui raport privind programul pentru viabilitatea utilizării energetice a biomasei,
- având în vedere Programul european privind schimbările climatice și activitățile desfășurate de grupul de experți privind politica în domeniul climei pentru LULUCF ⁽⁵⁾,
- având în vedere studiile sale nr. 449.292 privind Evaluarea Cărții verzi privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE, nr. 440.329 privind silvicultura și sistemul UE de comercializare a emisiilor de gaze cu efect de seră și nr. 449.237 privind strategia europeană de prevenire și combatere a incendiilor forestiere, precum și concluziile reuniunii subgrupului „Păduri” al intergrupului „Schimbări climatice, biodiversitate și dezvoltare durabilă” care a avut loc la 13 iulie 2010 la Bruxelles,
- având în vedere Convenția europeană a peisajului din 2000 (Convenția de la Florența),
- având în vedere Directiva 1999/105/CE a Consiliului privind comercializarea materialului forestier de reproducere ⁽⁶⁾ și revizuirea regimului fitosanitar al UE,
- având în vedere raportul de sinteză al TEEB (Economia ecosistemelor și a biodiversității) intitulat „Integrarea economiei naturii” și actualizarea chestiunilor climatice ale TEEB,
- având în vedere concluziile Consiliului din 26 aprilie 2010 referitoare la prevenirea incendiilor forestiere în cadrul Uniunii Europene,
- având în vedere concluziile Consiliului din 8 și 9 noiembrie 2010 privind soluțiile inovatoare de finanțare a prevenirii catastrofelor,
- având în vedere Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Cererea de ofertă nr. AGRI-2008-EVAL-10 // contract-cadru nr. 30-CE-0101908/00-50.

⁽²⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

⁽³⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 63.

⁽⁴⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 136.

⁽⁵⁾ Raport din 16.9.2010.

⁽⁶⁾ JO L 11, 15.1.2000, p. 17.

⁽⁷⁾ JO L 328, 6.12.2008, p. 28.

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere raportul privind implementarea acțiunii Forest Focus (COM(2010)0430),
 - având în vedere raportul tehnic al Agenției Europene pentru Mediu (AEM) nr. 9/2006 „Tipuri forestiere în Uniunea Europeană: categorii și tipuri pentru raportarea și politica în materie de gestionare durabilă a pădurilor”,
 - având în vedere raport adresat Direcției Generale Agricultură și Dezvoltare Rurală din cadrul Comisiei intitulat „Impactul schimbărilor climatice asupra pădurilor din Europa și opțiunile de adaptare” ⁽¹⁾,
 - având în vedere raportul din 2009 adresat Direcției Generale Mediu a Comisiei Europene intitulat „Opțiuni de politică UE privind protecția pădurilor europene împotriva efectelor negative” ⁽²⁾,
 - având în vedere raportul special al Curții de Conturi Europene nr. 9/2004 privind măsurile forestiere în cadrul politicii de dezvoltare rurală (împreună cu răspunsurile Comisiei),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn ⁽³⁾,
 - având în vedere recomandările rețelei de experți ai FAO/UNECE/ILO privind punerea în aplicare a gestiunii durabile a pădurilor,
 - având în vedere Rezoluția H1 de la Helsinki a MCPFE, care definește conceptul de GDP (gestionarea durabilă a pădurilor) drept „gospodărirea și utilizarea pădurilor și a terenurilor forestiere într-un mod și într-un ritm care să le mențină biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea și potențialul de a îndeplini, acum și în viitor, funcții ecologice, economice și sociale relevante la nivel local, național și global și care să nu afecteze negativ alte ecosisteme”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, precum și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0113/2011),
- A. întrucât pădurile și terenurile împădurite acoperă 42 % din suprafața UE, iar industriile forestiere oferă, cu o cifră de afaceri de peste 300 de miliarde EUR, oferă 2 milioane de locuri de muncă, majoritatea rurale, contribuind la creșterea economică, la ocuparea forței de muncă și la prosperitate prin furnizarea de lemn și posibilități turistice;
- B. reamintește că pădurile alcătuiesc biosfere care nu sunt formate doar din arbori și care furnizează servicii ecosistemice neprețuite, inclusiv stocarea carbonului, debitelor cursurilor de apă, conservarea mediului natural și protecția împotriva dezastrelor naturale, toate acestea fiind de o mare importanță pentru agricultură și pentru dezvoltarea rurală, precum și pentru calitatea vieții cetățenilor europeni;
- C. întrucât 40 % din pădurile UE se află în proprietatea publică, iar 60 % se află în proprietatea a peste 10 milioane de proprietari privați, astfel încât atât sectorul privat, cât și cel public au o răspundere față de protecția pădurilor și utilizarea durabilă a pădurilor prin punerea în aplicare a SFM pe teren;

⁽¹⁾ AGRI-2007-G4-06.

⁽²⁾ ENV.B.1/ETU/2008/0049.

⁽³⁾ JO L 295, 12.11.2010, p. 23.

Miercuri, 11 mai 2011

- D. întrucât, în ciuda nivelului alarmant al defrișărilor în diferite regiuni ale lumii, tendința pe termen lung de creștere a suprafețelor acoperite de pădure în Uniunea Europeană este stabilă, iar, potrivit estimărilor, biomasa lemnoasă este în creștere; întrucât, în pofida tendinței în general pozitive, stocarea carbonului în pădurile din Europa este cu mult sub nivelul capacității naturale de stocare, existând presiuni tot mai mari pentru creșterea nivelurilor de recoltare, în fiecare an în UE pierzându-se aproximativ 500 000 de hectare de suprafață forestieră ca urmare a incendiilor forestiere și a exploatării ilegale a lemnului;
- E. întrucât 30 % din siturile din cadrul rețelei NATURA 2000 sunt habitate forestiere și alte habitate specifice terenurilor împădurite, constituind o verigă importantă a rețelei de biotopi; întrucât 66 % din habitatele forestiere de interes comunitar sunt într-o stare de conservare nefavorabilă;
- F. întrucât pădurile de munte reprezintă o treime din totalul suprafeței forestiere a UE și constituie un element esențial al peisajului natural deoarece contribuie la protecția solului și la reglarea aprovizionării cu apă; întrucât aceste păduri joacă un rol esențial în cadrul activităților economice locale;
- G. întrucât protecția ultimelor zone sălbatice care mai există poate contribui la stoparea pierderii biodiversității și a degradării serviciilor ecosistemice în UE până în 2020;
- H. întrucât se intenționează ca până în anul 2020 generarea de energie din biomasă solidă și deșeurile biologice să atingă un procent de 58 % din energiile regenerabile ale UE și întrucât, deși proporția de biomasă ar trebui să scadă ca valoare relativă, există o cerere tot mai mare de lemn ca sursă de energie; întrucât, prin urmare, este necesară vigilența pentru prevenirea exploatării ilegale a lemnului și a intensificării practicilor forestiere care ar putea conduce la creșterea raportului dintre tăierea arborilor și creșterea acestora la peste 100 % în unele state membre, contravenind obiectivelor în materie de schimbări climatice și biodiversitate; întrucât energia care provine din biomasă ar trebui să depindă într-o mai mică măsură de biomasa pădurilor;
- I. întrucât protejarea pădurilor și a tuturor funcțiilor acestora ar trebui să fie integrată în toate politicile UE care afectează pădurile;
- J. întrucât pădurile constituie ecosisteme vii și evolutive care depășesc adesea frontierele de stat și care pot fi clasificate în moduri diferite, ca de exemplu în funcție de zona bioclimatică sau de tipul de pădure, și întrucât, pentru a asigura un punct de orientare pentru deciziile de politică ale UE, AEM a elaborat o tipologie forestieră specială; întrucât politicile UE care afectează pădurile ar trebui să țină seama de cele mai recente realizări științifice din toate domeniile, precum „separarea continentală”, și, pentru a fi utile, ar trebui să evite riscul de a avea o sferă prea amplă de acoperire;
- K. întrucât diverse tipuri de păduri și sectorul forestier se pot confrunta cu amenințări biotice și abiotice diferite și imprevizibile cauzate de schimbările climatice, cum ar fi dăunătorii, seceta și incendiile, rezistența pădurilor devenind obiectivul principal al eforturilor de protejare a acestora;
- L. întrucât existența unor informații fiabile și comparabile privind situația în care se află pădurile din UE și consecințele schimbărilor climatice și ale modelelor de producție asupra acestora reprezintă o condiție prealabilă importantă pentru elaborarea politicilor și a planificărilor, inclusiv în ceea ce privește contribuția pădurilor la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea;
- M. întrucât incendiile de vegetație și actele de incendiere premeditată au ca rezultat distrugerea a peste 400 000 de hectare de pădure pe an, în special, dar nu în mod exclusiv, în regiunea mediteraneană, provocând adeseori pierderi importante la nivelul vieților umane, al proprietății, al biodiversității și al funcțiilor de protecție ale pădurilor; întrucât regenerarea în urma unui incendiu este deosebit de dificilă pentru toate pădurile, iar în cazul rețelei NATURA 2000 împiedică realizarea obiectivelor rețelei;

Miercuri, 11 mai 2011

- N. întrucât Cartea albă privind adaptarea indică faptul că pădurile reprezintă un domeniu de acțiune esențial, subliniind că strategia forestieră a UE ar trebui actualizată în ceea ce privește anumite aspecte legate de schimbările climatice;
- O. întrucât numai 5 % din suprafața forestieră europeană este acoperită de păduri vechi, primare și neafectate de activitatea umană; întrucât procentul scăzut al acestui tip de păduri, asociată cu fragmentarea sporită a suprafețelor restante, contribuie la vulnerabilitatea pădurilor la amenințările climatic și explică în parte starea nefavorabilă persistentă a numeroase specii forestiere de interes european;
- P. întrucât consolidarea funcțiilor de protecție ale pădurilor ar trebui să facă parte din strategiile UE și ale statelor membre privind protecția civilă, în special în ceea ce privește fenomenele climatice extreme, precum incendiile și inundațiile;
- Q. întrucât raportul TEEB a prezentat un argument irefutabil privind rentabilitatea investițiilor publice în abordări ecosistemice ale adaptării la schimbările climatice și ale reducerii acestui fenomen, în special în materie de infrastructură verde, precum restaurarea și conservarea pădurilor;
- R. întrucât diversele sisteme naționale și regionale de gestionare a pădurilor trebuie respectate și sprijinite deopotrivă, în vederea sporirii capacității lor de adaptare;
- S. întrucât capacitatea pădurilor europene de a acționa ca rezervoare eficiente de CO₂, NH₃ și NO_x este încă neexploată, iar lemnul provenit din păduri gestionabile sustenabil ar putea prezenta avantaje durabile în materie de atenuare, servind drept o alternativă reciclabilă, bogată în carbon, la materialele mari consumatoare de energie, cum ar fi aliajele metalice, plasticul și betonul, utilizate la scară largă în construcții și în alte sectoare industriale;
- T. întrucât, în conformitate cu datele colectate de către Comisie, încălzirea vremii în perioadele de vară în sudul Europei va fi de două ori mai rapidă decât în restul Europei, iar precipitațiile din sud vor scădea cu 5 % pe deceniu;
- U. întrucât FAP UE are patru obiective: îmbunătățirea competitivității pe termen lung, protecția mediului, îmbunătățirea calității vieții și promovarea coordonării și întrucât au fost realizate progrese semnificative în principal în ceea ce privește realizarea primului obiectiv;
- V. întrucât în cadrul procesului Forest Europe s-a reușit să se ajungă la un consens european cu titlu voluntar cu privire la gestionarea durabilă a pădurilor; întrucât actualul context al gestionării durabile a pădurilor nu este pe deplin recunoscut și nici aplicat în mod coerent;
- W. întrucât, în cadrul procesului Forest Europe, s-au realizat pregătiri aprofundate în vederea negocierilor cu privire la un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic și întrucât deciziile cu privire la acest instrument ar trebui să fie luate la următoarea conferință care va avea loc la Oslo în iunie 2011;
- X. întrucât Regulamentul privind prevenirea incendiilor forestiere⁽¹⁾ și Regulamentul privind „Forest Focus”⁽²⁾ au expirat, având ca rezultat rapoartă ad hoc și o finanțare inadecvată,
- Y. întrucât selecția genetică ar trebui să încerce și aibă ca obiectiv îmbunătățirea adaptabilității ecosistemului forestier;
- Z. întrucât sunt necesare mai multe informații referitoare la influența pădurilor asupra tendințelor climatice la nivel european;

(1) Regulamentul (CEE) nr. 2158/92 al Consiliului din 23 iulie 1992 privind protecția pădurilor din Comunitate împotriva incendiilor (JO L 217, 31.7.1992, p. 3).

(2) Regulamentul (CE) nr. 2152/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind monitorizarea pădurilor și interacțiunilor ecologice în cadrul Comunității (Forest Focus) (JO L 324, 11.12.2003, p. 1).

Miercuri, 11 mai 2011

AA. întrucât studiul din 2009 menționat mai sus intitulat „Opțiuni de politică UE pentru protejarea pădurilor europene împotriva efectelor negative”, destinat Comisiei, a identificat și analizat patru opțiuni politice, respectiv continuarea abordării actuale, metoda deschisă de coordonare, consolidarea monitorizării și introducerea unei directive-cadru privind pădurile,

1. salută Cartea verde a Comisiei privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE: pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice; consideră că strategia forestieră a UE ar trebui să fie consolidată în vederea îmbunătățirii gestionării și conservării durabile, în conformitate cu principiul subsidiarității și cel al proporționalității;

2. subliniază totuși că, în temeiul articolului 5 din Tratatul de la privind Uniunea Europeană, UE poate să intervină numai în domeniile în care, în mod demonstrabil, obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre;

3. salută opinia Comisiei conform căreia contribuția pădurilor la rezolvarea crizei climatice ar trebui considerată a fi foarte importantă; subliniază faptul că gestionarea durabilă a pădurilor este de o importanță crucială pentru ca UE să-și atingă obiectivele în materie de climă și să ofere serviciile ecosistemice necesare, cum ar fi biodiversitatea, protecția împotriva dezastrelor naturale și captarea CO₂ din atmosferă;

4. reamintește că pădurile alcătuiesc biosfere care nu sunt formate doar din arbori și că, prin urmare, rezistența lor depinde de diversitatea biologică nu doar a acestora, ci a tuturor organismelor forestiere, în special a animalelor sălbatice care trăiesc în pădure, pădurile fiind esențiale pentru adaptarea societăților europene la schimbările climatice;

5. reamintește că pădurile sunt principalul depozit de carbon și joacă un rol esențial în combaterea schimbărilor climatice; subliniază, prin urmare, că este esențial ca UE să-și consolideze strategia de combatere a factorilor care provoacă degradarea pădurilor, cum ar fi incendiile și poluarea aerului;

6. este convins că durabilitatea ecologică reprezintă o condiție prealabilă pentru continuarea funcțiilor economice și sociale ale pădurilor din UE;

7. subliniază rolul jucat de biodiversitatea pădurilor în adaptarea la schimbările climatice și necesitatea, pentru o mai bună adaptare, de a spori gradul de cunoaștere a indicatorilor privind biodiversitatea pădurilor, inclusiv, în special, privind capacitatea genetică a pădurilor;

8. felicită Comisia pentru analiza completă a amenințărilor biotice și abiotice cuprinsă în Cartea sa verde și atrage atenția asupra necesității de a examina, de asemenea, alți factori legați în mod direct de impactul schimbărilor climatice asupra pădurilor, cum ar fi defoliarea, reamintind că suprafața ce cuprinde arbori defoliați în pădurile europene din sud s-a dublat în ultimii douăzeci de ani, consecințele directe fiind o capacitate și o eficiență reduce în ceea ce privește procesele de captare a carbonului și reducerea efectelor de atenuare ale pădurilor în perioadele cu secetă sau valuri de căldură, datorită pierderii premature a frunzelor arborilor;

9. recunoaște contribuțiile importante aduse la gestionarea durabilă a pădurilor de programele de certificare globală existente, cum ar fi Forest Stewardship Council (FSC) și PEFC – Programme for the endorsement of Forest Certification schemes (Programul pentru aprobarea sistemelor de certificare în domeniul forestier);

Strategia UE în domeniul forestier și Planul de acțiune pentru păduri

10. subliniază că Strategia UE în domeniul silviculturii și Planul de acțiune pentru păduri menționate mai sus ar trebui actualizate pentru a cuprinde dimensiunea schimbărilor climatice și aspecte mai largi legate de protecția pădurilor; reamintește că orice astfel de revizuire ar trebui precedată de o dezbatere cuprinzătoare pe marginea politicii privind pădurile cu participarea statelor membre și a tuturor părților interesate afectate de punerea în aplicare a măsurilor propuse;

Miercuri, 11 mai 2011

11. salută succesul eforturilor depuse de UE pentru ca industriile forestiere europene să devină competitive la nivel mondial;
12. invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile pentru a atinge obiectivele FAP privind mediul și calitatea vieții, a căror punere în aplicare a rămas, în prezent, în urmă;
13. solicită Comisiei să examineze impactul politicii UE asupra pădurilor din UE pentru a analiza dacă aceste politici sunt coerente și dacă garantează protecția pădurilor;
14. solicită Comisiei să efectueze o analiză a finanțării disponibile în prezent pentru păduri și silvicultură și să realoce fondurile existente care au un impact negativ asupra biodiversității în conformitate cu Concluziile Consiliului pentru mediu din martie 2010;
15. invită Comisia și statele membre să accelereze punerea în aplicare a acțiunilor prezentate în Comunicarea Comisei din 27 februarie 2008 privind industriile forestiere inovatoare și durabile din UE (COM(2008)0113), luând în considerare faptul că reglementarea excesivă va duce la scăderea competitivității produselor din lemn în comparație cu materialele neregenerabile și mari consumatoare de energie;
16. subliniază faptul că măsurile pentru protecția pădurilor ar trebui să reflecte caracterul transfrontalier al amenințărilor biotice și abiotice în funcție de tipul acestora, de zona bioclimatică și de condițiile regionale; subliniază, în plus, că statele membre și regiunile ar trebui să ia măsuri de sprijinire, coordonare și completare a inițiativelor de politică în acele domenii în care UE are o valoare adăugată, în conformitate cu tipologia forestieră elaborată de AEM;
17. subliniază faptul că protecția pădurilor depinde de angajamentul pe termen lung al statelor membre, al regiunilor, al industriilor forestiere, precum și al proprietarilor de păduri publici și privați;
18. consideră că pădurile din zona boreală de nord (taigaua) și pădurile mediteraneene au o valoare inestimabilă pentru biodiversitatea europeană și în calitatea lor de puțuri de carbon și ar trebui să beneficieze de o protecție sporită;
19. consideră că planificarea pe termen lung în ceea ce privește pădurile ar trebui să fie flexibilă, adaptabilă și participativă, să țină seama de toate scenariile posibile și să ia în considerare opțiuni multiple pentru dezvoltarea viitoare, oferind o bază realistă și de încredere în vederea sprijinirii deciziilor de gestionare; consideră, de asemenea, că la nivelul UE această planificare ar trebui să ia forma unui proces de tip „Forest Forum” pentru a asigura protecția pe termen lung a pădurilor;

Gestionarea durabilă a pădurilor

20. salută succesul Forest Europe în consolidarea SFM și realizarea consensului european cu privire la orientările, criteriile și indicatorii privind SFM; subliniază că actualul context al SFM nu este aplicat în mod coerent;
21. reamintește că SFM are ca obiectiv crearea unui echilibru între aspectele privind producția și protecția pădurilor, asigurând continuitatea funcțiilor economice, sociale și de mediu ale acestora, în conformitate cu prioritățile naționale, regionale și locale; atrage atenția, cu îngrijorare, asupra faptului că tendința sporită de a vedea pădurile numai dintr-o perspectivă economică, ignorându-se aspectele legate de mediu și sociale legate de acestea este incompatibilă cu principiile SFM;
22. solicită Comisiei să elaboreze propuneri pentru a completa Regulamentul (UE) nr. 995/2010 privind comercializarea ilegală a lemnului cu scopul de a garanta că lemnul și toate produsele din lemn introduse pe piața europeană provin din păduri gestionate în mod durabil;

Miercuri, 11 mai 2011

23. încurajează statele membre și Comisia să continue eforturile de combatere a exploatării ilegale a lemnului și a comerțului cu lemn produs astfel, deoarece, făcând acest lucru, vor contribui la lupta împotriva despăduririlor, a degradării pădurilor și a pierderii biodiversității;
24. solicită consolidarea legăturii dintre programele forestiere naționale (PFN) și FAP prin intermediul unei raportări structurate destinate Comitetului permanent forestier;
25. consideră că gestionarea durabilă a pădurilor este esențială pentru ca pădurile din UE să aibă în continuare capacitatea de a îndeplini funcții economice, ecologice și sociale; solicită Comisiei și statelor membre să-și demonstreze sprijinul pentru procesul Forest Europe, impunând obligativitatea aplicării gestionării durabile a pădurilor în cadrul UE; consideră, de asemenea, că un asemenea angajament ar contribui la asimilarea principiilor de durabilitate în silvicultură și ar sprijini în cel mai bun mod procesul Forest Europe și acordurile cu caracter juridic obligatoriu prevăzute de Forest Europe și Forumul ONU privind pădurile;
26. susține aplicarea deplină a SFM în contextul unor programe forestiere naționale de lungă durată care să includă, priorități naționale și regionale, obiective măsurabile și criterii de evaluare și care să ia în considerare amenințările pe care le reprezintă schimbările climatice pentru păduri;
27. subliniază că planurile de dezvoltare rurală și programele operaționale nu ar trebui considerate ca fiind echivalente cu programele forestiere naționale; invită Comisia și statele membre să se asigure că programele naționale forestiere iau în considerare concluziile și recomandările studiilor privind impactul schimbărilor climatice asupra resurselor de apă, a ecosistemelor și a diversității, și că strategiile și programele naționale de dezvoltare rurală corespund programelor naționale forestiere, strategiilor naționale privind biodiversitatea și planurilor de acțiune naționale referitoare la energiile din surse regenerabile;
28. ia act de faptul că diversitatea genetică, regenerarea naturală și diversitatea în structura și varietatea speciilor în rândul tuturor organismelor care trăiesc în păduri sunt elemente comune în cadrul opțiunilor de adaptare a pădurilor, traversând toate zonele bioclimatice, sistemele de gestionare și tipurile de păduri; remarcă, de asemenea, că SFM garantează viabilitatea economică a pădurilor comerciale dar nu o impune în cazul pădurilor ale căror funcții principale nu constau în producția de lemn;
29. consideră că protecția pe termen lung a pădurilor depinde de crearea și susținerea unor ecosisteme forestiere cu o compoziție, vârstă și structură a arborilor foarte variate,
30. invită Comisia să prezinte recomandări privind modul de adaptare a sistemelor naționale de protecție civilă pentru a face față impactului produs de schimbările climatice asupra pădurilor; îndeamnă în mod special Comisia să ia măsuri pentru a consolida resursele și capacitatea Rezervei tactice europene pentru incendiile forestiere;
31. avertizează împotriva exploatării comerciale nelimitate a resurselor forestiere, care duce foarte adesea, în special în cazul pădurilor naturale, la distrugerea lor ireversibilă;
32. consideră că, având în vedere importanța pe care o au suprafețele agricole de pădure în sechestrarea emisiilor de CO₂, acestea ar trebui considerate în același mod ca pădurile tradiționale neproductive în ceea ce privește lupta împotriva schimbărilor climatice.

Propuneri generale

33. invită Comisia să procedeze la elaborarea unei Cărți albe privind protecția pădurilor în UE, luând în considerare rezultatele consultării publice privind Cartea verde, necesitatea, percepută la scară largă, pregătirii pentru schimbările climatice, studiul privind opțiunile de politică și studiul privind opțiunile pentru adaptare; consideră că, pe lângă confirmarea contribuției economice pe care o aduc pădurile prin produsele și serviciile forestiere, din lemn sau nu, Cartea albă ar trebui să se concentreze asupra conservării și creșterii pădurilor europene, întrucât acestea ajută societățile europene să atenueze schimbările climatice și să se adapteze la efectele acestora; consideră, de asemenea, că trebuie asigurat un nivel mai ridicat

Miercuri, 11 mai 2011

de protecție pentru habitatele de înaltă calitate și pentru pădurile cu rol de protecție împotriva inundațiilor, a alunecărilor de teren, a incendiilor, a deșertificării, a pierderii biodiversității și a catastrofelor climatice extreme; consideră că disponibilitatea unor resurse financiare suficiente, schimbul de cunoștințe și promovarea cercetării și a informării sunt aspecte indispensabile ale propunerilor Comisiei;

34. își reafirmă opiniile cu privire la necesitatea creșterii nivelurilor de finanțare a măsurilor UE de protecție a pădurilor prin pilonul de dezvoltare rurală al politicii agricole comune (PAC); atrage atenția asupra faptului că noile provocări create de schimbările climatice arată că protecția pădurilor necesită fonduri mai mari și ar putea fi necesare noi forme de asistență;

35. îndeamnă Comisia să studieze cu atenție și să comunice Parlamentului și Consiliului opțiunile pentru plățile aferente serviciilor ecosistemice și recunoaște valoarea economică a acestora, precum și faptul că ele recompensează regenerarea ecosistemelor pădurilor și conservarea biodiversității acestora; subliniază importanța recunoașterii de către lumea afacerilor a credibilității, publicității și a altor avantaje financiare care decurg din implicarea sa în conservarea biodiversității și protecția pădurilor;

36. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere legislativă privind prevenirea incendiilor forestiere, care să includă finanțarea pentru planurile de prevenire și evaluarea riscurilor, Sistemul european de informații privind incendiile forestiere (EFFIS), detectarea incendiilor, infrastructură, formare și educație, refacerea pădurilor după incendii, inclusiv o eventuală interdicție de 30 de ani de a construi pe terenurile pe care au existat incendii forestiere;

37. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere legislativă de interzicere a construcțiilor pe terenuri eliberate prin incendii care s-au dovedit a fi fost premeditate;

38. solicită eliminarea barierelor juridice din calea gestionării durabile;

39. subliniază nevoia de a stabili cadrul financiar necesar pentru încurajarea combaterii incendiilor forestiere și, de asemenea, solicită o mai mare flexibilitate în mobilizarea Fondului de solidaritate;

40. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere legislativă privind informarea în domeniul forestier, luând în considerare amenințările climatice și nevoia de colectare și diseminare a unor date relevante, armonizate și comparabile cu privire la acoperirea forestieră, biodiversitate, amenințări biotice și abiotice și utilizarea terenurilor în contextul UNFCCC, CBD și al conturilor de mediu; invită Comisia, de asemenea, să compileze și să monitorizeze indicatori cu privire la funcțiile de protecție ale pădurilor, precum capacitatea de reținere a solului și de absorbție a apei;

41. invită Comisia să sprijine cercetarea influenței pădurilor asupra tiparelor meteorologice regionale în UE, pentru a colecta informații pentru strategiile de gestionare a pădurilor cu privire la schimbările de dimensiune, compoziție și localizare ale pădurilor și la impactul acestor schimbări;

42. invită Comisia și statele membre să elaboreze și să difuzeze orientări de bune practici pe baza principiilor gestionării durabile, adaptate la nevoile proprietarilor și comunităților locale, pentru a asigura rezistența la schimbările climatice; constată, de asemenea, importanța schimbului de cele mai bune practici în ceea ce privește modul în care întreprinderile și sectoarele industriei pot contribui la obiectivele privind biodiversitatea printr-o reflecție asupra ciclului de viață și pot crea legătura dintre conservarea biodiversității și obținerea de venituri; subliniază necesitatea de a consolida politica de comunicare și informare, pentru a garanta gestionarea durabilă a pădurilor, pentru, a informa publicul și pentru a încuraja utilizarea lemnului durabil;

43. subliniază necesitatea sporirii eforturilor de coordonare și informare în ceea ce privește protecția pădurilor; consideră că este nevoie de mai multe eforturi pentru a se asigura că măsurile UE luate la nivel intern sunt conforme cu declarațiile de politică externă privind pădurile (cooperare, dezvoltare, comerț cu lemn exotic etc.);

Miercuri, 11 mai 2011

44. consideră că pădurile fac parte din patrimoniul colectiv cultural și de mediu al omenirii și că arborii deosebiți ar trebui protejați, indiferent dacă sunt situați în afara pădurilor sau în exteriorul acestora; în această privință, solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze strategii corespunzătoare pentru protecția acestora, inclusiv să analizeze posibilitatea creării de „observatoare ale patrimoniului silvic”; în plus, încurajează statele membre ca, în contextul politicilor lor naționale, să promoveze accesul egal la păduri și la zonele de natură, recunoscând că dreptul populației la accesul la păduri și la zonele de natură (*allemansträtten*), așa cum se practică în anumite state membre, aduce multe beneficii în privința accesului echitabil și democratic la recreere, a aprecierii ecosistemelor și a respectării patrimoniului natural;

45. pentru a atinge obiectivele Strategiei UE 2020, solicită ca fiecare stat membru sau regiune să dezvolte o strategie forestieră care să includă reîmpădurirea malurilor râurilor, captarea apei de ploaie, activitățile agricole și rezultatele cercetării pentru selectarea celor mai adecvate plante sau copaci din soiurile și speciile tradiționale adaptate la secetă;

Cercetarea în domeniul pădurilor

46. constată că, deși Europa posedă cunoștințe incontestabile în domeniul forestier, care sunt rezultatul unor practici forestiere cu tradiție îndelungată, resursele financiare destinate cercetării impactului pe care îl au schimbările climatice asupra pădurilor trebuie crescute; consideră că, din cauza incertitudinii științifice în ceea ce privește perioadele și amploarea amenințărilor la adresa pădurilor în anumite zone, este necesar se aloce fonduri pentru cercetarea climei în funcție de nevoile specifice și soluțiile aplicabile diferitor zone bioclimatice, pentru a îmbunătăți baza de cunoștințe în materie;

47. solicită statelor membre să creeze programe de programe comune de cercetare pe termen lung pentru a îmbunătăți înțelegerea impactului și a vulnerabilității și pentru a sprijini măsurile de adaptare în cadrul sectorului forestier; solicită Comisiei să promoveze includerea în cadrul programului-cadru multianual pentru cercetare și dezvoltare tehnologică a proiectelor referitoare la cunoașterea ecosistemelor forestiere și la capacitatea lor de a se adapta la consecințele schimbărilor climatice;

48. invită Comisia să elaboreze un plan de acțiune pentru a proteja pădurile din UE în vederea anticipării impactului negativ al proliferării insectelor și dăunătorilor provocate de schimbările climatice;

49. invită statele membre să impulsioneze cercetarea în domeniul schimbărilor climatice și al consecințelor pe care le au acestea pentru păduri, să promoveze o mai mare sensibilizare în privința rolului multiplu al pădurilor și a importanței gestionării lor durabile; să sprijine formarea inițială și continuă pentru angajații sectorului forestier, cu accent pe necesitățile preconizate ca urmare a schimbărilor climatice (promovarea diversității, prevenirea daunelor și refacerea în urma acestora) și să încurajeze schimburile de cunoștințe și experiență;

50. consideră că este necesară coordonarea și finanțarea la nivelul UE, având în vedere nevoia de cercetare eficace a „potențialului de apărare” al ecosistemelor forestiere, precum și de cercetare predictivă și de cercetare în domeniul strategiilor de atenuare a efectelor schimbărilor climatice pentru întreg sectorul silviculturii și al lemnului;

Pilonul 2 al PAC

51. subliniază că dezbaterile pe marginea viitorului PAC după 2013 ar trebui să țină seama de faptul că pădurile au funcții de mediu esențiale și contribuie la realizarea obiectivelor sociale și economice ale dezvoltării rurale și ale economiilor naționale; invită, prin urmare, statele membre și regiunile să coopereze pe deplin cu autoritățile forestiere și cu populația în general la pregătirea programelor de dezvoltare rurală, pentru a asigura consecvența dintre politicile UE, ținând seama de faptul că pădurile pot, în unele cazuri, să fie un sector independent al economiei rurale;

52. reamintește că pădurile au un rol esențial în furnizarea bunurilor publice socio-economice și de mediu, pentru bunăstarea societății și pentru dezvoltare, mai ales în zonele rurale; invită Comisia să elaboreze o abordare politică care să recunoască acest rol, recunoscând totodată drepturile de proprietate ale proprietarilor;

Miercuri, 11 mai 2011

53. în acest sens, salută faptul că cea mai recentă comunicare a Comisiei privind reforma PAC ⁽¹⁾ recunoaște rolurile importante pe care le dețin agricultorii ca actori indispensabili în prevenirea incendiilor forestiere, ca gestionari ai patrimoniului forestier și ai protecției împotriva amenințărilor la adresa biodiversității, cum ar fi dăunătorii, și, mai presus de toate, ca piloni teritoriali, întrucât menținerea activității lor este cel mai eficient mod de evitare a fenomenului de depopulare;
54. consideră că producătorii din mediul rural, grupurile de producători și organismele publice ar trebui să fie eligibile pentru măsuri forestiere în cadrul celui de-al doilea pilon al PAC; este de părere că UE ar trebui să continue să acorde sprijin pentru împăduriri în cadrul programelor naționale de dezvoltare rurală, asigurându-se, în același timp, că aceste inițiative nu distorsionează piața și că măsurile de împădurire se bazează pe materiale locale, rezistente la dăunători și la incendii și contribuie la conservarea biodiversității; subliniază, în plus, că eforturile de împădurire trebuie să acorde prioritate speciilor de copaci care îmbunătățesc în mod considerabil calitatea solului și biodiversitatea, respectând totodată caracteristicile locului plantării, speciile native și nevoia de păduri mixte;
55. atrage atenția, ca și Consiliul în concluziile sale din 11 iunie 2010, asupra gravelor probleme pe care le-ar putea ridica ajungerea pădurilor într-o stare de abandon, în măsura în care nu s-ar mai putea asigura continuarea îndeplinirii funcțiilor acestora;
56. consideră că este necesar să se încurajeze și să sprijine înființarea de asociații de producători și organisme de gestionare a pădurilor care practică SFM, mai ales în zone caracterizate prin prezența unor păduri mici, întrucât în acest fel se va contribui la echilibrarea variatei oferte de produse și servicii pe care le pot oferi pădurile; consideră că astfel de asociații și organisme ar întări puterea de negociere a producătorilor în lanțul de aprovizionare cu lemn, contribuind la furnizarea și crearea unor condiții egale de concurență și totodată la soluționarea problemelor legate de criza economică, concurența internațională și schimbările climatice, precum și la combaterea comerțului ilegal cu lemn;
57. susține că sprijinul acordat actorilor publici și privați care protejează biodiversitatea forestieră a speciilor, habitatelor și serviciilor ecosistemice trebuie să crească și să includă metode de protecție voluntare și zonele care fac legătura între siturile din cadrul rețelei NATURA 2000, biodiversitatea fiind vitală pentru menținerea, dezvoltarea și adaptarea agriculturii;
58. solicită înlocuirea sistemului de remunerare bazat pe facturi cu un sistem de bareme sau costuri bazate pe suprafață;
59. solicită dezvoltarea unui standard de bune practici forestiere care să fie folosit ca bază pentru asistența în cadrul tuturor măsurilor forestiere;
60. solicită includerea obligatorie a mediului forestier și a măsurilor Natura 2000 în cadrul programelor de dezvoltare rurală și includerea în cadrul plăților directe a unui sprijin pe suprafață pentru rețeaua Natura 2000;
61. solicită includerea unei noi măsuri PAC „conservarea in situ și ex situ a materialului genetic forestier identificat”;
62. respinge în mod ferm aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală asupra resurselor genetice ale pădurilor;
63. îndeamnă Comisia și statele membre să garanteze perspectivele pe termen lung ale proiectele de silvicultură și de protecție a pădurilor, în cadrul întregii finanțări UE;

Protecția civilă și prevenirea incendiilor

64. își exprimă convingerea că prevenirea incendiilor forestiere este mult mai eficientă din punct de vedere al costurilor decât combaterea acestora;

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei din 18 noiembrie 2010 intitulată „PAC în perspectiva anului 2020: Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii” (COM(2010)0672).

Miercuri, 11 mai 2011

65. atrage atenția asupra necesității urgente de a pune în aplicare recomandările pe care le-a adoptat recent ⁽¹⁾ privind prevenirea catastrofelor naturale sau provocate de om, în special cele referitoare la sprijinul pentru programele de împădurire/reîmpădurire, acordându-se prioritate speciilor locale și pădurilor mixte, în interesul biodiversității și al sporirii rezistenței la incendii, furtuni și boli; atrage atenția și asupra dificultăților cu care se confruntă în plus insulele și regiunile ultraperiferice în combaterea incendiilor; solicită acordarea unui tratament special respectivelor regiuni prin diferitele instrumente financiare disponibile, inclusiv Fondul de solidaritate;

66. consideră că prevenirea incendiilor forestiere prin planificarea și conectivitatea teritoriului, infrastructură și formare ar trebui prevăzută în mod ferm în politicile UE privind protecția pădurilor, adaptarea și protecția civilă;

67. subliniază că, în zonele aride și în regiunile cu risc de deșertificare, reîmpădurirea cu specii productive va aduce avantaje populației și va asigura implicarea acestora în activitățile de conservare și de luptă împotriva incendiilor;

68. subliniază importanța incontestabilă pentru siguranța publică a zonelor de pădure, care protejează habitatele umane de efectele negative ale fenomenelor naturale;

Raportarea și contabilizarea emisiilor

69. consideră că sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (ETS) în forma sa actuală este incompatibilă cu LULUCF în ceea ce privește contabilizarea emisiilor, în principal ca urmare a diferenței dintre cerințele anuale de conformitate privind instalațiile industriale în conformitate cu ETS și intervalele de timp mai lungi necesare pentru ca variațiile cantităților de carbon la nivelul exploatațiilor forestiere să apară și să fie observate, și prin urmare nu ar trebui stabilită nicio legătură; în acest context, invită Comisia să reanalizeze modalitățile optime de finanțare a economiilor de carbon din activități LULUCF;

70. recunoaște provocările asociate unei luări în considerare a includerii LULUCF în obiectivele statelor membre prevăzute în Decizia privind repartizarea eforturilor; este preocupat în special de faptul că diferențele în precizia calculării și variațiile naturale mari ar putea submina regimul respectării prevăzut în decizie; prin urmare, solicită obiective separate pentru sectorul LULUCF;

71. își exprimă angajamentul de a atinge obiectivul stabilit în UE 2020 cu privire la energia regenerabilă și obiectivul de schimbare a climei cu 2 grade Celsius. este, totuși, îngrijorat că intervalele scurte de timp utilizate în metodologia actuală de calculare a GES și ipoteza neutralității carbonului pentru biomasa lemnoasă ar putea compromite realizarea acestora; solicită Comisiei să consulte IPCC și să stabilească o nouă metodologie de calcul GES, care să controleze pe un orizont de timp mai îndelungat emisiile generate de biomasă ca urmare a utilizării terenului, a schimbării utilizării terenului și a gestionării forestiere, să evalueze ciclul carbonului la nivel național și să includă diferitele etape ale silviculturii (plantarea, rădăria și recoltarea);

72. afirmă că actualele criterii pentru biocombustibili elaborate de Comisie nu sunt adecvate în cazul biomasei și solicită elaborarea unor criterii de durabilitate noi, cu caracter juridic obligatoriu, pentru biomasa utilizată în scop energetic; consideră că lucrările și concluziile din cadrul proiectului Forest Europe ar trebui consultate de către Comisie pentru a elabora criterii care să țină cont de posibilele riscuri de denaturare a pieței în sectorul energiei din surse regenerabile, să nu fie fondate pe ipoteza neutralității carbonului, să abordeze problema emisiilor indirecte și să nu submineze obiectivele UE 2020 privind energia regenerabilă și biodiversitatea; atrage atenția asupra faptului că aplicarea detaliată a acestor criterii ar trebui să rămână la nivel local, ținându-se seama de condițiile locale;

⁽¹⁾ Rezoluția Parlamentului European din 21 septembrie 2010 referitoare la Comunicarea Comisiei: O abordare comunitară în privința prevenirii dezastrelor naturale și a celor provocate de om (P7_TA(2010)0326).

Miercuri, 11 mai 2011

73. solicită aplicarea definițiilor forestiere bazate pe clasificarea ecologică a pădurilor, cum ar fi cea propusă de AEM în 2007, pentru a putea face diferența între păduri bătrâne bogate în carbon, monoculturi gestionate intensiv și alte tipuri de păduri, inclusiv arbuștii mediteraneeni, în funcție de biom și de fazele de succesiune;

74. subliniază importanța protejării diversității pădurilor în toate fazele succesiunii în cadrul UE pentru a garanta biodiversitatea pădurilor și în cadrul acestora, întrucât fiecare fază de succesiune creează condițiile pentru următoarea fază și întrucât, fără o protecție comună a tuturor fazelor, succesiunea următoarelor faze va fi grav afectată;

Dimensiunea externă

75. invită Comisia și statele membre să conlucreze la nivel internațional pentru a stabili o nouă definiție a ONU privind pădurile care să clarifice definițiile pădurii naturale pe baza biomului și care să facă distincția între pădurile native și cele dominate de monoculturile de arbori și specii neindigene; remarcă, în acest context, că, UE fiind cel mai mare donator de ajutoare de stat acordate țărilor în curs de dezvoltare (sectorul forestier primind peste 600 de milioane EUR în 2003), această definiție ar îmbunătăți într-o mare măsură consecvența politicilor și ar asigura un bun raport calitate-preț; regretă faptul că, în urma Cărții verzi, nu s-au înregistrat progrese în ceea ce privește necesitatea coordonării acțiunilor UE atât pe teritoriul Uniunii, cât și în afara acestuia, precum și necesitatea încheierii unui acord cu valoare juridică obligatorie la nivel mondial în cadrul Forumului ONU pentru păduri;

76. observă importanța cooperării mondiale, atât la nivel administrativ, cât și la nivel de cercetare, cu privire la condițiile standard, cele mai bune practici și transferul de tehnologie și de cunoștințe științifice, în special în contextul sistemului REDD (reducerea emisiilor generate în urma despăduririlor și a degradării pădurilor); subliniază, de asemenea, că împărțirea în mod echitabil a beneficiilor sistemului REDD nu se poate realiza fără o cooperare activă și schimbul de cele mai bune practici; subliniază importanța programului GMES (Monitorizarea globală pentru mediu și securitate) în cartografierea, supravegherea și înregistrarea zonelor de pădure la nivel european și internațional și contribuția pe care o pot avea informațiile astfel culese pentru negocierile ONU privind schimbările climatice;

*

* *

77. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Raportul anual al Consiliului către Parlament privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC) în 2009

P7_TA(2011)0227

Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 privind raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC) în 2009, prezentat Parlamentului European în temeiul Părții a II-a secțiunea G subpunctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 (2010/2124(INI))

(2012/C 377 E/06)

Parlamentul European,

— având în vedere Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC), prezentat Parlamentului European în temeiul Părții a II-a secțiunea G subpunctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006, menționat mai sus, dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară,
 - având în vedere rezoluțiile sale din 19 februarie 2009 ⁽¹⁾ și din 10 martie 2010 ⁽²⁾ referitoare la rapoartele anuale ale PESC pentru 2007 și, respectiv, 2008,
 - având în vedere Poziția sa din 8 iulie 2010 referitoare la Serviciul European de Acțiune Externă ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 11 noiembrie 2010 privind consolidarea OSCE - Un rol pentru UE ⁽⁴⁾,
 - având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) cu privire la responsabilitatea politică ⁽⁵⁾,
 - având în vedere declarația făcută de Înaltul Reprezentant în plenul Parlamentului European la 8 iulie 2010, cu privire la organizarea fundamentală a administrației centrale a SEAE ⁽⁵⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 16 septembrie 2010 privind relațiile externe ale UE,
 - având în vedere articolul 119 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru bugete (A7-0168/2011),
- A. întrucât UE ar trebui să dezvolte în continuare obiectivele sale de politică externă și să-și promoveze valorile și interesele în toată lumea, cu scopul general de a contribui la asigurarea păcii, securității, solidarității, la prevenirea conflictelor, promovarea democrației, protejarea drepturilor omului, promovarea egalității de gen, respectarea dreptului internațional, sprijinirea instituțiilor internaționale, promovarea multilateralismului eficient și a respectului reciproc între națiuni, dezvoltarea durabilă, comerțul liber și echitabil și eradicarea sărăciei;
- B. întrucât punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona conferă o nouă dimensiune acțiunii externe europene și va avea un rol decisiv în consolidarea coerenței, consecvenței și eficienței politicii externe a UE și, în sens mai larg, a acțiunilor sale externe;
- C. întrucât Tratatul de la Lisabona dă un nou impuls politicii externe a UE, în principal furnizând Uniunii instrumente instituționale și operaționale care ar putea oferi acesteia posibilitatea de a-și asuma un rol internațional compatibil cu statutul său economic proeminent și cu ambițiile sale, precum și de a se organiza în așa fel încât să fie un actor global eficient, capabil să împartă responsabilitatea pentru securitatea globală și să preia inițiativa în definirea unor reacții comune la provocări comune;
- D. întrucât noul impuls pentru acțiunea externă europeană presupune, de asemenea, ca UE să acționeze într-un mod mai strategic astfel încât să-și exercite influența pe plan internațional; întrucât capacitatea UE de a influența ordinea mondială depinde nu numai de coerența între politicile, actorii și instituțiile sale, ci și de conceptul strategic real al politicii externe a UE, care trebuie să unească toate statele membre în spatele aceluiași set de priorități și obiective, pentru ca acestea să se exprime ferm și cu o singură voce pe scena internațională; întrucât politica externă a UE trebuie să aibă la dispoziție mijloacele și instrumentele necesare pentru a permite Uniunii să acționeze în mod efectiv și consecvent pe plan mondial;

⁽¹⁾ JO C 76 E, 25.3.2010, p. 54.

⁽²⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 51.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0280.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0399.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0280, a doua anexă.

Miercuri, 11 mai 2011

- E. întrucât au loc transformări substanțiale ale ordinii mondiale actuale, în contextul apariției unor noi provocări și a creării unor noi structuri de putere, care impun Uniunii să se angajeze mai activ alături de puterile mondiale actuale și emergente și cu actorii nestatali, precum și cu partenerii și instituțiile bilaterale și multilaterale, în vederea promovării unor soluții eficiente la problemele care sunt comune pentru cetățenii europeni și pentru întreaga lume și care ar putea avea un impact asupra securității mondiale;
- F. întrucât noul impuls trebuie, de asemenea, să ducă la definirea unei noi paradigme pentru parteneriatele strategice ale UE, atât cele noi, cât și cele vechi, și întrucât aceasta ar trebui să se întemeieze pe valori universale comune, cum ar fi promovarea democrației, respectarea drepturilor omului, a libertăților fundamentale, a statului de drept și a dreptului internațional, precum și pe beneficii și interese reciproce și o înțelegere comună a securității mondiale;
- G. întrucât controlul parlamentar al politicii externe a UE este esențial dacă acțiunea externă europeană trebuie înțeleasă și sprijinită de cetățenii UE; întrucât controlul consolidează legitimitatea acestei acțiuni; întrucât organizarea și promovarea unei cooperări interparlamentare regulate și eficiente în cadrul UE trebuie stabilite în comun de către Parlamentul European și parlamentele naționale, în conformitate cu articolele 9 și 10 din Protocolul 1 la Tratatul de la Lisabona,

Raportul anual 2009 al Consiliului privind PESC

1. salută raportul anual al Consiliului și apreciază structura sa transparentă și concentrată pe teme, care oferă o prezentare clară a politicilor și acțiunilor din domeniul politicii externe și de securitate comune; salută, de asemenea, ambiția Consiliului de a acorda mai multă importanță și a pune un mai mare accent pe contextul regional al conflictelor și problematicilor; regretă totuși că raportul nu evidențiază posibile abordări pentru soluționarea acestor conflicte și problematici;
2. invită Consiliul să nu limiteze domeniul de aplicare a raportului anual privind PESC la o simplă descriere a activităților PESC, ci să facă din acesta un instrument axat pe politici și soluții; consideră că raportul ar trebui să ofere mai mult decât un catalog de evenimente și evoluții la nivel de țară și ar trebui, de asemenea, să abordeze chestiunea eficacității politicii externe a UE, precum și a mijloacelor necesare pentru îndeplinirea obiectivelor acțiunii externe a UE; invită Consiliul să includă, de asemenea, în raport o evaluare a coordonării și coerenței dintre PESC și alte politici externe ale Uniunii și să includă recomandări de ordin strategic și organizatoric pentru viitor, în temeiul evaluărilor acțiunilor desfășurate în cadrul PESC;
3. consideră că raportul anual cu privire la PESC ar trebui să se bazeze pe noul cadru instituțional creat de Tratatul de la Lisabona și să servească drept instrument pentru un dialog interinstituțional consolidat, îndeosebi prin discutarea implementării strategiei de politică externă a UE, prin evaluarea eficienței sale și conturarea viitoarei sale direcții;

Punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona

4. reafirmă poziția sa în favoarea dezvoltării unei strategii coerente de politică externă a UE, bazată pe obiectivele și principiile stabilite la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), care ar trebui să identifice în mod clar interesele UE privind politica externă și de securitate comună; solicită Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant (VP/ÎR) să își utilizeze la maximum competențele de care dispune pentru a iniția, a pune în aplicare și a asigura respectarea PESC, implicând pe deplin organismele competente ale Parlamentului la aceste eforturi;
5. subliniază necesitatea consolidării coerenței între Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Comisie și statele membre, sub conducerea VP/ÎR; solicită îmbunătățirea sinergiilor între UE și nivelul național și solicită coordonarea între actorii instituționali să fie sporită, în vederea unei mai bune integrări a tuturor instrumentelor și politicilor relevante și pentru a transmite un mesaj european unic în privința aspectelor politice esențiale; consideră cooperarea la toate nivelurile dintre SEAE, organele competente și comisiile Parlamentului European și serviciile competente respective din cadrul Comisiei ca fiind crucială pentru a permite Uniunii să dezvolte o abordare strategică față de vecinii UE și față de țările candidate, cele posibil candidate și alte țări partenere, precum și în ceea ce privește alte domenii politice, cum ar fi drepturile omului și promovarea democrației, comerțul, dezvoltarea, justiția, securitatea energetică și afacerile interne;

Miercuri, 11 mai 2011

6. se așteaptă ca SEAE să contribuie, prin promovarea unei coordonări mai strânse între PESC și alte politici externe, la întărirea rolului și influenței UE pe scena mondială și să permită acestuia să-și proiecteze interesele și valorile într-un mod mai eficient, într-o manieră proporțională cu actualul său statut economic și comercial internațional; invită VP/ÎR să instituie mecanismele și structurile de coordonare necesare în cadrul SEAE;

7. constată totuși că, în paralel cu constituirea SEAE, realizarea unei coerențe și eficiențe depline a politicii comune a UE va necesita, în primul rând, voința politică a statelor membre ale UE de a trece peste viziunile diferite asupra unor aspecte-cheie privind politica externă; consideră esențial, în acest sens, ca statele membre ale UE nu doar să ajungă la un consens asupra unei strategii comune de politică externă și de securitate, ci să garanteze, de asemenea, că politicile lor naționale sprijină pozițiile UE;

8. regretă că, în mai multe cazuri, declarații ale unor state membre sau grupuri de state membre ale UE au lăsat o impresie de dezbinare, îngreunând foarte mult activitatea VP/ÎR; invită, prin urmare, statele membre să se abțină de la astfel de acțiuni și declarații individuale necoordonate și să contribuie la o PESC eficace și vizibilă; solicită, pe de altă parte, VP/ÎR să exprime cu claritate pozițiile UE, să reacționeze în mod rapid și vizibil și să imprime PESC o imagine clară și distinctă;

9. subliniază că rolul reprezentanților speciali ai UE (RSUE) ar trebui, în general, să fie acela de a reprezenta și a coordona politica UE față de regiuni cu interese strategice sau de securitate specifice pentru UE, ceea ce presupune o prezență și o vizibilitate permanentă a UE; este de părere că trebuie instituită o coordonare strânsă între RSUE și departamentele competente ale SEAE și că aspectele tematice importante acoperite anterior de reprezentanții personali ar trebui reanalizate și ar trebui înaintate propuneri pentru ca acest rol să fie preluat de înalți funcționari din cadrul SEAE sau de reprezentanți speciali ai UE; consideră esențial ca definirea rolului și mandatului RSUE să facă obiectul unei consultări prealabile a Parlamentului și să se înainteze propuneri, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) din TUE, cu privire la procedurile și domeniul de competență pentru informările și rapoartele care urmează să fie puse la dispoziția Parlamentului de către RSUE;

10. reamintește prerogativele sale conferite prin tratat de a fi consultat în domeniul PESC și PSAC, de a-i fi luate în considerare opiniile în mod corespunzător și de a formula recomandări; invită VP/ÎR să consolideze sarcinile de consultare și de raportare realizate până în prezent de Comisie și Consiliu în domeniul acțiunii externe; solicită Consiliului să adopte o abordare constructivă în cadrul comitetului de conciliere pentru instrumentele de asistență externă, inclusiv pentru Instrumentul de stabilitate, prin recunoașterea dreptului de control democratic al Parlamentului asupra documentelor de strategie și planurilor de acțiune multianuale, în conformitate cu dispozițiile articolului 290 din TFUE;

11. subliniază că Acordul interinstituțional revizuit din 2006 cu privire la disciplina bugetară și buna gestiune financiară trebuie să asigure mai multă transparență în cadrul procedurii bugetare a PESC și să abordeze în mod corespunzător cerințele privind informațiile ale autorității bugetare, pentru ca autoritatea să fie informată pe deplin și periodic în privința cadrului general, a contextului și a implicațiilor financiare ale deciziilor politice din acest domeniu tematic; consideră că Parlamentul European ar trebui să primească informații adecvate înaintea adoptării mandatelor și strategiilor din domeniul PESC; salută sprijinul exprimat de VP/ÎR în favoarea propunerii ca toate misiunile importante ale PSAC să fie identificate în buget; consideră, în acest sens, că transparența totală și controlul democratic impun linii bugetare separate pentru fiecare misiune în parte; reafirmă poziția sa conform căreia, pentru a consolida legitimitatea democratică a PESC, organele competente ale Parlamentului ar trebui consultate înainte de lansarea misiunilor PSAC, iar acestea ar trebui să aibă posibilitatea de a monitoriza în mod corespunzător în special misiunile desfășurate în cadrul PSAC; subliniază că, în scopul îndeplinirii criteriilor de credibilitate și autodefinire prevăzute în Tratatul de la Lisabona, obiectivelor PESC trebuie să li se aloce resursele bugetare corespunzătoare;

12. consideră că reuniunile comune regulate de consultare cu privire la PESC ar trebui completate cu reuniuni suplimentare în eventualitatea în care apare necesitatea de a furniza informații ex ante; sugerează, în acest sens, că reuniunile ar trebui orientate în direcția învățării principalelor lecții strategice și politico-militare, pentru a îmbunătăți procesul de planificare și gestionare a misiunilor viitoare și pentru a contribui la elaborarea unei abordări prospective a nevoilor viitoare; reamintește, de asemenea, dreptul său de a fi consultat și necesitatea de a fi informat în mod corespunzător cu privire la finanțarea de urgență a anumitor inițiative lansate în cadrul PESC, în conformitate cu articolul 41 alineatul (3) din TUE;

Miercuri, 11 mai 2011

13. sprijină, în concordanță cu acordul la care s-a ajuns cu ocazia reuniunii cvadripartite de la Madrid privind înființarea și funcționarea SEAE și în conformitate cu Regulamentul financiar, astfel cum a fost modificat în privința SEAE, crearea în bugetul 2011 a unor linii bugetare destinate celor trei misiuni principale desfășurate în cadrul PESC/PSAC; consideră că această identificare mai clară a misiunilor va crește transparența și răspunderea PESC/PSAC și va servi intereselor UE; insistă asupra faptului că identificarea misiunilor importante din cadrul PESC/PSAC nu trebuie să fie în detrimentul informațiilor și transparenței cu privire la misiunile de o amploare mai mică și cu o vizibilitate politică mai scăzută;

14. consideră totuși această nouă nomenclatură ca fiind o condiție preliminară minimă și doar un prim pas către un buget al PESC foarte detaliat, care să ofere o perspectivă și o monitorizare completă a misiunilor desfășurate în cadrul acestei politici; este de părere că această nouă nomenclatură nu va periclita nici flexibilitatea indispensabilă a bugetului PESC, nici continuitatea acțiunilor pentru misiunile deja începute;

15. reamintește spiritul TFUE, care are ca obiectiv transformarea codeciziei în procedură generală și care, prin analogie, duce la eliminarea unor clauze și proceduri specifice care s-au aplicat unor instrumente și politici în conformitate cu tratatul anterior și cu Acordul interinstituțional; confirmă astfel că dispozițiile care restricționează flexibilitatea finanțării PESC sunt în prezent lipsite de fundament; subliniază că, având în vedere cele de mai sus și pentru a spori eficiența și responsabilitatea PESC, o nouă cultură a dialogului, a încrederii reciproce și schimbului de informații ar trebui să se extindă în domeniul relațiilor interinstituționale, atât în etapa de definire, cât și în etapele de evaluare a posteriori;

16. subliniază că, în contextul reflecțiilor viitoare cu privire la cadrul financiar multianual 2014-2020, trebuie efectuată o analiză detaliată a cerințelor financiare ale PESC pe termen lung;

17. reafirmă poziția sa conform căreia, în temeiul articolului 218 alineatul (6) din TFUE, avizul/aprobarea Parlamentului European este necesară pentru toate acordurile internaționale, inclusiv cele referitoare, în principal, la PESC, singura excepție constituind-o cele legate în mod exclusiv de PESC; în conformitate cu articolul 218 alineatul (10) din TFUE, trebuie furnizate Parlamentului informații complete în etapele inițială, de negociere și finală ale procedurii în urma cărora se încheie acorduri internaționale; se așteaptă ca VP/ÎR să furnizeze toate informațiile relevante referitoare la negocieri pe toată durata procedurii, inclusiv negocierea directivelor și a proiectelor de texte, și reamintește că, în declarația cu privire la responsabilitatea politică, VP/ÎR s-a angajat să aplice dispozițiile acordului-cadru privind acordurile internaționale în ceea ce privește documentele PESC confidențiale; solicită instituirea unui *modus operandi* eficient, care să îmbine respectarea prerogativelor Parlamentului cu nivelul necesar de confidențialitate; consideră că un acord cuprinzător, care să implice toate instituțiile și care să includă toate organele UE, este necesar în vederea reglementării accesului deputaților la documente confidențiale;

18. ia act de obligația sa, prevăzută în tratat, de a stabili, împreună cu parlamentele naționale, organizarea și promovarea unei cooperări eficiente și sistematice, în special în domeniul politicii externe, de securitate și apărare comune; consideră regretabilă lipsa până în acest moment a unui acord cu privire la continuarea acestui exercițiu; insistă asupra faptului că propria sa reprezentare în orice formă nouă de cooperare interparlamentară ar trebui să aibă o dimensiune care să reflecte amploarea și importanța rolului său în afaceri externe și, în acest context, își reiterează voința de a ajunge la un acord cu parlamentele naționale care să conducă la o adevărată accentuare a dimensiunii parlamentare a Uniunii Europene ca actor global;

Principalele chestiuni de natură tematică din cadrul PESC

19. subliniază că acțiunile PSAC ar trebui integrate într-o politică amplă care să vizeze țări și regiuni aflate în criză în cazurile în care valorile și interesele strategice ale UE sunt în joc și în care operațiunile PSAC ar aduce o valoare adăugată reală prin promovarea păcii, a stabilității și a statului de drept; subliniază, de asemenea, necesitatea existenței unui proces mai clar prin care să se tragă învățăminte în evaluarea implementării cu succes a fiecărei operații și a impactului său pe termen lung la fața locului;

Miercuri, 11 mai 2011

20. invită ÎR/VP, precum și Consiliul și statele membre, să repare dezechilibrul dintre capacitățile civile și militare de planificare din cadrul SEAE și să crească numărul de angajați din domeniul justiției, administrației civile, vamilor și al medierii, pentru a garanta că misiunile PSAC dispun de expertiză corespunzătoare și suficientă;

21. subliniază necesitatea unei coordonări optime între răspunsul UE în caz de dezastre și alte instrumente ale UE – cum ar fi misiunile civile și/sau militare din cadrul PSAC – care sunt deja trimise la fața locului sau care ar putea fi înființate pentru situații post-criză; consideră că, în multe cazuri, o distincție prea rigidă între operațiuni militare și civile de gestionare a crizelor reflectă mai curând un model instituțional destul de depășit și că interacțiunea civil-militară poate răspunde mai bine realităților de pe teren; evidențiază, prin urmare, necesitatea evaluării în mod sistematic, de la caz la caz, a necesităților, în scopul asigurării celui mai potrivit răspuns, având în vedere că unele crize pot necesita o combinație între instrumentele militare și civile, pe baza unei înțelegeri globale a legăturilor dintre securitate și dezvoltare;

22. consideră că fiind o prioritate strategică a UE consolidarea parteneriatelor internaționale de gestionare a crizelor și încurajarea dialogului cu alți actori majori implicați în gestionarea crizelor - cum ar fi ONU, NATO, Uniunea Africană (UA), OSCE, precum și țări terțe cum ar fi SUA, Turcia, Norvegia și Canada - și sincronizarea acțiunilor, schimbul de informații și canalizarea resurselor în vederea menținerii și instaurării păcii, inclusiv cooperarea în materie de gestionare a crizelor și, în special, în domeniul securității maritime și lupta împotriva terorismului în temeiul dreptului internațional;

23. subliniază că înființarea SEAE oferă UE o posibilitate unică de a-și pune în aplicare angajamentele în materie de prevenire a conflictelor și instaurare a păcii, cu trimitere, în special, la Programul de la Goteborg, și de a-și extinde capacitatea de prevenire a conflictelor ca o alternativă la gestionarea situațiilor de criză; în acest sens, subliniază importanța plasării Direcției pentru prevenirea conflictelor și politica de securitate pe același plan cu alte direcții prin alocarea corespunzătoare de resurse pentru activitatea de programare a politicilor, prin întărirea legăturilor cu departamentele geografice și prin stabilirea de relații formale cu grupurile de lucru relevante din cadrul Consiliului; consideră că separarea actuală dintre structura de gestionare a situațiilor de criză și Direcția pentru prevenirea conflictelor și politica de securitate ar trebui, de asemenea, reexaminată;

24. avertizează cu privire la riscul ca state membre ale UE să devină prea dependente de țări terțe în ceea ce privește sursele de aprovizionare cu energie, ceea ce ar putea, în cele din urmă, submina independența politicii externe a UE; subliniază, în acest sens, că conceptul securității energetice este legat în mod fundamental de securitatea aprovizionării; reamintește, prin urmare, necesitatea urgentă de a aborda provocările energetice prin promovarea atât a surselor de energie interne, cât și a celor regenerabile, completând o piață internă eficientă a energiei și implementând o politică energetică europeană externă comună, bazată pe o mai bună coordonare a politicilor statelor membre în acest domeniu, pe diversificarea furnizorilor de energie și pe facilitarea unor proiecte strategice de infrastructură energetică, precum Nabucco sau alte alternative fiabile aparținând coridorului sudic; sprijină crearea unei rețele energetice europene integrate și interoperabile; regretă că statele membre s-au angajat în mod activ în sprijinirea unor inițiative care sunt, în realitate, contrare eforturilor care vizează garantarea și diversificarea surselor de aprovizionare cu energie;

25. salută decizia Consiliului European de a invita Comisia să prezinte, până în iunie 2011, o comunicare privind securitatea aprovizionării și cooperarea internațională în scopul sporirii consecvenței și coerenței acțiunii externe a UE în domeniul energetic; invită, în acest sens, VP/ÎR să urmeze cu hotărâre recomandările Parlamentului în ceea ce privește elaborarea unei politici coerente și coordonate, în special prin promovarea coeziunii UE în cadrul unui dialog constructiv cu furnizorii de energie, îndeosebi cu Rusia, precum și cu țările de tranzit; consideră că securitatea energetică ar trebui, de asemenea, să se reflecte pe deplin în politica de extindere și de vecinătate a UE, inclusiv prin dialogul politic și cooperarea practică cu partenerii;

26. atrage atenția asupra noii generații de amenințări și riscuri la adresa securității, cum ar fi atacurile informatice, tulburările sociale, mișcările insurgente cu caracter politic, rețelele infracționale și activitățile economice la nivel global care pun în pericol statul de drept și principiile democrației și subliniază importanța formulării de strategii adecvate acestor evoluții;

Miercuri, 11 mai 2011

27. subliniază necesitatea coordonării pregătirilor în vederea contracarării amenințărilor neconvenționale, cum ar fi cele informatice; invită Comisia și Consiliul să realizeze o analiză aprofundată a amenințărilor și necesităților din acest domeniu, care să aibă ca rezultat o strategie europeană de securitate informatică cuprinzătoare și multidimensională, care să includă planuri de urgență în caz de atacuri informatice;

28. evidențiază că politica externă europeană trebuie să țină seama de dimensiunea externă a zonei europene de libertate, securitate și justiție; reiterează importanța gestionării metodice a fluxurilor migratorii; consideră că este vital să se garanteze cooperarea țărilor de origine și a celor de tranzit și să se încurajeze o atitudine de cooperare solidă între aceste țări prin aplicarea unei politici de condiționalitate pozitivă;

29. reafirmă poziția sa potrivit căreia UE trebuie să-și consolideze poziția de lider în domeniul guvernantei mondiale în domeniul climatic și trebuie să desfășoare un dialog cu alți actori-cheie, precum puterile emergente (China, Brazilia, India), Rusia, Statele Unite ale Americii și țările în curs de dezvoltare, ținând seama de faptul că schimbările climatice au devenit un element esențial în relațiile internaționale;

30. consideră că, pentru a fi conformă cu propriile valori ale UE, politica externă și acțiunea externă a UE trebuie să acorde prioritate promovării democrației și statului de drept, bunei guvernante și unor societăți echitabile, având în vedere că la baza apărării drepturilor omului și a consolidării stabilității stă o societate democratică bazată pe norme; reiterează prin urmare, poziția sa potrivit căreia drepturile omului trebuie să fie integrate în mod ferm în politica externă a UE; consideră că noua structură instituțională a UE, cu referire specială la SEAE și departamentul specific de care dispune, oferă oportunitatea de a consolida coerența și eficiența UE în acest domeniu; îndeamnă VP/ÎR să urmărească în mod activ, prin relații bilaterale cu țările terțe și participarea activă la forurile internaționale, angajamentele țărilor terțe în ce privește respectarea drepturilor omului, precum și să ia poziție împotriva încălcărilor acestora și să nu se abțină de la adoptarea unor măsuri adecvate în cazul încălcării lor; ținând seama de încălcările grave, care iau amploare, ale libertății de gândire, invită Comisia să realizeze o evaluare aprofundată și să integreze libertatea de a-și exprima convingerea în politica UE în materie de drepturile omului;

31. consideră că problema libertății religioase și de convingere în întreaga lume – în special a creștinilor, a minorităților persecutate sau amenințate și a dizidenților religioși – și dialogul între religii constituie o nouă temă esențială în cadrul PESC; subliniază că libertatea religioasă și de convingere constituie un drept uman fundamental, iar dialogul interconfesional este un instrument de combatere a discriminării și violenței bazate pe religie, contribuind astfel la stabilitatea politică și a societății; solicită, prin urmare, VP/ÎR să elaboreze urgent o strategie a UE privind aplicarea drepturilor omului în cazul libertății religioase și de convingere; invită, de asemenea, VP/ÎR să înființeze în cadrul direcției pentru drepturile omului din SEAE o capacitate permanentă care să monitorizeze situația restricțiilor impuse de guverne și societate asupra libertății religioase și de convingere și a altor drepturi conexe;

32. îndeamnă VP/ÎR să se asigure că politicile și acțiunile PESC pune în aplicare pe deplin Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU 1325 (2000) privind femeile, pacea și securitatea, care solicită participarea femeilor, în toate aspectele și la toate nivelurile, în cadrul soluționării conflictelor; solicită, de asemenea, ca politicile PESC să țină seama de Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU 1820 (2008) privind violența sexuală în situații de conflict și post-conflict, precum și de Rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU 1888 (2009), 1889 (2009), 1960 (2010), care se bazează pe rezoluțiile menționate anterior; solicită VP/ÎR, statelor membre ale UE și șefilor misiunilor PSAC să facă din cooperarea și consultarea cu organizațiile locale de femei un element esențial al fiecărei misiuni PSAC; ia act, cu regret, de faptul că este inacceptabil ca doar o femeie să fi fost numită, până în prezent, într-un post de conducere din cadrul SEAE și că printre reprezentanții speciali ai UE se află o singură femeie;

Principalele priorități geografice ale PESC

Diplomație multilaterală, organizații internaționale

33. subliniază că multilateralismul eficient ar trebui să reprezinte preocuparea strategică absolută a Uniunii și că, în acest context, UE ar trebui să își asume rolul de lider în ceea ce privește cooperarea internațională, să sprijine instituțiile internaționale, să faciliteze consensul internațional și să promoveze acțiunea globală; evidențiază necesitatea unei abordări urgente a chestiunilor globale de interes comun pentru cetățenii UE, precum combaterea terorismului, a crimei organizate, a pandemiilor și a schimbărilor

Miercuri, 11 mai 2011

climatice, securitatea informatică, asigurând realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) și eradicarea sărăciei, garantând securitatea energetică, neproliferarea armelor de distrugere în masă, soluționarea pașnică a conflictelor și dezarmarea, gestionarea fluxurilor migratorii și promovarea drepturilor omului și a libertăților civile; atrage atenția asupra necesității de a îmbunătăți monitorizarea fondurilor UE, în conformitate cu Raportul special nr. 15/2009 al Curții de Conturi;

34. salută adoptarea Rezoluției Adunării Generale ONU privind participarea Uniunii la lucrările ONU din 3 mai 2011, care iau în considerare schimbările instituționale introduse prin Tratatul de la Lisabona și permite reprezentanților Uniunii să prezinte și să promoveze pozițiile Uniunii în ONU într-un mod oportun și eficient; consideră esențială cooperarea cu partenerii strategici ai UE în vederea găsirii unor soluții la problemele regionale și mondiale majore; recomandă, de asemenea, ca parteneriatelor strategice să li se acorde o dimensiune multilaterală prin includerea chestiunilor mondiale pe ordinele de zi ale summiturilor bilaterale și multilaterale ale UE; invită Franța și Regatul Unit, în calitate de membri permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU (CSONU) și în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din TUE, să solicite ca VP/ÎR să fie invitat să prezinte poziția UE ori de câte ori aceasta a definit o poziție cu privire la un subiect care se află pe ordinea de zi a CSONU; consideră că Uniunea Europeană ar trebui să fie reprezentată ca atare în cadrul organizațiilor financiare multilaterale, în special în cadrul Fondului Monetar Internațional și al Băncii Mondiale, fără a aduce atingere reprezentării statelor membre;

35. consideră că UE ar trebui să profite de adoptarea noului concept strategic al NATO pentru a consolida în mod substanțial parteneriatul său cu NATO, dezvoltând, în același timp, politicile externe, de securitate și de apărare ale UE; salută, ca un pas pozitiv în acest sens, setul concret de propuneri prezentat de către VP/ÎR Secretarului General al NATO, ce vizează adoptarea unei relații bazate pe comunicarea interorganizațională; subliniază că UE se confruntă cu majoritatea amenințărilor la adresa securității identificate de NATO în cadrul noului său concept strategic; subliniază necesitatea găsirii unor modalități pragmatice de soluționare a dificultăților nerezolvate; solicită, în acest sens, Uniunii să își exercite influența pentru a încheia cu succes actualul proces ce vizează o soluționare cuprinzătoare a problemei Ciprului, ce va elimina toate controversele dintre Cipru și Turcia, care împiedică dezvoltarea unei cooperări mai strânse între UE și NATO;

36. consideră că este important să se garanteze că forțele și capacitățile existente, care sunt în mare măsură folosite în comun de ambele organizații, să fie utilizate într-un mod cât mai eficient, iar condițiile să fie optimizate pentru securitatea trupelor europene și a operatorilor civili europeni; invită NATO să nu dezvolte o capacitate de gestionare civilă a situațiilor de criză care să dubleze structurile și capacitățile UE; solicită, în cadrul cooperării UE-NATO, o strategie coerentă în domeniul neproliferării nucleare și al dezarmării și care să fie conforme cu planul de acțiune prezentat în declarația Conferinței de revizuire a TNP din 2010; încurajează NATO și Rusia să depună eforturi pentru stabilirea unei relații mai stabile, bazate pe încredere reciprocă;

37. recunoaște că OSCE trebuie să fie consolidată, iar valorile sale trebuie să fie reafirmate; crede cu fermitate că UE ar trebui să se angajeze efectiv în consolidarea OSCE, inclusiv prin garantarea faptului că procesul nu are drept rezultat slăbirea vreuneia dintre cele trei dimensiuni ale organizației (politico-militară, economică și de mediu și umană); subliniază că UE ar trebui, de asemenea, să atragă atenția asupra importanței continuării Procesului de la Corfu și a desfășurării de reuniuni regulate la nivel înalt, pentru a asigura susținerea politică și a spori vizibilitatea activităților OSCE;

38. recunoaște statutul și importanța din ce în ce mai mari pe plan internațional ale zonei arctice și solicită elaborarea unei politici sociale, de mediu și economice durabile a UE pentru zona arctică, ținând seama de drepturile populațiilor locale și indigene; consideră că Consiliul Arctic, Dimensiunea Nordică și Consiliul euro-arctic al Mării Barents prezintă puncte focale pentru cooperarea în zona arctică și sprijină UE în dorința sa de a deveni observator permanent în Consiliul Arctic; subliniază necesitatea creării unei unități pentru zona arctică în cadrul SEAE;

Relațiile transatlantice

39. reafirmă angajamentul său față de parteneriatul transatlantic, ca element important și unul dintre principalii piloni ai acțiunii externe a UE; mai mult decât atât, invită UE să își reitereze angajamentul pentru parteneriatul transatlantic cu SUA și obiectivul unei piețe transatlantice libere de orice îngrădiri, care ar trebui să constituie baza pentru un parteneriat transatlantic consolidat; îndeamnă VP/ÎR să depună eforturi pentru o coordonare mai bună și o cooperare mai strânsă între UE și aliatul său cel mai apropiat, SUA;

Miercuri, 11 mai 2011

solicită VP/ÎR să garanteze că UE acționează ca un partener coerent, activ, egal și, cu toate acestea, autonom al SUA în procesul de consolidare, *inter alia*, a securității și stabilității mondiale, prin promovarea păcii și a respectării drepturilor omului; mai mult decât atât, solicită o abordare unitară a provocărilor mondiale, cum ar fi proliferarea nucleară, terorismul, schimbările climatice și securitatea energetică și o abordare comună a guvernărilor globale, prin sprijinirea și reformarea instituțiilor internaționale și promovarea respectării dreptului internațional și a soluționării pașnice a conflictelor; invită VP/ÎR să coordoneze îndeaproape și să dezvolte sinergii cu SUA, în vederea asigurării stabilității și securității pe continentul european și pe plan mondial, inclusiv pe baza dorinței de cooperare cu actorii relevanți, cum ar fi Rusia, China, India și Turcia și în ceea ce privește stabilitatea din Orientul Mijlociu lărgit, regiunea mediteraneană, Iran, Afganistan și Pakistan;

40. solicită dezvoltarea unei strategii cuprinzătoare UE-SUA în vederea îmbunătățirii situației securității în întregul Orient Mijlociu lărgit, Iran, Afganistan și Pakistan, fapt ce presupune cooperarea cu Turcia, Rusia și China;

Balcanii de Vest

41. confirmă perspectivele de aderare la UE ale tuturor țărilor din Balcanii de Vest și subliniază importanța unui angajament permanent în favoarea procesului de extindere, atât din partea țărilor din regiune, cât și din partea UE; reamintește că perspectiva extinderii UE reprezintă un stimulent important pentru continuarea reformelor politice și economice în țările Balcanilor de Vest, contribuind la stabilitatea efectivă și la dezvoltarea regiunii;

42. recunoaște progresele realizate de către toate țările din regiune pe drumul acestora către UE; ia act totuși de faptul că instabilitatea politică și carențele instituționale, precum și problemele nerezolvate de la nivel bilateral, reprezintă obstacole în calea continuării progreselor realizate de către unele dintre aceste țări în vederea integrării în UE; subliniază că Uniunea are nevoie de o viziune clară și comună asupra regiunii; solicită VP/ÎR și Comisiei să se angajeze în mod activ în soluționarea problemelor persistente;

43. ia act de faptul că situația din Kosovo rămâne stabilă și pașnică, însă fragilă; își exprimă îngrijorarea față de problemele grave și încălcările legii electorale survenite în mai multe municipalități în timpul recentelor alegeri și invită UE să monitorizeze îndeaproape situația democrației din Kosovo; îndeamnă toate părțile implicate să ia măsuri în vederea îmbunătățirii drepturilor democratice și a condițiilor de viață pentru toți locuitorii din Kosovo și subliniază importanța reformei electorale și a unor alegeri echitabile, ca parte din tranziția democratică în curs de desfășurare în Kosovo; invită politicienii din Kosovo să respecte Constituția; îndeamnă noul guvern din Kosovo și parlamentul să îmbunătățească viitoarele procese electorale pentru a garanta drepturile democratice ale tuturor cetățenilor kosovari și pentru a îmbunătăți perspectivele de integrare europeană ale Kosovo; este conștient de faptul că nu toate statele membre au recunoscut independența Kosovo;

44. salută dialogul dintre Kosovo și Serbia și subliniază că acestea pot contribui la instaurarea stabilității nu doar în Kosovo, ci și în întreaga regiune, precum și la îmbunătățirea situației pentru toți cetățenii kosovari; își exprimă sprijinul deplin pentru ca Misiunea EULEX de sprijinire a statului de drept în Kosovo să abordeze problema persoanelor dispărute în legătură cu conflictul din Kosovo și să ancheteze criminalitatea organizată și să îi urmărească penal pe criminalii implicați, în special ca răspuns la acuzațiile de tratamente inumane și trafic de organe din timpul conflictului și imediat după încheierea acestuia; solicită o anchetă EULEX cuprinzătoare cu privire la aceste acuzații și judecarea exemplară a tuturor celor găsiți, în cele din urmă, responsabili; reiterează necesitatea ca misiunea EULEX să sprijine și să asiste administrația locală în buna guvernare și să garanteze că misiunea poate să funcționeze în mod eficient și pe întreg teritoriul Kosovo, prin intensificarea activităților sale din nord; solicită Comisiei să înceapă imediat dialogul privind vizele cu autoritățile din Priștina, pentru a elabora foaia de parcurs în vederea liberalizării vizeilor;

45. invită VP/ÎR și Comisia să intensifice dialogul cu liderii politici ai Bosniei și Herțegovinei (BiH) în urma alegerilor, pentru a ajuta această țară și populația sa să-și continue drumul spre integrarea europeană;

Miercuri, 11 mai 2011

consideră că BiH a înregistrat progrese limitate în privința reformelor pentru procesul de integrare în UE și că agendele care abordează în mod predominant problemele etnice și legate de entități pot împiedica realizarea cerințelor de aderare la UE și la NATO;

46. este profund îngrijorat de actualul conflict intern din Albania și solicită guvernului și opoziției să se abțină de la utilizarea forței și să înceapă un nou dialog, în vederea încetării conflictului și găsirii unui compromis sustenabil; salută, în acest sens, inițiativa luată de către VP/ÎR în coordonare cu comisarul pentru extindere și politica de vecinătate;

Parteneriatul estic

47. încurajează VP/ÎR și Comisia să își continue angajamentul față de Parteneriatul estic cu vecinii noștri est-europeni în vederea asocierii politice și a integrării economice a acestora, inclusiv în domeniul energiei, pe baza valorilor europene comune și într-un cadru de condiții și stimulente menite să genereze reforme; reamintește că toate conflictele nesoluționate din regiune blochează părțile implicate într-o situație în care pacea nu este sustenabilă; îndeamnă părțile implicate să încerce găsirea unei soluții pașnice pe termen lung; subliniază importanța luării în considerare a standardelor internaționale în domeniul drepturilor omului în cadrul actualelor negocieri privind Acordul de asociere cu țările Parteneriatului estic; solicită inițiative și acțiuni care să stimuleze și să promoveze cooperarea regională în Caucazul de Sud;

48. speră ca procesul de reformare a politicii europene de vecinătate, lansat de către Comisie, să aibă drept rezultat o nouă viziune strategică și o abordare diferențiată în cadrul aceleiași politici în ceea ce privește zonele de interes, în conformitate cu diversitatea intereselor, provocărilor și amenințărilor regionale cu care se confruntă Uniunea;

49. reafirmă necesitatea unei abordări coerente în cadrul proceselor de cooperare regională, prin intermediul operaționalizării inițiativelor și instrumentelor propuse de UE pentru vecinătatea sa estică (parteneriatul european, Sinergia Mării Negre/strategia UE pentru Marea Neagră etc.); consideră că este necesar să se asigure complementaritatea și diferențierea între inițiativele propuse, în special la nivel de proiect, în vederea unei utilizări mai eficiente a resurselor și a obținerii unor rezultate concrete;

50. condamnă represiunea brutală orchestrată de regimul președintelui belarus Lukașenko împotriva membrilor opoziției, a jurnaliștilor și reprezentanților societății civile în urma alegerilor prezidențiale din 19 decembrie 2010 și solicită eliberarea imediată a tuturor persoanelor plasate în detenție și declararea acestora drept nevinovate; salută decizia Consiliului din 31 ianuarie 2011 privind interdicția de acordare a vizelor și înghețarea activelor în cazul a 157 de demnitari din Belarus; consideră că ar trebui menținute sancțiunile împotriva funcționarilor guvernamentali din Belarus până când toți deținuții politici sunt eliberați din închisorile din această țară; salută rezultatul Conferinței internaționale a donatorilor privind „Solidaritatea cu Belarus” din 2 februarie 2011, în cadrul căreia UE a promis 17,3 milioane euro pentru acțiuni menite să sprijine societatea civilă, în special studenții și mass-media independentă; consideră că Comisia ar trebui să multiplice contactele interpersonale între UE și Belarus; încurajează statele membre care nu au făcut încă acest lucru, să ia măsuri unilaterale pentru facilitarea eliberării și reducerea prețului vizelor de ședere scurtă, în special a vizelor Schengen, având în vedere că acestea sunt cele mai relevante pentru societate în ansamblul său, studenți și alți tineri; subliniază importanța garantării faptului că Belarus nu devine izolat, în special față de cadrele regionale existente;

51. solicită înființarea rapidă a Adunării Parlamentare Euronest, fără participarea parlamentului din Belarus, subliniind astfel rolul său în consolidarea democrației și a instituțiilor democratice și importanța sa în sporirea dimensiunii parlamentare a parteneriatului;

52. regretă absența oricărui progres semnificativ în ceea ce privește soluționarea conflictelor înghețate din Caucazul de Sud; subliniază că această situație reprezintă un obstacol în calea dezvoltării unei dimensiuni cu adevărat multilaterale și regionale în cadrul Parteneriatului estic; se așteaptă la un angajament sporit al SEAE în regiune și solicită un rol mai proactiv, menit să faciliteze dialogul între părți, să dezvolte măsurile de instaurare a unui climat de încredere și să încurajeze contactele interpersonale, deschizând, astfel, drumul către o soluție durabilă;

53. subliniază importanța unui rol mai activ al UE în soluționarea conflictelor înghețate din Transnistria și Caucazul de Sud;

Miercuri, 11 mai 2011

54. salută și sprijină angajamentul autorităților din Republica Moldova de a-și consolida relația cu Uniunea Europeană în ceea ce privește încheierea Acordului de asociere, dezvoltarea unui dialog privind liberalizarea regimului de vize și începerea negocierilor cu privire la un acord de liber schimb;

Strategia Uniunii Europene pentru Marea Neagră

55. solicită Comisiei să accelereze implementarea proiectelor din cadrul Sinergiei Mării Negre și să mențină acest subiect pe ordinea de zi a SEAE;

56. subliniază importanța regiunii Mării Negre în cadrul Parteneriatului estic și consideră că este necesară o mai mare implicare a Uniunii Europene în acest sens;

Asia Centrală

57. recunoaște marele potențial pentru dezvoltarea unei cooperări strategice între UE și Asia Centrală; solicită, având în vedere poziția geopolitică a regiunii, consolidarea cooperării în abordarea provocărilor de securitate comune, precum și în ceea ce privește chestiunile politice, economice și energetice; subliniază nevoia urgentă de a rezolva chestiunile referitoare la gestionarea resurselor de apă la nivel regional, pentru promovarea unei dezvoltări generale sustenabile, îmbunătățirea securității umane, înlesnirea relațiilor de bună vecinătate și prevenirea conflictelor;

Rusia

58. solicită VP/ÎR să garanteze că abordarea de către UE a relațiilor cu Rusia, inclusiv în negocierile cu privire la un nou Acord UE-Rusia, este coerentă; îndeamnă, de asemenea, VP/ÎR să se asigure că consolidarea statului de drept, inclusiv a dreptului internațional, principiile reciprocității și transparenței, precum și angajamentul față de valorile democrației pluraliste și respectarea drepturilor omului, se află în centrul noului acord global; subliniază că angajamentul de a îmbunătăți situația drepturilor omului în Rusia și de a combate corupția, în special în cadrul sistemului judiciar, trebuie să facă parte integrantă din acest nou acord; așteaptă realizarea unor progrese constante în negocierile curente;

59. subliniază că consolidarea statului de drept în toate domeniile vieții publice din Rusia, inclusiv în economie, ar fi benefică pentru societate în ansamblul ei; solicită consolidarea dialogului privind drepturile omului dintre UE și Rusia, pentru a promova schimbări pozitive în ceea ce privește situația drepturilor omului din Rusia; face apel la acțiuni și la punerea în aplicare a unor inițiative care să dezvolte contactele dintre societățile civile din Europa și Rusia și care să consolideze societatea civilă din Rusia; subliniază, în acest context, importanța Parteneriatului pentru modernizare; subliniază, în același timp, necesitatea unui parteneriat reînnoit cu Rusia, bazat pe respect reciproc și reciprocitate, în problemele legate de combaterea terorismului, securitate și furnizarea energiei, schimbările climatice, dezarmare, prevenirea conflictelor și neproliferarea nucleară, precum și în ceea ce privește Iranul, Afganistanul și Orientul Mijlociu, având ca obiectiv consolidarea securității și a stabilității pe plan mondial;

60. invită VP/ÎR să intensifice discuțiile cu Rusia pentru a asigura îndeplinirea și punerea în aplicare necondiționate ale tuturor dispozițiilor din acordul în șase puncte din 2008 încheiat de Rusia, Uniunea Europeană și Georgia, precum și să depună eforturi în vederea ajungerii la o soluție definitivă în ceea ce privește acest conflict, care să respecte integritatea teritorială a Georgiei; consideră că Rusia ar trebui să garanteze, în special, accesul deplin și nelimitat al misiunii de monitorizare a Uniunii Europene (EUMM) în Abhazia și Oseția de Sud; subliniază necesitatea de a garanta stabilitatea în regiunile georgiene menționate mai sus;

Turcia

61. subliniază necesitatea adoptării unei abordări strategice pe termen lung atât de către UE, cât și de către Turcia cu privire la relațiile lor viitoare; salută declarația Consiliului din 14 decembrie 2010, care face apel la intensificarea cooperării în materie de securitate și în chestiunile de politică externă de interes comun; consideră că politica externă din ce în ce mai activă a Ankarei oferă noi provocări și oportunități politicii externe și de securitate comune; îndeamnă VP/ÎR să stabilească un dialog interinstituțional cu Turcia cu

Miercuri, 11 mai 2011

privire la chestiunile strategice-cheie, cum ar fi politica energetică, stabilitatea în regiunile din Balcanii de Vest și Caucaz, programul nuclear iranian sau trecerea la democrație în curs din Orientul Mijlociu, garantând astfel o convergență a obiectivelor, precum și o redinamizare a relațiilor bilaterale; subliniază totuși că un astfel de dialog nu ar trebui să se substituie procesului de aderare a Turciei, ci să îl completeze și să îl consolideze;

62. regretă stagnarea aproape totală a procesului de aderare a Turciei; reamintește că toate statele membre ale UE și Turcia sunt responsabile în egală măsură pentru depășirea obstacolelor din calea aderării Turciei la UE; avertizează cu privire la riscul unor probleme grave pe termen lung, în cazul în care relația UE-Turcia nu se stabilizează, iar UE și NATO sunt împiedicate în continuare să își realizeze obiectivul stabilirii unei cooperări mai strânse; speră, în orice caz, ca Turcia să își continue procesul de modernizare, în conformitate cu orientările europene;

Orientul Mijlociu și Mediterana

63. sprijină reluarea tratatelor de pace directe dintre Israel și Autoritatea Palestiniană (AP) și evidențiază necesitatea desfășurării unor negocieri serioase într-o perioadă scurtă de timp și într-un climat de încredere reciprocă, climat ce nu poate exista decât dacă Israelul ordonă încetarea imediată a construcțiilor în colonii; reamintește că UE este cel mai important finanțator al AP și principalul partener comercial al Israelului, acesta fiind astfel direct interesat să convingă ambele părți să soluționeze cât mai curând posibil problemele fundamentale (și anume, refugiații, frontierele și statutul Ierusalimului) și să se ajungă la crearea unui stat al Palestinei viabil și care să trăiască în pace alături de statul Israel; subliniază necesitatea unei soluții bazate pe două state și recunoaște dreptul ambelor state de a trăi unul lângă celălalt în securitate, prosperitate și pace; salută, prin urmare, concluziile Consiliului privind procesul de pace din Orientul Mijlociu din 13 decembrie 2010 și voința afirmată a UE de a ajuta părțile să realizeze acestui obiectiv;

64. invită UE, în conformitate cu concluziile Consiliului din 12 decembrie 2009, să își asume un rol politic mai activ care să corespundă implicării sale financiare în regiune; își exprimă convingerea cu privire la faptul că este necesară o revizuire urgentă și cuprinzătoare a politicii UE privind Orientul Mijlociu pentru ca aceasta să exercite un rol politic decisiv și coerent, folosind instrumente diplomatice eficace, în vederea instaurării păcii și securității în această regiune vecină, de interes strategic vital pentru UE; invită VP/ÎR să prezinte o nouă strategie europeană pentru regiune, subliniind interesele și obiectivele UE, precum și mijloacele pe care aceasta le poate utiliza, promovând democrația și statul de drept în regiune și canalizând resursele în special în vederea consolidării societății civile;

65. este profund îngrijorat în legătură cu folosirea forței împotriva locuitorilor din tabăra Ashraf din Irak, care a condus la înregistrarea de victime și deplânge pierderea de vieți omenești; solicită guvernului irakian să se abțină de la folosirea forței și să respecte drepturile omului în ceea ce privește pe locuitorii din tabără; solicită o anchetă internațională independentă, care să includă și accesul liber la tabăra Ashraf, pentru a se putea face o evaluare cuprinzătoare a situației la fața locului; invită părțile să fie dovedească moderație și să găsească o soluție pașnică și sustenabilă pentru această situație;

66. se declară solidar cu cetățenii din țările din vecinătatea sudică care luptă pentru democrație, libertate și justiție socială; invită UE să ofere un sprijin prompt și fără echivoc noilor aspirații către democrație, libertate și justiție socială; își exprimă în continuare îngrijorarea față de lipsa, în cadrul politicii mediteraneene a UE, a unei viziuni strategice clare pe termen lung pentru progresul și dezvoltarea regiunii; solicită clarificarea și îmbunătățirea justificării, obiectivelor și metodelor de lucru ale Uniunii pentru Mediterana (UpM); consideră, prin urmare, că este deosebit de important ca strategia UE față de Mediterana să fie regândită și revizuită urgent și îndeamnă, în acest sens, ca revizuirea strategică a PEV să țină seama pe deplin de noile evoluții din regiune și să le reflecte, precum și să stabilească un dialog politic cu vecinii din sud ai UE; solicită, în plus, ca UpM să fie redefinită pentru a contribui activ și eficient la construirea unor societăți democratice, durabile și echitabile în întreaga regiune; subliniază importanța participării femeilor la tranziția democratică și la reformele instituționale; evidențiază din nou că consolidarea democrației, statul de drept, buna guvernare, lupta împotriva corupției și respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sunt elemente esențiale ale acestui dialog;

67. reamintește rolul său în cadrul procedurii bugetare a UE și accentuează necesitatea de a garanta legitimitatea democratică a UpM și de a lua decizii în mod transparent, precum și de a implica Parlamentul European, Adunarea parlamentară a UpM și parlamentele naționale în procesul decizional;

Miercuri, 11 mai 2011

68. urmărește îndeaproape situația din Tunisia, Egipt și alte țări din regiune; sprijină aspirațiile legitime ale popoarelor către democrație, libertate și justiție socială; invită UE să construiască un parteneriat bazat pe interese comune și axat pe ocuparea forței de muncă, educație și formare, pentru a contribui la ameliorarea actualei crize sociale și economice din aceste țări, precum și să ofere asistența corespunzătoare care ar putea fi necesară pentru a sprijini reformele politice în curs și dezvoltarea socială și economică; evidențiază importanța de a sprijini consolidarea capacităților instituționale, un sistem judiciar independent, consolidarea organizațiilor societății civile și formarea partidelor politice pluraliste, în cadrul unui sistem secular; salută referendumul privind reformele constituționale din Egipt; încurajează autoritățile egiptene să continue revizuirea Constituției și a legii electorale în vederea organizării unor alegeri libere și echitabile;

69. regretă lipsa de coeziune între statele membre ale UE în ceea ce privește modul în care ar trebui abordată situația din Libia, care limitează posibilitatea întreprinderii de către VP/ÎR a unor acțiuni complexe în cadrul PESC cu privire la această chestiune; salută totuși decizia Consiliului de crea o operațiune militară a Uniunii Europene în sprijinul operațiunilor de asistență umanitară, ca răspuns la situația de criză din Libia, așa-numita „operațiune EUFOR Libia”;

70. subliniază că reprimarea violentă a protestatarilor pașnici din Siria, cu sute de persoane ucise și arestate, trebuie să înceteze imediat; solicită președintelui sirian și guvernului să rezolve cererile legitime ale poporului sirian, angajându-se într-un dialog național veritabil, în vederea implementării unor reforme politice, economice și sociale fundamentale, precum și să înceteze politica de reprimare a opoziției politice, a societății civile și a susținătorilor drepturilor omului; salută Rezoluția Consiliului ONU pentru drepturile omului privind condamnarea violenței manifestate de guvernul sirian împotriva demonstrațiilor pașnici și trimiterea unei misiuni de documentare în țară de către Înaltul Comisar ONU pentru drepturile omului; solicită UE și statelor sale membre să acorde atenție maximă evenimentelor curente din Siria în cadrul relațiilor lor bilaterale, inclusiv suspendarea oricărui negocieri privind Acordul de asociere UE- Siria, să revizuiască cooperarea cu autoritățile siriene în baza I EVP și să adopte sancțiuni serioase și orientate împotriva regimului sirian, cu scopul de a schimba politicile regimului;

71. îndeamnă autoritățile din Bahrain și Yemen să se abțină de la utilizarea forței împotriva protestatarilor și să le respecte dreptul la libertatea de întrunire și de exprimare; subliniază că cei care se fac responsabili de pierderea de vieți și de rănirea unor persoane vor fi trași la răspundere și aduși în fața justiției în cel mai scurt timp posibil, fie în fața tribunalelor naționale, fie în fața Tribunalului Penal Internațional de la Haga; invită Uniunea Europeană și statele sale membre să sprijine aspirațiile democratice pașnice ale popoarelor din Bahrain și Yemen, să-și revizuiască politicile față de aceste țări, să respecte Codul de conduită al UE privind exporturile de arme și să fie gata să ajute, în cazul în care autoritățile naționale își iau un angajament ferm, la implementarea unor agende concrete privind realizarea de reforme politice, economice și sociale în aceste țări; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la evoluția situației din Bahrain și în special la condamnarea la moarte a celor patru protestatari la 28 aprilie 2011; invită VP/ÎR să facă presiuni asupra autorităților din Bahrain să adopte un moratoriu cu privire la execuții, precum și să asigure procese corecte cu reprezentare legală adecvată și cu drept de apel;

72. reiterează sprijinul său deplin pentru Tribunalul Special pentru Liban (TSL), în calitate de tribunal independent, instituit prin Rezoluția 1757 a Consiliului de Securitate al ONU și care îndeplinește cele mai înalte standarde judiciare; reafirmă sprijinul său ferm pentru suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a Libanului și pentru funcționarea deplină a tuturor instituțiilor libaneze; subliniază că stabilitatea internă și respectarea dreptului internațional sunt pe deplin compatibile; invită toate forțele politice libaneze să se angajeze în continuare într-un dialog deschis și constructiv pentru a favoriza bunăstarea, prosperitatea și securitatea tuturor cetățenilor libanezi; salută rolul crucial al Forței Interimare a ONU în Liban (UNIFIL) și solicită aplicarea tuturor prevederilor din Rezoluția 1701 a CSONU;

Asia

73. subliniază că punctul de plecare pentru orice soluție pe termen lung la criza afgană trebuie să o reprezinte interesele cetățenilor afgani în ceea ce privește securitatea internă, protecția civilă și progresul economic și social al acestora, și ar trebui să includă măsuri concrete pentru eradicarea sărăciei și a discriminării împotriva femeilor și pentru consolidarea respectării drepturilor omului și a statului de drept, precum și mecanisme de reconciliere, stoparea producției de opiu, un exercițiu robust de construcție națională, integrarea Afganistanului în comunitatea internațională și eliminarea grupării al-Qa'ida din această țară; subliniază că Afganistanul trebuie să dispună de forțe de poliție capabile să asigure un nivel minim de securitate care să permită retragerea ulterioară a forțelor militare străine din țară; își reafirmă poziția potrivit căreia o implicare semnificativă a UE și a comunității internaționale, în ansamblul, său în Afganistan ar trebui să vizeze sprijinirea afganilor în construirea propriului stat, cu instituții democratice mai puternice,

Miercuri, 11 mai 2011

capabile să reprezinte cetățenii, să garanteze statul de drept, pacea, integritatea teritorială, dezvoltarea socială și economică durabilă, îmbunătățind condițiile de viață ale tuturor cetățenilor săi, și în special a femeilor și copiilor, respectând în același timp tradițiile istorice, religioase, spirituale și culturale ale tuturor comunităților etnice și religioase de pe teritoriul țării; reamintește, de asemenea, importanța sprijinirii societății civile, a edificării unor instituții democratice, cum ar fi formarea forțelor de securitate și a sistemului judiciar, precum și importanța sprijinirii mass-mediei independente, a ONG-urilor și a controlului parlamentar;

74. își reiterează punctul de vedere potrivit căruia Pakistanul are un rol esențial în regiune, iar un Pakistan stabil, laic și legal este de importanță vitală pentru stabilitatea din Afganistan și din întreaga regiune; subliniază, în plus, rolul-cheie pe care l-ar putea juca Pakistanul în procesul de pace afgan; subliniază că Pakistanul nu trebuie să servească drept loc de refugiu pentru al-Qa'ida și talibani; recunoaște că inundațiile devastatoare din august 2010 au reprezentat o grea încercare pentru noul guvern din Pakistan, care începuse să facă progrese în ceea ce privește abordarea numeroaselor provocări; îndeamnă Consiliul și Comisia, împreună cu comunitatea internațională lărgită, să reacționeze dând dovadă de o puternică solidaritate și oferind sprijin concret pentru nevoia urgentă a Pakistanului de reconstrucție și reabilitare în urma inundațiilor și pentru aspirațiile acestei țări de a construi o societate puternică și prosperă; salută și încurajează în continuare eforturile UE de a intensifica sprijinul politic pentru accelerarea procesului de consolidare a instituțiilor și a capacităților în Pakistan și pentru a ajuta instituțiile democratice din Pakistan în combaterea extremismului, în special încercând să abolească legile privind blasfemia și sprijinind societatea civilă din Pakistan; invită Pakistanul să adere imediat la Tratatul de neproliferare nucleară și să coopereze pe deplin cu Agenția Internațională a Energiei Atomice, divulgând arsenalul și instalațiile nucleare din Pakistan;

75. susține pe deplin angajamentul E3+3 de a găsi o soluție rapidă, prin negocieri, la problema nucleară iraniană, care să restabilească încrederea la nivel internațional în natura exclusiv pașnică a programului nuclear al Iranului, în conformitate cu un principiu fundamental din Tratatul de neproliferare nucleară; sprijină abordarea dublă a Consiliului, menită să găsească o soluție diplomatică, deoarece aceasta este singura opțiune viabilă pentru un răspuns la chestiunea nucleară iraniană; regretă că adoptarea Rezoluției 1929(2010) a Consiliului de Securitate al ONU de introducere a unei a patra serii de sancțiuni împotriva Iranului pentru programul său nuclear și măsurile restrictive suplimentare anunțate de UE, SUA, Japonia, Canada și Australia a devenit inevitabilă ca urmare a lipsei unei cooperări totale a Iranului cu Agenția Internațională a Energiei Atomice (AIEA) în ceea ce privește obiectivele programului nuclear; subliniază că o soluție la problema nucleară nu trebuie găsită în detrimentul sprijinului acordat de UE societății civile iraniene și revendicărilor justificate ale acestora pentru drepturile universale ale omului și alegeri cu adevărat democratice;

76. condamnă ferm retorica provocatoare, inflamatoare și antisemită continuă a președintelui iranian, care a invocat „ștergerea de pe hartă” a Israelului, și regretă, în special, amenințările proferate împotriva existenței înseși a statului Israel; se declară extrem de preocupat de creșterea exponențială a numărului execuțiilor din Iran, care se apropie mai degrabă de crimele de stat extrajudiciare, având în vedere lipsa oricărei proceduri judiciare, precum și represiunea constantă și sistematică a cetățenilor care aspiră la mai multă libertate și democrație; subliniază că, pentru a aborda chestiuni legate de drepturile omului, ar trebui, de asemenea, folosite contacte reciproce oficiale între delegațiile Parlamentului European și Majlis, că acestea ar trebui stabilite cu condiția acordării accesului liber la prizonierii politici și la activiștii din domeniul drepturilor omului și că reprezentanții ar trebui să aibă posibilitatea de a schimba în mod liber o gamă amplă de opinii politice; invită VP/ÎR să ia măsuri pentru reînființarea Delegației UE pentru relațiile cu Iran, pentru a putea monitoriza, din perspectiva UE, situația de pe teren; îndeamnă regimul iranian să se abțină de la orice amestec în afacerile interne irakiene;

77. își exprimă satisfacția față de intensificarea dialogurilor sectoriale cu China și invită la o acțiune comună concertată privind problemele controversate evidențiate în cadrul recentului summit UE-China; salută progresele înregistrate în vederea unei mai bune guvernante economice și judiciare; este profund îngrijorat de încălcările grave și sistematice ale drepturilor omului în această țară, inclusiv ale drepturilor minorităților și în special cele ale tibetanilor, uigurilor și mongolilor și invită VP/ÎR să intensifice dialogul privind drepturile omului și să se asigure că drepturile omului se numără în continuare pe ordinea de zi;

Miercuri, 11 mai 2011

78. subliniază că relațiile cu Japonia vor fi profund afectate de cutremurul teribil, tsunamiul și catastrofa nucleară ulterioară care au lovit această țară și se așteaptă ca UE să dea dovadă de solidaritate și să ofere sprijin pentru a ajuta autoritățile japoneze să facă față acestui dezastru; consideră că, în special după recente evenimente dramatice, relațiile UE cu Japonia, țară care împărtășește valorile democratice ale UE și preocupările sale privind drepturile omului, sunt în continuare extrem de importante atât din punct de vedere economic, cât și în ceea ce privește conlucrarea în cadrul forurilor multinaționale; subliniază că atenția acordată în prezent Chinei nu trebuie să pună în umbră eforturile necesare de intensificare a cooperării cu Japonia și de eliminare a obstacolelor rămase în calea interptrunderii economice;

79. salută măsurile luate de ambele părți ale strâmtorii Taiwan, care s-a soldat cu semnarea a aproximativ 15 acorduri, inclusiv a Acordului-cadru de cooperare economică și a unui acord privind drepturile de proprietate intelectuală în iunie 2010; având în vedere că dezvoltarea relațiilor economice de cele două părți ale strâmtorii este în interesul acestora și al UE, sprijină cu tărie consolidarea legăturilor economice dintre UE și Taiwan și semnarea unui acord de cooperare economică UE-Taiwan; reiterează sprijinul său pentru participarea semnificativă a Taiwan-ului în calitate de observator la organizațiile și activitățile internaționale relevante, precum Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI); salută decizia UE de a acorda cetățenilor taiwanezi exceptarea de la obligativitatea vizelor, ceea ce va contribui la consolidarea relațiilor comerciale și investiționale dintre UE și Taiwan, precum și la consolidarea contactelor între cetățeni;

80. recunoaște importanța enormă a Indiei, în calitate de putere economică regională emergentă și de partener democratic important al Europei; salută cooperarea Indiei cu UE, în special în Afganistan și în operațiunea Atalanta; solicită o cooperare mai strânsă în chestiuni legate de dezarmarea nucleară, schimbările climatice, guvernanta economică mondială și promovarea democrației, a statului de drept și a drepturilor omului; își exprimă îngrijorarea în ceea ce privește provocările la adresa libertăților civile și a drepturilor omului în Jammu și Kashmir și persistența discriminărilor culturale din motive de castă; așteaptă ca parteneriatul strategic cu India să se deruleze în conformitate cu Planul comun de acțiune, astfel încât să dea rezultate concrete; se așteaptă cu interes încheierea și semnarea rapidă a unui acord de liber schimb însă subliniază, în același timp, importanța ca actualele negocieri pentru un astfel de acord să nu pună în pericol în niciun fel eforturile de reducere a gradului de sărăcie în India;

Africa

81. își exprimă susținerea și încurajarea ferme pentru parteneriatele cu Uniunea Africană (UA) și cu alte organizații regionale africane în abordarea preocupărilor legate de stabilitate și securitate pe continentul african și în garantarea progreselor în alte domenii-cheie, cum ar fi guvernanta democratică și drepturile omului, schimbările climatice și realizarea ODM; consideră că procesul de participare și responsabilizare progresivă a UA în probleme de securitate și stabilitate pe continentul african, în special în ceea ce privește misiunile de menținere a păcii, presupune consolidarea instituțiilor și a procesului de luare a deciziilor în cadrul UA, și că UE ar trebui să sprijine UA în această privință;

82. își exprimă sprijinul pentru decizia de a concepe o abordare europeană complexă a regiunii Cornului Africii, contribuind la reconstrucția instituțiilor de stat în Somalia și corelând securitatea persoanelor cu dezvoltarea, statul de drept, respectarea drepturilor omului și drepturile femeilor, canalizând astfel toate instrumentele UE în vederea găsirii unor soluții pe termen lung;

83. salută disponibilitatea UE de a sprijini implementarea pașnică a Acordului global de pace în Sudan și de a depune eforturi în direcția stabilității regionale pe termen lung; subliniază, în același timp, necesitatea reinnoirii eforturilor de combatere a insecurității și a ajungerii la un acord de pace durabil pentru Darfur; consideră că viitoarea independență a Sudanului de Sud are implicații pentru stabilitatea statelor divizate din punct de vedere cultural și reprezintă provocări pentru care VP/ÎR are trebui să fie pregătit; felicită poporul sudanez pentru buna desfășurare a referendumului din Sudanul de Sud, așa cum a confirmat misiunea UE de observare a alegerilor; invită UE să sprijine în continuare eforturile depuse de către părți pentru a progresa în chestiunile pendinte din cadrul Acordului global de pace, acordând o atenție deosebită situației refugiaților și celei a persoanelor returnate, precum și să examineze măsurile necesare pentru garantarea durabilității relației nord-sud după referendum;

Miercuri, 11 mai 2011

84. reamintește că Alassane Ouattara este singurul câștigător legitim al alegerilor prezidențiale organizate în Côte d'Ivoire la 28 noiembrie 2010 și că rezultatele alegerilor nu pot fi contestate; ia act de arestarea liderului Laurent Gbagbo și speră că acest lucru va contribui la încetarea violențelor; îndeamnă toate forțele politice și armate din țară să respecte voința electoratului din Côte d'Ivoire și să asigure transferul de putere pașnic și fără întârziere și solicită, în acest sens, reinstaurarea legii și ordinii; invită UE să sprijine pe deplin președintele Ouattara în eforturile sale de reconciliere, redresare și dezvoltare, precum și în vederea promovării prosperității și stabilității pentru poporul ivorian;

85. consideră că UE ar trebui să adopte o abordare cuprinzătoare a preocupărilor legate de securitate și stabilitate în regiunea Sahel; insistă asupra faptului că terorismul și crima organizată transnațională (traficul de droguri, arme, țigarete și ființe umane) reprezintă amenințări serioase nu doar pentru țările din regiune, ci și pentru Europa, în mod direct; consideră că este necesar ca UE să ajute țările din regiune să dezvolte politici și instrumente de combatere a acestor amenințări crescânde la adresa securității, prin întrebuițarea tuturor instrumentelor relevante ale UE pentru a soluționa conflictele persistente, cum ar fi cel din Sahara Occidentală, și pentru a promova reformele democratice în toate țările din regiune, a eradica sărăcia, a garanta dezvoltarea durabilă, a aborda problema schimbărilor climatice din regiune, a gestiona fluxurile migratorii sud-sud și sud-nord și a garanta democrația și statul de drept, drepturile omului, consolidarea instituțiilor (în special pentru sectorul securității) și lupta împotriva crimei organizate; consideră, de asemenea, că ar trebui pus în aplicare un proces de construire a consensului în rândul țărilor din regiune, în cooperare și cu participarea progresivă a UA;

86. salută decizia Consiliului de reinnoire a măsurilor restrictive împotriva anumitor politicieni, oficiali și întreprinderi care mențin regimul Mugabe din Zimbabwe la putere; regretă că nu au avut loc încă suficiente schimbări democratice și invită, în special, țările SADC să ajute Zimbabwe să facă progrese rapide pentru organizarea unor alegeri libere și echitabile, la care să participe observatori internaționali, și în vederea unei treceri rapide la o schimbare lină a regimului de la putere;

87. își exprimă îngrijorarea față de închiderea misiunii PSAC în Guineea-Bissau în septembrie 2010 și îndeamnă Consiliul și VP/ÎR să examineze alte modalități de combatere a crimei organizate în Guineea-Bissau, pentru a împiedica această țară să devină un nou „narco-stat”;

America Latină

88. salută încheierea negocierilor pentru Acordul de asociere cu America Centrală și pentru Acordul comercial multipartit cu Peru și Columbia; subliniază totuși că UE ar trebui să acorde în continuare prioritate proceselor de integrare regională din America Latină; constată cu satisfacție că negocierile pentru Acordul de asociere cu Mercosur au fost reluate și solicită încheierea rapidă a acestora;

89. apreciază rezultatele pozitive ale summitului UE-America Latină de la Madrid și subliniază necesitatea monitorizării implementării Planului de acțiune de la Madrid; reamintește necesitatea adoptării unei Carte Euro-Latino-Americane pentru pace și securitate care să includă, pe baza Cartei ONU și a dreptului internațional conex, strategii și orientări pentru o acțiune politică și de securitate comună care să abordeze amenințările și provocările comune;

*

* *

90. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Secretarului General al NATO, Președintelui Adunării Parlamentare a NATO, Președintelui în exercițiu al OSCE, Președintelui Adunării Parlamentare a OSCE, Președintelui Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei și Președintelui Adunării Parlamentare a Consiliului Europei.

Miercuri, 11 mai 2011

Dezvoltarea politicii de securitate și apărare comune în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona

P7_TA(2011)0228

Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la dezvoltarea politicii de securitate și apărare comune în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (2010/2299(INI))

(2012/C 377 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Strategia europeană de securitate intitulată „O Europă mai sigură într-o lume mai bună”, adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003, și raportul privind punerea în aplicare a acesteia, intitulat „Asigurarea securității într-o lume în schimbare”, aprobat de Consiliul European la 11-12 decembrie 2008,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe (Apărare) privind PSAC adoptate la 9 decembrie 2010 și la 31 ianuarie 2011,
- având în vedere rezultatele reuniunii la vârf Regatul Unit - Franța privind cooperarea în domeniul securității și apărării din 2 noiembrie 2010,
- având în vedere Strategia de securitate internă a Uniunii Europene, aprobată de Consiliul European la 25-26 martie 2010,
- având în vedere Decizia Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului european pentru acțiune externă ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 noiembrie 2010 referitoare la cooperarea civilo-militară și dezvoltarea unor capacități civilo-militare ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2010 referitoare la punerea în aplicare a Strategiei europene de securitate și a politicii de securitate și apărare comune ⁽³⁾,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0166/2011),

Politica externă și de securitate

1. reamintește că ordinea internațională trece printr-un proces de rapidă și profundă schimbare, determinată de transferul de putere către actorii internaționali emergenți și adâncirea interdependenței în ceea ce privește chestiunile economice și financiare, deteriorarea mediului și schimbările climatice, deficitul de energie și de resurse și provocările corelate în materie de securitate;

2. recunoaște că, într-un context mondial turbulent și într-un moment de criză economică și financiară, Uniunea Europeană este chemată să-și consolideze autonomia strategică pentru a-și susține valorile, a-și urmări interesele și a-și proteja cetățenii, prin dezvoltarea unei viziuni comune asupra principalelor provocări și amenințări și prin alinierea resurselor și capacităților sale pentru a oferi un răspuns adecvat în acest sens, contribuind astfel la menținerea păcii internaționale și a securității la nivel mondial, inclusiv prin urmărirea multilateralismului eficient;

⁽¹⁾ JO L 201, 3.8.2010, p. 30.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0419.

⁽³⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 63.

Miercuri, 11 mai 2011

3. consideră că, în ceea ce privește chestiunile legate de securitate, autonomia strategică presupune, în cazul UE, capacitatea de a conveni asupra unor obiective politice și a unor orientări strategice comune, de a institui parteneriate strategice cu state și organizații internaționale relevante, inclusiv NATO, de a colecta informații adecvate și de a elabora analize și evaluări comune, de a valorifica și, acolo unde este necesar, de a comasa resursele financiare, militare și civile necesare, de a planifica și derula operațiuni eficiente de gestionare a crizelor în cadrul gamei largite de misiuni de tip Petersberg, precum și de a crea un cadru și de a pune în aplicare o politică de apărare comună, așezând primele baze concrete pentru edificarea apărării comune;

4. subliniază că noile dispoziții privind politica de securitate și apărare comună (PSAC) introduse de Tratatul de la Lisabona reprezintă o expresie politică fermă a intenției Uniunii de a acționa ca o forță stabilizatoare în lume și oferă un cadru juridic clar pentru consolidare a capacității sale de a-și urma politica externă și de securitate, printr-o abordare cuprinzătoare fundamentată pe toate instrumentele aflate la dispoziția Uniunii și a statelor membre pentru a preveni și a gestiona crizele și conflictele, precum și pentru a construi o pace de durată;

5. în special, reamintește că:

(a) PESC și PSAC, care este o parte integrantă a celei dintâi, au fost incluse în cadrul instituțional cu caracter juridic obligatoriu al principiilor UE (democrația, statul de drept, universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectarea demnității umane, principiile egalității și solidarității, precum și respectarea principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite și ale dreptului internațional, inclusiv a obligației de a acorda protecție), iar obiectivele lor au fost integrate laolaltă cu obiectivele generale ale acțiunii externe a UE;

(b) în desfășurarea politicii externe și de securitate, UE trebuie să asigure raporturi constante și coerente între diferitele domenii ale acțiunii sale externe, precum și între politicile externe și cele interne; remarcă faptul că VP/ÎR îi incumbă o responsabilitate specială în acest sens;

(c) VP/ÎR, în strânsă cooperare cu statele membre, dirijează PESC, propune decizii și misiuni PSAC, precum și utilizarea resurselor naționale și a instrumentelor Uniunii împreună cu Comisia și, după caz, coordonează aspectele civile și militare ale acestora, prezidează Consiliul Afaceri Externe, fiind, în același timp, vicepreședintă a Comisiei, responsabilă atât cu relațiile externe, cât și cu coordonarea și coerența întregii acțiuni a Uniunii pe plan extern;

(d) ÎR are competența de a prezenta propuneri Consiliului în domeniul politicii externe și de securitate comune, fie din proprie inițiativă, fie la cererea Consiliului European, sub conducerea generală a acestuia, caz în care Consiliul poate decide prin majoritate calificată;

6. subliniază că sarcina asigurării coerenței, astfel cum este definită de tratat, noua formulare a articolului 40 din TUE (care prevede că punerea în aplicare atât a PESC, cât și a altor politici ale UE nu afectează aplicarea procedurilor respective) și jurisprudența recentă a CEJ (a se vedea cauza SALW) protejează atât prevalența metodei comunitare, cât și caracteristicile distinctive și prerogativele PESC, încurajând, în același timp, convergența diferitelor politici, instrumente, resurse și temeuri juridice într-o abordare holistică, cuprinzătoare, ceea ce transformă contribuția la pacea și securitatea mondială într-un obiectiv transversal al acțiunii externe și interne a UE, PSAC fiind unul dintre instrumentele acesteia; observă că mijloacele militare pot fi desfășurate și în cazul unor dezastre naturale sau provocate de om, cum a demonstrat-o în practică Statul Major al UE, care a coordonat capacitățile militare pentru sprijinirea operațiunilor de ajutor umanitar conduse de civili din timpul inundațiilor din Pakistan din anul 2010, în conformitate cu orientările ONU aplicabile în ceea ce privește utilizarea mijloacelor de apărare civile și militare în operațiunile internaționale de salvare în caz de dezastre (Orientările de la Oslo) și în urma solicitării Comisiei;

7. își exprimă, prin urmare, îngrijorarea pentru faptul că, la peste un an de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, nu există încă semne clare ale unei abordări cuprinzătoare a UE post-Lisabona, prin care să poată fi depășite tradiționalele bariere procedurale și instituționale, păstrând, în același timp, prerogativele juridice respective atunci când este în joc securitatea cetățenilor europeni;

Miercuri, 11 mai 2011

8. este convins că o politică credibilă de securitate externă necesită o mai adâncă interdependență între statele membre și o coeziune internă îmbunătățită, alături de încredere reciprocă și solidaritate, la fel cu ceea ce s-a realizat în domeniul securității interne prin cooperarea Schengen (în care statele Schengen, prin protejarea propriilor frontiere, protejează frontierele altor state membre, normele naționale dobândesc o dimensiune continentală, iar sarcinile legate de protecția securității naționale pot fi, de asemenea, îndeplinite pe teritoriul unui alt stat sau în echipe comune, care acționează în conformitate cu standardele europene);

9. regretă faptul că statele membre ale UE nu și-au manifestat voința de a-și defini o poziție comună cu privire la criza libiană, la Rezoluția 1973 a Consiliului de Securitate al ONU și la modalitățile de punere în aplicare a acesteia; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la pericolul de a considera că coalițiile ad hoc bazate pe voință sau cooperare bilaterală ar putea constitui înlocuiri viabili ai PSAC, dat fiind că niciun stat european nu are capacitatea de a fi un actor cu pondere semnificativă în materie de securitate și apărare în lumea secolului al XXI-lea; reamintește că Tratatul de la Lisabona oferă posibilitatea de a încredința implementarea unei operațiuni de gestionare a crizei unui grup de state membre, însă numai în cadrul unei decizii a Consiliului care să definească obiectivele, sfera și condițiile de punere în practică, în asociere cu VP/ÎR; insistă asupra faptului că o reacție comună la evenimentele din Libia este esențială pentru a formula o nouă abordare credibilă a politicii privind vecinătatea sudică; reiterează faptul că mandatul acordat prin Rezoluția 1973 (2011) a Consiliului de Securitate al ONU de a proteja populația civilă libiană nu ar trebui să fie depășit prin utilizarea disproporționată a forței; invită VP/ÎR să ia măsuri concrete pentru a asigura o încetare rapidă a focului pentru a opri vărsarea de sânge și suferința poporului libian; îndeamnă VP/ÎR să joace un rol ferm și direct în promovarea inițiativelor politice în acest sens; consideră că este esențială cooperarea strânsă cu Consiliul național interimar de tranziție, Uniunea Africană și Liga Arabă în vederea îndreptării actualului conflict militar către soluții politice și diplomatice, inclusiv către obiectivul de a garanta demisia regimului Gaddafi; subliniază că elaborarea unei strategii pentru regiunea Sahel și pentru Cornul Africii constituie încă o oportunitate concretă de a demonstra capacitatea UE de a face față atât provocărilor în materie de securitate, cât și celor legate de dezvoltare;

10. solicită Consiliului European să își îndeplinească sarcina de a identifica interesele strategice și obiectivele politice ale UE prin elaborarea unei strategii europene de politică externă adaptată la evoluțiile pe plan internațional, care ar trebui să se bazeze pe convergența reală a diferitelor dimensiuni ale acțiunii externe a UE și să fie supusă unei revizuirii periodice; solicită VP/ÎR și Consiliului să dezvolte conceptul de securitate umană, acordându-i un loc central în cadrul Strategiei europene de politică externă și transpunându-l în orientări politice concrete;

11. solicită Consiliului European și președintelui său să inițieze această acțiune prin implicarea într-un dialog politic cu Parlamentul European și prin discutarea recomandărilor Parlamentului; susține că un astfel de dialog este necesar, în lumina noilor dispoziții din tratat și a necesității de a stabili și de a pune în aplicare strategia europeană de politică externă, pornind de la o abordare cuprinzătoare eficientă; sugerează că acest dialog ar trebui să aibă loc în mod regulat și să se concentreze în egală măsură asupra progreselor realizate și asupra perspectivelor;

12. subliniază că rolul ce i-a fost conferit ca organism care reprezintă direct cetățenii UE face ca Parlamentul European să constituie o sursă vitală de legitimitate democratică pentru PESC/PSAC și îl îndrituiește, în mai mare măsură, să se aștepte ca opiniile și recomandările sale să fie luate în considerare într-un mod corespunzător;

13. în plus, subliniază că, în temeiul Tratatului, VP/ÎR este supus(ă) unui vot de aprobare din partea Parlamentului European și că Parlamentul participă la luarea deciziilor cu privire la bugetul acțiunii externe a UE, inclusiv misiunile civile din cadrul PESC și PSAC și costurile administrative generate de coordonarea militară a UE, precum și că acordul său este esențial pentru a traduce strategiile UE în legi și pentru a încheia acorduri internaționale, inclusiv acordurile care vizează, în principal, PESC, singura excepție fiind acordurile care vizează exclusiv PESC;

14. dorește să consolideze cooperarea cu parlamentele naționale din UE în ceea ce privește exercitarea controlului democratic asupra PESC și PSAC, cu scopul de a consolida reciproc influența asupra opțiunilor politice ale altor instituții europene și ale statelor membre respectând pe deplin prerogativele existente ale parlamentelor naționale cu privire la politica de apărare; regretă lipsa unui acord cu privire la caracteristicile unei conferințe interparlamentare privind PESC/PSAC în cadrul Conferinței președinților parlamentelor din

Miercuri, 11 mai 2011

UE din 4 - 5 aprilie 2011 și speră să se ajungă la un acord cu parlamentele naționale cu privire la cooperarea interparlamentară în domeniul PESC/PSAC; reamintește că articolul 9 din Protocolul 1 la Tratatul de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale stipulează clar că, în cadrul Uniunii, organizarea și promovarea oricărei forme de cooperare interparlamentară efectivă și regulată se stabilește împreună, de către Parlamentul European și parlamentele naționale;

15. subliniază rolul pe care tratatele l-au conferit Comisiei în îndeplinirea politicilor și a măsurilor aparținând altor sfere ale acțiunii externe a UE, în propunerea de inițiative legislative, în implementarea bugetului și gestionarea programelor comunitare, precum și în organizarea reprezentării externe a UE, cu excepția PESC; invită Consiliul, Comisia și Parlamentul să își intensifice cooperarea în scopul de a asigura coerența dintre diferitele domenii ale acțiunii externe a UE, în vederea unei utilizări mai eficiente a instrumentelor PSAC, fără a aduce atingere propriilor lor prerogative;

16. relevă că puterile și responsabilitățile VP/ÎR nu constituie doar o „dublă calitate”, ci reprezintă și o fuzionare a funcțiilor și surselor de legitimitate, plasând rolul pe care îl îndeplinește în centrul procesului de corelare coerentă a diverselor instrumente, actori și proceduri ale acțiunii externe a UE; solicită VP/ÎR să își interpreteze rolul ca pe unul proactiv și să întrețină un dialog constructiv cu Parlamentul în cadrul efortului dublu de a promova în mod activ un consens politic între statele membre cu privire la direcțiile strategice și opțiunile de politică pentru PESC și PSAC, precum și de a conferi coerență, de a coordona în mod eficace și de a exploata pe deplin potențialul disponibil pentru ca PESC-PSAC să acționeze în sinergie cu celelalte sectoare ale acțiunii externe a UE și cu politicile interne cu impact și implicații la nivel extern;

17. consideră că SEAE are un rol-cheie în adoptarea unei abordări cuprinzătoare și eficiente, bazate pe integrarea deplină a PSAC, PESC și a celorlalte dimensiuni ale acțiunii externe a UE, în special politica de cooperare pentru dezvoltare, politica comercială și politica de securitate energetică; salută rezultatul negocierilor, care a servit la înființarea SEAE ca structură asistențială pentru instituțiile UE și diferitele dimensiuni ale acțiunii externe a UE și care i-au conferit o gamă largă de competențe și responsabilități, oferindu-i, în același timp, o legătură solidă cu Comisia, fără a afecta în vreun fel prerogativele acesteia și speră că responsabilitatea atribuită SEAE pentru planificarea strategică a principalelor instrumente financiare legate de acțiunile externe ale UE se va traduce printr-o utilizare cu adevărat coerentă a acestora la propășirea principiilor și obiectivelor UE;

18. își reafirmă convingerea că structurile și capacitățile de gestionare a crizelor civile și militare ar trebui să fie coordonate mai îndeaproape și ar trebui să acționeze cu o mai mare sinergie în cadrul abordării globale, fără a afecta distincțiile dintre rolurile civile și militare și diferitele proceduri decizionale și ierarhii de comandă;

19. regretă faptul că organigrama provizorie a SEAE nu include toate unitățile existente care, în conformitate cu Aranjamentul de la Madrid, se ocupă de planificarea și programarea răspunsului la crize, prevenirea conflictelor și edificarea păcii cu structurile PSAC; solicită, în acest context, în primul rând, organizarea unor reuniuni regulate ale unui Consiliu de gestionare a crizelor, compus din CMPD, CCPC, EUMS, SITCEN UE, unitățile de edificare a păcii, de prevenire a conflictelor, de mediere și de politică de securitate, președinția COPS, birourile geografice și alte departamente politice implicate, plasat sub autoritatea VP/ÎR și a Secretarului-General executiv și cu participarea structurilor de ajutor umanitar, protecție civilă și securitate internă ale Comisiei, după cum este cazul; aceste reuniuni ar urma să fie coordonate de directorul executiv pentru răspunsul la situații de criză; solicită VP/ÎR și Comisiei să ofere consiliului un sistem eficient de alertare și de urgență și un centru operațional unificat extins, amplasat în cadrul SEAE, care să permită monitorizarea 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, evitându-se astfel actuala suprapunere operațională, care satisface cu greu necesitatea de a dispune de un sistem adecvat de monitorizare și reacție rapidă care să se ocupe de crize; consideră că ar trebui asigurate coordonarea și schimburile regulate dintre acest sistem și Centrul european de reacție în situații de urgență, care este în curs de înființare de către Comisie, pentru garantarea unor sinergii adecvate, respectând totodată competențele fiecăruia; în al doilea rând, solicită înființarea, cu implicarea actorilor menționați mai sus, a unei structuri permanente de lucru dincolo de cadrul gestionării crizelor acute, care să dezvolte abordări comune, de exemplu în domeniul statului de drept sau al reformei sectorului de securitate; iar în al treilea rând, solicită ca, pe termen mediu, să se efectueze o revizuire a actualei configurații, pentru a genera o planificare strategică și o evoluție conceptuală cu adevărat integrate ale SEAE în domeniul gestionării crizelor și al edificării păcii;

Miercuri, 11 mai 2011

20. consideră că Consiliul de gestionare a crizelor ar trebui să furnizeze SEAE o planificare de contingență unificată în raport cu teatrele și scenariile de criză potențiale și, în al doilea rând, tot printr-o platformă de criză, pentru gestionarea răspunsului practic în caz de criză, lucrând atât la Bruxelles, cât și pe teren, pentru a coordona utilizarea diverselor instrumente financiare și desfășurarea capacităților disponibile ale UE, fără a submina procedurile decizionale specifice și bazele juridice aplicabile pentru desfășurarea capacităților civile și militare în cadrul PSAC/PESC sau pentru utilizarea instrumentelor Comunității;

21. relevă necesitatea de a consolida structurile, departamentele, și unitățile de răspuns la crize civile și militare din cadrul SEAE și al Comisiei, răspândindu-le și organizându-le într-un mod mai rațional și, în special:

- (a) solicită extinderea unității CPCC responsabile cu planificarea operațională a misiunilor civile;
- (b) își reiterează apelul ca Serviciul Instrumente de Politică Externă (SIPE), însărcinat cu planificarea și programarea măsurilor de răspuns în caz de criză prevăzute la articolul 3 al Instrumentului pentru stabilitate, să fie integrat în structurile de gestionare a situațiilor de criză și de edificare a păcii din cadrul SEAE și, în mod specific, ca fostele posturi Relex/A2 alocate Unității 2 aferente noilor instrumente de politică externă (12 AD și 5 AST) să fie transferate la SEAE; relevă că acest transfer este o condiție care trebuie îndeplinită pentru a elibera rezerva de sub rubrica corespunzătoare din bugetul Comisiei;
- (c) sprijină crearea unui Centru de servicii comune pentru gestionarea misiunilor PSAC, și anume, un birou interinstituțional care să înglobeze Unitatea 3 a Comisiei (Operațiunile PESC aferente instrumentelor de politică externă - fosta Relex/A3) și Unitatea de asistență a misiunii CPCC; remarcă faptul că noul serviciu, ocupându-se de responsabilitățile legate de personal, logistică, achiziții și finanțare ale misiunilor civile din cadrul PSAC și eliberând șefii de misiune de o parte din sarcinile lor administrative, ar garanta o mai mare eficiență, atât prin regruparea funcțiilor administrative, începând cu selecția și recrutarea personalului, cât și prin centralizarea achizițiilor și a gestionării echipamentelor;

22. regretă rezultatele slabe obținute prin procesul Obiectivului civil global pentru 2010 în ceea ce privește capacitățile civile și, în special, discrepanța dintre personalul desemnat de statele membre pe hârtie și cifrele disponibile efectiv pentru misiuni, progresele modeste în ceea ce privește formarea resurselor umane (inexistența unor standarde comune, un număr limitat de programe de formare încărcate în programul de oportunități de formare Schoolmaster din cadrul aplicației Goalkeeper); invită VP/ÎR, Consiliul și statele membre să ia măsuri coordonate pentru a reactiva dezvoltarea capacităților civile, în special în ceea ce privește recrutarea, echilibrul de gen, formarea și desfășurarea; subliniază, în mod deosebit, importanța valorificării continue a experienței acumulate grație celor două Obiective principale civile pe care UE le-a urmărit până în prezent pentru a face față acestor încercări excepționale; solicită instituirea unui mecanism comunitar destinat consolidării capacităților civile, în special formării și consolidării componentei civile a Colegiului European de Securitate și Apărare;

Securitate și apărare

23. reafirmă că capacitățile militare credibile, fiabile și disponibile sunt o condiție sine qua non pentru o PSAC autonomă și pentru o abordare cuprinzătoare și că acestea trebuie puse la dispoziție de statele membre; subliniază, de asemenea, că respectivele capacități militare pot avea diverse aplicații, nu în ultimul rând în scopuri civile, în conformitate cu principiile care stau la baza acțiunii UE pe scena internațională și cu natura autodeterminată a ordinii juridice a UE;

24. regretă contrastul puternic între cele 200 de miliarde de euro cheltuite anual de statele membre pentru apărare, lipsa de mijloace aflate la dispoziția UE și conferințele de constituire a forțelor pentru operațiunile militare ale UE prelungite exasperant, într-un moment în care există capacități și personal în exces; deplânge faptul că, timp de peste doisprezece ani, metoda de constituire a unei forțe nu a adus, în realitate, nicio îmbunătățire în ceea ce privește cantitatea și calitatea capacităților militare disponibile pentru misiunile PSAC; subliniază necesitatea evaluării în mod regulat a îmbunătățirilor aduse capacităților militare; atrage atenția asupra discordanței tot mai accentuate dintre creșterea cererii din străinătate și resursele puse la dispoziția Uniunii de statele membre;

Miercuri, 11 mai 2011

25. constată cu îngrijorare că austeritatea economică actuală ar putea conduce la reduceri care nu au fost concertate la nivel european și la o continuă suprapunere care ar putea pune PSAC ca atare în discuție, în vreme ce rezultatul final ar trebui să fie impulsivizarea statelor membre către cheltuieli mai inteligente pentru apărare, prin care acestea ar comasa și utiliza în comun o parte mai mare din capacitățile lor de apărare, bugetul, și cerințele de securitate, simultan cu obținerea unei securități mai solide pentru cetățenii lor; invită statele membre să creeze un climat mai transparent în ceea ce privește bugetele pe care le alocă fiecare dintre ele apărării;

26. reamintește că PESK și PESA ar trebui să conducă, de asemenea, la dezarmare și la neproliferarea armelor, începând cu cele de calibrul mic și cu armamentul ușor (AUCM) și terminând cu focurile nucleare și rachetele balistice; îndeamnă VP/ÎR să acorde prioritate acestei politici, promovând o nouă serie de măsuri proactive pentru a aborda problematica minelor terestre, a munițiilor cu dispersie, cu conținut de uraniu sărăcit, a armelor de calibrul mic și a armamentului ușor, a armelor biologice, chimice și nucleare de distrugere în masă și a modalităților de livrare a acestora; îndeamnă VP/ÎR să raporteze Parlamentului European cu privire la punerea în practică a concluziilor Conferinței de revizuire a TNP din 2010 și cu privire la implementarea Planului de acțiune privind dezarmarea și neproliferarea;

27. deplânge suprapunerea larg răspândită a programelor de apărare în cadrul UE, cum ar fi cele peste 20 de programe pentru vehicule blindate, cele 6 programe diferite pentru submarine de atac, cele 5 programe pentru rachete sol-aer și cele 3 programe pentru aeronave de luptă, precum și consecințele acestora, și anume nerealizarea economiilor de scară, irosirea unor resurse economice limitate și prețurile exagerate la echipamentele europene de apărare, ceea ce, în plus, conduce la fragmentarea neîntreruptă a bazei industriale și tehnologice de apărare europene (EDTIB), afectează negativ competitivitatea întregului sector industrial legat de securitate din Europa și, în acest sens, periclitează direct poziția de lider tehnologic și ocuparea forței de muncă;

28. reafirmă că toate punctele de mai sus ar trebui să fie abordate prin intermediul unei soluții politice comune și clare pe termen lung, utilizând pe deplin potențialul oferit de Tratatul de la Lisabona, și că orice politică de apărare comună menită să ducă treptat spre o apărare comună trebuie să contribuie la consolidarea capacității UE de a răspunde în caz de criză și la asigurarea unei păci pe termen lung și, mai presus de toate, să consolideze autonomia strategică a Europei și capacitatea sa de acțiune; solicită o reuniune extraordinară a Consiliului European, consacrată securității și apărării europene; își reiterează solicitarea cu privire la elaborarea unei Cărți albe privind securitatea și apărarea europeană, de integrat într-un proces care să includă toate părțile interesate relevante din UE și care să aibă drept fundament revizuirea politicilor de apărare și securitate națională întreprinsă în toate statele membre care ajung la un acord cu privire la un model comun și permit compararea directă a punctelor tari și a punctelor slabe ale actualelor capacități și ipoteze de planificare;

29. solicită în mod ferm statelor membre să sprijine Agenția Europeană de Apărare, în calitatea sa de agenție specializată a UE căreia i-a fost încredințat rolul de a identifica și a dezvolta capacitățile de apărare din domeniul gestionării crizelor și al promovării și intensificării cooperării europene în materie de armament;

30. ia act de faptul că acordul franco - britanic din 2 noiembrie 2010 privind cooperarea în materie de apărare și securitate a fost, într-adevăr, lansat în afara cadrului Tratatului privind Uniunea Europeană; speră totuși ca această recentă tentativă de colaborare franco-britanică să poată acționa ca un catalizator pentru viitoare progrese la nivel european, în conformitate cu cadrul instituțional al Uniunii și cu cerințele logice de raționalizare, interoperabilitate și eficacitate în raport cu costurile; subliniază că, în acest context, AEA ar trebui să joace un rol de susținere; consideră că actuala cooperare franco - britanică în materie de apărare ar trebui să ofere o foaie de parcurs pentru o cooperare în materie de apărare mai eficientă la nivel european, bazată pe planificarea capacităților și pe încredere reciprocă; îndeamnă guvernele Franței și Regatului Unit să-și asume angajamente în cadrul viitoarelor aranjamente europene în materie de comasare și utilizare multilaterală în comun;

31. accentuează faptul că cooperarea structurată permanentă, astfel cum este stipulată în tratat, oferă obligații și garanții legale și constituie, de asemenea, un instrument menit să promoveze o mai bună utilizare a activelor PSAC în perioadele de austeritate economică și să permită depășirea lipsei de consens între statele membre; cheamă Consiliul și statele membre să stabilească fără întârziere obiectivele și substanța unei astfel de cooperări, cu implicarea tuturor statelor membre care se dovedesc a fi atât doritoare din punct de vedere politic, cât și capabile din punct de vedere militar;

Miercuri, 11 mai 2011

32. consideră că rolul miniștrilor apărării trebuie să fie consolidat în cadrul formațiunii Afaceri Externe a Consiliului;
33. reamintește că clauza privind asistența reciprocă repetită o obligație legală de solidaritate efectivă în caz de atac extern asupra oricăruia dintre statele membre ale UE, fără a contraveni rolului NATO în structura de securitate europeană și respectând, în același timp, neutralitatea unora dintre statele membre; recomandă astfel să se analizeze în mod serios impactul real al clauzei privind asistența reciprocă, abordând problemele nerezolvate în ceea ce privește dispozițiile de punere în aplicare, care au fost eliminate din proiectul de Tratat privind funcționarea Uniunii Europene; solicită elaborarea de orientări politice, având în vedere, în special, necesitatea imperioasă care a apărut ca urmare a recenteii suprimări a Tratatului modificat de la Bruxelles (UEO);
34. recunoaște că, în cadrul procesului de dezvoltare a PSAC, a sosit momentul ca împlinirea politică și instituțională să fie urmată de realizări concrete în ceea ce privește capacitățile militare; subliniază faptul că dispozițiile introduse de Tratatul de la Lisabona oferă un mare potențial pentru promovarea dezvoltării acestor capacități și pentru stabilirea unui cadru progresiv pentru politica de apărare a UE, susținând că acestea trebuie să fie utilizate în mod eficient, ca o chestiune urgentă;
35. recomandă ca statele membre să se angajeze pe deplin în ceea ce privește asigurarea și durabilitatea capacităților militare, adaptându-se tendinței de accentuare a aspectelor calitative; susține cererile formulate cu ocazia reuniunii informale a miniștrilor apărării de la Gent, în documentul germano-suedez, precum și în inițiativa Weimar și solicită ca faza operativă să înceapă fără întârziere, în conformitate cu concluziile Consiliului din decembrie 2010, în care miniștrii apărării au convenit că AEA ar trebui să își intensifice activitatea de a facilita identificarea zonelor pentru regruparea și schimbul de capacități militare, inclusiv prin susținerea unei echipe de înțelepți; pune accentul pe necesitatea de a transforma această nouă abordare a dezvoltării capacităților într-un succes; solicită statelor membre să respecte termenul stabilit de Consiliul din decembrie 2010; reamintește că șefii de stat-major ai forțelor armate ale UE au primit misiunea de a evalua capacitățile de care dispun până în mai 2011, că Statul Major al UE a fost însărcinat să utilizeze aceste date pentru a oferi o imagine de ansamblu până la jumătatea anului 2011 și că miniștrii apărării din UE își vor trage concluziile finale până la sfârșitul anului în curs; solicită agenției să dea prioritate acestei noi inițiative și să prezinte noi proiecte potențiale de cooperare (de exemplu, în domenii precum comunicațiile prin satelit, asistența medicală și logistica navală și securitatea cibernetică), pentru a evita suprapunerea costurilor și pentru a mări interoperabilitatea;
36. sprijină recomandările Consiliului Afaceri Externe din ianuarie 2011, care i-a solicitat VP/ÎR să urmărească subiectele abordate în inițiativa Weimar, astfel încât să permită luarea de măsuri concrete pe baza unui raport pe care ÎR trebuie să îl prezinte Consiliului Afaceri Externe până la jumătatea anului 2011, în vederea obținerii unor rezultate concrete până la sfârșitul anului, pe cât posibil, inclusiv potențialul de extindere a unor astfel de inițiative pentru a include alte state membre interesate;
37. reafirmă nevoia de a depăși dezechilibrul actual în ceea ce privește capacitățile de planificare și desfășurare a operațiunilor civile și militare, dotând UE cu o capacitate civil-militară de planificare și desfășurare sau cu un comandament operațional (Operational Headquarters - OHQ), care vor permite UE să riposteze cu o mai mare reactivitate și cu eficacitate sporită în ceea ce privește costurile; subliniază că mecanismele „Berlin Plus” au fost utilizate doar într-o măsură limitată, fiind restrânse până acum la preluarea unor misiuni NATO preexistente, și atrage atenția asupra problemelor legate de conceptul națiunii-cadru, care se bazează pe utilizarea a cinci comandamente operaționale naționale, adăugând, astfel, lipsa unei planificări prealabile la lista dificultăților legate de generarea de forțe și la complexitatea sporită care caracterizează coordonarea capacităților civile și militare;
38. consideră că Centrul operațional existent, deși constituie un prim pas de salutat, nu îndeplinește cerințele caracteristice de la nivelul unui comandament operațional permanent și că acesta trebuie permanentizat și adus în situația de a permite gestionarea unor misiuni de mai mare amploare, că ar trebui înzestrat cu personal, resurse și o infrastructură operațională corespunzătoare, precum și că lipsa de fiabilitate a infrastructurii sistemelor de informații și comunicații ale UE ar trebui soluționată, acesta fiind principalul motiv pentru care nu există o structură permanentă de comandă și control (C2) (și un cadru juridic pertinent), fapt care poate, de asemenea, afecta negativ nivelul de conștientizare a situațiilor; pledează în favoarea colocalizării Comandamentului militar și a Comandamentului civil, pentru a permite efectuarea întregii game de operațiuni militare și civile, exploatarea deplină a potențialelor efecte sinergice, respectând, în același timp, distincțiile ierarhii civile și militare de comandă și procedurile diferite de luare a deciziilor și condițiile de finanțare;

Miercuri, 11 mai 2011

39. salută faptul că, în răspunsul său la inițiativa Weimar, VP/ÎR a recunoscut nevoia unei capacități de desfășurare a operațiunilor militare ale UE; susține că analiza eficienței costurilor, solicitată de VP/ÎR, ar trebui să fie, de asemenea, luată în calcul în costurile care decurg din lipsa unui Comandament operațional al UE; își declară intenția de a promova un studiu cu privire la acest punct și cu privire la costul posibil și la modalitățile de finanțare pentru noua structură;

40. recunoaște soliditatea grupurilor tactice de luptă, dar solicită ca conceptul și structura acestora, care până în prezent nu au fost niciodată desfășurate, să fie revizuite cu atenție, pentru a mări gradul de flexibilitate și eficiență; consideră că

— consideră că ar putea fi luată în considerare specializarea în capacități de nișă și/sau capacități adecvate pentru conflictele de intensitate redusă, care au ca rezultat misiuni mixte civilo - militare, a unuia dintre cele două grupuri tactice de luptă

— costurile operaționale ar trebui să fie suportate de către mecanismul ATHENA, care urmează să fie revizuit sub Președinția poloneză;

41. subliniază referirea existentă în tratat la o politică europeană în materie de capacități și armament, de definit cu participarea AEA, și cheamă instituțiile, organismele și statele membre ale UE ca, în acest sens, să coopereze la configurarea și implementarea unei astfel de politici;

42. încurajează strânsa cooperare dintre agenție și Comisie în vederea consolidării capacităților cu dublă utilizare, cu scopul de a identifica modalitatea cea mai amplă de abordare a cercetării în materie de securitate și de a crea un management sinergic mai bun al resurselor civilo - militare, în special prin tema „securitate” a Programului-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică; salută, în consecință, perspectiva celui de-al optulea Program-cadru, care va acoperi, de asemenea, securitatea externă; solicită Comisiei să recunoască realitatea caracterului civilo - militar al gestionării crizelor și să ia în considerare finanțarea din fonduri comunitare a cercetării în materie de securitate și apărare care are aplicații civile; constată totuși că această cooperare nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar în vederea cooperării civil-militare din domeniul menținerii păcii, al prevenirii conflictelor și al consolidării securității internaționale, precum și în cadrul activităților de gestionare a situațiilor de criză;

43. îndeamnă șeful AEA (VP/ÎR), precum și Consiliul, să emită în timp util o nouă Decizie a Consiliului privind înființarea AEA, bazată pe noul rol care revine AEA, astfel cum este descris în Tratatul de la Lisabona; pune sub semnul întrebării actualul temei juridic al AEA, care datează din 2004, având în vedere Tratatul de la Lisabona și implicațiile acestuia asupra AEA; solicită Consiliului să informeze Parlamentul European în legătură cu schimbările necesare în legătură cu acțiunea comună a Consiliului privind înființarea AEA ca urmare a includerii AEA în Tratatul de la Lisabona;

44. solicită instituirea unui parteneriat puternic între Comisie, Parlamentul European, AEA și statele membre participante privind pregătirile pentru cel de-al optulea Program-cadru în vederea investițiilor în domenii tehnologice de interes comun la nivelul UE, având în vedere, nu în ultimul rând, faptul că suma cheltuită în Europa pentru investițiile în domeniul cercetării și dezvoltării din apărare este, în prezent, echivalentul a aproximativ 10 % din cifra SUA;

45. face un apel pentru o cooperare mai strânsă între AEA și Organizația pentru cooperare comună în materie de armament (Organisation de coopération conjointe en matière d'armement – OCCAR); solicită responsabilului AEA (VP/ÎR) informații cu privire la rezultatele negocierilor pe marginea unui acord administrativ pentru cooperarea dintre acestea, inițiată în aprilie 2009;

46. reafirmă că una dintre premisele unei PSAC autonome și credibile este stabilirea unei piețe europene mai competitive și eficiente a apărării și securității, deschisă achizițiilor publice,, cu o Bază industrială și tehnologică de apărare europeană (BITAE) consolidată, care să țină seama de capacitățile industriale cheie, de securitatea aprovizionării între țări, de adaptarea concurenței pe piața echipamentelor de apărare, de o bază de furnizori în continuă aprofundare și diversificare, precum și de o cooperare sporită în domeniul armamentelor;

47. subliniază că este esențial, pentru piața de apărare, ca toate statele membre să transpună în legislația națională următoarele directive:

Miercuri, 11 mai 2011

- (până la 30 iunie 2011) Directiva 2009/43/CE privind transferul produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității, și
- (până la 31 august 2011) Directiva 2009/81/CE privind procedurile de atribuire a anumitor contracte de lucrări în domeniile apărării și securității;

recomandă ca statele membre să respecte cu strictețe termenele-limită, sub supravegherea Comisiei, și să elaboreze reglementările necesare pentru punerea în aplicare și instruirea personalului în cauză, pentru a asigura aplicarea noilor norme; solicită statelor membre să ia în considerare notele orientative corespunzătoare, publicate de Comisie;

48. recomandă ca implementarea Poziției comune de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar, adoptată la 8 decembrie 2008, să fie revizuită urgent, spre a se asigura conformarea strictă și constantă a tuturor autorităților naționale implicate în fiecare stat membru;

49. îndeamnă statele membre să respecte Codul de conduită privind achizițiile publice din domeniul apărării al AEA, precum și Codul de conduită privind compensările al acestuia, astfel încât să se prevină încălcarea normelor care reglementează piața internă și să se reducă situațiile propice corupției;

50. subliniază că, pentru a stimula piața europeană emergentă de securitate și apărare, trebuie să se găsească un remediu pentru vidul în materie de reglementări și standarde, deoarece această situație limitează oportunitățile de piață atât pentru jucătorii mari, cât și pentru IMM-uri, împiedicând interoperabilitatea între sistemele de securitate; sprijină pe deplin activitatea AEA în cadrul noului temei juridic prevăzut de Tratatul de la Lisabona; susține o strânsă colaborare între AEA și Comisie, pentru a crea o piață de apărare europeană; cere Comisiei să lanseze, în cooperare cu AEA, o primă reflecție asupra unei politici industriale europene în domeniul securității și apărării;

51. îndeamnă statele membre participante să considere participarea la AEA ca un angajament permanent și să furnizeze agenției resursele umane și economice necesare; solicită ca cheltuielile alocate pentru proiectele operaționale și studii (care au reprezentat până în prezent - în medie - circa 25 % din buget) să fie extinse, în cazul inoportun în care vetourile privind creșterile de buget ar urma să continue pe o perioadă mai îndelungată;

52. solicită statelor membre participante la AEA să contribuie la activitatea și inițiativele ce urmează a fi prezentate de VP/ÎR, în calitate de șef al agenției, și îndeamnă VP/ÎR să stabilească metodele de lucru care să îmbunătățească capacitatea statelor membre participante de a-și asuma responsabilități în calitate de decidenți, în conformitate cu caracterul interguvernamental al agenției și cu dispozițiile din tratat, ideea fiind de a construi un consens politic;

53. consideră că este necesar să fie adoptate reglementări UE incluzând un cuprinzător sistem normativ privind înființarea, înregistrarea, autorizarea, monitorizarea și raportarea încălcărilor legislației aplicabile de către societățile private din domeniul militar și de securitate (PMS), atât la nivel intern, cât și la nivel extern;

54. cere, în consecință, Comisiei și Consiliului, să inițieze acțiuni adecvate:

- pentru nivelul intern, elaborarea unei recomandări care să deschidă calea unei directive urmărind armonizarea măsurilor naționale care reglementează serviciile PMSC, inclusiv furnizorii de servicii și achizițiile publice de servicii;
- pentru nivelul extern, elaborarea unui cod de conduită care să deschidă calea unei decizii de reglementare a exporturilor de servicii PMSC către țările terțe în măsura în care nu sunt acoperite de directiva menționată mai sus;

Miercuri, 11 mai 2011

Securitatea externă și internă

55. consideră că aspectele interne și externe ale securității UE ar trebui să fie tratate ca dimensiuni complementare ale aceleiași strategii, așa cum a clarificat Consiliul European o dată cu reuniunile sale de la Tampere (1999), Feira (2000) și Stockholm (2010), când a adoptat obiectivele unui spațiu european de libertate, securitate și justiție pentru perioada 2010-2014; accentuează faptul că, în contextul luptei împotriva terorismului internațional, valorile și normele esențiale, ca drepturile omului, drepturile și libertățile fundamentale și dreptul umanitar nu sunt, în nici un caz, negociabile și că una dintre concluziile Comisiei temporare a Parlamentului European privind presupusa utilizare, de către CIA, a țărilor europene, pentru transportarea și detenția ilegală a prizonierilor, este aceea că măsurile și politicile de combatere a terorismului naționale și de la nivelul UE necesită un control parlamentar sporit;

56. consideră că în timpurile moderne și în special după 11 septembrie 2001, a devenit din ce în ce mai evident că multe amenințări transnaționale, cum ar fi terorismul, proliferarea armelor de distrugere în masă, crima organizată, infracționalitatea informatică, traficul de droguri și de ființe umane nu pot fi abordate fără o acțiune coordonată care să implice politicile de securitate „externe” și instrumentele și măsurile legislative și politice „interne” care au fost deja evidențiate în primul Plan de acțiune al Uniunii Europene pentru combaterea terorismului (2001) și în Strategia de combatere a terorismului (2005) a Uniunii Europene; revine asupra faptului că raportul de execuție al Consiliului pe 2008 privind Strategia de securitate europeană reamintește că eșecul statal afectează securitatea europeană, după cum o ilustrează cazul Somaliei;

57. recunoaște că legăturile dintre politicile de securitate externe și interne au devenit tot mai evidente în statele membre și, în special, în țările terțe, cum ar fi Statele Unite, unde Departamentul pentru Securitate Internă (DHS), înființat în anul 2003 prin fuziunea a 22 de agenții federale, are acum peste 200 000 de funcționari și un buget anual de peste 40 de miliarde de dolari; consideră că nu este nicio surpriză faptul că principalele misiuni ale DHS sunt, într-o anumită măsură, identice celor pe care Uniunea Europeană le-a legat de crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție (protejarea granițelor externe, migrația, combaterea terorismului);

58. salută faptul că dispozițiile-cheie ale Tratatului de la Lisabona reflectă adaptarea la contextul descris mai sus și nevoia de a exploata sinergiile dintre securitatea externă și internă, inclusiv următoarele:

— extinderea PSAC pentru a include misiuni mai ample de tip Petersberg, care ar putea contribui la combaterea terorismului, nu în ultimul rând prin susținerea țărilor terțe în lupta împotriva terorismului pe teritoriul lor; recomandă ca aceste dispoziții să fie interpretate în termeni globali în concordanță cu rezoluțiile ONU relevante și cu deplina respectare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale; reamintește însă că răspunsul militar nu este, prin el însuși, suficient pentru a înfrânge terorismul internațional și solicită eforturi internaționale susținute pentru identificarea și soluționarea nemulțumirilor legitime care se află în spatele fenomenului, intensificând totodată dialogul și lărgind înțelegerea între civilizații;

— clauza de solidaritate: este de acord că acest mecanism trebuie să fie operativ și salută faptul că Comisia și VP/ÎR s-au angajat să prezinte o propunere transversală în 2011, în scopul de a oferi baza pentru angajamentul colectiv al UE de a pune în practică clauza de solidaritate;

59. consideră că Strategia europeană de securitate (2003) și Strategia de securitate internă (2010) identifică în mod coerent un număr de domenii comune - cum ar fi terorismul, crima organizată, și securitatea informatică - cu implicații pentru ambele dimensiuni de securitate; este de acord, prin urmare, că modul de reunire a dimensiunilor interne și externe trebuie să fie îmbunătățit, o idee care a fost dezvoltată de către Comisie în comunicarea sa intitulată „Strategia de securitate internă a UE în acțiune: cinci pași spre o Europă mai sigură” COM(2010)0673;

60. consideră că complementaritatea obiectivelor de securitate externă și internă este reflectată de faptul că:

— COPS și COSI (comitetul de securitate internă creat în temeiul TFUE), precum și SITCEN, Comisia și agențiile de securitate aferente, precum EUROPOL, EUROJUST, FRONTEX vor colabora și vor prezenta instituțiilor Uniunii Europene o evaluare a amenințărilor comune;

Miercuri, 11 mai 2011

- un model de securitate a informațiilor va fi dezvoltat prin conectarea Sistemului de Informații Schengen la toate celelalte rețele relevante la nivel european, cum ar fi VIS și EURODAC, utilizând experiența și cele mai bune practici ale altor țări; pune accentul asupra faptului că trebuie să se țină cont de riscurile în ceea ce privește viața privată și de implicațiile etice ale acestora;
- urmărirea finanțării actelor de terorism s-a realizat prin acordul TFTP UE-SUA și prin toate măsurile legislative de impunere a trasabilității tranzacțiilor suspecte;
- definirea infrastructurilor critice europene ia în considerare impactul acțiunilor întreprinse de om, ca atacurile teroriste și atacurile informatice;

61. este de părere că toate inițiativele enumerate mai sus ar putea fi lansate, prin urmare, numai cu o bază juridică solidă și însoțite de măsuri legislative care pot fi adoptate în domeniul de competență internă a UE, unde regula este o majoritate calificată în Consiliu și care implică, de asemenea, codecizie în Parlamentul European și, nu în ultimul rând, revizuirea judiciară de către Curtea de Justiție;

62. este de părere că va fi logic ca, atunci când aceeași amenințare va necesita activarea măsurilor de securitate externă și internă, UE să acorde prioritate măsurilor disponibile mai eficiente - și solide din punct de vedere juridic -, acestea din urmă fiind cele care decurg din competența internă; consideră că rolul Parlamentului ar trebui să fie, de asemenea, decisiv în ceea ce privește strategiile și măsurile conexe specifice din cadrul PESC;

63. reamintește Consiliului și VP/ÎR că sunt obligați să informeze Parlamentul cu privire la situația relațiilor externe și, în special, a relațiilor cu țările terțe și cu organizațiile internaționale cu care sunt în curs de negociere sau au fost încheiate acorduri internaționale în interesul UE; reamintește Consiliului că, în cazul în care nu se referă exclusiv la PESC, acordurile privind schimbul de informații confidențiale cu țările terțe și organizațiile internaționale trebuie să fie negociate și încheiate în așa fel încât să permită Parlamentului să fie informat și implicat în conformitate cu articolul 218 alineatul (6) din TFUE; ținând cont de acest lucru, își rezervă dreptul de a determina dacă Acordul între statele membre ale Uniunii Europene, reunite în cadrul Consiliului, în ceea ce privește protecția schimbului de informații clasificate în interesul Uniunii Europene nu afectează exercitarea prerogativelor conferite lui de Tratat;

Securitatea prin operațiuni

64. salută faptul că, din 2003, UE a întreprins numeroase operațiuni (24) pe trei continente, implicând diverse tipuri de intervenții, cea mai mare parte fiind reprezentată de misiuni civile specializate în domeniul poliției, al reformei sectorului de securitate (RSS) și consolidarea statului de drept; remarcă faptul că, până în prezent, din 24 de misiuni PSAC, 16 au avut un caracter civil;

65. constată că această tendință este confirmată de caracteristicile celor 13 misiuni aflate în curs de desfășurare și că, dincolo de această clasificare, se cere din ce în ce mai mult ca misiunile să își asume un caracter „multifuncțional”, ca în cazul EULEX KOSOVO, care combină mai multe funcții (poliție, sistemul vamal și cel judiciar), alături de formare, monitorizare, asistență și sarcini executive sau, mai recent, misiunea EUTM Somalia, localizată în Uganda și menită să ofere instruire militară forțelor de securitate ale guvernului federal de tranziție, care reprezintă un exemplu al accentului în creștere pe sarcinile legate de RSS în gestionarea crizelor militare;

66. salută revizuirea în curs a conceptelor PSAC civile existente; constată, în special, că statul de drept va fi privit ca un concept central pentru misiunile civile care acoperă poliția, justiția, administrația civilă, vamală, supravegherea frontierelor și alte domenii relevante utile planificatorilor și experților de pe teren în elaborarea și desfășurarea de misiuni cu sarcini de consolidare și/sau substituție (executive); susține activitatea depusă pentru a dezvolta conceptul de misiuni PSAC în domeniul justiției, observând, în același timp, că trebuie să se evite suprapunerea inutilă cu posibilele programe ale Comunității; solicită, în această perspectivă, ca VP/ÎR să furnizeze urgent Parlamentului European informații cu privire la angajarea unor societăți militare private (PMSC) în cadrul misiunilor PSAC și PESC, cu specificarea cerințelor profesionale și a standardelor corporative impuse contractanților, a obligațiilor și responsabilităților legale și a reglementărilor aplicabile, a mecanismelor de monitorizare, a evaluării eficacității și a costurilor implicate;

Miercuri, 11 mai 2011

67. recunoaște, de asemenea, că Tratatul de la Lisabona a prevăzut o extindere a misiunilor de tip Petersberg, de facto deja în desfășurare în anii care au precedat intrarea în vigoare a Tratatului, și astfel a produs inovație și a oferit un cadru politic și juridic mai solid, în concordanță cu realitatea;

68. îndeamnă ca experiența dobândită să fie valorificată în scopul de a da un nou impuls misiunilor (misiunea EUTM Somalia este singura intervenție nouă întreprinsă în ultimii doi ani), deoarece misiunile sunt testul acid al mandatului PSAC și o referință importantă de credibilitate a UE ca actor internațional;

69. subliniază că sunt necesare, de urgență, progrese clare în ceea ce privește aspectele tehnice, juridice, operaționale și, mai presus de toate, politice și strategice; continuă să susțină, în special, că fiecare misiune ar trebui să fie cuprinsă în cadrul unei strategii politice clare (pe termen mediu și lung) și subliniază că misiunile nu sunt considerate drept înlocuitori care suplinesc politica; consideră că o astfel de legătură este esențială pentru a asigura succesul operațional al intervențiilor și, la un nivel mai general, pentru a rupe cercul vicios în care PSAC, mai degrabă decât să fie un instrument al PESC, tinde să o înlocuiască, cu toate inconsistențele pe care le conține;

70. constată cu îngrijorare că o legătură cu o strategie politică clară a lipsit până în prezent și, în cele mai multe cazuri, încă nu este oferită, o deficiență care afectează în mod negativ eficacitatea și eficiența misiunilor, de exemplu:

- EUPOL Afganistan nu are decât un impact punctual, care se concentrează exclusiv asupra funcționarilor superiori și care a fost încorporat abia recent în Planul de acțiune UE ACPAK;
- EULEX Kosovo, cea mai importantă misiune civilă a UE, a întâmpinat numeroase piedici, în principal din cauza inexistenței unei legislații pe care să se bazeze și a constrângerilor legate de personal. cu toate acestea, ea joacă un rol important în ceea ce privește statul de drept și continuă să ofere stabilitate în regiune;
- EUBAM Rafah și EUPOL COPPS, recunoscute și acceptate pe scară largă ca principali interlocutori internaționali, experți în chestiuni legate de control în teritoriile palestiniene, nu au fost în măsură să afecteze în mod semnificativ evoluția conflictului, deoarece acestea nu sunt bazate pe o strategie politică și diplomatică clară, care, cu toate acestea, trebuie să fie căutată cu scopul de a pregăti terenul pentru un angajament reinnoit în teritoriile palestiniene;
- este posibil ca EUFOR Althea din Bosnia-Herțegovina (lansată în 2004 în cadrul mecanismelor „Berlin Plus”) să își fi atins obiectivele principale și, prin urmare, ar trebui să fie realizată o evaluare politică cu scopul de a stabili dacă misiunea ar trebui să considerată încheiată și dacă resursele financiare și umane semnificative (peste 1 400 de persoane) ar trebui să fie retrase;
- prin EUNAVFOR Somalia (operațiunea Atalanta), UE a preluat cu succes conducerea în contextul eforturilor depuse la nivel internațional pentru combaterea pirateriei, însă problema tratamentului judiciar de aplicat piraiților trebuie soluționată de urgență, în principal pe baza raportului Lang prezentat recent Consiliului de Securitate al ONU; operațiunea Atalanta este obstrucționată de neimplementarea unei strategii regionale clare care să abordeze cauzele aflate la baza pirateriei și să trateze în mod eficace instabilitatea cronică din Cornul Africii; ar trebui întreprinse urgent acțiuni de ameliorare a capacității de supraveghere maritimă în regiune;
- EUTM se poate dovedi contraproductivă prin consolidarea capacităților militare pentru posibili recruți destinați milițiilor din Somalia;
- EUPOL RD Congo și EUSEC RD Congo sunt prezente în țară din 2007 și, respectiv, din 2005, însă efectele lor pozitive asupra grupărilor vizate au fost nule sau limitate; pentru sporirea eficacității ambelor misiuni, recomandă o mai strictă concentrare asupra problemei violenței sexuale;

71. salută decizia Consiliului de a desfășura operațiunea EUFOR Libia în sprijinul operațiunilor de asistență umanitară, la eventuala solicitare a OCHA al ONU; face un apel la Consiliu să furnizeze sprijin umanitar imediat populației din Misrata și din alte localități, în special pe cale navală; își exprimă profunđa îngrijorare cu privire la creșterea numărului victimelor conflictului din Libia și cu privire la informațiile privind utilizarea munițiilor cu dispersie și a altor arme de către regimul Gaddafi împotriva populației civile; regretă profund că mandatul EUFOR a fost limitat la aspectele umanitare, într-o situație în care era limpede

Miercuri, 11 mai 2011

că ar fi fost cazul ca UE să preia conducerea acțiunilor de supraveghere maritimă (punerea în execuție a embargoului și asistență oferită Frontex), asistență umanitară și protecție a civililor din Libia; reamintește, în acest sens, Rezoluția sa din 10 martie 2011, prin care VP/ÎR era invitată să studieze eventualitatea punerii în execuție a embargoului utilizând mijloacele aeriene și navale ale PSAC; regretă decizia unora dintre statele membre de a se opune unui mandat mai cuprinzător pentru EUFOR Libia, desfășurând totodată astfel de operații pe cont propriu; solicită inițierea procesului de planificare a unei potențiale operațiuni PSAC pe termen mediu până la lung în Libia, în domeniile reformei sectorului de securitate, al edificării instituțiilor și al managementului frontierelor; VP/ÎR

72. solicită o mai bună coordonare pe teren, în care șefii de delegație (acum oficiali SEAE și nu funcționari ai Comisiei) și RSUE vor avea de jucat un rol crucial; consideră că o astfel de coordonare ar trebui să se aplice la mai multe niveluri, în special:

- între misiunile care operează în același teatru de operațiuni, în așa fel încât să se evite neconcordanțele și suprapunerea forțelor, de tipul celor care au avut loc în trecut, de exemplu, în Bosnia-Herțegovina, din cauza divergențelor din mandatele misiunilor EUFOR Althea și MPUE de combatere a crimei organizate;
- între PSAC și alți actori și instrumente ale UE, mai ales în Palestina și în misiunile africane;
- între proiectele de cooperare pentru dezvoltare și misiunile PSAC ca parte a PESC;
- între UE și ceilalți actori internaționali care acționează în aceeași regiune, astfel încât cooperarea din punct de vedere strategic să fie optimă (de exemplu, în ceea ce privește instruirea forțelor de securitate afgane, activitățile fiind împărțite între UE, Statele Unite ale Americii și NATO), precum și din punct de vedere operațional (cu referire, în special, la acordurile de reglementare a libertății de acțiune pe teren, în scopul de a permite schimbul de informații clasificate, sau la protecția personalului european de către trupele NATO);

73. recomandă ca mecanismul ATHENA să fie reformat cu scopul raționalizării și creșterii proporției de costuri comune (în prezent, estimate la aproximativ 10 %), astfel încât să se creeze o repartizare mai echitabilă a sarcinilor în operațiunile militare, în care participanții într-o misiune, care poartă deja o mare responsabilitate în ceea ce privește riscurile și costurile, trebuie, în prezent, să suporte o responsabilitate economică mai mare;

74. salută rezultatul obținut în cadrul Aranjamentului de la Madrid privind crearea SEAE, care a permis alocarea a trei rubrici bugetare specifice pentru principalele misiuni din cadrul PSAC (EULEX Kosovo, EUPOL Afganistan și EUMM Georgia) în vederea creșterii transparenței și îmbunătățirii controlului parlamentar al cheltuielilor; accentuează necesitatea alocării unei linii bugetare pentru fiecare misiune PSAC; își declară disponibilitatea de a coopera cu noul președinte permanent al COPS în scopul de a îmbunătăți și spori eficiența reuniunilor comune de consultare privind PESC, respectând declarația VP/ÎR privind responsabilitatea politică, convenită la Madrid; se declară interesat ca, atunci când este vorba de proceduri și metode de verificare a politicilor în materie de securitate și apărare, să învețe de la Congresul SUA și de la alte parlamente naționale;

75. solicită instituirea, astfel cum este prevăzut în Tratatul de la Lisabona, a fondului de lansare pentru activitățile de pregătire a operațiunilor militare, în vederea accelerării eliberării fondurilor, și solicită ca această măsură să fie acoperită de propunerea de revizuire a mecanismului ATHENA;

76. recomandă să fie luate măsuri care să permită înlăturarea dificultăților întâlnite la găsirea unor profesioniști pentru misiunile civile (ca în cazul misiunilor EULEX KOSOVO și EUPOL Afganistan), care s-au dovedit a fi forma cea mai frecventă de intervenție, precum și măsuri care să permită o desfășurare rapidă și să asigure sustenabilitate;

77. în privința integrării perspectivei de gen în conformitate cu UNSCR 1325, recomandă ca, pentru eficientizarea misiunilor civile și militare, personalul de sex feminin să fie implicat în mod corespunzător la fiecare nivel de gestionare a crizelor; accentuează necesitatea includerii femeilor pe funcții de decizie de nivel superior și în consultările regulate cu societatea civilă, inclusiv cu organizațiile de femei, și a mării capacității de lucru în chestiunile legate de gen în cadrul misiunilor; solicită instituirea unor proceduri adecvate de plângeri publice, în contextul misiunilor PSAC, care să sprijine în special raportarea cazurilor

Miercuri, 11 mai 2011

de violență sexuală și violență pe motive de gen; solicită VP/ÎR să includă o raportare detaliată a aspectelor privind femeile, pacea și securitatea în cadrul evaluării bianuale a misiunilor PSAC; atrage atenția că este important ca UE să numească mai multe femei în posturi de ofițeri sau lucrători de poliție în cadrul misiunilor PSAC, folosindu-se drept model de contingentul de ofițeri de poliție femei din cadrul forței ONU de menținere a păcii din Liberia;

78. solicită VP/ÎR să ia măsurile necesare pentru a optimiza utilizarea potențială a resurselor europene și a capacităților pentru misiunile civile și constată cu îngrijorare că sunt suportate costuri ridicate pentru securitatea misiunilor EUJUST LEX Irak și EUPOL Afganistan, măsurile în cauză fiind încredințate unor firme private de securitate;

79. susține necesitatea unor proceduri mai robuste, stabilite oficial la nivel instituțional, pentru a permite efectuarea unei evaluări - periodice și pe baza unor criterii comune - cu privire la desfășurarea misiunilor pe teren; consideră că acest lucru ar permite ca experiența acumulată să fie valorificată din punct de vedere politic, strategic, tehnic, juridic și operațional și, pe termen lung, ar putea oferi un punct de plecare pentru îmbunătățirea intervențiilor în curs și pentru criteriile care urmează să fie aplicate crizelor emergente, pentru a crea cel mai bun echilibru posibil între interesele strategice și resursele disponibile;

Securitatea în parteneriate

80. susține că tendința către multipolaritate din sistemul internațional și crearea de parteneriate strategice trebuie să fie cuprinse într-un angajament activ față de promovarea multilateralismului, dat fiind că această dimensiune concordă, în cea mai mare măsură, cu respectarea universală a statului de drept, cu natura specifică a UE și cu interdependența tot mai mare care caracterizează globalizarea;

81. reafirmă că UE respectă întrutotul prevederile și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite și recunoaște că principala responsabilitate, la nivel mondial, pentru menținerea păcii și a securității internaționale, revine Consiliului de Securitate al ONU;

82. constată că Tratatul de la Lisabona impune UE obligația de a promova soluții multilaterale, în special în cadrul ONU, și că acțiunea internațională a UE trebuie să se bazeze pe principiile Cartei ONU; dreptul internațional și principiile și valorile UE

83. recunoaște că, din punct de vedere juridic, Tratatul de la Lisabona a depășit dihotomia anterioară dintre politicile Uniunii și cele comunitare, conferind o personalitate juridică unică și consolidând autonomia ordinii juridice a UE în raport cu dreptul internațional, chiar și atunci când securitatea internațională este în joc, cum indică jurisprudența Curții de Justiție în cauza Kadi (în conformitate cu care „dreptul internațional se poate intercala în ordinea juridică a UE numai în condițiile stabilite de principiile constituționale ale Comunității”);

84. solicită acelor state membre care sunt reprezentate în Consiliul de Securitate al ONU să apere pozițiile comune și interesele UE și să solicite VP/ÎR să depună eforturi în direcția unei reforme a ONU în care UE ca atare să ocupe un loc ca membru permanent;

85. subliniază necesitatea de a consolida cooperarea dintre UE și ONU în domeniul gestionării situațiilor de criză, în special în stadiile incipiente ale unei crize și în cursul reconstrucției în urma conflictelor, în strânsă legătură cu structurile corespunzătoare ale nou-înființatului SEAE;

86. cere statelor membre să întreprindă ceea ce este necesar pentru integrarea participării efective a UE la reuniunile Adunării Generale a ONU;

87. recunoaște că NATO constituie piatra de temelie a apărării colective pentru acele state membre care fac parte din alianță dar influența sa se extinde dincolo de respectivele state membre; reamintește necesitatea unei cooperări constructive între UE și NATO, în special în cazurile în care cele două organizații sunt angajate în aceleași teatre de operațiuni; așteaptă propunerile Înaltei Reprezentante, conform sarcinilor trasate prin Concluziile Consiliului European din septembrie 2010 cu privire la cooperarea UE-NATO în materie de gestionare a crizelor;

Miercuri, 11 mai 2011

88. salută acordul din noul concept strategic al NATO privind continuarea consolidării parteneriatului strategic UE-NATO; reafirmă faptul că cea mai mare parte a amenințărilor identificate în noul concept strategic sunt împărtășite și de UE și subliniază importanța intensificării cooperării UE-NATO în ceea ce privește gestionarea crizelor, în spiritul consolidării reciproce și cu respectarea autonomiei lor decizionale; atrage atenția asupra necesității de a evita suprapunerile inutile ale eforturilor și resurselor și invită UE și NATO să își adâncească cooperarea, prin mijloacele de care dispun, în contextul unei abordări globale a crizelor în cadrul cărora sunt, ambele, angajate pe teren; îndeamnă NATO să limiteze cu strictețe dezvoltarea unei capacități civile, pentru a evita suprapunerile;

89. subliniază importanța fundamentală a continentului african pentru securitatea UE și pentru menținerea păcii și prevenirea conflictelor; sprijină cooperarea strânsă dintre UE și Uniunea Africană în cadrul parteneriatelor de pace și de securitate, alături de strategia comună Africa-UE; favorizează o mai mare implicare și responsabilitate a Uniunii Africane, în special în cazurile de gestionare a situațiilor de criză, și reafirmă necesitatea ca Comisia și statele membre să dețină un rol, luând măsuri concrete de combatere a traficului și răspândirea armelor ușoare și a armelor de calibrul mic; susține angajamentul din Declarația de la Tripoli de a face pacea africană și arhitectura de securitate pe deplin operaționale;

90. recomandă, în special, să fie dezvoltate capacitățile africane timpurii de avertizare și prevenire a conflictelor, ca „grupului de înțelepți” să-i fie conferită o poziție din care să poată media cu mai multă eficacitate și că ar trebui studiate modalitățile de punere în aplicare a recomandărilor din raportul Prodi referitor la finanțarea operațiunilor de menținere a păcii din Africa; îndeamnă ca relațiile să fie urmărite pe o bază de colaborare și să fie îmbunătățite capacitățile organizațiilor africane subregionale;

91. reamintește că, în plus față de parteneriatele cu alte organizații internaționale, cum ar fi ONU, NATO, și UA, cooperarea cu țările terțe ar trebui consolidată în contextul PSAC; constată că experiența arată că țările terțe pot aduce aporturi importante, resurse umane și expertiză pentru misiunile din cadrul PSAC, cum ar fi în contextul EUFOR Tchad/RCA, pentru care Rusia a furnizat elicoptere de care era mare nevoie, și EUFOR Althea, în care țări ca Turcia și Maroc au contribuit cu contingente substanțiale de trupe; consideră, în plus, că implicarea țărilor terțe poate spori legitimitatea operațiunilor PSAC și poate contribui la crearea unui dialog mai extins cu partenerii importanți în materie de securitate, rămânând totodată angajat în promovarea respectării drepturilor omului și a statului de drept;

92. consideră că un astfel de dialog ar trebui să abordeze evaluarea amenințării respective, să implice (după caz) participarea țărilor terțe la exerciții și activități de formare ale UE și să conducă la o angajare reciprocă mai strânsă; consideră că ar trebui să fie abordate obstacolele procedurale în scopul de a facilita cooperarea cu țările terțe și de a evita întârzierile de negociere pe care le poate presupune fiecare contribuție specifică; consideră că pot fi stabilite acorduri-cadru și proceduri standard, în acest scop, cu anumite țări terțe pentru a le facilita contribuția;

93. subliniază importanța cooperării cu vecinii UE în domeniul PSAC, care trebuie să fie echilibrată din punct de vedere regional și să asigure o întregă serie de oportunități care să catalizeze reformele din sectorul de securitate al statele partenere și care să nu aducă doar o contribuție la constituirea capacităților civile și militare care să permită partenerilor UE din Est și din Sud să participe la misiunile PSAC, ci și să sprijine în mai mare măsură procesele de gestionare a securității regionale;

*

* *

94. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, vice-președintei/ Înaltei Reprezentante, Consiliului, Comisiei, parlamentelor statelor membre, Adunării Parlamentare a NATO și Secretarilor generali ai Organizației Națiunilor Unite și NATO.

Miercuri, 11 mai 2011

UE ca actor global: rolul său în cadrul organizațiilor multilaterale

P7_TA(2011)0229

Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la UE ca actor global: rolul său în cadrul organizațiilor multilaterale (2010/2298(INI))

(2012/C 377 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European pe tema „Pentru o nouă guvernanta a organizațiilor internaționale” ⁽¹⁾,
- având în vedere principiul cooperării loiale dintre Uniune și statele membre, menționat la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolul 21 alineatul (1) și alineatul (2) litera (h) din Tratatul privind Uniunea Europeană, la care se solicită Uniunii să promoveze soluții multilaterale pentru problemele comune, în special în cadrul Organizației Națiunilor Unite, precum și să asigure un nivel înalt de cooperare pentru a promova un sistem internațional bazat pe o cooperare multilaterală mai puternică și pe o bună guvernare globală,
- având în vedere rezoluția Adunării Generale a ONU referitoare la participarea Uniunii Europene la activitățile Organizației Națiunilor Unite ⁽²⁾, adoptată la 3 mai 2011,
- având în vedere prioritățile UE pentru cea de a 65-a Sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite adoptate de Consiliu la 25 mai 2010 ⁽³⁾,
- având în vedere dispozițiile interne stabilite de Consiliul European din septembrie 2010 pentru a îmbunătăți politica externă a Uniunii Europene printr-o abordare mai integrată ⁽⁴⁾,
- având în vedere Strategia europeană de securitate (SES) intitulată „O Europă sigură într-o lume mai bună”, adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003, precum și raportul Consiliului din 12 decembrie 2008 privind punerea în aplicare a acesteia, intitulat „Asigurarea securității într-o lume în schimbare”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, intitulată „Uniunea Europeană și Organizația Națiunilor Unite: The Choice of Multilateralism” (*Uniunea Europeană și Organizația Națiunilor Unite: opțiunea în favoarea multilateralismului*) (COM(2003)0526),
- având în vedere Rezoluția sa din 11 noiembrie 2010 privind consolidarea OSCE - Un rol pentru UE ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 conținând recomandări către Comisie privind îmbunătățirea guvernantei economice și a cadrului de stabilitate al Uniunii, în special în zona euro ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 mai 2010 referitoare la aspectele instituționale ale aderării Uniunii Europene la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ JO C 354, 28.12.2010, p. 43.

⁽²⁾ Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/65/276: Participarea Uniunii Europene la activitățile Organizației Națiunilor Unite.

⁽³⁾ Consiliul Uniunii Europene 10170/10.

⁽⁴⁾ EUCO 21/01/10 REV 1 anexa I.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0399.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0377.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0184.

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere Recomandarea sa din 25 martie 2010 adresată Consiliului privind cea de a 65-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 19 februarie 2009 referitoare la rolul NATO în arhitectura de securitate a UE ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2006 referitoare la analiza strategică a Fondului Monetar Internațional ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0181/2011),
- A. întrucât procesele de globalizare oferă o gamă largă de oportunități, provocări și amenințări pentru guvernarea mondială, scoțând la iveală totodată lacune și eșecuri sociale, inclusiv cele din domeniile piețelor financiare, securității energetice, combaterii sărăciei, politicii privind schimbările climatice și încălcării drepturilor omului; întrucât provocările și amenințările globale necesită o cooperare la nivel mondial și acțiuni colective de combatere a acestora, precum și instituții eficiente și norme legitime; întrucât, dacă organizațiile internaționale doresc să fie legitime și eficiente, este necesar ca acestea să reflecte interesele tuturor statelor în cadrul unei lumi multipolare;
- B. întrucât angajamentul UE față de multilateralismul eficient, astfel cum se menționează în Strategia europeană de securitate din 2003, este principiul director al acțiunii externe europene; întrucât UE – pe baza experienței sale interne în materie de cooperare între națiuni și instituții, de ordine bazată pe norme și de multilateralism multidimensional – are o responsabilitate mondială specială pe care ar trebui să o susțină în continuare; întrucât UE este dotată cu un set de valori – cum ar fi respectarea drepturilor omului, libertatea, democrația, egalitatea, fraternitatea și statul de drept – și instrumente de politică, inclusiv o personalitate juridică unică, necesare pentru a consolida structurile multilaterale;
- C. întrucât plusvaloarea oferită de apartenența UE la organizații multilaterale constă în domeniile în care are competențe exclusive sau partajate: chestiunile economice și comerciale, politica de mediu, asistența pentru dezvoltare și politica de securitate și de apărare; întrucât UE poate avea valoare adăugată și în organizațiile și summiturile multilaterale în care nu sunt reprezentate toate statele sale membre;
- D. întrucât Tratatul de la Lisabona, instituind personalitatea juridică a Uniunii, consolidează capacitatea UE de a adera la diverse organizații internaționale, îi conferă o gamă mai largă de competențe în domeniul acțiunii externe, îi oferă posibilitatea de a adopta o poziție unică, mai clară și mai fermă, la nivel mondial, în special prin crearea funcției de Vicepreședinte al Comisiei/Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) și a Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și încurajează, de asemenea, toate tipurile de cooperare reciproc avantajoasă cu organizații internaționale și regionale și cu grupuri de state relevante și întrucât permite Uniunii să se organizeze în așa fel încât să aibă posibilitatea de a deveni un actor eficient la nivel global;
- E. întrucât, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) litera (h) din TUE, Uniunea urmărește promovarea unui sistem internațional bazat pe o cooperare multilaterală mai puternică și pe o bună guvernare globală și întrucât, în temeiul articolului 32 din TUE, statele membre trebuie să asigure, prin convergența acțiunilor lor, că Uniunea își poate promova interesele și valorile pe scena internațională; întrucât angajamentul UE de a deveni un actor mondial necesită capacitatea și voința de a propune reforme aprofundate ale organizațiilor și forurilor multilaterale;

⁽¹⁾ JO C 4 E, 7.1.2011, p. 49.

⁽²⁾ JO C 76 E, 25.3.2010, p. 69.

⁽³⁾ JO C 291 E, 30.11.2006, p. 118.

Miercuri, 11 mai 2011

- F. întrucât prin Tratatul de la Lisabona au fost create structuri permanente noi pentru reprezentarea externă a UE, oferind reprezentanților UE posibilitatea de a prelua funcții care, anterior, erau îndeplinite de președinția prin rotație a UE și întrucât crearea SEAE oferă posibilitatea de a realiza acțiuni diplomatice multilaterale eficiente;
- G. întrucât reprezentarea UE și a statelor sale membre în organizațiile multilaterale, summiturile neoficiale și regimurile internaționale este fragmentată, adesea ineficace și continuă să varieze considerabil; întrucât reprezentarea externă a Uniunii a evoluat într-un mod dispersat, inconsecvent și mai degrabă ad-hoc; întrucât o reprezentare externă deosebit de fragmentată este de natură să submineze mesajul și angajamentul UE față de multilateralismul eficient și guvernarea globală și întrucât competențele slabe ale UE și mecanismele de coordonare ineficace o pot împiedica să se exprime cu o singură voce pe scena internațională, limitându-i astfel capacitatea de decizie și subminându-i credibilitatea; întrucât valorificarea la maximum a potențialului Tratatului în sfera internațională va necesita o voință politică și o flexibilitate puternice din partea statelor membre în ceea ce privește reprezentarea lor și întrucât statutul UE în organizațiile internaționale este adesea inferior în raport cu dezvoltarea competențelor sale;
- H. întrucât reprezentarea externă a UE pe scena multilaterală variază de la situații în care toate statele membre sunt membri cu drepturi depline, iar UE este observator (de exemplu, CIMF, Comitetul pentru Dezvoltare, Consiliul Europei), trecând prin situații în care toate statele membre, alături de UE, sunt membri depline (de exemplu, FAO, OMC) sau participanți cu drepturi depline (de exemplu, G-8/G-20), la situații în care unele state membre ale UE acționează ca membri cu drepturi depline, iar UE nu are nici un statut [Consiliului de Securitate al ONU, unele instituții financiare internaționale (IFI)]; întrucât situațiile cele mai complexe apar atunci când UE și statele sale membre au competențe partajate sau îmbină competențe exclusive și partajate;
- I. întrucât criza financiară mondială a accelerat transferul ponderii economice relative de la economiile avansate la piețele emergente și întrucât, în acest context, UE va avea un rol puternic și eficient în lume doar dacă exprimă un mesaj unic;
- J. întrucât statele membre ale UE sunt pe cale să stabilească prioritățile legate de reforma și consolidarea ONU cu scopul de a asigura o reprezentare geografică mai echitabilă, de a reflecta realitățile geopolitice actuale, aflate în schimbare, în componența Consiliului de Securitate și de a-i permite acestuia să își îndeplinească responsabilitățile și să acționeze eficient în furnizarea de soluții pentru provocările mondiale și în reacția la principalele amenințări; întrucât UE finanțează peste o treime din bugetul ordinar al ONU, peste două cincimi din operațiunile de pace ale ONU și aproximativ jumătate din toate contribuțiile la fondurile și programele ONU și întrucât ponderea sa politică ar trebui, așadar, să corespundă angajamentului său financiar;
- K. întrucât mecanisme instituționale precum o coordonare din ce în ce mai strânsă și mai eficientă între statele membre ale UE pot fi considerate drept un mijloc de a realiza obiectivul reprezentării externe comune a UE și a statelor sale membre și întrucât consultările dintre parlamentele naționale și Parlamentul European în domeniile PESC/PSAC ar putea deveni un catalizator în cadrul acestui proces;
- L. întrucât reforma din 2010 a drepturilor de vot și a cotelor în cadrul Fondului Monetar Internațional și al Băncii Mondiale a dus la o creștere a rolului și a reprezentării piețelor emergente și în curs de dezvoltare în cadrul IFI, fapt ce a fost facilitat prin contribuții europene, în timp ce rolul jucat de UE – în pofda valorii contribuției sale la capitalul acestor instituții – nu corespunde în întregime ponderii sale în economia mondială și în comerțul mondial, și întrucât actualul proces de înființare a reprezentării externe presupune costuri ridicate de tranzacționare și de coordonare;

Miercuri, 11 mai 2011

- M. întrucât obiectivul comun al UE și NATO de a realiza un „parteneriat strategic” ar trebui să permită sinergii eficace și o mai mare maximizare a activelor ambelor organizații și să asigure o cooperare eficace; întrucât UE și NATO ar trebui să asigure gestionarea eficientă a crizelor, în vederea identificării celui mai bun răspuns posibil la o criză, acționând într-un mod cu adevărat coordonat și valorificând la maximum competențele și resursele ambelor organizații, în conformitate cu Concluziile Summitului NATO de la Washington din 1999, cu Concluziile Consiliului European de la Nisa din 2002, cu Declarația comună UE-NATO din 16 decembrie 2002 și ținând cont de rezultatul Summitului NATO de la Lisabona din noiembrie 2010;
- N. întrucât diplomația internațională la nivel înalt ar trebui să își consolideze potențialul de a stimula o cooperare multilaterală mai cuprinzătoare, cu scopul de a asigura securitatea mondială prin realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului și îmbunătățirea securității umane;
- O. întrucât actualele schimbări demografice dramatice, atât din interiorul, cât și din afara UE, vor avea consecințe asupra multilateralismului, pe măsură ce noi realități vor impune adaptarea în consecință a statutului de membru, a locurilor și a drepturilor de vot în cadrul organizațiilor multilaterale; întrucât, prin urmare, UE, în contextul reechilibrării reprezentării sale, în urma căreia țările UE vor fi, inevitabil, afectate în mod substanțial, ar trebui să solicite economiilor emergente, utilizând pe deplin instrumentele diplomatice, asumarea unui angajament în direcția unui comportament constructiv și transparent în sistemul multilateral evolutiv, și anume în domeniul dezvoltării durabile, al eradicării sărăciei, al luptei împotriva terorismului și a criminalității organizate internaționale, precum și al combaterii schimbărilor climatice; întrucât participarea UE la structuri emergente pentru guvernarea globală și negocierea de noi norme și principii va necesita compromisuri cu acele țări și cu noii actori care insistă ca vocea lor să fie auzită pe scena internațională;
- P. întrucât promovarea democrației și a drepturilor omului, în special a drepturilor femeii și a drepturilor copilului, precum și libertatea de exprimare, statul de drept, consolidarea securității, stabilitatea democratică, prosperitatea, o distribuție echitabilă a veniturilor, a bogăției și egalitatea de șanse în societate ar trebui să se afle în centrul tuturor acțiunilor externe ale UE; întrucât consolidarea în continuare a sistemului de justiție penală internațională pentru a promova asumarea răspunderii și a pune capăt impunității, precum și promovarea activității importante a Curții Penale Internaționale (CPI) ca singura instanță de judecată permanentă și independentă ar trebui să fie parte integrantă a acțiunii externe a UE,

Consolidarea rolului UE în sistemul multilateral

1. ia act de faptul că mecanismele utilizate de UE pentru a ajunge la consens și a adopta măsuri concertate fac din aceasta un model pentru o ordine internațională bazată pe norme și, prin urmare, subliniază necesitatea ca UE să coopereze cu principalele puteri regionale și să participe în mod activ la edificarea și îmbunătățirea unui mediu internațional care să permită UE să își promoveze valorile și interesele, îndeplinindu-și obligația prevăzută de tratat; în special în domeniile în care are competențe exclusive sau partajate, consideră esențiale, în ceea ce privește aspirația UE și totodată necesitatea de a fi un actor global eficace și de a-și proteja poziția, consolidarea coordonării pe plan intern, necesară pentru a se exprima cu o singură voce, capacitatea de a modela cooperarea multilaterală și de a conduce acțiuni colective în abordarea provocărilor internaționale, în speță cele care decurg din responsabilitatea de a proteja, și necesitatea de a spori securitatea umană, ca mijloc de realizare a securității pe plan mondial;
2. subliniază creșterea bruscă a numărului crizelor politice și umanitare la nivel mondial, fapt ce necesită o acțiune îmbunătățită și mai preventivă a UE pe plan multilateral; subliniază, prin urmare, necesitatea ca UE să profite de acest moment și să-și utilizeze mai bine instrumentele de politică externă, pentru a-și pune mai bine în practică influența în cadrul organizațiilor multilaterale și a-și asuma în mod mai eficient un rol conducător în soluționarea actualelor și viitoarelor crize internaționale;

Miercuri, 11 mai 2011

3. consideră că este necesar să implice în continuare actorii nestatali în procesul multilateral de elaborare a politicilor și să faciliteze o mai bună consultare a organizațiilor societății civile și a partenerilor sociali în cadrul viitoarelor structuri de guvernare a organizațiilor internaționale; recunoaște importanța determinantă a cunoștințelor, capacității de acțiune și a resurselor acestora pentru consolidarea legitimității și eficacității cooperării multilaterale; reamintește necesitatea unei abordări ascendente în soluționarea situațiilor de criză;
4. subliniază faptul că UE – prin consolidarea cooperării, îmbunătățirea instituțiilor și angrenarea tuturor părților interesate – ar trebui să aibă un rol activ și conducător în reforma guvernancei globale, pentru a spori legitimitatea instituțiilor și a organizațiilor internaționale și contribuția acestora la împărțirea responsabilității, consolidându-și totodată poziția, urmărindu-și obiectivele și prioritățile și promovându-și principiile, valorile și interesele în realizarea acestui proces; insistă asupra faptului că VP/ÎR și Comisia ar trebui, în strânsă cooperare cu Parlamentul European, să își evalueze periodic contribuția la reforma guvernancei globale și modul în care reformele pot fi benefice pentru UE în identificarea și stabilirea unui rol propriu mai important;
5. consideră că statele membre ale UE ar trebui să ia în considerare și să se bazeze tot mai mult pe UE ca factor de multiplicare a puterii în îndeplinirea obiectivelor pe care nu ar putea să le realizeze în mod independent, și că adoptarea de către UE a unei poziții unice sporește nu numai șansele de succes, ci și îmbunătățește legitimitatea și credibilitatea UE ca actor internațional important în lumea interpolară emergentă;
6. subliniază necesitatea de a aplica o abordare strategică și un raționament coerent în reprezentarea externă, prin dezvoltarea unei strategii a UE adaptate pentru fiecare organizație multilaterală, strategie având drept scop consolidarea rolului UE și consolidarea poziției sale; invită VP/ÎR și Comisia să elaboreze o Carte albă privind rolul UE în cadrul organizațiilor multilaterale, care să propună o abordare cuprinzătoare și strategică atât pe termen scurt, cât și pe termen mediu, până în 2020;
7. reamintește faptul că rolul VP/ÎR este acela de a reprezenta și de a fi vocea diplomației Uniunii Europene și că, din acest motiv, poziția acestuia trebuie afirmată în cadrul organizațiilor multilaterale;
8. invită UE și statele sale membre să revizuiască în mod sistematic și strategic acordurile actuale privind rolul și reprezentarea instituțională a Uniunii în cadrul organizațiilor multilaterale și să găsească modalități prin care reprezentarea externă a UE să poată fi consolidată progresiv, în conformitate cu amploarea competențelor sale și cu inovațiile instituționale din Tratatul de la Lisabona, cu stabilirea de noi echilibre între instituțiile UE și statele sale membre; în plus, îndeamnă UE și statele sale membre să identifice organisme în care acordurile privind statu-quo sunt învechite, prezintă anomalii sau sunt ineficiente și merită să fie revizuite și schimbate; subliniază, prin urmare, necesitatea unei coerențe sporite în ceea ce privește diferitele tipuri de statut al UE în cadrul organizațiilor multilaterale și al sistemelor de tratate, ca o chestiune ce ține de logica instituțională, și solicită Consiliului să elaboreze un cadru clar;
9. consideră că, în vremurile actuale de austeritate fiscală și reduceri bugetare, cooperarea europeană nu este o opțiune, ci o necesitate; salută economiile de scară care vizează modernizarea, raționalizarea și concentrarea diplomației colective a statelor membre prin intermediul SEAE, al Comisiei și al delegațiilor UE, cu scopul de a elimina complicațiile procedurale inutile și suprapunerea costisitoare a prezențelor în cadrul multor foruri internaționale; consideră că este esențial, în această privință, să se obțină pentru acest demers sprijinul altor membri ai organizațiilor multilaterale, ceea ce necesită preparative atente;
10. consideră că, în general și în spiritul Tratatului de la Lisabona, în cazuri în care deține competențe exclusive, UE ar trebui să fie actorul preeminent cu drepturi depline de membru al organizației multilaterale în cauză, în timp ce statele sale membre pot, de asemenea – dar nu în mod obligatoriu – să fie prezente în calitate de membri, dar, de obicei, fără a avea un rol independent; opinează că, dacă își mențin reprezentarea națională în cadrul unor organizații în legătură cu care UE beneficiază de competențe exclusive, statele membre ar trebui să sprijine poziția exprimată de UE atunci când aceasta se exprimă în numele lor; consideră, în plus, că, în cazul în care competențele partajate ale Uniunii prevalează, ar trebui ca atât UE, cât și statele sale membre, să fie membri, evitând, în același timp, situațiile în care UE și statele membre individuale votează în mod diferit;

Miercuri, 11 mai 2011

11. subliniază, în lumina reacției întârziate și disparate a statelor membre ale UE la turbulențele politice care au cuprins Africa de Nord și Orientul Mijlociu, necesitatea unei mai bune utilizări a inovațiilor instituționale aduse de Tratatul de la Lisabona, în vederea unei acțiuni mai rapide și mai coerente; subliniază, de asemenea, necesitatea ca UE să își amelioreze capacitatea de prevenire a conflictelor și gestionare a crizelor, pentru a aborda în mod proactiv viitoarele crize;

12. recunoaște rolul cheie al UE în misiunea ATALANTA de combatere a pirateriei, în cadrul căreia forțele navale ale UE preiau un rol conducător într-un context multilateral, prin sprijinirea Misiunii Uniunii Africane (AMISOM) și prin coordonarea de la fața locului cu marinele NATO și cele naționale;

13. subliniază faptul că delegațiile UE care deserveșc grupuri de organizații internaționale, de exemplu în New York, Geneva, Paris, Roma, Viena și Nairobi, necesită o consolidare deosebit de substanțială în ceea ce privește resursele umane calificate, fără a aduce atingere celorlalte delegații ale UE, cu scopul de reprezenta cu succes și în mod eficace interesele UE; subliniază, de asemenea, nevoia furnizării de resurse complementare în cadrul sediului SEAE, în special în cadrul structurilor de gestionare a crizelor și al DG Afaceri globale și multilaterale;

Rolul UE în sistemul ONU

14. având în vedere faptul că ONU este singura organizație internațională în care sunt reprezentate toate statele lumii și principalul forum în cadrul căruia se poate realiza un multilateralism eficace, invită UE și statele sale membre să urmărească consolidarea rolului și a capacității UE în acest cadru multilateral la nivel mondial; subliniază necesitatea ca UE să transforme în acțiune sprijinul strategic acordat ONU, în special în ceea ce privește politicile și mijloacele sale de acțiune în domeniul umanitar (reacția la situațiile de criză și de urgență, ajutorul pentru dezvoltare, acțiunea de combatere a sărăciei, mobilizarea resurselor și a asistenței de urgență în vederea intervenției în caz de catastrofe naturale) și în cel al soluționării conflictelor; invită UE să adopte o poziție consecventă și să solicite consolidarea instrumentelor civile ale Națiunilor Unite și respectarea strictă și aplicarea dreptului internațional de către toate statele, grupurile de state și partenerii multilaterali;

15. având în vedere că în cadrul mai multor programe și conferințe ale ONU [PNUD, Conferința Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare (UNCTAD), Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR), Consiliul ONU pentru Drepturile Omului (UNHRC)] UE are doar rolul de observator, deși are o contribuție financiară importantă și interese politice majore, solicită UE și statelor sale membre să caute soluții la această discrepanță;

16. insistă asupra necesității de a realiza un nou echilibru instituțional între rolul emergent al G-20, ONU și agențiile sale și IFI; în această privință, îndeamnă UE și statele sale membre să îmbunătățească guvernanta globală și să caute soluții pentru a îmbunătăți în continuare coordonarea între grupurile G și sistemul ONU, prin care dimensiunea economică ar putea fi acoperită în mod util de aceste grupuri, cu condiția ca ONU să își mențină rolul central și să rămână organismul legitim de acțiune la nivel mondial; considerând G-8 și G-20 ca forumuri importante pentru formularea de răspunsuri globale la care UE trebuie să contribuie în continuare în mod activ prin poziții coordonate, invită UE și statele sale membre să caute modalități de îmbunătățire a guvernantei globale, care să valorifice la maximum sinergiile și complementaritățile, și care nu prezintă riscul de a eroda sistemul ONU;

Adunarea Generală a ONU (AGONU)

17. îndeamnă UE, reținând în același timp statutul UE de observator în cadrul Adunării Generale a ONU și în conformitate cu Carta ONU și caracterul interguvernamental al ONU, să se asigure – cu scopul de a permite noilor reprezentanți ai UE să se exprime în mod eficient și în timp util cu privire la probleme globale – că sunt instituite dispozițiile necesare pentru participarea eficace a UE la activitățile desfășurate de Adunarea Generală a ONU, utilizând, în același timp, pe deplin toate puterile conferite de statutul său de organizație de integrare regională, printr-o consultare deplină și amplă cu statele membre ale ONU;

18. salută călduros adoptarea, la 3 mai 2011, a rezoluției Adunării Generale a ONU referitoare la participarea UE la activitățile ONU, care ține seama de schimbările instituționale introduse de Tratatul de la Lisabona și care le permite reprezentanților UE să prezinte și să promoveze pozițiile UE în cadrul ONU

Miercuri, 11 mai 2011

într-un mod oportun și eficace printr-o serie de modalități care îi asigură UE dreptul de a face intervenții, precum și dreptul la replică și posibilitatea de a prezenta oral propuneri și amendamente;

19. având în vedere rolul tot mai important pe care îl au blocurile regionale în cadrul afacerilor internaționale și respectând pe deplin caracterul interguvernamental al ONU, solicită statelor membre ale UE să promoveze o modificare a structurii Adunării Generale a ONU, prin consolidarea statutului organizațiilor de integrare regională (OIR) care prezintă un nivel avansat de integrare, cum ar fi propria personalitate juridică, transformându-le în observatori cu drepturi sporite;

Consiliul de Securitate al ONU (CSONU)

20. subliniază necesitatea unei reforme cuprinzătoare a Consiliului de Securitate al ONU pe baza textului de negociere inițial și a unui sprijin larg față de reforma CSONU, în vederea unei clarificări sporite a competențelor CSONU față de celelalte organisme ale ONU, precum și o revizuire a metodelor de lucru ale CSONU; subliniază, în plus, necesitatea consolidării legitimității, reprezentării regionale și eficacității CSONU, precum și a unei poziții bazate pe o mai strânsă coeziune între statele membre ale UE cu privire la aceste probleme;

21. în conformitate cu obiectivele Tratatului de la Lisabona privind consolidarea politicii externe și a rolului UE în ceea ce privește pacea, securitatea și reglementarea la nivel mondial, își reiterează opinia potrivit căreia un loc al UE într-un CSONU extins rămâne un obiectiv central și pe termen lung al Uniunii Europene; solicită VP/ÎR să ia inițiativa de a dezvolta o poziție comună a statelor membre în acest scop; sugerează, în vederea îndeplinirii acestui obiectiv în viitor, să se depună eforturi în ceea ce privește coordonarea prealabilă a pozițiilor în cadrul Consiliului UE în ceea ce privește acordarea statutului de membru al CSONU unor noi țări și reforma procesului decizional din cadrul acestui organism, în direcția unei posibile utilizări a unei majorități supracalificate;

22. solicită VP/ÎR, în calitatea acestuia de președinte al Consiliului Afaceri Externe, să identifice poziții comune ale UE cu privire la aspecte ce urmează a fi hotărâte în cadrul CSONU, pentru a implementa aceste poziții prin intermediul unei practici de vot comun; încurajează VP/ÎR, SEAE și statele membre ale UE să joace un rol mai activ în instituirea de mecanisme de cooperare destinate să garanteze că statele membre ale UE care sunt membre ale CSONU susțin, în cadrul acestui organism, pozițiile comune ale UE;

23. invită statele membre ale UE care fac parte din CSONU să informeze în mod corespunzător celelalte state membre ale UE cu privire la pozițiile și activitățile lor și să împărtășească informații cu privire la evoluțiile din cadrul CSONU cu alte state membre ale UE; salută practica recent instituită prin care un reprezentant al UE este invitat, în general, să asiste la majoritatea deliberărilor programate ale CSONU și să participe cu un drept limitat de a lua cuvântul în cadrul CSONU;

Consiliul ONU pentru drepturile omului (UNHRC)

24. subliniază necesitatea de a coordona pozițiile statelor membre ale UE și de a spori coerența, vizibilitatea și credibilitatea acțiunilor UE în cadrul UNHRC; salută înființarea Direcției pentru drepturile omului și democrație în cadrul SEAE și solicită în mod insistent VP/ÎR să se asigure că noile dispoziții sporesc capacitatea UE de a interacționa și de a coopera pe plan interregional cu țări din alte blocuri în ceea ce privește inițiativele comune; consideră că ar trebui stabilite criterii clare privind aderarea la UNHRC și că țărilor în care încălcările drepturilor omului sunt frecvente și se produc la scară largă nu ar trebui să li se permită să devină membre ale acestui organism; încurajează SEAE și VP/ÎR să ia măsuri pentru a finaliza cât mai curând posibil fuziunea dintre fostele delegații ale Consiliului și Comisiei de la Geneva;

Rolul UE în cadrul instituțiilor financiare internaționale (IFI)

25. subliniază necesitatea revizuirii acordurilor de reprezentare a zonei euro/UE în organisme internaționale din domeniul economic, monetar și al stabilității financiare, având în vedere rolul care îi revine ca urmare a faptului că este una dintre principalele puteri economice mondiale;

Miercuri, 11 mai 2011

Fondul Monetar Internațional (FMI)

26. având în vedere competențele economice și monetare ale UE, sfera de acțiune a zonei euro la nivel mondial și responsabilitatea sporită a acesteia în stabilitatea economiei mondiale, insistă asupra faptului că ar trebui să fie prezentat un punct de vedere unic atunci când se contribuie la guvernarea economică și financiară internațională;

27. în timp ce, în prezent, Germania, Regatul Unit și Franța dețin locuri unice în cadrul FMI, iar celelalte state membre ale UE sunt repartizate în șapte circumscripții, îndeamnă UE și statele sale membre să abordeze problema reprezentării externe economice și financiare ineficace, care limitează influența UE în ciuda faptului că statele membre ale UE dețin împreună peste 30 la sută din voturi în cadrul FMI; având în vedere faptul că politica monetară este o competență exclusivă a UE pentru statele membre care au o monedă unică, îndeamnă UE și statele membre respective să convină rapid asupra unui loc și a unei circumscripții comune în cadrul Consiliului de administrație al FMI, eventual începând ca o circumscripție euro, cu scopul, pe termen lung, de a asigura o reprezentare consecventă a UE, care să implice Comisia și care să fie supusă controlului Parlamentului European;

28. reamintește UE și statelor sale membre că trebuie să profite ocazia oferită de următoarea alegere periodică a directorilor executivi ai FMI, prevăzută în 2012, pentru a realiza o raționalizare și pentru a continua eforturile concertate în vederea grupării tuturor statelor membre într-un singur loc rezervat zonei euro pentru uniunea monetară și într-o circumscripție pentru celelalte state membre care nu fac parte din zona euro;

29. având în vedere că nici Comisia, nici președinția prin rotație a Consiliului și nici grupul miniștrilor de finanțe din zona euro nu beneficiază de o reprezentare oficială în Consiliul executiv al FMI, iar BCE este doar un observator pentru punctele de pe ordinea de zi relevante pentru aceasta, subliniază necesitatea ca Comisia și BCE, în calitate de organisme ale Uniunii competente în materie de politică monetară și economică, să primească statutul de observator deplin în Consiliul executiv al FMI, pentru a aborda anomalia persistentă pe care o constituie reprezentarea necorespunzătoare în cadrul acestuia;

Banca Mondială (BM) și principalele bănci multilaterale de dezvoltare

30. invită UE și statele sale membre să abordeze, în acord cu partenerii săi, situația instituțională anormală în virtutea căreia UE este un contribuitor major la fondurile fiduciare ale BM, de fapt, un donator de ajutor mai mare decât oricare dintre statele sale membre, iar parteneriatele sale operaționale cu banca în regiunile din Europa și Africa sunt importante, dar, cu toate acestea, nu are nici măcar statutul de observator în Consiliul executiv al BM (ci numai în cadrul comisiei sale ministeriale de politică); subliniază importanța UE în întregul său, în calitate de principal donator mondial și evidențiază eforturile depuse de Uniune pentru a coordona, alinia și reduce fragmentarea programelor sale de ajutor, în special prin Declarația de la Paris privind eficacitatea ajutorului și Consensul european privind dezvoltarea; ținând seama de acestea, recunoaște importanța continuării eforturilor pentru a obține un loc în calitate de observator în cadrul Consiliului executiv și a aspirațiilor de a reforma împărțirii pe grupuri de țări, model depășit din punct de vedere politic, prin gruparea statelor membre ale UE în cadrul aceleiași circumscripții; reamintește că același principiu de grupare a statelor membre în cadrul unei circumscripții UE ar trebui să se aplice și în cazul principalelor bănci multilaterale de dezvoltare, al Băncii Interamericane pentru Dezvoltare și al Băncii Africane de Dezvoltare;

Banca Reglementelor Internaționale (BRI)

31. luând act de faptul că BRI este o instituție financiară care reunește băncile centrale ale celor mai avansate țări, printre care au fost incluse recent China, Brazilia și India, și având în vedere competența exclusivă a BCE în materie de politică monetară, propune ca BCE să fie unicul reprezentant al zonei euro în cadrul Consiliului de administrație al BRI, iar Comisia să dețină același rol în cadrul Comitetului de supraveghere bancară de la Basel;

Miercuri, 11 mai 2011

Rolul UE în cadrul organizațiilor de securitate multilaterale

Organizația Tratatului Atlanticului de Nord (NATO)

32. având în vedere faptul că au loc deja reuniuni periodice la toate nivelurile, că s-au stabilit deja modalități permanente privind birourile de legătură militare și că se organizează întâlniri ocazionale comune între Comitetul politic și de securitate al UE (CPS) și Consiliul Nord-Atlantic al NATO (CNA), invită UE și NATO să își intensifice eforturile în vederea stabilirii unui cadru de cooperare integrată, care să includă structuri permanente de cooperare; solicită stabilirea unor contacte sistematice între Secretarul General al NATO și VP/ÎR; propune studierea implicațiilor pe care le poate avea crearea statutului de observator reciproc la nivelul CNA și al CPS, în vederea îmbunătățirii acordurilor de cooperare în spiritul Tratatului de la Lisabona și ca urmare a adoptării de către NATO a noului său concept strategic, precum și datorită ambiției de a realiza un parteneriat strategic UE-NATO; salută, în acest sens, cooperarea existentă cu Parlamentul European și participarea sa la Adunarea Parlamentară a NATO;

33. consideră că modalitățile care permit Uniunii să recurgă la mijloacele și capacitățile NATO trebuie consolidate; subliniază că cele două organizații trebuie să dezvolte o abordare globală a gestionării crizei, care necesită adesea o reacție civilo-militară la mai multe niveluri; își reafirmă convingerea că aceasta din urmă este compatibilă cu construirea unei Europe autonome a apărării prin intermediul unei cooperări structurate permanente și al Agenției Europene de Apărare (AEA);

Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE)

34. solicită, în contextul unui acord oficial între UE și OSCE, o reflecție serioasă asupra modalităților prin care UE își poate asuma responsabilități mai mari și participa în mod mai eficient la realizarea obiectivelor comune, scop pentru care implementarea unui mecanism de dialog permanent, ajungerea la un acord asupra unor inițiative comune și coordonarea activităților locale ar putea fi instrumente adecvate; invită UE și statele sale membre, precum și Consiliul Permanent al OSCE, să elaboreze în comun un mecanism care vizează consolidarea cooperării, a coordonării și a consultărilor între cele două organizații; având în vedere, de asemenea, faptul că articolul 220 alineatul (1) din TFUE a adăugat în mod explicit OSCE pe lista organizațiilor internaționale cu care urmează să fie stabilite „forme adecvate de cooperare”, subliniază necesitatea ca VP/ÎR să coordoneze poziția statelor membre ale UE cu privire la chestiunile legate de OSCE; subliniază necesitatea de institui mecanisme eficiente de cooperare în domeniul misiunilor de observare a alegerilor între Adunarea Parlamentară a OSCE și Parlamentul European, pentru a depăși unele deficiențe survenite cu anumite ocazii;

35. își reiterează dorința de a asista la apariția unei politici europene de apărare, care este din ce în ce mai imperios necesară într-o perioadă în care lumea se confruntă cu o instabilitate și amenințări din ce în ce mai grave;

Rolul UE în cadrul altor organizații multilaterale

Consiliul Europei (CoE)

36. subliniază necesitatea de a reforma prezența și statutul de observator al UE în cadrul Consiliului Europei, în vederea consolidării cooperării multilaterale UE-CoE în domeniile care prezintă importanță pentru UE, precum și pentru CoE, ca, de exemplu, statul de drept, democrația, educația, apărarea drepturilor omului, libertatea de exprimare, libertatea presei și buna guvernare, având în vedere faptul că UE este cel mai mare contribuitor la programele operaționale comune cu Consiliul Europei; recomandă UE să aducă îmbunătățiri în ceea ce privește coordonarea activității sale cu COE în domeniile statului de drept, democrației și drepturilor omului, cu scopul de a crește eficacitatea ambelor instituții în domeniile menționate anterior; subliniază, având în vedere în special viitoarea aderare a UE la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), dreptul de a asista, cu drept de vot în numele UE, la reuniunile Consiliului de Miniștri al CoE atunci când își îndeplinește, printre altele, sarcina de monitorizare a executării hotărârilor judecătorești pronunțate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului; evidențiază, în plus, dreptul UE de a fi reprezentată în Comitetul director pentru drepturile omului, în special după aderarea Uniunii Europene la CEDO, care ar trebui să confere UE dreptul general de a participa pe deplin în cadrul Comitetului de Miniștri al CoE și de a vota, dreptul de a numi un judecător la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, precum și dreptul Parlamentului European de a participa la Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei atunci când aceasta din urmă alege judecători; subliniază că,

Miercuri, 11 mai 2011

pentru a-și spori eficacitatea în domeniul drepturilor omului la nivel paneuropean, UE ar trebui să adere și la alte organisme ale CoE, cum ar fi Comitetul European pentru Prevenirea Torturii (CPT), Comisia Europeană împotriva Rasismului și Intoleranței (ECRI), Comisia Europeană pentru Eficientizarea Justiției (CEPEJ);

Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE)

37. recunoaște necesitatea, din perspectiva articolului 220 alineatul (1) din TFUE, care solicită „forme adecvate de cooperare” cu OCDE, de a aspira la o actualizare a actualului statut de observator al UE în cadrul OCDE la cel de membru cu drepturi depline, având în vedere caracterul substanțial al competențelor exclusive și partajate ale UE în aproape toate comisiile OCDE;

Organizația Mondială a Comerțului (OMC).

38. consideră că rolul UE în OMC constituie un model și pentru acțiunile întreprinse de UE în alte organizații internaționale (inclusiv UNCTAD și OCDE), dat fiind faptul că, având competențe exclusive, UE este membru cu drepturi depline al OMC și negociază în numele tuturor statelor membre ale UE, iar acestea sunt, în același timp, membri de sine stătători ai OMC și cooperează pentru a acționa ca un bloc unitar;

39. consideră că înființarea a două delegații diferite ale UE la Geneva, drept consecință a Tratatului de la Lisabona, una pe lângă OMC și cealaltă pe lângă ONU, ar întări capacitatea de coordonare a UE și ar îmbunătăți prezența și vizibilitatea sa, dar subliniază importanța asigurării coerenței în activitățile celor două delegații, astfel încât să fie evitată orice suprapunere a acestora;

40. solicită UE ca, în cadrul OMC, să ia în considerare și să susțină interesele europene specifice; consideră că UE ar trebui, în mod deosebit, să insiste asupra acordării unui tratament special chestiunilor agricole și să acționeze în sprijinul anumitor regiuni sau sectoare europene sensibile, precum și în vederea promovării unui comerț echitabil, care să favorizeze o dezvoltare durabilă;

41. solicită o examinare atentă a chestiunii unei mai bune integrări a aspectelor necomerciale în sfera de aplicare a normelor OMC, pentru a permite membrilor să urmărească obiective politice legitime, garantând, în același timp, accesul la piață; în acest context, subliniază necesitatea de a asigura coerența politicii comerciale cu celelalte politici ale UE și cu dreptul internațional, dar și coerența acțiunilor întreprinse de OMC cu cele ale altor organizații internaționale și sprijinul reciproc între OMC și respectivele organizații;

42. consideră competențele de executare ale OMC create prin intermediul organismului acesteia de soluționare a litigiilor drept un element de o importanță determinantă pentru succesul acestei organizații;

Rolul UE în „diplomația la nivel înalt” – ambiții în cadrul grupurilor G-8 și G-20

43. luând act de importanța economică și financiară globală a UE, de necesitatea de a proteja interesele strategice ale UE pe scena internațională și de faptul că ordinea de zi a summitului G-8 s-a extins considerabil, abordând o serie de probleme de politică și securitate care variază de la drepturile omului la securitatea regională și la controlul asupra armelor, consideră că UE ar trebui să participe pe deplin la procesul G-7/G-8 și ar trebui să fie reprezentată pe deplin în cadrul reuniunilor miniștrilor de finanțe ai G-7; subliniază necesitatea unei coordonări consolidate a UE înainte de reuniunile G-7 și G-8, garantând în special implicarea îndeaproape a Parlamentului European;

44. având în vedere competențele exclusive sau partajate ale UE în domenii în care grupul G-20 exercită o influență semnificativă și crescândă (de exemplu, reglementarea pieței financiare, coordonarea politicilor economice, inclusiv aspectele legate de cursul de schimb, sistemul monetar internațional, ajutorul pentru dezvoltare, problemele comerciale multilaterale, combaterea finanțării terorismului și a spălării de bani, mediu sau de securitate energetică), invită UE și statele sale membre să colaboreze cu partenerii în vederea realizării unei coordonări și armonizări depline a mesajelor între cele cinci țări europene și reprezentantul UE care se află la masa de negocieri a G-20, pentru a garanta participarea efectivă a UE la reuniunile ministeriale ale G-20;

Miercuri, 11 mai 2011

45. ia act de cooperarea sporită din cadrul forurilor „minilaterale” legate de anumite situații de criză, de la G-8 la Grupul de contact privind Balcanii, de la Cvartetul pentru Orientul Mijlociu la Grupul 5+1 privind Iranul; reamintește că Uniunea Europeană se bazează pe solidaritatea dintre statele sale membre și, prin urmare, acestea ar trebui să-și consulte partenerii cu privire la deciziile de interes comun care ar trebui să ofere în final soluții multilaterale eficace și consecvente în beneficiul tuturor părților implicate; îl invită, așadar, pe VP/ÎR să abordeze provocările actuale cu care se confruntă multilateralismul eficace și consideră că o strategie revizuită în acest domeniu ar trebui să vizeze sporirea vizibilității și a influenței UE, inclusiv obligația „minigrupurilor” de a consulta partenerii europeni și de a solicita un mandat din partea UE;

*

* *

46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului European, Consiliului, Comisiei, statelor membre ale UE și parlamentelor naționale.

Joi, 12 mai 2011

„Tineretul în mișcare” - un cadru de îmbunătățire a sistemelor europene de educație și de formare profesională

P7_TA(2011)0230

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la „Tineretul în mișcare” - un cadru de îmbunătățire a sistemelor europene de educație și de formare profesională (2010/2307(INI))

(2012/C 377 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 iunie 2010, intitulată „Un nou impuls pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale pentru a sprijini strategia Europa 2020” (COM(2010)0296),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 15 septembrie 2010 intitulată „Tineretul în mișcare”: O inițiativă de eliberare a potențialului tinerilor de a realiza o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii în Uniunea Europeană (COM(2010)0477),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „EUROPA 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere rezoluția sa din 18 mai 2010, intitulată „O strategie a UE pentru tineret – investiție și mobilizare” ⁽¹⁾,
- având în vedere decizia Consiliului din 27 noiembrie 2009 privind Anul European al Activităților de Voluntariat care Promovează Cetățenia Activă ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 12 mai 2009 privind un cadru strategic pentru cooperare europeană în domeniul educației și al formării profesionale („ET 2020”) ⁽³⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 11 mai 2010 privind dimensiunea socială a educației și formării profesionale și competențele în sprijinul învățării pe tot parcursul vieții și inițiativa „Noi competențe pentru noi locuri de muncă” ⁽⁴⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 17 iunie 2010 privind noua strategie pentru locuri de muncă și creștere, în special partea care confirmă principalele obiective privind îmbunătățirea nivelurilor de educație,
- având în vedere concluziile Consiliului din 19 noiembrie 2010 privind inițiativa „Tineretul în mișcare”, recunoscând importanța unei abordări mai integrate, intersectoriale, ca răspuns la provocările cu care se confruntă tineretul ⁽⁵⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 28 ianuarie 2011 ⁽⁶⁾ și avizul Comitetului Economic și Social European din 15 martie 2011 ⁽⁷⁾ referitoare la inițiativa „Tineretul în mișcare”,
- având în vedere articolul 165 și articolul 166 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0169/2011),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0166.

⁽²⁾ JO L 17, 22.1.2010, p. 43.

⁽³⁾ JO C 119, 28.5.2009, p. 2.

⁽⁴⁾ JO C 135, 26.5.2010, p. 2 și p. 8.

⁽⁵⁾ JO C 326, 3.12.10, p. 9.

⁽⁶⁾ CdR 292/2010.

⁽⁷⁾ SOC/395.

Joi, 12 mai 2011

- A. întrucât, în contextul strategiei UE 2020, cunoștințele și aptitudinile tinerilor sunt esențiale pentru realizarea obiectivelor referitoare la o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii;
- B. întrucât Tineretul în mișcare (TiM), o inițiativă pilot a Strategiei UE 2020, vizează creșterea atractivității învățământului superior din Europa, a calității generale a tuturor nivelurilor de educație și formare profesională și a mobilității de studiu și de lucru printr-o utilizare mai bună a programelor europene existente;
- C. întrucât în Strategia UE 2020 se afirmă că, până în 2020, toți tinerii din Europa trebuie să aibă posibilitatea de a petrece o parte din parcursul lor educațional în alt stat membru;
- D. întrucât tineretul joacă un rol important în realizarea celor cinci obiective principale ale UE pentru 2020: ocuparea forței de muncă, cercetarea și inovarea, clima și energia, educația și lupta împotriva sărăciei;
- E. întrucât TiM consolidează strategia UE pentru tineret existentă (COM(2009)0200), asigurând tinerilor cunoștințele, aptitudinile și competențele necesare pentru muncă și viață;
- F. întrucât tinerii au fost deosebit de afectați de criză, iar ratele șomajului în rândul tinerilor din UE depășesc 20 %, ceea ce reprezintă dublul mediei în cazul adulților, în unele state membre nivelul șomajului fiind de peste 40 %;
- G. întrucât nivelul de aproximativ 21 % al șomajului în rândul tinerilor reprezintă una dintre cele mai stringente probleme cu care se confruntă Europa;
- H. întrucât, din cauza crizei economice, statele membre reduc investițiile în educație și formare profesională, ceea ce afectează direct perspectivele de viitor ale tinerilor, în timp ce Europa se confruntă cu o provocare demografică tot mai mare în realizarea creșterii de care are nevoie;
- I. întrucât costurile economice ale rezultatelor educaționale slabe sunt considerabil mai mari decât costurile crizei financiare;
- J. întrucât criza a accentuat nevoia de reformă a economiilor și societăților noastre și importanța vitală a susținerii acestor reforme prin sisteme de educație și formare profesională de înaltă calitate, pentru a permite Europei să facă față mai bine provocărilor de azi și de mâine;
- K. întrucât, din cauza reducerii treptate a investițiilor publice în universități și a creșterii ulterioare a taxelor și/sau a reducerii asistenței sociale și a burselor de studii, un număr tot mai mare de studenți renunță la sistemul universitar, ceea ce conduce la o diferență socială tot mai amplă;
- L. întrucât capitalul uman reprezintă un instrument strategic pentru asigurarea unei dezvoltări economice și sociale de succes pentru societățile noastre;
- M. întrucât, conform datelor Europass, un număr tot mai mare de tineri își exprimă dorința de a călători în Uniunea Europeană, în scopuri legate de studii sau de muncă;
- N. întrucât educația este fundamentală pentru încurajarea creativității și potențialului inovator al tinerilor; întrucât educația oferă instrumentele necesare pentru dezvoltarea intelectuală, pentru intrarea pe piața muncii, pentru evoluția personală și pentru asumarea unui rol social și civic;
- O. întrucât diverse studii arată că mobilitatea contribuie la conștientizarea sentimentului de cetățenie europeană și la implicarea în procesele democratice;

Joi, 12 mai 2011

- P. întrucât la programele de mobilitate ar trebui să aibă acces nu numai studenții, ci și tinerii cu un nivel de calificare scăzut, întrucât aceasta le-ar putea crește șansele pe piața muncii;
- Q. întrucât programele de mobilitate ar trebui să fie accesibile tuturor tinerilor, indiferent de tipul de educație aleasă de aceștia;
- R. întrucât numărul de tineri care pot merge în străinătate pentru a studia sau a munci, în special în cadrul programelor UE, nu crește într-un ritm suficient de rapid;
- S. întrucât, în primul său deceniu, procesul Bologna a întâmpinat multe dificultăți în realizarea obiectivelor sale în domeniul dezvoltării învățământului superior european;
- T. întrucât reducerea ratei abandonului școlar timpuriu este esențială atât pentru prevenirea riscului de excludere socială și sărăcie pentru tineri, cât și pentru îmbunătățirea și facilitarea accesului acestora pe piața forței de muncă;
- U. întrucât tranziția de la educație și formare la un loc de muncă pune tinerii în fața unei provocări majore;
- V. întrucât voluntariatul reprezintă o oportunitate importantă de a dobândi mai multe competențe prin învățarea informală și neformală, de a-și asuma responsabilitatea socială, de a înțelege importanța integrării europene și de a juca un rol activ în calitate de cetățean european într-o serie amplă de domenii, și întrucât această oportunitate ar trebui promovată, în special în cadrul Anului european al voluntariatului 2011;
- W. întrucât organizațiile de tineret sunt furnizori majori de servicii educaționale non-formale, complementare educației formale, care sunt esențiale în dotarea tinerilor cu abilitățile și competențele necesare pentru a deveni cetățeni activi și pentru a le facilita accesul pe piața muncii; întrucât organizațiile de tineret contribuie astfel la atingerea obiectivelor Strategiei Europa 2020;
- X. întrucât este esențială implicarea tinerilor și a diferitelor organizații de tineret care îi reprezintă în procesul decizional, pentru a le oferi un sentiment al apartenenței și pentru a asigura că aceștia contribuie activ, prin ideile lor, la o strategie pentru tineret;
- Y. întrucât obiectivul central al inițiativei „Tineretul în mișcare” este să extindă coeziunea europeană și să formeze cetățeni conștienți de identitatea lor europeană;

Observații generale și sprijinul financiar

1. salută TiM ca inițiativă politică de susținere a programelor educaționale, de mobilitate și de ocupare a forței de muncă pentru tineret existente și ca încurajare pentru statele membre de a realiza obiectivele strategiei UE 2020;
2. subliniază faptul că inițiativa „Tineretul în mișcare” încurajează instituțiile de învățământ superior prin stimularea unei cooperări mai ample cu instituțiile din întreaga lume și evidențiază faptul că, în această privință, cooperarea cu instituțiile din SUA poate fi deosebit de benefică;
3. atrage atenția asupra faptului că investițiile în educație sunt fără îndoială esențiale pentru o creștere și o dezvoltare durabile și că, nici măcar într-o perioadă de criză economică, finanțarea tineretului și a educației nu ar trebui considerată un cost pentru perioada actuală, ci o investiție în viitorul Europei;

Joi, 12 mai 2011

4. subliniază faptul că scopul tuturor inițiativelor pentru tineret trebuie să fie orientarea tinerilor, astfel încât aceștia să se integreze cu succes în societate, și pregătirea lor continuă pentru o Europă a viitorului, fapt ce presupune și oferirea unor oportunități de implicare în activități sociale și de contribuire la modelarea societății, precum și garantarea accesului tuturor tinerilor la un învățământ școlar, universitar și la educația non-formală, precum și la educația și formarea profesională și continuă, orientate spre cerințele unei societăți competitive, integrative și sustenabile, pentru a crește șansele acestora de a se integra pe piața muncii;
5. subliniază faptul că această criză nu trebuie folosită drept motiv pentru a reduce cheltuielile pentru educație, având în vedere că educația de nivel superior este necesară pentru ca tinerii să depășească impactul crizei;
6. regretă faptul că, potrivit Comisiei, planurile naționale elaborate de statele membre pentru a contribui la realizarea obiectivelor educaționale ale strategiei Europa 2020 sunt inadecvate;
7. recunoaște faptul că unul dintre obiectivele învățământului superior trebuie să fie asigurarea capacității de integrare profesională, dar subliniază faptul că acesta trebuie, de asemenea, să stimuleze creativitatea și inovarea în rândul tinerilor și să îi ajute să se dezvolte din punct de vedere intelectual și social;
8. recunoaște că reușita inițiativei „Tineretul în mișcare” depinde în mare parte de punerea în aplicare de către statele membre a măsurilor sale principale; solicită, prin urmare, Comisiei Europene să monitorizeze îndeaproape și să analizeze elementele esențiale pe durata punerii în aplicare, cu scopul de a ajuta statele membre și a asigura o mai bună coordonare între acestea;
9. solicită Comisiei să informeze periodic Parlamentului cu privire la eficiența acțiunilor principale ale TiM și la progresul înregistrat de statele membre;
10. solicită instituțiilor europene să instaureze un puternic dialog structurat în domeniul educației, în cadrul programului Educație și formare 2020, să implice în totalitate organizațiile de tineret și alte părți interesate în implementarea măsurilor educaționale, pentru a urmări desfășurarea TiM în cooperare cu tinerii, și să dezbată prioritățile și acțiunile pentru tineri, conferindu-le un rol mai marcant în procesul decizional în privința problemelor care îi afectează;
11. solicită Comisiei ca, în propunerea sa de cadru financiar multianual (CFM), să crească treptat nivelul investițiilor în programele de mobilitate și pentru tineret, precum programele de învățare de-a lungul vieții (Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius, Grundtvig), Marie Curie, Erasmus Mundus și „Tineretul în acțiune”, precum și în Serviciul European de Voluntariat; solicită ca aceste programe să fie promovate într-un mod mai eficient și ca grupurile-țintă de populație să fie sensibilizate cu privire la oportunitățile pe care acestea le oferă; solicită investiții continue în cooperarea cu țările candidate și cu țările potențial candidate, precum și prezentarea unei propuneri pentru următoarea generație de programe de mobilitate și pentru tineret, în conformitate cu obiectivele Strategiei UE 2020;
12. subliniază faptul că nicio persoană tânără care a întâmpinat probleme, de orice natură, în cariera sa educațională nu trebuie exclusă din câmpul muncii, fiind necesar, dimpotrivă, ca acești tineri să fie sprijiniți; atrage atenția asupra faptului că accesul la educație nu trebuie să depindă de starea socială sau financiară a părinților; subliniază importanța mobilității orizontale la toate nivelurile de educație, atât în ceea ce privește educația școlară, cât și formarea profesională;
13. subliniază faptul că ar trebui îmbunătățită atractivitatea mobilității și că sprijinul financiar ar trebui să fie generalizat și suficient, acordându-se o atenție deosebită persoanelor celor mai dezavantajate; reiterează faptul că această poziție ar trebui să se reflecte în viitorul CFM; solicită, în vederea îmbunătățirii mobilității în formarea profesională, o creștere a cotei bugetare dedicate programului Leonardo;
14. subliniază că, pentru a realiza obiectivul de a oferi tuturor posibilitatea de a efectua o parte a studiilor sau a formării în străinătate, este necesară o finanțare ambițioasă; consideră că educația și formarea trebuie să fie o prioritate pentru Uniunea Europeană și că acest obiectiv ar trebui să se reflecte în viitorul CFM;

Joi, 12 mai 2011

15. solicită ca programele de educație având ca scop creșterea mobilității să fie prelungite după 2013 și solicită Comisiei ca, la elaborarea viitoarelor programe-cadru, să prevadă o creștere substanțială a fondurilor prevăzute în acest scop;
16. solicită Uniunii Europene să își folosească propriile instrumente financiare pentru a ajuta tinerii, utilizând mai bine Banca Europeană de Investiții și Fondul European de Investiții;
17. solicită statelor membre să investească mai mult în sistemele de educație și de formare profesională la toate nivelurile și să sprijine financiar punerea în aplicare a programelor UE de mobilitate la nivel național, precum și să asigure sau să îmbunătățească calitatea educației în general;
18. este convins că programul „Tineretul în acțiune” este esențial pentru participarea tinerilor în Europa și că acest program ar trebui consolidat și continuat; solicită, prin urmare, Comisiei să mențină un program separat „Tinerii în acțiune” pentru viitorul CFM;
19. subliniază importanța inițiativei TiM, care contribuie la implicarea tinerilor în societate, și solicită Comisiei să folosească cunoștințele practice obținute în cadrul programului „Tineretul în acțiune”;
20. încurajează statele membre să vizeze investiții totale de cel puțin 2 % din PIB în învățământul superior, nivel recomandat de Comisie în sondajul anual privind creșterea economică și ocuparea forței de muncă ca fiind un minimum necesar pentru economiile bazate intensiv pe cunoaștere;
21. atrage atenția asupra importanței programelor educaționale flexibile, compatibile cu deținerea în paralel a unui loc de muncă;

Tineretul și mobilitatea

22. solicită tinerilor să fie activi în toate stadiile programelor UE, de la concepere la implementare;
23. subliniază importanța includerii tinerilor nu numai pe piața forței de muncă și în economie, ci și în modelarea viitorului Europei; solicită Comisiei să prezinte o Carte verde privind participarea tinerilor;
24. este de acord că trebuie luate măsuri într-un stadiu timpuriu pentru a reduce abandonul școlar precoce la sub 10 %, așa cum s-a convenit în cadrul strategiei UE 2020, acordând o atenție specială zonelor dezavantajate; salută propunerea Comisiei de recomandare a Consiliului pentru susținerea acțiunii statelor membre în vederea reducerii ratei de abandon școlar timpuriu;
25. subliniază că abandonul școlar timpuriu, cunoscut ca fiind un factor de risc pentru excluderea viitoare de pe piața forței de muncă și din societate, trebuie redus semnificativ; subliniază că acest fenomen trebuie abordat dintr-o perspectivă multiplă, corelată cu măsuri sociale pentru a îmbunătăți educația și formarea în zonele dezavantajate;
26. solicită instituțiilor UE ca, având în vedere faptul că mobilitatea tinerilor poate contribui la susținerea proceselor democratice, să elaboreze un cadru care să permită tinerilor din țările implicate în politica europeană de vecinătate (PEV) să participe activ la inițiativa TiM, asigurând, astfel, oportunități mai bune de învățare pentru tinerii din statele membre ale UE, dar și pentru cei din țările PEV;
27. subliniază importanța facilitării mobilității profesorilor și a din domeniul tineretului și educației, pentru că aceștia pot acționa ca și catalizatori pentru tinerii pe care îi supervizează;

Joi, 12 mai 2011

28. recunoaște importanța contribuție a autorităților locale și regionale la stimularea mobilității;
29. solicită Comisiei și statelor membre să acorde, de asemenea, o atenție deosebită și sprijin celor care sunt cel mai expuși riscului, categoriilor de tineri cu mai puține oportunități și celor care caută o „a doua șansă” pentru a-și continua educația;
30. solicită Comisiei să colecteze date la nivel național, regional și local cu privire la obstacolele practice în calea mobilității și să ia toate măsurile necesare pentru înlăturarea acestora, pentru a garanta o mobilitate de înaltă calitate și accesibilă tuturor, pe întregul parcurs școlar, inclusiv educația și formarea profesională (EFP); consideră că tabloul de bord al mobilității, propus de către Comisie, ar fi foarte util în atingerea acestor obiective;
31. încurajează Comisia să întreprindă mai multe inițiative privind mobilitatea tinerilor și în regiunile adiacente UE;
32. solicită Comisiei să ia măsuri urgente pentru încurajarea mobilității în vederea promovării educației, a ocupării forței de muncă și a recunoașterii calificărilor profesionale;
33. atrage atenția asupra importanței luării unor măsuri pentru ca tinerii, inclusiv cei care provin din zonele dezavantajate, să fie mobili în toate stadiile educației și să li se garanteze portabilitatea deplină a bursei atunci când se află în străinătate, precum și pentru ca rezultatele și calificările intermediare ale acestora să fie recunoscute în toate statele membre;
34. recunoaște faptul că tinerii cu dizabilități, precum și tinerii care au copii trebuie să primească un sprijin suplimentar pentru a obține acces la programe de mobilitate și pentru a profita la maximum de acestea și a găsi un echilibru între studii și viața profesională;
35. reamintește faptul că, pe lângă mobilitatea internațională, ar trebui încurajată internaționalizarea în țara de origine și ar trebui acordat ajutor creării unei rețele internaționale de cooperare în țara și universitatea de origine a studentului; subliniază potențialul pe care îl are mobilitatea virtuală a tinerilor, ca o completare la mobilitatea teritorială;
36. subliniază importanța recunoașterii competențelor obținute în urma oricărei forme de învățare, inclusiv a educației informale și non-formale și a rolului acestora în dezvoltarea unor aptitudini și competențe care pot garanta accesul și adaptabilitatea la piața muncii, și solicită includerea, pe tabloul de bord al mobilității, a aptitudinilor și competențelor dobândite în acest mod;
37. recomandă încurajarea proiectelor care sprijină transmiterea de cunoștințe și aptitudini de la o generație la alta; atrage atenția asupra beneficiilor care pot fi obținute din aptitudinile și capitalul cultural al studenților internaționali mobili;
38. solicită Comisiei să prezinte o strategie cuprinzătoare de promovare a educației non-formale și de susținere a celor care o oferă;
39. subliniază importanța mobilității în întărirea sentimentului de cetățenie europeană, în consolidarea culturii europene și a valorilor europene privind respectul reciproc, în extinderea implicării tinerilor în procesul democratic și în construirea unei dimensiuni europene mai puternice a tinerilor;
40. reamintește statelor membre să introducă învățarea a două limbi străine din copilărie și în educația timpurie a copiilor; atrage atenția asupra faptului că, pentru persoanele care nu stăpânesc o a doua limbă, mobilitatea nu va putea deveni o realitate; atrage atenția asupra importanței învățării limbilor țărilor vecine;

Joi, 12 mai 2011

41. invită statele membre să promoveze mobilitatea în scopul educației și al inserției profesionale prin: (a) creșterea gradului de sensibilizare și facilitarea accesului la informații pentru toți tinerii interesați; (b) sublinierea, în etapele timpurii ale educației, a valorii adăugate a mobilității; (c) asigurarea validării rezultatelor educative obținute în urma experiențelor de mobilitate între statele membre; și (d) reducerea birocrăției și stimularea cooperării între autoritățile din domeniu ale statelor membre;

42. invită Comisia să faciliteze mobilitatea în scopul educației și al inserției profesionale prin: (a) consolidarea educației și a programelor de tineret ale UE, precum Erasmus, Leonardo și „Tineretul în acțiune”; (b) consolidarea punerii în aplicare a instrumentelor europene în vigoare, precum Sistemul european de credite transferabile (ECTS) și Europass; și (c) dezvoltarea noilor instrumente pe care le-a analizat deja, precum site-ul internet al inițiativei „Tineretul în mișcare”, cardul „Tineretul în mișcare”, Pașaportul european al competențelor și proiectul-pilot „Primul loc de muncă EURES”;

43. salută noile măsuri principale ale inițiativei Tineretul în mișcare, precum site-ul internet central unic al mobilității, un card de mobilitate, care este complementar cardurilor pentru tineret și studenți deja existente și consolidează succesul acestora, și Pașaportul european al competențelor, care ar trebui să devină un portofoliu online de învățare de-a lungul vieții și care ridică nivelul instrumentelor de mobilitate utile și deja existente; solicită, cu toate acestea, o vizibilitate mai bună a tuturor programelor prezente și viitoare;

Învățământul superior european și procesul Bologna

44. subliniază importanța inițierii unui dialog nou, mai constructiv, între toate părțile interesate din cadrul procesului Bologna, ținând seama atât de reușitele, cât și de problemele sale, pentru a-l îmbunătăți în continuare;

45. solicită Comisiei să extindă sfera de aplicare a agendei de modernizare a universităților și să reînnoiască prioritățile în vederea unei reacții adecvate la noile provocări, cum ar fi dimensiunea socială a învățământului superior, promovarea învățării axate pe student și sprijinirea statelor membre în eforturile lor de a atinge un nivel de absolvire în învățământul superior de 40 %;

46. consideră cu tărie că autonomia universităților este necesară, dar accentuează în același timp responsabilitatea acestora față de societate; solicită statelor membre să investească în reformarea și modernizarea învățământului superior;

47. atrage atenția asupra necesității găsirii unui echilibru între sistemele de învățământ superior, pe de o parte, și nevoile economiei și ale societății în general, de cealaltă parte, și de a le lega prin programe adecvate, care să asigure competențe și aptitudini necesare în societatea și în economia viitorului;

48. solicită statelor membre și autorităților regionale și locale să sprijine și să intensifice cooperarea dintre universități, centrele EFP și sectorul privat, pentru a îmbunătăți dialogul dintre mediul universitar și cel de afaceri și a asigura o mai bună coordonare între cele trei aspecte ale triunghiului cunoașterii, și anume cercetarea, educația și inovarea;

49. subliniază importanța programelor de finanțare pentru cercetare și inovare, existente în Programul-cadru pentru cercetare, dezvoltare și politica de coeziune, precum și a asigurării unei mai bune coordonări cu măsurile educative; consideră, în plus, că, pentru succesul inițiativei „Tineretul în mișcare” este esențială cooperarea transfrontalieră; solicită, prin urmare, părților interesate să folosească la maximum oportunitățile puse la dispoziție în baza Obiectivului de cooperare teritorială din cadrul politicii de coeziune;

50. subliniază importanța creării unor structuri educaționale flexibile, precum „Universitățile deschise”, și a unei utilizări sporite a internetului în universități, pentru ca toți tinerii să aibă posibilitatea de a participa la o formare de calitate, fără ca unii dintre aceștia să fie excluși din cauza distanței sau a orarelor dezavantajoase; consideră că, din cauza pătrunderii tardive a tinerilor pe piața muncii și a problemelor legate de garantarea sustenabilității sistemelor de siguranță socială, este deosebit de important să se creeze condițiile necesare pentru reconcilierea muncii și a studiului;

Joi, 12 mai 2011

51. încurajează universitățile să-și apropie mai mult programele și structurile de nevoile specifice ale pieței forței de muncă, să ia în considerare nevoile întreprinderilor în procesul de elaborare a programelor de învățământ și să aplice noi metode de cooperare cu întreprinderile publice și private, încurajând crearea de parteneriate public-privat (PPP) și acordarea de sponsorizări, încurajând și susținând totodată activitățile antreprenoriale ale tinerilor;
52. subliniază nevoia universităților de a dezvolta programe care să încurajeze activitățile antreprenoriale în rândul studenților prin intermediul programelor de formare și prin înființarea de puncte de contact cu actorii financiari interesați să susțină proiecte inovatoare;
53. subliniază că este important să se promoveze spiritul antreprenorial și ca tinerii să fie ajutați să demareze propriile afaceri și să se promoveze și să se extindă programul Erasmus pentru tinerii antreprenori; recomandă, prin urmare, punerea în aplicare a unei campanii de informare la nivel UE, care să se desfășoare în instituțiile de învățământ, axată pe spiritul antreprenorial, capitalul de pornire, impozitarea pentru noile întreprinderi, asistența continuă pentru formare;
54. îndeamnă Comisia să creeze o bază de date cu proiecte inovatoare, care să faciliteze schimbul de bune practici între proiectele deja încercate și testate de statele membre sau universități, pentru a contribui la corelarea absolvenților și a întreprinderilor și a garanta accesul imediat al absolvenților la lumea profesională;
55. recunoaște utilitatea burselor de studii oferite studenților de către întreprinderi private;
56. sugerează ca, în locul sistemului global de clasificare a universităților, Comisia să introducă un sistem bazat pe informații referitoare la programele universităților europene care, printre altele, ar putea publica periodic rapoarte publice cu privire la posibilitățile de inserție profesională a studenților din fiecare program și la oportunitățile legate de mobilitate;
57. îndeamnă Comisia să depună toate eforturile necesare pentru a finaliza Spațiul european de cercetare, oferind mai mult sprijin pentru mobilitatea tinerilor cercetători, în vederea promovării excelenței europene în domeniul cercetării;
58. consideră că statele membre trebuie să asigure un sistem de burse care să permită accesul la învățământul superior pentru tineri și tinere în condiții de egalitate, vizând evitarea repetării inegalităților și acordând o importanță specială învățământului terțiar;

Educație și formare profesională

59. solicită statelor membre să modernizeze și să crească atractivitatea și calitatea EFP, astfel încât să poată fi mai bine adaptate la nevoile actuale și viitoare ale pieței forței de muncă în schimbare, care, până în 2020, va cere noi cunoștințe și aptitudini bazate pe diplome care ar trebui să fie recunoscute reciproc în toate statele membre; în această privință, subliniază marele succes la sistemelor duale de educație din respectivele state membre;
60. subliniază că adaptarea sistemelor educaționale și a formării profesionale la viitoarele necesități ale pieței muncii în ceea ce privește competențele joacă un rol esențial în combaterea șomajului în rândul tinerilor și că, prin urmare, trecerea de la învățământul școlar, profesional sau universitar la câmpul muncii trebuie să fie pregătită mai bine și să aibă loc imediat; consideră că trebuie încurajată o mai bună cooperare între instituțiile de învățământ, organizațiile de tineret, diferitele sectoare ale pieței muncii și angajatori, de exemplu prin intermediul unor experți din diverse domenii care să ofere cursuri și seminarii cu scopul de a familiariza elevii cu viitoarea lor activitate;
61. subliniază, prin urmare, importanța majoră de a pune în aplicare în mod eficace inițiativa „Garanția europeană pentru tineret” și de a o transforma într-un instrument de integrare activă pe piața forței de muncă; subliniază că, până în prezent, statele membre nu și-au asumat niciun angajament convingător pentru a pune în aplicare inițiativa „Garanția europeană pentru tineret” și solicită acestora să realizeze acest lucru cu rapiditate;

Joi, 12 mai 2011

62. consideră că mobilitatea vizând dobândirea de noi competențe este un instrument puternic în vederea îmbunătățirii aptitudinilor și a competențelor, a dezvoltării personale și a cetățeniei active a tinerilor; consideră că mobilitatea voluntară în cadrul educației școlare și formării profesionale, precum și în cel al formării continue și al învățământului universitar ar trebui, prin urmare, promovată în cazul tuturor tinerilor, independent de situația lor financiară, originea socială și etnică, tipul de educație sau formare profesională în care sunt implicați, dizabilitățile, problemele de sănătate sau situarea geografică a acestora și ar trebui încurajată prin orientare și consiliere profesională pe parcursul întregului proces;

63. subliniază că mobilitatea nu trebuie să aibă drept consecință scăderea standardelor sociale în țara gazdă; subliniază importanța, în perspectiva creșterii mobilității, a recunoașterii reciproce a diplomelor obținute în cadrul învățământului școlar, profesional sau universitar, precum și a calificărilor obținute în urma stagiilor de formare efectuate în interiorul UE;

64. solicită punerea în aplicare în mod consecvent a măsurilor precum ECVET, EQF și ECTS; subliniază faptul că trebuie acordată o dovadă a recunoașterii reciproce în primele 12 luni de la obținerea calificării; subliniază că Parlamentul este informat periodic prin intermediul indicatorilor de mobilitate;

65. subliniază importanța sprijinirii și a consolidării continue a mobilității în domeniul EFP, inclusiv a stagiilor, prin furnizarea de informații, consiliere, îndrumare și structuri de găzduire studenților și stagiilor EFP atunci când se află în străinătate; acordă o atenție deosebită nevoii de a stabili parteneriate cu centrele de formare și cu organizațiile de afaceri în vederea garantării disponibilității de oportunități de mobilitate de înaltă calitate, precum și a integrării acestora în parcursul educațional;

66. evidențiază dificultățile întâmpinate în trecerea de la EFP la învățământul superior și subliniază faptul că instituțiile de învățământ trebuie să se adapteze pentru a facilita această tranziție;

67. subliniază faptul că, oferindu-le cunoștințe și aptitudini, EFP, învățământul superior și formarea pot intensifica motivația și optimismul tinerilor, ajutându-i să își construiască stima de sine;

Tranziția din sistemul educațional către încadrarea în muncă

68. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze munca voluntară, de exemplu asigurând un temei juridic solid pentru aceasta și recunoscând-o ca timp lucrat, transformând-o astfel într-o opțiune valabilă pentru tineri, în special pentru șomerii;

69. atrage atenția asupra faptului că intrarea fără probleme a tinerilor pe piața forței de muncă depinde în primul rând de modernizarea, inclusiv în termeni de programe, a instituțiilor și universităților EFP, astfel încât să se asigure calitatea predării și concordanța programelor de studii cu cerințele de pe piața muncii;

70. subliniază importanța unor orare universitare mai flexibile pentru studenții care au intrat deja pe piața muncii și care doresc să studieze în același timp;

71. subliniază că tinerii trebuie să aibă acces la EFP în cursul activității profesionale, permițându-le să se formeze în timpul programului de lucru, și că formarea profesională continuă, o abordare bazată pe învățarea pe tot parcursul vieții și evoluția profesională trebuie sprijinite încă de la prima angajare și că statele membre trebuie să creeze sisteme independente de consiliere cu privire la formare, pentru a garanta că formarea continuă devine o regulă;

72. subliniază că înalta calitate a primelor studii sau a primului stagiu de formare profesională în toate domeniile sporește participarea tinerilor pe piața muncii și asigură forțe de muncă calificate pentru întreprinderi; solicită statelor membre să instituie organisme de control adecvate pentru a garanta acest tip de educație și formare profesională;

73. sprijină puternic ținta UE de 40 % de tineri absolvenți ai învățământului terțiar sau echivalent (adică superior și profesional);

Joi, 12 mai 2011

74. subliniază importanța instrumentelor de orientare pentru tineri pentru a-i ajuta în alegerile lor educaționale și profesionale, din școlile primare până la nivelurile superioare de educație și formare, cu scopul de a-i pregăti mai bine pentru o tranziție ușoară la viața activă; consideră că trebuie luate măsuri pentru a consolida rolul familiei și al mediului social în care trăiesc tinerii, precum și al școlilor, în orientarea acestora în opțiunile profesionale și în găsirea unui loc de muncă; subliniază că adesea, pentru a găsi un loc de muncă, este necesar un sprijin adaptat individual, sub forma consilierii tinerilor care sunt pe punctul de a-și alege o carieră sau a-și începe viața profesională;

75. îndeamnă instituțiile de învățământ terțiar să introducă, atunci când este cazul, stagii plătite adecvat și de calitate superioară în toate programele de studiu, pentru a permite tinerilor să se pregătească pentru viața activă, și în special pentru a le da posibilitatea de acces la locuri de muncă pentru care se solicită calificări înalte; subliniază că aceste stagii nu trebuie să înlocuiască locurile de muncă și trebuie să ofere o remunerație și o protecție socială adecvată, și atrage atenția asupra necesității recunoașterii acestor stagii pe piața muncii; solicită statelor membre să elaboreze politici de promovare a angajării tinerilor;

76. solicită Comisiei să promoveze inițiative la nivel european de recunoaștere a stagiilor ca perioade de muncă pentru calculele de securitate socială, așa cum este deja cazul în unele state membre;

77. consideră esențială sprijinirea inițiativelor private ale tinerilor, în vederea încurajării creării de locuri de muncă și a integrării sociale;

78. subliniază nevoia de a folosi istoria și cultura europeană ca instrumente principale pentru aprofundarea integrării europene;

79. consideră că sistemele educaționale și de formare de înaltă calitate pot contribui la creșterea șanselor tinerilor de a găsi un loc de muncă satisfăcător, ceea ce va spori, în consecință, nivelul încrederii tinerilor în viitor, va încuraja creativitatea acestora și va contribui implicit la prosperitatea societății;

80. recunoaște rolul autorităților locale și regionale în domeniul formării și al mobilității; consideră că experiența și competențele acestora ar trebui considerate complementare acțiunii UE; subliniază faptul că, în vederea realizării obiectivelor sale, UE ar trebui să dezvolte o abordare partenerială, în special cu autoritățile locale și regionale;

Situația ocupării forței de muncă în rândul tinerilor

81. subliniază faptul că situația tinerilor în ceea ce privește ocuparea forței de muncă depinde de politicile economice generale; îndeamnă statele membre să orienteze spre investiții și crearea de locuri de muncă; subliniază faptul că măsurile de austeritate care implică, de exemplu, reducerea cheltuielilor pentru sistemul de învățământ și crearea de locuri de muncă, nu vor ajuta tinerii și ar putea dăuna societății și economiei pe termen lung;

82. subliniază că trebuie stabilită o legătură strânsă între inițiativele emblematiche care vizează combaterea șomajului, cum ar fi „Tineretul în mișcare” și „Noi competențe pentru noi locuri de muncă”; consideră că este necesar ca partenerii sociali, reprezentanții mediului de afaceri, autoritățile locale și regionale și organizațiile de tineret să fie implicați în elaborarea unei strategii sustenabile vizând reducerea șomajului în rândul tinerilor, în cadrul căreia competențele reflectate în calificările formale și informale și obținute în învățământul formal și informal să fie recunoscute și atestate în mod formal pe întreg teritoriul UE, în conformitate cu sistemul CEC al UE;

83. subliniază că, drept consecință a crizei economice și financiare, șomajul în rândul tinerilor – un șomaj ale cărui cauze, potrivit OIM, nu sunt nivelul veniturilor și al costurilor nesalariale, drepturile de participare și standardele de protecție socială – a devenit o provocare majoră pe teritoriul UE ce, până în prezent, nu a fost abordată suficient de către UE și statele membre; subliniază că șomajul la o vârstă fragedă expune individul la un risc foarte ridicat de sărăcie pe termen lung; subliniază nevoia de locuri de muncă de calitate, pentru a împiedica tinerii să intre în categoria lucrătorilor săraci;

Joi, 12 mai 2011

84. subliniază faptul că toate contractele de muncă și de stagiu ar trebui să prevadă, din prima zi, drepturi sociale; respinge orice propunere de a nu ține seama de acest principiu; subliniază că nu trebuie scurtate termenele de preaviz, condițiile stipulate în acordurile colective și în dispozițiile statutare trebuie aplicate ca și în cazul angajaților obișnuiți, iar drepturile de participare și libertatea de asociere trebuie să fie aplicabile fără restricții din prima zi de muncă;

85. solicită un cadru UE care să stipuleze dispozițiile de protecție a formelor de muncă atipice și a angajării pe perioadă determinată, respectând, în același timp, principiul subsidiarității;

86. subliniază faptul că tinerii trebuie să fie protejați împotriva discriminării la locul de muncă, în special a discriminării pe criterii de vârstă și experiență profesională, prin punerea eficientă în aplicare a Directivei 2000/78/CE; invită toate statele membre să creeze o strategie națională de combatere a șomajului în rândul tinerilor;

87. subliniază faptul că principala preocupare a tinerilor este aceea de a fi independenți, de a avea acces la îngrijiri medicale și la o locuință decentă, cu un preț rezonabil, fiind totodată în măsură să se formeze, să muncească și să se dezvolte; invită, prin urmare, statele membre să elimine discriminarea pe criterii de vârstă cu privire la accesul la sistemele de asistență socială;

88. reiterează importanța unor obiective concrete, controlabile, asociate cu mijloace financiare adecvate în ceea ce privește punerea în aplicare a Strategiei UE 2020 și a orientărilor integrate în vederea reducerii șomajului în rândul tinerilor; subliniază, prin urmare, că, în cadrul programelor lor naționale de reformă, statele membre ar trebui să se angajeze în vederea creșterii gradului de angajare al tinerilor cu vârste cuprinse între 15 și 20 de ani cu 10 % până în 2014, precum și a creșterii ratei de angajare a tinerilor care nu mai studiază la 75 % până în 2020;

89. observă că, deoarece până în 2020 aproximativ 35 % din toate locurile de muncă disponibile vor necesita înalte calificări și capacitate de adaptare și de inovare, trebuie depuse eforturi intense pentru a crește la cel puțin 40 % proporția persoanelor cu studii superioare sau echivalente având vârste cuprinse între 30 și 34 de ani;

90. recunoaște că punerea în aplicare a orientărilor integrate este responsabilitatea statelor membre, în timp ce Comisia ar trebui să sprijine și să controleze acțiunile la nivel național prin intermediul metodei deschise de coordonare (MDC); consideră că grupurile-țintă și indicatorii propuși de Comisie în inițiativă ar trebui monitorizați, iar progresele realizate în punerea în aplicare ar trebui măsurate prin indicatori clari;

91. consideră că statele membre trebuie să adopte măsuri pentru a furniza cât mai multe informații, opțiuni și formare pentru a ajuta tinerii să își valorifice potențialul, însă este convins că acest lucru este realizat cel mai bine de către persoanele care lucrează pe teren la nivel local, în fiecare stat membru;

92. consideră că trebuie mai mult dezvoltate serviciile de orientare profesională de calitate; subliniază importanța implicării partenerilor sociali în conceperea, organizarea, furnizarea și finanțarea acestor servicii, pentru a asigura relevanța și eficiența lor pe piața forței de muncă;

93. subliniază cât de necesar este ca întreprinderile să ia măsuri corespunzătoare, în virtutea responsabilității lor sociale, pentru a ajuta tinerii să facă alegeri bune în privința carierei, ținându-se seama atât de nevoile piețelor naționale, cât și de cea europeană a muncii, și subliniază că aceste inițiative ar putea fi însoțite de stagii practice;

94. consideră că alegerile privind locurile de muncă se bazează în continuare pe criteriile de gen și că aceasta este o componentă care se adaugă la inegalitatea de gen; subliniază că acest lucru are un impact atât asupra șomajului femeilor, cât și a sărăciei; subliniază necesitatea eliminării acestei discriminări de gen;

Joi, 12 mai 2011

95. subliniază că trebuie luate măsuri care să ofere o imagine de ansamblu a posibilităților educaționale și de formare profesională și, ulterior, profesionale, spre exemplu cu ajutorul consultanților pe probleme de egalitate, și că în special fetele trebuie să fie încurajate să se intereseze de la o vârstă fragedă pentru domeniile MIST (matematică, informatică, știință și tehnică) și pentru sectoarele de importanță strategică pentru dezvoltarea profesională, și să fie sprijinite în acest sens, iar tinerii pentru meseriile pedagogice, de îngrijire și sociale;

96. subliniază că, având în atenție o viitoare insuficiență a numărului de lucrători calificați, trebuie adoptate măsuri specifice pentru a stimula potențialul fetelor și al femeilor, în special prin intermediul unor programe specifice de sprijin care să încurajeze pregătirea fetelor pentru profesiile științifice și tehnice;

97. salută rolul din ce în ce mai mare al BEI în ceea ce privește instituirea programelor de finanțare pentru studenți și stimularea inițiativelor antreprenoriale ale tinerilor; consideră că BEI ar trebui să-și asume un rol mai important, prin investiții selective în sectoarele cu valoare adăugată din statele membre și în special în acele întreprinderi care depun eforturi maxime pentru a angaja și forma tineri;

98. subliniază că tinerii cu șanse de reușită mai scăzute, în special cei aparținând categoriei NEET (tineri care nu sunt încadrați profesional sau nu urmează un program de educație sau formare) trebuie sprijiniți sau chiar pregătiți, identificându-le nevoile individuale și acordând atenție creșterii nivelului de integrare al acestora pe piața forței de muncă și al accesului lor la locuri de muncă de calitate;

99. consideră că organismele de formare finanțate public și gratuite, precum și un sistem standardizat de asistență pentru formare profesională pot reprezenta instrumente eficace de integrare a tinerilor celor mai defavorizați pe piața muncii;

100. subliniază, totuși, că integrarea pe prima piață a forței de muncă este esențială și că orice măsuri de integrare ar trebui să vizeze promovarea accesului pe piața forței de muncă dintr-un stadiu incipient și trebuie să fie adaptată prin măsuri de sprijin care să se concentreze asupra necesităților persoanelor;

101. subliniază dificultățile specifice ale tinerilor săraci de a se bucura de o experiență în străinătate, din cauza constrângerilor financiare și lingvistice, precum și, în unele cazuri, din cauza discriminării; este convins că sprijinul financiar trebuie să abordeze în special nevoile celor mai defavorizați;

102. subliniază importanța creării posibilităților de angajare pentru tinerii cu dizabilități prin instituirea unor programe de educație corespunzătoare și a acordării unor subvenții mai mari pentru angajarea acestei categorii importante din populația tânără, cu scopul de a-i ajuta pe acești tineri să se integreze mai bine în societate și să-și realizeze potențialul;

103. solicită statelor membre și Comisiei să susțină campanii de informare privind posibilitățile educaționale și de formare pentru tinerii cu dizabilități, cum ar fi proiectul Schimb de abilități dezvoltat de Forumul european al persoanelor cu dizabilități și de Rețeaua studenților Erasmus;

104. subliniază faptul că programul de lucru al Eurofound pentru 2009-2012 include proiectul specific intitulat „Incluziunea activă pentru tinerii cu dizabilități sau cu probleme de sănătate” și indică rolul esențial al centrelor de formare, care oferă formare socială și profesională de competențe pentru tineri cu dizabilități și pentru cei care au crescut în centre de îngrijire instituțională; solicită acordarea de sprijin pentru dezvoltarea și utilizarea acestor centre de formare profesională, în caz de necesitate;

105. consideră că este necesară luarea măsurilor de clarificare deplină, atât la nivel național, cât și la nivel european, a situației tinerilor fără loc de muncă și educație sau pregătire profesională; solicită Comisiei să coopereze cu statele membre pentru a determina cauzele marginalizării tinerilor și pentru a recomanda soluții de reintegrare a acestora, dar și de combatere a acestui fenomen, prin realizarea, în următorii 10 ani, a obiectivelor relevante pentru în privința capacității de inserție profesională și competitivitatea lucrătorilor europeni și a reducerii ratei de abandon școlar;

Joi, 12 mai 2011

106. subliniază că, în toate etapele orientării profesionale, stagiile sunt un mijloc potrivit în acest sens, și reamintește necesitatea de a stabili standarde minime pentru stagii, precum un venit și drepturi sociale, inclusiv protecție socială și acorduri privind securitatea socială, pentru a îmbunătăți calitatea stagiilor și a garanta valoarea educațională a acestora;

107. își reiterează opinia că stagiile nu trebuie să înlocuiască locurile de muncă propriu-zise și trebuie să aibă o durată limitată; subliniază că este necesară introducerea urgentă a unui cadru calitativ european cu caracter juridic obligatoriu privind stagiile pentru toate stagiile de pregătire și de formare pentru a împiedica exploatarea stagiilor și că Comisia ar trebui să prezinte un plan de acțiune cu un calendar care să includă o schemă a modului în care acest cadru calitativ ar fi pus în aplicare;

108. salută inițiativa „Primul loc de muncă Eures” de promovare a mobilității profesionale cu care să fie corelat Monitorul european pentru locurile de muncă disponibile pentru ca angajații și angajatorii să aibă o privire de ansamblu transparentă la nivel UE asupra pieței muncii, cu scopul de a ocupa posturile disponibile cât mai curând posibil cu persoane competente; subliniază, totuși, că acest lucru nu trebuie să aibă drept consecință exodul de creiere din anumite părți ale UE;

109. subliniază că măsurile coordonate active ale UE în domeniul pieței forței de muncă, precum programele de ocupare a forței de muncă destinate tinerilor, cu finanțare publică, și crearea unor locuri de muncă noi, durabile și decente și remunerate în mod corespunzător și a unor întreprinderi noi, precum și promovarea unei culturi a întreprinderii în școli, stimularea inițiativelor, asistența tehnică pentru creatorii de întreprinderi, simplificarea proceselor de administrare în scopul accelerării procesului de demarare a activității, serviciile la nivel local pentru facilitarea gestionării, integrarea universităților și a centrelor de cercetare pentru promovarea producției și proceselor inovatoare și recunoașterea activităților de voluntariat ca experiență profesională, precum și promovarea spiritului antreprenorial, reprezintă, toate, elemente necesare pentru eliminarea șomajului în rândul tinerilor și sprijinirea unei creșteri favorabile incluziunii;

110. subliniază importanța învățării și a educației informale și non-formale pentru dezvoltarea tinerilor; subliniază că aptitudinile dobândite nu oferă doar oportunități pentru intrarea tinerilor în lumea profesională, dar le permit, de asemenea, să se implice activ în societate și să își asume responsabilitatea pentru propria viață;

111. subliniază faptul că obiectivul suprem al inițiativei „Tineretul în mișcare” nu este doar de a îmbunătăți sistemele educaționale europene și de a crește capacitatea de inserție profesională a tineretului, ci și de a crea un mediu social în care fiecare tânăr își va putea realiza potențialul și aspirațiile;

*

* *

112. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Învățarea în primii ani de viață

P7_TA(2011)0231

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la învățarea în primii ani de viață în Uniunea Europeană (2010/2159(INI))

(2012/C 377 E/10)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 165 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere articolul 14 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

Joi, 12 mai 2011

- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, în special articolele 3, 18 și 29,
 - având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități,
 - având în vedere Decizia nr. 1720/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 de stabilire a unui program de acțiune în domeniul învățării continue ⁽¹⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Educația și îngrijirea copiilor preșcolari: să oferim tuturor copiilor noștri cea mai bună pregătire pentru lumea de mâine” (COM(2011)0066),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, intitulată „Eficiența și echitatea în sistemele europene de educație și de formare” (COM(2006)0481),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 20 ianuarie 2010 privind îngrijirea și educația la preșcolari ⁽²⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 11 mai 2010 privind dimensiunile sociale ale educației și formării ⁽³⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind educația copiilor din familii de migranți ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Concluziile Consiliului din 12 mai 2009 privind un cadru strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale („ET 2020”) ⁽⁵⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului și ale reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului din 21 noiembrie 2008, privind pregătirea tineretului pentru secolul XXI: un program de cooperare europeană pe plan școlar ⁽⁶⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului European de la Barcelona din 15 și 16 martie 2002,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 septembrie 2008 privind îmbunătățirea calității formării profesorilor ⁽⁷⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 martie 2009 intitulată „Multilingvismul: un avantaj pentru Europa și un angajament comun” ⁽⁸⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație (A7-0099/2011),
- A. întrucât învățarea în primii ani de viață a copiilor pune bazele învățării cu succes de-a lungul vieții acestora, proces esențial pentru realizarea obiectivelor Europa 2020;
- B. întrucât, în primii ani de viață, copiii demonstrează o curiozitate, receptivitate și dorință de a învăța deosebite și întrucât la această vârstă se formează capacitatea de a vorbi și de a se exprima, precum și aptitudinile sociale; întrucât la această vârstă se pun temeliile viitorului parcurs educațional și profesional al copilului;

⁽¹⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 45.

⁽²⁾ JO C 339, 14.12.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO C 135, 26.5.2010, p. 2.

⁽⁴⁾ JO C 301, 11.12.2009, p. 5.

⁽⁵⁾ JO C 119, 28.5.2009, p. 2.

⁽⁶⁾ JO C 319, 13.12.2008, p. 20.

⁽⁷⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 12.

⁽⁸⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 59.

Joi, 12 mai 2011

- C. întrucât pe întreg teritoriul UE educația și îngrijirea preșcolară (ECEC) este furnizată în moduri diferite, cu diferite definiții ale „calității” care depind în mare măsură de valorile culturale ale statelor și ale regiunilor și interpretarea „copilăriei” din perspectiva acestora;
- D. întrucât există o legătură evidentă între mediile sărace și defavorizate și rezultate școlare slabe și întrucât s-a dovedit că familiile care provin din aceste medii beneficiază cel mai mult de accesul la servicii ECEC finanțate din fonduri publice; întrucât este puțin probabil ca grupurile dezavantajate să caute acces la servicii ECEC din cauza unor probleme de disponibilitate și accesibilitate;
- E. întrucât ECEC tinde să primească mai puțină atenție și investiții mai mici decât orice alt ciclu educațional, în pofida unor dovezi clare că investițiile în acest domeniu aduc câștiguri mari;
- F. întrucât obiectivele ECEC sunt adesea determinate într-o măsură mult prea mare de piața muncii, concentrându-se prea mult pe necesitatea de a crește numărul femeilor aflate pe piața muncii și prea puțin pe nevoile și interesele copilului,
- G. întrucât o serie de gospodării se confruntă cu dificultăți mari în fața obligațiilor familiale și a constrângerilor profesionale asociate cu schimbările actuale de pe piața forței de muncă, cum ar fi dezvoltarea orarelor atipice și flexibile impuse salariaților și creșterea locurilor de muncă nesigure;
- H. întrucât există o legătură directă între bunăstarea părinților și a copiilor și oferta, cantitativă și calitativă, a serviciilor încă din primii ani de viață;
- I. întrucât, în mod tradițional, îngrijirea copiilor a fost văzută ca o activitate naturală a femeilor, ceea ce a condus la o preponderență a femeilor care lucrează în domeniul ECEC;
- J. întrucât calificarea personalului variază semnificativ între statele membre și între tipurile de furnizori și întrucât în majoritatea statelor membre nu există o obligație impusă furnizorilor de servicii pentru preșcolari de a angaja personal cu calificări specifice,
- K. întrucât în domeniul educației preșcolare la nivelul UE s-au efectuat foarte puține cercetări care pot oferi date cu privire la evoluția și implementarea politicilor în domeniul ECEC la nivelul UE,

Abordarea centrată pe copil

1. salută următoarele obiective specifice prevăzute în concluziile Consiliului European de la Barcelona: „asigurarea, până în 2010, a unor servicii de îngrijire a copiilor pentru cel puțin 90 % din copiii cu vârsta între 3 ani și vârsta obligatorie de începere a școlii și pentru cel puțin 33 % din copiii cu vârsta sub 3 ani”; susține, totuși, necesitatea unei revizuirii și actualizării, de către Consiliu și Comisie, a acestor obiective, prin plasarea nevoilor și intereselor copilului în centrul politicilor din domeniul ECEC;
2. recunoaște că strategia Europa 2020, care urmărește să creeze o societate favorabilă incluziunii prin creșterea ocupării forței de muncă, scăderea ratelor de abandon școlar și reducerea sărăciei, nu poate fi realizată decât dacă li se oferă tuturor copiilor un început adecvat în viață;
3. constată că primii ani de viață sunt esențiali pentru dezvoltarea cognitivă, senzorială și motorie, pentru dezvoltarea emoțională și personală și pentru și pentru achiziția limbajului în acești ani punându-se bazele pentru învățarea de-a lungul vieții; recunoaște faptul că ECEC sprijină sănătatea mentală și dezvoltarea fizică a copiilor, oferindu-le șansa de a deveni ființe umane echilibrate; recomandă, în consecință, ca statele membre să analizeze oportunitatea introducerii unui an obligatoriu de grădiniță înaintea începerii anilor de școală propriu-zis;

Joi, 12 mai 2011

4. subliniază faptul că dezvoltarea timpurie a unor stiluri de viață sănătoase, precum obiceiurile alimentare bune și exerciții fizice adecvate și echilibrate, pot avea un impact profund asupra dezvoltării fizice și mentale și pot fi un determinant esențial al sănătății de-a lungul vieții; avertizează cu privire la pericolul pe care îl reprezintă implicarea copiilor în anumite activități sportive intensive, orientate spre rezultate;
5. reamintește importanța generală a oricăror activități de învățare timpurii în dobândirea de cunoștințe, în special a limbilor străine, a multilingvismului și a diversității lingvistice;
6. încurajează înființarea și sprijinirea modelelor pedagogice inovatoare de predare a limbilor străine, și anume creșele și grădinițele cu educație multilingvă, care îndeplinesc obiectivul stabilit la Barcelona în 2002, acordând o atenție deosebită învățării de limbi regionale, limbi vorbite de minorități sau de comunitățile vecine;
7. atrage atenția asupra dezvoltării și optimizării instituțiilor de învățământ care se ocupă de copii după programul de la grădiniță (prin programe de studiu și recreere după încheierea programului școlar);
8. subliniază faptul că, în plus față de protecție și educație, toți copiii au dreptul la odihnă, timp liber și joacă;

Furnizarea universală a educației și îngrijirii preșcolare

9. constată că, în conformitate cu concluziile Consiliului din 12 mai 2009, dezavantajele educaționale trebuie remediate prin asigurarea unui învățământ preșcolar de bună calitate și a unui sprijin orientat, precum și prin promovarea unei educații incluzive;
10. recunoaște că, în timp ce grupurile sociale defavorizate pot beneficia de ajutor suplimentar, furnizarea de ECEC ar trebui să fie în mod ideal universală pentru toți părinții și copiii, indiferent de originea sau statutul lor financiar;
11. subliniază că, acolo unde este cazul, copiii cu dizabilități ar trebui să participe la serviciile ECEC principale și că, dacă este nevoie, ar trebui să li se ofere ajutor suplimentar de specialitate;
12. solicită statelor membre să implementeze în cel mai scurt timp posibil Convenția ONU privind persoanele cu dizabilități;
13. subliniază faptul că statele membre ar trebui să permită abordări pluraliste în ceea ce privește programele preșcolare și în practicile aferente;

Implicarea părinților

14. subliniază faptul că părinții, atât mamele cât și tații, sunt parteneri egali în ECEC recunoaște că serviciile ECEC ar trebui să fie pe deplin participative, implicându-i pe toți membrii personalului, pe părinți și, acolo unde este posibil, și pe copii;
15. subliniază faptul că prevederea unui concediu de maternitate și de paternitate cu o durată suficientă, precum și punerea în aplicare a unor politici eficiente și flexibile privind piața forței de muncă, sunt componente esențiale ale unei politici eficiente în domeniul ECEC;
16. încurajează statele membre să investească în programe de educație parentală și, după caz, să ofere alte forme de asistență pentru părinții care au nevoie de ajutor suplimentar, cum ar fi vizitele la domiciliu; susține, în plus, faptul că părinților ar trebui să li se ofere acces gratuit, ușor accesibil și la fața locului la servicii de consiliere în cadrul creșelor;

Joi, 12 mai 2011

17. subliniază că activitățile culturale reprezintă o sursă de dezvoltare deosebit de bogată pentru copii, promovând dialogul dintre culturi diferite și dezvoltând deschiderea și toleranța; reamintește, în acest sens, importanța pe care o au activitățile interculturale a copiilor și părinților, activități organizate de echipe de persoane specializate în munca cu și pentru copii;

18. constată că, accesul la educație în primii ani de viață încă nu este permis în toate statele membre pentru copiii ai căror părinți nu au permis de ședere;

19. solicită statelor membre să ofere copiilor persoanelor care solicită azil, refugiaților, persoanelor cu protecție subsidiară sau tolerate din motive umanitare accesul la educație în primii ani de viață pentru a nu le diminua șansele în viață încă de la început;

O mai bună integrare a serviciilor

20. încurajează statele membre să integreze serviciile ECEC și să sprijine dezvoltarea acestora și a activitățile conexe, concomitent cu o mai bună cooperare și coordonare între diferitele instituții și ministere care lucrează la politici și programe destinate primilor ani de viață;

21. solicită statelor membre să asigure suficientă autonomie instituțiilor de educație preșcolară pentru ca acestea să-și poată menține caracterul unic și creativ în ceea ce privește căutarea soluțiilor pentru binele copiilor;

22. subliniază importanța unor servicii ECEC inovatoare, care au un caracter local și care îi reunesc pe membrii comunității din sectorul sănătății, educației, sectorul social și alte sectoare;

23. solicită statelor membre să sprijine și să finanțeze, în colaborare cu administrațiile locale și organizațiile nonprofit, măsurile și proiectele prin care se oferă servicii ECEC pentru copiii din grupurile sociale defavorizate, și de asemenea să le monitorizeze și să le evalueze;

24. recunoaște faptul că trebuie să se țină seama de varietatea condițiilor de viață și de diversitatea nevoilor familiilor și se așteaptă la programe de educație și de îngrijire a copiilor preșcolari diverse, flexibile și inovatoare;

25. solicită elaborarea unui cadru european pentru serviciile ECEC, care să respecte diversitatea culturală a statelor membre și să scoată în evidență obiective și valori comune;

Beneficiile economice

26. subliniază că într-un climat economic instabil nu trebuie neglijate investițiile substanțiale în serviciile ECEC; subliniază că statele membre ar trebui să aloce resurse adecvate pentru serviciile ECEC;

27. reafirmă că investițiile în ECEC s-au dovedit a avea beneficii economice și sociale ulterioare, cum ar fi creșterea contribuțiilor fiscale prin consolidarea forței de muncă, precum și reducerea viitoarelor costuri ale serviciilor de sănătate, scăderea ratei criminalității și a numărului cazurilor de comportament antisocial; subliniază că prevenirea reprezintă o metodă mai eficace și mai eficientă în termeni de costuri, decât intervenția într-o etapă ulterioară;

28. recunoaște faptul că o educație de calitate în primii ani de viață poate contribui la reducerea abandonului școlar timpuriu și la combaterea dezavantajelor educaționale suferite de copiii din grupuri sociale și culturale dezavantajate, precum și la reducerea inegalităților sociale care rezultă, toate acestea afectând întreaga societate; constată că tinerii din grupuri sociale vulnerabile sunt în special în pericol;

Joi, 12 mai 2011

29. subliniază că serviciile ECEC de înaltă calitate sunt o completare, nu un substitut al unui sistem de social solid care încorporează o gamă largă de instrumente împotriva sărăciei; solicită statelor membre să se ocupe de sărăcia la nivelul societății;

Personal și servicii de calitate

30. subliniază că perioada preșcolară este cea mai importantă perioadă din dezvoltarea emoțională și socială a copilului iar persoanele care lucrează cu copiii preșcolari trebuie să aibă calificări profesionale adecvate; subliniază că atunci când se selectează personalul, trebuie avute în vedere în mod esențial binele și siguranța copiilor;

31. recunoaște că efectele pozitive ale programelor de intervenție timpurie pot fi susținute pe termen lung numai dacă sunt urmate de o educație primară și secundară de bună calitate;

32. recunoaște că personalul calificat și bine pregătit, care lucrează cu copii de vârstă fragedă are impactul cel mai notabil asupra calității serviciilor ECEC, și astfel, invită statele membre să ridice standardele profesionale prin introducerea unor calificări recunoscute pentru cei care lucrează în domeniul ECEC; subliniază că există și alți factori care influențează calitatea, cum ar fi numărul de copii raportat la numărul de personal, mărimea grupelor și conținutul programei școlare;

33. recunoaște necesitatea comunicării și a transferurilor de abordări între educatorii din ECEC și învățătorii din școala primară, care să se concentreze pe continuitatea metodelor de învățat;

34. invită statele membre să elaboreze mecanisme de evaluare a prevederilor și să asigure respectarea standardelor de calitate, în vederea îmbunătățirii serviciilor ECEC;

35. solicită, în contextul implementării Cadrului european pentru serviciile ECEC, să se țină cont de calitatea educației și, astfel, de rezultatele învățării; invită statele membre să ofere programe de pregătire continue pentru cere care lucrează în domeniul ECEC pentru a crește și a optimiza aptitudinile specifice;

36. încurajează statele membre să se asigure că tot personalul calificat din domeniul ECEC primește, preferabil, un salariu la nivelul profesorilor de școală primară;

37. solicită statelor membre să abordeze problematica genului în domeniul ECEC prin punerea în aplicare a unor politici de creștere a numărului bărbaților care participă la cursurile ECEC;

Cercetarea și schimbul de bune practici

38. subliniază că, deși există date empirice privind copiii mici din anumite state membre (colectate de Asociația națională pentru educația copiilor mici, UNCIEF, International Early Years Education Journal și OCDE), este încă acută necesitatea de a înțelege mai bine dezvoltarea copiilor în primii ani de viață; solicită acțiuni de analizare și cercetare suplimentare pe întreg teritoriul UE, pentru a se putea realiza un schimb de date la nivelul UE, ținând seama de diversitatea culturală a statelor membre;

39. regretă că finanțarea structurală a UE și programele de tipul Comenius (care le permit educatorilor să participe la schimburi la nivelul UE) nu sunt utilizate suficient; solicită statelor membre să crească gradul de conștientizare a unor astfel de programe și fonduri în rândul educatorilor din domeniul ECEC;

Joi, 12 mai 2011

40. salută intenția Comisiei de a promova identificarea și schimbul de politici și bune practici prin intermediul metodei deschise de coordonare, astfel cum se menționează în Comunicarea privind ECEC, și recomandă cooperarea între statele membre și schimbul de bune practici pentru a îmbunătăți programele actuale în domeniul ECEC;

*

* *

41. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre UE și Mauritania

P7_TA(2011)0232

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Mauritania

(2012/C 377 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 208 și 218 din TFUE,
 - având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării, din 1982,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1801/2006 al Consiliului din 30 noiembrie 2006 privind încheierea Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană și Republica Islamică Mauritania ⁽¹⁾,
 - având în vedere vizita din noiembrie 2010 a Comisiei pentru pescuit în Mauritania,
 - având în vedere întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei referitoare la negocierile pentru reînnoirea Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Mauritania (O-000038/2011 – B7-0018/2011),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât protocolul actual la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului cu Republica Islamică Mauritania expiră la 31 iulie 2012 și întrucât Comisia intenționează să lanseze negocieri în vederea reînnoirii acestuia, pentru care a solicitat deja Consiliului un mandat ferm;
- B. întrucât Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului (APP) cu Mauritania prevedea contribuții financiare în valoare de 305 milioane EUR pentru o perioadă de patru ani, fiind astfel un acord internațional important al Mauritaniei, având în vedere că plățile și taxele de licență provenind de la UE constituie cca o treime din venitul total al statului;
- C. întrucât sectorul pescuitului reprezintă 10 % din PIB-ul Mauritaniei și între 35 % și 50 % din exporturile acestei țări și are, de asemenea, o contribuție la bugetul național de 29 %;
- D. întrucât Mauritania este una dintre cele mai sărace țări din Africa, fiind clasificată drept o țară săracă foarte îndatorată și dependentă de ajutoarele externe, și este caracterizată de o considerabilă instabilitate politică;

⁽¹⁾ JO L 343, 8.12.2006, p. 1.

Joi, 12 mai 2011

- E. întrucât cooperarea trebuie să se bazeze pe interesul reciproc și pe inițiative și măsuri care, indiferent dacă sunt adoptate împreună sau separat de fiecare parte, trebuie să fie complementare și să garanteze coerența politicilor;
- F. întrucât, cu ocazia vizitei sale recente în Mauritania, Comisia pentru pescuit nu a izbutit să clarifice mai multe chestiuni importante legate de politica acestei țări în domeniul pescuitului, printre care situația stocurilor și nivelul activităților de pescuit desfășurate de flotele mauritane și străine;
- G. întrucât, în conformitate cu dispozițiile articolelor 61 și 62 din Convenția ONU asupra dreptului mării, zonele de pescuit trebuie astfel administrate încât „să se mențină sau să se refacă populațiile de pești exploatate la niveluri care să producă un randament maxim durabil, ținând seama de factorii de mediu și economici relevanți”;
- H. întrucât APP a contribuit la supraexploatarea unor stocuri, în special a celui de caracatiță, conducând, prin urmare, la reducerea posibilităților de pescuit pentru pescarii mauritani și la un avantaj concurențial pentru industria UE ca urmare a subvenționării taxelor de acces pentru navele UE;
- I. întrucât este esențial, la negocierea posibilităților de pescuit conform noului protocol, să se țină seama de relațiile Mauritaniei cu țări terțe care exploatează de asemenea posibilitățile de pescuit din zona economică exclusivă a Mauritaniei prin acorduri bilaterale sau private;
- J. întrucât articolul 218 din TFUE prevede în mod clar condițiile în care Parlamentul ar trebui implicat în deciziile privind acordurile din domeniul pescuitului și întrucât acestea justifică dorința Parlamentului de a contribui la acest proces prezentându-și prioritățile în ceea ce privește noile protocoale ce urmează a fi negociate;
- K. întrucât anexa II la Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană reglementează transmiterea de informații confidențiale către Parlament și tratarea acestora, astfel cum sunt definite la punctul 1.2 din anexa II, de către Comisie, în cadrul exercitării prerogativelor și competențelor Parlamentului; întrucât cele două instituții sunt ținute să acționeze în conformitate cu îndatoririle reciproce de cooperare loială, în spirit de încredere reciprocă deplină și respectând cu strictețe dispozițiile pertinente din tratate,
- L. întrucât, ca urmare a slabei dezvoltări a sectorului pescuitului în Mauritania, inclusiv a lipsei de porturi de debarcare semnificative în afară de Nouadhibou, această țară este privată de valoarea adăugată pe care ar obține-o dacă ar exploata singură resursele sale piscicole (inclusiv procesele de prelucrare și vânzarea peștelui);
- M. întrucât următoarele linii de sprijin prevăzute pentru sectorul pescuitului din Mauritania nu au fost puse în practică în mod satisfăcător: modernizarea și dezvoltarea micului pescuit de coastă și artizanal și a industriilor legate de pescuit; dezvoltarea infrastructurii portuare și ameliorarea condițiilor de debarcare a capturilor de pește; dezvoltarea proiectelor de acvacultură; îmbunătățirea controlului și a supravegherii pe mare,
 - 1. salută propunerea Comisiei de deschidere a negocierilor pentru reînnoirea protocolului dintre UE și Republica Islamică Mauritania, subliniind, în același timp, că acesta trebuie păstrat numai dacă este reciproc avantajos, adaptata corespunzător și aplicat în mod corect;
 - 2. salută propunerea Comisiei de introducere a unei clauze referitoare la drepturile omului;
 - 3. insistă că orice acces negociat pentru navele sub pavilion UE pentru pescuit în apele Mauritaniei trebuie să se bazeze pe principiul stocurilor excedentare descris în Convenția ONU asupra dreptului mării; subliniază, mai ales, că trebuie să existe o evaluare riguroasă pentru toate stocurile la care se dorește accesul sau care este probabil să fie capturate de flote UE drept capturi accidentale; insistă că accesul acordat UE trebuie să privească acele resurse care nu pot fi capturate de flota mauritană; reliefează că, în cazul în care vor fi necesare reduceri ale capturilor, flotele din țările terțe (UE și altele) care produc cele mai mari daune ecologice trebuie să fie primele care să facă reduceri;

Joi, 12 mai 2011

4. insistă asupra primirii de date fiabile privind posibilitățile de pescuit și capturile realizate de țările terțe în apele Mauritaniei, pentru a se putea identifica surplusul de resurse; consideră că, în cazul stocurilor partajate cu alte state din Africa de Vest, nivelurile de acces la pescuit în Mauritania trebuie negociat ținând seama de nivelurile de pescuit din alte state;
5. ia notă cu profundă îngrijorare de faptul că evaluarea *ex-post* a conchis că majoritatea stocurilor din Mauritania sunt fie exploatare la maximum, fie supraexploatare și recomandă reducerea pescuitului pentru acele stocuri; este de părere că Comitetul științific comun ar trebui să dispună de resurse suficiente pentru a-și îndeplini în mod adecvat sarcinile; încurajează Comisia să discute cu Mauritania despre elaborarea unor planuri de gestionare a pescuitului pe termen lung, care să includă toate alocările pentru pescuit prevăzute de autoritățile din Mauritania, atât cele pentru flotele naționale, cât și cele pentru flotele țărilor terțe, inclusiv eliminarea supracapacității oricărei flote;
6. consideră că toate informațiile științifice relevante, inclusiv rapoartele Comitetului științific comun, datele referitoare la capturile realizate de flotele UE și informațiile privind orice condamnări pentru încălcări ale reglementărilor, ar trebui transmise Parlamentului și ar trebui să fie de domeniul public;
7. îndeamnă Comisia să le solicite autorităților din Mauritania să prezinte garanții cu privire la modul în care interpretează măsurile de supraveghere; reafirmă, în special, că toate vasele UE sunt echipate cu sisteme de supraveghere prin satelit și că acesta trebuie să fie instrumentul de determinare a poziției lor; subliniază că utilizarea estimării vizuale aproximative a distanței până la coastă ar trebui interzisă, întrucât nu s-a dovedit fiabilă și a condus la insecuritate juridică pentru flotă; insistă că orice sistem alternativ ar trebui convenit în avans; consideră că semnalele de poziționare ar trebui transmise direct autorităților mauritane în timp real; consideră, în plus, că protocolul ar trebui să stipuleze că, în cazul în care sistemul VMS al unei nave se defectează, nava respectivă trebuie să repare sistemul în termen de două săptămâni, în caz contrar autorizația sa de pescuit urmând să fie suspendată până la încheierea reparațiilor;
8. își exprimă îngrijorarea legată de procedurile de inspectare ilegală la bordul vaselor UE utilizate de autoritățile din Mauritania, care constituie o problemă recurentă; pune la îndoială respectarea, de către autoritățile din Mauritania, a capitolului VI din Anexa II la protocol, în special a punctului 3 privind procedurile în cazul inspecțiilor la bordul navelor;
9. solicită Comisiei să negocieze simultan posibilitățile de pescuit pentru diferite categorii de vase și măsurile tehnice care trebuie aplicate în fiecare caz, pentru a se evita subutilizarea și situațiile în care pescuitul se dovedește imposibil din motive tehnice, ceea ce duce la pierderi de venit substanțiale; solicită insistent Comisiei să se asigure că activitățile de pescuit care intră sub incidența APP îndeplinesc aceleași criterii de durabilitate pe care le îndeplinesc activitățile de pescuit în apele UE, inclusiv pe cele de selectivitate; invită Comisia să inițieze un dialog cu Mauritania în scopul de a ajuta această țară să-și dezvolte în continuare o politică responsabilă în domeniul pescuitului, care să îndeplinească atât cerințele de conservare, cât și obiectivul de a promova dezvoltarea economică a resurselor halieutice;
10. invită Comisia să se asigure că se respectă Codul de conduită FAO pentru pescuit responsabil, în special în ceea ce privește recomandarea de a li se acorda acces preferențial la resursele din apele mauritane pescarilor care desfășoară activități de pescuit artizanal;
11. încurajează Mauritania să ratifice instrumentele internaționale relevante în domeniul pescuitului, cum ar fi Acordul privind statele portuare și Convenția ONU privind stocurile de pește;
12. consideră că acordurile privind pescuitul dintre UE și țările terțe trebuie să fie precedate de o largă dezbatere în țările în cauză, care să permită participarea populației, a organizațiilor societății civile și a parlamentelor naționale, promovându-se astfel democrația și transparența;
13. consideră că banii plătiți sub formă de compensare pentru accesul la stocurile de pește din apele mauritane trebuie să fie clar separați de sprijinul financiar pentru programul multianual mauritan din domeniul pescuitului, ceea ce înseamnă că o reducere a posibilităților de pescuit nu trebuie să ducă la o reducere a sumelor acordate de UE pentru programul multianual;

Joi, 12 mai 2011

14. consideră, în plus, că sprijinul financiar pentru programul multianual mauritan din domeniul pescuitului trebuie să reflecte nevoile Mauritaniei în privința dezvoltării pescuitului durabil, în special gestionarea pescuitului (cercetare, control, mecanisme de participare a părților interesate, infrastructuri etc.), exprimate în cadrul de cooperare și dezvoltare UE-Mauritania; afirmă că sprijinul financiar din cadrul APP ar trebui să susțină și să consolideze obiectivele UE de cooperare în domeniul dezvoltării, pentru a pune în aplicare obligația legală a UE privind coerența politicilor de dezvoltare prevăzută de articolul 208 din TFUE;
 15. consideră necesară realizarea unei evaluări exhaustive și detaliate a cauzelor realizării nesatisfăcătoare a obiectivelor în ceea ce privește cooperarea pentru dezvoltare și diferitele linii de sprijin în sectorul pescuitului din Mauritania; subliniază că această evaluare trebuie realizată cu participarea autorităților din Mauritania;
 16. consideră că APP trebuie să includă mecanisme eficiente de supraveghere pentru a se asigura că fondurile alocate pentru dezvoltare, și în special pentru îmbunătățirea infrastructurii în sectorul pescuitului, sunt utilizate în mod corespunzător;
 17. salută intenția Comitetului consultativ regional pentru flota de lungă distanță de a obliga armatorii să achite un procent echitabil din valoarea capturilor;
 18. recunoaște importante investiții realizate și continuate în Mauritania atât de UE, cât și de unele state membre, dar îndeamnă la eforturi mai mari din partea Comisiei și a statelor membre pentru o mai bună coordonare a contribuțiilor financiare, în vederea unei colaborări reale în domeniul dezvoltării în Mauritania și pentru evitarea suprapunerii eforturilor;
 19. consideră că, astfel cum prevede articolul 6 punctul 3 din protocolul actual, UE ar trebui să susțină construirea, cât mai rapid cu putință, a unor infrastructuri adecvate pentru descărcarea capturilor de pește pe coasta centrală și sudică a Mauritaniei, inclusiv la Nouakchott, dar nu numai acolo, astfel încât peștele prins în apele Mauritaniei să fie debarcat în porturile naționale și nu în afara țării, așa cum se întâmplă frecvent în prezent; este de părere că acest lucru va stimula consumul de pește local și va sprijini crearea de locuri de muncă la nivel local;
 20. consideră că aceste ameliorări, împreună cu eliminarea epavelor și modernizarea portului important de la Nouadhibou, ar permite flotei UE să opereze mai eficient, ar facilita fluxurile de investiții și ar stimula impactul APP asupra economiei locale;
 21. subliniază că este necesar ca Parlamentul să fie implicat atât în procesul de negociere, cât și în monitorizarea pe termen lung a funcționării noului protocol, pentru a respecta obligațiile prevăzute de TFUE cu privire la informarea completă și promptă a Parlamentului; își reafirmă convingerea că Parlamentul ar trebui să fie reprezentat în cadrul ședințelor comitetelor mixte prevăzute de acordurile din domeniul pescuitului și insistă ca societatea civilă, inclusiv reprezentanții sectorului pescuitului atât din UE, cât și din Mauritania, să participe de asemenea la aceste ședințe;
 22. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului evaluarea ex-post a protocolului în vigoare ca document nesecret, pentru a le da deputaților posibilitatea de a decide în cunoștință de cauză dacă obiectivele stabilite pentru acest acord au fost atinse și, în consecință, dacă își dau acordul pentru reînnoirea protocolului;
 23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, guvernelor statelor membre, precum și guvernului mauritan.
-

Joi, 12 mai 2011

Achiziții publice

P7_TA(2011)0233

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la accesul egal la piețele din sectorul public din UE și din țările terțe și la revizuirea cadrului juridic privind achizițiile publice, inclusiv concesiunile

(2012/C 377 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Directivele 2004/18/CE și 2004/17/CE privind procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice și Directivele 89/665/CEE, 92/13/CEE și 2007/66/CE privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice,
 - având în vedere rezoluția sa din 18 mai 2010 referitoare la noile evoluții în achizițiile publice ⁽¹⁾,
 - având în vedere raportul profesorului Mario Monti, intitulat „O nouă strategie pentru piața unică – în beneficiul economiei și al societății europene” și adresat președintelui Comisiei Europene, José Manuel Barroso,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei Europene „Către un Act privind piața unică - Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate” (COM(2010)0608),
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei privind modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice – Către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă (COM(2011)0015),
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât buna funcționare a pieței achizițiilor publice este esențială pentru a stimula piața internă, a încuraja inovarea, a sprijini creșterea economică, ocuparea forței de muncă și competitivitatea, a promova un nivel mai ridicat de protecție a mediului, a climei și a drepturilor sociale în întreaga UE, și pentru a atinge un randament optim al cheltuielilor pentru autoritățile publice, cetățeni și contribuabili;
- B. întrucât achizițiile publice au o importanță deosebită în special pentru depășirea crizei economice și financiare și pentru protecția împotriva unor crize viitoare, acționând ca un catalizator pentru revitalizarea economiei UE și, în consecință, pentru ocuparea forței de muncă și pentru bunăstare pe teritoriul acesteia;
- C. întrucât un proces solid și bine gândit de optimizare a cadrului juridic aferent achizițiilor publice este extrem de important pentru bunăstarea cetățenilor, a consumatorilor și a întreprinderilor din UE, precum și pentru autoritățile publice locale, regionale și naționale și, astfel, pentru acceptarea UE ca întreg;
- D. întrucât există o multitudine de chestiuni vizate de revizuirea legislației UE privind achizițiile publice, este necesar să se stabilească priorități diferite din punctul de vedere al urgenței și al tematicii, având în vedere evenimentele politice în curs la nivelul UE și pe plan internațional;
- E. întrucât va fi necesară o evaluare coerentă, pe baza unei consultări sistematice cu părțile interesate, a unei game largi de chestiuni din cadrul tradițional al achizițiilor publice, precum și a problemei conexe a concesiunilor;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0173.

Joi, 12 mai 2011

- F. întrucât chestiunea specifică a garantării egalității de tratament și a concurenței echitabile pe piețele de achiziții publice din UE și din țările terțe necesită de urgență o atenție politică sporită, în special având în vedere problemele curente privind accesul la piețele din sectorul publice din țările terțe, progresul lent al negocierilor privind revizuirea Acordului OMC privind achizițiile publice și reticența evidentă a numeroase țări terțe față de semnarea acestui acord,
1. face trimitere la observațiile formulate în Rezoluția sa din 18 mai 2010 referitoare la noile evoluții în achizițiile publice, în special la punctul 46 din rezoluție, unde adoptă o poziție fermă împotriva măsurilor protecționiste din domeniul achizițiilor publice la nivel mondial și își exprimă totodată credința fermă în principiul reciprocității și al proporționalității în acest domeniu; solicită Comisiei să desfășoare o analiză detaliată a beneficiilor și a problemelor potențiale asociate cu impunerea unor restricții specifice și proporționale asupra accesului la anumite segmente ale piețelor de achiziții publice din UE, o evaluare de impact a condițiilor de impunere a acestor restricții, precum și o evaluare a temeiului juridic al acestui instrument în raport cu partenerii comerciali care beneficiază de deschiderea pieței UE, dar care nu și-au manifestat intenția de a-și deschide propriile piețe pentru întreprinderile europene, încurajând în același timp partenerii UE să asigure un acces reciproc și proporțional pe piață pentru întreprinderile din UE înainte de a propune noi proiecte de legislație în domeniul achizițiilor publice;
 2. consideră că spiritul de reciprocitate pozitivă și de transparență va conduce într-adevăr la piețe mai deschise ale achizițiilor publice și va evita recurgerea la măsuri protecționiste utilizând toate instrumentele disponibile;
 3. solicită, prin urmare, Comisiei să pună la dispoziție date privind nivelul de deschidere al achizițiilor publice și să asigure reciprocitatea cu celelalte țări industrializate și cu economiile emergente majore; invită Comisia să examineze noi modalități de a îmbunătăți accesul întreprinderilor europene la piețele de achiziții publice din afara UE cu scopul de a asigura condiții echitabile de concurență pentru întreprinderile europene și pentru întreprinderile străine aflate în concurență pentru atribuirea de contracte publice; propune, la un nivel mai general, ca viitoarele acorduri comerciale negociate de UE să includă un capitol privind dezvoltarea durabilă, pe baza principiilor de responsabilitate socială a întreprinderilor, așa cum au fost definite în actualizarea din 2010 a Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale;
 4. este convins că, pentru a se evita noi măsuri protecționiste care ar putea dăuna intereselor exportatorilor din UE, inclusiv în alte domenii decât achizițiile publice, Comisia ar trebui să identifice măsuri adecvate care exclud contramăsurile luate la nivel european sau național și care se bazează pe instrumente adecvate din domeniul achizițiilor publice;
 5. invită Comisia, în acest context, să evalueze problemele asociate cu ofertele ce propun prețuri extrem de scăzute și să propună soluții adecvate;
 6. recomandă autorităților contractante să pună la dispoziție din timp informații suficiente pentru ceilalți ofertanți în cazul unor oferte ce propun prețuri anormal de scăzute pentru a le permite să evalueze dacă este necesară recurgerea la o cale de atac;
 7. consideră că este urgent ca UE să asigure o mai bună coerență între politica europeană comună de comerț exterior și practicile statelor membre care acceptă oferte cu prețuri extrem de scăzute de la întreprinderi provenind din țări care nu sunt semnatare ale Acordului OMC privind achizițiile publice, în defavoarea întreprinderilor din UE și în detrimentul standardelor de mediu existente în țările membre ale UE;
 8. având în vedere întrebarea 114 din Cartea verde a Comisiei privind modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice, prin care se solicită o clasificare în ordinea importanței a priorității diferitelor aspecte semnalate în Cartea verde, sprijină importanța găsirii de soluții efective cu privire la necesitatea unui acces la piață echitabil, deschis și echilibrat, fără a se compromite abordarea cu promptitudine a altor aspecte urgente, cum ar fi simplificarea și clarificarea normelor, îmbunătățirea accesului IMM-urilor la contractele publice, stimularea inovației prin achizițiile publice și examinarea ulterioară a altor aspecte ale revizuirii achizițiilor publice în ceea ce privește concesiunile; prin urmare, invită Comisia să abordeze în primul rând chestiunea simplificării normelor, a asigurării unui acces echilibrat la piețele din sectorul public

Joi, 12 mai 2011

și a îmbunătățirii accesului IMM-urilor și, în al doilea rând, să procedeze la o revizuire a achizițiilor publice și a concesiunilor pentru a asigura implicarea necesară și corespunzătoare nu numai a Parlamentului European și a statelor membre, ci și a cetățenilor și a întreprinderilor, cu scopul de a permite recunoașterea care se impune a tuturor acestor aspecte importante legate de piața unică, cu relevanță deosebită pentru prosperitatea generală a UE;

9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Criza din sectorul pescuitului din Europa ca urmare a creșterii prețului petrolului

P7_TA(2011)0234

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la criza din sectorul pescuitului din UE datorată creșterii prețului petrolului

(2012/C 377 E/13)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât energia reprezintă un factor important în costurile de funcționare ale sectorului pescuitului și întrucât prețul pescuitului depinde într-o foarte mare măsură de prețul petrolului;
- B. întrucât recenta creștere a prețului la petrol a afectat viabilitatea economică a sectorului pescuitului și a creat motive de îngrijorare în rândul pescarilor cu privire la compensarea acestor costuri suplimentare; întrucât creșterea prețului la petrol afectează în mod direct venitul pescarilor;
- C. întrucât veniturile și salariile persoanelor care muncesc în industria pescuitului sunt incerte din cauza mai multor factori, precum natura neregulată a pescuitului, metodele de comercializare utilizate și modul în care se stabilesc prețurile la prima vânzare, ceea ce înseamnă că este necesar să se mențină anumite forme de asistență publică națională și comunitară;
- D. întrucât criza financiară și economică are consecințe asupra sectoarelor industriale și, în special, asupra întreprinderilor mici și mijlocii, periclitând activitatea și ocuparea forței de muncă în sectoarele primare și secundare;
- E. întrucât Comisia a adoptat în trecut măsuri temporare de urgență pentru depășirea dificultăților întâmpinate de sectorul pescuitului în contextul creșterii prețurilor la combustibili;
- F. întrucât prețurile produselor provenite din pescuit și acvacultură sunt stabilite de raportul dintre cerere și ofertă și întrucât, dată fiind dependența puternică a Uniunii Europene de importurile din țări terțe (60 %) pentru aprovizionarea pieței sale interne, influența producătorilor asupra prețurilor produselor pescărești este extrem de scăzută sau chiar inexistentă;
- G. întrucât Comisia autorizează statele membre să acorde ajutoare *de minimis* întreprinderilor de pescuit în limita unui plafon de 30 000 EUR per beneficiar într-o perioadă de trei ani;
 1. își exprimă îngrijorarea față de situația economică dificilă cu care se confruntă mulți pescari europeni; își exprimă sprijinul față de pescarii din UE și invită Comisia și Consiliul să adopte măsuri corespunzătoare pentru a le facilita activitatea;
 2. invită Comisia să adopte măsuri de urgență pentru a atenua situația economică dificilă în care se găsesc mulți pescari europeni, ținând seama și de dificultățile financiare cu care se confruntă mai multe țări în momentul de față;

Joi, 12 mai 2011

3. solicită Comisiei să majoreze plafonul ajutoarelor *de minimis* de la 30 000 EUR la 60 000 EUR pe întreprindere pe o perioadă de tranziție de trei ani, asigurându-se totodată că nu se subminează durabilitatea ecologică și socială și că nu se denaturează concurența;
4. subliniază că este necesar să se utilizeze toate posibilitățile și marjele financiare disponibile în cadrul bugetului comunitar pentru pescuit pentru finanțarea măsurilor de sprijin de urgență din acest sector și pentru a-l ajuta să depășească dificultățile cu care se confruntă ca urmare a creșterii prețurilor la combustibili, în așteptarea punerii în aplicare a altor tipuri de măsuri;
5. solicită introducerea unor mecanisme pentru îmbunătățirea prețurilor la prima vânzare și pentru promovarea distribuirii echitabile și corespunzătoare a valorii adăugate în întregul lanț de valori în sectorul pescuitului, crescând prețurile plătite în etapa de producție și menținând prețurile plătite de consumatorul final la un nivel cât mai scăzut posibil;
6. insistă ca Fondul european pentru pescuit (FEP) să acorde în continuare ajutoare pentru îmbunătățirea selectivității uneltelor de pescuit și pentru înlocuirea motoarelor din motive de siguranță, pentru protecția mediului și/sau pentru economisirea de combustibili, în special pentru pescarii de coastă care desfășoară activități la o scară restrânsă și pentru pescarii tradiționali; solicită Comisiei să elaboreze un plan pe termen mediu și lung cu obiectivul îmbunătățirii eficienței combustibililor în sectorul pescuitului (inclusiv în acvacultură); invită, de asemenea, Comisia să includă, în viitoarele sale propuneri privind reforma PAC și, în special, în propunerea sa de regulament privind reforma FEP, măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea eficienței combustibililor în sectorul pescuitului și al acvaculturii;
7. solicită Comisiei să propună un plan de acțiune destinat regiunilor de coastă și insulelor în care pescuitul reprezintă un sector activ;
8. solicită Comisiei să propună de urgență realizarea de investiții, atât la nivel european, cât și la nivel național, în noi tehnologii care să sporească eficiența energetică a navelor de pescuit, în așa fel încât să se reducă dependența pescarilor de combustibili fosili;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Revizuirea „Small Business Act”

P7_TA(2011)0235

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la revizuirea „Small Business Act”

(2012/C 377 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 februarie 2011 intitulată „Revizuirea «Small Business Act» pentru Europa” (COM(2011)0078),
- având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2009 referitoare la „Small Business Act” ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 februarie 2011 referitoare la aspectele practice privind revizuirea instrumentelor UE pentru sprijinirea finanțelor IMM-urilor în cadrul următoarei perioade de programare ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2011 referitoare la o politică industrială pentru era globalizării ⁽³⁾,
- având în vedere articolul 115 alineatul 5 și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 48.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0057.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0093.

Joi, 12 mai 2011

- A. întrucât cele 23 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) din UE, care reprezintă aproximativ 99 % din totalul întreprinderilor și oferă peste 100 de milioane de locuri de muncă, contribuie în mod fundamental la creșterea economică, coeziunea socială și crearea de locuri de muncă, reprezintă o sursă majoră de inovare, sunt vitale pentru susținerea și creșterea ocupării forței de muncă și contribuie la realizarea obiectivelor principale ale inițiativelor emblematice din cadrul Strategiei Europa 2020;
- B. întrucât „Small Business Act” (SBA) se bazează pe o serie de piloni de politică importanți, cum ar fi accesul la finanțare, accesul la piețe (piața unică, piețele internaționale, achizițiile publice) și o mai bună legislație; întrucât progresele înregistrate în statele membre în ceea ce privește adoptarea unor măsuri concrete pentru îmbunătățirea climatului de afaceri pentru IMM-uri nu sunt uniforme și, uneori, chiar marginale, în ciuda angajamentelor politice declarate față de principiile conținute în SBA;
- C. întrucât IMM-urile se confruntă în continuare cu probleme importante în ceea ce privește extinderea activităților lor, îmbunătățirea capacităților lor de inovare și accesul la piețe, probleme care au la bază dificultățile cu care se confruntă IMM-urile în obținerea finanțării, precum și sarcinile administrative persistente care ar trebui reduse mai mult;
- D. întrucât programul-cadru pentru inovație și competitivitate (PIC) s-a desfășurat cu succes, la care au participat 100 000 de IMM-uri ce au beneficiat de acest program, așteptându-se să participe și să beneficieze și alte IMM-uri până la sfârșitul programului în 2013,

Implementarea SBA

1. salută revizuirea SBA efectuată de Comisie și își exprimă sprijinul pentru noile propuneri care se axează pe îmbunătățirea în continuare a accesului la finanțare, îmbunătățirea accesului la piețe și debirocratizarea în continuare prin intermediul unei guvernante consolidate și al monitorizării, precum și prin intermediul unor reglementări și măsuri inteligente, cum ar fi analiza performanței IMM-urilor;
2. salută, de asemenea, adoptarea reușită a aproape tuturor propunerilor legislative legate de SBA; îndeamnă cu insistență statele membre să adopte fără întârziere ultima propunere rămasă referitoare la statutul societății private europene, care ar permite IMM-urilor să desfășoare activități comerciale pe tot teritoriul UE, reducând totodată costurile și încurajând creșterea în acest domeniu, promovând reducerea cu 25 % a sarcinilor administrative menționată în SBA, contribuind la eficacitatea Actului privind piața unică, luptând împotriva tuturor politicilor economice cu caracter protecționist ale statelor membre și stimulând activitățile comerciale;
3. îndeamnă statele membre să pună în aplicare fără întârziere Directiva revizuită privind întârzierea efectuării plăților, pentru a combate în mod eficace întârzierile în efectuarea plăților și efectele negative ale acestora, în special asupra IMM-urilor; în acest context, solicită de asemenea Comisiei să pună în aplicare proiectul-pilot aprobat pentru a sprijini IMM-urile în înființarea unor sisteme eficiente de gestiune a creditelor, facilitând astfel recuperarea datoriilor la nivel transfrontalier;
4. subliniază că nivelul de implementare a măsurilor prevăzute în SBA diferă de la un stat membru la altul; în acest context, îndeamnă cu insistență statele membre să își intensifice eforturile în acest sens și să își asume angajamente concrete în cadrul următorului Consiliu Competitivitate;
5. consideră că monitorizarea permanentă de către Comisie trebuie să asigure o implementare sistematică și cuprinzătoare; consideră că serviciile Comisiei ar trebui să aibă la dispoziție instrumente mai eficace pentru a putea încuraja statele membre să implementeze principiile conținute în SBA și invită Comisia să prezinte rapoarte anuale cu privire la progresele înregistrate în implementarea SBA atât la nivel European, cât și la nivelul statelor membre;
6. salută numirea de către Comisie a noului delegat pentru IMM-uri și sprijină mandatul acestuia privind monitorizarea progreselor înregistrate de statele membre în implementarea SBA și promovarea intereselor IMM-urilor în toate serviciile Comisiei, asigurând în special aplicarea efectivă a principiului „a gândi mai întâi la scară mică”; invită statele membre să numească delegați naționali pentru IMM-uri care să coordoneze politicile privind IMM-urile și să monitorizeze implementarea SBA în diversele servicii administrative;
7. având în vedere rolul transversal al politicilor privind IMM-urile și urmărind o coerență a politicilor, invită Comisia să numească directori generali adjuncți pentru IMM-uri în direcțiile generale corespunzătoare (cum ar fi Cercetare, Mediu, Piața internă, Ocuparea forței de muncă, Comerț) care să colaboreze îndeaproape cu delegatul pentru IMM-uri;

Joi, 12 mai 2011

8. își exprimă preocuparea cu privire la faptul că, potrivit Comisiei, testul IMM-urilor nu a fost aplicat în mod corespunzător și consecvent tuturor noilor propuneri legislative, în special la nivel național; prin urmare, invită statele membre și Comisia să se asigure că toate actele legislative noi sunt evaluate în ceea ce privește posibilul lor impact asupra IMM-urilor și că testul IMM-urilor este aplicat în mod sistematic ca parte a evaluărilor de impact; de asemenea, solicită Comisiei să propună standarde și cerințe minime, bazate pe cele mai bune practici, prin care testul IMM-urilor să fie aplicat la nivel național și la nivelul UE;

9. insistă asupra faptului că evaluările de impact care conțin testul IMM-urilor trebuie să se efectueze în condiții de totală independență și că acestea trebuie să se sprijine în toate cazurile pe o analiză temeinică și obiectivă a implicațiilor potențiale; prin urmare, consideră că membrii Comitetului de evaluare a impactului ar trebui numiți de Parlamentul European și de Consiliu în baza unei propuneri a Comisiei și să nu se mai afle în subordinea Președintelui Comisiei; propune ca delegatul pentru IMM-uri să facă parte din Comitetul de evaluare a impactului în calitate de membru permanent pentru a monitoriza realizarea corespunzătoare a testului IMM-urilor;

Legiferare inteligentă

10. avertizează cu privire la birocrăția continuă și la sarcinile administrative care reprezintă dificultăți importante pentru IMM-uri; salută punctul de vedere al Comisiei potrivit căruia statele membre ar trebui să evite „excesul de zel” care se manifestă prin depășirea cerințelor din legislația UE la transpunerea directivelor în legislația națională; consideră că statele membre ar trebui să utilizeze tabele de corelare la transpunerea directivelor europene în legislația națională, indicând astfel clar părțile propunerilor respective care au la bază legislația europeană și părțile care au la bază dispoziții legislative suplimentare introduse la nivel național;

11. subliniază importanța e-guvernării și a principiului „o singură dată”, potrivit căruia autoritățile statelor membre nu ar trebui să dubleze cererile de informații;

12. salută efortul reînnoit al Comisiei, exprimat în comunicarea sa, de a promova reducerea sarcinilor administrative de la nivel național aferente activităților IMM-urilor, deoarece nu toate statele membre au introdus la nivel național obiective de reducere a acestor sarcini sau îndeplinesc aceste obiective; solicită statelor membre un angajament politic mai puternic în stabilirea acestor obiective, precum și un efort mai mare în realizarea lor;

13. subliniază că sarcinile administrative cresc, în termeni relativi, odată cu reducerea mărimii întreprinderii și, prin urmare, solicită să se facă o deosebire între microîntreprinderi, întreprinderile mici și întreprinderile mijlocii; subliniază că microîntreprinderile (< 10 angajați) reprezintă 91,8 % din toate întreprinderile din UE și, prin urmare, merită o atenție mai mare și o abordare adaptată;

Accesul la finanțare

14. subliniază că o strategie reușită de susținere a IMM-urilor inovatoare nu ar trebui să se bazeze pe subvenții crescute ci pe crearea unui climat de afaceri în care IMM-urile să aibă o libertate reală, stimulatoare, atrăgătoare, implicând costuri reduse, efectivă, globală și cuprinzătoare și un acces mai bun la toate formele de finanțare și de instrumente financiare, cum ar fi finanțarea prin subvenții, prin acordarea garanțiilor și prin acțiuni; observă că inovarea presupune un anumit nivel de eșec și, prin urmare, subliniază importanța finanțării „pentru a doua șansă” destinată întreprinzătorilor de la nivelul IMM-urilor care au dat faliment dar care nu au comis fraude;

15. solicită îndeosebi îmbunătățirea accesului la sprijinul financiar destinat primelor etape din procesul de inovare, sub forma finanțării pentru lansare, a finanțării din partea unor investitori informali și a finanțării prin mai multe participații și cvasi-participații, vizând susținerea întreprinderilor inovatoare debutante și a celor de mici dimensiuni, atât la nivelul UE, cât și la nivel regional și local; subliniază, în acest sens, necesitatea înființării unui fond european pentru capital de risc; consideră că Uniunea ar trebui să extindă produsele permanente de partajare a riscului propuse de Banca Europeană de Investiții (BEI) prin Mecanismul de finanțare cu partajarea riscurilor (RSFF); subliniază rolul important pe care l-ar putea avea BEI, în special prin promovarea unor programe precum JASMINE și JEREMIE, care pot oferi un sprijin durabil îndeplinirii nevoilor IMM-urilor;

Joi, 12 mai 2011

16. consideră că, pentru a garanta că noile cerințe pentru bănci Basel III nu au niciun impact asupra finanțării acordate de bănci IMM-urilor, ar trebui acordată o atenție deosebită unui test cuprinzător al IMM-urilor în cadrul evaluării de impact aferente regulamentului CRD IV, care se află în pregătire, precum și identificării unor măsuri prin care să se asigure faptul că băncile își îndeplinesc în continuare funcția ce le revine în societate, mai exact finanțarea economiei reale, și că este necesar să se accentueze mai puternic la nivelul UE înființarea unor sisteme de garanții ca metodă de finanțare alternativă;

17. salută în această privință faptul că BEI a acordat 1 miliard de EUR pentru a fi investiți în numele său de către Fondul european de investiții, în calitate de Mecanism de finanțare de tip mezanin pentru creștere economică, prin intermediul fondurilor de investiții care vizează IMM-uri în creștere, inovatoare și competitive din întreaga Europă; prin urmare, solicită să fie majorată și mai mult finanțarea acestor instrumente financiare, întrucât acestea contribuie la promovarea inovării, aceasta fiind baza competitivității europene;

18. sprijină ferm PIC și succesul demonstrat al acestuia și avertizează cu privire la faptul că este posibil să fie afectate eficiența și flexibilitatea programului-cadru în cazul în care structura sa este modificată în urma unei eventuale asimilări de către programul de cercetare al UE; solicită ca PIC să rămână un program emblematic independent destinat IMM-urilor; ar trebui introdusă o linie bugetară specifică, legată de SBA, în viitorul program PIC pentru finanțarea priorităților specifice legislației SBA;

19. regretă faptul că la sfârșitul anului 2009 numai 75 % din suma totală de 21 de miliarde EUR sub formă de sprijin financiar au fost disponibile pe deplin - prin bănci intermediare - pentru numai 50 000 de IMM-uri din 23 de milioane; prin urmare, solicită să fie adoptate măsuri prin care mecanismul de plată, în special sistemul de bănci-partenere intermediare, să devină mai transparent, mai accesibil și mai eficient, astfel încât să se evite apariția de deficite și să se poată realiza obiectivul privind acordarea sub formă de împrumuturi a sumei integrale de 30 de miliarde EUR IMM-urilor în perioada 2008-2011;

Accesul la piațe

20. salută adoptarea Actului privind piața unică, bazat pe o inițiativă a Parlamentului European, în conformitate cu Raportul Monti; în special, salută măsurile legislative care permit IMM-urilor să beneficieze pe deplin de piața unică, cum ar fi normele europene pentru fondurile de capital de risc, o bază de impozitare consolidată comună pentru întreprinderi (CCCTB), normele revizuite privind TVA și simplificarea directivelor privind normele de contabilitate; îndeamnă Consiliul să își asume un angajament puternic față de implementarea Actului privind piața unică, în special adoptarea până la sfârșitul lui 2012 a măsurilor sale prioritare; invită Comisia și Consiliul să analizeze cu atenție interesele IMM-urilor aferente tuturor măsurilor din cadrul acestui proces;

21. îndeamnă Comisia să consolideze și să extindă rolul Rețelei întreprinderilor europene (RIE) în vederea acordării de asistență micilor întreprinderi și în vederea sprijinirii lor în toate eforturile legate de exploatarea mai eficace a posibilităților oferite de piața unică;

22. consideră că dialogul dintre IMM-uri și agenții de achiziții publice ar trebui consolidat pentru a facilita participarea IMM-urilor la procedurile de atribuire a contractelor; în acest sens, propune să fie analizate posibilități de acordare a unei asistențe IMM-urilor în vederea creării de parteneriate și de consorții și a participării în comun la procedurile de achiziții publice; invită Comisia să realizeze o evaluare de impact și să analizeze pragurile pentru achizițiile publice de la nivelul UE, ceea ce va permite IMM-urilor să participe la contracte ce ar fi, în caz contrar, supuse unor cerințe specifice și, prin urmare, inaccesibile IMM-urilor; invită Comisia să analizeze modalități de îmbunătățire a publicării tuturor anunțurilor de achiziții publice pe tot teritoriul UE și de eliminare a sarcinilor administrative care împiedică întreprinderile europene să participe la proceduri de achiziții publice transfrontaliere; invită toate statele membre să aplice mai sistematic Codul european de bune practici de facilitare a accesului IMM-urilor la procedurile de achiziții publice;

23. solicită Comisiei să se asigure că, în propunerile așteptate privind modernizarea sistemului european de standardizare, interesele IMM-urilor sunt reprezentate în mod adecvat în cadrul organismelor europene de standardizare și să sporească gradul de accesibilitate al standardelor pentru IMM-uri;

24. subliniază rolul unor inițiative precum inițiativa pentru cercetarea în întreprinderile mici în acordarea de asistență organismelor din sectorul public în ceea ce privește achiziția de produse de cercetare și dezvoltare de la întreprinderile mici pentru a găsi soluții pentru necesitățile publice, sprijinind totodată dezvoltarea de produse și servicii inovatoare;

Joi, 12 mai 2011

Sprrijinirea IMM-urilor

25. își reiterează solicitarea privind înființarea unor puncte de informare naționale specifice, fie electronice, fie fizice, precum și a unor agenții de sprijin destinate IMM-urilor în conformitate cu principiul ghîșeului unic, care să ofere acces la diverse surse de informații și servicii de sprijin, organizate în funcție de ciclul de viață al unei întreprinderi;

26. consideră că întreprinderile mici ar trebui ajutate să-și sporească capacitatea de concurență pe piețele internaționale prin sporirea capacității lor de export, difuzarea de informații despre programele și inițiativele care facilitează accesul la piețele internaționale și pătrunderea pe ele a bunurilor și serviciilor IMM-urilor și asigurarea reprezentării adecvate a intereselor întreprinderilor mici în negocierile comerciale bilaterale și multilaterale;

27. sprijină inițiativa Comisiei privind „a doua șansă pentru IMM-uri”, care va fi inclusă în cadrul Săptămânii europene a IMM-urilor;

Cercetare și inovare

28. solicită să se depună în continuare eforturi în vederea simplificării procedurilor de finanțare a cercetării, dezvoltării și inovării (C-D-I) și gestionarea corespunzătoare a programului, în special în favoarea IMM-urilor și astfel cum se propune în Rezoluțiile Parlamentului European din 11 noiembrie 2010 referitoare la simplificarea implementării programelor-cadru de cercetare și din 16 februarie 2011 referitoare la aspectele practice privind revizuirea instrumentelor UE pentru sprijinirea finanțelor IMM-urilor în cadrul următoarei perioade de programare;

29. salută intenția Comisiei de a propune norme administrative și financiare mai simple pentru IMM-uri, precum și o serie de instrumente generalizate menite să consolideze capacitatea lor de inovare pe toată durata ciclului de inovare, inclusiv inovarea netehnologică, în spațiul viitorului cadru financiar pentru cercetare și inovare și, în special, în cadrul programelor care vor succeda PC7 și PIC; reamintește Comisiei importanța acordării unui sprijin IMM-urilor la nivel local, de exemplu prin implicarea centrelor de inovare, a camerelor de comerț, a organizațiilor comerciale și a grupurilor de inovare;

30. solicită să fie adoptat brevetul unic european și să fie dezvoltate și coordonate în continuare la nivel european instrumentele și programele (cum ar fi cupoanele pentru inovare) care promovează capacitatea IMM-urilor în materie de gestionare a inovării, accesul acestora la servicii de inovare și cercetare și la alte servicii pentru întreprinderi bazate pe cunoștințe (modelarea comercială, evaluarea riscurilor etc.); atrage atenția, în special, asupra cazurilor de bune practici din statele membre, care implică centre universitare de transfer al tehnologiilor care facilitează accesul IMM-urilor la C-D; invită Comisia să evalueze fezabilitatea creării unui fond european al brevetelor pentru a facilita aceste transferuri de tehnologii între centrele de cercetare și întreprinderi, în special IMM-urile inovatoare;

31. consideră regretabil faptul că puține dintre IMM-urile inovatoare din UE se dezvoltă în întreprinderi mai mari care să ofere mai multe locuri de muncă; atrage atenția, de asemenea, asupra faptului că, în UE, sunt mai puține întreprinderi tinere, cu activitate intensă în domeniul C-D și inovatoare decât în SUA și că deficiențe grave în ceea ce privește inovarea și competențele informatice împiedică IMM-urile să adopte modele comerciale inovatoare și inteligente, precum și noi tehnologii;

32. solicită guvernelor naționale să analizeze posibilitatea introducerii unor stimulente fiscale pentru noile întreprinderi mici inovatoare în primii ani de funcționare a acestora;

Competențele, educația și formarea profesională

33. regretă că SBA nu acordă suficientă atenție aspectelor sociale și celor privind piața forței de muncă, aspecte care afectează antreprenoriatul și capacitatea IMM-urilor de a-și realiza potențialul de ocupare a forței de muncă și de a recruta angajați cu competențe corespunzătoare;

Joi, 12 mai 2011

34. recunoaște că creșterea economică și inovarea se sprijină în mare măsură pe IMM-urile cu spirit întreprinzător; subliniază că ar trebui acordată mai multă atenție sprijinirii dezvoltării spiritului întreprinzător la toate nivelurile de educație și formare, prin aplicarea în ciclul de educație secundară a unor metode inovatoare cum ar fi miniîntreprinderile reale; subliniază importanța sprijinirii dezvoltării competențelor manageriale și a celor din domeniul tehnologiilor digitale de care au nevoie micile întreprinderi pentru a înregistra succese în mediul comercial actual;

35. solicită Comisiei și statelor membre să dezvolte și să promoveze inițiative care să sprijine o mai bună identificare și prognozare a necesităților IMM-urilor în materie de competențe, în special pentru a le permite să funcționeze într-un mod mai durabil și să dezvolte strategii pentru educarea spiritului întreprinzător și pentru formare profesională bazate pe bunele practici din statele membre;

36. solicită Comisiei să acorde Programului Erasmus pentru tineri întreprinzători statut permanent și un buget suficient, pe baza rezultatelor foarte încurajatoare ale acțiunii pregătitoare, deși aceasta se desfășoară încă la scară redusă;

Utilizarea eficientă a resurselor

37. salută recunoașterea de către Comisie a faptului că IMM-urilor le revine un rol esențial în tranziția către o economie bazată pe utilizarea eficientă a resurselor; consideră că realizarea obiectivelor privind utilizarea eficientă a resurselor impune o abordare bazată pe lanțul valoric; prin urmare, invită Comisia să înființeze proiecte și activități sectoriale coordonate de IMM-uri, care să aibă ca scop identificarea posibilităților inovării pentru utilizarea eficientă a resurselor în cadrul lanțului valoric și al lanțului de aprovizionare;

38. salută propunerea Comisiei privind adoptarea unui plan de acțiune privind ecoinovarea; solicită să fie adoptate măsuri ambițioase care să sprijine IMM-urile în adoptarea unor soluții ecoinovatoare la toate etapele lanțului valoric, inclusiv la etapa conceperii; consideră că este necesar să fie majorate fondurile destinate inițiativelor din acest domeniu, de exemplu prin intermediul viitorului PIC, dar și prin utilizarea focalizată a fondurilor structurale; invită Comisia să prezinte un raport bianual cu privire la progresele realizate de statele membre în ceea ce privește sprijinirea IMM-urilor pe calea ecoinovării;

39. atrage atenția asupra potențialului IMM-urilor de a realiza economii de energie, întrucât numai 24 % din IMM-uri sunt în prezent implicate activ în acțiuni de reducere a impactului lor asupra mediului; subliniază că aplicarea unor măsuri rentabile de eficiență energetică ar ajuta IMM-urile să își reducă facturile energetice și să își sporească capacitatea de reinvestire; consideră că este foarte necesar de a promova îmbunătățirea „alfabetismului în domeniul reducerii emisiilor de carbon” în rândul întreprinzătorilor mici și mijlocii; subliniază că, în timp ce pentru fiecare IMM există cel puțin un consultant financiar disponibil, foarte puțini experți oferă recomandări IMM-urilor în materie de economii de energie și eficiență energetică;

40. constată creșterea în toate statele membre a comerțului ilegal cu produse contrafăcute și piratate importate din țări terțe care periclitează competitivitatea IMM-urilor europene;

*

* *

41. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Joi, 12 mai 2011

O Uniune a inovării: Transformarea Europei pentru o lume post-criză

P7_TA(2011)0236

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la inițiativa „O Uniune a inovării: Transformarea Europei pentru o lume post-criză” (2010/2245(INI))

(2012/C 377 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2010, intitulată „Inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020: O Uniune a inovării” (COM(2010)0546),
- având în vedere articolul 179 paragraful 1 din TFUE conform căruia „(1) Uniunea are ca obiectiv consolidarea bazelor sale științifice și tehnologice, prin crearea unui spațiu european de cercetare în care cercetătorii, cunoștințele științifice și tehnologiile să circule liber, și favorizarea creșterii competitivității sale, inclusiv în industrie, precum și promovarea activităților de cercetare considerate necesare în temeiul altor capitole din tratate”,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 noiembrie 2010 referitoare la parteneriatele europene pentru inovare în cadrul inițiativei emblematică „O Uniune a inovării” ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010, intitulată „Europa 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii”(COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 ianuarie 2011, intitulată „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor - inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020” (COM(2011)0021),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 mai 2010, intitulată „O agendă digitală pentru Europa” (COM(2010)0245),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 martie 2011, intitulată „Foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050” (COM(2011)0112),
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2011 referitoare la o politică industrială pentru era globalizării ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la revizuirea politicii comunitare în materie de inovare într-o lume în schimbare ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 iunie 2010 referitoare la UE 2020 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 noiembrie 2010 referitoare la simplificarea implementării programelor-cadru de cercetare ⁽⁵⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 4 februarie 2011 privind inovarea,
- având în vedere concluziile celei de-a 3049-a reuniuni a Consiliului Competitivitate din 25 și 26 noiembrie 2010 privind o Uniune a inovării pentru Europa,
- având în vedere concluziile celei de-a 3035-a reuniuni a Consiliului Competitivitate din 12 octombrie 2010 privind „creșterea atractivității programelor de cercetare și inovare ale UE: provocarea simplificării”,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0398.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0093.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0209.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0223.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0401.

Joi, 12 mai 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2010, intitulată „O politică industrială integrată pentru era globalizării: atribuirea celui mai important rol competitivității și viabilității” (COM(2010)0614),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2010, intitulată „Contribuția politicii regionale la creșterea inteligentă în Europa 2020” (COM(2010)0553),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 septembrie 2009, intitulată „Pregătiri pentru viitorul nostru: dezvoltarea unei strategii comune pentru tehnologiile generice esențiale în UE” (COM(2009)0512),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 martie 2009, intitulată O strategie europeană pentru cercetare-dezvoltare și inovare în domeniul tehnologiilor informației și ale comunicațiilor: este momentul să ridicăm ștacheta (COM(2009)0116),
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „Eliberarea potențialului industriilor culturale și creative”,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 februarie 2011, intitulată „Revizuirea «Small Business Act» pentru Europa” (COM(2011)0078),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 februarie 2007, intitulată „Informațiile științifice în era digitală: acces, diseminare și păstrare” (COM(2007)0056),
 - având în vedere raportul intitulat „Promovarea modelelor de afaceri inovatoare cu avantaje pentru mediu” din noiembrie 2008, realizat în numele Comisiei Europene,”
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Comisiei pentru dezvoltare regională, Comisiei pentru cultură și educație și Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0162/2011),
- A. întrucât în temeiul articolului 179 alineatul (2) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea încurajează „întreprinderile, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii, centrele de cercetare și universitățile, în eforturile lor de cercetare și dezvoltare tehnologică de înaltă calitate; aceasta susține eforturile de cooperare ale acestora, urmărind, în special, să permită cercetătorilor să coopereze liber, dincolo de frontiere, iar întreprinderilor să exploateze pe deplin potențialul pieței interne, îndeosebi prin deschiderea achizițiilor publice naționale, prin definirea normelor comune și prin eliminarea obstacolelor juridice și fiscale din calea acestei cooperări.”,
- B. întrucât accelerarea cercetării și a inovării nu numai că este esențială în vederea atingerii unui model economic durabil și competitiv și pentru crearea unor locuri de muncă sigure în viitor, ci va și genera soluții pentru marile provocări comune societale cu care se confruntă societatea europeană, și anume:
- schimbările demografice actuale: o societate pe cale de îmbătrânire, populația lumii în creștere (hrană, sănătate, prevenirea bolilor), urbanizare, coeziune socială și migrație;
 - tranziția la gestionarea durabilă a resurselor (biologice și nebiologice): schimbările climatice, energia din surse regenerabile, eficiența energetică, eficiența resurselor, deficitul de apă, inundațiile și eforturile de a asigura și de a înlocui materiile prime critice;
 - o bază economică solidă, stabilă, echitabilă și competitivă: redresare economică, exploatarea unei societăți bazate pe cunoaștere și creșterea competitivității UE și a ocupării forței de muncă;

Joi, 12 mai 2011

- C. întrucât cheia pentru stimularea inovării constă în:
- a pune pe primul loc creativitatea cetățenilor și capitalul uman, adaptabilitatea întreprinderilor și a antreprenorilor, obiceiurile de consum și răspunsurile la idei noi;
 - un cadru de reglementare pe termen lung, stabil, simplu și transparent, care să susțină inovarea;
 - acces mai bun la posibilități diversificate de finanțare la diferitele niveluri ale ciclului inovării (în special pentru IMM-uri);
 - mobilizarea și stimularea investițiilor din sectorul privat;
 - o cooperare fructuoasă între institutele de educare și de cercetare, inclusiv Organizațiile de Cercetare și Tehnologie (OCT), întreprinderi, guverne și cetățeni, inclusiv prin înființarea de platforme de colaborare și de instrumente precum rețele deschise, standarde deschise, abordări de tip cluster pentru schimbul de cunoștințe și idei;
 - asigurarea implicării tuturor actorilor relevanți în procesul decizional;
 - furnizarea unor instrumente mai eficiente în vederea protejării proprietății industriale în contextul globalizării și al digitalizării economiei,
- D. întrucât asumarea de riscuri reprezintă o condiție prealabilă necesară pentru a asigura succesul inovațiilor;
- E. întrucât, în vederea menținerii competitivității europene, este necesară o schimbare a mentalității pentru a îmbunătăți spiritul antreprenorial european și potențialul de inovare; întrucât trebuie efectuate modificări pentru a încuraja asumarea de riscuri și a îmbunătăți condițiile pentru înființarea de întreprinderi inovatoare și pentru antreprenori;
- F. întrucât, din perspectiva contextului economic global, Uniunea Europeană trebuie să adopte o atitudine ofensivă și o poziție fermă de lider în privința competitivității, UE trebuind, prin urmare, să investească într-o explozie de inovare;
- G. întrucât Europa are nevoie de un sistem de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală modern, accesibil și funcțional pentru a promova inovarea și a ne consolida competitivitatea;
- H. întrucât sistemul de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală reprezintă o condiție majoră pentru cercetarea, dezvoltarea și inovarea bazate intensiv pe capital;
- I. întrucât cea mai bună ocazie de a consolida inovarea în Europa în ceea ce privește drepturile de proprietate intelectuală este crearea unui brevet european;
- J. întrucât un sistem modern de mărci comerciale al Uniunii este esențial pentru protejarea valorilor pe care le reprezintă investițiile făcute de companiile europene în concepție, creație și inovare;
- K. întrucât alocarea a 3 % din PIB-ul UE până în 2020 pentru cercetare și dezvoltare ar putea crea 3,7 milioane de locuri de muncă iar PIB-ul anual ar putea crește cu aproape 800 milioane EUR până în 2025;
- L. întrucât doar 30 % din cercetătorii europeni sunt femei și doar 13 % din șefii Institutelor Europene de cercetare sunt femei,

Joi, 12 mai 2011

O abordare integrată și interdisciplinară

1. salută inițiativa emblematică „O Uniune a inovării”, care este cea mai importantă și cea mai precisă tentativă comunitară de până acum de a introduce o politică europeană strategică, integrată și orientată spre întreprinderi în domeniul inovării, care să vină în completarea eforturilor statelor membre, prin care inovația este orientată și progresul este monitorizat la cel mai înalt nivel politic, și al cărei succes, cu toate acestea, depinde de cooperarea deplină a statelor membre și de punerea sa în aplicare de către acestea, inclusiv prin sprijinul lor financiar și o consolidare fiscală inteligentă, care acordă prioritate cheltuielilor durabile favorabile creșterii economice în domenii cum ar fi inovarea, cercetarea și educația, prin care obiectivele comune de inovare direcționează politicile acestora în toate domeniile relevante; salută abordarea strategică a Consiliului European în cadrul reuniunii sale din 4 februarie 2011;
2. sprijină inițiativa „O Uniune a inovării” ca un pilon esențial al dezvoltării economice, sociale și culturale a UE, în special în ceea ce privește accesul egal la educație la toate nivelurile, pe bază de incluziune, inclusiv la educația și formarea profesională;
3. solicită un concept larg de inovare, care să se focalizeze pe impact și care să meargă dincolo de inovarea tehnologică și orientată spre produs, să implice toate părțile interesate, în special întreprinderile, și care să evidențieze diversele roluri de catalizator al cetățenilor, permițând în același timp o schimbare de mentalitate; reamintește faptul că inovarea reprezintă aplicarea cu succes a ideilor în practică și este orientată către produse, procese, servicii, evoluții, sisteme sau structuri organizaționale; sugerează Comisiei să prezinte o definiție a inovației;
4. consideră că inovația în toate domeniile cunoașterii și activității economice și sociale trebuie să fie ghidată de interesul public, îmbunătățirea calității vieții, promovarea bunăstării sociale și conservarea mediului și a echilibrului natural;
5. consideră că, întrucât inovarea este un concept complex, eforturile în materie de inovații non-tehnologice trebuie consolidate și că, în acest context, ar trebui diseminate cele mai bune practici în ceea ce privește astfel de inovații, iar normele și condițiile care reglementează accesul la finanțarea UE ar trebui precizate pe baza unei abordări deschise și atotcuprinzătoare;
6. solicită o diferențiere a „inovării originale”, care semnifică elaborarea pentru prima dată a unui produs, serviciu, proces sau a unor mișcări care nu se regăsesc pe piață, de îmbunătățirile sau modificările comerciale aduse unui produs, serviciu, proces sau unor mișcări disponibile deja pe piață;
7. consideră că inovarea socioeconomică trebuie definită într-un mod precis, însă totodată și flexibil, deoarece în multe cazuri nu se concretizează într-un produs sau în aplicarea unei soluții tehnice, ci într-o serie de modificări tehnice și de gestionare instituționale interconectate, pe termen lung, care constituie un proces;
8. subliniază faptul că în cadrul inițiativei „O Uniune a inovării” trebuie să se acorde prioritate obiectivelor stabilite în Strategia Europa 2020, Strategia energetică pentru Europa 2011-2020, Inițiativa „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor”, Inițiativa privind materiile prime, Strategia energetică pentru Europa 2011-2020, precum și stabilirii reperului pentru Foaia de parcurs privind energia 2050 și Foaia de parcurs a UE pentru o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050;
9. subliniază faptul că internaționalizarea și inovarea sunt factori-cheie ai competitivității externe și ai creșterii economice și sunt esențiali pentru obiectivele strategice ale UE 2020;
10. subliniază importanța tehnologiilor care respectă clima, eficiente din punct de vedere energetic și axate pe sursele regenerabile de energie în tranziția către o economie mondială sustenabilă; recunoaște că UE deține o poziție de lider în numeroase sectoare-cheie ale producției industriale caracterizate prin eficiența utilizării resurselor și respectarea climei; invită Comisia să definească strategii pentru internaționalizare și inovare în aceste sectoare;
11. recunoaște faptul că lupta împotriva schimbărilor climatice și eforturile întreprinse pentru asigurarea eficienței energetice și a dematerializării producției industriale necesită o politică activă în ceea ce privește diseminarea noilor tehnologii la nivel mondial;

Joi, 12 mai 2011

12. subliniază că protecția mediului, sănătatea publică și siguranța alimentară, precum și combaterea schimbărilor climatice, sunt printre domeniile cu cea mai acută nevoie de consolidare a eforturilor de inovație, implicând îmbunătățirea bazei științifice și tehnologice existente; subliniază faptul că viitoarele programe de cercetare și inovare ale UE vor trebui să țină seama de domeniile respective într-un mod corespunzător; în acest scop, subliniază nevoia de adoptare a unei abordări intersectoriale bazate pe reziliența ecosistemelor;
13. observă că fragmentarea pieței în sectoarele cultural și creativ se datorează în parte și diversității culturale și preferințelor lingvistice ale consumatorilor;
14. salută accentul pus de Comisie asupra marilor provocări societale și subliniază faptul că inovarea și cercetarea sunt necesare pentru a crește productivitatea resurselor, precum și folosirea și înlocuirea lor durabilă, simultan cu identificarea unor modalități noi de sporire a eficienței utilizării resurselor și a consumului de energie;
15. atrage atenția asupra faptului că restrângerea priorităților în domeniul inovațiilor la un număr limitat de sectoare ar trebui evitată, pentru a nu se pierde, pe termen lung, un potențial valoros de inovare;
16. consideră că inovarea poate juca un rol important în consolidarea coeziunii sociale prin îmbunătățirea calității serviciilor furnizate și că, prin urmare, ar trebui instituite programe specifice de formare profesională;
17. subliniază faptul că, în cadrul unei economii de piață, inovarea nu vizează exclusiv soluționarea provocărilor societale majore, ci, de asemenea, joacă un rol extrem de important în vederea fabricării de produse atractive și ușor de utilizat de către consumatori în domeniul activităților destinate petrecerii timpului liber, precum și în cel tehnologic, industrial, cultural și de divertisment; subliniază că există o piață internațională vastă a produselor de înaltă tehnologie destinate activităților întreprinse în timpul liber (telefoane inteligente, tablet PC, console de jocuri, dispozitive portabile destinate activităților de recreație etc.), precum și o piață mondială pentru rețele sociale și servicii online inovatoare, în cadrul căreia întreprinderile europene joacă un rol neglijabil;
18. subliniază importanța inițiativelor emblematice „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor” și „Politica industrială”, precum și a eforturilor de decuplare a creșterii economice de utilizarea resurselor prin sprijinirea tranziției către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, bazate pe cunoaștere, prin creșterea gradului de utilizare a surselor regenerabile și durabile de energie, dezvoltarea de tehnologii de reducere a emisiilor de carbon și de utilizare mai eficientă a resurselor și dezvoltarea transportului durabil, crescând, în același timp, competitivitatea întreprinderilor europene;
19. reamintește că lumea digitală și TIC sunt motoare ale inovării și că, prin urmare, accesul la banda largă este o condiție preliminară esențială, de asemenea pentru toate parteneriatele europene pentru inovare (PEI), dat fiind că îmbunătățesc gradul de cooperare și de participare a cetățenilor; în acest sens, solicită Comisiei și statelor membre să accelereze implementarea internetului de mare viteză, precum și promovarea e-inițiativelor, asigurând executarea rapidă a agendei digitale a UE;
20. invită Comisia să acorde atenția cuvenită tehnologiilor care stau la baza sistemelor „mai inteligente” și durabile, care permit întreprinderilor să dezvolte servicii receptive în timp real, în domenii diversificate precum transportul și logistica, construcțiile și gestionarea facilităților, distribuirea energiei, telecomunicațiile și serviciile financiare;
21. subliniază faptul că succesul politicii de inovare și de cercetare depinde de:
 - orientarea strategică, dezvoltarea, proiectarea și punerea în aplicare a tuturor politicilor și măsurilor, cu scopul de a contribui la inovarea din Europa și a o consolida (prin, de exemplu, educație și formare, servicii de consiliere, piața forței de muncă, piața unică, gestionarea corectă a drepturilor de proprietate intelectuală, infrastructură, instrumente fiscale, politica industrială, achiziții publice și comerț, interacțiuni inovatoare comune între întreprinderi de servicii și de producție, cu accent special pe IMM-uri);

Joi, 12 mai 2011

- o cooperare multidisciplinară și un sprijin (financiar) bine coordonate la nivelul UE, al statelor membre și la nivel regional și local;
- implicarea maximă a tuturor actorilor relevanți, de exemplu, IMM-uri, industrie, universități, institute de cercetare, OCT, guverne, organizații ale societății civile și parteneri sociali, inclusiv urmărirea unor potențiale noi forme de cooperare productive între instituțiile de cunoaștere și industrie;
- coordonarea, corelarea și sinergia între diferitele domenii de politică, măsuri și instrumente, astfel încât să se prevină fragmentarea și suprapunerea care rezultă din eforturile necoordonate în materie de cercetare și inovare;
- crearea unui mediu pozitiv de reglementare pentru produsele inovatoare pentru a asigura adaptarea la nevoile pieței;
- metodologii și procese de evaluare a politicilor, inclusiv grupuri de evaluare *inter pares* și diseminarea experimentelor reușite;

subliniază faptul că obiectivul principal al politicii „O Uniune a inovării” ar trebui să fie facilitarea coordonării politicilor și coerenței în rândul diferitelor instrumente ale acestora și să creeze sinergii cu privire la politica de inovare prin adoptarea unei abordări cu adevărat globale concentrate asupra marilor provocări societale;

22. subliniază necesitatea de a transforma politica UE în materie de comerț și inovare într-un instrument autentic pentru crearea de locuri de muncă, eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă la nivel mondial; este ferm convins că este indispensabil să existe o consecvență între aspectele interne și cele externe ale politicilor UE, precum și că elaborarea unei noi politici comerciale trebuie să fie în armonie cu o politică industrială și în domeniul inovării solidă și cu un potențial de creare de locuri de muncă, pentru a asigura creșterea economică și, totodată, pentru a crea locuri de muncă mai multe și mai bune;

23. evidențiază relația inițiativei emblematice „O Europă a inovării” cu analiza anuală a creșterii economice, ca un instrument esențial pentru cooperarea consolidată, care arată evoluția anuală în statele membre;

24. solicită Comisiei să dezvolte un sistem integrat de indicatori ținând seama de diversitatea sistemelor economice existente din statele membre și implicând întreprinderile pentru a permite o mai bună monitorizare și evaluare a progreselor și a impactului măsurabil al politicilor și programelor în materie de inovare; solicită crearea unor infrastructuri de date fiabile care să ajute la monitorizarea evoluțiilor legate de finanțarea pentru cercetare; sprijină dezvoltarea „tabloului de bord” prin intermediul cooperării internaționale și printr-un sistem bazat mai mult pe indicatori și dovezi care să măsoare capacitatea de inovare a UE în termeni absoluți, folosind, în același timp, în mod inteligent resursele disponibile;

25. subliniază faptul că inovarea și creativitatea reprezintă procese care, într-o anumită măsură, pot fi cultivate, învățate și consolidate; îndeamnă, prin urmare, includerea într-o mai mare măsură a inovării și a creativității în cadrul sistemelor educaționale ale statelor membre ale UE; solicită recunoașterea și răspândirea bunelor practici privind programele educaționale și metodele de formare creative și inovatoare utilizate de statele membre;

26. subliniază rolul esențial pe care inovarea ecologică îl va juca în realizarea obiectivelor strategiei UE 2020; solicită, prin urmare, adoptarea unui plan de acțiune ambițios privind inovarea ecologică, care să propună măsuri de introducere a inovării ecologice în toate etapele lanțului de valori, inclusiv proiectarea, și creșterea fondurilor pentru inițiative în acest domeniu prin Programul pentru competitivitate și inovare;

27. consideră că, având în vedere faptul că inovarea este de obicei strâns legată de piață și că aceasta se dezvoltă prin canale neoficiale, UE ar trebui să își ajusteze metodele de evaluare a inovării pentru ca acestea să reflecte faptul că nu se pot utiliza aceleași criterii în vederea evaluării tuturor domeniilor;

Joi, 12 mai 2011

28. subliniază pericolul constituit de termenul „inovare” din cauză că acesta a devenit un clișeu uzat a cărui simplă utilizare repetată dă naștere unui sentiment de falsă satisfacție; simpla inovare nu reprezintă un remediu universal în vederea soluționării tuturor problemelor, iar acest concept nu poate fi invocat în mod arbitrar în vremuri de criză economică și socială; din contră, trebuie să existe un efort constant în cadrul sectorului public și privat sprijinit în mod activ de UE și statele membre ale acesteia prin strategii coerente educaționale, de cercetare, industriale, sociale și ecologice;

29. recunoaște importanța industriilor culturale și creative în contextul inovării, având în vedere că studiile dovedesc că întreprinderile care recurg într-o măsură proporțional mai mare la serviciile industriilor culturale și creative au o performanță semnificativ mai bună în materie de inovare;

30. consideră că principiul neutralității rețelei și standardele deschise reprezintă forța motrice a inovării;

Societatea bazată pe inovare și centrată pe cetățean

31. subliniază că cererile cetățenilor și angajamentul activ al întreprinderilor sunt motoare-cheie ale inovării; subliniază că înființarea unei societăți inovatoare trebuie, prin urmare, să se bazeze pe participarea cetățenilor săi, permițându-le acestora să își articuleze nevoile și potențialul creativ prin intermediul unei abordări ascendente și prin furnizarea unor soluții inovatoare care să îi permită fiecărui cetățean să contribuie la eficiența resurselor;

32. subliniază nevoia de a crea o cultură a învățării, curiozității și asumării de riscuri; solicită, prin urmare, Comisiei și statelor membre să depună eforturi susținute pentru a produce o schimbare de mentalitate către o gândire inovatoare și motivată de curiozitate și către asumarea de riscuri, precum și către o atitudine mai permisivă legată de eșecuri, prin încurajarea modelelor durabile de consum și promovarea activă a angajamentului cetățenilor și al întreprinderilor față de inovare și printr-un sistem de inovare deschisă; subliniază faptul că inovarea ca un proces care nici nu poate și nici nu ar trebui să fie direcționat în totalitate de către guverne și care necesită condiții favorabile care să permită suficientă flexibilitate pentru a sprijini evoluții neprevăzute;

33. consideră că progresul cunoașterii și al multiplelor sale aplicații nu exclude necesitatea unei evaluări deschise și participative a implicațiilor etice, sociale și politice ale acestor aplicații; atrage atenția asupra nevoii de a promova și difuza cultura științifică la nivelul publicului general;

34. consideră că trebuie adoptate măsuri în vederea sprijinirii inițiativelor care vizează promovarea dialogului științific și diseminarea rezultatelor în rândul unui public cât mai vast, pe lângă comunitatea științifică, crescând rolul societății civile în domeniul cercetării;

35. consideră că ar trebui acordată prioritate pentru încurajarea dezvoltării unei culturi a inovării la nivel regional, atât în rândul antreprenorilor, al tinerilor care urmează o formare profesională și al lucrătorilor, cât și al partenerilor care au influență asupra activităților din mediul de afaceri, precum factorii de decizie publici regionali, centrele de cercetare, grupurile de întreprinderi și organele de finanțare, care, în multe cazuri, nu sunt suficient de conștienți de capacitatea de inovare a întreprinderilor din regiunile lor, în special a IMM-urilor (inclusiv micro-întreprinderile și întreprinderile meșteșugărești);

36. subliniază faptul că o înțelegere adecvată a progresului științific și a consecințelor acestuia este esențială în cazul în care se urmărește implicarea publicului în eforturile depuse în vederea inovării; solicită intensificarea diseminării cunoștințelor științifice și tehnice; subliniază importanța procesului de învățare pe tot parcursul vieții și a măsurilor care vizează în mod specific grupurile de cetățeni ce beneficiază într-o mai mică măsură de acces la știință și tehnologie, în special comunitățile rurale;

37. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze dezvoltarea de modele economice durabile bazate pe inovare și creativitate care să creeze și să protejeze locuri de muncă de înaltă calificare în Europa;

38. subliniază importanța de a adopta o abordare ascendentă cu privire la inovare și promovarea unui mediu deschis pentru idei creative, astfel încât să se stimuleze creșterea productivității, să se acorde puteri angajaților și să se dezvolte soluții pentru nevoile sociale nesatisfăcute (cum ar fi incluziunea și imigrarea);

Joi, 12 mai 2011

39. solicită completarea finanțării inițiale curente cu noi mecanisme de finanțare cum ar fi concursurile cu premii sau premiile de stimulare a inovării pentru inventatorii europeni (individual sau în echipă) pentru a încuraja ideile și a recompensa invențiile, de exemplu în domenii importante din punct de vedere social, unde cunoașterea este creată în calitate de bun public; invită Comisia să analizeze dacă nu ar fi recomandabilă crearea unui proiect-pilot de sistem de recompensare în cadrul parteneriatului-pilot european de inovare în domeniul îmbătrânirii active;
40. subliniază că inovarea socială se referă la soluții noi și eficiente pentru necesitățile urgente, create de către indivizi sau organizații, cu un imperativ social, nu în mod necesar comercial; subliniază, de asemenea, faptul că inovarea socială reprezintă o oportunitate ca cetățenii, în orice rol, să își dezvolte mediul de lucru și de viață, ajutând, astfel, la consolidarea modelului social european;
41. subliniază rolul pe care îl joacă sectorul economiei sociale (cooperative, societăți de ajutor reciproc, asociații și fundații) în ceea ce privește inovarea socială, elaborând și punând în aplicare mijloace pentru satisfacerea nevoilor care nu sunt luate în considerare de piață și de formele convenționale de antreprenoriat;
42. consideră că Strategia pentru inovarea UE ar trebui să elibereze potențialul angajaților permițând, de asemenea, angajaților care nu fac parte din domeniul academic să participe la diferite tipuri de sisteme și proiecte de inovare a UE;
43. subliniază faptul că strategia „O Uniune a inovării” trebuie să recunoască importanța ideilor, a sugestiilor și a competențelor angajaților obișnuiți atunci când vine vorba de inovare; o serie de studii indică faptul că inovarea realizată de angajați nu este benefică doar pentru întreprindere, ci și pentru satisfacția la locul de muncă și, dacă este realizată corect, constituie un lucru care, de fapt, poate reduce stresul;
44. solicită autorităților UE, naționale, regionale și locale să lanseze proiectul-pilot și să promoveze cercetarea în domeniul inovațiilor sociale, precum și să furnizeze fonduri publice în sprijinul acesteia, precum și să realizeze parteneriate public-privat care ar putea servi drept bază pentru viitoarele activități din domeniu; subliniază faptul că inovarea socială ar trebui să fie inclusă în programele de finanțare și de sprijin, cum ar fi Fondul social european, programele-cadru (PC) și Programul-cadru pentru competitivitate și inovație (CIP);
45. subliniază importanța cercetării în domeniul medical, care, corelată cu aplicații inovatoare, va contribui la creșterea economică și la bunăstare într-o societate în curs de îmbătrânire; sprijină o cooperare strânsă între departamentele de cercetare ale universităților și industria medicală pentru a crea produse și servicii de care cetățenii UE vor avea mare nevoie în următorul deceniu;
46. solicită Comisiei să mobilizeze resursele Cadrului strategic comun pentru cercetare și inovare în UE pentru a garanta implementarea durabilă a infrastructurilor de cercetare în domeniul științelor medicale și biologice ca serviciu public de cercetare și dezvoltare, astfel încât să se asigure sporirea calității vieții cetățenilor, aceasta fiind o modalitate de a progresa în direcția unei societăți bazate pe cunoaștere, capabile să facă față provocărilor sociale din Europa;
47. consideră că punerea unui accent mai puternic pe politica în materie de inovare reprezintă o șansă de modernizare și consolidare a serviciilor publice atât în sectoarele existente, cât și în sectoarele emergente, într-o serie amplă de domenii ale vieții economice și sociale, stimulând astfel calitatea și eficiența, crearea de locuri de muncă, combaterea sărăciei și a excluderii sociale, precum și coeziunea economică, socială și teritorială;
48. consideră că o mai bună coordonare a eforturilor în domeniul STI nu ar trebui să însemne lipsa sau reducerea investițiilor în capacitatea științifică a anumitor state membre sau regiuni în detrimentul altora; consideră că, mai degrabă, ar trebui să implice investiții în dezvoltarea unei baze STI sigure și solide în diferitele țări și regiuni, care să țină seama de caracteristicile și nivelurile de dezvoltare ale acestora în vederea promovării unor sinergii benefice și a unei cooperări profitabile;

Joi, 12 mai 2011

49. subliniază importanța modernizării sistemului educațional; invită statele membre să ia măsuri pentru îmbunătățirea competențelor și formării antreprenoriale și cantitative ale europenilor (tineri) prin încorporarea antreprenoriatului, a creativității și a inovării în toate domeniile educației și prin îmbunătățirea capitalului uman care le permite să joace un rol activ în inovare, cum ar fi prin intermediul programului Comisiei „Erasmus pentru tineri antreprenori”, protejând, în același timp, artizanatul ca sursă de inovare;

50. invită Comisia să coopereze mai îndeaproape cu statele membre în vederea elaborării unor prognoze pe termen mediu și lung cu privire la competențele căutate pe piața locurilor de muncă și să încurajeze parteneriatele dintre universități și sectorul întreprinderilor pentru a favoriza intrarea tinerilor pe piața forței de muncă, contribuind în același timp la crearea unei societăți inovatoare, bazate pe cunoaștere, la dezvoltarea cercetării aplicate și la crearea unor mai bune perspective de angajare pentru absolvenți;

51. consideră că în perioadele de criză este esențial ca tinerii să fie atrași spre tipurile noi de locuri de muncă disponibile și să se asigure că programele de calificare promovează accesul tinerilor la piața muncii, astfel încât aceștia să poată profita pe deplin de potențialul de creare de locuri de muncă, pentru a combate rata ridicată a șomajului în rândul cetățenilor cu vârsta de sub 25 de ani și pentru a profita de competențele tinerei generații în ceea ce privește utilizarea noilor tehnologii;

52. solicită să se depună eforturi pentru remedierea lacunelor legate de competențele în domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii; subliniază importanța creșterii calității nivelului de formare, a îmbunătățirii accesului la învățarea de-a lungul vieții și la formarea profesională, a promovării formării continue a salariaților și a asigurării unor forme de acces și de organizare a unor inițiative incluzive și nediscriminatorii față de femei; consideră totuși că aceste măsuri ar trebui destinate în primul rând lucrătorilor care efectuează munci mai slab calificate față de situația de până acum, care își pot pierde locul de muncă în urma introducerii de noi tehnologii și care pot fi disponibilizați pentru că nu posedă competențele cerute de restructurare și reconversie; reamintește, de asemenea, necesitatea dezvoltării depline a tuturor activităților de formare, la toate nivelurile de formare pentru a încuraja creativitatea, capacitatea de inovare și spiritul de antreprenariat;

53. subliniază importanța ridicării nivelului învățării de-a lungul vieții și a dezvoltării de activități de formare pentru toți în scopul de a întări inovarea ecologică și antreprenoriatul și de a garanta că forța de muncă își poate adapta competențele la nevoile pieței muncii într-o economie mai durabilă, fondată pe concepte de formare bazate pe competențe; invită statele membre, angajatorii și angajații să recunoască gestionarea competențelor, formarea și învățarea pe tot parcursul vieții în ceea ce privește inovarea ca responsabilitate comună, astfel cum s-a stabilit în acordul-cadru încheiat de partenerii sociali privind învățarea pe tot parcursul vieții din 2002;

54. pune în evidență faptul că, având în vedere deficitul de studenți în învățământul superior, trebuie luate măsuri pentru a se asigura că studenții nu abandonează studiile sau că nu sunt limitați în alegerea instituției de învățământ de motive financiare și că, prin urmare, este necesar să se continue promovarea accesului la împrumuturile bancare care pot fi parțial finanțate de statele membre;

55. subliniază necesitatea de a descoperi inovatorii inactivi, în special în rândul IMM-urilor; subliniază rolul important al organizațiilor intermediare de a descoperi inovatorii inactivi, de a oferi stimulente, de a oferi consiliere și de a sprijini inovarea; consideră că aceste organizații ar trebui consolidate și că, pentru acestea, ar trebui elaborat un program destinat îmbunătățirii activităților de formare, a competențelor și a cunoștințelor de specialitate și, pe viitor, importanța modelelor de formare profesională cu dublu obiectiv pentru două profesii ar trebui să crească;

56. reamintește importanța dobândirii unei baze de competențe elementare și a unui bun nivel de cultură generală pentru o mai bună adaptare la mediul profesional; subliniază că, în acest context, învățarea limbilor străine este deosebit de importantă;

57. solicită statelor membre să creeze grupări de întreprinderi și condiții în care inovarea să fie accelerată și să sprijine dezvoltarea unui parteneriat mai puternic între instituțiile de învățământ și mediul de afaceri, atât la nivel național, cât și internațional, ținând seama, în același timp, și de nevoile întreprinderilor la elaborarea programelor de învățământ;

Joi, 12 mai 2011

58. consideră că elaborarea unor programe care să vizeze promovarea culturii științifice și tehnologice este indispensabilă în special în cadrul promovării inovației în toate domeniile;

59. susține propunerea Comitetului Regiunilor de a crea o „rețea virtuală de creativitate” accesibilă tuturor (întreprinderilor, autorităților locale și regionale, autorităților publice centrale, sectorului privat și cetățenilor), care să ofere consultanță, asistență și acces la capital de risc și la servicii tehnice; subliniază faptul că o rețea virtuală prezintă avantajul suplimentar de a oferi locuitorilor insulelor, regiunilor ultraperiferice, zonelor rurale, regiunilor montane și zonelor slab populate un acces mai ușor la consultanță de specialitate, la educație și informații, la asistență pentru întreprinderi și la consiliere financiară;

60. salută progresele substanțiale înregistrate de Comisie în ceea ce privește îmbunătățirea perspectivelor de carieră ale cercetătorilor și creșterea mobilității acestora în cadrul diferitelor sectoare de cercetare și la nivel transfrontalier; aceasta va contribui la asigurarea unui efectiv adecvat de cercetători și va consolida calitatea cercetării și inovării în UE; cercetătorii din UE ar trebui să poată beneficia de o formare adecvată, de condiții de carieră atractive și de eliminarea obstacolelor din calea mobilității;

61. constată că inovarea socială este o provocare în termeni de capital uman, în care sistemul universitar trebuie să joace un rol sporit prin educație, învățarea pe toată durata vieții, cercetare, inovare și antreprenoriat; subliniază importanța universităților mai deschise și modernizate, precum și necesitatea unei autonomii sporite a universităților în ceea ce privește definirea priorităților strategice și a propriului curs de acțiune ca răspuns la prioritățile societății;

62. subliniază, în vederea garantării unei integrări sporite a componentelor triumphiului cunoașterii, necesitatea de a promova politici de consolidare a cooperării între sistemele educaționale și lumea afacerilor prin dezvoltarea unor noi programe școlare și a unor noi programe doctorale;

63. invită Comisia să creeze o platformă digitală „Inovarea deschisă”, unde să poată fi publicate problemele de politică la nivelul întregii UE, iar cetățenii și părțile interesate din întreaga Europă să poată prezenta idei și soluții;

64. ia act de lacunele existente la nivelul universităților în ceea ce privește existența unei interacțiuni îmbunătățite și proactive cu sectorul de afaceri; invită Comisia să lanseze un nou program de formare și educație la nivel european a administratorilor universităților, a responsabililor de transferul tehnologic și a brokerilor profesioniști din domeniul tehnologiei și să prezinte orientări pentru profesionalizarea unor asemenea cariere în universități;

Simplificarea, defragmentarea, finanțarea și standardizarea

65. subliniază faptul că sectoarele mai tradiționale de cheltuieli ale UE sunt asociate costuri de oportunitate importante și evidențiază nevoia de aliniere a priorităților strategice ale UE 2020 cu politica bugetară; prin urmare, solicită alocarea unei părți mai mari din bugetul UE domeniului inovării și al cercetării și dezvoltării;

66. subliniază cuantumul comparativ redus al bugetului UE pentru cercetare, dezvoltare și inovare, în comparație cu bugetele statelor membre care reprezintă cea mai mare parte a finanțării pentru cercetarea publică; prin urmare, solicită ca un mai mare accent să fie pus pe instrumentele de finanțare cu efect stimulator asupra cheltuielilor naționale în domeniul cercetării, asupra investițiilor private și finanțării din partea BEI, pentru promovarea coordonării eforturilor și stimularea investițiilor în vederea atingerii obiectivelor europene;

67. invită Comisia să combine regimurile existente de ajutor și structurile de sprijin în vederea orientării către un sistem simplu și accesibil de accelerare a inovării, să se concentreze asupra marilor provocări sociale și să împiedice în mod activ fragmentarea și birocrăția;

68. invită Comisia să evalueze sistemele și structurile existente în materie de sprijinire și ajutor și să creeze un „ghișeu unic” în cooperare cu statele membre, și anume un ghișeu pentru servicii unde toate părțile interesate (în special IMM-urile inovatoare) - inclusiv administrațiile locale și regionale - pot obține informații și sprijin financiar sau pot fi puse în legătură cu potențiali parteneri;

Joi, 12 mai 2011

69. subliniază nevoia de susținere a IMM-urilor încă din prima etapă a procesului de inovare și până la sfârșit, astfel încât acestea să poată inova și să poată participa la programele europene de sprijin;
70. este în favoarea strategiilor de internaționalizare a clusterelor (grupurilor), axate pe stabilirea sistemelor adecvate de sprijin și orientare pentru IMM-uri;
71. subliniază nevoia ca respectivele clustere europene să devină mai vizibile și să fie mai eficiente în comunicarea succeselor și a rezultatelor lor; consideră că ar trebui înființată o platformă de servicii pentru IMM-urile inovatoare sub forma unei rețele între clustere, reunind diverse clustere și parcuri tehnologice din Europa și din lume (de exemplu, în zona Mării Mediterane);
72. subliniază că investițiile în cercetare și dezvoltare tind să scadă în perioadele de criză economică, chiar dacă s-a demonstrat că întreprinderile și statele membre care investesc cel mai mult în astfel de perioade sunt cele care beneficiază în cea mai mare măsură de avantajele comparative de piață;
73. solicită Comisiei să introducă un singur cadru de politică pentru sprijinirea și finanțarea inovării, care să stabilească norme uniforme, să creeze sinergii și să combine, acolo unde este posibil, programele de sprijin în domeniul cercetării, dezvoltării și inovării și să sprijine inovarea prin dirijarea către inovare a mai multor fonduri și prin încurajarea unei implicări mai mari în sectorul financiar; reamintește statelor membre că trebuie să își respecte angajamentul de a aloca veniturile obținute în cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii pentru finanțarea acțiunilor vizând clima, inclusiv a proiectelor de inovare;
74. invită Comisia să ia în considerare programele multifonduri pentru statele membre și regiunile care doresc să le utilizeze; consideră că acest lucru ar contribui la funcționarea mai integrată și mai flexibilă și ar spori eficacitatea interacțiunii între diferitele fonduri (fondurile structurale și Programele-cadru pentru cercetare și dezvoltare);
75. se alătură Consiliului în solicitarea unui nou echilibru între încredere și control, și între asumarea riscurilor și evitarea acestora, recunoscând faptul că inovarea și cercetarea sunt activități de mare risc, fără rezultate garantate;
76. atrage atenția asupra faptului că participanții la procesul de inovare sunt confrunțați cu proceduri și criterii de eligibilitate care diferă atât între programele europene, cât și între acestea și programele naționale; aceasta înseamnă birocrație, costuri mari, pierdere de timp și de oportunități; solicită Comisiei și statelor membre un angajament comun pentru implementarea unui proces de simplificare și convergență a procedurilor de selecție și a criteriilor de eligibilitate utilizate în spațiul european de cercetare și inovare;
77. solicită Comisiei Europene să prezinte Parlamentului European o evaluare externă a instrumentelor de inovare create în cadrul Celui de-al șaptelea program-cadru, cum ar fi platformele tehnologice și ITC, evaluare care să conțină activități, solicitări, proiecte de inovare și rezultate (dacă există), precum și contribuția economică obținută din fonduri publice și private;
78. repetă ideea că este nevoie de o creștere semnificativă a investițiilor în cercetare, dezvoltare și inovare, atât a celor private, cât și a celor publice, pentru ca industria UE să rămână lider tehnologic și să își mențină competitivitatea la nivel mondial în domenii precum transporturile și eficiența energetică; în plus, o finanțare publică sporită pentru domeniul cercetării, dezvoltării și inovării este necesară pentru stimularea investițiilor private;
79. solicită ca viitorul program-cadru să încurajeze utilizarea optimă a rezultatelor cercetărilor, corelându-le cu procesul de inovare prin extinderea sferei de acțiune a finanțării de proiecte, astfel încât să cuprindă etapele demonstrative și de prototip;
80. subliniază importanța unei mai bune asistențe în cadrul punerii în aplicare a politicilor și programelor care consolidează sinergiile din lanțul infrastructuri de cercetare și dezvoltare – inovare – creare de locuri de muncă;

Joi, 12 mai 2011

81. simplificarea, din punct de vedere administrativ și financiar, a procedurilor de finanțare publică, în special în programele-cadru ale UE, reprezintă o condiție prealabilă obligatorie pentru stabilitate, certitudine juridică a participanților și, prin urmare, pentru o mai mare participare la nivelul industriei;
82. reiterează faptul că programele-cadru ar trebui să sprijine în continuare cercetarea colaborativă în cadrul industriei, întrucât aceasta stimulează fondurile industriale și are un impact pozitiv asupra creării de inovații productive pe piața unică;
83. solicită menținerea unei baze ferme de excelență în cercetarea de bază, care să se fundamenteze pe succesul Consiliului European pentru Cercetare și care să mențină o bază solidă pentru inovarea și cercetarea științifică aplicată, prin crearea unei agenții de tipul CEC pentru inovare și cercetare aplicată, reunind structurile existente în mod adecvat;
84. consideră că inovarea și creativitatea sunt esențiale în vederea redresării economice a Uniunii și că nu ar trebui subestimată importanța transformării descoperirilor tehnologice și științifice ale Uniunii în noi bunuri și servicii;
85. reamintește faptul că inovarea reprezintă aplicarea cu succes a ideilor în practică și subliniază legătura fundamentală dintre inovare și piață; prin urmare, trebuie să fie disponibile instrumentele financiare adecvate pentru a sprijini introducerea de tehnologii, servicii sau procese de succes pe piața UE, în special a celor care se concentrează asupra marilor provocări societale;
86. consideră că în UE exploatarea comercială a rezultatelor cercetării este prea lentă sau insuficientă și recomandă crearea de incubatoare antreprenoriale care caută activ inovările și se află în contact cu învățământul superior și cu instituțiile de cercetare, a căror misiune este promovarea exploatării comerciale a rezultatelor cercetării, de exemplu prin contacte între întreprinderi sau prin acordarea de asistență pentru a găsi investitori providențiali („business angels”) sau capital inițial pentru crearea de noi întreprinderi;
87. subliniază că este necesar, pentru a stimula cererea și piața pentru produse inovatoare, să se promoveze inovarea prin crearea de noi oportunități de piață;
88. solicită Comisiei și statelor membre să definească și să pună în aplicare cadre politice în vederea stimulării accesului rapid al utilizatorilor la inovările valoroase din cadrul UE, garantând capacitatea reală a noilor inovări de a ajunge la potențialii utilizatori finali în intervale de timp rezonabile;
89. subliniază importanța diferențierii între inovare și cercetare; subliniază faptul că inovarea este un proces socioeconomic transversal complex, care implică eforturi în vederea creșterii cheltuielilor pentru C&D și sprijinirea IMM-urilor și a activităților de înaltă tehnologie și se concentrează asupra dezvoltării de sisteme integrate bazate pe caracteristicile și specificitățile diferitelor teritorii;
90. invită Comisia să stabilească relații mai strânse între instrumentele de finanțare și instrumentele de inovare legate de cerere și să direcționeze acest sprijin într-o măsură mai mare IMM-urilor și companiilor debutante care au nevoie de un acces rapid pe piețele internaționale sau ale UE; prin urmare, consideră că este necesar să se aprobe „norme de participare” clare și specifice, care să conțină măsuri pentru creșterea participării întreprinderilor mici și a microîntreprinderilor;
91. subliniază importanța programelor doctorale pentru inovarea europeană și propune dezvoltarea unui cadru european pentru programele de doctorat care să încurajeze învățarea pe toata durata vieții și implicarea întreprinderilor în susținerea, promovarea și utilizarea rezultatelor cercetării; solicită statelor membre eliminarea oricărui bariere legislative sau administrative care ar putea limita accesul celor interesați la programele de doctorat;
92. invită Comisia să ia în considerare programele multifond pentru statele membre și regiunile care doresc să le utilizeze; consideră că acest lucru ar contribui la funcționarea mai integrată și mai flexibilă și ar spori eficacitatea interacțiunii între diferitele fonduri (fondurile structurale și Programele-cadru pentru cercetare și dezvoltare);

Joi, 12 mai 2011

93. subliniază nevoia de susținere a unei arhitecturi financiare compozite, precum și a dezvoltării de noi mecanisme financiare, combinând, de asemenea, instrumente automate și instrumente pe bază de subvenții, în vederea încurajării investițiilor necesare pentru atingerea obiectivelor strategice de cercetare și dezvoltare;

94. salută propunerea Comisiei de a elibera, până în 2014, credite care să contribuie la creșterea și consolidarea finanțării din surse private, necesară promovării inovării în Europa;

95. recomandă modificarea mandatului BEI pentru a permite finanțarea proiectelor de inovare și cercetare cu un grad sporit de risc și aflate în legătură directă cu piața; în acest context, îndeamnă Comisia să extindă mecanismul instituit cu succes de BEI privind finanțarea riscurilor partajate (RSFF) prin:

— creșterea factorului de garantare a riscurilor;

— îmbunătățirea garanțiilor și împrumuturilor pentru companiile private sau instituțiile publice cu un profil de risc financiar mai ridicat în ceea ce privește activitățile acestora din domeniul CDI;

— injectarea unei sume suplimentare pentru investiții, în valoare de 500 de milioane EUR în 2011, crescând finanțarea actuală de la 1 miliard EUR la 5 miliarde EUR după 2013, și

— diversificarea tipului de structuri de partajare a riscurilor în vederea asigurării unui acces mai bun la finanțare pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri;

96. propune crearea unui fond european de finanțare pentru inovare în scopul de a stimula investițiile în IMM-urile inovatoare, prin partajarea riscurilor și mobilizând resurse private;

97. salută propunerea Comisiei de a defini investițiile specifice destinate companiilor debutante în domeniul inovării;

98. solicită Comisiei să deplaseze o proporție mai mare din cercetarea aflată în legătură directă cu piața, inclusiv proiectele demonstrative, către instrumentele de datorii și capitaluri proprii în viitoarele programe-cadru, care ar putea atrage mai mult capital privat, cum ar fi CIP, RSFF și FEL, precum și să ofere IMM-urilor accesul la acestea la nivel european; subliniază nevoia de a elimina diferențele la nivel de finanțare dintre companiile debutante (transfrontaliere);

99. subliniază că la conceperea instrumentelor de finanțare este nevoie de o mai bună înțelegere a caracteristicilor asociate dimensiunii companiilor, etapelor de dezvoltare și sectorului de activitate; solicită luarea unor măsuri urgente pentru eliminarea piedicilor din calea inovării din fazele inițiale prin îmbunătățirea accesului la finanțarea inițială, la finanțarea din partea investitorilor providențiali și prin mai multe finanțări și semifinanțări de capital propriu, atât la nivelul UE, cât și la nivel regional și local;

100. subliniază faptul că potențialul de dezvoltare al capitalului de risc din UE este departe de a fi realizat din cauza diferențelor dintre normele naționale și a sistemelor fiscale diferite; salută propunerea Comisiei de a asigura că, până în 2012, fondurile de capital de risc înființate în orice stat membru pot funcționa și investi liber în UE, creând, prin urmare, o adevărată „piață unică a capitalului de risc din UE”;

101. solicită îmbunătățirea continuă a instrumentelor și mecanismelor pentru îmbunătățirea accesului IMM-urilor la serviciile de cercetare și inovare (cum ar fi cupoanele pentru inovare) și la alte servicii bazate pe cunoaștere (modelare, evaluarea riscurilor etc.), care sunt esențiale pentru ca IMM-urile să se adapteze la inovare și să introducă soluții inovatoare pe piață;

102. subliniază beneficiile comerciale și cele aferente eficienței ecologice în ceea ce privește sistemele de servicii pentru produse și modelele de afaceri orientate către funcții și solicită Comisiei elaborarea unei strategii în acest domeniu;

Joi, 12 mai 2011

103. invită Comisia și statele membre să reevalueze întregul ecosistem al inovării, în vederea eliminării barierelor financiare și administrative inutile în domenii cum ar fi:

- accesul la împrumuturi și la alte posibilități și instrumente de sprijin financiar pentru universități și OCTuri;
- dezvoltarea activităților de transfer tehnologic pe baza valorizării proprietății intelectuale;

104. regretă că protocoalele de inovare sunt supuse unor procese de aprobare birocratice lungi care încetinesc inovarea, limitează competitivitatea pieței UE și îngreunează progresul cunoașterii științifice în cadrul comunității medicale, privând pacienții de eventualele beneficii;

105. subliniază importanța de a acorda prioritate, în cadrul dialogului cu cercetătorii, revizuirii Directivei privind studiile clinice în vederea garantării unui cadru de reglementare îmbunătățit pentru dezvoltarea de produse medicinale și pentru compararea tratamentelor alternative cu produse medicinale în cadrul cercetărilor clinice (conform concluziilor Consiliului privind inovarea și solidaritatea în domeniul produselor farmaceutice, adoptate la Bruxelles, la 6 decembrie 2010);

106. subliniază importanța majoră a utilizării noilor cunoștințe în vederea creării de modalități noi și mai bune de a preveni, descoperi și trata cancerul și în vederea promovării de mecanisme rapide pentru a pune aceste descoperiri la dispoziția pacienților;

107. subliniază importanța inovării în cadrul triunghiului cunoașterii și pune în evidență nevoia de dezvoltare a unei culturi a inovării în cadrul perspectivei financiare și a perspectivelor de după anul 2013;

108. invită statele membre, în strânsă colaborare cu regiunile, să utilizeze cât mai bine fondurile structurale destinate C&D&I în perioada curentă de finanțare, focalizându-se pe marile provocări societale, depunând eforturi pentru obținerea coeziunii în domeniul inovării și cercetării și aliniind prioritățile fondurilor structurale cu obiectivele UE 2020; solicită Comisiei și statelor membre să evite dublarea costisitoare a eforturilor prin promovarea unor strategii de specializare inteligente și mai bine orientate; consideră că regiunile ar trebui stimulate pentru a promova această arhitectură a specializării europene;

109. subliniază faptul că fondurile de coeziune alocate inovării rămân, în mare măsură, necheltuite din cauza cerințelor administrative neadecvate și a nevoii de fonduri corespunzătoare care nu sunt puse la dispoziție în perioade de restricții financiare; ia act de faptul că această situație contribuie la o mai mare diferență economică între statele membre, care stă la baza crizei actuale din zona euro; solicită reforme și raționalizarea fondurilor structurale, punerea acestora la dispoziție în scopul restructurării actorilor economici implicați, în special pentru IMM-uri;

110. consideră că stabilirea de etaloane și standarde s-a dovedit a fi o puternică forță motrice pentru promovarea inovării și a competitivității în diferite sectoare industriale; se alătură Consiliului în a invita Comisia să facă propuneri pentru a accelera, simplifica, reduce costurile aferente și moderniza procedurile de standardizare printr-o mai mare transparență și implicarea părților interesate, generând astfel un răspuns european mai rapid la evoluțiile inovatoare ale pieței mondiale; solicită Comisiei ia serios în considerare mecanismele inovatoare de succes, cum ar fi stabilirea de standarde deschise care integrează părțile interesate de-a lungul lanțului de valori;

111. subliniază faptul că standardizarea poate stimula inovarea și competitivitatea prin facilitarea accesului la piețe și prin interoperabilitate; încurajează Comisia să intensifice eforturile de promovare a includerii standardelor europene, în special în domeniul social și ecologic, în viitoarele acorduri de liber schimb;

112. subliniază, prin urmare, că toate strategiile legate de transformarea Europei în vederea adaptării la condițiile post-criză la nivel mondial trebuie să vizeze crearea de locuri de muncă sustenabile;

Joi, 12 mai 2011

113. îndeamnă Comisia Europeană să urmeze recomandările evaluării intermediare a Celui de-al șaptelea program-cadru (grupul de experți) atunci când solicită un moratoriu privind noile instrumente, care ar trebui luat în discuție până ce instrumentele existente au fost dezvoltate suficient și evaluate corespunzător; prin urmare, solicită o precauție deosebită pentru a evita confuzia datorată proliferării instrumentelor;

114. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului o evaluare externă privind instrumentele pentru inovare elaborate în cadrul Celui de-al șaptelea program-cadru, cum ar fi platformele tehnologice și inițiativele tehnologice europene comune (JETI); consideră că evaluarea ar trebui să analizeze activitățile, cererile de oferte, proiectele privind inovarea și rezultatele (dacă există), precum și contribuția economică a fondurilor publice și private;

115. solicită Comisiei, în lumina obiectivului din strategia 2020 de a acorda finanțare pentru cercetare și dezvoltare tehnologică în valoare de 3 % din PIB și recunoscând faptul că cercetarea și inovarea reprezintă singurele mijloace sigure de redresare economică în UE, să ia în considerare posibilitatea ca statele membre să stabilească un nivel minim obligatoriu intermediar pentru finanțarea acordată cercetării și dezvoltării tehnologice în valoare de aproximativ 1 % din PIB până în 2015;

116. atrage atenția asupra faptului că inovarea este esențială pentru dezvoltarea economică și că Uniunea Europeană are nevoie să recruteze aproximativ încă un milion de cercetători pentru a atinge obiectivul de a cheltui 3 % din PIB pentru cercetare și dezvoltare, astfel cum este prevăzut de Strategia Europa 2020; consideră că acest obiectiv poate fi realizat mai ușor prin creșterea substanțială a numărului de femei cercetătoare, care reprezintă numai 39 % din numărul cercetătorilor angajați în sectorul public și al învățământului superior și 19 % din cercetătorii din sectorul privat ⁽¹⁾;

117. sprijină obiectivul de a crește cu un milion numărul de cercetători în UE până în 2020 și observă că un efort de o asemenea amploare ar avea efecte semnificative de multiplicare în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, dar, în același timp, consideră că obiectivul este foarte ambițios și ar necesita stabilirea de obiective pentru fiecare țară în parte, precum și eforturi în consecință; constată că sectorul public nu dispune neapărat de fonduri suficiente pentru a realiza acest lucru; astfel, deși există o necesitate stringentă de a crește numărul de posturi de cercetători în instituțiile de învățământ superior și în institutele de cercetare publice, proporția cea mai mare de cercetători noi va fi angajată în sectorul privat; subliniază că ar trebui acordată atenție mai mare calităților inovatoare ale cercetărilor decât numărului acestora, precum și calității formării lor, diviziunii muncii în domeniul cercetării la nivel european și resurselor și calității cercetării;

118. salută sprijinul Comisiei pentru o inovare deschisă și în spirit de cooperare care va genera beneficii economice și sociale pe termen lung; aprobă, în acest sens, angajamentul Comisiei în ceea ce privește difuzarea, transferul și valorizarea rezultatelor cercetării, în special accesul liber la publicațiile și datele puse la dispoziție de cercetarea finanțată din fonduri publice; încurajează Comisia să găsească mijloacele necesare pentru îndeplinirea acestor obiective și subliniază rolul pe care Europeana îl poate juca în acest domeniu;

Piața unică și proprietatea intelectuală

119. subliniază faptul că piața unică europeană trebuie să fie finalizată urgent pentru toate bunurile și serviciile, inclusiv pentru produsele sanitare inovatoare, oferind astfel acces pentru 500 de milioane de consumatori; reiterează faptul că o mare provocare pentru piața unică europeană este fragmentarea legislațiilor și a proceselor de validare;

120. subliniază faptul că în anumite sectoare, precum sectorul medical, rezultatele cercetării au fost orientate spre inovare ori de câte ori acest lucru a fost posibil din punct de vedere științific și, prin urmare, consideră că pesimismul Comisiei cu privire la inovare este, în multe cazuri, nejustificat;

121. subliniază că practicile actuale de acordare a licențelor contribuie la fragmentarea pieței interne a UE; ia act de faptul că, deși s-au înregistrat progrese, nu i s-a dat curs în mod satisfăcător cererii consumatorilor de a beneficia de licențe multiteritoriale și pentru mai multe repertorii pentru utilizarea transfrontalieră și online;

⁽¹⁾ Comunicat de presă intitulat „She Figures 2009 – major findings and trends”, Comisia Europeană, 2009, <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

Joi, 12 mai 2011

122. reamintește că obiectivul UE este acela de a promova industriile culturale și creative, atât online, cât și offline, și consideră că ar trebui să se urmărească utilizarea la scară largă a licențelor europene, în conformitate cu cerințele pieței și ale consumatorilor, și că, în cazul în care obiectivul nu poate fi atins în scurt timp, ar trebui efectuată o evaluare aprofundată a legislației necesare pentru a face față tuturor obstacolelor potențiale în calea creării unei piețe europene interne efective, ținându-se seama inclusiv de principiul teritorialității;

123. salută revizuirea de către Comisie a sistemului de mărci comerciale al Uniunii și încurajează Comisia să se asigure că sunt luate măsurile necesare pentru a garanta că mărcile comerciale beneficiază de același nivel de protecție atât online cât și offline;

124. subliniază faptul că un sistem solid, echilibrat și bine pus în aplicare al drepturilor de proprietate intelectuală (DPI), care contribuie la o mai mare transparență și previne orice fragmentare, este una dintre condițiile-cadru esențiale pentru inovare; salută eforturile depuse de Comisie pentru a preveni transformarea DPI în obstacole în calea concurenței și a inovării; invită Comisia și să elaboreze o strategie cuprinzătoare - și, dacă este cazul, să prezinte inițiative legislative - în materie de proprietate intelectuală, care să echilibreze drepturile inventatorilor cu promovarea și utilizarea pe scară largă a accesului la cunoștințe și invenții;

125. îndeamnă Comisia să depună eforturi pentru a se asigura că IMM-urile pot utiliza în mod eficient drepturile de proprietate intelectuală și industrială;

126. consideră că Comisia ar trebui să țină cont de problemele specifice întâmpinate de IMM-uri în revendicarea drepturilor de proprietate intelectuală, conform principiului „gândeți mai întâi la scară mică” (Think Small First), statuat prin Legea întreprinderilor mici pentru Europa (Small Business Act for Europe), inter alia prin aplicarea principiului nediscriminării pentru IMM-uri;

127. este de opinie că punerea în aplicare funcțională a drepturilor de proprietate intelectuală stimulează și mai mult companiile să dezvolte produse inovatoare și, deci, conduce la creșterea gamei de bunuri și servicii aflată la dispoziția consumatorilor;

128. solicită introducerea unui brevet european unic și echilibrat; salută, în același timp, sprijinul larg din partea Consiliului pentru procedura de cooperare consolidată privind brevetul unic al UE cu începere din 2011;

129. subliniază faptul că trebuie adoptate brevetul unic european și statutul societății europene pentru a promova tranziția către comerțul extracomunitar; subliniază nevoia de a reduce costurile brevetului și ale drepturilor de proprietate intelectuală în UE, ținând seama de disparitățile economice existente între statele membre ale UE, pentru a le face mai competitive în comparație cu prețurile din SUA și Japonia;

130. solicită finalizarea Spațiului european de cercetare – obligație prevăzută în tratat - până în 2014, pentru ca UE să poată să păstreze și să atragă talentele de prin rang, să maximizeze mobilitatea cercetătorilor, să promoveze activitatea transfrontalieră a institutelor de cercetare și a institutelor tehnologice, precum și difuzarea, transferul și exploatarea rezultatelor cercetărilor; subliniază că, prin urmare, elaborarea unor mecanisme adecvate de finanțare va fi de importanță primordială;

131. subliniază necesitatea de a promova politici care încurajează cercetătorii să rămână în statele membre ale UE prin promovarea unor condiții atractive de muncă în instituțiile publice de cercetare;

132. consideră că o politică eficientă în domeniul inovării și creșterii economice trebuie, în mod inevitabil, să implice investiții în programe de cercetare care să faciliteze mobilitatea și schimburile între cercetători la nivel internațional și să consolideze cooperarea dintre sectorul științific și mediul de afaceri (acțiuni Marie Curie);

133. subliniază importanța creării, la nivel european și național, a unor stimulente și condiții favorabile pentru a promova participarea la studiile doctorale și la cercetarea inovatoare, pentru a preveni exodul valorilor și a permite UE să obțină beneficii substanțiale, consolidându-și competitivitatea prin activități de cercetare și studii avansate și inovative;

Joi, 12 mai 2011

134. solicită revizuirea rapidă a legislației privind marca comunitară și, în acest context, punerea în aplicare a măsurilor adecvate pentru a asigura același grad de protecție în medii atât online, cât și offline, a mărcilor comerciale;

135. salută propunerea Comisiei de a dezvolta o piață europeană a cunoașterii pentru drepturile la proprietatea intelectuală și acordarea de licențe până la sfârșitul anului 2011, inclusiv prin facilitarea accesului la brevetele neutilizate, printre altele prin încurajarea formării de platforme comune de brevete și de grupări de brevete;

136. îndeamnă Comisia să prezinte propuneri legislative necesare în vederea creării, până în 2015, a unei piețe digitale unice pe deplin funcționale, întrucât acest fapt ar îmbunătăți în mod semnificativ condițiile-cadru pentru inovare; subliniază faptul că inițiativele trebuie să fie ambițioase îndeosebi în domenii fundamentale, cum ar fi drepturile de autor, comerțul electronic, inclusiv politica privind protecția consumatorilor în materie de comerț electronic și utilizarea informațiilor din sectorul public;

137. invită Comisia și statele membre să plaseze realizarea pieței unice, inclusiv măsurile de promovare a unei piețe digitale unice, în centrul politicii inovării, întrucât acest fapt va reduce prețurile și va îmbunătăți calitatea pentru consumatori, va sprijini dezvoltarea de produse inovatoare, va stimula crearea de locuri de muncă în UE și va genera noi oportunități de creștere în cadrul piețelor de vârf;

138. subliniază faptul că, dacă ne îndreptăm spre o piață unică a inovării, trebuie stabilite modalități de evaluare a beneficiilor economice și sociale, directe și indirecte, pe termen lung și scurt;

Achizițiile publice

139. reamintește că achizițiile publice, reprezentând 17 % din PIB-ul anual al UE, joacă un rol important în cadrul pieței unice europene și în stimularea inovării;

140. îndeamnă statele membre să folosească strategic achizițiile publice pentru a soluționa provocările sociale, pentru a stimula inovarea, și să își direcționeze bugetul alocat achizițiilor publice către produse, procese și servicii inovatoare, durabile și eficiente din punct de vedere ecologic, luând în considerare faptul că este posibil ca cea mai ieftină ofertă să nu fie, în mod necesar, și cea mai viabilă din punct de vedere economic; solicită, prin urmare, Comisiei:

- să înlesnească, în cadrul propunerilor sale legislative, achizițiile publice care permit inovarea, inclusiv revizuirea oportunităților de achiziție înainte de comercializare;
- să introducă posibilități de utilizare a cofinanțării din partea UE, prin intermediul fondurilor structurale, ca stimulent pentru organismele locale și regionale din sectorul public;
- să publice orientări privind cele mai bune practici și programe de formare pentru factorii implicați în achizițiile publice la nivelul statelor membre, vizând dezvoltarea competențelor în ceea ce privește achizițiile publice complexe inovatoare și anterioare comercializării;

141. insistă asupra faptului că inovația trebuie să fie un element esențial al politicilor publice în domenii cum ar fi mediul, apa, energia, transportul, telecomunicațiile, sănătatea și educația; subliniază necesitatea promovării, difuzării și absorbției orizontale a inovației în sectorul public, în firmele private și, în special, în IMM-uri;

142. solicită Comisiei să sprijine eforturile sectorului public de a adopta metode inovatoare și să lanseze noul program de cercetare privind inovarea în sectorul public, de exemplu în domeniile e-guvernării, e-sănătății și licitațiilor online, și, de asemenea, să difuzeze cele mai bune practici în materie de administrație publică care vor reduce birocrăția și vor adopta politicile care pun cetățeanul în centrul atenției; subliniază importanța sectorului public pentru consolidarea încrederii publice în piața digitală internă;

Joi, 12 mai 2011

143. invită Comisia, statele membre și autoritățile locale și regionale să încurajeze practica achizițiilor online, îndeosebi a introducerii achizițiilor înainte de comercializare, inclusiv a achizițiilor comune și electronice, acordând totodată o atenție sporită respectării normelor de protecție a datelor, ca parte integrantă a strategiei de inovare a UE; în special, invită Comisia să clarifice și să simplifice normele aplicabile în cadrul revizuirii generale a cadrului juridic privind achizițiile publice și să permită autorităților contractante să utilizeze într-un mod mai transparent procedura achizițiilor înainte de comercializare; solicită, de asemenea, Comisiei și statelor membre să încurajeze includerea transparentă a unor veritabile criterii, bine specificate, în domeniul social, ecologic, al inovărilor și al comerțului echitabil în sectorul achizițiilor publice fără a submina angajamentul activ al IMM-urilor în procesul elaborării de soluții noi și inovatoare și al respectării regulilor aplicabile în materie de concurență;

144. constată faptul că IMM-urile inovatoare se confruntă, printre altele, cu probleme în ceea ce privește accesarea finanțării destinate internaționalizării și asigurării de credite pentru schimburile comerciale internaționale și subliniază nevoia de punere în aplicare de noi măsuri de sprijin pentru IMM-uri, în cadrul Small Business Act revizuit și al comunicării așteptate privind politica de comerț internațional și IMM-urile;

145. subliniază faptul că este nevoie de reciprocitate internațională în ceea ce privește accesul la piețele de achiziții publice, permițând astfel întreprinderilor din UE să concureze în condiții echitabile la nivel internațional;

146. insistă asupra nevoii de a se concentra în special asupra barierelor netarifare care, pe măsură ce tarifele sunt reduse progresiv sau eliminate, tind să devină principalul obstacol pentru comerțul internațional; consideră nejustificate toate obstacolele care rezultă din inconsecvența modului în care sunt puse în aplicare normele comerciale bilaterale și multilaterale; în schimb, consideră justificate toate obstacolele care rezultă din activitățile legitime de natură legislativă și administrativă legitimă ale autorităților publice și care nu au la bază măsuri comerciale, dar care au consecințe neintenționate asupra comerțului, și a căror eliminare trebuie să facă obiectul unor consultări și dezbateri publice;

147. recunoaște faptul că transferul de tehnologii în scopul dezvoltării și al îndeplinirii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului trebuie să constituie un aspect important al politicii comerciale europene, însă recunoaște că transferul de cunoștințe specializate cu privire la înaltele tehnologii din UE către țările terțe ar trebui să fie monitorizat de către Comisie și monitorizat de către aceasta pentru a asigura o mai bună informare privind modelele de inovare și evoluțiile viitoare din acest domeniu și pentru a se evita concurența neloială;

148. subliniază rolul important pe care îl pot juca IMM-urile în cazul în care normele privind achizițiile publice sunt concepute cu cerințe ajustabile (inclusiv cerințe privind capitalul și mărimea contractelor), în funcție de dimensiunea întreprinderilor participante;

149. subliniază importanța ca UE și statele sale membre să coopereze științific cu state terțe; consideră că întreprinderilor UE trebuie să li se garanteze un acces mai bun la programe de cercetare și de dezvoltare în țările terțe;

150. subliniază faptul că UE și statele membre ar trebui să acționeze de o manieră coordonată în ceea ce privește acordurile și măsurile în domeniul științific și tehnologic vizând țări terțe; consideră că trebuie acordată atenție potențialului acordurilor-cadru dintre UE și statele sale membre și țările terțe;

Parteneriatele europene pentru inovare (EIP)

151. reamintește faptul că Rezoluția sa din 11 noiembrie 2010 referitoare la parteneriatele europene pentru inovare (EIP):

- afirmă principiul general al utilizării inteligente a resurselor în toate EIP, promovând astfel utilizarea eficientă a resurselor, consumul inteligent și producția și gestionarea eficientă de-a lungul întregului lanț de aprovizionare,
- salută proiectul-pilot privind îmbătrânirea activă și sănătoasă;

152. subliniază că parteneriatele europene pentru inovare (EIP) trebuie:

- să nu depășească numărul limitat de mari provocări societale și să fie alinate la acestea;

Joi, 12 mai 2011

- să genereze inspirație prin intermediul unor obiective ambițioase, dar fezabile, de genul „aterizarea omului pe lună”, orientate spre impact, cu rezultate concrete clare, exprimate în mod coerent în obiective specifice;
- să creeze sinergii și să urmeze principiile SMART;
- să fie comune și coordonate între mai mult de două domenii politice (DG-uri) din cadrul Comisiei;
- să integreze și să coordoneze mai bine toate instrumentele și inițiativele din domeniul CDI, inclusiv comunitățile cunoașterii și inovării ale IET, evitând, în același timp, dublarea nenecesară a eforturilor;
- să asigure participarea tuturor partenerilor publici și privați relevanți de-a lungul lanțului de aprovizionare, inclusiv a IMM-urilor și a organizațiilor societății civile, la selectarea, dezvoltarea și operarea viitoarelor parteneriate;

solicită, prin urmare, Comisiei Europene să promoveze și să susțină alte inițiative bazate pe principiul parteneriatelor europene pentru inovare;

153. consideră exemplar obiectivul atribuit parteneriatului-pilot privind îmbătrânirea activă și în condiții bune de sănătate de a extinde durata unei vieți sănătoase cu doi ani până în 2020 și este de părere că ar trebui stabilite obiective clare pentru toate parteneriatele pentru inovare, fără de care acțiunea în favoarea inovării ar fi lipsită de viziune și motivare, iar stabilirea de obiective măsurabile interimare sau parțiale ar fi mai dificilă;

154. salută parteneriatele europene în domeniul inovării, care au rolul de a spori și de a coordona investițiile în cercetare și dezvoltare, precum și de a coordona într-o mai mare măsură achizițiile publice pentru a accelera introducerea de inovații pe piață; subliniază, totuși, că politicile în materie de achiziții publice ar trebui elaborate astfel încât să nu înlocuiască piețele private sau să distorsioneze concurența, ci să le dezvolte, stimulând răspândirea inovării și menținând în același timp piețele deschise spre noi orientări;

155. solicită Comisiei să înainteze propuneri în cadrul regulamentului privind diferite fonduri pentru perioada 2014-2020, în vederea facilitării parteneriatului european pentru inovare, în termeni reali;

156. solicită Comisiei să prezinte anual Parlamentului un raport referitor la toate parteneriatele pentru inovare (EIP) și de două ori pe an un raport referitor la primul proiect-pilot și solicită implicarea Parlamentului European în toate etapele punerii în aplicare a parteneriatelor pentru inovare;

157. solicită Comisiei să creeze un parteneriat pentru inovare în ceea ce privește materiile prime;

Regiunea ca partener important

158. subliniază că implicarea deplină a autorităților de la nivelurile regional și local este esențială pentru atingerea obiectivelor „Uniunii inovării”, deoarece acestea au un rol important în corelarea întreprinderilor, a institutelor cunoașterii, a autorităților publice și a cetățenilor în standardul „diamant 4”, servind drept intermediar între acești actori diferiți, statele membre și UE; solicită, prin urmare, Comisiei să propună domenii de discuție și aranjamente operaționale în cadrul cărora regiunile să poată participa și contribui la furnizarea celor mai adecvate răspunsuri la provocările majore ale societății, în conformitate cu principiul subsidiarității, recunoscând, în același timp, nevoile specifice ale diverselor regiuni;

159. ia act de concluziile Comitetului european pentru inovație din 2009, potrivit cărora criza economică și financiară are efecte disproporționate în diferite țări și regiuni, ceea ce subminează obiectivul convergenței; este preocupat că actuala austeritate bugetară impusă statelor membre ar putea reduce și mai mult investițiile în STI, iar acest lucru ar avea efecte nedorite; este de acord cu faptul că inițiativa „O Uniune a inovării” ar trebui să implice toate statele membre și regiunile și că este esențial să nu se creeze un decalaj în domeniul inovației între țările și regiunile mai inovatoare și cele mai puțin inovatoare;

Joi, 12 mai 2011

160. invită fiecare regiune să investească în inovare și să își adapteze strategia de inovare pentru a-și spori eficiența, precum și să își actualizeze capitalul uman și să sporească voința și capacitatea întreprinderilor de a inova și de a fi competitive la nivel internațional;

161. subliniază faptul că persoanele cu putere de decizie la nivel regional trebuie să fie pe deplin conștiente de potențialul de creștere economică oferit de activitățile de cercetare și inovare în toate regiunile, întrucât majoritatea inovațiilor au la bază aspecte practice (inovații bazate pe cerere și utilizator) și sunt finanțate în cea mai mare parte de FEDR; ia act, prin urmare, de faptul că, în măsura în care activitățile de inovare nu necesită în mod obligatoriu sau în principal existența unor instituții de învățământ superior, chiar și regiunile fără universități și centre de cercetare ar trebui să-și poată dezvolta propriile capacități de inovare și să obțină beneficii maxime de pe urma resurselor și activelor regionale și locale în ceea ce privește potențialul de inovare;

162. atrage atenția asupra faptului că promovarea inovării la nivel regional poate contribui la reducerea disparităților regionale; încurajează, cu toate acestea, diferitele niveluri de responsabilitate (regional, național și UE) să își coordoneze eforturile într-un mod mai eficient, în cadrul planificării la nivel european a activităților în domeniul C&D;

163. subliniază faptul că inovarea – atât în domeniul elaborării politicilor, cât și în cel al activităților întreprinderilor și ale centrelor de cercetare – este de o importanță fundamentală în concretizarea politicii UE de coeziune teritorială și că, prin însăși natura sa, aceasta poate aduce o contribuție decisivă la realizarea obiectivelor de coeziune și la depășirea barierelor care stau în calea acesteia în zone cu caracteristici geografice și demografice specifice;

164. atrage atenția asupra contribuției aduse de diversitatea culturală la inovație; consideră, în această privință, că acțiunile pentru protejarea și promovarea diversității culturale regionale ar trebui să joace un rol proeminent în politica de inovare;

165. subliniază rolul esențial pe care îl au regiunile în elaborarea politicilor menite să stimuleze inovarea la nivel național; totuși, atrage atenția asupra faptului că în multe state bugetele regionale și locale sunt insuficiente, iar bugetele naționale alocate pentru inovare sunt modeste;

166. subliniază că ar trebui mobilizat întregul potențial de inovare al regiunilor UE pentru a realiza obiectivele Europa 2020 referitoare la creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și evidențiază faptul că viitoarea politică regională trebuie să acorde acestui aspect maximă prioritate; consideră că aceste priorități sunt aplicabile tuturor obiectivelor politicii regionale și subliniază necesitatea de a garanta competitivitatea Europei prin standarde mondiale; solicită implicarea sectorului industrial în inovarea de natură ecologică, având în vedere faptul că antreprenorii joacă un rol foarte important în răspândirea pe scară mai largă a inovațiilor ecologice la nivel regional; observă, în acest sens, că informarea antreprenorilor, prin prezentarea noilor oportunități de afaceri, va fi crucială pentru succesul unei strategii menite să dezvolte industria durabile și economii bazate pe utilizarea eficientă a resurselor.

167. subliniază rolul potențialului inovator al țărilor care nu sunt membre ale UE, dar care cooperează cu aceasta în cadrul Parteneriatului estic, și solicită includerea acestor țări în inițiativa „O Uniune a inovării”;

168. subliniază marele potențial al orașelor de a da un impuls cercetării și inovării; consideră că o politică urbană mai inteligentă, precum și inițiativa „orașe inteligente” în domeniul energiei, bazate pe progresul tehnologic și focalizate pe faptul că 80 % din populația europeană locuiește în orașe, tot în orașe înregistrându-se cele mai mari disparități sociale, ar putea contribui la o creștere economică durabilă;

Punerea în aplicare a strategiei

169. invită Comisia Europeană să transpună documentul strategic actual „O Uniune a inovării” într-un plan de acțiune cu obiective specifice și ținte măsurabile și încadrate în timp; solicită Comisiei să monitorizeze periodic progresul înregistrat, să evalueze obstacolele și să propună mecanisme care să permită îmbunătățiri, prezentând rapoarte regulate Parlamentului European și Consiliului;

Joi, 12 mai 2011

170. invită Comisia Europeană să evalueze instrumentele specifice ale politicii europene de inovare în comparație cu cele ale concurenților noștri externi principali (SUA, Japonia și țările BRIC) și să prezinte rapoarte cu privire la performanța acestora la nivelul inovării;

*

* *

171. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, și statelor membre.

Completarea Convenției OIM printr-o recomandare referitoare la lucrătorii la domiciliu

P7_TA(2011)0237

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la propunerea de convenție a OIM completată de o recomandare privind lucrătorii casnici

(2012/C 377 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere întrebarea adresată Comisiei la 24 februarie 2011 referitoare la Convenția OIM privind lucrătorii casnici (O-000092/2011 – B7-0305/2011),
- având în vedere Rezoluția sa din 23 martie 2006 referitoare la provocările demografice și solidaritatea dintre generații ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2008 referitoare la strategia comunitară 2007-2012 privind sănătatea și siguranța la locul de muncă ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 octombrie 2010 referitoare la femeile cu locuri de muncă precare ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 referitoare la rolul venitului minim în lupta împotriva sărăciei și în promovarea unei societăți incluzive în Europa ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2010 referitoare la contractele atipice, securizarea parcursului profesional, flexisecuritate și noile forme de dialog social ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (directivă-cadru) ⁽⁶⁾ și directivele speciale ale acesteia,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 mai 2006 intitulată „Promovarea muncii decente pentru toți – Contribuția UE la punerea în aplicare în lume a agendei de lucru privind munca decentă” (COM(2006)0249) și Rezoluția Parlamentului din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 131.

⁽²⁾ JO C 41 E, 19.2.2009, p. 14.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0365.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0375.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0263.

⁽⁶⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

⁽⁷⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

Joi, 12 mai 2011

- având în vedere rapoartele IV (1) și IV (2), ale Biroului Internațional al Muncii (BIM), intitulate „Muncă decentă pentru lucrătorii casnici”, elaborate pentru a 99-a sesiune a Conferinței Internaționale a Muncii din iunie 2010, precum și rapoartele IV (1) (așa-numitul „raport maro”) și IV (2) (așa-numitul „raport albastru”, publicat în două volume), intitulate „Muncă decentă pentru lucrătorii casnici”, elaborate pentru a 100-a sesiune a Conferinței Internaționale a Muncii din iunie 2011,
 - având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European privind profesionalizarea muncilor casnice ⁽¹⁾,
 - având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), în special articolul 4.1, prin care se interzice sclavia și servitutea, și articolul 14, prin care se interzice discriminarea,
 - având în vedere Convenția europeană privind statutul juridic al lucrătorilor migranți (1977),
 - având în vedere Acordul european privind plasamentul au-pair (1969),
 - având în vedere Recomandarea 1663 din cadrul Cartei europene a drepturilor lucrătorilor casnici (2004),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât criza a distrus milioane de locuri de muncă și a agravat precaritatea locurilor de muncă și fenomenul sărăciei; întrucât 17 % dintre locuitorii UE sunt expuși riscului sărăciei și întrucât 23 de milioane de locuitori ai UE nu au locuri de muncă;
- B. întrucât în anumite țări o mare parte a muncii casnice se realizează în economia informală, în condiții de muncă precare și/sau ca muncă nedeclarată;
- C. întrucât muncile casnice reprezintă în țările industrializate între 5 % și 9 % din totalul angajărilor; întrucât marea majoritate a persoanelor angajate în acest sector sunt femei; întrucât această formă de muncă este subevaluată, plătită necorespunzător și informală și întrucât vulnerabilitatea lucrătorilor casnici înseamnă că aceștia suferă adesea de discriminări și pot fi tratați cu ușurință în mod inechitabil, nedrept și abuziv;
- D. întrucât lucrătorii migranți care acceptă locuri de muncă temporare ce necesită o calificare redusă, la periferia pieței muncii, sau care prestează munci casnice pot fi expuși la o discriminare multiplă deoarece muncesc adesea în condiții precare și ilegale; întrucât ar trebui depuse eforturi pentru a reduce la minimum relele tratamente, plățile neregulate și actele de violență sau abuzurile sexuale la care sunt supuși lucrătorii migranți; întrucât adesea aceștia nu își cunosc drepturile, au acces restricționat la serviciile publice sau întâmpină probleme în accesarea lor, au cunoștințe limitate de limbă locală și nu au rețele sociale; întrucât lucrătorii casnici care își însoțesc angajatorii din țări terțe sunt deosebit de vulnerabili;
- E. întrucât scopul convenției este să prevadă recunoașterea legală a muncii casnice ca formă de activitate profesională, să extindă drepturile la toți lucrătorii casnici și să prevină cazurile de încălcare și abuz pentru a oferi în cadrul legal tuturor lucrătorilor casnici și a garanta că munca lor nu se desfășoară în afara cadrului reglementar,
- F. întrucât mulți angajatori ai lucrătorilor casnici nu cunosc sau nu pot oferi consiliere și asistență adecvată cu privire la dreptul muncii, asigurări sociale și obligațiile persoanelor care angajează lucrători casnici;

⁽¹⁾ CESE, SOC/372, 26 mai 2010.

Joi, 12 mai 2011

- G. întrucât lucrătorii au-pair sunt un grup de lucrători casnici care adesea nu sunt considerați ca lucrători obișnuiți; întrucât numeroase rapoarte indică faptul că aceasta poate duce la abuzuri, de exemplu prin obligarea lucrătorilor au-pair să lucreze prea multe ore; întrucât lucrătorii au-pair trebuie să beneficieze de aceeași protecție ca alți lucrători casnici;
1. salută și sprijină inițiativa OIM de a adopta o convenție completată de o recomandare privind munca decentă pentru lucrătorii casnici; invită statele membre ale UE care sunt membre ale OIM să adopte aceste instrumente la Conferința OIM din iunie 2011; invită statele membre ale UE să ratifice și să pună în aplicare rapid convenția și recomandarea;
 2. consideră că adoptarea, ratificarea și punerea în aplicare a unei convenții a OIM privind munca decentă pentru lucrătorii casnici poate avea drept rezultat reducerea numărului de lucrători săraci;
 3. consideră că adoptarea, ratificarea și punerea în aplicare a unei astfel de convenții ar răspunde nevoilor uneia dintre cele mai vulnerabile categorii de lucrători;
 4. consideră că adoptarea, ratificarea și punerea în aplicare a unei astfel de convenții nu numai că ar îmbunătăți situația unui număr mare de femei pe piața muncii casnice, garantându-le condiții de muncă decente, ci ar spori și gradul lor de integrare socială;
 5. sprijină în totalitate abordarea bazată pe drepturi a încadrării în muncă promovată în proiectul de convenție și de recomandare; susține accentul pus pe crearea unor condiții decente de muncă pentru lucrătorii casnici și sprijină definiția lucrătorului casnic prevăzută în convenție; salută faptul că în convenție se precizează clar că fiecare lucrător aflat sub incidența acestei definiții are dreptul să fie tratat conform standardelor fundamentale de muncă, să beneficieze de asigurări sociale, nediscriminare și tratament egal când caută sau ocupă un loc de muncă, de protecție împotriva practicilor abuzive ale agențiilor de plasare a forței de muncă, de cursuri de formare și de posibilități de dezvoltare profesională, de măsuri de siguranță și de protecție a sănătății, de protecția maternității și de dispoziții privind timpul de lucru, respectiv de odihnă, de protecție împotriva abuzurilor și a hărțuirii, de libertatea de asociere și de reprezentare, de dreptul la negocieri colective, la acțiuni colective și la învățarea pe tot parcursul vieții; susține dispozițiile convenției privind stabilirea unei vârste minime de angajare și eliminarea diferențelor de salarizare pe criterii etnice și de gen;
 6. solicită să se prevadă un acces mai larg la structuri de îngrijire a copiilor și a vârstnicilor accesibile și de calitate, astfel încât lucrătorii să nu fie obligați să îndeplinească aceste sarcini în mod informal; subliniază, în plus, necesitatea de a lua măsuri pentru ca locurile de muncă precare din domeniul îngrijirii la domiciliu să fie transformate, atunci când este posibil, în locuri de muncă decente, bine plătite și durabile;
 7. solicită organizarea unei campanii care să vizeze transformarea treptată a locurilor de muncă precare în locuri de muncă stabile; solicită adoptarea unui program care să vizeze educarea lucrătorilor cu privire la impactul muncii în condiții precare, inclusiv cu privire la sănătatea și siguranța la locul de muncă;
 8. consideră că aplicarea bunelor practici din anumite regiuni sau state membre, cum ar fi contractele tip, ar putea asigura forme de angajare mai stabile pentru lucrătorii casnici angajați în locuințe familiale;
 9. consideră că, în cadrul convenției, ar trebui să se pună accentul pe promovarea locurilor de muncă productive, de înaltă calitate și bine plătite, precum și pe elaborarea unor dispoziții de drept al muncii care să protejeze în mod eficace drepturile lucrătorilor casnici, să le garanteze un tratament egal, să le ofere un nivel maxim de protecție și să le protejeze demnitatea personală;
 10. constată că tendința de creștere a proporției contractelor non-standard sau atipice are o puternică dimensiune de gen și legată de generații și că acest lucru ar trebui recunoscut în textul convenției și al recomandării;

Joi, 12 mai 2011

11. subliniază faptul că rata ridicată a șomajului și segmentarea pieței muncii trebuie să fie depășite prin acordarea de drepturi egale tuturor lucrătorilor, precum și prin investiții în crearea de locuri de muncă, în competențe și în învățarea pe tot parcursul vieții;
12. subliniază faptul că lupta împotriva muncii nedeclarate ar trebui să fie însoțită de măsuri menite să creeze alternative de angajare viabile și durabile, precum și să sprijine persoanele pentru a avea acces la piața deschisă a muncii, inclusiv printr-o activitate independentă reală;
13. consideră că în convenție ar trebui prevăzute politici care să permită tuturor persoanelor, inclusiv celor mai slabe și mai dezavantajate, să aibă acces efectiv la piața oficială a muncii și șanse egale;
14. invită statele membre să ratifice Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora, adoptată la 18 decembrie 1990 de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite ⁽¹⁾;
15. consideră că trebuie abordată problema muncii nedeclarate; observă că în sectorul muncii casnice se înregistrează un nivel ridicat de relații de muncă informale și nedeclarate, că în acest sector sunt angajați mulți lucrători migranți și că drepturile acestora sunt încălcate frecvent; consideră, de asemenea, că este esențială combaterea locurilor de muncă precare în general, având în vedere că această problemă afectează în special lucrătorii migranți, înrăutățindu-le astfel situația, care este deja vulnerabilă;
16. este de părere că ar putea fi necesar să se adapteze legislația pentru a crea dispoziții contractuale flexibile și sigure care să garanteze un tratament egal; consideră că este esențial să se examineze situația specifică a lucrătorilor migranți și a familiilor acestora;
17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și OIM.

⁽¹⁾ A/RES/45/158.

Rezistența la antibiotice

P7_TA(2011)0238

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la rezistența la antibiotice

(2012/C 377 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2008 privind o nouă strategie în materie de sănătate animală pentru Uniunea Europeană 2007-2013 ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la evaluarea și analizarea planului de acțiune pentru bunăstarea animalelor 2006-2010 ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind supravegherea zoonozelor și a agenților zoonotici și Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonelelor și al altor agenți zoonotici prezenți în lanțul alimentar,

⁽¹⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 89.

⁽²⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 25.

Joi, 12 mai 2011

- având în vedere avizul comun privind rezistența antimicrobiană centrată pe infecțiile zoonotice al Centrului european de prevenire și control al bolilor (CEPCB), Autorității europene pentru siguranță alimentară (EFSA), Agenției europene pentru medicamente (EMA) și a Comitetului științific pentru riscuri sanitare emergente și noi (CSRSEN), jurnalul 2009 al EFSA, 7(11):1372,
 - având în vedere întrebarea cu solicitare de răspuns oral (O-000048/2011 – B7-0304/2011) din 1 martie 2011 adresată Comisiei privind rezistența la antibiotice,
 - având în vedere raportul OMS privind „Impactul medical al utilizării substanțelor antimicrobiene în cazul animalelor destinate alimentației”,
 - având în vedere rezoluția sa referitoare la o propunere de recomandare a Consiliului privind utilizarea prudentă a substanțelor antimicrobiene în medicina umană ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât rezistența antimicrobiană (AMR) reprezintă un aspect legat de sănătatea animalelor cu care se confruntă sectorul zootehnic european, în special în cazul eșecului terapeutic; întrucât în mai multe state membre s-au emis deja orientări cu privire la utilizarea prudentă a substanțelor antimicrobiene, ceea ce a condus la reducerea utilizării acestor substanțe;
 - B. întrucât sectorul zootehnic (producția de produse lactate, de carne de vită, de carne de porc și de pui, de ouă, de lapte și de carne de oaie și de capră) joacă un rol important în economia agricolă europeană;
 - C. întrucât principalul obiectiv al agricultorilor este menținerea sănătății și productivității animalelor prin intermediul unor bune practici agricole (igienă, hrană corespunzătoare, condiții adecvate de creștere, gestionarea responsabilă a sănătății animalelor);
 - D. întrucât, în ciuda măsurilor luate de agricultori, animalele pot, totuși, să se îmbolnăvească și să necesite tratament;
 - E. întrucât, utilizate corect, substanțele antimicrobiene reprezintă un instrument util care să îi ajute pe agricultori să mențină sănătatea și productivitatea animalelor și să asigure bunăstarea acestora;
 - F. întrucât sectorul zootehnic european trebuie să se bazeze în viitor pe siguranța și eficacitatea tratamentelor antimicrobiene;
 - G. întrucât administrarea substanțelor antimicrobiene la animale, precum și la oameni, trebuie să aibă în vedere amenințarea potențială a rezistenței antimicrobiene (AMR);
 - H. întrucât o mare parte din substanțele antimicrobiene sunt prescrise pentru uz veterinar, iar rezistența la substanțele antimicrobiene afectează deopotrivă oamenii și animalele și poate fi transmisă atât de la oameni la animale, cât și invers, acest aspect este unul transversal, care necesită o abordare coordonată la nivelul Uniunii;
 - I. întrucât rezistența antimicrobiană este adesea cauzată de administrarea unor doze necorespunzătoare de antibiotice, de tratamente incorecte și prin expunerea constantă a agenților patogeni la substanțe antimicrobiene în spitale;
 - J. întrucât transmiterea bacteriilor patogene purtătoare de gene rezistente la substanțe antimicrobiene constituie o amenințare gravă la adresa oamenilor, în special a agricultorilor și lucrătorilor agricoli care intră zilnic în contact cu animalele;
 - K. întrucât o densitate mare a animalelor favorizează rate crescute de îmbolnăvire; întrucât utilizarea necorespunzătoare a substanțelor antimicrobiene la animale poate fi considerată un factor de risc pentru dezvoltarea rezistenței la aceste substanțe cu consecințe asupra sănătății animalelor și a sănătății publice;

⁽¹⁾ JO C 112 E, 9.5.2002, p. 106.

Joi, 12 mai 2011

- L. întrucât este posibil ca rolul pe care îl joacă animalele, alimentele de origine animală și bacteriile rezistente specifice sectorului zootehnic, în transferul rezistenței antimicrobiene la oameni, precum și posibilele pericole asociate cu acesta să nu fie suficient de clare;
- M. întrucât, spre deosebire de utilizarea în cadrul tratamentelor terapeutice, utilizarea substanțelor antimicrobiene în doze aflate sub nivelul terapeutic pe o perioadă prelungită generează, în general, un risc mai ridicat de apariție și/sau de sporire și de răspândire a rezistenței la substanțe antimicrobiene;
- N. întrucât utilizarea substanțelor antimicrobiene în doze aflate sub nivelul terapeutic este interzisă în UE;
- O. întrucât, pe termen lung, reducerea utilizării substanțelor antimicrobiene ar conduce la diminuarea costurilor pentru agricultori, precum și pentru societate în general, cu condiția menținerii eficienței antibioticelor;
- P. întrucât utilizarea excesivă și necorespunzătoare a substanțelor biocide poate, de asemenea, contribui la AMR;
- Q. întrucât decontaminarea chimică a carcaselor animalelor sacrificate, care este ilegală în Europa, poate, de asemenea, contribui la AMR;
- R. întrucât transmiterea rezistenței antimicrobiene poate avea loc pe scară tot mai mare prin alimentație;
- S. întrucât animalele de la care nu se obțin produse alimentare, cum ar fi animalele de companie, pot fi, de asemenea, purtători de bacterii rezistente și pot contribui la transmiterea AMR, reamintindu-se, în acest sens, etichetarea suplimentară a medicamentelor antimicrobiene destinate uzului medical uman;
- T. întrucât creșterea modernă a animalelor fără posibilitatea de a utiliza substanțe antimicrobiene în tratamentul bolilor nu pare fezabilă în prezent, o bună sănătate a animalelor și utilizarea rațională și responsabilă a substanțelor antimicrobiene ar contribui la prevenirea răspândirii AMR;
- U. întrucât rezistența antimicrobiană a animalelor diferă de la specie la specie și în funcție de diferitele metode de creștere a acestora;
- V. întrucât Parlamentul European, în Rezoluția sa din 5 mai 2010 privind evaluarea și analizarea planului de acțiune pentru bunăstarea animalelor 2006-2010, a subliniat legătura dintre sănătatea animală și sănătatea publică și a îndemnat Comisia și statele membre să abordeze, într-o manieră responsabilă, problema tot mai mare a AMR la animale;
- W. întrucât, în special, Parlamentul European a invitat Comisia să strângă și să analizeze date referitoare la utilizarea produselor de sănătate pentru animale, inclusiv a substanțelor antimicrobiene, pentru a asigura utilizarea eficientă a acestor produse;

Activități comune de colectare a datelor

1. salută eforturile depuse de Comisie și de agențiile acesteia în ceea ce privește activitățile comune de colectare a datelor în acest domeniu, în special inițiativa din 2009 de a crea ESVAC (Organul european de supraveghere a consumului de substanțe antimicrobiene în medicina veterinară); regretă că nu toate statele membre s-au alăturat până în prezent rețelei ESVAC și invită mai multe țări să facă acest pas; invită Comisia să pună la dispoziția rețelei ESVAC resurse financiare suficiente pentru a-și duce la îndeplinire sarcinile; solicită Comisiei să furnizeze fără întârziere un temei juridic corespunzător pentru a conferi statelor membre competențe în vederea colectării de date în mod eficient;
2. solicită Comisiei să depună eforturi pentru a colecta date care pot fi armonizate și comparate, inclusiv cu activitățile întreprinse în țări terțe, cum ar fi Statele Unite;
3. recunoaște că strângerea și analiza corectă a unor date comparabile privind vânzările de medicamente veterinare și utilizarea ulterioară a unor astfel de produse pe animale reprezintă o primă etapă importantă; subliniază necesitatea de a avea o imagine completă cu privire la când, unde, cum și pe ce animale sunt folosite în prezent substanțele antimicrobiene, fără a crea sarcini suplimentare de ordin financiar sau administrativ pentru agricultori sau alți proprietari de animale;

Joi, 12 mai 2011

4. subliniază că datele trebuie să fie nu numai colectate, ci și corect analizate, iar rezultatele trebuie puse în practică, luându-se măsurile necesare atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre, ținându-se seama, în același timp, de diferențele dintre speciile de animale și metodele de creștere a acestora;
5. recunoaște că astfel de date trebuie contextualizate, practicile agricole și intensitatea acestora diferind de la un stat membru la altul;

Cercetare

6. solicită realizarea mai multor activități de cercetare cu privire la noile substanțe antimicrobiene, la alte alternative la acestea (vaccinarea, biosecuritatea, creșterea pentru rezistență), precum și la strategii fondate științific pentru evitarea și controlarea bolilor infecțioase la animale; subliniază, în acest sens, importanța programelor-cadru de cercetare ale UE; subliniază, în acest context, importanța dezvoltării de sisteme adecvate pentru creșterea animalelor, care să permită reducerea cantității de antibiotice prescrise;
7. solicită o mai bună coordonare a resurselor pentru cercetarea în domeniul medicinei umane și veterinare, prin crearea unei rețele a institutelor de cercetare deja existente;
8. solicită efectuarea de cercetări privind rolul pe care îl au în transferul de AMR la oameni și în posibilele pericole asociate cu acesta animalele, alimentele de origine animale, sistemele de producție durabile, care includ aspecte precum rasele puternice, longevitatea animalelor, îmbunătățirea gestionării cirezilor, prevenirea timpurie a bolilor, exercițiul și accesul spre exterior, densitatea mai redusă a animalelor și alte condiții care garantează respectarea nevoilor biologice ale animalelor, precum și bacteriile rezistente specifice sectorului zootehnic;

Monitorizare și supraveghere

9. invită toate statele membre să efectueze controlul și monitorizarea sistematică a AMR la animalele de la care se obțin produse alimentare și de la animalele de companie, fără a crea sarcini suplimentare de ordin financiar sau administrativ pentru agricultori, alți proprietari de animale sau veterinari; subliniază necesitatea disponibilității, dintr-un singur punct de acces, a datelor armonizate, inclusiv a informațiilor legate de factorii de risc; subliniază necesitatea elaborării de către statele membre a unor rapoarte anuale care să cuprindă date care să permită comparații la nivel european;
10. solicită că în viitor bugetele pentru Oficiul alimentar și veterinar (OAV) și pentru Autoritatea europeană pentru siguranță alimentară (EFSA) să reflecte nevoia crescândă de a efectua inspecții și analize mai temeinice în acest domeniu;
11. invită toate părțile interesate să recunoască responsabilitatea care le revine în prevenirea dezvoltării și răspândirii AMR, în funcție de propriul domeniu de activitate, cum ar fi medicina veterinară și creșterea animalelor;
12. sugerează ca monitorizarea armonizată a AMR în bacteriile indicatoare (ca E.coli și E. enterococci) să fie instituită în funcție de avizele științifice;

Menținerea eficienței substanțelor antimicrobiene

13. subliniază că obiectivul principal este menținerea substanțelor antimicrobiene ca un instrument eficient de combatere a bolilor, la animale și la om, menținând utilizarea substanțelor antimicrobiene în limitele strict necesare;
14. solicită utilizarea prudentă și responsabilă de substanțe antimicrobiene la animale și o mai bună informare a veterinarilor și agricultorilor în ceea ce privește reducerea la minim a dezvoltării AMR; încurajează schimbul de bune practici, cum ar fi acceptarea de linii directe privind utilizarea prudentă și substanțelor antimicrobiene, ca instrument important în combaterea dezvoltării AMR;

Joi, 12 mai 2011

15. solicită stabilirea de bune practici pentru creșterea animalelor care reduc riscul de apariție a AMR; subliniază că aceste practici ar trebui să se aplice, în special, animalelor tinere care sunt aduse laolaltă de la diferiți crescători, sporindu-se astfel riscul de transmitere a bolilor;
16. solicită statelor membre și OAV să asigure un control mai bun al punerii în aplicare a interzicerii (din 2006) utilizării substanțelor antimicrobiene ca stimulatori de creștere;
17. solicită Comisiei să depună eforturi în vederea interzicerii la nivel internațional a substanțelor antimicrobiene folosite ca stimulatori de creștere în hrana pentru animale și să aducă acest aspect în discuție în cadrul negocierilor sale bilaterale cu țări terțe, cum ar fi Statele Unite;
18. invită Comisia să evalueze și să monitorizeze maniera în care statele membre implementează și pun în aplicare legislația europeană relevantă în vigoare în domeniul substanțelor antimicrobiene;
19. invită Comisia să elaboreze un plan larg de acțiune multianual de luptă împotriva AMR în cadrul strategiei UE privind sănătatea animalelor; consideră că un astfel de plan ar trebui să cuprindă toate animalele vizate de strategia UE privind bunăstarea animalelor, inclusiv animalele de companie, și subliniază legătura logică dintre sănătatea animalelor și utilizarea substanțelor antimicrobiene, precum și legătura dintre sănătatea animală și sănătatea umană;
20. consideră că acest plan de acțiune ar trebui să includă o revizuire detaliată a diferitelor metode de utilizare a substanțelor antimicrobiene în scopul profilaxiei în vederea soluționării controverselor legate de utilizările în mod obișnuit în scop profilactic și ceea ce este acceptabil din punct de vedere al profilaxiei;
21. întrucât proteinele animale procesate provenite de la nerumegătoare demonstrează sănătatea intrinsecă a animalelor, prezentând avantaje nutriționale, care ar putea avea o contribuție deosebită la dietele echilibrate pentru animale monogastrice, inclusiv peștii de crescătorie, contribuind, în același timp, la reducerea utilizării substanțelor antimicrobiene, solicită Comisiei Europene să suspende restricțiile actuale în condiții care ar asigura un nivel maxim de siguranță alimentară;

*

* *

22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE

P7_TA(2011)0239

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE (2010/2161(INI))

(2012/C 377 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 167 din Tratatul privind funcționarea Uniunii europene (TFUE),
- având în vedere articolul 27 alineatul (3) al Tratatului privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția UNESCO din 2005 privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale (Convenția UNESCO),

Joi, 12 mai 2011

- având în vedere Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă ⁽¹⁾,
 - având în vedere Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) ⁽²⁾,
 - având în vedere Decizia nr. 1041/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui program de cooperare în domeniul audiovizualului cu profesioniști din țări terțe (MEDIA Mundus 2011–2013) ⁽³⁾,
 - având în vedere Decizia nr. 1983/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind Anul european al dialogului intercultural (2008) ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Agenda europeană pentru cultură într-o lume în proces de globalizare (COM(2007)0242),
 - având în vedere Raportul Comisiei privind punerea în aplicare a agendei europene pentru cultură (COM(2010)0390),
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la „Europeana – etapele următoare” ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Concluziile din 18 și 19 noiembrie 2010 ale Consiliului privind Planul de lucru în domeniul culturii pentru perioada 2011 – 2014 (2010/C 325/01) ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Concluziile din 20 noiembrie 2008 ale Consiliului privind promovarea diversității culturale și a dialogului intercultural în cadrul relațiilor externe ale Uniunii Europene și ale statelor sale membre (2008/C 320/04) ⁽⁷⁾,
 - având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite (2000), și, în deosebi, articolele referitoare la drepturile omului, democrație și buna guvernare,
 - având în vedere Rezoluția Organizației Națiunilor Unite intitulată „Respectarea promisiunii: uniți pentru atingerea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului”, din 22 septembrie 2010,
 - având în vedere Rezoluția Organizației Națiunilor Unite intitulată „Cultură și dezvoltare”, din 20 decembrie 2010,
 - având în vedere Acordul de parteneriat ACP-UE semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 ⁽⁸⁾, astfel cum a fost modificat prima dată la Luxemburg la 25 iunie 2005 ⁽⁹⁾ și a doua oară la Ouagadougou la 22 iunie 2010 ⁽¹⁰⁾,
 - având în vedere Protocolul privind cooperarea culturală din anexa la modelul de acord de liber schimb,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație (A7-0112/2011),
- A. întrucât UE este o comunitate de valori diversă din punct de vedere cultural, al cărei motto – „Unită în diversitate” – poate fi materializat în diverse moduri;

⁽¹⁾ JO L 201, 3.8.2010, p. 30.

⁽²⁾ JO L 95, 15.4.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO L 288, 4.11.2009, p. 10.

⁽⁴⁾ JO L 412, 30.12.2006, p. 44.

⁽⁵⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 16.

⁽⁶⁾ JO C 325, 2.12.2010, p. 1.

⁽⁷⁾ JO C 320, 16.12.2008, p. 10.

⁽⁸⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

⁽⁹⁾ JO L 209, 11.8.2005, p. 27.

⁽¹⁰⁾ JO L 287, 4.11.2010, p. 3.

Joi, 12 mai 2011

- B. întrucât extinderile succesive ale UE, mobilitatea persoanelor în spațiul european comun, fluxurile migratoare tradiționale sau mai noi, precum și diversitatea schimburilor cu restul lumii contribuie la promovarea diversității culturale;
- C. întrucât cultura are o valoare intrinsecă, îmbogățește viețile oamenilor și favorizează înțelegerea și respectul reciproc;
- D. întrucât Agenda europeană pentru cultură stabilește obiectivul strategic al promovării culturii ca un element vital în cadrul relațiilor internaționale ale UE;
- E. întrucât cultura poate și ar trebui să faciliteze dezvoltarea, incluziunea, inovarea, democrația, drepturile omului, educația, prevenirea conflictelor și reconcilierea, înțelegerea reciprocă, toleranța și creativitatea;
- F. întrucât Uniunea și statele sale membre, cetățenii, întreprinderile și societatea civilă, atât în UE, cât și în țările terțe, sunt actori esențiali în relațiile culturale;
- G. întrucât bunurile culturale, inclusiv sportul, contribuie la dezvoltarea și la economia imateriale ale UE, promovând edificarea unei societăți bazate pe cunoaștere, îndeosebi prin intermediul industriilor culturale și al turismului;
- H. întrucât artiștii au rolul de diplomați culturali *de facto*, schimbând și confruntând diferite valori de ordin estetic, politic, moral și social;
- I. întrucât noile mijloace de informare în masă și noile tehnologii de comunicare, precum internetul, pot fi un instrument în folosul libertății de exprimare, pluralismului, schimbului de informații, drepturilor omului, dezvoltării, libertății de întrunire, democrației și incluziunii, precum și al accesului la conținutul cultural și educație;
- J. întrucât cooperarea culturală și dialogul cultural, care sunt pietre de temelie ale diplomației culturale, pot îndeplini rolul de instrumente în folosul păcii și al stabilității globale,

Cultură și valori europene

1. subliniază caracterul transversal și importanța culturii pentru toate aspectele vieții și este de părere că aceasta trebuie luată în considerare în cadrul tuturor politicilor externe ale UE, în conformitate cu articolul 167 alineatul (4) din TFUE;
2. subliniază necesitatea unei mai bune recunoașteri de către toate instituțiile UE a valorii culturii ca vector de toleranță și înțelegere, precum și ca instrument în folosul creșterii și al accentuării gradului de incluziune al societăților;
3. solicită cooperarea cu regiunile din fiecare stat membru în elaborarea, punerea în aplicare și promovarea politicilor culturale;
4. evidențiază că libertățile democratice și fundamentale, precum libertatea de exprimare, libertatea presei, libertatea de a trăi la adăpost de nevoi, teamă, intoleranță și ură, libertatea de acces la informații tipărite și digitale, precum și privilegiul de a se conecta și comunica, online și offline, constituie importante cerințe care condiționează în prealabil exprimarea culturală, schimburile culturale și diversitatea culturală;
5. reamintește importanța protocoalelor privind cooperarea culturală și plusvaloarea pe care acestea o aduc acordurilor bilaterale privind dezvoltarea și comerțul; îndeamnă Comisia să își prezinte strategia privind viitoarele protocoale referitoare la cooperarea culturală și să consulte Parlamentul și societatea civilă cu privire la această strategie;

Joi, 12 mai 2011

6. reiterează rolul jucat de cultură în acordurile bilaterale privind dezvoltarea și comerțul și prin măsuri precum instrumentele europene pentru cooperarea pentru dezvoltare, pentru stabilitate, pentru democrație și drepturile omului și pentru preaderare, precum și politica europeană de vecinătate (PEV), Parteneriatul estic, Uniunea pentru Mediterana și Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO), care alocă toate resurse programelor culturale;
7. subliniază importanța cooperării transatlantice și a cooperării cu statele europene învecinate pentru promovarea intereselor și valorilor comune;
8. apreciază cooperarea dintre sectorul public și cel privat în condițiile acordării unui rol puternic societății civile, inclusiv ONG-urilor și rețelelor culturale europene, în ceea ce privește abordarea aspectelor culturale ale relațiilor externe ale UE;

Programele UE

9. își exprimă preocuparea față de fragmentarea politicii și a proiectelor culturale ale UE, care împiedică utilizarea strategică și eficientă a resurselor culturale și dezvoltarea unei strategii comune vizibile a UE consacrate aspectelor culturale ale relațiilor externe ale UE;
10. îndeamnă la raționalizarea operațiunilor interne ale Comisiei din cadrul diferitelor DG-uri care se ocupă în principal de relațiile externe (politică externă, extindere, comerț, dezvoltare), educație și cultură, precum și de agenda digitală;
11. susține că schimburile pe plan cultural și educațional pot, eventual, să consolideze societatea civilă, să încurajeze democratizarea, buna guvernare și dezvoltarea de competențe, să promoveze drepturile omului și libertățile fundamentale și să furnizeze elementele constitutive ale unei cooperări durabile;
12. sprijină implicarea din ce în ce mai mare a țărilor terțe în programele UE consacrate culturii, mobilității, tineretului, educației și formării și solicită facilitarea accesului la aceste programe al cetățenilor (tineri) din țările terțe, precum țările europene învecinate;
13. face apel la elaborarea de strategii coerente pentru a favoriza mobilitatea tineretului, mobilitatea profesioniștilor din domeniul culturii, a artiștilor și a creatorilor, dezvoltarea culturală și educațională (inclusiv în ceea ce privește mijloacele de informare în masă și alfabetizarea în materie de TIC), precum și accesul la expresia artistică, sub toate formele sale; prin urmare, încurajează sinergiile dintre programele în materie de cultură, sport, educație, mijloace de informare în masă, multilingvism și tineret;
14. încurajează cooperarea cu profesioniștii, organizațiile de mediere și societatea civilă, atât din statele membre, cât și din țările terțe, în elaborarea și punerea în aplicare a politicilor culturale externe, precum și în promovarea evenimentelor și schimburilor culturale de natură să îmbunătățească înțelegerea reciprocă, ținând totodată seama în măsura cuvenită de diversitatea culturală și lingvistică europeană;
15. solicită crearea unei vize culturale pentru cetățeni, artiști și alți profesioniști din domeniul cultural care provin din țări terțe, după modelul actualului program de vize științifice în vigoare din 2005; de asemenea, solicită Comisiei să propună o inițiativă privind vizele pe termen scurt, în vederea eliminării obstacolelor care stau în calea mobilității din sectorul cultural;

Mijloace de informare în masă și noi tehnologii de informare

16. subliniază importanța întreprinderii de către UE a unor acțiuni în întreaga lume, menite să promoveze respectarea libertății de exprimare, a libertății presei și a libertății de acces la mijloacele audiovizuale de informare în masă și la noile tehnologii de informare, într-un mod conform normelor privind drepturile de autor;
17. condamnă faptul că regimurile represive cenzurează și monitorizează internetul într-o măsură din ce în ce mai mare și îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze libertatea internetului la nivel mondial;

Joi, 12 mai 2011

18. reafirmă principiul neutralității internetului, care este destinat să garanteze că internetul rămâne o tehnologie liberă și deschisă, care favorizează comunicarea democratică;
19. subliniază rolul internetului de instrument de promovare a culturii europene și solicită statelor membre să crească în continuare investițiile în dezvoltarea internetului în bandă largă pe întregul teritoriu al UE;
20. subliniază importanța noilor mijloace de informare în masă și, îndeosebi, a internetului ca platformă de comunicare și de informare liberă, ușor de accesat și ușor de utilizat, care ar trebui folosită în mod activ, atât pe teritoriul UE, cât și în afara acesteia, în contextul dialogului intercultural; pe deasupra, subliniază importanța noilor mijloace de informare în masă în asigurarea accesului la bunuri culturale și la conținut cultural și pentru o mai bună cunoaștere a patrimoniului cultural și a istoriei Europei, atât în interiorul UE, cât și în exteriorul acesteia, după cum evidențiază proiecte fundamentale, precum Europeana;
21. solicită Comisiei să creeze un portal central de internet care să furnizeze informații privind programele UE de sprijin existente în sfera relațiilor externe care au o componentă culturală și privind planificarea și organizarea de evenimente culturale cu o semnificație paneuropeană de către reprezentanțele în străinătate ale UE și să acționeze ca o platformă de informare centrală în vederea facilitării creării de rețele între profesioniști din domeniul culturii, instituții și societatea civilă, și care, în același timp, să conțină link-uri către alte evenimente patronate de UE, precum Europeana;

Diplomația culturală și cooperarea culturală

22. subliniază importanța diplomației culturale și a cooperării culturale în promovarea și comunicarea, în întreaga lume, a intereselor și valorilor statelor membre și ale UE, valori care formează cultura europeană; insistă asupra necesității ca UE să acționeze în calitate de actor (mondial) care dispune de o perspectivă globală și căruia îi revine o responsabilitate globală;
23. susține că acțiunile externe ale UE ar trebui să se axeze în principal pe promovarea păcii și reconcilierii, a drepturilor omului, a comerțului internațional și a dezvoltării economice, fără a neglija aspectele culturale ale diplomației;
24. subliniază necesitatea elaborării unor strategii eficace în vederea negocierilor interculturale și consideră că o abordare multiculturală a acestei sarcini ar putea facilita încheierea unor acorduri avantajoase, care să trateze UE și țările terțe partenere de pe poziții de egalitate;
25. solicită în mod insistent desemnarea, în fiecare reprezentanță externă a UE, a unei persoane responsabile pentru coordonarea relațiilor și interacțiunilor culturale dintre UE și țările terțe și pentru promovarea culturii europene, în strânsă cooperare cu actori culturali și cu organizații de tip rețea, precum EUNIC (Institutele naționale pentru cultură din Uniunea Europeană);
26. subliniază necesitatea de a adopta o abordare globală a medierii culturale și a schimburilor culturale și rolul culturii în promovarea democratizării, a drepturilor omului, a prevenirii conflictelor și a instaurării păcii;
27. încurajează lansarea unor dialoguri politice privind cultura, în vederea consolidării contactelor interumane, precum cel recent inițiat între UE și India;
28. încurajează stabilirea priorităților direct legate de dimensiunea culturală din cadrul IEDDO (Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului), inclusiv consolidarea statului de drept, gestionarea și prevenirea conflictelor, cooperarea cu societatea civilă și rolul noilor tehnologii cu privire la libertatea de exprimare, participarea democratică și drepturile omului;

Relațiile externe ale UE și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

29. se așteaptă ca proiectul de organigramă a SEAE să includă poziții adaptate aspectelor culturale și sugerează înființarea unei unități de coordonare în acest scop;

Joi, 12 mai 2011

30. solicită SEAE și Comisiei să coordoneze aplicarea strategică a aspectelor culturale ale politicii externe, incluzând cultura în mod consecvent și sistematic în relațiile externe ale UE și urmărind complementaritatea cu politicile culturale externe ale statelor membre;
31. solicită să se asigure formarea corespunzătoare și formarea complementară a personalului SEAE cu privire la aspectele culturale și digitale ale politicii externe, astfel încât acesta să poată asigura delegațiilor UE o coordonare în cadrul acestui domeniu, să se ofere posibilități de formare comună la nivel european pentru experți naționali și pentru personalul institutelor culturale, precum și înființarea unor centre de formare deschise participării la nivel mondial;
32. solicită includerea unei DG Diplomație culturală și digitală în organizarea SEAE;
33. încurajează SEAE, în momentul dezvoltării de către acesta a resurselor și competențelor sale în sfera culturală, să coopereze cu rețele precum EUNIC pentru a profita de experiența acestora ca legături independente între statele membre și organizațiile de mediere culturală și în vederea creării și exploatării de sinergii;
34. încurajează SEAE să ia în considerare Marca patrimoniului european a UE, recent instituită, ca instrument care să fie utilizat în cadrul relațiilor cu țările terțe în vederea îmbunătățirii cunoștințelor privind cultura și istoria popoarelor europene și a promovării acestora;
35. solicită Comisiei să instituie un grup de lucru interinstituțional pentru cultură în cadrul relațiilor externe ale UE pentru a dezvolta și a extinde coordonarea, raționalizarea, strategia și schimbul de bune practici și, în acest sens, să țină seama de activitățile și inițiativele Consiliului European și să prezinte rapoarte Parlamentului cu privire la activitatea grupului de lucru;
36. propune ca, în mod regulat, Comisia să raporteze Parlamentului cu privire la aplicarea acestei rezoluții referitoare la rolul culturii în cadrul relațiilor externe ale UE;
37. propune crearea unor sisteme de informare specifice în vederea susținerii mobilității artiștilor și a altor categorii de profesioniști din domeniul culturii, după cum preconizează studiul intitulat „Information systems to support the mobility of artists and other professionals in the culture field: a feasibility study” (Sisteme de informare destinate susținerii mobilității artiștilor și a altor categorii de profesioniști din domeniul culturii: studiu de fezabilitate) ⁽¹⁾;
38. îndeamnă Comisia să propună și să adopte în 2011 o carte verde referitoare la o strategie privind cultura și cooperarea culturală în cadrul acțiunilor externe ale UE, care să fie urmată de o comunicare;
39. încurajează măsuri concrete pentru a promova consolidarea capacităților prin implicarea societății civile, precum și finanțarea inițiativelor independente;

Convenția UNESCO privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale

40. solicită SEAE să încurajeze țările terțe să dezvolte politici referitoare la cultură și să solicite în mod sistematic țărilor terțe ratificarea și punerea în aplicare a Convenției UNESCO;
41. reamintește statelor membre importanța angajamentelor asumate prin ratificarea Convenției UNESCO, dat fiind faptul că protecția diversității culturale la nivel mondial necesită o politică fundamentată și echilibrată în domeniul digital;
42. solicită Comisiei să ia în considerare în mod adecvat dualitatea bunurilor și serviciilor culturale în momentul negocierii de acorduri comerciale bilaterale și multilaterale și în momentul încheierii de protocoale culturale și să acorde tratament preferențial țărilor în curs de dezvoltare, în conformitate cu articolul 16 din Convenția UNESCO;

⁽¹⁾ DG Educație și Cultură, Comisia Europeană, martie 2009.

Joi, 12 mai 2011

43. salută semnarea recentă a unui acord între UE și UNESCO privind o structură de consultanță, în valoare de 1 milion de euro, care să aibă misiunea de a sprijini guvernarea din sectorul cultural și de a permite guvernelor țărilor în curs de dezvoltare să profite de cunoștințele experților în ceea ce privește elaborarea unor politici culturale eficace și durabile;
44. încurajează statele membre și Comisia să își intensifice eforturile în vederea cooperării pentru a aduce noi îmbunătățiri cadrelor juridice naționale și politicilor de protecție și conservare a patrimoniului cultural și a bunurilor culturale, în conformitate cu legislația națională și cu cadrele juridice internaționale, propunând inclusiv măsuri de combatere a traficului ilegal de bunuri culturale și de proprietate intelectuală; le încurajează să împiedice însușirea ilicită a patrimoniului cultural și a produselor rezultate în urma activităților culturale, recunoscând, în același timp, importanța dreptului de autor și a proprietății intelectuale pentru menținerea surselor de venit ale persoanelor implicate în procesul creativ cultural;
45. solicită o strategie coerentă a UE de promovare pe plan internațional a activităților și programelor culturale europene, bazată pe protejarea diversității și dualității bunurilor și activităților culturale, care să prevadă, printre altele, coordonarea mai eficientă a actualelor programe ale UE în materie de politică externă care au componente culturale și punerea în aplicare a acestora prin acorduri cu țările terțe, precum și conformitatea cu clauzele de compatibilitate culturală incluse în cadrul tratatelor, cu principiul subsidiarității și cu Convenția UNESCO;
46. solicită o strategie coerentă de protecție și promovare a patrimoniului cultural și natural, atât material, cât și imaterial, și de cooperare internațională în zone de conflict, precum „Scutul Albastru”, care conferă culturii un rol în prevenirea conflictelor și restabilirea păcii;
47. solicită formarea personalului trimis în zone aflate în situații de conflict și postconflict cu privire la aspectele culturale ale acțiunii, pentru conservarea patrimoniului și promovarea reconcilierii, a democrației și a drepturilor omului;
48. dorește să asigure faptul că, în cadrul instrumentelor financiare existente, programele operaționale se axează pe simplificare, eficiență și coordonarea politicilor UE;
49. încurajează promovarea rolului culturii în cadrul IEDDO, în eforturile sale în vederea consolidării statului de drept, a gestionării și prevenirii conflictelor, a cooperării cu societatea civilă și a rolului noilor tehnologii în ceea ce privește libertatea de exprimare, participarea democratică și drepturile omului;
50. recunoaște că trebuie respectate toate drepturile omului, astfel cum sunt consacrate în Declarația Universală a Drepturilor Omului și în Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, și, prin urmare, recunoaște legătura dintre drepturile culturale, diversitate și drepturile omului și obiectează față de utilizarea argumentelor culturale pentru justificarea încălcărilor drepturilor omului;
51. propune includerea unui capitol referitor la cultură în Raportul anual privind drepturile omului și integrarea culturii în activitatea delegațiilor interparlamentare;
52. îndeamnă ca dezvoltarea activităților culturale să nu fie utilizată drept argument în favoarea restricționării liberei circulații a profesioniștilor din domeniul culturii între UE și țările terțe;
53. încurajează stabilirea unor relații culturale cu țările cu care nu au mai fost încheiate alte parteneriate, ca prim pas în vederea dezvoltării unor relații ulterioare;
- *
- * *
54. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 12 mai 2011

Valorificarea potențialului industriilor culturale și creative

P7_TA(2011)0240

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la valorificarea potențialului industriilor culturale și creative (2010/2156(INI))

(2012/C 377 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 167 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția din 20 octombrie 2005 privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO),
- având în vedere Decizia 2006/515/CE a Consiliului din 18 mai 2006 privind încheierea Convenției pentru protecția și promovarea diversității expresiilor culturale ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1855/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 de stabilire a Programului Cultura (2007-2013) ⁽³⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1718/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 privind punerea în aplicare a unui program de sprijin pentru sectorul audiovizual european (MEDIA 2007) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea din 3 ianuarie 2008 a Comisiei către Parlamentul European, către Consiliu, către Comitetul Economic și Social European și către Comitetul Regiunilor privind conținutul creativ online pe piața unică (COM(2007)0836),
- având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la „Europeana – etapele următoare” ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 februarie 2009 referitoare la economia socială ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 aprilie 2008 referitoare la o agendă europeană pentru cultură într-o lume în curs de globalizare ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 aprilie 2008 privind industriile culturale din Europa ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iunie 2007 privind statutul social al artiștilor ⁽⁹⁾,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 12 mai 2009 privind rolul de catalizator pentru creativitate și inovare jucat de cultură (2009) ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ JO L 201, 25.7.2006, p. 15.

⁽²⁾ JO L 95, 15.4.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO L 372, 27.12.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 12.

⁽⁵⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 16.

⁽⁶⁾ JO C 76 E, 25.3.2010, p. 16.

⁽⁷⁾ JO C 247 E, 15.10.2009, p. 32.

⁽⁸⁾ JO C 247 E, 15.10.2009, p. 25.

⁽⁹⁾ JO C 125 E, 22.5.2008, p. 223.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/doc/CONS_NATIVE_CS_2009_08749_1_EN.pdf

Joi, 12 mai 2011

- având în vedere Comunicarea din 30 iunie 2010 a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Europa, destinația turistică favorită la nivel mondial – un nou cadru politic pentru turismul european” (COM(2010)0352),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 26 august 2010 intitulată „O Agendă digitală pentru Europa” (COM(2010)0245/2),
 - având în vedere Comunicarea din 19 octombrie 2009 a Comisiei intitulată „Drepturile de autor în economia cunoașterii” (COM(2009)0532),
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei din 27 aprilie 2010 intitulată „Eliberarea potențialului industriilor culturale și creative” (COM(2010)0183),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație, precum și avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru dezvoltare regională și al Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0143/2011),
- A. întrucât industriile culturale și creative (ICC) se caracterizează printr-o natură duală, economică prin faptul că acestea contribuie la dezvoltarea economică prin crearea de locuri de muncă, creșterea economică și crearea de bogăție, dar și culturală, grație activităților care integrează persoane în societate, din punct de vedere social și cultural, precum și prin implicarea în promovarea valorilor și identităților culturale și dezvoltarea unui patrimoniu cultural european;
 - B. întrucât, dat fiind faptul că această natură duală implică o diferențiere față de alte industrii, trebuie luată în considerare punerea în aplicare a unor politici și măsuri specifice;
 - C. întrucât această natură specifică este recunoscută și promovată de Uniunea Europeană pe scena internațională, având în vedere faptul că UE a adoptat o politică de menținere a cooperării sale culturale în cadrul OMC și a ratificat Convenția UNESCO;
 - D. întrucât Acordul General privind Comerțul cu Servicii (GATS) prevede dreptul de a pune în aplicare politici de protecție a diversității culturale, care este exercitat în mod sistematic de către UE și statele sale membre;
 - E. întrucât, în conformitate cu articolul 167 alineatul (4) din TFUE, este necesară integrarea culturii în alte politici europene, atât interne, cât și externe, și, în această privință, este necesar să se acorde o atenție deosebită, în contextul actualei globalizări, protejării și promovării diversității expresiilor culturale;
 - F. întrucât Convenția UNESCO recunoaște rolul important exercitat de ICC în crearea, distribuirea și asigurarea accesului la gama largă de bunuri și servicii culturale și încurajează cooperarea internațională;
 - G. întrucât statele membre ar trebui să aibă voința de a susține cultura și creativitatea ca factori fundamentali pentru păstrarea și consolidarea patrimoniului cultural și peisagistic, care trebuie protejat și conservat pentru a contribui la crearea unui sentiment al identității și a intensifica procesul de sensibilizare a publicului la cultură;
 - H. întrucât ICC îndeplinesc, în Uniunea Europeană, un rol major în promovarea diversității culturale și lingvistice, a pluralismului, a coeziunii sociale și teritoriale, dar și în democratizarea accesului la cultură și în promovarea dialogului intercultural pe întregul teritoriu al UE;
 - I. întrucât diversitatea culturală a Europei și, în special, patrimoniul său bogat de limbi și culturi regionale constituie o materie primă de neînlocuit pentru ICC;

Joi, 12 mai 2011

- J. întrucât trebuie acordată o atenție deosebită particularităților de ordin cultural și lingvistic în cadrul dezbaterii privind instituirea unei piețe unice în sectorul conținuturilor creative;
- K. întrucât ICC sunt laboratoare pentru inovarea artistică, tehnică și managerială și întrucât acestea permit o mai amplă diseminare a operelor și a artiștilor la nivel european și internațional;
- L. întrucât sectorul ICC este consolidat, iar vizibilitatea acestuia este asigurată prin diverse inițiative ale Parlamentului European și ale Consiliului Europei, cum ar fi Premiul Europa, Premiul LUX și Itinerarele culturale;
- M. întrucât ICC trebuie să joace un rol în menținerea competențelor și aptitudinilor distinctive, inestimabile și unice, prin fuziunea creativității contemporane și a experienței de lungă durată; întrucât, mai ales în anumite sectoare, cum ar fi moda, ceasornicăria și bijuteria, reputația și succesul mondial al industriilor europene în domeniile respective se bazează pe calificările manuale și pe priceperea artizanilor și a creatorilor;
- N. întrucât artiștii nu au, în prezent, un statut legal la nivelul UE care să ia în considerare natura specifică a activității și carierei acestora, din punctul de vedere al mobilității, condițiilor de lucru și, în special, al protecției sociale,
- O. recunoaște că industriile culturale și creative (ICC), care reprezintă 2,6 % din PIB-ul UE, generând 5 milioane de locuri de muncă, se numără printre cei mai importanți factori de creștere din UE, fiind creatoare de locuri de muncă, având un rol important în lanțurile globale de valori și impulsivând inovarea, furnizând valoare adăugată în calitate de factor de coeziune socială și funcționând ca un instrument eficient în lupta împotriva recesiunii actuale;
- P. întrucât ICC influențează aproape toate celelalte sectoare economice, asigurându-le inovațiile care sunt decisive pentru competitivitate, mai ales în cazul tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC);
- Q. întrucât aceste industrii constituie o forță motrice pentru economie în era digitală, aducându-și o contribuție semnificativă la inovare și la progresul noilor TIC, și participă la realizarea obiectivelor Strategiei „Europa 2020”;
- R. întrucât ICC pot crea bogăție și locuri de muncă, dacă li se pun la dispoziție mijloacele pentru a concura cu ICC din țările din afara Uniunii Europene în contextul unei strategii europene privind concurența internațională;
- S. întrucât o parte dintre persoanele implicate în industriile culturale și creative exercită activități independente;
- T. întrucât industriile culturale și creative reprezintă o piață în dezvoltare în UE și un domeniu în care statele membre au potențialul de a fi lideri pe piața mondială;
- U. întrucât dezvoltarea comerțului cu bunuri și servicii culturale și creative constituie un pilon important pentru cultură, dezvoltare și democrație;
- V. întrucât creativitatea depinde de accesul la cunoaștere, la opere artistice și la conținuturile creative existente;
- W. întrucât rolul conținutului cultural în economia digitală este esențial; întrucât creșterea economiei digitale în Europa va depinde, în viitor, de existența unei oferte variate de conținut cultural de înaltă calitate;
- X. întrucât era digitală deschide noi perspective acestor industrii prin introducerea de noi modele economice care permit consumatorilor să aibă acces la o ofertă diversificată și de calitate;

Joi, 12 mai 2011

- Y. întrucât industria conținuturilor necesită depunerea de eforturi considerabile pentru a elabora oferte legale privind conținutul cultural online, iar toate părțile interesate ar trebui să își unească forțele pentru a asigura sensibilizarea cu privire la ofertele legale existente de conținuturi online;
- Z. întrucât ziarele și revistele reprezintă componente ale industriilor culturale, precum și ale unui peisaj media divers și pluralist la nivel european;
- AA. întrucât era digitală pune la încercare și sustenabilitatea sectoarelor tradiționale ale acestor industrii, inclusiv editurile, librăriile și presa scrisă;
- AB. întrucât ICC europene au nevoie, pentru a se dezvolta, de un sistem de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală modern, accesibil și sigur din punct de vedere juridic;
- AC. întrucât este esențial să se asigure educația artistică și culturală a cetățenilor, iar procesul creativ să se bucure de apreciere, pentru a se dezvolta creativitatea, cunoașterea artelor, a culturii, a patrimoniului cultural și a diversității culturale a UE, educația ar trebui să cuprindă nu doar procesul de învățare a drepturilor digitale, ci și pe cel aferent obligațiilor în acest sens, astfel încât să favorizeze o mai bună înțelegere și respectare a operelor protejate de DPI;
- AD. întrucât progresele tehnologice din domeniul TIC nu modifică în niciun fel nevoia fundamentală de protejare a DPI;
- AE. întrucât o mai bună respectare a cadrului juridic existent care protejează aceste drepturi, precum și o serie de reforme privind, între altele, simplificarea procedurilor de acordare a licențelor în industriile culturale, sunt necesare pentru a profita la maximum de noile posibilități oferite, garantând totodată un sistem echilibrat de protecție a drepturilor, care să ia în considerare atât interesele creatorilor, cât și pe cele ale consumatorilor,
- AF. întrucât un sistem modern de mărci comerciale la nivelul Uniunii este esențial pentru protejarea valorii reprezentate de investițiile efectuate de companiile europene din domeniul designului, creației și inovării,
- AG. întrucât trebuie garantate investiții strategice destinate ICC, de exemplu prin accesul la finanțări adaptate caracteristicilor și nevoilor lor, pentru a le permite să-și exercite pe deplin rolul care le revine în dinamizarea economiei europene;
- AH. având în vedere rolul major al ICC în dezvoltarea de poli de creativitate la nivel local și regional, care sporesc gradul de atractivitate a regiunilor și permit crearea și dezvoltarea de întreprinderi și locuri de muncă ancorate în configurația economică locală și regională, cresc atractivitatea turistică a regiunilor, favorizează crearea de noi întreprinderi, îmbunătățesc imaginea acestor regiuni și promovează sectorul cultural și artistic, precum și păstrarea, promovarea și valorificarea patrimoniului cultural european, grație numeroaselor agenții, cum ar fi autoritățile locale și regionale,
- AI. întrucât Instrumentul european de vecinătate și parteneriat (IEVP) și planul său de acțiune regional (PAR) au fost aprobate și finanțate pentru perioada 2011-2013;
- AJ. întrucât rolul Alianței europene a industriilor creative ar trebui consolidat,

Rolul motrice al industriilor culturale și creative în Uniunea Europeană

1. subliniază că este necesară o analiză a ICC și a impactului activităților acestora asupra economiei europene, care să le identifice, să le definească și să le descrie filieră cu filieră, în vederea evidențierii caracteristicilor acestora, a unei mai bune înțelegeri a obiectivelor și problemelor acestora și a punerii în aplicare de măsuri mai eficiente;
2. solicită Comisiei să își continue eforturile vizând o mai bună definire a ICC pentru a analiza în profunzime impactul acestora asupra creșterii pe termen lung și a competitivității la nivel internațional și să promoveze o mai bună recunoaștere a caracteristicilor acestui sector;

Joi, 12 mai 2011

3. solicită statelor membre să își asume în mod activ angajamentul de protejare și susținere a propriului patrimoniu cultural, recunoscând faptul că dezvoltarea ICC necesită o economie duală, în care investițiile publice și cele private să coexiste;
4. consideră că ICC ar trebui să se afle în centrul noii agende politice europene, în conformitate cu nevoile economice ale sectorului și în contextul digitalizării, și că viitorul program Cultura ar trebui să reflecte nevoile sectorului cultural și creativ în era digitală printr-o abordare mai pragmatică, mai cuprinzătoare;
5. recunoaște faptul că, deoarece constituie surse de inovare economică și socială în numeroase alte sectoare ale economiei, ICC dispun de un important potențial de creare de sinergii;
6. solicită Comisiei să-și continue eforturile de sprijinire, promovare și facilitare a dezvoltării cadrului culturii și creativității prin încurajarea unui sistem mai precis de cooperare între statele membre și instituțiile UE bazat pe schimburile de experiență în materie de bune practici; recomandă Comisiei să includă autoritățile locale și regionale în procesul de monitorizare a rezultatelor Cărții verzi, în conformitate cu principiul subsidiarității;
7. solicită Comisiei să elaboreze o carte albă, având în vedere importanța tot mai mare a ICC, precum și obiectivul de a consolida acest sector, care prezintă o importanță strategică pentru realizarea obiectivelor Europa 2020;

Educație, formare și sensibilizare

8. încurajează statele membre și Comisia să promoveze educația artistică și culturală (acordând o importanță deosebită creativității) în rândul tuturor grupelor de vârstă, de la învățământul primar la cel superior și/sau profesional, și să dezvolte totodată aptitudinile antreprenoriale ale creatorilor, inclusiv în cadrul învățării continue, având în vedere în special rolul său de sensibilizare față de creativitate și de educație cu privire la buna utilizare a TIC și la respectarea proprietății intelectuale;
9. subliniază avantajele pe care le oferă o educație ce combină cunoașterea teoretică a istoriei civilizației și a tehnicii, pe de o parte, și creația artistică aplicată și gestiunea bunurilor culturale, pe de altă parte, în întreprinderi, ateliere etc., în vederea îmbunătățirii calificărilor de natură atât teoretică, cât și practică;
10. subliniază importanța programelor educaționale care se concentrează pe formarea profesională, dezvoltarea ideilor și a capacității de a povesti, pe aptitudinile informatice, pe aptitudinile tehnice, antreprenoriale și de marketing, inclusiv folosirea rețelelor sociale, precum și pe aptitudinile lucrătorilor;
11. reliefează potențialul de dialog și cooperare strânsă între ICC, universități, centre de cercetare, școli de artă și instituții de artă, pentru a oferi programe de formare comune și oportunități de învățare pe tot parcursul vieții;
12. reamintește Comisiei și statelor membre nevoia urgentă de a recunoaște calificările profesionale în cadrul ICC, de a promova mobilitatea studenților și a cadrelor didactice universitare și de a dezvolta, în continuare, stagii care să alterneze formarea și experiența practică pentru artiști și creatori;
13. invită Comisia să solicite statelor membre să completeze cadrul de recunoaștere a calificărilor profesionale și a cursurilor de formare profesională, nu în ultimul rând în ceea ce privește noile competențe necesare în sectorul ICC;
14. solicită Comisiei să promoveze cercetarea și programele de parteneriat comune între ICC și sectorul educației și al formării profesionale, inclusiv formarea profesională internă, permițându-le, astfel, cetățenilor să își dezvolte competențe creative și interculturale, pentru a facilita utilizarea de noi tehnici și instrumente creative în sectorul educațional, a intensifica educația și formarea pe tot parcursul vieții, mai precis prin intermediul Fondului social european, ținând cont de ritmul schimbărilor tehnologice din acest domeniu și, reciproc, să reînnoiască ICC prin intermediul cercetării și al instruirii;

Joi, 12 mai 2011

15. solicită statelor membre să promoveze disponibilitatea formărilor în domeniul gestiunii, afacerilor și spiritului antreprenorial destinate în mod expres profesioniștilor din ICC, pentru a le permite acestora să-și dezvolte capacitățile antreprenoriale și de comunicare necesare într-un mediu socioeconomic în permanentă schimbare; ia act de experiența pozitivă cu privire la formare și gestiune acumulată în domeniul audiovizualului datorită programului MEDIA și speră că programul Cultura va dispune de instrumente similare;
16. propune crearea de noi proiecte-pilot în baza programelor Erasmus și Erasmus pentru tinerii întreprinzători, pentru a permite o cooperare mai amplă între universități și întreprinderi în sectorul cultural și creativ;
17. subliniază necesitatea transmiterii tehnicilor și a cunoștințelor și utilitatea consolidării uceniciei, a introducerii unor programe de formare profesională consacrate sectorului culturii și al creației și unei utilizări mai solide a programelor și curriculei existente, prin asigurarea unui învățământ multidisciplinar și promovarea cooperării și a parteneriatelor între instituții de învățământ, studenți, profesioniștii din sectorul culturii și al creației, întreprinderile de toate dimensiunile, inclusiv sectorul public și privat, artizani, precum și organisme financiare;
18. recunoaște importanța ICC în stimularea dezvoltării conținutului european, contribuind astfel la convergența culturală a statelor membre și la o relație mai strânsă între popoarele acestora;
19. subliniază că învățarea și competențele interculturale permit cetățenilor să înțeleagă alte culturi, contribuind, astfel, la incluziunea socială;

Condiții de muncă și spirit antreprenorial

20. recunoaște impactul, competitivitatea și viitorul potențial al ICC ca motor important de creștere economică sustenabilă în Europa, care poate juca un rol decisiv în redresarea economică a UE;
21. solicită Comisiei să recunoască ICC ca fiind o parte productivă a economiei europene, în special în ceea ce privește capacitatea acestora de a contribui la sporirea gradului de competitivitate a altor sectoare ale economiei;
22. subliniază că este indispensabilă lansarea unui proces de reflecție pe tema condițiilor de lucru și a aspectelor economice, sociale, juridice și fiscale ale acestor sectoare, vizând, în special, dimensiunea antreprenorială a ICC și condițiile de lucru;
23. subliniază, în acest sens, necesitatea combaterii discriminării salariale și a îmbunătățirii gradului de adecvare a locurilor de muncă la nivelul de calificare;
24. invită Comisia, în consecință, să analizeze impactul exercitat de ICC asupra economiei UE și să publice un ghid de evaluare a performanțelor fiecăreia dintre filierele sectorului în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și generarea de câștiguri pentru întreprinderi;
25. subliniază nevoia de a dezvolta un puternic spirit antreprenorial în domeniul cultural și creativ, la nivel local, regional, național și european;
26. subliniază necesitatea creării unor condiții optime pentru ocuparea profesională a tinerilor absolvenți de studii universitare și profesioniști din acest sector și pentru promovarea oportunităților oferite acestora de a deveni întreprinzători, precum și a formării acestora în ceea ce privește aspectele specifice lumii culturale și a creației legate de economie, fiscalitate, finanțe și tehnologie, precum și în domeniile comunicării și al marketingului, al DPI (drepturilor de proprietate intelectuală) și al transmiterii cunoștințelor între generații;
27. invită Comisia Europeană să creeze o platformă multilingvă care să le permită profesioniștilor din sectorul culturii și al creației să se alăture unei rețele la nivel european, în cadrul căreia să poată realiza schimburi de experiențe, bune practici și cunoștințe, să coopereze în cadrul unor proiecte comune sau al unor proiecte-pilot cu o dimensiune transnațională și transfrontalieră și să aibă la dispoziție informații complete despre normele juridice în vigoare (precum aspectele legate de drepturile de autor și drepturile sociale) și posibilitățile de finanțare;

Joi, 12 mai 2011

28. solicită Comisiei și statelor membre să includă, încă o dată, la rubrica ICC, organizațiile non-profit și operatorii din economia socială, în conformitate cu definițiile din Rezoluția Parlamentului din 19 februarie 2009 referitoare la economia socială, având în vedere faptul că acestea activează în sectoare relevante pentru ICC, permițând, astfel, adoptarea de avantaje fiscale, un acces facil la credite și protecția locurilor de muncă;

29. solicită Comisiei să respecte și să recunoască acțiunile întreprinse de serviciile culturale, organizațiile nonprofit și inițiativele private care participă la dezvoltarea unei economii creative bazate pe incluziune; solicită Comisiei și statelor membre să încurajeze și să permanentizeze bunele practici ce vizează facilitarea accesului la cultură și la conținutul creativ al tinerilor, indiferent de statutul acestora (studenți, ucenici, stagiați, în căutarea unui loc de muncă etc.) și al categoriilor deosebit de vulnerabile, de exemplu, prin intermediul unor tarife reduse, al bonurilor culturale sau al activităților culturale gratuite;

Statutul artiștilor

30. reafirmă necesitatea creării unui statut al artistului european, astfel încât artiștii să se poată bucura de condiții de muncă satisfăcătoare și de măsuri adecvate în ceea ce privește sistemele fiscale, drepturile acestora la muncă și la asigurări sociale și drepturile de autor, în vederea asigurării unei mai bune mobilități pe întregul teritoriu al UE;

31. invită statele membre care nu au întreprins încă acest demers să dea curs Recomandării UNESCO referitoare la statutul artistului;

Profesiile artistice

32. reamintește că profesiile artistice constituie unul din pilonii patrimoniului nostru cultural și ai economiei noastre și că trebuie, așadar, asigurată conservarea acestora prin intermediul unor mecanisme adecvate de transmitere a cunoștințelor și competențelor, astfel cum se subliniază în Rezoluția din 10 aprilie 2008 a Parlamentului European referitoare la industriile culturale din Europa;

33. reafirmă obiectivul de a conserva caracterul specific al unor meserii și transferul de cunoștințe, în special în sectorul cultural, creativ și artizanal, precum și obiectivul de a garanta mecanisme de transfer al cunoștințelor; propune să se încurajeze crearea, la nivel local, regional și teritorial, de ateliere de transmitere a cunoștințelor, în special pentru sectorul creativ tradițional;

34. atrage atenția asupra faptului că modelul economic al ICC, inclusiv în sectorul produselor de lux, care este reprezentativ pentru acesta, se bazează pe inovare, creativitate constantă, încrederea consumatorilor și investiții în locuri de muncă care, adesea, necesită înalte calificări și presupun cunoștințe unice; solicită Comisiei să promoveze sustenabilitatea acestui model economic în propunerile sale care se referă la ICC, prin dezvoltarea unui cadru de reglementare adaptat la caracteristicile specifice ale acestora, în special în ceea ce privește respectarea DPI;

35. subliniază pericolul unui deficit de forță de muncă în unele sectoare foarte specifice sau necesitând niveluri foarte înalte de calificare, care contribuie la existența ICC din UE, și solicită Comisiei și statelor membre să ia măsurile necesare, împreună cu întreprinderile, pentru a asigura menținerea acestor aptitudini unice și pentru a facilita formarea unei noi generații de artizani și lucrători specializați în aceste profesii;

Spre o mai bună difuzare și circulație a operelor în era digitală

36. încurajează statele membre să promoveze distribuția și circulația operelor în întreaga Uniune Europeană;

37. recunoaște faptul că trebuie promovată nu doar inovarea în materie de producție tehnologică, ci și inovarea în procesele de gestiune și în dezvoltarea, distribuția și marketingul propriilor proiecte;

38. solicită Comisiei să ia în considerare posibilitatea de a institui acțiuni specifice și instrumente adecvate în vederea susținerii și dezvoltării ICC europene, în special a IMM-urilor, în scopul îmbunătățirii procesului de creație, producție, promovare și distribuție de bunuri și servicii culturale;

Joi, 12 mai 2011

39. subliniază faptul că exploatarea online poate reprezenta o adevărată oportunitate pentru o mai bună difuzare și distribuire a operelor europene, în special a celor audiovizuale, cu condiția ca oferta legală să se poată dezvolta într-un mediu concurențial sănătos, care să combată cu eficacitate oferta ilegală de opere protejate și să se poată dezvolta noi modalități de remunerare a creatorilor, care îi asociază din punct de vedere financiar la reușita activității lor;

40. solicită Comisiei să asigure punerea strictă în aplicare a articolului 13 din Directiva privind serviciile media audiovizuale ⁽¹⁾, care prevede că statele membre trebuie să se asigure că serviciile audiovizuale la cerere promovează producția de opere europene și accesul la acestea, precum și să îi prezinte un raport privind punerea în aplicare a acestei dispoziții până cel târziu în 2012;

41. subliniază că, pentru a garanta o mai bună distribuție a operelor și a repertoriilor europene, sunt necesare inițiative care să aibă drept obiectiv îmbunătățirea și promovarea traducerii, a dublajului, a subtitrării, a supratitrării și a digitalizării operelor culturale europene și trebuie elaborate măsuri specifice în aceste domenii în cadrul noii generații a programelor MEDIA și Cultura pentru perioada 2014-2020;

42. solicită Comisiei Europene să încurajeze dezvoltarea ICC, în special online, prin adoptarea de măsuri relevante care să asigure că toate părțile interesate poartă în comun răspunderea pentru protejarea, în mod egal, a produselor și serviciilor în mediul digital, în vederea sporirii încrederii consumatorului în sectorul online;

43. solicită Comisiei să instituie un cadru juridic care să asigure un nivel ridicat de încredere în spațiul digital, comercial și necomercial, astfel încât ICC, pe de o parte, și consumatorii, pe de altă parte, să beneficieze pe deplin de canalele de distribuție fără teama de a fi descurajați de practici abuzive sau înșelătoare;

44. solicită Comisiei și statelor membre să acorde o atenție deosebită rolului bibliotecilor ca instituții de diseminare a culturii și ca forumuri de dialog; consideră că bibliotecilor, precum și sectorului educativ și cultural, ar trebui să li se acorde responsabilitate și resurse pentru trecerea la spațiul digital; reamintește că acest proces este urgent, dat fiind faptul că bibliotecile europene nu dispun, nici în prezent, decât de resurse limitate pentru a realiza într-un mod satisfăcător conversia la formatele digitale;

45. subliniază importanța extinderii bibliotecii digitale europene și a dezvoltării acestora atât ca focar pentru a transmite imaginea patrimoniului cultural, a memoriei colective și a creativității Europei, cât și ca punct de pornire pentru activități educative, culturale, inovatoare și antreprenoriale; subliniază că schimburile artistice constituie unul dintre pilonii patrimoniului nostru cultural și ai economiei noastre și că trebuie, așadar, garantată continuitatea acestora prin intermediul unor mecanisme adecvate de transmitere a cunoștințelor și competențelor;

46. subliniază necesitatea de a acorda atenția cuvenită încercărilor cu care se confruntă sectoarele tradiționale ale ICC, cum ar fi editurile, librăriile și presa scrisă;

47. solicită Comisiei să adopte inițiative de promovare și dezvoltare a competențelor digitale, având în vedere tranziția tot mai accentuată a industriei editoriale către producția și distribuția de conținut digital; subliniază faptul că editurile ar trebui să fie angrenate într-un mod mai activ la inițiative consacrate educației în domeniul mass-mediei digitale;

Pentru o piață internă a conținuturilor culturale și creative

48. îndeamnă statele membre și Comisia să creeze o piață unică digitală europeană, să introducă mecanisme de sprijin tehnic și financiar destinate ICC în vederea digitalizării patrimoniului cultural, precum și să instituie standarde comune europene;

49. subliniază importanța punerii în aplicare rapide și a reușitei inițiativei Agendei digitale, pentru a permite ICC să beneficieze pe deplin și să se adapteze cu succes la toate oportunitățile create de banda largă extinsă de mare viteză și de noile tehnologii fără fir;

⁽¹⁾ JO L 95, 15.4.2010, p. 1.

Joi, 12 mai 2011

50. invită statele membre și Comisia să ia măsurile necesare pentru instituirea unei piețe interne europene a conținuturilor culturale și creative online, garantând accesul cetățenilor europeni la aceste conținuturi și asigurând totodată protecția și remunerarea corectă a titularilor de drepturi, precum și consolidarea tuturor canalelor de finanțare destinate sectorului creației;
51. invită Comisia să susțină noile modele economice novatoare din sectorul creației și al culturii, care să sunt adaptate la efectele mondializării și la provocările inerente erei digitale, în special în ceea ce privește sectoarele industriei conținutului;
52. subliniază importanța interoperabilității și a standardelor în crearea de condiții de acces echitabile la platforme și echipamente noi; solicită Comisiei să promoveze interoperabilitatea între platforme, să dezvolte standarde care să contribuie la crearea unei piețe favorabile inovării și să evite folosirea unor sisteme care ar putea limita accesul la un conținut diversificat;
53. solicită Comisiei să promoveze utilizarea, difuzarea și dezvoltarea de software cu sursă deschisă și de standarde deschise, care prezintă un potențial de inovare, creativitate, difuzare a cunoștințelor și creare de locuri de muncă;
54. constată că fragmentarea pieței în sectoarele cultural și creativ este cauzată, parțial, și de diversitatea culturală și preferințele lingvistice ale consumatorilor;
55. subliniază importanța studierii modalităților optime de adaptare a cadrului de reglementare, cu precădere a normelor privind politica în materie de concurență, la situația specifică sectorului cultural, în vederea asigurării diversității culturale și a accesului consumatorilor la o serie de servicii și conținut cultural de calitate superioară;
56. ia act de faptul că atât comerțul electronic, cât și internetul se dezvoltă într-un ritm alert, noile „generații” de tehnologii succedându-se la intervale de timp din ce în ce mai scurte, prin urmare, consideră că ar trebui să se urmărească alinierea răspunsului normativ al UE la cerințele sociale și comerciale actuale, astfel încât acesta să nu devină inutil din cauza întârzierii acumulate și să nu reprezinte un obstacol în calea deblocării întregului potențial al ICC ale statelor membre ale UE;
57. subliniază necesitatea de a reflecta la condițiile optime care permit dezvoltarea acestei piețe unice, acordând o atenție deosebită aspectelor legate de fiscalitate, de exemplu, în ceea ce privește deducerile la sursă aplicabile veniturii din drepturile de autor, permițând introducerea unei rate a TVA reduse pentru bunurile și serviciile culturale difuzate pe suport fizic sau distribuite online, pentru a favoriza dezvoltarea acestora;
58. subliniază că normele privind TVA și lipsa unor metode de plată accesibile pentru comerțul online constituie, la rândul lor, un impediment în calea funcționării corespunzătoare a pieței interne, care necesită o soluție urgentă;
59. solicită, prin urmare, Comisiei să prezinte în cel mai scurt termen posibil propuneri legislative concrete privind modul în care ar putea fi soluționate aceste probleme, pentru a elimina obstacolele existente în calea dezvoltării pieței interne, în special în mediul online, respectând în același timp cererea consumatorilor și diversitatea culturală;
60. solicită Comisiei să ia în considerare, în ceea ce privește inițiativa emblematică „Agenda digitală”, nevoia de a susține adaptarea sectorului european al editurilor electronice la provocările reprezentate de concurență, prin crearea unor condiții de favorizare a interoperabilității sistemelor, a transferabilității între dispozitive și a concurenței loiale;

Drepturi de proprietate intelectuală

61. subliniază faptul că DPI reprezintă un atu fundamental pentru societățile din sectorul creației, un stimulent pentru creativitatea la nivel individual și o investiție în creație; solicită, prin urmare, elaborarea unor programe care să contribuie la adaptarea ICC la tranziția spre era digitală, prin intermediul unor noi servicii online, bazate pe noi forme de gestiune a drepturilor, care să promoveze drepturile de autor; solicită, în plus, un cadru de reglementare echilibrat în domeniul protecției și respectării DPI;

Joi, 12 mai 2011

62. evidențiază necesitatea unei reale respectări a DPI, atât în mediul offline, cât și în cel online, și subliniază, în acest sens, că toate măsurile ar trebui atent evaluate, pentru a le garanta eficiența, proporționalitatea și compatibilitatea cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
63. solicită Comisiei să adapteze drepturile de autor la era digitală, permițând ICC să beneficieze de avantajele create de tehnologia digitală și de convergența mass-mediilor, precum și să studieze modalități specifice de facilitare a utilizării conținutului creativ și a materialului arhivat și sistemele de tip „ghişeu unic”, ușor de utilizat, pentru acordarea drepturilor;
64. subliniază, în acest context, rolul esențial al societăților de gestiune colectivă pentru dezvoltarea creativității și a economiei digitale europene; solicită Comisiei, în contextul elaborării în curs a unei propuneri de directivă privind gestiunea drepturilor colective, să instituie un cadru juridic adecvat pentru societățile de gestiune colectivă și regruparea repertoriilor de drepturi de autor;
65. invită Comisia să sprijine viabilitatea unui sistem paneuropean de acordare de licențe, care să se bazeze pe actualele modele multiteritoriale de acordare a drepturilor colective și individuale și să faciliteze inițierea de servicii cu o gamă vastă de conținut, sporind, astfel, accesul legal la conținutul cultural online;
66. invită Comisia și statele membre să promoveze schimburile de bune practici în privința unor metode eficiente de sensibilizare a opiniei publice cu privire la efectele încălcării DPI;
67. îndeamnă Comisia și statele membre, împreună cu părțile interesate, să organizeze o campanie de sensibilizare la nivel european, național și local, în special în rândul tinerilor consumatori europeni, cu privire la necesitatea respectării DPI;
68. solicită Comisiei și statelor membre să combată practicile comerciale abuzive și încălcarea DPI, ale căror victime pot fi ICC, atât în economia reală, cât și în cea digitală;
69. subliniază necesitatea de a aborda în sfârșit lipsa acută a cărților pe care o resimt persoanele cu deficiențe de vedere sau cu probleme de lectură; reamintește Comisiei și statelor membre obligațiile care le revin în conformitate cu Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități de a lua toate măsurile corespunzătoare pentru ca aceste persoane să aibă acces la produsele culturale în formate accesibile și pentru ca legile care protejează DPI să nu constituie o barieră nejustificată sau discriminatorie în calea accesului persoanelor cu dizabilități la produsele culturale;
70. invită Comisia să-și aducă o contribuție activă și constructivă în cadrul Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI) pentru a se ajunge la un acord cu privire la o normă juridică obligatorie, pe baza propunerii de tratat elaborate de Uniunea Mondială a Nevăzătorilor și depusă la OMPI în 2009;
71. subliniază necesitatea de a soluționa problema operelor „orfane”; salută intenția declarată a Comisiei de a prezenta propuneri în acest sens; constată că problema operelor „orfane” și a „găurii negre a secolului XX” nu se limitează doar la operele tipărite, cum ar fi cărțile și revistele, ci cuprinde toate tipurile de opere, inclusiv fotografiile, muzica și producțiile audiovizuale;
72. invită Comisia să încurajeze acordarea de sprijin financiar inițiativelor din sectorul privat vizând crearea de baze de date accesibile unui public larg, care să includă drepturi și cataloage din repertoriul muzical, audiovizual sau de alt tip; astfel de baze de date ar crește transparența și ar raționaliza procedurile de atribuire a drepturilor;
73. invită Comisia să încurajeze elaborarea unor mecanisme echitabile, imparțiale și eficiente de soluționare alternativă a litigiilor, pentru toate părțile implicate;
74. consideră că Comisia ar trebui să țină cont de problemele specifice întâmpinate de IMM-uri cu ocazia revendicării DPI-urilor lor, conform principiului în virtutea căruia trebuie să gândim mai întâi la scară mică (Think Small First), statuat prin Legea întreprinderilor mici pentru Europa (Small Business Act for Europe), inclusiv prin aplicarea principiului nediscriminării pentru IMM-uri;

Joi, 12 mai 2011

75. salută revizuirea, de către Comisie, a sistemului UE de mărci comerciale și o încurajează să întreprindă demersurile necesare, astfel încât să fie luate măsurile necesare pentru ca mărcile comerciale să poată beneficia de același nivel de protecție atât în mediul online, cât și în cel offline;

Finanțarea industriilor culturale și creative

76. reamintește că toate politicile și măsurile de susținere și finanțare destinate industriilor ICC trebuie să țină seama de caracteristicile fiecărei filiere a acestui sector;

77. solicită Comisiei să asigure ICC statutul de veritabile IMM-uri în ceea ce privește toate modalitățile de acces la credite, de sprijin pentru inițierea de noi activități economice și de protecție a locurilor de muncă, care ar trebui să fie adaptate, în mod corespunzător, la particularitățile sectorului, având în vedere, mai ales, nivelul scăzut de capitalizare, considerarea mărcii drept un activ, gradul ridicat de risc în etapa inițială, puternicul impact IT, încadrarea în muncă discontinuă și nevoia de servicii centralizate;

78. invită întreaga panoplie a actorilor interesați să reflecteze la introducerea de noi instrumente financiare novatoare, atât la nivel european, cât și național, ca, de exemplu, dispozitivele de garanție bancară, avansurile rambursabile, fondurile de capital-risc și stimulentele pentru înființarea de consorții locale, care iau în considerare nevoile acestor industrii și, în special, faptul că singura formă de capital al creatorilor este, în multe cazuri, imaterială;

79. încurajează mobilizarea fondurilor și a programelor UE existente (de exemplu, prin intermediul instrumentului de microfinanțare) în favoarea dezvoltării micilor întreprinderi și a microîntreprinderilor din sectorul culturii și al creației, pentru a optimiza sprijinul acordat întreprinderilor, prin facilitarea accesului la informațiile privind posibilitățile de finanțare și prin simplificarea procedurii de solicitare și candidatură în acest domeniu;

80. propune introducerea de microfinanțări pe termen scurt pentru a încuraja experimentarea și dezvoltarea de proiecte novatoare în sectorul culturii și al creației;

81. recomandă Comisiei să evalueze relevanța fondurilor structurale, precum și a programelor actuale și viitoare din domeniul culturii, mass-mediei audiovizuale, tineretului și educației, din punctul de vedere al potențialului acestora de a promova sectorul creativ, precum și să formuleze concluzii și să le pună în aplicare în vederea unei mai bune politici de susținere;

82. recunoaște, în plus, eficacitatea programelor UE, precum Programul pentru inovare și competitivitate, pentru facilitarea accesului IMM-urilor la finanțare și sugerează Comisiei să evalueze posibilitatea de a concepe programe specifice similare pentru ICC;

83. solicită Comisiei să ia în considerare crearea unei linii bugetare specifice în cadrul inițiativei emblematice „Agenda digitală”, pentru a susține tranziția către digitalizare în cinematografia europeană, pentru a le asigura tuturor cetățenilor UE accesul la conținuturi care reflectă diferitele identități ale Europei, precum și pentru a crește gradul de competitivitate a întregului sector al filmului european;

84. subliniază importanța acțiunilor de mecenat și a parteneriatelor public-privat în finanțarea și susținerea activităților culturale și creative și solicită îmbunătățirea accesului industriilor culturale și creative la creditare, precum și examinarea unor formule alternative, cum ar fi reducerea impozitelor sau stimulentele fiscale, în vederea încurajării acțiunilor de mecenat din partea întreprinderilor;

85. subliniază importanța formării profesioniștilor din sectorul bancar în vederea consilierii în materie de finanțare a proiectelor culturale și creative, în vederea facilitării accesului la creditele oferite de instituțiile financiare;

86. subliniază importanța dezvoltării de servicii de consiliere și consultanță în domeniul financiar și al gestiunii afacerilor, pentru a permite persoanelor care lucrează în sectorul cultural și creativ, în special IMM-urilor și întreprinderilor foarte mici, să înțeleagă instrumentele necesare unei bune gestiuni a afacerilor, în vederea îmbunătățirii procesului de creare, producție, promovare și distribuire de servicii și bunuri culturale;

Joi, 12 mai 2011

87. subliniază necesitatea formării de profesioniști capabili să asigure viabilitatea financiară și economică a proiectelor culturale și creative, în vederea îmbunătățirii accesului la credite în relațiile cu instituții financiare și bancare care, în general, nu sunt familiarizate cu caracteristicile acestui sector;
88. invită Comisia, în contextul Agendei digitale, să sprijine IMM-urile care desfășoară activități în cadrul ICC în identificarea unor modele de afaceri online competitive și inovatoare, ușor accesibile pentru consumatori, bazate pe cofinanțare și pe suportarea în comun a riscurilor de către ICC și intermediari;
89. în consecință, solicită atât Comisiei, cât și statelor membre, să garanteze că procedurile referitoare la achizițiile publice nu generează birocrăție excesivă sau costuri inutile pentru IMM-uri;
90. solicită Comisiei, având în vedere lansarea, în luna decembrie 2011, a celui de al Optulea program-cadru de cercetare, să asigure finanțare în vederea punerii în aplicare a proiectelor de activități antreprenoriale și de lansare de noi activități economice propuse de tineri în vârstă de maximum 35 de ani în sectorul ICC;
91. solicită să se asigure finanțare prioritară, în baza programului IEPV PIR 2011-2012, pentru ICC, având în vedere mai ales sectorul audiovizualului și producția și distribuția de opere audiovizuale în regiunea euro-mediteraneană;
92. sugerează utilizarea cadrului Alianței europene a industriilor creative (AEIC) ca platformă de acces la informații și consiliere privind disponibilitatea investițiilor, strategiile de afaceri pe termen lung, accesul la împrumuturi, fondurile de garantare și investițiile private transfrontaliere și solicită să se studieze posibilitatea de a institui o Bancă a Industriilor Creative;
93. încurajează statele membre și autoritățile locale și regionale să creeze condiții favorabile pentru ca ICC să stabilească contacte cu organizații care le pot oferi finanțare și solicită acestor autorități să sensibilizeze organizațiile financiare cu privire la situația specifică a ICC, pentru a le convinge să investească în aceste industrii și, mai ales, în IMM-uri și întreprinderi foarte mici, pe baza unor proiecte culturale cu un puternic potențial economic;
94. încurajează organismele locale, teritoriale și regionale să sensibilizeze în mai mare măsură instituțiile financiare cu privire la caracteristicile speciale ale ICC, astfel încât să fie motivate să investească în aceste industrii, în special în IMM-uri;

Cooperare locală și regională

95. subliniază că ICC contribuie adeseori la stimularea și reconversia economiilor locale aflate în dificultate, favorizând apariția unor noi activități economice și contribuind la crearea de noi locuri de muncă durabile, îmbunătățind atractivitatea regiunilor și a orașelor europene, în scopul asigurării coeziunii sociale și teritoriale;
96. subliniază rolul esențial pe care îl joacă cultura în ceea ce privește dezvoltarea durabilă a teritoriilor transnaționale și este conștient de faptul că infrastructurile și instrumentele ICC pot contribui la realizarea coeziunii teritoriale; consideră că stimularea culturii și a creativității este parte integrantă a cooperării teritoriale și că ar trebui să se facă mai mult în această privință;
97. invită toate organele implicate la nivel local să utilizeze programele de cooperare teritorială pentru a transfera și a utiliza cele mai bune practici pentru dezvoltarea sectorului ICC;
98. recomandă, pe de o parte, desfășurarea unor activități de cercetare mai intense vizând interdependența dintre furnizarea de cultură și localizarea întreprinderilor din sectorul cultural și creativ, precum și importanța culturii, la nivelul UE, ca factor în luarea deciziilor întreprinderilor privind alegerea locației și, pe de altă parte, asigurarea de sprijin pentru cercetarea academică privind impactul exercitat de întreprinderile din sectorul cultural și creativ asupra locurilor în care acestea sunt situate;
99. solicită Comisiei și statelor membre să pună laolaltă cunoștințele disponibile privind practicile, nevoile și experiențele pozitive desprinse din cooperarea transfrontalieră și teritorială în domeniul culturii și activităților creatoare pentru a dobândi expertiză specifică în domeniul culturii, creativității și a regiunilor transfrontaliere (îndeosebi în domenii puțin explorate precum legătura dintre cultură, creativitate și economie) și să elaboreze strategii transfrontaliere pentru administrarea patrimoniului cultural și a resurselor;

Joi, 12 mai 2011

100. invită autoritățile locale și regionale să creeze locuri de întâlnire și să pună bazele necesare creării de rețele locale, pentru a sensibiliza profesioniștii din acest sector cu privire la ICC, prin schimburi de cunoștințe, prin experimente, prin îmbunătățirea aptitudinilor și prin formarea în domeniul noilor tehnologii, cum ar fi tehnologiile digitale, cât și publicul larg, prin formare, dezbateri și alte evenimente culturale și artistice, și să dezvolte centre de creativitate, precum și incubatoare de întreprinderi pentru a permite tinerilor profesioniști și întreprinderilor din sectorul creației să lucreze în rețea, să încurajeze inovarea și să asigure sectorului o mai mare vizibilitate;

101. solicită autorităților locale și regionale să se alătore rețelelor în vederea schimburilor de bune practici și a realizării de proiecte-pilot transnaționale și transfrontaliere;

102. subliniază faptul că autoritățile locale și regionale pot contribui în mod semnificativ la o mai bună diseminare și circulație a bunurilor culturale, prin organizarea, susținerea și promovarea de evenimente culturale;

103. subliniază faptul că infrastructurile și facilitățile culturale și creative joacă un rol important pentru dezvoltarea urbanistică a municipiilor și orașelor, pentru crearea unui mediu atractiv pentru investiții și, în special, pentru reabilitarea și revitalizarea vechilor cartiere industriale și că moștenirea culturală conferă valoare adăugată și individualitate în dezvoltarea și reînnoirea zonelor rurale, îndeosebi prin contribuția sa la turismul rural și la stoparea depopulării acestor zone;

104. consideră, de asemenea, că acesta reprezintă un factor deosebit de important în cadrul strategiilor de reabilitare a vechilor districte industriale, precum și în politicile care definesc noile sfere sectoriale ale activității turistice și în redefinirea turismului tradițional;

105. consideră, de aceea, că crearea de activități din ICC și dezvoltarea celor existente ar trebui să fie sprijinite prin intermediul strategiilor de dezvoltare națională, regională și locală, fondate pe un parteneriat între autoritățile publice din diferite domenii politice, IMM-uri și reprezentanții semnificativi ai societății civile;

106. prin urmare, încurajează statele membre și regiunile să creeze oportunități pentru o cooperare de acest tip, să elaboreze politici care combină investițiile în infrastructură cu investițiile în capitalul uman și să exploreze sistemele de „bonuri pentru inovare” pentru a ajuta atât IMM-urile culturale și creative, cât și persoanele cu aceste caracteristici să dobândească aptitudini profesionale;

107. consideră că Comisia ar putea acorda mai multă atenție acordurilor de înfrățire dintre orașe, municipalități și regiuni, în condițiile în care acestea constituie, de mulți ani, un excelent forum de cooperare și schimburi de informații în domeniul culturii și al activităților creatoare; invită Comisia, în cooperare cu asociațiile europene ale autorităților locale și regionale, să promoveze inițiativele de înfrățire și schimburile moderne și de înaltă calitate, care angrenează toate segmentele societății;

108. propune instituirea în cadrul Anului European al Voluntariatului a unui program de acțiuni care să fie dedicat promovării și cooperării transfrontaliere în domeniul cultural;

Capitala europeană a culturii

109. subliniază larga recunoaștere a inițiativei „Capitala culturală europeană” drept un „laborator” al dezvoltării urbane prin cultură; invită Comisia să promoveze această inițiativă și să asigure condițiile adecvate pentru transferul celor mai bune practici, cooperarea culturală și crearea de rețele pentru schimbul de experiență cu privire la posibilitățile ICC, cu scopul de a utiliza pe deplin potențialul acestor sectoare;

110. solicită includerea în programul de evenimente de celebrare a capitalelor culturale europene a unei dezbateri privind potențialul ICC;

Joi, 12 mai 2011

Moda și turismul

111. consideră necesară adăugarea modei și a turismului cultural și durabil la lista sectoarelor care fac parte din ICC, stabilită în Cartea verde; atrage atenția asupra faptului că aceste două sectoare se disting printr-o componentă importantă de creație și prin spiritul antreprenorial, important din punct de vedere economic și al competitivității internaționale în Europa;

112. subliniază importanța considerabilă a turismului pentru ICC și recomandă ca Comisia să încurajeze orașele și regiunile să utilizeze în mai mare măsură cultura ca activ unic, să coopereze mai strâns în domeniul turismului cultural, să dezvolte forme de cooperare între sectorul cultural și sectorul turistic și să susțină aceste sectoare în cadrul unor eforturi comune de promovare;

Relațiile internaționale și comerțul

113. subliniază importanța Convenției UNESCO susmenționate drept un instrument esențial pentru garantarea faptului că „excepția culturală” în comerțul internațional cu bunuri și servicii care au un caracter cultural și creativ este menținută în cadrul internațional al OMC;

114. constată, în ceea ce privește promovarea schimburilor culturale și a diversității, că accesul pe piețele țărilor terțe face obiectul multor obstacole tarifare și netarifare, legate de precaritatea rețelelor de distribuție și exploatare, ceea ce împiedică o prezență reală a culturii europene;

115. subliniază potențialul important al sectorului ICC în cadrul comerțului internațional și pornește de la premisa că semnificația acestuia este subestimată din cauza dificultăților întâmpinate la colectarea de date;

116. solicită Comisiei, având în vedere proliferarea acordurilor comerciale bilaterale, să prezinte Parlamentului o strategie clară, globală privind protocoalele de cooperare culturală (PCC) anexate respectivelor acorduri, vizând adaptarea ofertei de cooperare europeană la nevoile și caracteristicile specifice ale ICC din țările partenere, în conformitate cu angajamentele asumate în cadrul OMC și în spiritul și litera Convenției UNESCO;

117. solicită statelor membre și Comisiei să încurajeze exportul de produse și servicii culturale și creative și să depună eforturi pentru a spori vizibilitatea ICC europene în afara Uniunii Europene;

*

* *

118. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Sarajevo, „Capitală europeană a culturii 2014”

P7_TA(2011)0241

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la „Sarajevo - Capitală europeană a culturii 2014”

(2012/C 377 E/20)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 167 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Joi, 12 mai 2011

- având în vedere Decizia nr. 1622/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a unei acțiuni comunitare în favoarea evenimentului „Capitala europeană a culturii” pentru anii 2007-2019 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Memorandumul de înțelegere prin care s-au stabilit termenii și condițiile de participare deplină a Bosniei și Herțegovinei la Programul Cultura 2007-2012, semnat la 21 decembrie 2010,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110(2) din Regulamentul său de procedură,
 - A. întrucât a fost inițiată o acțiune comunitară intitulată „Capitala europeană a culturii” care vizează să pună în valoare bogăția, diversitatea și trăsăturile caracteristice comune ale culturilor europene și să contribuie la o mai bună cunoaștere reciprocă între cetățenii europeni,
 - B. întrucât decizia menționată anterior, de stabilire a unei acțiuni comunitare în favoarea evenimentului „Capitala europeană a culturii” pentru anii 2007-2019, se aplică în prezent numai statelor membre ale UE;
 - C. întrucât au mai existat ocazii în care unor țări europene terțe li s-a oferit șansa de a câștiga titlul de capitală a culturii europene;
 - D. întrucât Sarajevo ocupă un loc special în istoria și cultura europeană și, în 2014, va comemora o serie de aniversări importante;
 - E. întrucât Consiliului orașului Sarajevo și agenții culturale locale au depus mari eforturi în pregătirea pentru candidatura la acest titlu,
1. invită Consiliul să acorde, în mod excepțional, titlul de Capitală europeană a culturii orașului Sarajevo în 2014;
 2. consideră că aceasta ar reprezenta un pas important în depășirea fostelor diviziuni europene și ar ilustra ceea ce înseamnă Noua Europă prin acordarea titlului de Capitală europeană a culturii unui oraș care a suferit de pe urma unor evenimente atât de tragice, pe parcursul secolului XX;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Comitetului Regiunilor.

⁽¹⁾ JO L 304, 3.11.2006, p. 1.

Sri Lanka: urmările raportului ONU

P7_TA(2011)0242

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la situația din Sri Lanka

(2012/C 377 E/21)

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul din 31 martie 2011 al grupului de experți al Secretarului General al ONU privind responsabilitatea în Sri Lanka,
- având în vedere declarația Secretarului General al ONU din 25 aprilie 2011 referitoare la publicarea Raportului privind Sri Lanka întocmit de grupul de experți,

Joi, 12 mai 2011

- având în vedere convențiile la care Sri Lanka este parte și care îi impun să ancheteze cazurile presupuse de încălcare a dreptului internațional umanitar și din domeniul drepturilor omului și să îi urmărească în justiție pe cei responsabili,
 - având în vedere Declarația referitoare la desemnarea în cadrul ONU a unui grup de experți privind responsabilitatea în Sri Lanka, prezentată la 1 iulie 2010, în numele Uniunii Europene, de Vice-președintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR),
 - având în vedere Declarația din 10 mai 2011 a VP/ÎR referitoare la raportul grupului de experți ai Secretarului General al ONU privind responsabilitatea în Sri Lanka,
 - având în vedere rezoluțiile sale referitoare la Sri Lanka din 5 februarie 2009 ⁽¹⁾, 12 martie 2009 ⁽²⁾ și 22 octombrie 2009 ⁽³⁾,
 - având în vedere Protocolul adițional nr. 2 privind protecția victimelor conflictelor armate fără caracter internațional la A patra convenție de la Geneva,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât în mai 2009 conflictul de durată din Sri Lanka a luat sfârșit odată cu predarea membrilor organizației „Tigrilor Eliberării din Tamil Eelam” (TITE) și moartea liderului lor; întrucât, ca urmare a conflictului, un număr mare de srilankezi au fost strămutați intern, în special în nordul țării;
 - B. întrucât, potrivit estimărilor, în ultimele luni ale conflictului luptele intense din zonele civile au dus la uciderea și rănirea a mii de civili;
 - C. întrucât, la 23 mai 2009, în cursul unei vizite efectuate de Ban Ki-moon în Sri Lanka la scurt timp după încetarea conflictului, Președintele Mahinda Rajapaksa și Ban Ki-moon au dat o declarație comună în care Secretarul General al ONU sublinia importanța unui proces de stabilire a responsabilității, iar Guvernul din Sri Lanka a afirmat că va lua măsuri pentru a examina acuzațiile privind cazurile de încălcare a legilor războiului;
 - D. întrucât, la 15 mai 2010, Guvernul din Sri Lanka a desemnat o Comisie privind învățămintele în urma conflictului și reconcilierea (LLRC), alcătuită din opt membri, care să ancheteze evenimentele din Sri Lanka din perioada februarie 2002 – mai 2009, cu scopul de a asigura stabilirea responsabilității, justiția și reconcilierea în țară;
 - E. întrucât, la 22 iunie 2010, Secretarul General al ONU a anunțat desemnarea unui grup de experți care să îl consilieze cu privire la stabilirea responsabilității pentru cazurile presupuse de încălcare a dreptului internațional umanitar și din domeniul drepturilor omului în stadiul final al conflictului din Sri Lanka;
 - F. întrucât, potrivit raportului ONU, publicat la 25 aprilie 2011, sunt credibile alegerile conform cărora atât forțele guvernamentale, cât și TITE au desfășurat operațiuni militare „în cursul cărora au fost ignorate flagrant protecția, drepturile, bunăstarea și viețile civililor, nerespectându-se astfel normele de drept internațional”;
 - G. întrucât comunitatea internațională, în stadiul final al conflictului, a solicitat în mod repetat Guvernului din Sri Lanka să permită observatorilor internaționali să intre în țară pentru a monitoriza situația umanitară a populației civile afectate de lupte;
 - H. întrucât grupul de experți a ajuns, de asemenea, la concluzia că, „la aproape doi ani de la sfârșitul războiului, eforturile autorităților din Sri Lanka sunt departe de a se conforma standardelor internațional în materie de responsabilitate”,

⁽¹⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 141.

⁽²⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 127.

⁽³⁾ JO C 265 E, 30.9.2010, p. 29.

Joi, 12 mai 2011

1. își exprimă preocuparea cu privire la gravitatea alegațiilor din raportul ONU; subliniază că nu se poate realiza o reconciliere durabilă în Sri Lanka fără să fie tratate în mod corespunzător alegațiile în cauză și problema stabilirii responsabilității în cazul acestora;
2. ia act de faptul că grupul de experți a constatat credibilitatea „unor alegații care, dacă sunt dovedite, indică faptul că atât forțele guvernamentale din Sri Lanka, cât și TITE au comis o serie încălcări grave ale dreptului internațional umanitar și din domeniul drepturilor omului, unele dintre acestea putând fi considerate crime de război și crime împotriva umanității”;
3. salută inițiativa Secretarului General al ONU de a desemna un grup de experți privind responsabilitatea în Sri Lanka pentru cazurile presupuse de încălcare a dreptului internațional umanitar și din domeniul drepturilor omului în stadiul final al conflictului armat;
4. salută decizia lui Ban Ki-moon de a publica raportul la 25 aprilie 2011;
5. subliniază că angajamentul privind drepturile omului și responsabilitatea a constituit un element esențial al declarației comune date la 23 mai 2009 de Președintele srilankez și de Secretarul General al ONU;
6. salută decizia Secretarului General al ONU de a da curs recomandării grupului de a examina acțiunile ONU în ceea ce privește executarea mandatelor sale umanitare și de protecție în timpul războiului din Sri Lanka, îndeosebi în stadiul final al conflictului; constată că grupul de experți a recomandat Secretarului General al ONU să ia imediat măsuri în vederea instituirii unui mecanism internațional independent, dar că acesta a fost informat că un astfel de demers necesită aprobarea țării-gazdă sau o decizie a statelor membre în cadrul unui for interguvernamental adecvat;
7. este de părere că, în interesul justiției și al reconcilierii în Sri Lanka, alegațiile cuprinse în raportul grupului de experți al ONU justifică o anchetă detaliată, imparțială și transparentă; încurajează Guvernul din Sri Lanka să răspundă în mod constructiv la recomandările formulate de grupul de experți;
8. este profund preocupat de lipsa îngrijorătoare de independență a sistemului judiciar, care ar putea avea un rol complementar pe lângă un organism de anchetă independent; solicită Guvernului din Sri Lanka să garanteze luarea unor măsuri judiciare reparatorii și punitive;
9. invită Guvernul din Sri Lanka, pentru a-și respecta obligațiile internaționale și a-și îmbunătăți procesul de stabilire a responsabilității la nivel intern, să contribuie la eforturile depuse deja în vederea unei reconcilierii generale;
10. recunoaște, în acest sens, că Guvernul din Sri Lanka a instituit o Comisie privind învățămintele în urma conflictului și reconcilierea (LLRC); solicită LLRC să țină seama în mod corespunzător de raportul ONU; ia act de faptul că LLRC are dreptul să solicite procurorului general din Sri Lanka să inițieze proceduri penale pe baza constatărilor sale;
11. solicită să fie trași la răspundere atât TITE, cât și Guvernul din Sri Lanka, pentru cazurile presupuse de încălcare a dreptului internațional umanitar și din domeniul drepturilor omului;
12. îndeamnă Guvernul din Sri Lanka să dea curs recomandărilor grupului de experți, începând cu „măsurile imediate”, și să demareze imediat o anchetă efectivă a cazurilor de încălcare a dreptului internațional umanitar și din domeniul drepturilor omului presupuse a fi comise de ambele părți implicate în conflictul armat;
13. solicită VP/ÎR, Consiliului și Comisiei să sprijine eforturile viitoare de consolidare a procesului de stabilire a responsabilității în Sri Lanka și să sprijine raportul ONU;

Joi, 12 mai 2011

14. îndeamnă Guvernul din Sri Lanka să ia măsuri proactive pentru a soluționa problemele politice, economice și sociale reale și a răspunde intereselor cetățenilor tamili; îndeamnă Guvernul din Sri Lanka, în consecință, să ia măsuri active de descentralizare politică și să încurajeze recrutarea cetățenilor tamili în cadrul serviciilor guvernamentale, al poliției și al forțelor armate, astfel încât populația tamilă să se simtă în siguranță, să considere înfrângerea TITE drept o eliberare și să aibă încredere într-un viitor promițător și prosper, în condiții egale cu cetățenii singhalezi;

15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, precum și Președintelui, Guvernului și Parlamentului din Sri Lanka.

Azerbaidjan

P7_TA(2011)0243

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la Azerbaidjan

(2012/C 377 E/22)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Azerbaidjan, în special cea din 17 decembrie 2009 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluțiile sale din 20 mai 2010 referitoare la necesitatea unei strategii UE pentru Caucazul de Sud ⁽²⁾, din 7 aprilie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea estică ⁽³⁾ și din 20 ianuarie 2011 referitoare la o strategie UE pentru Marea Neagră ⁽⁴⁾,
 - având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al comisarului pentru extindere și politica europeană de vecinătate din 18 aprilie 2011 și declarația biroului Delegației UE din Baku din 10 martie 2011,
 - având în vedere concluziile reuniunii miniștrilor de externe ai Parteneriatului Estic din 13 decembrie 2010,
 - având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare dintre CE și Azerbaidjan, care a intrat în vigoare la 1 iulie 1999,
 - având în vedere declarația reprezentantului OSCE pentru libertatea presei referitoare la atacul asupra jurnaliștilor din 10 martie 2011 și din 28 martie 2011,
 - având în vedere raportul misiunii ODIHR de observare a alegerilor privind alegerile parlamentare din 7 noiembrie 2010,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Azerbaidjanul participă activ în cadrul politicii europene de vecinătate și al Parteneriatului estic, este unul dintre membrii fondatori ai Euronest și și-a asumat angajamentul de a respecta democrația, drepturile omului și statul de drept, care reprezintă valori centrale ale acestor inițiative;
- B. întrucât la 15 iulie 2010 au fost lansate negocieri cu privire la un acord de asociere UE-Azerbaidjan, bazat pe angajamente comune față de o serie de valori comune, care vizează o gamă largă de domenii, inclusiv dialogul politic, justiția, libertatea și securitatea, precum și comerțul și cooperarea în cadrul unor politici sectoriale;

⁽¹⁾ JO C 286 E, 22.10.2010, p. 27.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0193.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0153.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0025.

Joi, 12 mai 2011

- C. întrucât, deși în declarația comună a misiunii de observare a alegerilor, compusă din reprezentanți ai Adunării Parlamentare a OSCE, ai Adunării Parlamentare a Consiliului Europei și ai Parlamentului European, se afirmă că alegerile parlamentare care au avut loc la 7 noiembrie 2010 în Republica Azerbaidjan au fost caracterizate de o atmosferă pașnică, toate partidele de opoziție participând la procesul politic, modul în care s-au desfășurat aceste alegeri nu a fost totuși de natură să constituie un progres semnificativ în sensul evoluției democratice a țării;
- D. întrucât în Azerbaidjan au loc acțiuni masive de reprimare a libertății de exprimare și de întrunire în urma protestelor pașnice împotriva guvernului din 11 martie și 2 aprilie 2011; întrucât aceste acțiuni includ arestări, hărțuirea și intimidarea activiștilor societății civile, ale lucrătorilor din domeniul mass-media și ale politicienilor de opoziție din Azerbaidjan;
- E. întrucât cazurile activiștilor Jabbar Savalan și Bakhtiyar Hajiev sunt deosebit de îngrijorătoare; întrucât se presupune că dl Savalan, membru al aripei tinere a Partidului Frontul Popular din Azerbaidjan (PFPA), și dl Hajiev, activist și fost candidat în alegerile parlamentare, au fost vizați pentru că au chemat prin intermediul Facebook la demonstrații împotriva guvernului; întrucât dl Savalan a fost condamnat la doi ani și jumătate de închisoare pentru posesie presupusă de droguri; întrucât dl Hajiev a fost arestat la 4 martie după ce a chemat prin intermediul Facebook la demonstrații împotriva guvernului, fiind amenințat în prezent cu doi ani de închisoare pentru presupusă eschivare de la serviciul militar; întrucât există îndoieli puternice în ceea ce privește corectitudinea proceselor dlui Savalan și al dlui Hajiev;
- F. întrucât în mijlocul lunii martie instanțele din Azerbaidjan au condamnat, în cadrul unor procese care s-au desfășurat noaptea târziu și care nu au fost deschise publicului, cel puțin 30 de persoane care au participat la acele proteste pașnice la pedepse cuprinse între cinci și opt zile de închisoare; întrucât majoritatea acuzaților nu au avut acces la un avocat ales de ei; întrucât poliția nu a permis deținuților să contacteze avocați și întrucât avocații unora dintre acuzați nu știau când și nici unde vor avea loc procesele;
- G. întrucât la 2 aprilie 2011 au fost arestați aproximativ 200 de activiști, inclusiv șeful aripei tinere a Partidului Musavat, Tural Abbasli;
- H. întrucât Human Rights House Azerbaijan, organizație membră a Rețelei Internaționale pentru drepturile omului Human Rights House, înregistrată în Azerbaidjan în mai 2007, a fost închisă de autorități în urma unui ordin emis de Ministerul Justiției la 10 martie 2011; întrucât ministerul a justificat această acțiune făcând trimitere la încălcarea de către organizație a legii Azerbaidjanului privind organizațiile neguvernamentale;
- I. întrucât Curtea Europeană a Drepturilor Omului a ordonat Republicii Azerbaidjan să elibereze din închisoare jurnalistul Eynulla Fatullayev și să-i plătească o despăgubire morală în valoare de 25 000 EUR;
- J. întrucât Azerbaidjanul este membru al Consiliului Europei și parte la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului (CEDO), precum și semnatar al altor tratate internaționale din domeniul drepturilor omului, inclusiv Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice,
1. își exprima puternica îngrijorare cu privire la numărul tot mai mare al incidentelor de hărțuire, atacuri și acțiuni violente îndreptate împotriva activiștilor societății civile și ai rețelelor de socializare și împotriva jurnaliștilor din Azerbaidjan;
 2. regretă profund practica intimidării, a arestărilor, a trimerii în judecată și a condamnării jurnaliștilor independenți și activiștilor politici sub diverse învinuiri penale;
 3. regretă arestarea a aproximativ 200 de persoane înaintea și în timpul protestelor antiguvernamentale din 2 aprilie 2011 de la Baku; solicită autorităților din Azerbaidjan să permită desfășurarea de proteste pașnice, precum și libertatea de întrunire, principii centrale ale unei societăți deschise și democratice; își exprimă regretul cu privire la violența fizică folosită împotriva protestatarilor;
 4. solicită autorităților din Azerbaidjan să elibereze toți membrii opoziției, tinerii activiști și autorii de bloguri rămași în detenție după demonstrațiile pașnice din 11 martie 2011 și 2 și 17 aprilie 2011, să-i elibereze pe dl Savalan și dl Hajiev și să retragă acuzațiile aduse lor; solicită guvernului din Azerbaidjan să respecte convențiile internaționale pe care le-a ratificat, respectând libertatea de exprimare;

Joi, 12 mai 2011

5. îndeamnă autoritățile să asigure toate condițiile necesare pentru a permite mass-mediei, inclusiv celei din opoziție, să funcționeze, astfel încât jurnaliștii să poată lucra și să poată relata liber, fără nicio presiune, și să acorde o atenție deosebită siguranței jurnaliștilor; reamintește în acest sens declarația făcută în 2005 de președintele Ilham Aliyev, în care acesta afirma că drepturile fiecărui jurnalist sunt protejate și apărate de către stat;
 6. își exprimă îngrijorarea cu privire la apariția unor informații privind amenințările primite în închisoare de redactorul de ziar Eynulla Fatullayev, deteriorarea accelerată a stării sale de sănătate și refuzul accesului la îngrijire medicală, și solicită eliberarea sa imediată;
 7. este îngrijorat cu privire la înrăutățirea situației drepturilor omului din Republica Azerbaidjan; solicită autorităților din Azerbaidjan să asigure libertățile fundamentale garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de alte tratate internaționale la care Republica Azerbaidjan este parte și să respecte angajamentele asumate în cadrul OSCE și al Consiliului Europei;
 8. regretă avertizările recente privind încetarea activității trimise de Ministerul Justiției din Azerbaidjan Institutului Democrat Național și Rețelei Human Rights House și îndeamnă în acest sens autoritățile din Azerbaidjan să permită acesteia din urmă să își continue activitatea în țară fără alte piedici;
 9. solicită autorităților din Azerbaidjan să mențină un dialog cu membrii organizațiilor societății civile și să întreprindă toate măsurile care să permită persoanelor să se implice liber în activități pașnice și democratice și să permită activiștilor să se organizeze liber, fără intervenții din partea guvernului;
 10. încurajează autoritățile din Azerbaidjan să permită organizarea de demonstrații pașnice în locuri relevante și le îndeamnă să se abțină de la intimidarea organizatorilor punându-i în detenție și acuzându-i de infracțiuni penale și de altă natură; regretă că unii tineri activiști au fost exmatriculați de la Universitatea de Stat din Baku în urma neprezentării la examene deoarece se aflau în detenție la poliție din cauza activităților lor politice;
 11. salută eliberarea recentă din închisoare a doi autori de bloguri, Adnan Hajizade și Emin Abdullayev (Milli);
 12. consideră că accesul la informație și la tehnologiile comunicării, inclusiv accesul liber și necenzurat la internet, este esențial pentru dezvoltarea democrației și a statului de drept, precum și ca mijloc de promovare a schimburilor și a comunicării între cetățenii Azerbaidjanului și UE;
 13. solicită autorităților din Azerbaidjan să elimine deficiențele identificate în raportul final al OSCE/ODIHR privind alegerile parlamentare și se așteaptă la continuarea cooperării cu Comisia de la Veneția pentru a se asigura conformitatea deplină a legislației electorale din Azerbaidjan cu normele și standardele internaționale;
 14. solicită intensificarea eforturilor depuse de Azerbaidjan pentru punerea pe deplin în aplicare a planului de acțiune PEV în ultimul său an de valabilitate și invită Comisia să acorde în continuare Azerbaidjanului asistență în acest sens;
 15. salută constituirea noilor subcomitete în cadrul Comitetului de cooperare UE-Azerbaidjan, care vor întări cadrul instituțional pentru dezbateri în domeniul justiției, libertății și securității și cu privire la respectarea drepturilor omului și la democrație;
 16. salută contribuția Azerbaidjanului la Parteneriatul estic și participarea delegației Milli Majlis la sesiunea de inaugurare a Adunării Parlamentare Euronest;
 17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înaltului Reprezentant/Vicepreședintelui Comisiei, Consiliului, Comisiei, precum și Președintelui, Guvernului și Parlamentului Azerbaidjanului și OSCE/ODIHR.
-

Joi, 12 mai 2011

Belarus

P7_TA(2011)0244

Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la Belarus

(2012/C 377 E/23)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Belarus, în special cea din 10 martie 2011 ⁽¹⁾, cea din 20 ianuarie 2011 ⁽²⁾ și cea din 17 decembrie 2009 ⁽³⁾,
- având în vedere declarația Vice-Președintelului Comisiei/Înaltului Reprezentant al UE pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, de la 18 februarie 2011, privind inculparea și condamnarea unui reprezentant al opoziției belaruse și având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al Înaltului Reprezentant al UE Catherine Ashton de la 10 aprilie 2011 privind represiunea împotriva presei independente din Belarus,
- având în vedere Decizia 2011/69/PESC a Consiliului din 31 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/639/PESC a Consiliului privind măsurile restrictive împotriva anumitor funcționari din Belarus,
- având în vedere raportul final privind alegerile prezidențiale din Belarus a Biroului pentru instituții democratice și drepturile omului publicat de OSCE (OSCE/BIDD0) și de Adunarea parlamentară a OSCE (AP OSCE) la 22 februarie 2011,
- având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât candidații prezidențiali Ales Mikhalevich, Uladzimir Nyaklyaeu, Vital Rymasheuski, Andrey Sannikau, Mikalay Statkevich și Dimitriji Uss, precum și șefii de campanie ai acestora, în special Pavel Seviarynets, Vladimir Kobets și Sergey Martselev, sunt în prezent judecați în cadrul unor procese care ar putea avea ca rezultat sentințe privative de libertate de până la 15 ani;
- B. întrucât mai mulți activiști din opoziție, inclusiv Anatol Lyabedzka, liderul Partidului Civid Unit (AHP) de opoziție, foștii candidați la președinție Vital Rymasheuski și Ales Mikhalevich, redactorul-șef al unui portalul de știri on-line Natalya Radzina, Andrey Dzmityreu, liderul de campanie al candidatului de opoziție la alegerile prezidențiale Uladzimer Nyaklyaeu și activistul campaniei „Spune adevărul!” Syarhey Vaznyak, au fost eliberați din centrul KGB de detenție premergătoare proceselor în instanță și trimiși în arest la domiciliu în timp ce ancheta desfășurată împotriva lor continuă; întrucât Ales Mikhalevich și Natalya Radzina au fugit din țară pentru a nu fi judecați, în timp ce Dzmityr Bandarenka, un susținător al lui Andrey Sannikau într-o campanie electorală prezidențială anterioară, a fost trimis într-o colonie penală de regim general timp de doi ani;
- C. întrucât Aliksandr Atroshchankau, Aliksandr Malchanau, Dzmityr Novik, Vasil Parfiankou, membri în echipele de campanie electorală ale candidaților de opoziție democratică Uladzimir Niakliayeu și Andrei Sannikau, Mikita Likhavid, membru al mișcării „Pentru Libertate, Ales Kirkevich, Zmister Dashkevich, Eduard Lobau, activiști în „Frontul tinerilor”, Pavel Vinahradau, activist al campaniei „Spune adevărul”, Andrei Pratasienya, activist independent, istoricul Dzmityr Drozd, Uladzimir Khamichenka, participant la protest, Dzmityr Bandarenka, coordonator al campaniei civile „Belarusul european”, au fost condamnați la închisoare de la 1 la 4 ani în legătură cu demonstrațiile de la 19 decembrie 2010;
- D. întrucât există dovezi că poliția recurge la tortură pentru a obliga unele persoane să își recunoască presupusele crime împotriva statului, așa cum demonstrează cazul Olgăi Klasowska și cazul lui Ales Mikhalevich;
- E. întrucât la 25 aprilie 2011, Ministerul Informațiilor din Belarus a depus pe lângă Curtea Economică Supremă cereri pentru închiderea a două ziare independente, „Narodnaya Volia” și „Nasha Niva”;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0099.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0022.

⁽³⁾ JO C 286 E, 22.10.2010, p. 16.

Joi, 12 mai 2011

- F. întrucât dl. Andrzej Poczobut, jurnalist la televiziunea Belsat și la ziarul „Gazeta Wyborcza” a fost arestat și riscă să primească o pedeapsă de până la doi ani pentru așa-numita „insultare a președintelui” pentru articolele pe care le-a publicat recent; întrucât dl. Poczobut este recunoscut de Amnesty International drept prizonier politic; întrucât și jurnalista Iryna Khalip, soția lui Andrey Sannikau, a fost arestată și urmează să fie inculpată în legătură cu protestele; întrucât dna Khalip se află în momentul de față sub arest la domiciliu și i s-a interzis să comunice cu soțul ei;
- G. întrucât măsurile represive împotriva membrilor opoziției democratice, a presei libere, a activiștilor societății civile și a apărătorilor drepturilor omului au fost înăsprite și mai mult, în ciuda apelurilor repetate făcute de comunitatea internațională pentru oprirea lor imediată; întrucât această situație constituie o încălcare gravă a numeroase angajamente internaționale oferite de Belarus,
1. condamnă cu fermitate toate condamnările sub acuzația de „agitare a maselor” și le consideră arbitrare și cu motivație politică; subliniază că, potrivit relatărilor, autoritățile nu au dovedit vinovăția inculpaților, că procesele au avut loc cu ușile închise, că inculpaților nu li s-a dat ocazia de a aduce martori și de a se întâlni personal și cu regularitate cu reprezentanții lor legali, că avocații persoanelor puse sub acuzare au primit mai multe avertismente din partea Ministerului de Justiție, iar unii dintre aceștia au fost chiar expulzați din barou; declară, prin urmare, că procesele nu s-au desfășurat într-o manieră imparțială;
 2. consideră că toate capetele de acuzare formulate împotriva candidaților la președinție Vladimir Neklyayev, Vitaly Rymashevsky, Nikolai Statkevich, Dmitry Uss și Andrei Sannikov sunt ilegale și inadmisibile; solicită achitarea candidaților și abținerea de la orice altă formă de persecutare a acestora; în acest context, condamnă lipsa de respect pentru drepturile fundamentale la libera întrunire și la libera exprimare de care au dat dovadă autoritățile din Belarus și solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor protestatarilor aflați încă sub arest și retragerea tuturor acuzațiilor formulate împotriva acestora;
 3. își exprimă profunda îngrijorare față de deteriorarea situației apărătorilor drepturilor omului din Belarus; condamnă cu fermitate acuzațiile calomnioase aduse, de exemplu, împotriva lui Ales Bialiatski, Președintele Centrului pentru drepturile omului „Viasna”, de către președintele belarus și mai mulți ziaristi din presa de stat, care, în comentariile lor privind atacul cu bombă asupra metroului de la Minsk, că „în țară există o a cincea coloană”;
 4. condamnă climatul de teamă și intimidare care persistă în rândul opozițiilor politici din Belarus și persecutarea continuă a unor figuri din opoziție de la alegerile prezidențiale din decembrie 2010;
 5. solicită insistent autorităților din Belarus să elimine obstacolele din calea libertății de circulație a cetățenilor ucraineni Marina Tsapok și Maxim Kitsyuk și a cetățeanului rus Andrey Yurov, reprezentanți ai Comisiei de control internațional cu privire la situația drepturilor omului din Belarus, cărora li s-a refuzat intrarea pe teritoriul acestei țări, și din a lui Alik Mnatsnakyan și a Viktoriei Gromova, cetățeni ruși, apărători ai drepturilor omului care au fost arestați la 4 mai 2011 în biroul Centrului pentru drepturile omului „Viasna”, ulterior fiind deportați din Belarus și interzicându-li-se intrarea în această țară timp de doi ani; în acest context, condamnă toate acțiunile împotriva apărătorilor drepturilor omului întreprinse de autoritățile din Belarus;
 6. condamnă intimidarea și hărțuirea sistematică a jurnaliștilor independenți și a chioșcurilor de ziare independente din Belarus, precum și presiunile tot mai mari făcute asupra acestora; în acest context, solicită insistent autorităților din Belarus să oprească procedura de închidere a ziarelor săptămânale *Narodnaya Volia* și *Nasha Niva*, să nu limiteze accesul la cele două portaluri online independente *Karta '97* și *Bieloruskij Partizan*, întrucât acest lucru ar însemna limitarea gravă a pluralismului mediatic în Belarus, și să îl elibereze pe Andrzej Poczobut și să retragă toate acuzațiile formulate împotriva acestuia;
 7. condamnă lipsa unor anchete independente cu privire la utilizarea brutală a forței de către poliție și serviciile KGB împotriva protestatarilor în ziua alegerilor, în special după ce Belarus a respins un apel făcut de 14 state membre ale UE în vederea unei misiuni de informare cu privire la drepturile omului sub auspiciile OSCE, care să investigheze reprimarea masivă a opoziției în urma alegerilor din decembrie 2010; salută raportul provizoriu prezentat de Dr. Neil Jarman, raportor special al Comisiei de control internațional cu privire la situația drepturilor omului din Belarus, și este consternat de faptul că în Minsk au fost arestați mai mulți apărători ai drepturilor omului din mai multe țări OSCE;

Joi, 12 mai 2011

8. solicită Comisiei, Consiliului, Înalțului Reprezentant și altor țări partenere ale UE să extindă măsurile restrictive împotriva regimului din Belarus, inclusiv prin impunerea unor sancțiuni economice punctuale, în special împotriva întreprinderilor de stat;
9. subliniază că, dată fiind reprimarea continuă, fără precedent, a opoziției, UE trebuie să găsească modalități noi de a ajuta societatea civilă din Belarus, facilitând sensibilizarea populației, împiedicând fragmentarea completă a opoziției politice și susținând o alternativă politică la regimul Lukashenka; solicită ca UE să mențină și să îmbunătățească asistență acordată partidelor de opoziție democratică, organizațiilor societății civile și magazinelor de presă, de exemplu prin Instrumentul European pentru democrație și drepturile omului;
10. subliniază că un eventual angajament al UE cu Belarus va avea loc numai sub rezerva unei condiționalități stricte și va depinde de angajamentul Belarusului de a respecta drepturile omului și statul de drept, în conformitate cu Declarația comună de la summitul privind Parteneriatul Estic de la 7 mai 2009, la care guvernul din Belarus este cosemnatar;
11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Adunării Parlamentare a OSCE, Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, precum și parlamentului și guvernului din Belarus.

Inițiativa „Cleanup in Europe” și „Let’s do it world” 2012

P7_TA(2011)0245

Declarația Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la inițiativa „Cleanup in Europe” și „Let’s do it world” 2012

(2012/C 377 E/24)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 123 din Regulamentul de procedură,

- A. întrucât punerea în aplicare și executarea legislației europene în domeniul deșeurilor sunt deficiente,
- B. întrucât lipsa de responsabilitate socială și de sensibilizare cu privire la problemele de mediu continuă să fie o problemă în numeroase state membre,
- C. întrucât inițiativele civile pe teren la nivel național care au avut loc din 2008 în cadrul acțiunii „Let’s do it!” la care au participat un număr foarte mare de cetățeni din Estonia, Letonia, Lituania, Portugalia, Slovenia și România și care au dus la rezultate concrete precum cartografierea și eliminarea deșeurilor ilegale;
 1. consideră că „Let’s do it world” este o acțiune voluntară, care invită toate țările europene să se reunească pentru realizarea celei mai mari acțiuni de curățenie organizate vreodată în țară în cursul unei zile din 2012;
 2. invită politicienii să promoveze activ inițiativele în acest sens și cetățenii să participe la acțiune;
 3. consideră că acest instrument eficient ar trebui promovat pe scară largă pentru sensibilizarea și responsabilizarea marelui public în ceea ce privește problema deșeurilor, având ca obiectiv o rată cât mai ridicată de reciclare;

Joi, 12 mai 2011

4. invită Comisia să sprijine prin toate mijloacele această inițiativă și să lanseze un sit internet pe care să publice datele existente cu privire la registrele naționale privind deșeurile și hărți care indică siturile de deșeuri ilegale;
 5. invită statele membre să facă eforturi suplimentare pentru aplicarea și executarea depline în țările lor a legislației europene privind deșeurile;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatariilor ⁽¹⁾, Comisiei, Consiliului, guvernelor și parlamentelor celor 27 de state membre.
-

⁽¹⁾ Lista semnatariilor este publicată în anexa 1 la procesul-verbal din 12 mai 2011 (P7_PV(2011)05-12(ANN1)).

Marți, 10 mai 2011

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Apărarea imunității parlamentare a lui Luigi de Magistris

P7_TA(2011)0188

Decizia Parlamentului European din 10 mai 2011 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Luigi de Magistris (2010/2122(IMM))

(2012/C 377 E/25)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea lui Luigi de Magistris pentru apărarea propriei imunități, legată de procesul aflat pe rol un tribunal din Italia, înaintată la 5 iulie 2010 și comunicată în ședință plenară la 7 iulie 2010,
 - în urma audierii lui Luigi de Magistris, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolul 8 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, din 8 aprilie 1965, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea deputaților în Parlamentul European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, din 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008, și 19 martie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 6 alineatul (3) și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0152/2011),
- A. întrucât un deputat în Parlamentul European, Luigi de Magistris, a cerut apărarea imunității sale parlamentare în cadrul procedurilor pe rol la un tribunal italian;
 - B. întrucât cererea lui Luigi de Magistris referitoare la o plângere depusă împotriva sa la Tribunalul Benevento de Clemente Mario Mastella, deputat în Parlamentul European, în legătură cu un interviu al dlui De Magistris acordat unui ziar italian la 31 octombrie 2009;
 - C. întrucât în plângere se afirmă că un fragment al interviului respectiv („Mastella era implicat într-una dintre investigațiile mele și a încercat să mă oprească”) constituie o calomnie, drept pentru care se cere o despăgubire de 1 000 000 EUR, plus cheltuielile de judecată;
 - D. întrucât interviul a fost acordat în perioada în care Luigi de Magistris era deputat în Parlamentul European, în urma alegerii sale în Parlamentul European din 2009;

⁽¹⁾ Cauza 101/63 Wagner / Fohrmann și Krier Culegere 1964, 195, Cauza 149/85 Wybot / Faure și alții Culegere 1986, 2391, Cauza T-345/05 Mote / Parlament Culegere 2008 II-2849, Cauza comună C-200/07 și C-201/07 Marra / De Gregorio și Clemente Culegere 2008 I-7929, și Cauza T-42/06 Gollnisch / Parlament.

Marți, 10 mai 2011

- E. întrucât, în conformitate cu articolul 8 din protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene deputații în Parlamentul European nu pot fi cercetați, reținuți sau urmăriți datorită opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor;
- F. întrucât, în conformitate cu practicile consacrate ale Parlamentului, faptul că o acțiune în justiție a fost intentată în temeiul dreptului civil sau administrativ, sau include o serie de aspecte care intră sub incidența dreptului civil sau a dreptului administrativ, nu împiedică în sine aplicarea imunității acordate în articolul respectiv;
- G. întrucât, atunci când a acordat interviul în cauză, Luigi de Magistris acționa în exercițiul funcției sale de deputat în Parlamentul European și desfășura activități politice, exprimându-și opiniile într-o chestiune de interes public pentru alegătorii săi;
- H. întrucât încercările de a împiedica deputații în Parlamentul European să-și exprime opiniile cu privire la chestiuni care țin de interese și de preocupări publice legitime și să-și critice adversarii politici, prin intentarea unor acțiuni în justiție, este inacceptabilă într-o societate democratică și încalcă articolul 8 din Protocol, a cărui menire este protecția libertății de exprimare a deputaților în exercitarea funcțiilor lor în interesul Parlamentului ca instituție a Uniunii Europene,
1. hotărăște să apere imunitatea și privilegiile lui Luigi de Magistris;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie autorității competente a Republicii Italiene și lui Luigi de Magistris.

Apărarea imunității parlamentare a lui Bruno Gollnisch

P7_TA(2011)0189

Decizia Parlamentului European din 10 mai 2011 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Bruno Gollnisch (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea lui Bruno Gollnisch pentru apărarea propriei imunități, legată de procesul penal aflat pe rolul unei instanțe franceze, depusă la 10 iunie 2010 și comunicată în ședința plenară la 14 iunie 2010,
- în urma audierii lui Bruno Gollnisch la 26 ianuarie 2011, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,
- având în vedere articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene din 8 aprilie 1965, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea deputaților în Parlamentul European prin vot universal direct,
- având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008 și din 19 martie 2010 ⁽¹⁾
- având în vedere articolul 26 din Constituția Republicii Franceze,
- având în vedere articolul 6 alineatul (3) și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0154/2011),

⁽¹⁾ Cauza 101/63 Wagner/Fohrmann și Krier [1964] Rec. 195, cauza 149/85 Wybot/ Faure și alții [1986] Rec. 2391, cauza T-345/05 Mote/Parlamentul European [2008] Rec. II-2849, cauzele conexe C-200/07 și C-201/07 Marra/De Gregorio și Clemente [2008] Rec. I-7929 și cauza T-42/06 Gollnisch/Parlamentul European.

Marți, 10 mai 2011

- A. întrucât Bruno Gollnisch, deputat în Parlamentul European, a cerut apărarea imunității sale parlamentare în legătură cu măsuri pe care acesta le consideră restrictive de libertate, luate de autoritățile franceze în cadrul unei anchete penale cu privire la o plângere cu constituire de parte civilă inițiată de Liga Internațională împotriva Rasismului și Antisemitismului la 26 ianuarie 2009 împotriva unei persoane anonime pentru incitare la ură rasială;
- B. întrucât Articolul 8 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene nu a fost invocat în cererea pentru apărarea imunității și, ca atare, nu se aplică;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, pe care Bruno Gollnisch l-a invocat în mod expres în scrisoarea sa din 10 iunie 2010 adresată Președintelui Parlamentului European și care se aplică în prezentul caz, în timpul sesiunilor Parlamentului European deputații beneficiază, pe teritoriul lor național, de imunitățile recunoscute deputaților din țara respectivă; întrucât aceasta nu împiedică Parlamentul European să-și exercite dreptul de a ridica imunitatea unuia dintre membrii săi;
- D. întrucât, în conformitate cu articolul 26 al doilea paragraf din Constituția Republicii Franceze, „niciun membru al Parlamentului nu poate face, în urma comiterii unor infracțiuni penale sau minore, obiectul unei arestări sau al oricărei alte măsuri privative sau restrictive de libertate decât cu autorizația Biroului Adunării din care face parte; această autorizație nu este necesară în cazul comiterii unei infracțiuni grave, al unui flagrant delict sau al unei hotărâri definitive”; întrucât, în conformitate cu articolul 26 al treilea paragraf, „reținerea, măsurile privative sau restrictive de libertate sau urmărirea în justiție a unui membru al Parlamentului sunt suspendate pe durata sesiunii, dacă Adunarea din care face parte cere acest lucru”;
- E. întrucât Parlamentul European are o mare putere de apreciere în cazul unei decizii privind o cerere de apărare a imunității unui deputat ⁽¹⁾;
- F. întrucât, în cazul de față, Parlamentul nu a identificat nicio dovadă de *fumus persecutionis*, și anume o suspiciune suficient de serioasă și precisă cu privire la faptul că acest caz a fost adus la lumină în intenția de prejudicia activitatea politică a deputatului în cauză;
- G. întrucât acest caz nu se încadrează în domeniul de aplicare al activităților politice de deputat în Parlamentul European ale lui Bruno Gollnisch; întrucât aceasta se referă, în schimb, doar la activitățile regionale și locale desfășurate în calitate de consilier regional pentru Rhône-Alpes, mandat pentru care Bruno Gollnisch a fost ales prin vot universal direct și care este diferit de cel de deputat în Parlamentul European;
- H. întrucât Bruno Gollnisch a oferit, în cadrul Consiliului Regional Rhône-Alpes, explicații privind motivul publicării de către grupul său politic a comunicatului de presă care a dus la emiterea cererii de apărare a imunității, afirmând că acesta a fost redactat de echipa Frontului Național din acea regiune, inclusiv de șeful său responsabil cu comunicarea, care este „împuțernicit să se exprime în numele reprezentanților aleși ai Frontului Național”; întrucât aplicarea imunității parlamentare în acest caz ar reprezenta o prelungire nejustificată a acestor dispoziții, „al căror scop este de a evita orice interferență în funcționarea și independența Parlamentului”;
- I. întrucât adoptarea de către autoritățile franceze a unor măsuri care par să restricționeze anumite libertăți ale lui Bruno Gollnisch înainte de a cere ridicarea imunității sale constituie o încălcare regretabilă a prerogativelor Parlamentului; întrucât, totuși, autoritățile franceze au cerut între timp în mod formal ridicarea imunității acestuia pentru a putea adopta asemenea măsuri ulterior, nu mai este necesară apărarea imunității lui Bruno Gollnisch în această privință;
- J. întrucât nu este de competența Parlamentului, ci a autorităților judiciare competente să decidă, respectând toate garanțiile democratice, în ce măsură a fost încălcată legislația franceză privind incitarea la ură rasială și care ar putea fi consecințele judiciare;
- K. întrucât, prin urmare, imunitatea parlamentară a lui Bruno Gollnisch nu trebuie apărată;

⁽¹⁾ Cauza T-42/06, Gollnisch/Parlamentul European, punctul 101.

Marți, 10 mai 2011

1. hotărăște să nu apere imunitatea și privilegiile lui Bruno Gollnisch;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei responsabile, autorității competente din Republica Franceză și lui Bruno Gollnisch.

Ridicarea imunității parlamentare a lui Bruno Gollnisch

P7_TA(2011)0190

Decizia Parlamentului European din 10 mai 2011 privind cererea de ridicare a imunității lui Bruno Gollnisch (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea de ridicare a imunității lui Bruno Gollnisch, transmisă de autoritățile franceze la 3 noiembrie 2010 și comunicată în ședința plenară din 24 noiembrie 2010,
 - în urma audierii lui Bruno Gollnisch la 26 ianuarie 2011, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene din 8 aprilie 1965, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea deputaților în Parlamentul European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008 și din 19 martie 2010 ⁽¹⁾
 - având în vedere articolul 26 din Constituția Republicii Franceze,
 - având în vedere articolul 6 alineatul (2) și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0155/2011),
- A. întrucât procurorul francez a solicitat ridicarea imunității parlamentare a lui Bruno Gollnisch, deputat în Parlamentul European, pentru a permite investigarea unei plângeri referitoare la presupusa incitare la ură rasială și, dacă este cazul, pentru ca Bruno Gollnisch să poată fi adus în fața Tribunalului de Primă Instanță, a Curții de Apel și Curții de Casație din Republica Franceză;
 - B. întrucât ridicarea imunității lui Bruno Gollnisch este legată de o presupusă infracțiune de incitare la ură rasială, în urma unui comunicat de presă din 3 octombrie 2008 al Frontului Național din regiunea Rhône-Alpes, al cărui președinte era Bruno Gollnisch;
 - C. întrucât, în conformitate cu articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, în timpul sesiunilor Parlamentului European, membrii acestuia beneficiază, pe teritoriul lor național, de imunitățile recunoscute membrilor parlamentului din țara respectivă; întrucât aceasta nu împiedică Parlamentul European să-și exercite dreptul de a ridica imunitatea unuia dintre membrii săi,

⁽¹⁾ Cauza 101/63 Wagner/Fohrmann și Krier [1964] Rec. 195, cauza 149/85 Wybot/ Faure și alții [1986] Rec. 2391, cauza T-345/05 Mote/Parlamentul European [2008] Rec. II-2849, cauzele conexe C-200/07 și C-201/07 Marra/De Gregorio și Clemente [2008] Rec. I-7929 și cauza T-42/06 Gollnisch/Parlamentul European.

Marți, 10 mai 2011

- D. întrucât, în conformitate cu articolul 26 din Constituția Republicii Franceze, niciun membru al Parlamentului nu poate face, în urma comiterii unor infracțiuni penale sau minore, obiectul unei arestări sau al oricărei alte măsuri privative sau restrictive de libertate decât cu autorizația Biroului Adunării din care face parte. Această autorizație nu este necesară în cazul comiterii unei infracțiuni grave, al unui flagrant delict sau al unei hotărâri definitive;
- E. întrucât, în cazul de față, Parlamentul nu a identificat nicio dovadă de *fumus persecutionis*, și anume o suspiciune suficient de serioasă și precisă cu privire la faptul că acest caz a fost adus la lumină în intenția de prejudicia activitatea politică a deputatului în cauză;
- F. întrucât cererea autorităților franceze nu este legată de activitățile politice ale lui Bruno Gollnisch, în calitate de deputat în Parlamentul European; întrucât aceasta se referă, în schimb, doar la activitățile regionale și locale desfășurate în calitate de consilier regional pentru Rhône-Alpes, mandat pentru care Bruno Gollnisch a fost ales prin vot universal direct și care este diferit de cel de deputat în Parlamentul European;
- G. întrucât Bruno Gollnisch a oferit, în cadrul Consiliului Regional Rhône-Alpes, explicații privind motivul publicării de către grupul său politic a comunicatului de presă care a dus la emiterea cererii de ridicare a imunității, afirmând că acesta a fost redactat de echipa Frontului Național din acea regiune, inclusiv de șeful său responsabil cu comunicarea, care este „împuternicit să se exprime în numele reprezentanților aleși ai Frontului Național”; întrucât aplicarea imunității parlamentare în acest caz ar reprezenta o prelungire nejustificată a acestor dispoziții, „al căror scop este de a împiedica orice interferență în funcționarea și independența Parlamentului”;
- H. întrucât nu este de competența Parlamentului, ci a autorităților judiciare competente să decidă, respectând toate garanțiile democratice, în ce măsură a fost încălcată legislația franceză privind incitarea la ură rasială și care ar putea fi consecințele judiciare;
- I. întrucât este, prin urmare, oportun să se recomande ridicarea imunității parlamentare în acest caz,
1. hotărăște să ridice imunitatea lui Bruno Gollnisch;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei responsabile, autorității competente din Republica Franceză și lui Bruno Gollnisch.
-

Miercuri, 11 mai 2011

Modificarea Regulamentului de procedură ca urmare a înființării unui registru de transparență comun

P7_TA(2011)0221

Decizia Parlamentului European din 11 mai 2011 privind modificarea Regulamentului de procedură al Parlamentului European ca urmare a înființării unui registru de transparență comun al Parlamentului European și al Comisiei (2010/2292(REG))

(2012/C 377 E/28)

Parlamentul European,

- având în vedere Decizia Conferinței președinților din 18 noiembrie 2010,
 - având în vedere Decizia sa din 11 mai 2011 ⁽¹⁾ prin care se aprobă încheierea acordului dintre Parlamentul European și Comisia Europeană privind înființarea unui registru de transparență,
 - având în vedere articolele 211 și 212 și articolul 127 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0173/2011),
1. decide să aducă Regulamentului său de procedură modificările prezentate în continuare;
 2. decide că textul acordului susmenționat va fi inserat în Regulamentul său de procedură ca anexa X partea B;
 3. decide că aceste modificări vor intra în vigoare în prima zi după intrarea în vigoare a acordului;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1

Regulamentul de procedură al Parlamentului European Articolul 9 – titlu

Interesele financiare ale deputaților, regulile de conduită și accesul în Parlament

Interesele financiare ale deputaților, regulile de conduită, **registru de transparență obligatoriu** și accesul în Parlament

Amendamentul 2

Regulamentul de procedură al Parlamentului European Articolul 9 – alineatul 3a (nou)

(3a) Chestorii stabilesc la începutul fiecărei legislaturi numărul maxim de asistenți pe care îi poate acredita fiecare deputat (asistenți acreditați).

Amendamentul 3

Regulamentul de procedură al Parlamentului European Articolul 9 – alineatul 4

(4) *Chestorii răspund de eliberarea legitimațiilor de acces nominale, cu o durată de valabilitate de cel mult un an, pentru persoanele care doresc să aibă acces frecvent în incintele Parlamentului în vederea furnizării de informații deputaților în cadrul mandatului lor parlamentar, în nume propriu sau în numele unor terți.*

(4) *Ecusoanele de acces pe termen lung se eliberează pentru persoanele din afara instituțiilor Uniunii sub răspunderea chestorilor. Aceste ecusoane au o durată maximă de valabilitate de un an, cu posibilitatea de reînnoire. Modalitățile de utilizare a acestor ecusoane sunt stabilite de Birou.*

⁽¹⁾ Texte adoptate din această dată, P7_TA(2011)0222.

Miercuri, 11 mai 2011

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

În schimb, aceste persoane trebuie:

- să respecte codul de conduită anexat la prezentul regulament,
- să se înscrie într-un registru ținut de chestori.

Registrul respectiv este pus la dispoziția publicului, la cerere, în toate locurile în care Parlamentul își desfășoară activitatea, precum și în birourile de informare ale acestuia din statele membre, în forma stabilită de chestori.

Dispozițiile de aplicare a prezentului alineat sunt precizate în anexă.

Ecusoanele de acces se pot elibera:

- persoanelor care sunt înscrise în registrul de transparență ⁽¹⁾ sau care reprezintă sau lucrează în cadrul organizațiilor înscrise în registru; cu toate acestea, înregistrarea nu acordă un drept automat la acest tip de ecusoane de acces;
- persoanelor care doresc să intre frecvent în incintele Parlamentului, dar care nu se încadrează în domeniul de aplicare a Acordului privind înființarea registrului de transparență ⁽²⁾;
- asistenților locali ai deputaților, precum și persoanelor care îi asistă pe membrii Comitetului Economic și Social European și ai Comitetului Regiunilor.

⁽¹⁾ Registrul instituit prin acordul dintre Parlamentul European și Comisia Europeană privind înființarea unui Registru de transparență pentru organizațiile și persoanele care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii Europene (a se vedea anexa X partea B).

⁽²⁾ A se vedea anexa X partea B.

Amendamentul 4

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 9 – alineatul 4a (nou)

- (4a) În cadrul relațiilor cu Parlamentul, persoanele înscrise în registrul de transparență trebuie să respecte:
- codul de conduită anexat la acord ⁽¹⁾;
 - procedurile și alte obligații stabilite de acord, și
 - dispozițiile prezentului articol împreună cu normele de aplicare a acestuia.

⁽¹⁾ A se vedea anexa 3 la acord, preluată în anexa X partea B.

Amendamentul 5

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 9 – alineatul 4b (nou)

- (4b) Chestorii stabilesc în ce măsură codul de conduită se poate aplica persoanelor care, deși sunt în posesia unui ecuson de acces pe termen lung, nu sunt vizate de respectivul acord.

Miercuri, 11 mai 2011

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 6**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 9 – alineatul 4c (nou)**

(4c) *Chestorii emit o decizie motivată de retragere a ecusonului de acces în următoarele cazuri:*

— *radierea din registrul de transparență, cu excepția cazului în care există motive importante pentru care ecusonul nu trebuie retras;*

— *încălări grave ale obligațiilor prevăzute la alineatul (4a).*

Amendamentul 7**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 9 – alineatul 4d (nou)**

(4d) *Biroul, la propunerea Secretarului General, adoptă măsurile necesare pentru a pune în aplicare registrul de transparență, în conformitate cu dispozițiile acordului privind înființarea respectivului registru.*

Normele de aplicare a alineatelor (4)-(4c) sunt stabilite în anexă ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ *A se vedea anexa X partea A.*

Amendamentul 8**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa I – articolul 2 – al doilea și al treilea paragraf**

În timpul exercitării mandatului, deputaților le este interzis să primească orice **altă** donație sau liberalitate.

Declarațiile în registru se fac pe propria răspundere a deputatului și se actualizează anual.

În timpul exercitării mandatului, deputaților le este interzis să primească orice donație sau liberalitate.

Declarațiile în registru se fac pe propria răspundere a deputatului și se actualizează **de îndată ce apar modificări și se reînnoiesc cel puțin** anual. **Deputații sunt pe deplin răspunzători în ceea ce privește transparența intereselor lor financiare.**

Amendamentul 9**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa X – titlu**

ANEXA X

Dispoziții de aplicare a articolului 9 **alineatul (4) – grupuri de interese pe lângă Parlamentul European**

ANEXA X

Registrul de transparență

A. Dispoziții de aplicare a articolului 9 **alineatele (4)-(4c)**

Amendamentul 10**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa X – articolul 1**

Articolul 1

Legitimația de acces

(1) **Legitimația** de acces este o cartelă plastifiată conținând o fotografie de identitate a titularului, numele și prenumele acestuia, precum și denumirea întreprinderii, a organizației sau numele persoanei pentru care acesta lucrează.

Articol unic

Ecusoane de acces

(1) **Ecusoanele** de acces pe termen lung constau dintr-o cartelă plastifiată conținând o fotografie de identitate a titularului, numele și prenumele acestuia, precum și denumirea întreprinderii, a organizației sau numele persoanei pentru care acesta lucrează.

Miercuri, 11 mai 2011

TEXTUL ÎN VIGOARE

Legitimația de acces trebuie purtată de titular în permanență și într-un mod vizibil, în orice incintă a Parlamentului. Nerespectarea acestei obligații poate conduce la retragerea **legitimației**.

Legitimațiile de acces diferă, prin formă și culoare, de ecusoanele eliberate pentru vizitatorii ocazionali.

(2) **Legitimațiile** de acces se reînnoiesc numai în cazul în care titularii au respectat obligațiile prevăzute la articolul 9 **alineatul (4)** din Regulamentul de procedură.

Orice **contestare, de către un deputat, a activității unui reprezentant sau a unui grup de interese** se trimite chestorilor, care examinează cazul și pot decide menținerea sau retragerea **legitimației de acces**.

(3) **Legitimațiile** de acces nu autorizează în niciun caz accesul titularilor la reuniunile Parlamentului sau ale organelor sale, altele decât cele declarate publice și, în acest caz, nu le acordă titularilor nicio derogare de la regulile de acces care se aplică oricărui alt cetățean al Uniunii.

AMENDAMENTUL

Ecusonul de acces trebuie purtat de titular în permanență și într-un mod vizibil, în orice incintă a Parlamentului. Nerespectarea acestei obligații poate conduce la retragerea **ecusonului**.

Ecusoanele de acces diferă, prin formă și culoare, de ecusoanele eliberate pentru vizitatorii ocazionali.

(2) **Ecusoanele** de acces se reînnoiesc numai în cazul în care titularii au respectat obligațiile prevăzute la articolul 9 **alineatul (4a)** din Regulamentul de procedură.

Orice **reclamație bazată pe fapte materiale și care se încadrează în domeniul de aplicare a codului de conduită anexat la Acordul privind înființarea unui registru de transparență** ⁽¹⁾ se trimite **secretariatului comun al registrului de transparență**. **Secretarul General al Parlamentului comunică deciziile de radiere din registru** chestorilor, iar **aceștia se pronunță cu privire la retragerea ecusonului de acces**.

Deciziile prin care chestorii notifică retragerea unuia sau a mai multor ecusoane de acces, invită posesorii sau entitățile pentru care lucrează aceștia să returneze Parlamentului ecusoanele de acces respective, în termen de 15 zile de la notificarea deciziei.

(3) **Ecusoanele** de acces nu autorizează în niciun caz accesul titularilor la reuniunile Parlamentului sau ale organelor sale, altele decât cele declarate publice și, în acest caz, nu le acordă titularilor nicio derogare de la regulile de acces care se aplică oricărui alt cetățean al Uniunii.

⁽¹⁾ A se vedea anexa 3 la acord, preluată în partea B a prezentei anexe.

Amendamentul 11
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa X – articolul 2

Articolul 2**Asistenții**

1. La începutul fiecărei legislaturi, chestorii stabilesc numărul maxim de asistenți pe care îi poate acredita un deputat.

În momentul preluării funcțiilor, asistenții acreditați dau o declarație scrisă în care enumeră activitățile profesionale și orice altă funcție sau activitate remunerată pe care o exercită.

2. Asistenții au acces în Parlament în aceleași condiții ca și personalul Secretariatului General sau al grupurilor politice.

3. Orice altă persoană, inclusiv cele care lucrează direct cu deputații, poate avea acces în Parlament numai în condițiile prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul de procedură.

eliminat

Miercuri, 11 mai 2011

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 12
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa X – articolul 3

Articolul 3*eliminat***Codul de conduită**

1. În cadrul relațiilor pe care le au cu Parlamentul, persoanele înscrise în registrul prevăzut la articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul de procedură:

- a) trebuie să respecte dispozițiile articolului 9 din Regulamentul de procedură și ale prezentei anexe;
- b) trebuie să declare deputaților, personalului acestora sau funcționarilor instituției ce interes sau interese reprezintă;
- c) trebuie să se abțină de la orice demers în vederea obținerii de informații pe căi necinstite;
- d) nu pot să invoce nicio relație oficială cu Parlamentul, indiferent de raportul în care se află cu terții;
- e) nu pot să distribuie unor terți, în scopuri lucrative, copii ale documentelor obținute la Parlament;
- f) trebuie să se conformeze strict dispozițiilor de la anexa I articolul 2 al doilea paragraf;
- g) trebuie să se asigure că orice asistență furnizată în cadrul dispozițiilor de la anexa I articolul 2 este declarată în registrul prevăzut în acest scop;
- h) trebuie să se conformeze, în cazul recrutării de foști funcționari ai instituțiilor, dispozițiilor prevăzute de statutul funcționarilor;
- i) trebuie să se conformeze oricărei reguli stabilite de Parlament privind drepturile și responsabilitățile foștilor deputați;
- j) trebuie să obțină acordul prealabil al deputatului sau deputaților interesați în ceea ce privește legătura contractuală cu un asistent sau angajarea unui asistent și să se asigure că aceasta este declarată în registrul prevăzut la articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, pentru evitarea unor eventuale conflicte de interese.

2. Orice abatere de la prezentul cod de conduită poate conduce la retragerea legitimației de acces eliberate persoanelor interesate și, dacă este cazul, întreprinderii pentru care lucrează acestea.

Amendamentul 13
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa X – partea B – titlu (nou)

B. Acord între Parlamentul European și Comisia Europeană privind înființarea unui registru de transparență pentru organizații și persoane care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii Europene

Miercuri, 11 mai 2011

Acordul interinstituțional privind un registru de transparență comun

P7_TA(2011)0222

Decizia Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la încheierea unui acord interinstituțional între Parlamentul European și Comisie privind un registru de transparență comun (2010/2291(ACI))

(2012/C 377 E/29)

Parlamentul European,

- având în vedere decizia Conferinței președinților din 18 noiembrie 2010,
 - având în vedere proiectul de acord între Parlamentul European și Comisia Europeană privind înființarea unui registru de transparență pentru organizațiile și persoanele care lucrează pe cont propriu angrenate în elaborarea și punerea în aplicare a politicilor UE (denumit în continuare „acordul”),
 - având în vedere Rezoluția sa din 8 mai 2008 privind dezvoltarea cadrului de reglementare a activităților reprezentanților grupurilor de interese (persoane care desfășoară activități de lobby) în instituțiile europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 127 alineatul (1) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0174/2011),
 - A. întrucât articolul 11 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că: „Instituțiile Uniunii mențin un dialog deschis, transparent și constant cu asociațiile reprezentative și cu societatea civilă.”;
 - B. întrucât existența unui registru comun al organizațiilor și al persoanelor angrenate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor conferă mai multă transparență acestui dialog;
 - C. întrucât Rezoluția din 8 mai 2008 a Parlamentului, menționată mai sus, a enunțat principiile pe baza cărora Parlamentul a inițiat negocierile cu Comisia pe marginea registrului comun;
 - D. întrucât modificările care se impun cu privire la Regulamentul de procedură sunt aduse de Decizia sa din 11 mai 2011 privind modificarea Regulamentului de procedură al Parlamentului în urma înființării, de către Parlamentul European și Comisie, a unui registru de transparență comun ⁽²⁾;
1. privește acordul ca pe un prim pas important spre o mai mare transparență și, la momentul potrivit, intenționează să propună norme mai stricte, care să asigure constant integritatea administrației publice a Uniunii și consolidarea normelor sale instituționale;
 2. atrage atenția asupra faptului că un registru comun permite găsirea tuturor informațiilor într-un singur loc, cetățenii fiind astfel în măsură să verifice cu mai multă ușurință ce actori sunt în contact cu instituțiile; constată că, în felul acesta, este facilitată și sarcina reprezentanților grupurilor de interese, cărora li se cere să se înscrie o singură dată;
 3. reamintește totuși că Parlamentul își menține dreptul nerestricționat de a hotărî cui ar trebui să i se permită accesul în incintele sale;
 4. apreciază că acordul va constitui un stimulent puternic pentru înregistrare, deoarece nimeni nu va putea obține un ecuson de acces în clădirile Parlamentului fără a se înscrie în prealabil;
 5. își reiterează, însă, solicitarea ca înscrierea în registrul de transparență să fie obligatorie pentru toți reprezentanții grupurilor de interese și cere ca, în cadrul viitorului proces de revizuire, să fie făcuți pașii necesari pentru pregătirea unei treceri la înscrierea obligatorie;

⁽¹⁾ JO C 271 E, 12.11.2009, p. 48.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0221.

Miercuri, 11 mai 2011

6. regretă faptul că Consiliul nu a devenit încă parte la acord, deși participarea sa este esențială pentru a asigura transparența în toate etapele procesului de legiferare de la nivelul Uniunii; salută însă faptul că Consiliul a indicat că va deveni parte la acord; cheamă Consiliul să se alătore registrului comun cât mai curând posibil;
7. salută, în special, următoarele aspecte ale acordului:
- (a) schimbarea denumirii registrului, optându-se pentru aceea de „registru de transparență”;
 - (b) domeniul de aplicare al registrului, care cuprinde toți actorii interesați, cu excepția, în special, a partenerilor sociali, în calitatea lor de protagoniști ai dialogului social, precum și a bisericilor, partidelor politice și a autorităților locale, regionale și municipale, inclusiv a reprezentanțelor lor oficiale ce fac parte din administrațiile lor; ținând seama de rolul lor instituțional, jucat în virtutea tratatelor, precum și a alineatului 10 litera (b) și a alineatelor 11, 12 și 13 din acord, aceștia din urmă nu intră sub incidența registrului; acest aspect trebuie clarificat cu ocazia primei revizuiți a acordului; Parlamentul dorește ca, în această privință, Comisia să fie deja parte la acordul său;
 - (c) faptul că registrul creează transparență în ceea ce privește largul evantai de contacte al instituțiilor europene și, în special, regroupează în capitole distincte reprezentanții grupurilor de interese specifice, reprezentanții societății civile și reprezentanții autorităților publice, operând astfel o distincție între rolurile diferiților lobbyști și al interlocutorilor oficiali ai instituțiilor Uniunii;
 - (d) solicitarea referitoare la comunicarea informațiilor financiare pertinente;
 - (e) măsuri cu efecte obligatorii, în caz de nerespectare a codului de conduită anexat acordului;
8. consideră că normele aplicabile reprezentanților autorităților publice și ai organizațiilor care, în cadrul activităților lor, servesc interesele publice și sunt atașați normelor lor constituționale și drepturilor fundamentale, nu pot fi identice cu acelea aplicabile reprezentanților grupurilor de interese specifice; opinează că invitația de a se înregistra adresată organismelor cu statut public nu le poate include decât pe acelea independente, nu însă și autoritățile publice ca atare;
9. solicită ca Biroul să conceapă un sistem, **opțional sau obligatoriu**, prin care toți reprezentanții grupurilor de interese care intră sub incidența registrului și care obțin o întâlnire cu un **raportor** în legătură cu un dosar legislativ specific să fie înregistrați ca atare într-un memorandum explicativ anexat la raportul sau la recomandarea privind proiectul de act legislativ;
10. aprobă încheierea acordului de mai jos, ținând seama de cuprinsul prezentei decizii, și hotărăște să-l anexeze la Regulamentul său de procedură;
11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

ACORD ÎNTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI COMISIA EUROPEANĂ PRIVIND ÎNFIINȚAREA UNUI REGISTRU DE TRANSPARENȚĂ PENTRU ORGANIZAȚII ȘI PERSOANE CARE DESFĂȘOARĂ ACTIVITĂȚI INDEPENDENTE, IMPLICATE ÎN PROCESUL DE ELABORARE ȘI DE PUNERE ÎN APLICARE A POLITICILOR UE

Parlamentul European și Comisia Europeană (denumite în continuare „părțile”),

— având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 11 alineatele (1) și (2), Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 295, precum și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (denumite în continuare împreună „tratatele”),

întrucât factorii de decizie politică la nivel european nu acționează izolat de societatea civilă, ci păstrează un dialog deschis, transparent și sistematic cu asociațiile reprezentative și societatea civilă,

Miercuri, 11 mai 2011

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

I. Înființarea Registrului de transparență

1. Respectând angajamentul lor de garantare a transparenței, părțile cad de acord să înființeze și să asigure funcționarea unui „Registru de transparență” comun (denumit în continuare „registru”) pentru înregistrarea și monitorizarea organizațiilor și a persoanelor care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor UE.

II. Principiile registrului

2. Înființarea și funcționarea registrului au la bază sistemele existente de înregistrare, instituite și lansate de Parlamentul European în anul 1996 și de Comisia Europeană în luna iunie 2008, completate cu rezultatele activității grupului de lucru comun al Parlamentului European și al Comisiei Europene, precum și cu adaptările decise în urma experienței acumulate și prin contribuțiile furnizate de părțile interesate, astfel cum se prevede în Comunicarea Comisiei Europene din 28 octombrie 2009 intitulată „Inițiativa europeană în materie de transparență: Registrul reprezentanților grupurilor de interese, un an mai târziu”⁽¹⁾. Această abordare nu afectează și nu aduce atingere obiectivelor exprimate de Parlamentul European în rezoluția sa din 8 mai 2008 privind dezvoltarea cadrului de reglementare a activităților reprezentanților de interese (persoane care desfășoară activități de lobby) în instituțiile europene⁽²⁾.

3. Înființarea și funcționarea registrului respectă principiile generale ale dreptului Uniunii, inclusiv principiile proporționalității și nediscriminării.

4. Înființarea și funcționarea registrului respectă drepturile deputaților în Parlamentul European de a-și exercita mandatul parlamentar fără restricție și nu reprezintă un impediment în calea accesului alegătorilor la clădirile Parlamentului European.

5. Înființarea și funcționarea registrului nu aduc atingere competențelor sau prerogativelor părților și nu le afectează atribuțiile organizaționale.

6. Părțile se angajează să acorde tuturor operatorilor implicați în activități similare un tratament similar și să garanteze condiții echitabile de înregistrare a organizațiilor și a persoanelor care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor UE.

III. Structura registrului

7. Registrul include următoarele:

(a) o serie de orientări privind:

- domeniul de aplicare al registrului, activitățile eligibile și excepțiile;
- secțiunile prevăzute pentru înregistrare (Anexa 1);
- informațiile solicitate entităților înregistrate, inclusiv cerințele privind dezvăluirea informațiilor cu caracter financiar (Anexa 2);

(b) un cod de conduită (Anexa 3);

(c) un mecanism de soluționare a reclamațiilor și măsurile care se aplică în caz de nerespectare a codului de conduită, inclusiv procedura de anchetare și soluționare a reclamațiilor (Anexa 4).

⁽¹⁾ COM(2009)0612.

⁽²⁾ JO C 271 E, 12.11.2009, p. 48.

Miercuri, 11 mai 2011

IV. Domeniul de aplicare al registrului

Activități eligibile

8. Domeniul de aplicare al registrului cuprinde toate activitățile, altele decât cele excluse în secțiunea IV, desfășurate în scopul de a influența direct sau indirect elaborarea sau punerea în aplicare a politicilor, precum și luarea deciziilor în cadrul instituțiilor UE, indiferent de canalul sau mijlocul de comunicare utilizat, spre exemplu prin subcontractare, mijloace de comunicare în masă, contracte cu intermediari specializați, grupuri de reflecție, platforme, forumuri, campanii și inițiative la nivel local. Aceste activități pot include, printre altele, contactarea deputaților și a membrilor Comisiei Europene, a funcționarilor și a altor agenți ai instituțiilor UE, întocmirea, difuzarea și comunicarea de scrisori, de material informativ sau de documente de dezbatere și de poziție, precum și organizarea de evenimente, de reuniuni sau de activități promoționale, de evenimente sociale sau de conferințe la care se trimit invitații deputaților și membrilor Comisiei Europene, funcționarilor și altor agenți ai instituțiilor UE. Sunt incluse, de asemenea, contribuțiile voluntare și participarea la consultări formale privind acte legislative sau alte acte juridice preconizate la nivelul UE și la alte consultări deschise.

9. Se urmărește înscrierea tuturor organizațiilor și a persoanelor care desfășoară activități independente, indiferent de statutul lor juridic, implicate în activități care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului ⁽¹⁾.

Activități excluse

10. Sunt excluse din domeniul de aplicare al registrului următoarele:

- a) activitățile care au ca obiect acordarea de consultanță juridică și de alte tipuri de consultanță specializată, în măsura în care privesc exercitarea dreptului fundamental al clientului la un proces echitabil, inclusiv dreptul la apărare în cadrul procedurilor administrative, astfel cum sunt prestate aceste activități de avocați sau de orice alte persoane calificate. Nu intră în domeniul de aplicare al registrului (indiferent de părțile implicate în mod concret) următoarele: activități de consiliere și contacte cu organismele publice având drept scop o mai bună informare a clienților cu privire la o situație juridică generală sau cu privire la situația lor juridică specifică ori având drept scop sfătuirea lor cu privire la caracterul oportun sau admisibil al unui demers juridic sau administrativ concret din punctul de vedere al legislației în vigoare; consultanța acordată clienților pentru a garanta legalitatea activităților acestora; reprezentarea în contextul unei proceduri de conciliere sau de mediere având drept scop evitarea sesizării unui organ judiciar sau administrativ cu soluționarea litigiului. Aceleași considerații sunt valabile în privința tuturor sectoarelor comerciale din Uniunea Europeană și nu se restrâng la anumite proceduri specifice (concurența). În cazul în care o societate și consultanții acesteia sunt parte într-o cauză sau procedură judiciară ori administrativă, nu intră în domeniul de aplicare al registrului activitățile legate direct de cauza respectivă, prin care nu se urmărește ca atare modificarea cadrului juridic existent.
- b) activitățile partenerilor sociali exercitate în calitate de participanți la dialogul social (sindicate, asociații de angajatori etc.), atunci când își îndeplinesc misiunea care le este atribuită prin tratate. Aceasta se aplică *mutatis mutandis* oricărei entități desemnate în mod specific prin tratate să dețină un rol instituțional.
- c) activități desfășurate ca răspuns la cererea adresată în mod direct și individual de o instituție europeană sau de către un deputat în Parlamentul European, cum ar fi cereri ad hoc sau periodice de informații concrete, de date sau de consultanță specializată și/sau invitații individualizate de a participa la audieri publice sau la lucrările unor comitete consultative sau la forumuri similare.

Dispoziții specifice

11. Bisericele și comunitățile religioase nu fac obiectul registrului. Totuși, se urmărește înscrierea reprezentanțelor sau a entităților juridice ale acestora, a birourilor și a rețelelor înființate pentru a le reprezenta în fața instituțiilor UE, precum și a asociațiilor acestora.

⁽¹⁾ Guvernele statelor membre, guvernele țărilor terțe, organizațiile interguvernamentale internaționale, precum și misiunile diplomatice ale acestora nu se înregistrează.

Miercuri, 11 mai 2011

12. Partidele politice nu fac obiectul registrului. Totuși, se urmărește înscrierea tuturor organizațiilor înființate sau sprijinite de acestea, implicate în activități care se încadrează în domeniul de aplicare registrului.
13. Autoritățile locale, regionale și municipale nu fac obiectul registrului. Totuși, se urmărește înscrierea reprezentanțelor sau a entităților juridice ale acestora, a birourilor și a rețelelor înființate pentru a le reprezenta în fața instituțiilor UE, precum și a asociațiilor acestora.
14. Se urmărește înscrierea rețelelor, a platformelor și a altor forme similare de activitate colectivă fără statut legal sau personalitate juridică dar care, în realitate, constituie o sursă de influență organizată și care sunt implicate în activități care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului. În astfel de cazuri, este necesar ca membrii acestora să numească din rândul lor o persoană de contact care răspunde de relațiile cu administrația registrului.
15. Activitățile care trebuie luate în considerare pentru înscrierea în declarația financiară din cadrul registrului sunt activitățile care vizează toate instituțiile, agențiile și organismele UE, precum și deputații și membrii Comisiei Europene, funcționarii și ceilalți agenți ai acestora. Acestea includ, de asemenea, activitățile care vizează organisme din statele membre care activează la nivelul UE, implicate în procesul decizional UE.
16. Rețelele, federațiile, asociațiile sau platformele europene sunt încurajate să redacteze orientări comune și transparente pentru membrii lor, prin care să identifice activitățile care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului. Este de dorit ca aceste orientări să fie făcute publice.

V. Reguli aplicabile entităților înregistrate

17. Prin înregistrare, organizațiile și persoanele în cauză:
- sunt de acord ca informațiile pe care le furnizează în vederea includerii în registru să fie publice;
 - sunt de acord să acționeze în conformitate cu codul de conduită și, atunci când este necesar, să pună la dispoziție textul oricărui cod de conduită profesional ale cărui prevederi sunt obligate să le respecte;
 - garantează că informațiile furnizate în vederea includerii în registru sunt corecte;
 - acceptă ca orice reclamație îndreptată împotriva lor să fie soluționată în temeiul normelor din codul de conduită care stă la baza registrului;
 - sunt de acord să respecte orice măsuri aplicabile în caz de nerespectare a codului de conduită și acceptă că măsurile prevăzute în Anexa 4 li se pot aplica în caz de nerespectare a normelor din codul de conduită;
 - iau act de faptul că, la cerere și în temeiul dispozițiilor din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽¹⁾, părțile trebuie să facă publice corespondența sau alte documente privind activitățile entităților înregistrate.

VI. Măsuri în caz de nerespectare a codului de conduită

18. Nerespectarea codului de conduită de către entitățile înregistrate sau de către reprezentanții acestora poate conduce la aplicarea măsurilor menționate în anexa 4, cum ar fi suspendarea sau eliminarea din registru și, după caz, la retragerea legitimațiilor de acces în clădirile Parlamentului European eliberate pe numele persoanelor în cauză și, eventual, pentru firmele pe care le reprezintă, în urma unei anchete desfășurate cu respectarea principiului proporționalității și a dreptului la apărare. Decizia privind aplicarea unor astfel de măsuri poate fi publicată pe site-ul internet al registrului.

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

Miercuri, 11 mai 2011

19. Oricine poate depune o reclamație, în susținerea căreia invocă fapte concrete, privind o posibilă nerespectare a codului de conduită, în conformitate cu procedura prevăzută în Anexa 4.

VII. Punerea în aplicare

20. Secretariatele generale ale Parlamentului European și Comisiei Europene răspund de supravegherea sistemului și de toate aspectele operaționale principale și iau, de comun acord, măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestui acord.

21. Pentru implementarea sistemului, serviciile Parlamentului European și ale Comisiei Europene înființează o structură operațională comună, denumită „Secretariatul comun al Registrului de transparență”. Acesta va fi alcătuit dintr-un grup de funcționari ai Parlamentului European și ai Comisiei Europene, potrivit termenilor unui acord care se va încheia între serviciile competente. Secretariatul comun al Registrului de transparență funcționează sub coordonarea unui șef de unitate din cadrul Secretariatului General al Comisiei Europene. Sarcinile secretariatului includ punerea în aplicare a măsurilor care să asigure conținutul registrului din punct de vedere calitativ.

22. Eliberarea și verificarea legitimațiilor ce permit accesul pe termen lung în clădirile Parlamentului European constituie în continuare un proces gestionat de instituția în cauză. Aceste legitimații se emit numai pentru persoane care reprezintă sau care lucrează pentru organizații care se încadrează în domeniul de aplicare al registrului, dacă respectivele organizații sau persoane s-au înregistrat. Totuși, înregistrarea nu dă dreptul automat la obținerea unor astfel de legitimații.

23. Sistemul va fi administrat în comun. Cu toate acestea, părțile rămân libere să utilizeze registrul în mod independent în scopuri proprii specifice, cum ar fi acordarea de stimulente, de exemplu transmiterea de informații către entitatea înregistrată privind lansarea de consultări publice sau organizarea de evenimente.

24. Părțile organizează proiecte corespunzătoare în materie de instruire și comunicare internă pentru a face mai bine cunoscut deputaților, membrilor Comisiei Europene și personalului registrul și procedura privind reclamațiile.

25. Părțile iau măsuri corespunzătoare pentru a face mai bine cunoscut registrul pe plan extern și pentru a promova utilizarea acestuia.

26. Prin intermediul unui motor de căutare ușor de utilizat, o serie de statistici esențiale provenite din baza de date a registrului se vor publica regulat pe site-ul internet Europa. Conținutul public al acestei baze de date va fi valabil, la cerere, într-un format electronic care poate fi citit automat.

27. În urma consultărilor cu părțile interesate, Secretariatul general al Parlamentului European și cel al Comisiei Europene vor prezenta vicepreședinților Parlamentului European și ai Comisiei Europene un raport anual privind funcționarea registrului.

VIII. Implicarea altor instituții și organisme

28. Consiliul European și Consiliul sunt invitate să se alăture la acest registru. Celelalte instituții, organisme și agenții ale UE sunt încurajate să utilizeze acest sistem drept instrument de referință pentru propria interacțiune cu organizațiile și persoanele care desfășoară activități independente implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor UE.

IX. Dispoziții finale

29. Trecerea de la registrele existente ale părților la noul registru comun se va organiza de-a lungul unei perioade de tranziție de douăsprezece luni de la data dării în funcțiune a registrului comun. Organizațiile și persoanele deja înregistrate în oricare din sistemele existente sunt invitate să își reînnoiască înregistrarea în cadrul sistemului comun.

Miercuri, 11 mai 2011

După darea în funcțiune a registrului comun:

- entitățile înregistrate vor avea posibilitatea de a-și transfera înregistrarea existentă în registrul comun la o dată la alegere, dar cel mai târziu la data reînnoirii înregistrării lor în registrul Comisiei Europene sau, pentru cei înregistrați doar pe lista Parlamentului European, cel mai târziu la sfârșitul unei perioade de douăsprezece luni de la darea în funcțiune;
- orice înregistrare nouă sau actualizare a datelor existente va fi posibilă doar prin intermediul registrului comun.

30. Registrul comun va fi revizuit după cel mult doi ani de la data dării sale în funcțiune.

Anexa 1

„Registrul de transparență”

Organizații și persoane care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor UE

Secțiuni		Caracteristici/remarci
I – Societăți de consultanță specializată/cabinete de avocatură/consulanți independenți		
subsecțiune	Societăți de consultanță specializată	Societăți care desfășoară, în baza unui contract, activități de lobby, de promovare, de afaceri publice și întreținere de relații cu autoritățile publice
subsecțiune	Cabinete de avocatură	Cabinete de avocați care desfășoară, în baza unui contract, activități de lobby, de promovare, de afaceri publice și de întreținere de relații cu autoritățile publice
subsecțiune	Consulanți independenți	Consulanți independenți sau avocați care desfășoară, în baza unui contract, activități de lobby, de promovare, de afaceri publice și de întreținere de relații cu autoritățile publice
II – Reprezentanți „interni” cu activități de lobby și asociații comerciale/profesionale		
subsecțiune	Companii & grupuri	Companii individuale sau grupuri de companii (cu sau fără personalitate juridică), care desfășoară activități interne de lobby, de promovare, de afaceri publice și de întreținere de relații cu autoritățile publice
subsecțiune	Asociații comerciale, de afaceri & profesionale	
subsecțiune	Organizații sindicale	
subsecțiune	Alte organizații similare	
III – Organizații neguvernamentale		
subsecțiune		Organizații non-profit (cu sau fără personalitate juridică), independente de autoritățile publice, de partidele politice sau de organizațiile comerciale. Include fundații, organizații de caritate etc.
IV – Grupuri de reflecție, instituții academice și de cercetare		
subsecțiune	Grupuri de reflecție și instituții de cercetare	Grupuri de reflecție specializate și instituții de cercetare care se preocupă, printre altele, de activitățile și politicile Uniunii Europene

Miercuri, 11 mai 2011

Secțiuni		Caracteristici/remarci
subsecțiune	Instituții academice	Instituții a căror activitate principală este învățământul, dar care privește activitățile și politicile Uniunii Europene
V – Organizații care reprezintă biserici și comunități religioase		NB: Registrul nu are ca obiect bisericile în sine.
subsecțiune	Organizații care reprezintă biserici și comunități religioase	Entități juridice, birouri sau rețele înființate pentru activități de reprezentare
VI – Organizații reprezentând autorități locale, regionale și municipale, alte entități publice și mixte		NB: Registrul nu are ca obiect autoritățile publice în sine.
subsecțiune	Autorități locale & regionale (la nivel subnațional)	Entități juridice, reprezentanțe, asociații sau rețele înființate pentru a reprezenta autoritățile locale și regionale (la nivel subnațional)
subsecțiune	Alte entități publice sau mixte etc.	Include alte organizații cu statut public sau mixt (public/privat).

Anexa 2

Informații furnizate de către entitățile înregistrate

I. INFORMAȚII GENERALE & DE BAZĂ

- denumirea(denumirile) organizației, adresă, număr de telefon, adresa de e-mail, site internet;
- (a) identitatea persoanei care răspunde legal în numele organizației, și (b) numele directorului, al administratorului asociat sau, după caz, al principalului punct de contact al organizației în ceea ce privește activitățile care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului; numele persoanelor pentru care sunt solicitate legitimații de acces în clădirile Parlamentului European ⁽¹⁾;
- numărul de persoane (membri, personal etc.) implicate în activități care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului;
- obiective/mandat – domenii de interes – activități, țări în care desfășoară operațiuni – afilieri la rețele – informații generale care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului;
- dacă este cazul: numărul de membri (persoane fizice sau organizații membre).

II. INFORMAȚII SPECIFICE

A. ACTIVITĂȚI

Principalele propuneri legislative care au făcut în anul anterior obiectul activităților entităților înregistrate, care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului.

B. INFORMAȚII FINANCIARE

Toate datele financiare furnizate trebuie să acopere un an întreg de operațiuni și să se refere la cel mai recent exercițiu financiar încheiat de la data înregistrării sau a reînnoirii înregistrării.

⁽¹⁾ Entităților înregistrate li se va solicita să furnizeze aceste informații la finalul procesului de înregistrare, pentru depunere la Parlamentul European. Numele persoanelor cărora le-au fost emise legitimații de acces vor fi ulterior introduse automat de sistem în baza actualizărilor din sistemul informatic al Parlamentului European, după decizia Parlamentului European de acordare a legitimațiilor. Înregistrarea nu dă dreptul automat la obținerea unei legitimații de acces în Parlamentul European.

Miercuri, 11 mai 2011

Dubla contabilizare nu este exclusă. Declarația financiară făcută de către societățile de consultanță specializată/cabinetele de avocatură/consultanți independenți privind clienții proprii (listă și grilă) nu îi scutește pe respectivii clienți de obligația de a include activitățile contractuale în cauză în propriile declarații, pentru a evita subestimarea anvergurii financiare declarate.

- **Societățile de consultanță specializată/cabinetele de avocatură/consultanți independenți (Secțiunea I din Anexa 1):** Trebuie oferite detalii cu privire la cifra de afaceri provenită din activități care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului, precum și ponderea relativă a clienților acestor firme conform următoarei grile:

Cifra de afaceri în euro	Tranșă în euro
0 – 499 999	50 000
500 000 – 1 000 000	100 000
> 1 000 000	250 000

- **Reprezentanți „interni” cu activități de lobby, asociații comerciale/profesionale (Secțiunea II din Anexa 1):** estimarea costurilor activităților care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului.
- **ONG-uri, grupuri de reflecție, instituții academice și de cercetare – organizații de reprezentare a bisericilor și a comunităților religioase – asociații de reprezentare a autorităților locale, regionale și municipale, alte entități publice sau mixte etc. (Secțiunile III - VI din Anexa 1):** bugetul general trebuie precizat împreună cu principalele surse de finanțare, defalcate.

În plus, pentru toate entitățile înregistrate: valoarea și sursa finanțării primite de la instituțiile UE în cel mai recent exercițiu financiar închis, de la data de înregistrare sau de reînnoire.

Anexa 3

Codul de conduită

În contextul relațiilor pe care le întrețin cu instituțiile UE, precum și cu deputații și membrii Comisiei Europene, funcționarii și alți agenți, entitățile înregistrate:

- se identifică întotdeauna folosind denumirea proprie și prin indicarea entității sau a entităților pentru care lucrează sau pe care le reprezintă; își declară interesele, obiectivele sau scopurile promovate și, atunci când este cazul, specifică clienții sau membrii pe care îi reprezintă;
- nu obțin și nu încearcă să obțină informații sau decizii în mod necinstit sau folosind mijloace de presiune necorespunzătoare sau un comportament inadecvat;
- nu pretind că dețin raporturi formale cu UE sau cu oricare dintre instituțiile UE în relațiile lor cu părți terțe și nu prezintă efectele înregistrării obținute într-o lumină falsă pentru a induce în eroare terții sau funcționarii ori alți agenți ai UE;
- garantează că, după cunoștința lor, informațiile furnizate la înregistrare și ulterior în cadrul activităților care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului sunt complete, actualizate și nu sunt înșelătoare;
- nu vând terților copii ale documentelor obținute de la instituțiile UE;
- nu determină membrii instituțiilor UE, funcționarii sau alți agenți ai UE, asistenții ori stagiarilor acestor membri să încalce normele și standardele în materie de conduită care li se aplică;
- în cazul în care angajează foști funcționari ai instituțiilor UE sau asistenți ori stagiarilor ai membrilor instituțiilor UE, respectă obligația acestora de a nu încălca normele și cerințele de confidențialitate care li se aplică;
- respectă toate normele privind drepturile și responsabilitățile foștilor deputați în Parlamentul European și ai foștilor membri ai Comisiei Europene;

Miercuri, 11 mai 2011

- (i) informează entitățile pe care le reprezintă despre obligațiile pe care le au față de instituțiile UE.

Persoanele care reprezintă sau care lucrează pentru entități care s-au înregistrat la Parlamentul European în scopul de a li se emite o legitimație nominală, netransferabilă de acces în clădirile Parlamentului European:

- (j) respectă strict dispozițiile articolului 9 și Anexa X, precum și cele ale articolului 2 al doilea paragraf din Anexa I din Regulamentul de procedură al Parlamentului European;
- (k) trebuie să se asigure că orice asistență furnizată în contextul articolului 2 din Anexa I din Regulamentul de procedură al Parlamentului European este declarată în registrul prevăzut în acest scop;
- (l) pentru evitarea unor eventuale conflicte de interese, obțin acordul prealabil al deputatului sau deputaților în Parlamentul European interesați în ceea ce privește orice legătură contractuală cu un asistent sau angajarea unui asistent al unui deputat și ulterior se asigură că aceasta legătură este declarată în registru.

Anexa 4

Procedura de anchetare și soluționare a reclamațiilor

Etapa 1: Depunerea reclamației

1. Reclamațiile pot fi depuse pe site-ul internet al registrului, prin completarea unui formular tip. Respectivul formular include informații despre entitatea înregistrată împotriva căreia se face reclamația, despre numele și datele de contact ale reclamantului și detalii despre reclamație, incluzând, în principiu, documente sau alte materiale în sprijinul reclamației. Reclamațiile anonime nu se iau în considerare.
2. În reclamație se specifică una sau mai multe clauze din codul de conduită care, în opinia reclamantului, au fost încălcate. Reclamațiile care se referă la informațiile înscrise în registru sunt considerate drept afirmații în sensul încălcării literei (d) din codul de conduită (!).
3. În principiu, reclamantii trebuie să furnizeze documente justificative și/sau alte materiale în sprijinul reclamației depuse.

Etapa 2: Decizia privind admisibilitatea

4. Secretariatul comun al Registrului de transparență:
 - (a) se asigură că au fost prezentate dovezi suficiente în susținerea reclamației, sub formă de documente, alte materiale sau declarații personale; pentru a fi admisibile, probele materiale trebuie, în principiu, să provină fie de la entitatea împotriva căreia se depune reclamația, fie dintr-un document provenind de la un terț;
 - (b) pe baza acestei verificări, decide cu privire la admisibilitatea reclamației;
 - (c) dacă reclamația este considerată admisibilă, o înregistrează și stabilește un termen limită (20 de zile lucrătoare) pentru adoptarea deciziei privind temeinicia reclamației.
5. În cazul în care reclamația este considerată inadmisibilă, reclamantul este informat printr-o scrisoare prin care se menționează motivele deciziei. În cazul în care reclamația este considerată admisibilă, este investigată în conformitate cu procedura menționată mai jos.

Etapa 3: Ancheta

6. După înregistrarea reclamației, secretariatul comun al registrului informează în scris entitatea înregistrată despre reclamația formulată împotriva sa și despre conținutul acesteia și o invită să prezinte explicații, argumente sau alte elemente în apărarea sa în termen de zece zile lucrătoare.
7. Toate informațiile culese în decursul anchetei sunt examinate de către Secretariatul comun al Registrului de transparență.

(!) Litera (d) impune entităților înregistrate obligația ca, în relațiile lor cu instituțiile UE și cu membrii, funcționarii și alți agenți ai instituțiilor UE, „să se asigure că, după cunoștința lor, informațiile furnizate la înregistrare și ulterior în cadrul activităților care se înscriu în domeniul de aplicare al registrului sunt complete, actualizate și nu sunt înșelătoare”.

Miercuri, 11 mai 2011

8. Secretariatul comun al Registrului de transparență poate decide să audieze entitatea înregistrată împotriva căreia este formulată reclamația sau pe reclamant.

Etapa 4: Decizia privind reclamația

9. În cazul în care, în urma anchetei, reclamația este considerată neîntemeiată, secretariatul comun al registrului informează ambele părți vizate de reclamație despre această decizie. În cazul în care reclamația este admisă, entitatea înregistrată în cauză poate fi suspendată temporar din registru până la luarea de măsuri în vederea soluționării problemei (a se vedea paragrafele 11-14) sau poate face obiectul unor măsuri care pot merge de la suspendarea pe termen lung din registru până la eliminarea din registru și retragerea, după caz, a oricărei legitimații de acces în clădirile Parlamentului European (a se vedea mai jos etapele 6 și 7).

Etapa 5: Măsuri în caz de nerespectare a codului de conduită

10. Măsurile aplicabile în caz de nerespectare a codului de conduită variază de la suspendarea temporară până la eliminarea din registru (a se vedea mai jos grila).
11. În cazul în care se constată că informațiile înscrise în registru sunt eronate sau incomplete, entitatea înregistrată în cauză este invitată ca, în termen de opt săptămâni, să corecteze informațiile, perioadă în care înregistrarea este suspendată. Legitimația(legitimațiile) de acces în incinta Parlamentului European, dacă există, nu sunt retrase în perioada de suspendare.
12. În cazul în care entitatea înregistrată corectează informațiile în perioada de opt săptămâni menționată la paragraful 11, înregistrarea corespunzătoare acelei entități înregistrate este reactivată. În cazul în care entitatea înregistrată nu acționează în perioada de opt săptămâni menționată la paragraful 11, se pot impune măsuri.
13. În cazul în care entitatea înregistrată are nevoie de mai mult timp pentru a acționa și prezintă motive justificate în acest sens, perioada de suspendare poate fi prelungită.
14. În caz de nerespectare a codului de conduită pentru alte motive, înregistrarea entității în cauză se suspendă pentru opt săptămâni, perioadă în care Parlamentul European și Comisia Europeană iau decizia finală privind aplicarea unei posibile măsuri, după caz.
15. Orice decizie de a elimina o entitate din registru include interdicția de înregistrare pe timp de un an sau doi ani.

Etapa 6: Decizia privind măsura aplicabilă

16. Serviciile competente ale Parlamentului European și ale Comisiei Europene redactează în comun un proiect de decizie privind măsura aplicabilă, care este trimis secretariatelor generale ale instituțiilor respective în vederea adoptării deciziei finale. Sunt informați vicepreședinții responsabili ai Parlamentului European și ai Comisiei Europene.
17. Secretariatul comun al Registrului de transparență informează de îndată ambele părți (reclamantul și entitatea înregistrată împotriva căreia este îndreptată reclamația) despre măsura adoptată și pune în aplicare respectiva măsură.

Etapa 7: Retragerea (dacă este cazul) a legitimației de acces în clădirile Parlamentului European

18. Dacă decizia privind eliminarea din registru are drept consecință retragerea legitimației(legitimațiilor) de acces în clădirile Parlamentului European, aceasta este comunicată de către Secretarul General al Parlamentului European chestorului responsabil, care este invitat să autorizeze retragerea oricărei(orăror) legitimații de acces în clădirile Parlamentului European deținute de organizație sau de persoana în cauză.
19. Entitatea înregistrată este invitată să returneze toate sau o parte din legitimațiile de acces în clădirile PE în termen de 15 zile.

Miercuri, 11 mai 2011

Grila măsurilor aplicabile în caz de nerespectare a codului de conduită

	Tipul abaterii	Măsura	Înscrierea măsurii în registru	Retragerea legitimației de acces PE
1	Nerespectare involuntară a codului remediată imediat	Notificare scrisă de acceptare a faptelor constatate și remedierea acestora	Nu	Nu
2	Nerespectare intenționată a codului ce implică necesitatea modificării comportamentului sau corectarea de informații în registru în termenul limită stabilit	Suspendarea temporară pe o perioadă de până la șase luni sau până la executarea măsurii de corectare impuse în termenul stabilit	Da, în perioada de suspendare	Nu
3	Nerespectare continuată a codului de conduită — Lipsa unei modificări de comportament — Necorectarea informațiilor în termenul stabilit	Eliminare din registru timp de un an	Da	Da
4	Încălcare gravă și intenționată a codului de conduită	Eliminare din registru timp de doi ani	Da	Da

Marți, 10 mai 2011

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Protecția și dezvoltarea durabilă a zonei Parcului Prespa ***

P7_TA(2011)0191

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului cu privire la încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului privind protecția și dezvoltarea durabilă a zonei parcului Prespa (16581/2010 – C7-0007/2011 – 2010/0300(NLE))

(2012/C 377 E/30)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (16581/2010),
 - privind proiectul de acord referitor la protecția și dezvoltarea durabilă a zonei parcului Prespa (16581/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 192 alineatul (1) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0007/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0078/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei.

Măsurile de competența statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat ***

P7_TA(2011)0192

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2011 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind aprobarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului privind măsurile de competența statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (05571/2011 – C7-0068/2011 – 2010/0389(NLE))

(2012/C 377 E/31)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

Marți, 10 mai 2011

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (05571/2011),
 - având în vedere proiectul de Acord privind măsurile de competența statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (05571/2011),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0068/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru pescuit (A7-0142/2011),
1. este de acord cu aprobarea acordului;
 2. solicită Comisiei Europene să promoveze în mod activ semnarea, ratificarea și punerea în aplicare a Acordului privind măsurile de competența statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat în contextul acordurilor comerciale, al organizațiilor regionale de gestionare al pescuitului (ORGP), al acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului și al politicii pentru dezvoltare a Uniunii;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Directorului General al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO).

Preferințe comerciale autonome de urgență pentru Pakistan ***I

P7_TA(2011)0205

Amendamentele Parlamentului European adoptate la 10 mai 2011 la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de introducere a unor preferințe comerciale autonome de urgență pentru Pakistan (COM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD))

(2012/C 377 E/32)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Propunerea a fost modificată după cum urmează ⁽¹⁾:

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1 Propunere de regulament Referirea 2a (nouă)

având în vedere cererea din 18 noiembrie 2010 de derogare de la regulile OMC pentru acordarea de preferințe comerciale autonome suplimentare de către Uniunea Europeană Pakistanului,

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă la comisie în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf(A7-0069/2011).

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 2**Propunere de regulament
Considerentul 1**

(1) Relația dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Pakistan (denumită în continuare Pakistan) se bazează pe Acordul de cooperare care a intrat în vigoare la 1 septembrie 2004. Unul dintre obiectivele sale principale este de a asigura condițiile necesare creșterii și dezvoltării comerțului dintre părți, precum și de a le promova.

(1) Relația dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Pakistan (denumită în continuare Pakistan) se bazează pe Acordul de cooperare care a intrat în vigoare la 1 septembrie 2004. Unul dintre obiectivele sale principale este de a asigura condițiile necesare creșterii și dezvoltării comerțului dintre părți, precum și de a le promova. **Respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor fundamentale ale lucrătorilor și a principiilor democratice, constituie, de asemenea, un element esențial al respectivului acord.**

Amendamentul 3**Propunere de regulament
Considerentul 3**

(3) Bineînțeles ajutorul umanitar este instrumentul principal în situații de acest tip, iar Uniunea s-a situat în prima linie în acest domeniu, de când s-a declanșat situația de urgență.

(3) Bineînțeles, ajutorul umanitar este instrumentul principal în situații de acest tip, iar Uniunea s-a situat în prima linie în acest domeniu, de când s-a declanșat situația de urgență, **oferind peste 415 milioane EUR ca ajutor de urgență pentru Pakistan.**

Amendamentul 4**Propunere de regulament
Considerentul 4**

(4) Va fi importantă utilizarea tuturor mijloacelor disponibile pentru a sprijini redresarea Pakistanului din această situație de urgență **și progresul către** dezvoltarea viitoare.

(4) Va fi importantă utilizarea tuturor mijloacelor disponibile pentru a sprijini redresarea Pakistanului din această situație de urgență, **inclusiv a măsurilor comerciale excepționale propuse în vederea stimulării exporturilor pakistaneze pentru a contribui la dezvoltarea sa economică viitoare, garantând, în același timp, menținerea consecvenței și a coerenței la toate nivelurile în vederea elaborării unei strategii sustenabile pe termen lung.**

Amendamentul 5**Propunere de regulament
Considerentul 4a (nou)**

(4a) **Gravitatea acestui dezastru natural impune o reacție imediată și substanțială, care trebuie să țină seama de importanța geostrategică a parteneriatului Pakistanului cu Uniunea, în special de rolul-cheie al acestei țări în lupta împotriva terorismului și de contribuția sa la dezvoltarea, securitatea și stabilitatea generală a regiunii.**

Amendamentul 6**Propunere de regulament
Considerentul 4b (nou)**

(4b) **Efectele preferințelor comerciale autonome ar trebui să poată fi măsurate prin indicatori concreți cum ar fi locurile de muncă create, eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă în rândul lucrătorilor și al populației sărace din Pakistan.**

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 7**Propunere de regulament
Considerentul 6**

(6) Consiliul European a subliniat, în special, angajamentul ferm pe care și l-a asumat de a acorda, numai Pakistanului, acces extins la piața Uniunii, prin intermediul reducerii imediate și limitate în timp a taxelor asupra principalelor importuri din Pakistan.

(6) Consiliul European a subliniat, în special, angajamentul ferm pe care și l-a asumat de a acorda, numai Pakistanului, acces extins la piața Uniunii, prin intermediul reducerii **excepționale**, imediate și limitate în timp a taxelor asupra principalelor importuri din Pakistan. **La primirea acestui mandat, Comisia a propus un pachet în care a identificat 75 de linii tarifare specifice sectoarelor principale de export din Pakistan concentrate în zonele cel mai grav afectate de inundații, afirmând că o creștere anuală a valorii exporturilor pakistaneze către Uniune de 100 de milioane EUR sau mai mult ar aduce un ajutor real, substanțial și important pentru regiunile respective.**

Amendamentul 8**Propunere de regulament
Considerentul 6a (nou)**

(6a) **Schimburile comerciale ale Pakistanului cu Uniunea sunt compuse în special din textile și articole de îmbrăcăminte care, conform Comisiei, au reprezentat în 2009 73,7 % din exporturile pakistaneze în UE, dar și din etanol și articole de pielărie, care sunt produse industriale sensibile în anumite state membre, unde locurile de muncă din sectoarele respective au fost deja grav afectate de recesiunea globală, iar întreprinderile luptă pentru a se adapta la noul mediu comercial mondial.**

Amendamentul 9**Propunere de regulament
Considerentul 6b (nou)**

(6b) **Sectorul textilelor are o importanță primordială pentru economia pakistaneză, dat fiind că reprezintă 8,5 % din PIB, iar 38 % din forța de muncă lucrează în acest sector, jumătate din numărul lucrătorilor fiind femei.**

Amendamentul 10**Propunere de regulament
Considerentul 7**

(7) **Prin urmare, se cuvine să se extindă preferințele comerciale autonome la Pakistan, prin suspendarea, pentru o perioadă de timp limitată, a tuturor tarifelor pentru anumite produse pe care Pakistanul este interesat să le exporte. Acordarea acestor preferințe comerciale nu ar avea drept rezultat niciun efect advers semnificativ pentru piața internă a Uniunii și nu ar afecta în mod negativ membrii cel mai puțin dezvoltați ai Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).**

(7) **Având în vedere greutățile prin care a trecut populația pakistaneză în urma inundațiilor devastatoare, se cuvine, prin urmare, să se extindă preferințele comerciale autonome excepționale la Pakistan, prin suspendarea, pentru o perioadă de timp limitată, a tuturor tarifelor pentru anumite produse pe care Pakistanul este interesat să le exporte. Acordarea acestor preferințe comerciale ar trebui să aibă doar efecte adverse limitate pentru piața internă a Uniunii și nu ar trebui să afecteze în mod negativ membrii cel mai puțin dezvoltați ai Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).**

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 11**Propunere de regulament
Considerentul 7a (nou)**

(7a) Aceste măsuri sunt propuse în cadrul unui pachet excepțional, ca reacție la situația specifică din Pakistan. Ele nu ar trebui să constituie un precedent în politica comercială a Uniunii față de alte țări.

Amendamentul 12**Propunere de regulament
Considerentul 8a (nou)**

(8a) Acordarea de preferințe comerciale autonome este legată de respectarea principiilor fundamentale ale democrației și drepturilor omului.

Amendamentul 13**Propunere de regulament
Considerentul 9**

(9) Dreptul de a beneficia de preferințele comerciale autonome este condiționat de respectarea de către Pakistan a regulilor relevante privind originea produselor și procedurile aferente, precum și de implicarea în cooperarea administrativă eficientă cu Uniunea în scopul prevenirii oricărui risc de fraudă. Încălcările serioase și sistematice ale condițiilor de acordare a regimurilor preferențiale, fraudă sau lipsă a cooperării administrative pentru verificarea originii mărfurilor ar trebui să constituie motive pentru suspendarea temporară a preferințelor. În acest sens ar trebui să i se permită Comisiei, în cazul în care este necesar, să adopte astfel de măsuri temporare.

(9) Dreptul de a beneficia de preferințele comerciale autonome **excepționale** este condiționat de respectarea de către Pakistan a regulilor relevante privind originea produselor și procedurile aferente, precum și de implicarea în cooperarea administrativă eficientă cu Uniunea în scopul prevenirii oricărui risc de fraudă. Încălcările serioase și sistematice ale condițiilor de acordare a regimurilor preferențiale, fraudă sau lipsa cooperării administrative pentru verificarea originii mărfurilor **sau o deteriorare gravă a situației respectării principiilor fundamentale ale democrației și drepturilor omului în Pakistan, inclusiv a drepturilor fundamentale ale lucrătorilor**, ar trebui să constituie motive pentru suspendarea temporară a preferințelor. În acest sens ar trebui să i se permită Comisiei, în cazul în care este necesar, să adopte astfel de măsuri temporare.

Amendamentul 14**Propunere de regulament
Considerentul 10a (nou)**

(10a) În plus, aceste preferințe sunt acordate numai dacă Pakistanul se abține de la menținerea, introducerea sau majorarea drepturilor vamale sau taxelor cu efect echivalent sau a oricăror restricții ori interdicții asupra exportului sau vânzării pentru export de materiale folosite în principal la producerea oricăruia dintre produsele care fac obiectul prezentului regulament și destinate teritoriului Uniunii, de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 15**Propunere de regulament
Considerentul 10b (nou)**

(10b) Este necesar să se prevadă reintroducerea taxelor din Tariful Vamal Comun pentru produsele care provoacă sau riscă să provoace dificultăți majore producătorilor din Uniune de produse similare sau direct concurente, astfel cum reiese în urma unei anchete întreprinse de Comisie.

Amendamentul 16**Propunere de regulament
Considerentul 10c (nou)**

(10c) Pentru a asigura monitorizarea efectivă a tendințelor importurilor de produse care fac obiectul prezentului regulament cât mai devreme posibil, este necesară stabilirea unei supravegheri vamale a importurilor care fac obiectul prezentului regulament. Pe baza acestei monitorizări ar trebui prezentat un raport trimestrial referitor la aplicarea și punerea în aplicare a prezentului regulament.

Amendamentul 17**Propunere de regulament
Considerentul 10d (nou)**

(10d) Preferințele comerciale autonome acordate Pakistanului ar trebui să facă obiectul unei evaluări anuale de impact, realizată de Comisie și prezentată Parlamentului și Consiliului, care să permită operarea de ajustări pe baza volumului efectiv al importurilor și a consecințelor posibile asupra sectoarelor vizate de prezentul regulament.

Amendamentul 18**Propunere de regulament
Considerentul 12**

(12) Având în vedere urgența situației din Pakistan, regulamentul ar trebui să se aplice **începând cu 1 ianuarie 2011, cu condiția ca OMC să aprobe** solicitarea din partea Uniunii referitoare la derogarea de la obligațiile sale, în conformitate cu articolele I și XIII din GATT.

(12) Având în vedere urgența situației din Pakistan, regulamentul ar trebui să se aplice **de îndată ce OMC aprobă** solicitarea din partea Uniunii referitoare la derogarea de la obligațiile sale, în conformitate cu articolele I și XIII din GATT.

Amendamentul 19**Propunere de regulament
Considerentul 13**

(13) În scopul de a garanta un impact imediat și durabil asupra redresării economice a Pakistanului în urma inundațiilor, se recomandă să se limiteze durata preferințelor comerciale **până la 31 decembrie 2013**.

(13) În scopul de a garanta un impact imediat și durabil asupra redresării economice a Pakistanului în urma inundațiilor, se recomandă să se limiteze durata preferințelor comerciale **la un an de la intrarea în vigoare a acestor măsuri**.

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 20
Propunere de regulament
Considerentul 14

(14) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(14) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește măsurile de suspendare temporară, de supraveghere și de salvagardare, Comisiei ar trebui să îi fie acordate competențe de executare. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Amendamentul 21
Propunere de regulament
Considerentul 15

(15) Modificările aduse Nomenclurii combinate nu pot să atragă după ele schimbări de fond ale naturii preferințelor comerciale autonome. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în scopul de a aduce modificările și adaptările tehnice necesare listei de mărfuri pentru care se aplică preferințelor comerciale autonome,

(15) Procedura consultativă ar trebui să fie folosită pentru adoptarea de măsuri de supraveghere și măsuri de salvagardare provizorii pentru a se ține seama de efectele acestor măsuri și de logica lor secvențială în ceea ce privește adoptarea de măsuri de salvagardare definitive. Același principiu se aplică în legătură cu suspendarea preferințelor în cazul în care condițiile de acordare a regimurilor preferențiale nu sunt îndeplinite, întrucât Comisia acționează exclusiv pe baza dovezilor factuale și nu este obligată să utilizeze libera apreciere politică.

Amendamentul 22
Propunere de regulament
Considerentul 15a (nou)

(15a) Pentru a face adaptările tehnice necesare ale listei de bunuri care fac obiectul preferințelor comerciale autonome și pentru a introduce contingente tarifare în cazul în care volumul importurilor vizate de prezentul regulament depășește un anumit nivel, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexei I și a anexei II pentru a reflecta schimbările din nomenclatura combinată și pentru a introduce noi contingente. Este extrem de important ca, în cadrul activității pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări, inclusiv la nivel de experți.

În cursul pregătirii și elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, adecvată și la timp a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 23**Propunere de regulament****Articolul 2 – alineatul 1 – litera ca (nouă)**

(ca) angajamentului Pakistanului de a nu menține, introduce sau majora drepturile vamale sau taxele cu efect echivalent sau orice alte restricții ori interdicții impuse la exportul sau la vânzarea pentru export de materii utilizate în principal la producerea oricăruia dintre produsele care fac obiectul prezentului regulament și destinate teritoriului Uniunii;

Amendamentul 24**Propunere de regulament****Articolul 2 – alineatul 1 – litera cb (nouă)**

(cb) respectării dispozițiilor articolului XI din GATT 1994 și a notelor de interpretare a acestui articol; în acest sens, Pakistanul se abține de la adoptarea sau menținerea vreunei restricții sau interdicții asupra exportului sau vânzării pentru export de materiale utilizate în principal la producerea oricăruia dintre produsele incluse în anexele I și II;

Amendamentul 25**Propunere de regulament****Articolul 2 – alineatul 1 – litera cc (nouă)**

(cc) angajamentului Pakistanului de a nu introduce noi drepturi vamale sau taxe cu efect echivalent și noi restricții cantitative sau măsuri cu efect echivalent asupra importurilor originare din Comunitate și de a nu mări nivelul drepturilor sau al taxelor în vigoare și de a nu introduce nicio altă restricție.

Amendamentul 26**Propunere de regulament****Articolul 2 – alineatul 1a (nou)**

(1a) Fără a aduce atingere condițiilor prevăzute la alineatul (1), dreptul de a beneficia de regimurile preferențiale prevăzute la articolul 1 este condiționat de respectarea de către Pakistan a drepturilor omului, inclusiv a drepturilor fundamentale ale lucrătorilor și a principiilor democratice fundamentale.

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Dacă Pakistanul adoptă măsuri prin care sunt restrânse drepturile omului și drepturile lucrătorilor, egalitatea între sexe sau drepturile religioase sau dacă oferă sprijin organizațiilor teroriste de orice fel, Comisia propune imediat revocarea prezentului regulament.

Amendamentul 27
Propunere de regulament
Articolul 3a (nou)

Articolul 3a

Introducerea urgentă a unor contingente tarifare

(1) În cazul în care volumul importurilor unui produs originar din Pakistan inclus în anexa I crește cu 20 % sau mai mult în comparație cu aceeași perioadă din 2010, Comisia este împuternicită să supună importurile produsului în cauză unui contingent tarifar și să modifice de urgență anexa I și anexa II printr-un act delegat. Procedura prevăzută la articolul 7a se aplică actelor delegate adoptate în temeiul prezentului articol.

(2) Datele obținute în urma supravegherii vamale menționate la articolul 9b constituie baza introducerii contingentului tarifar menționat la prezentul articol.

(3) Contingentul tarifar ia forma unui contingent scutit de taxe vamale limitat la nivelul importurilor produsului în cauză în comparație cu aceeași perioadă din 2010 plus 20 %. La intrarea în vigoare a actului delegat, importurile care depășesc contingentul tarifar stabilit sunt supuse clauzei națiunii celei mai favorizate sau altor taxe vamale aplicabile.

Amendamentul 28
Propunere de regulament
Articolul 4

Modificarea anexelor

Comisia **poate adopta** acte delegate în conformitate cu articolul 5 în scopul modificării anexelor pentru a introduce **modificări și** adaptări tehnice necesare în urma modificărilor aduse codurilor din Nomenclatura combinată și subdiviziunilor TARIC.

Adaptări tehnice ale anexelor

Comisia **este împuternicită să adopte** acte delegate în conformitate cu articolul 5 în scopul modificării anexelor pentru a introduce adaptări tehnice **devenite** necesare în urma modificărilor aduse **atât** codurilor din Nomenclatura combinată, **cât** și subdiviziunilor TARIC.

În fiecare caz, competența delegată Comisiei la primul paragraf nu include posibilitatea de a introduce produse suplimentare neincluse în listele din anexele I și II la prezentul regulament.

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 29
Propunere de regulament
Articolul 5

Exercitarea delegării

(1) Competența de adoptare a actelor delegate menționată la **articolul 4** îi este conferită Comisiei **pentru o perioadă de timp nedeterminată**.

(2) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia notifică simultan Parlamentului European și Consiliului acest lucru.

(3) **Competențele de a adopta actele delegate se conferă Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 6 și 7.**

Exercitarea delegării

(1) Competența de adoptare a actelor delegate menționată la **articolele 3a și 4** îi este conferită Comisiei **sub rezerva condițiilor prevăzute de prezentul articol**.

(2) **Delegarea de competențe menționată la articolele 3a și 4 este acordată Comisiei pentru perioada de aplicare a prezentului regulament.**

(3) **Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolele 3a și 4. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare publicării acestei decizii în Jurnalul Oficial sau de la o dată ulterioară, specificată în aceasta. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.**

(4) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia notifică simultan Parlamentului European și Consiliului acest lucru.

(5) **Actul delegat adoptat în conformitate cu articolul 4 intră în vigoare doar dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni la acesta în termen de două luni de la data notificării actului respectiv către Parlamentul European și către Consiliu sau dacă, înainte de expirarea termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu intenționează să formuleze obiecțiuni. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.**

Dacă acest amendament este adoptat, articolele 6 și 7 se elimină.

Amendamentul 30
Propunere de regulament
Articolul 7a (nou)

Articolul 7a

Procedura de urgență

(1) **Actele delegate adoptate prin procedura de urgență intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecțiune în conformitate cu alineatul (2). Notificarea actului transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a folosit procedura de urgență.**

(2) **Parlamentul European și Consiliul pot formula obiecțiuni la actul delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 5. Într-un astfel de caz, Comisia abrogă fără întârziere actul respectiv, în urma notificării deciziei de a formula obiecțiuni de către Parlamentul European sau de Consiliu.**

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 31
Propunere de regulament
Articolul 8

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul Codului Vamal.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică **articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE. Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la o lună.**

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul Codului Vamal. **Este vorba de un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.**

(1a) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică **articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.**

Amendamentul 32
Propunere de regulament
Articolul 9 – alineatul 2

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura menționată la **articolul 8.**

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura **de consultare** menționată la **articolul 8 alineatul (1a).**

Amendamentul 33
Propunere de regulament
Articolul 9a (nou)

Articolul 9a

Măsuri de salvagardare

(1) **Dacă un produs originar din Pakistan inclus în anexa I sau în anexa II este importat în condiții în care cauzează sau pot cauza dificultăți majore producătorilor din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă, taxele din Tariful Vamal Comun pot fi reintroduse în orice moment pentru acel produs (dispoziție denumită în continuare „măsură de salvagardare”).**

(2) **La cererea unui stat membru, orice persoană juridică sau orice asociație fără personalitate juridică care acționează în numele industriei Uniunii, sau la inițiativa Comisiei, aceasta din urmă ia o decizie oficială de deschidere a unei anchete în termen de o lună. În cazul în care Comisia decide deschiderea unei anchete, ea publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene un aviz care anunță această anchetă. Acest aviz prezintă un rezumat al informațiilor primite și prevede că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei. Este precizată perioada în care părțile interesate își pot prezenta punctul de vedere în scris, perioadă care nu poate depăși o lună de la data publicării avizului.**

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

(3) Comisia adună toate informațiile pe care le consideră necesare și poate verifica informațiile primite din partea Pakistanului, precum și din partea oricărei alte surse relevante. Comisia poate fi asistată de către funcționari ai statului membru pe teritoriul căruia se efectuează aceste verificări, dacă respectivul stat formulează o cerere în acest sens.

(4) În analizarea unor eventuale dificultăți majore, Comisia ia în considerare, inter alia, următorii factori privind producătorii din Uniune, atunci când aceste informații sunt disponibile:

- cota de piață;
- producția;
- stocurile;
- capacitatea de producție;
- utilizarea capacității;
- ocuparea forței de muncă;
- importurile;
- prețurile.

(5) Ancheta se încheie cât mai rapid posibil, cel mai târziu în termen de patru luni de la publicarea avizului menționat la alineatul (2). Comisia poate, în cazul unor situații excepționale, să extindă această perioadă cu cel mult o lună.

(6) Comisia poate adopta măsuri provizorii de salvagardare prin intermediul actelor de punere în aplicare în situații critice în care o întârziere ar provoca prejudicii dificil de reparat, dacă se stabilește provizoriu pe baza factorilor menționați la alineatul (4) că există suficiente dovezi potrivit cărora importurile unui anumit produs care face obiectul prezentului regulament au crescut ca rezultat al suspendării taxelor vamale în temeiul prezentului regulament și că aceste importuri cauzează sau pot cauza dificultăți majore industriei din Uniune. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 8 alineatul (1a). Măsurile provizorii nu se pot aplica pe o perioadă mai mare de 200 de zile.

(7) Comisia decide dacă trebuie impuse măsuri de salvagardare definitive în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 8 alineatul (2).

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 34
Propunere de regulament
Articolul 9b (nou)

Articolul 9b

Măsuri de supraveghere

(1) În cazul în care importurile unuia dintre produsele originare din Pakistan incluse în anexa I evoluează într-un mod care ar putea conduce la una din situațiile menționate la articolul 9a alineatul (1), Comisia poate decide să supună importurile respective unei supravegheri prealabile de către Uniune.

(2) Comisia adoptă măsuri de supraveghere în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 8 alineatul (1a).

(3) Măsurile de supraveghere au o perioadă limitată de valabilitate. Sub rezerva unor dispoziții contrare, validitatea acestor măsuri expiră la sfârșitul celei de-a doua perioade de șase luni.

(4) Această supraveghere permite obținerea de date actualizate și disponibile rapid referitoare la cantități și valori. Datele sunt puse imediat la dispoziția statelor membre, a Parlamentului European și a operatorilor economici.

Amendamentul 35
Propunere de regulament
Articolul 10 – alineatul 2

(2) Se aplică de la 1 ianuarie 2011, cu condiția ca preferințele tarifare prevăzute în prezentul regulament să fie permise de către o derogare acordată de Organizația Mondială a Comerțului. În cazul în care Organizația Mondială a Comerțului acordă o astfel de derogare după 1 ianuarie 2011, aceasta se aplică de la această dată anterioară la care ia efect derogarea.

(2) Prezentul regulament este condiționat de acordarea derogării prin care OMC permite instituirea preferințelor tarifare prevăzute de regulament și, prin urmare, se aplică de la data la care intră în vigoare derogarea.

Amendamentul 36
Propunere de regulament
Articolul 10 – alineatul 3

(3) Comisia publică un aviz în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene pentru a informa operatorii cu privire la data la care derogarea este acordată de către Organizația Mondială a Comerțului. Dacă acest lucru se întâmplă după 1 ianuarie 2011, data specificată este data de la care se aplică preferințele tarifare, în temeiul alineatului (2) a doua teză.

(3) Comisia publică un aviz în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene pentru a informa operatorii cu privire la data la care derogarea este acordată de către Organizația Mondială a Comerțului.

Marți, 10 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 38**Propunere de regulament
Articolul 10 – alineatul 4**

(4) Prezentul regulament se aplică **până la 31 decembrie 2013**.

(4) Prezentul regulament se aplică **pentru o perioadă de 12 luni de la data intrării sale în vigoare. Înainte de această dată, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind evaluarea impactului prezentului regulament. Pe baza unei noi propuneri legislative prezentate de Comisie, Parlamentul European și Consiliul decid dacă este necesară prelungirea aplicării prezentului regulament cu încă un an.**

Amendamentul 39rev**Propunere de regulament
Anexa I**

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

Cod NC	Descriere
5208 39 00	ALTE ȚESĂTURI DIN BUMBAC CU LEGĂTURĂ PÂNZĂ VOPSITE, CARE CONȚIN BUMBAC MINIMUM 85 % DIN GREUTATE
5209 39 00	ALTE ȚESĂTURI DIN BUMBAC CU LEGĂTURĂ PÂNZĂ, VOPSITE, CARE CONȚIN BUMBAC MINIMUM 85 % DIN GREUTATE ȘI AU O GREUTATE DE PESTE 200 G/M²
6115 95 00	CIORAPI-CHILOT, DRESURI, CIORAPI, ȘOSETE ȘI ALTE ARTICOLE SIMILARE, INCLUSIV ÎNCĂLȚĂMINTE FĂRĂ TALPĂ APLICATĂ, DIN BUMBAC, TRICOTATE SAU CROȘETATE (EXCLUZÂND CIORAPII CU COMPRESIE PROGRESIVĂ, CIORAPII-CHILOT ȘI DRESURILE, CIORAPII LUNGI ȘI CIORAPII TREI-SFERTURI DE DAMĂ, AVÂND FINEȚEA FIRULUI SIMPLU SUB 67 DECITEX)
6204 62 31	PANTALONI ȘI PANTALONI SCURȚI DIN BUMBAC, DIN ȚESĂTURI „DENIM”, PENTRU FEMEI ȘI FETE (EXCLUZÂND ÎMBRĂCĂMINTEA DE LUCRU)
6211 42 90	OBIECTE DE ÎMBRĂCĂMINTE PENTRU FEMEI ȘI FETE, DIN BUMBAC
6302 60 00	LENJERIE DE TOALETĂ SAU DE BUCĂTĂRIE, DIN ȚESĂTURI BUCLATE TIP BURET („ÉPONGE”), DIN BUMBAC
6302 91 00	LENJERIE DE TOALETĂ ȘI DE BUCĂTĂRIE, DIN ȚESĂTURI BUCLATE TIP BURET („ÉPONGE”), DIN BUMBAC

Marți, 10 mai 2011

AMENDAMENTUL PROPUȘ DE PARLAMENT

Cod NC	Descriere
<i>eliminat</i>	<i>eliminat</i>
<i>eliminat</i>	<i>eliminat</i>
<i>eliminat</i>	<i>eliminat</i>
<i>eliminat</i>	<i>eliminat</i>
<i>eliminat</i>	<i>eliminat</i>
<i>eliminat</i>	<i>eliminat</i>
<i>eliminat</i>	<i>eliminat</i>

Amendamentul 40
Propunere de regulament
Anexa I

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

Nr. de ordine	Cod NC	Descriere	2011	2012	2013
09.2401	2207 10 00	ALCOOL ETILIC NEDENATURAT CU TITRU ALCOOLIC REAL DE MINIMUM 80 %	100 000 tone	100 000 tone	100 000 tone

AMENDAMENTUL PROPUȘ DE PARLAMENT

Nr. de ordine	Cod NC	Descriere	2011	2012
09.2401	2207 10 00	ALCOOL ETILIC NEDENATURAT CU TITRU ALCOOLIC REAL DE MINIMUM 80 %	80 000 tone	80 000 tone
	5208 39 00	ALTE ȚESĂTURI DIN BUMBAC CU LEGĂTURĂ PÂNZĂ VOPSITE, CARE CONȚIN BUMBAC MINIMUM 85 % DIN GREUTATE	1 685 tone	1 685 tone
	5209 39 00	ALTE ȚESĂTURI DIN BUMBAC CU LEGĂTURĂ PÂNZĂ, VOPSITE, CARE CONȚIN BUMBAC MINIMUM 85 % DIN GREUTATE ȘI AU O GREUTATE DE PESTE 200 G/M ²	3 002 tone	3 002 tone
	6115 95 00	CIORAPI-CHILOT, DRESURI, CIORAPI, ȘOSETE ȘI ALTE ARTICOLE SIMILARE, INCLUSIV ÎNCĂLȚĂMINTE FĂRĂ TALPĂ APLICATĂ, DIN BUMBAC, TRICOTATE SAU CROȘETATE (EXCLUZÂND CIORAPII CU COMPRESIE PROGRESIVĂ, CIORAPII-CHILOT ȘI DRESURILE, CIORAPII LUNGI ȘI CIORAPII TREI-SFERTURI DE DAMĂ, AVÂND FIȘETA FIRULUI SIMPLU SUB 67 DECITEX)	9 052 tone	9 052 tone
	6204 62 31	PANTALONI ȘI PANTALONI SCURȚI DIN BUMBAC, DIN ȚESĂTURI „DENIM”, PENTRU FEMEI ȘI FETE (EXCLUZÂND ÎMBRĂCĂMINTEA DE LUCRU)	7 571 tone	7 571 tone
	6211 42 90	OBIECTE DE ÎMBRĂCĂMINTE PENTRU FEMEI ȘI FETE, DIN BUMBAC	386 tone	386 tone
	6302 60 00	LENJERIE DE TOALETĂ SAU DE BUCĂTĂRIE, DIN ȚESĂTURI BUCLATE TIP BURET („ÉPONGE”), DIN BUMBAC	41 905 tone	41 905 tone
	6302 91 00	LENJERIE DE TOALETĂ ȘI DE BUCĂTĂRIE, DIN ȚESĂTURI BUCLATE TIP BURET („ÉPONGE”), DIN BUMBAC	9 997 tone	9 997 tone

Marți, 10 mai 2011

Dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe *I**

P7_TA(2011)0206

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2011 referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe (COM(2010)0344 – C7-0172/2010 – 2010/0197(COD))

(2012/C 377 E/33)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0344),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0172/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0148/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0197

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 mai 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe

[Am 1 dacă nu se indică altfel]

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

Marți, 10 mai 2011

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, investițiile străine directe figurează pe lista chestiunilor care țin de politica comercială comună. În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (e) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul”), Uniunea are competență exclusivă în domeniul politicii comerciale comune. În consecință, numai Uniunea poate legifera și adopta acte obligatorii din punct de vedere juridic în acest domeniu. Statele membre nu pot face acest lucru decât dacă sunt autorizate de Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din tratat.
- (2) În plus, partea a treia din capitolul 4 al titlului IV din tratat definește reguli comune pentru mișcările de capitaluri între state membre și țări terțe, inclusiv pentru cele care implică investiții. Acordurile internaționale în materie de investiții încheiate de statele membre pot avea un impact asupra acestor reguli.
- (3) În momentul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, statele membre încheiaseră un număr semnificativ de acorduri bilaterale de investiții cu țări terțe. Tratatul nu conține nicio dispoziție tranzitorie explicită pentru astfel de acorduri, care țin de acum de competența exclusivă a Uniunii. În plus, unele dintre aceste acorduri pot cuprinde dispoziții care să aibă un impact asupra regulilor comune referitoare la mișcările de capitaluri stabilite în partea a treia din capitolul 4 al titlului IV din tratat.
- (4) Deși acordurile bilaterale rămân obligatorii pentru statele membre în dreptul internațional public și vor fi înlocuite progresiv de acorduri viitoare ale Uniunii privind același subiect, condițiile menținerii lor în vigoare și relația lor cu politicile Uniunii în materie de investiții, în special cu politica comercială comună, necesită o gestionare adecvată. Această relație va evolua pe măsură ce Uniunea își va exercita competența **în politica comună de investiții cu scopul principal de a crea un sistem optim de protecție a investițiilor pentru investitorii din toate statele membre și condiții echivalente de investiții pe piețele din țări terțe. Pe măsură ce noua politică de investiții va fi dezvoltată în vederea asigurării valabilității tranzitorii a acordurilor bilaterale de investiții încheiate de statele membre, aceasta ar trebui să recunoască drepturile investitorilor ale căror investiții intră în domeniul de aplicare al respectivelor acorduri și ar trebui să le garanteze acestora securitatea juridică.**
- (5) În interesul investitorilor UE și al investițiilor acestora în țări terțe, precum și în cel al statelor membre care găzduiesc investitori și investiții străine, acordurile bilaterale care precizează și garantează condițiile de investiții ar trebui menținute în vigoare. **Comisia ar trebui să facă pașii necesari către o înlocuire treptată a tuturor acordurilor bilaterale existente ale statelor membre în materie de investiții cu acorduri noi, valabile la nivelul întregii UE. [Am 6]**
- (6) Prezentul regulament stabilește condițiile în care statele membre ar trebui să fie autorizate să mențină în vigoare sau să permită intrarea în vigoare a acordurilor internaționale de investiții.
- (7) Prezentul regulament stabilește condițiile în care statele membre sunt autorizate **să mențină**, să modifice sau să încheie acorduri internaționale de investiții.

(1) Poziția Parlamentului European din 10 mai 2011.

Marți, 10 mai 2011

- (8) Ținând cont de faptul că autorizația de a menține, a modifica sau a încheia acorduri vizate de prezentul regulament ține de competența exclusivă a Uniunii, ea trebuie considerată ca fiind o măsură **tranzitorie**. Autorizația este acordată fără a aduce atingere aplicării articolului 258 din tratat în ceea ce privește neîndeplinirea de către statele membre a obligațiilor impuse de tratate, altele decât incompatibilitățile care decurg din atribuirea competențelor între Uniune și statele sale membre.
- █
- (9) Comisia ar trebui █ să retragă autorizația **unui acord cu o țară terță dacă s-a ratificat deja** un acord **de investiții, negociat de Comisie, între Uniune și respectiva țară terță. Comisia ar trebui să fie în măsură să retragă autorizația unui acord privind investițiile străine directe** dacă **acesta** nu este în conformitate cu dreptul Uniunii, independent de incompatibilitățile care decurg din atribuirea competențelor între Uniune și statele sale membre **sau dacă acesta constituie un obstacol major în calea încheierii unor viitoare acorduri ale Uniunii cu țara terță respectivă** referitoare la investiții █. În sfârșit, există posibilitatea de a retrage autorizația în cazul în care Consiliul nu adoptă o decizie privind autorizația de a deschide negocieri în materie de investiții în termen de un an de la transmiterea unei recomandări de către Comisie, în temeiul articolului 218 alineatul (3) din tratat.
- █
- (10) În termen de cel mult **zece** ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea **prezentului** regulament. █ Cu excepția situației în care sunt înlocuite de un acord al Uniunii în materie de investiții sau sunt denunțate din alte motive, acordurile bilaterale încheiate de statele membre cu țări terțe rămân obligatorii pentru părți în dreptul internațional public.
- (11) Acordurile autorizate în temeiul prezentului regulament sau autorizațiile de a deschide negocieri în vederea █ încheierii unui nou acord bilateral cu o țară terță nu ar trebui în niciun caz să constituie un obstacol **major în calea încheierii unor viitoare acorduri ale Uniunii cu țară terță respectivă** în materie de investiții █.
- (12) Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să se asigure că orice informații considerate confidențiale sunt tratate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽¹⁾.
- (13) Prezentul regulament **nu se aplică** acordurilor de investiții încheiate între statele membre.
- (14) Este necesar să se prevadă anumite dispoziții care să garanteze că acordurile menținute în vigoare în temeiul prezentului regulament rămân aplicabile, inclusiv în ceea ce privește soluționarea litigiilor, respectând totodată competența exclusivă a Uniunii.
- (15) **Pentru a asigura condiții unitare de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare. Respectivele competențe ar trebui exercitate** în conformitate cu **Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie** ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Marți, 10 mai 2011

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabilește modalitățile, condițiile și procedura conform cărora statele membre sunt autorizate să mențină în vigoare, să modifice sau să încheie acorduri bilaterale de investiții cu țări terțe.

CAPITOLUL II

Autorizația de a menține în vigoare acordurile

Articolul 2

Informarea Comisiei

În termen de treizeci de zile de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, statele membre notifică Comisiei toate acordurile bilaterale de investiții încheiate **și/sau semnate** cu țări terțe înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, pentru care doresc fie să le mențină în vigoare, fie să permită intrarea lor în vigoare în temeiul prezentului capitol. Notificarea conține o copie a acestor acorduri bilaterale. **Statele membre informează totodată Comisia cu privire la viitoarele schimbări ale statutului acestor acorduri.**

Articolul 3

Autorizația de a menține în vigoare acordurile

Fără a aduce atingere competențelor Uniunii în materie de investiții și altor obligații ale statelor membre în temeiul dreptului Uniunii, statele membre sunt autorizate, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din tratat, să mențină în vigoare acordurile bilaterale de investiții care au fost notificate în conformitate cu articolul 2 din prezentul regulament.

Articolul 4

Publicarea

(1) La fiecare douăsprezece luni, Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* o listă a acordurilor notificate în temeiul articolului 2 sau al articolului 11 alineatul (7).

(2) Prima publicare a listei de acorduri menționate la alineatul 1 are loc cel târziu la trei luni de la termenul fixat pentru notificări în conformitate cu articolul 2.

Articolul 5

Reexaminarea

(1) Comisia **poate reexamina** acordurile notificate în temeiul articolului 2, evaluând **■** dacă acordurile:

(a) implică incompatibilități cu dreptul Uniunii, altele decât cele care decurg din atribuirea competențelor între Uniune și statele sale membre **în materie de investiții străine directe** sau

■

(b) constituie un obstacol **major în calea încheierii unor viitoare acorduri** de investiții **ale Uniunii cu țara terță respectivă.**

■

Marți, 10 mai 2011

(2) În termen de cel mult **zece** ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind **stadiul în care se află procesul de revizuire a acordurilor bilaterale de investiții existente cu țările terțe**.

I

Articolul 6

Retragerea autorizației

(1) **Autorizația prevăzută la articolul 3 este retrasă în cazul în care Uniunea a ratificat deja un acord de investiții, negociat de Comisie, cu aceeași țară terță.**

Autorizația prevăzută la articolul 3 poate fi retrasă dacă:

(a) un acord implică incompatibilități cu dreptul Uniunii, altele decât cele care decurg din atribuirea competențelor între Uniune și statele sale membre **în materie de investiții străine directe** sau

I

(b) un acord constituie un obstacol **major** în calea **încheierii unor viitoare acorduri ale Uniunii în** materie de investiții **cu țara terță respectivă** sau

(c) Consiliul nu a adoptat o decizie privind autorizația de a deschide negocieri cu privire la un acord care se suprapune, parțial sau în totalitate, cu un acord notificat în temeiul articolului 2, în termen de un an de la transmiterea unei recomandări de către Comisie, în temeiul articolului 218 alineatul (3) din tratat.

(2) Atunci când Comisia consideră că există motive pentru a retrage autorizația prevăzută la articolul 3, ea emite un aviz motivat statului membru în cauză I. Au loc consultări între Comisie și statul membru în cauză. **Aceste consultări pot include posibilitatea ca statul membru să renegocieze acordul cu țara terță într-un termen convenit.**

(3) În cazul în care consultările menționate la alineatul 2 nu rezolvă problema **în termenul convenit**, Comisia **poate** retrage autorizația pentru acordul vizat **sau, după caz, poate face o recomandare adresată Consiliului de a autoriza negocierea unui acord de investiții al Uniunii în conformitate cu articolul 207 alineatul (3) din tratat**. Comisia adoptă o decizie privind retragerea autorizației în conformitate cu procedura menționată la articolul 15 alineatul (2). Ea cere statului membru să ia măsuri adecvate și, dacă este necesar, denunță acordul în cauză.

(4) În cazul retragerii unei autorizații, Comisia elimină acordul din lista menționată la articolul 4.

CAPITOLUL III

Autorizația de a modifica sau de a încheia acorduri

Articolul 7

Autorizația de a modifica sau de a încheia acorduri

Sub rezerva condițiilor stabilite la articolele 8-12, un stat membru este autorizat să deschidă negocieri în vederea modificării unui acord **bilateral** de investiții existent **încheiat cu o țară terță** sau a încheierii unui acord de investiții nou cu o țară terță.

Articolul 8

Notificarea Comisiei

(1) În cazul în care un stat membru intenționează să inițieze negocieri în vederea modificării unui acord **bilateral** de investiții existent **încheiat cu o țară terță** sau a încheierii unui acord de investiții nou cu o țară terță, acesta notifică în scris intențiile sale Comisiei.

Marți, 10 mai 2011

(2) Notificarea cuprinde documentele relevante și indică dispozițiile care trebuie abordate în cadrul negocierilor, obiectivele negocierilor și orice alte informații relevante. În cazul modificării unui acord existent, notificarea indică dispozițiile care trebuie să fie renegociate.

(3) Comisia pune această notificare și, la cerere, documentele care o însoțesc, la dispoziția celorlalte state membre, respectând cerințele de confidențialitate menționate la articolul 14.

(4) În cazul în care un stat membru intenționează să încheie un nou acord de investiții cu o țară terță, Comisia consultă celelalte state membre în termen de 30 de zile pentru a stabili dacă un acord al Uniunii ar oferi valoare adăugată.

(5) Notificarea menționată la alineatul (1) este transmisă cu cel puțin **trei** luni calendaristice înainte de începutul negocierilor oficiale cu țara terță în cauză.

(6) În cazul în care informațiile transmise de statul membru nu sunt suficiente în scopul autorizației de deschidere a negocierilor oficiale în conformitate cu articolul 9, Comisia poate solicita informații suplimentare.

Articolul 9

Autorizația de a deschide negocieri oficiale

(1) Comisia autorizează deschiderea negocierilor oficiale, cu excepția situației în care concluzionează că deschiderea negocierilor:

(a) ar implica incompatibilități cu dreptul Uniunii, altele decât cele care decurg din atribuirea competențelor între Uniune și statele sale membre **în materie de investiții străine directe** sau

(b) ar compromite obiectivele negocierilor ■ între Uniune și țara terță în cauză sau

(c) nu ar fi compatibile cu politicile Uniunii în materie de investiții sau

(d) ar constitui un obstacol **major în calea încheierii unor viitoare acorduri de investiții ale Uniunii cu țara terță respectivă.**

(2) În cadrul autorizației menționate la alineatul (1), Comisia poate cere statului membru să includă orice clauze adecvate în aceste negocieri.

(3) Deciziile privind autorizația menționată la alineatul (1) sunt luate în conformitate cu procedura menționată la articolul 15 alineatul (2). Comisia adoptă decizia sa în termen de 90 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 8. În cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru luarea unei decizii, termenul de 90 de zile începe de la data primirii informațiilor suplimentare.

(4) Dacă statele membre, cu o majoritate simplă de voturi, își exprimă interesul cu privire la încheierea unui acord de investiții a Uniunii cu țara terță în cauză, în conformitate cu articolul 8 alineatul (4), Comisia poate refuza acordarea autorizației și poate propune, în schimb, Consiliului un mandat de negociere în conformitate cu articolul 207 alineatul (3) din tratat. Comisia informează Parlamentul European imediat și pe deplin, în toate etapele procedurii.

Pentru adoptarea deciziei, Comisia ia în considerare prioritățile geografice ale strategiei de investiții a Uniunii și capacitatea Comisiei de a negocia un nou acord al Uniunii cu țara terță în cauză.

Marți, 10 mai 2011

Articolul 10

Participarea Comisiei la negocieri

Comisia este ținută la curent în ceea ce privește evoluția și rezultatul diferitelor etape ale negocierilor și poate cere să participe la negocierile în materie de investiții dintre statul membru și țara terță. **Comisia poate participa în calitate de observator la negocierile dintre statul membru și țara terță în măsura în care este vorba despre competența exclusivă a Uniunii.**

Articolul 11

Autorizația de a semna și a încheia un acord

(1) Înainte de semnarea unui acord, statul membru vizat transmite textul acordului Comisiei și o informează cu privire la rezultatele negocierilor.

(2) Obligația de informare prevăzută la alineatul (1) vizează și acordurile care au fost negociate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, dar care nu au fost încheiate și, prin urmare, nu sunt supuse obligației de informare prevăzute la articolul 2.

(3) După notificare, Comisia evaluează dacă acordul negociat **■** nu este contrar **cerințelor prevăzute la articolul 9 alineatele (1) și (2), care au fost comunicate statului membru de către Comisie.**

(4) Atunci când Comisia consideră că negocierile s-au finalizat cu un acord care nu îndeplinește cerințele menționate la alineatul (3), statul membru nu este autorizat să semneze și să încheie acordul.

(5) Atunci când Comisia consideră că negocierile s-au finalizat cu un acord care îndeplinește cerințele menționate la alineatul (3), statul membru este autorizat să semneze și să încheie acordul.

(6) Deciziile vizate la alineatele (4) și (5) sunt luate în conformitate cu procedura menționată la articolul 15 alineatul (2). Comisia adoptă decizia sa în termen de **60** de zile de la primirea notificărilor menționate la alineatele (1) și (2). În cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru luarea deciziei, termenul de **60** de zile începe de la data primirii informațiilor suplimentare.

(7) În cazul în care a fost acordată o autorizație în conformitate cu alineatul (5), statul membru în cauză notifică Comisiei încheierea și intrarea în vigoare a acordului.

(8) În cazul în care Comisia decide să negocieze un acord bilateral de investiții sau un acord privind investițiile străine directe cu o țară terță, aceasta notifică în mod corespunzător statelor membre intenția sa și domeniul de aplicare al noului acord.

Articolul 12

Reexaminarea

(1) În termen de cel mult **zece** ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului capitol, în care este examinată necesitatea de a continua aplicarea **prezentului regulament și a oricăruia dintre capitolele sale.**

(2) Raportul menționat la alineatul (1) cuprinde o prezentare generală a autorizațiilor solicitate și acordate în temeiul prezentului **regulament.**

■

Marți, 10 mai 2011

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Articolul 13

Comportamentul statelor membre în ceea ce privește acordurile încheiate cu o țară terță

(1) Pentru toate acordurile cuprinse în domeniul de aplicare al prezentului regulament, statul membru în cauză informează Comisia, fără întârzieri nejustificate, cu privire la toate reuniunile care au loc în conformitate cu dispozițiile acordului. Acesta îi furnizează Comisiei ordinea de zi și toate informațiile relevante care permit înțelegerea subiectelor abordate. Comisia poate solicita informații suplimentare din partea statului membru în cauză. În cazul în care o chestiune care urmează a fi discutată ar putea aduce atingere punerii în aplicare a politicilor Uniunii în materie de investiții, în special politicii comerciale comune, Comisia poate cere statului membru în cauză să adopte o anumită poziție.

(2) Pentru toate acordurile cuprinse în domeniul de aplicare al prezentului regulament, statul membru în cauză informează Comisia, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice observație primită privind incompatibilitatea unei anumite măsuri cu acordul. De asemenea, statul membru informează Comisia cu privire la orice cerere de soluționare de litigiu introdusă în temeiul acordului, de îndată ce acesta ia cunoștință de cererea respectivă. Statul membru și Comisia cooperează pe deplin și iau toate măsurile necesare pentru a asigura o apărare eficace, ceea ce poate implica, după caz, participarea Comisiei la procedură.

(3) Pentru toate acordurile cuprinse în domeniul de aplicare al prezentului regulament, statul membru în cauză solicită acordul Comisiei înainte de a activa orice mecanism relevant de soluționare a litigiilor **cu o țară terță** inclus în acord și, la cererea Comisiei, activează aceste mecanisme. În cadrul acestor mecanisme, cealaltă parte la acord și la soluționarea litigiilor este consultată, în cazul în care acordul prevede acest lucru. Statul membru și Comisia cooperează pe deplin în ceea ce privește desfășurarea procedurilor în cadrul mecanismelor relevante, ceea ce poate implica, după caz, participarea Comisiei la procedură.

Articolul 14

Confidențialitatea

Atunci când statele membre adresează Comisiei, în conformitate cu articolele 8 și 11, notificări privind negocierile și rezultatul lor, ele pot indica dacă anumite informații furnizate trebuie considerate confidențiale și dacă acestea pot fi comunicate altor state membre.

Articolul 15

Comitetul

(1) Comisia este asistată de Comitetul consultativ pentru gestionarea dispozițiilor tranzitorii privind acordurile internaționale de investiții. **Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.**

(2) În cazurile în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică **articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.**

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Marți, 10 mai 2011

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la, ...

*Pentru Parlamentul European
Președintele*

*Pentru Consiliu
Președintele*

Acordarea unei asistențe macrofinanciare suplimentare Georgiei *I**

P7_TA(2011)0207

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de acordare a unei asistențe macrofinanciare suplimentare Georgiei (COM(2010)0804 – C7-0019/2011 – 2010/0390(COD))

(2012/C 377 E/34)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0804),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 212 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0019/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0053/2011),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0390

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 mai 2011 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului de acordare a unei asistențe macrofinanciare suplimentare Georgiei

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 212 alineatul (2),

Marți, 10 mai 2011

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Relațiile dintre Uniunea Europeană și Georgia se dezvoltă în cadrul politicii europene de vecinătate. În 2006, Comunitatea și Georgia au convenit asupra unui plan de acțiune în cadrul politicii europene de vecinătate în care sunt identificate prioritățile pe termen mediu ale relațiilor dintre Uniunea Europeană și Georgia. În 2010, Uniunea și Georgia au lansat negocierile pentru un acord de asociere care urmează să înlocuiască acordul existent de parteneriat și cooperare. Cadrul relațiilor Uniunea Europeană – Georgia este consolidat și de Parteneriatul estic lansat recent.
- (2) La reuniunea Consiliului European extraordinar din 1 septembrie 2008 s-a confirmat dorința Uniunii de a-și întări relațiile cu Georgia în urma conflictului armat din august 2008 dintre Georgia și Federația Rusă.
- (3) Economia georgiană a fost afectată de criza financiară internațională începând cu al treilea trimestru al anului 2008, înregistrându-se scăderea producției, declinul veniturilor fiscale și creșterea nevoilor de finanțare externă.
- (4) Cu prilejul Conferinței internaționale a donatorilor din 22 octombrie 2008, comunitatea internațională și-a luat angajamentul de a sprijini redresarea economică a Georgiei în conformitate cu evaluarea comună a nevoilor efectuată de Organizația Națiunilor Unite și de Banca Mondială.
- (5) Uniunea a anunțat că va acorda Georgiei o asistență financiară în valoare de până la 500 milioane EUR.
- (6) Redresarea și ajustarea economică a Georgiei sunt sprijinite de asistența financiară din partea Fondului Monetar Internațional (FMI). În septembrie 2008, autoritățile georgiene au convenit cu FMI un acord stand-by în valoare de 750 milioane USD pentru a ajuta economia georgiană să realizeze adaptarea necesară în urma crizei economice.
- (7) În urma unei noi deteriorări a situației economice și a unei revizuirii necesare a ipotezelor economice aflate la baza programului, precum și a creșterii nevoilor de finanțare externă, Georgia și FMI au încheiat un acord pentru majorarea valorii acordului stand-by cu 424 milioane USD, acord aprobat în august 2009 de Consiliul FMI.
- (8) Uniunea intenționează să pună la dispoziție, în perioada 2010-2012, granturi pentru sprijin bugetar în valoare de 37 milioane EUR pe an, în cadrul Instrumentului european de vecinătate și parteneriat (IEVP).
- (9) Georgia a solicitat asistență macrofinanciară din partea Uniunii, având în vedere înrăutățirea situației și a perspectivelor economice.
- (10) Având în vedere faptul că în balanța de plăți a Georgiei persistă un deficit rezidual de finanțare, asistența macrofinanciară este considerată un răspuns corespunzător la solicitarea Georgiei, în contextul actual excepțional, pentru sprijinirea stabilizării economice, împreună cu programul actual al FMI.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 10 mai 2011.

Marți, 10 mai 2011

- (11) Asistența macrofinanciară a Uniunii ce urmează a fi acordată Georgiei (în continuare „asistența macrofinanciară a Uniunii”) nu ar trebui doar să completeze programele și resursele din partea FMI și a Băncii Mondiale, ci și să asigure valoarea adăugată a implicării Uniunii.
- (12) Comisia ar trebui să asigure faptul că asistența macrofinanciară a Uniunii este conformă, din punct de vedere juridic și al conținutului, cu măsurile adoptate în cadrul diferitelor domenii de acțiune externă și al altor politici pertinente ale Uniunii.
- (13) Obiectivele specifice ale asistenței macrofinanciare a Uniunii ar trebui să fie creșterea eficienței, a transparenței și a responsabilității. Respectivele obiective ar trebui monitorizate periodic de către Comisie.
- (14) Condițiile care stau la baza acordării asistenței macrofinanciare din partea Uniunii ar trebui să reflecte principiile și obiectivele-cheie ale politicii Uniunii față de Georgia.
- (15) Pentru a asigura protecția eficientă a intereselor financiare ale Uniunii în legătură cu această asistență macrofinanciară, este necesar ca Georgia să adopte măsuri corespunzătoare pentru prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte nereguli legate de această asistență. Este de asemenea necesar ca serviciile Comisiei și Curtea de Conturi să asigure efectuarea de controale, respectiv audituri, corespunzătoare.
- (16) Deblocarea asistenței macrofinanciare a Uniunii nu aduce atingere prerogativelor autorității bugetare.
- (17) Asistența macrofinanciară a Uniunii ar trebui gestionată de către Comisie. Pentru a garanta că Parlamentul European și Comitetul economic și financiar pot să urmărească implementarea prezentei decizii, Comisia ar trebui să le informeze periodic cu privire la evoluția asistenței macrofinanciare a Uniunii și să le furnizeze documentele relevante.
- (18) ***Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei decizii, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie*** ⁽¹⁾, [Am 1]

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Uniunea pune la dispoziția Georgiei o asistență macrofinanciară în valoare maximă de 46 de milioane EUR, destinată sprijinirii stabilizării economice a țării și acoperirii nevoilor balanței sale de plăți identificate în programul actual al FMI. Din această sumă maximă, până la 23 de milioane EUR vor fi furnizate sub formă de granturi și până la 23 de milioane EUR sub formă de împrumuturi. Deblocarea asistenței macrofinanciare a Uniunii va fi condiționată de aprobarea bugetului Uniunii Europene pentru anul 2011 de către autoritatea bugetară a Uniunii.

(2) Pentru finanțarea componentei de împrumuturi a asistenței macrofinanciare a Uniunii, Comisia este abilitată să împrumute resursele necesare în numele Uniunii. Împrumutul va avea o durată maximă de 15 ani.

(3) Deblocarea asistenței macrofinanciare a Uniunii este gestionată de Comisie cu respectarea acordurilor sau a înțelegerilor dintre FMI și Georgia și a principiilor și obiectivelor esențiale ale reformei economice prevăzute în Acordul de parteneriat și cooperare încheiat între UE și Georgia. Comisia informează periodic Parlamentul European și Comitetul economic și financiar cu privire la evoluția gestiunii asistenței macrofinanciare a Uniunii și le furnizează acestora documentele relevante.

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Marți, 10 mai 2011

(4) Asistența financiară macrofinanciară a Uniunii va fi pusă la dispoziție pe o perioadă de doi ani și șase luni începând din prima zi după intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere menționat la articolul 2 alineatul (1).

Articolul 2

(1) Comisia **adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, un memorandum de înțelegere conținând** condițiile de politică economică și condițiile financiare **care guvernează asistența macrofinanciară** a Uniunii, **inclusiv** un calendar pentru îndeplinirea **acestor condiții**. **Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 6 alineatul (2).**

Condițiile **de politică economică și condițiile financiare prevăzute în memorandumul de înțelegere** trebuie să fie coerente cu acordurile sau înțelegerile menționate la articolul 1 alineatul (3). Respectivele condiții vizează îmbunătățirea eficienței și a transparenței asistenței macrofinanciare a Uniunii, precum și a responsabilității implementării acesteia, inclusiv îmbunătățirea sistemelor de gestionare a finanțelor publice din Georgia. Progresele înregistrate pentru realizarea acestor obiective sunt monitorizate periodic de Comisie. Condițiile financiare detaliate ale asistenței macrofinanciare a Uniunii vor fi stabilite în acordul de grant și în acordul de împrumut care vor fi încheiate de Comisie și autoritățile georgiene. **[Am 2]**

(2) Pe parcursul implementării asistenței macrofinanciare a Uniunii, Comisia monitorizează fiabilitatea circuitelor financiare ale Georgiei, a procedurilor administrative și a mecanismelor de control intern și extern care sunt relevante pentru această asistență și respectarea calendarului convenit.

(3) Comisia verifică periodic conformitatea politicilor economice ale Georgiei cu obiectivele asistenței macrofinanciare a Uniunii și îndeplinirea satisfăcătoare a condițiilor de politică economică asupra cărora s-a convenit. În cadrul acestor verificări, Comisia își coordonează activitatea cu FMI și cu Banca Mondială și, dacă este necesar, cu Comitetul economic și financiar.

Articolul 3

(1) Sub rezerva condițiilor menționate la alineatul 2, asistența financiară a Uniunii este pusă la dispoziția Georgiei de către Comisie în două tranșe, fiecare conținând o componentă de grant și una de împrumut. Mărimea fiecărei tranșe este stabilită în memorandumul de înțelegere.

(2) Comisia decide punerea la dispoziție a tranșelor cu condiția aplicării satisfăcătoare a condițiilor de politică economică asupra cărora s-a convenit în memorandumul de înțelegere. Plata celei de-a doua tranșe nu are loc mai devreme de trei luni de la punerea la dispoziție a primei tranșe.

(3) Fondurile Uniunii sunt plătite Băncii Naționale a Georgiei. Sub rezerva dispozițiilor stabilite în memorandumul de înțelegere, inclusiv a confirmării nevoilor reziduale de finanțare bugetară, fondurile Uniunii pot fi transferate Trezoreriei Georgiei în calitate de beneficiar final.

Articolul 4

(1) Operațiunile de contractare și de acordare a împrumutului legate de componenta de împrumut a asistenței macrofinanciare a Uniunii se efectuează în euro, utilizând aceeași dată a valutei și nu implică, pentru Uniune, transformarea scadenței și nici asumarea vreunui risc legat de cursul de schimb sau de rata dobânzii sau a vreunui alt risc comercial.

(2) Comisia ia măsurile necesare, dacă Georgia solicită acest lucru, pentru a asigura includerea în termenii și condițiile de acordare a împrumutului a unei clauze de rambursare anticipată, precum și a unei clauze corespunzătoare în termenii și condițiile operațiunilor de contractare a împrumutului.

(3) La solicitarea Georgiei și dacă circumstanțele permit îmbunătățirea ratei dobânzii împrumutului, Comisia poate refinanța integral sau parțial împrumuturile inițiale pe care le-a contractat sau poate restructura condițiile financiare aferente. Operațiunile de refinanțare sau restructurare se efectuează în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatul (1) și nu au ca efect prelungirea termenului mediu de scadență al împrumuturilor în cauză sau majorarea sumei datorate la data refinanțării sau restructurării.

Marți, 10 mai 2011

(4) Toate costurile contractate de către Uniune în legătură cu operațiunile de contractare și de acordare a împrumutului prevăzute în prezenta decizie sunt suportate de Georgia.

(5) Parlamentul European și Comitetul economic și financiar sunt informate cu privire la evoluția operațiunilor menționate la alineatele (2) și (3).

Articolul 5

Asistența macrofinanciară a Uniunii trebuie implementată în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾ și cu normele de aplicare a acestuia ⁽²⁾. În mod concret, memorandumul de înțelegere, acordul de împrumut și acordul de grant care urmează a fi încheiate cu autoritățile georgiene trebuie să prevadă adoptarea de către Georgia a unor măsuri corespunzătoare pentru prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a altor nereguli care afectează asistența macrofinanciară a Uniunii. Pentru a asigura o mai mare transparență a gestionării și a eliberării fondurilor, memorandumul de înțelegere, acordul de împrumut și acordul de grant trebuie să prevadă totodată efectuarea unor controale, inclusiv a unor verificări și inspecții la fața locului, de către Comisie, inclusiv de către Oficiul European de Luptă Antifraudă. În plus, acestea trebuie să prevadă efectuarea de audituri, inclusiv audituri la fața locului, dacă este necesar, de către Curtea de Conturi.

Articolul 6

(1) Comisia este asistată de un comitet. **Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.**

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică **articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. [Am 3]**

Articolul 7

(1) Până la data de 30 iunie a fiecărui an, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind implementarea prezentei decizii în anul calendaristic anterior, inclusiv o evaluare a acesteia. Raportul trebuie să indice legătura dintre condițiile de politică prevăzute în memorandumul de înțelegere, performanțele economice și bugetare ale Georgiei la acea dată și deciziile Comisiei de a pune la dispoziție tranșele asistenței macrofinanciare a Uniunii.

(2) Cel târziu la doi ani de la expirarea perioadei de disponibilitate menționate la articolul 1 alineatul (4), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare ex post.

Articolul 8

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la ...

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul Comisiei (CE, Euratom) nr. 2342/2002 din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, 31.12.2002, p. 1).

Miercuri, 11 mai 2011

Indicarea sau marcarea care permite identificarea lotului din care face parte un produs alimentar *I**

P7_TA(2011)0208

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind indicarea sau marcarea care permite identificarea lotului din care face parte un produs alimentar (text codificat) (COM(2010)0506 – C7-0285/2010 – 2010/0259(COD))

(2012/C 377 E/35)

(Procedura legislativă ordinară – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0506),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0285/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 8 decembrie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0095/2011),
- A. întrucât grupul consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 34.

⁽²⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

P7_TC1-COD(2010)0259

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind indicarea sau marcarea care permite identificarea lotului din care face parte un produs alimentar (text codificat)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2011/91/UE.)

Miercuri, 11 mai 2011

Apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la unitățile de măsură *I**

P7_TA(2011)0209

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la unitățile de măsură (text codificat) (COM(2010)0507 – C7-0287/2010 – 2010/0260(COD))

(2012/C 377 E/36)

(Procedura legislativă ordinară – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0507),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0287/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 8 decembrie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind o metodă de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0089/2011),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 31.⁽²⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.**P7_TC1-COD(2010)0260****Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la unitățile de măsură (text codificat)**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

Miercuri, 11 mai 2011

având în vedere propunerea Comisiei europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 80/181/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1979 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la unitățile de măsură ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.
- (2) Unitățile de măsură sunt esențiale în utilizarea tuturor mijloacelor de măsurare, pentru a exprima măsurările sau pentru exprimarea oricărei indicații de mărime. Unitățile de măsură sunt utilizate în cele mai multe domenii de activitate umană. Este necesar să se asigure cea mai bună claritate posibilă în utilizarea lor. Este necesar să se reglementeze utilizarea lor în interiorul Uniunii în scopuri economice, de sănătate publică, de siguranță publică sau în scopuri administrative.
- (3) Unitățile de măsură fac obiectul rezoluțiilor internaționale adoptate de Conferința Generală de Măsuri și Greutăți (CGPM) constituită prin Convenția Metrului semnată la Paris pe 20 mai 1875, la care toate statele membre aderă. În urma acestor rezoluții s-a elaborat „Sistemul Internațional de Unități” (SI).
- (4) Există convenții sau acorduri internaționale în domeniul transportului internațional care obligă Uniunea sau statele membre. Aceste convenții sau acorduri trebuie să fie respectate.
- (5) Dat fiind caracterul local al anumitor derogări aplicate în continuare în Regatul Unit și în Irlanda cu privire la unitățile de măsură și numărul limitat de produse vizate, menținerea acestor derogări nu ar conduce la o barieră netarifară în calea comerțului și, în consecință, nu este nevoie să se renunțe la aceste derogări.
- (6) Anumite țări terțe nu acceptă pe piețele lor produse marcate exclusiv cu unitățile de măsură legale stabilite prin prezenta directivă. Întreprinderile care își exportă produsele în țările respective ar fi dezavantajate dacă nu ar mai fi permise indicații suplimentare. Ar trebui, prin urmare, să fie autorizată în continuare utilizarea indicațiilor suplimentare în unități nelegale după această dată.
- (7) Astfel de indicații suplimentare ar putea permite, în plus, trecerea treptată și fără probleme la noi unități metrice care ar putea fi introduse la nivel internațional.
- (8) Cu toate acestea, aplicarea sistematică a utilizării indicațiilor suplimentare pentru toate unitățile de măsură și, printre altele, și instrumentelor medicale nu este de dorit. Statele membre ar trebui așadar să fie în măsură să ceară ca pe teritoriul lor instrumentele de măsurare să poarte indicații de mărime într-o singură unitate de măsură legală.

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 31.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 mai 2011.

⁽³⁾ JO L 39, 15.2.1980, p. 40.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa II, partea A.

Miercuri, 11 mai 2011

- (9) Prezenta directivă nu influențează continuitatea fabricării produselor deja aflate pe piață înainte de data de punere în aplicare a Directivei 80/181/CEE. Aceasta privește totuși introducerea pe piață și utilizarea produselor și a echipamentelor care poartă indicații de mărime în unități de măsură care nu mai sunt unități de măsură legale, când astfel de produse și echipamente sunt necesare pentru suplimentarea sau înlocuirea componentelor sau părților unor astfel de produse, echipamente și instrumente aflate deja pe piață. Este, de aceea, necesar ca statele membre să autorizeze introducerea pe piață și utilizarea unor astfel de produse și echipamente care să completeze și să înlocuiască componente, chiar și atunci când ele poartă indicații de mărime în unități de măsură care nu mai sunt unități de măsură legale, așa încât produsele, echipamentele sau instrumentele de măsură deja aflate pe piață să poată fi utilizate în continuare.
- (10) Prezenta directivă sprijină funcționarea fără impedimente a pieței interne prin nivelul de armonizare a unităților de măsură pe care îl impune. În acest context, este oportună monitorizarea de către Comisie a evoluțiilor pieței legate de prezenta directivă și de punerea sa în aplicare, în special cu privire la posibilele obstacole în calea funcționării pieței interne, precum și la necesitatea unor armonizări suplimentare pentru a depăși obstacolele respective.
- (11) Este oportună continuarea, cu fermitate, de către Comisie, în contextul relațiilor sale comerciale cu țările terțe, inclusiv în cadrul Consiliului economic transatlantic, a urmării acceptării pe piețele din țările terțe a produselor pe ale căror etichete sunt indicate doar unități SI.
- (12) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa II, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Unitățile de măsură legale, în înțelesul prezentei directive, care trebuie utilizate pentru exprimarea mărimilor sunt:

- (a) cele enumerate în anexa I capitolul I;
- (b) cele enumerate în anexa I capitolul II doar în statele membre în care erau autorizate la 21 aprilie 1973.

Articolul 2

- (1) Obligațiile care decurg din articolul 1 se referă la instrumentele de măsurare utilizate, la măsurătorile realizate și la indicațiile de cantitate exprimate în unități de măsură.
- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere utilizării unităților de măsură în domeniile transportului aerian și maritim și al traficului feroviar, altele decât acelea care au caracter obligatoriu în conformitate cu dispozițiile prezentei directive și care au fost stabilite prin convenții sau acorduri internaționale care obligă Uniunea sau statele membre.

Articolul 3

- (1) În înțelesul prezentei directive, „indicație suplimentară” reprezintă o indicație de mărime exprimată în unități de măsură enumerate în anexa I capitolul I și care însoțește una sau mai multe indicații de mărime exprimate într-o unitate de măsură neprevăzută în respectivul capitol I.
- (2) Utilizarea indicațiilor suplimentare este autorizată.

Cu toate acestea, statele membre pot cere ca instrumentele de măsurare să poarte indicații de mărime într-o singură unitate de măsură legală.

- (3) Indicația exprimată într-o unitate de măsură enumerată în anexa I capitolul I trebuie să predomine. Indicațiile exprimate în unități de măsură care nu sunt enumerate în respectivul capitol I trebuie să fie exprimate cu caractere care să nu fie mai mari decât acelea corespunzătoare indicației în unitățile de măsură enumerate în anexa I capitolul I.

Miercuri, 11 mai 2011

Articolul 4

Utilizarea unităților de măsură care nu sunt sau nu mai sunt legale este autorizată pentru:

- (a) produse și echipamente deja aflate pe piață și/sau în serviciu la data de 20 decembrie 1979;
- (b) componente și părți ale produselor și echipamentelor necesare pentru suplimentarea sau înlocuirea componentelor sau părților produselor și echipamentelor menționate la litera (a).

Cu toate acestea, se poate solicita utilizarea unităților de măsură legale pentru indicatoarele mijloacelor de măsurare.

Articolul 5

Problemele referitoare la punerea în aplicare a prezentei directive, în special cea privind indicațiile suplimentare, se examinează în detaliu și, după caz, se adoptă măsurile corespunzătoare, în conformitate cu procedura menționată la articolul 17 din Directiva 2009/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind dispozițiile comune pentru mijloacele de măsurare și metodele de control metrologic ⁽¹⁾.

Articolul 6

Comisia monitorizează evoluțiile pieței legate de prezenta directivă și de punerea sa în aplicare în ceea ce privește funcționarea armonioasă a pieței interne și a comerțului internațional și înaintează un raport cu privire la evoluțiile respective, însoțit de propuneri atunci când este cazul, Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2019.

Articolul 7

Statele membre informează Comisia în timp util pentru ca aceasta să-și prezinte observațiile cu privire la orice proiect de act cu putere de lege sau act administrativ pe care intenționează să-l adopte în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Directiva 80/181/CEE, astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în anexa II, partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa II, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 9

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 10

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

⁽¹⁾ JO L 106, 28.4.2009, p. 7.

Miercuri, 11 mai 2011

ANEXA I

CAPITOLUL I

UNITĂȚI DE MĂSURĂ LEGALE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 1 LITERA (a)

1. UNITĂȚI SI ȘI MULTIPLII ȘI SUBMULTIPLII LOR ZECIMALI

1.1. Unități SI fundamentale

Mărime	Unitate	
	Nume	Simbol
Lungime	metru	m
Masă	kilogram	kg
Timp	secundă	s
Intensitatea curentului electric	amper	A
Temperatură termodinamică	kelvin	K
Cantitate de substanță	mol	mol
Intensitate luminoasă	candelă	cd

Definiții ale unităților SI fundamentale:

Unitatea de lungime

Metru este lungimea traseului parcurs de lumină în vid timp de 1/299 792 458 secunde.

[Cea de-a șaptesprezecea CGPM (1983) rezoluția 1].

Unitatea de masă

Kilogramul este unitate de masă; este egal cu masa prototipului internațional al kilogramului.

[Cea de-a treia CGPM (1901), pagina 70 din raportul conferinței].

Unitatea de timp

Secunda este durata a 9 192 631 770 perioade ale radiației corespunzătoare tranziției între cele două niveluri hiperfine ale stării fundamentale a atomului de cesiu 133.

[Cea de-a treisprezecea CGPM (1967), rezoluția 1].

Unitatea de intensitate a curentului electric

Amperul este intensitatea unui curent constant care, menținut în două conductoare paralele, rectilinii, de lungime infinită, de secțiune circulară neglijabilă și așezate în vid, la o distanță de un metru unul de celălalt, ar produce între aceste conductoare o forță de 2×10^{-7} dintr-un newton pe o lungime de un metru.

[Comitetul Internațional de Greutăți și Măsuri (1946), rezoluția 2, aprobată de cea de-a noua CGPM (1948)].

Unitatea de temperatură termodinamică

Kelvinul, unitate de temperatură termodinamică, este fracțiunea 1/273,16 din temperatura termodinamică a punctului triplu al apei.

Miercuri, 11 mai 2011

Această definiție se referă la apa care are o compoziție izotopică definită prin următoarele cantități de substanță: 0,00015576 moli de ^2H pe mol de ^1H , 0,0003799 moli de ^{17}O pe mol de ^{16}O și 0,0020052 moli de ^{18}O pe mol de ^{16}O .

[Cea de a treisprezecea CGPM (1967), rezoluția 4, și cea de a douăzeci și treia CGPM (2007), rezoluția 10]

Unitatea de cantitate de substanță

Molul este cantitatea de substanță a unui sistem care conține atâtea entități elementare, câți atomi există în 0,012 kilograme de carbon 12.

De câte ori se întrebuițează molul, entitățile elementare trebuie specificate, ele putând fi atomi, molecule, ioni, electroni, alte particule sau grupuri specificate de asemenea particule.

[Cea de-a paisprezecea CGPM (1971), rezoluția 3].

Unitatea de intensitate luminoasă

Candela este intensitatea luminoasă, într-o direcție dată, a unei surse care emite o radiație monocromatică cu frecvența de 540×10^{12} hertzi și a cărei intensitate energetică în acea direcție este 1/683 dintr-un watt pe steradian.

[Cea de-a șaisprezecea CGPM (1979), rezoluția 3].

1.1.1. Denumirea specială și simbolul unității SI derivate de temperatură pentru exprimarea temperaturii Celsius

Mărime	Unitate	
	Nume	Simbol
Temperatura Celsius	grad Celsius	°C

Temperatura Celsius t se definește ca diferența $t = T - T_0$ dintre două temperaturi termodinamice T și T_0 , unde $T_0 = 273,15$ K. Un interval sau o diferență de temperatură pot fi exprimate atât în grade Kelvin, cât și în grade Celsius. Unitatea «Celsius» este egală cu unitatea «Kelvin».

1.2. Unități SI derivate

1.2.1. Reguli generale pentru unitățile SI derivate

Unitățile derivate coerent în raport cu unitățile fundamentale SI sunt date ca expresii algebrice sub formă de produse ale puterilor unităților fundamentale SI cu un factor numeric egal cu 1.

1.2.2. Unități SI derivate cu denumiri și simboluri speciale

Mărime	Unitate		Expresie	
	Nume	Simbol	În funcție de alte unități SI	În funcție de unitățile SI fundamentale
Unghi plan	radian	rad		$\text{m} \cdot \text{m}^{-1}$
Unghi solid	steradian	sr		$\text{m}^2 \cdot \text{m}^{-2}$
Frecvență	hertz	Hz		s^{-1}
Forță	newton	N		$\text{m} \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$
Presiune, tensiune mecanică	pascal	Pa	$\text{N} \cdot \text{m}^{-2}$	$\text{m}^{-1} \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$
Energie, lucru mecanic, cantitate de căldură	joule	J	$\text{N} \cdot \text{m}$	$\text{m}^2 \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$

Miercuri, 11 mai 2011

Mărimе	Unitate		Expresie	
	Nume	Simbol	În funcție de alte unități SI	În funcție de unitățile SI fundamentale
Putere ⁽¹⁾ , flux energetic	watt	W	$J \cdot s^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3}$
Cantitate de electricitate, sarcină electrică	coulomb	C		$s \cdot A$
Potențial electric, tensiune electrică, tensiune electromotoare	volt	V	$W \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-1}$
Rezistență electrică	ohm	Ω	$V \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^3 \cdot A^{-2}$
Conductanță electrică	siemens	S	$A \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^3 \cdot A^2$
Capacitate electrică	farad	F	$C \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^4 \cdot A^2$
Flux de inducție magnetică	weber	Wb	V·s	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
Inducție magnetică	tesla	T	$Wb \cdot m^{-2}$	$kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
Inductanță	henry	H	$Wb \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-2}$
Flux luminos	lumen	lm	cd·sr	cd
Iluminare	lux	lx	$lm \cdot m^{-2}$	$m^{-2} \cdot cd$
Activitate (a unui radionuclid)	becquerel	Bq		s^{-1}
Doză absorbită, energie comunicată masică, kerma, indicele dozei absorbite	gray	Gy	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$
Echivalent al dozei	sievert	Sv	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$
Activitate catalitică	katal	kat		$mol \cdot s^{-1}$

(1) Nume speciale pentru unitatea de putere: numele „volt-ampere” (simbol «VA»), când este utilizat pentru exprimarea puterii aparente a curentului electric alternativ, și „var” (simbol «var»), când este utilizat pentru exprimarea puterii electrice reactive. Unitatea de măsură «VAR» nu este inclusă în rezoluțiile CGPM.

Unitățile derivate din unitățile SI fundamentale pot fi exprimate în funcție de unitățile de măsură enumerate în capitolul I.

În particular, unitățile SI derivate pot fi exprimate prin nume și simboluri speciale prezentate în tabelul de mai sus; de exemplu, unitatea SI a viscozității dinamice poate fi exprimată ca $m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-1}$ sau $N \cdot s \cdot m^{-2}$ sau $Pa \cdot s$.

1.3. Prefixele și simbolurile lor utilizate pentru a desemna anumiți multipli și submultipli zecimali

Exponent	Prefix	Simbol
10^{24}	yotta	Y
10^{21}	zetta	Z
10^{18}	exa	E
10^{15}	peta	P
10^{12}	tera	T
10^9	giga	G
10^6	mega	M
10^3	kilo	k

Miercuri, 11 mai 2011

Exponent	Prefix	Simbol
10^2	hecto	h
10^1	deca	da
10^{-1}	deci	d
10^{-2}	centi	c
10^{-3}	mili	m
10^{-6}	micro	μ
10^{-9}	nano	n
10^{-12}	pico	p
10^{-15}	femto	f
10^{-18}	atto	a
10^{-21}	zepto	z
10^{-24}	yocto	y

Numele și simbolurile multiplilor și submultiplilor zecimali ale unității de masă sunt formate prin atașarea prefixelor la cuvântul „gram” și a simbolurilor lor la simbolul „g”.

Acolo unde o unitate derivată este exprimată ca o fracție, multiplii și submultiplii ei zecimali pot fi desemnați prin atașarea unui prefix la unități la numărător sau la numitor, sau la ambele părți.

Prefixele compuse, adică prefixele formate prin juxtaponerea a câtorva din prefixele de mai sus, nu sunt admise.

1.4. Nume și simboluri speciale ale multiplilor și ale submultiplilor zecimali ai unităților SI, autorizate

Mărime	Unitate		
	Nume	Simbol	Valoare
Volum	litru	l sau L ⁽¹⁾	1 l = 1 dm ³ = 10 ⁻³ m ³
Masă	tona	t	1 t = 1 Mg = 10 ³ kg
Presiune, tensiune mecanică	bar	bar ⁽²⁾	1 bar = 10 ⁵ Pa

⁽¹⁾ Cele două simboluri, „l” și „L”, pot fi utilizate pentru unitatea litru. [Cea de-a șaisprezecea CGPM(1979), rezoluția 5]

⁽²⁾ Unitate enumerată printre unitățile permise temporar în broșura Biroului Internațional de Măsuri și Greutăți (BIPM).

Observație: Prefixele și simbolurile lor enumerate la punctul 1.3 pot fi utilizate în conexiune cu unitățile și simbolurile din tabelul 1.4.

Miercuri, 11 mai 2011

2. UNITĂȚI CARE SUNT DEFINITE PE BAZA UNITĂȚILOR SI, DAR NU SUNT MULTIPLI SAU SUBMULTIPLI ZECIMALI AI ACESTORA

Mărime	Unitate		
	Nume	Simbol	Valoare
Unghi plan	rotație (*) ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾		1 rotație = 2π rad
	grad (*) sau gon (*)	gon (*)	1 gon = $\pi/200$ rad
	grad	°	1° = $\pi/180$ rad
	minut de unghi	'	1' = $\pi/10\,800$ rad
	secundă de unghi	"	1" = $\pi/648\,000$ rad
Timp	minut	min	1 min = 60 s
	oră	h	1 h = 3 600 s
	zi	d	1 d = 86 400 s

(1) Caracterul (*) după un nume sau simbol de unitate indică faptul că acestea nu apar în lista stabilită de CGPM, CIPM sau BIPM. Această observație este valabilă pentru întreaga anexă.

(4) Nu există simbol internațional.

Observație: Prefixele enumerate la punctul 1.3 pot fi utilizate numai în conexiune cu numele „grad” sau „gon” și simbolurile sunt utilizate numai cu simbolul „gon”.

3. UNITĂȚI UTILIZATE CU SI, ALE CĂROR VALORI ÎN SI SUNT OBȚINUTE EXPERIMENTAL

Cantitate	Unitate		
	Nume	Simbol	Definiție
Energie	Electronvolt	eV	Electronvoltul este energia cinetică acumulată de un electron la parcurgerea unei diferențe de potențial de 1 V în vid
Masă	Unitate de masă atomică unificată	u	Unitatea de masă atomică unificată este egală cu 1/12 din masa unui atom cu nucleul ¹² C.

Observație: Prefixele și simbolurile enumerate la punctul 1.3 pot fi utilizate pentru aceste două unități și cu simbolurile acestora.

4. UNITĂȚI ȘI DENUMIRI DE UNITĂȚI PERMISE NUMAI ÎN DOMENII SPECIALIZATE

Mărime	Unitate		
	Nume	Simbol	Valoare
Vergența sistemelor optice	dioptrie (*)		1 dioptrie = 1 m^{-1}
Masa pietrelor prețioase	carat metric		1 carat metric = 2×10^{-4} kg
Suprafața terenurilor agricole	ar	a	1 a = 10^2 m^2
Masa liniară a firelor și a fibrelor textile	tex (*)	tex (*)	1 tex = $10^{-6} \text{ kg} \cdot \text{m}^{-1}$

Miercuri, 11 mai 2011

Mărimе	Unitate		
	Nume	Simbol	Valoare
Presiunea sângelui și presiunea altor fluide din corp	Milimetru de mercur	mm Hg (*)	1 mm Hg = 133, 322 Pa
Secțiune eficace	Barn	b	1 b = 10 ⁻²⁸ m ²

Observație: Prefixele și simbolurile acestora menționate la punctul 1.3 se pot utiliza în conexiune cu unitățile și simbolurile menționate anterior, cu excepția milimetrului de mercur și a simbolului acestuia. Cu toate acestea, multiplul 10² a este denumit «hectar».

5. UNITĂȚI COMPUSE

Combinățiile unităților enumerate în capitolul I formează unități compuse.

CAPITOLUL II

UNITĂȚILE DE MĂSURĂ LEGALE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 1 LITERA (b), ADMISE DOAR PENTRU ANUMITE UTILIZĂRI

Domeniul de aplicare	Unitate		
	Denumire	Valoare aproximativă	Simbol
Indicatoare rutiere, măsurarea distanței și a vitezei	milă	1 milă = 1 609 m	mile
	iard	1 yd = 0,9144 m	yd
	picior	1 ft = 0,3048 m	ft
	țol	1 in = 2,54 × 10 ⁻² m	in
Bere și cidru sub presiune; lapte în recipiente returnabile	pintă	1 pt = 0,5683 × 10 ⁻³ m ³	pt
Tranzacție cu metale prețioase	uncie carat	1 oz tr = 31,10 × 10 ⁻³ kg	oz tr

Unitățile enumerate în prezentul capitol pot fi combinate între ele sau cu unitățile enumerate la capitolul I pentru a forma unități compuse

ANEXA II

Partea A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare

(menționate la articolul 8)

Directiva 80/181/CEE a Consiliului
(JO L 39, 15.2.1980, p. 40)

Directiva 85/1/CEE a Consiliului
(JO L 2, 3.1.1985, p. 11)

Directiva 89/617/CEE a Consiliului
(JO L 357, 7.12.1989, p. 28)

Directiva 1999/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 34, 9.2.2000, p. 17)

Directiva 2009/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 114, 7.5.2009, p. 10)

Miercuri, 11 mai 2011

Partea B

Termene de transpunere în dreptul intern și de aplicare

(menționate la articolul 8)

Directiva	Data limită de transpunere	Data de aplicare
80/181/CEE	30 iunie 1981	1 octombrie 1981
85/1/CEE	1 iulie 1985	—
89/617/CEE	30 noiembrie 1991	—
1999/103/CE	8 februarie 2001	—
2009/3/CE	31 decembrie 2009	1 ianuarie 2010

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 80/181/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1, literele (a) și (b)	Articolul 1, literele (a) și (b)
Articolul 1, literele (c) și (d)	—
Articolul 2, litera (a)	Articolul 2, alineatul (1)
Articolul 2, litera (b)	Articolul 2, alineatul (2)
Articolul 3, alineatul (1)	Articolul 3, alineatul (1)
Articolul 3, alineatul (2)	Articolul 3, alineatul (2) primul paragraf
Articolul 3, alineatul (3)	Articolul 3, alineatul (2) paragraful al doilea
Articolul 3, alineatul (4)	Articolul 3, alineatul (3)
Articolul 4, primul paragraf, teză introductivă	Articolul 4, primul paragraf, teză introductivă
Articolul 4, primul paragraf, prima liniuță	Articolul 4, primul paragraf, litera (a)
Articolul 4, primul paragraf, a doua liniuță	Articolul 4, primul paragraf, litera (b)
Articolul 4, al doilea paragraf	Articolul 4, al doilea paragraf
Articolul 5	—
Articolul 6	—
Articolul 6a	Articolul 5
Articolul 6b	Articolul 6
Articolul 7, litera (a)	—
Articolul 7, litera (b)	Articolul 7
—	Articolul 8

Miercuri, 11 mai 2011

Directiva 80/181/CEE	Prezenta directivă
—	Articolul 9
Articolul 8	Articolul 10
Anexa, Capitolul I, punctele 1 – 1.2	Anexa I, Capitolul I, punctele 1 – 1.2
Anexa, Capitolul I, punctul 1.2.2	Anexa I, Capitolul I, punctul 1.2.1
Anexa, Capitolul I, punctul 1.2.3	Anexa I, Capitolul I, punctul 1.2.2
Anexa, Capitolul I, punctele 1.3. – 5	Anexa I, Capitolul I, punctele 1.3. – 5
Anexa, Capitolul II	Anexa I, Capitolul II
Anexa, Capitolele III și IV	—
—	Anexa II
—	Anexa III

Nivelul de zgomot admis și sistemul de evacuare al autovehiculelor ***I

P7_TA(2011)0210

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul de zgomot admis și sistemul de evacuare al autovehiculelor (text codificat) (COM(2010)0508 – C7-0288/2010 – 2010/0261(COD))

(2012/C 377 E/37)

(Procedura legislativă ordinară – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0508),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0288/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 8 decembrie 2010 ⁽¹⁾
- având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽²⁾,
- având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 32.⁽²⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0093/2011),
- A. întrucât grupul consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0261

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul de zgomot admis și sistemul de evacuare al autovehiculelor (text codificat)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 70/157/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul de zgomot admis și la sistemul de evacuare al autovehiculelor ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.
- (2) Directiva 70/157/CEE este una dintre directivele speciale care fac parte din sistemul de omologare CE de tip prevăzut în Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) ⁽⁵⁾ și stabilește cerințe tehnice cu privire la nivelul de zgomot admis și la sistemul de evacuare al autovehiculelor. Cerințele tehnice respective vizează apropierea legislațiilor statelor membre astfel încât procedura de omologare CE de tip prevăzută de Directiva 2007/46/CE să poată fi aplicată pentru fiecare tip de vehicul. Prin urmare, dispozițiile prevăzute de Directiva 2007/46/CE privind sistemele, componentele și unitățile tehnice individuale pentru vehicule se aplică prezentei directive.

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 32.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 mai 2011.

⁽³⁾ JO L 42, 23.2.1970, p. 16.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa IV, partea A.

⁽⁵⁾ JO L 263, 9.10.2007, p. 1.

Miercuri, 11 mai 2011

- (3) Este necesar să se ia în considerare cerințele tehnice adoptate de Comisia Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) în respectivele sale regulamente anexate la Acordul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite privind adoptarea cerințelor tehnice uniforme aplicabile vehiculelor pe roți, echipamentelor și pieselor care pot fi montate sau folosite la un vehicul pe roți și de condițiile de recunoaștere reciprocă a omologărilor efectuate în conformitate cu aceste cerințe (Acordul revizuit din 1958) ⁽¹⁾.
- (4) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa IV, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive, prin „vehicul” se înțelege orice autovehicul destinat circulației rutiere, cu sau fără caroserie, având cel puțin patru roți și o viteză maximă prin construcție de peste 25 km/h, cu excepția vehiculelor care merg pe șine, a tractoarelor agricole și forestiere și a tuturor echipamentelor mobile.

Articolul 2

(1) Dacă vehiculele și sistemele de evacuare îndeplinesc cerințele prezentei directive, statele membre nu pot, din motive legate de nivelul de zgomot admisibil sau sistemul de evacuare:

- (a) refuza să acorde omologarea CE de tip sau omologarea națională de tip cu privire la un tip de vehicul sau un tip de sistem de evacuare; sau
- (b) refuza înregistrarea ori interzice vânzarea, introducerea în circulație sau folosirea vehiculelor, ori vânzarea sau introducerea în circulație a sistemelor de evacuare.

(2) Dacă cerințele Directivei nu sunt îndeplinite, pentru un tip de vehicul și pentru un tip de sistem de evacuare statele membre:

- (a) nu acordă omologarea CE de tip; și
- (b) refuză să acorde omologarea națională de tip.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), statele membre continuă, din motive legate de piesele de schimb, să acorde omologarea CE de tip și să permită vânzarea sau introducerea în circulație a sistemelor de evacuare în conformitate cu variantele Directivei 70/157/CEE ce preced modificările aduse de Directiva 1999/101/CE a Comisiei din 15 decembrie 1999 de adaptare la progresul tehnic a Directivei 70/157/CEE ⁽²⁾, cu condiția ca aceste sisteme de evacuare:

- (a) să fie destinate vehiculelor deja în uz; și
- (b) să fie în conformitate cu cerințele directivei în vigoare în momentul înregistrării pentru prima oară a vehiculelor respective.

⁽¹⁾ Publicat ca anexa I la Decizia 97/836/CE a Consiliului (JO L 346, 17.12.1997, p. 78).

⁽²⁾ JO L 334, 28.12.1999, p. 41.

Miercuri, 11 mai 2011

Articolul 3

Statele membre nu pot, din motive legate de nivelul admis al zgomotului sau la sistemul de evacuare, să refuze acordarea omologării naționale sau a omologării CE unei componente a unui sistem de evacuare considerat unitate tehnică separată:

- (a) dacă autovehiculul îndeplinește cerințele din anexa 1 privind nivelul sonor și sistemul de evacuare;
- (b) dacă o componentă a sistemului de evacuare, considerat unitate tehnică separată în sensul articolului 3 punctul 25 din Directiva 2007/46/CE, îndeplinește specificațiile prevăzute la anexa II la prezenta directivă.

Articolul 4

(1) Statele membre nu pot să interzică introducerea pe piață a unei componente a unui sistem de evacuare, considerat unitate tehnică separată în sensul articolului 3 punctul 25 din Directiva 2007/46/CE, din motive legate de nivelul sonor admis sau de sistemul de evacuare, dacă, în sensul articolului 3 din prezenta directivă, aceasta corespunde unui tip pentru care s-a acordat omologarea.

(2) Statele membre interzic prima introducere în circulație a autovehiculelor la care nivelul sonor sau sistemele de evacuare nu îndeplinesc cerințele prezentei directive.

Articolul 5

Modificările necesare pentru a adapta specificațiile din anexele I, II și III la progresul tehnologic, cu excepția specificațiilor prevăzute la punctele 2.1 și 2.2 din anexa I, trebuie adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 alineatul (2) din Directiva 2007/46/CE.

Articolul 6

Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 7

Directiva 70/157/CEE astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa IV, partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa IV, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Articolul 8

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Miercuri, 11 mai 2011

Listă de anexe

- ANEXA I: Dispoziții referitoare la omologarea CE de tip cu privire la nivelul de zgomot al unui tip de autovehicul
Apendicele 1: Fișă de informații
Apendicele 2: Model certificat de omologare CE de tip
Addendum la certificatul de omologare CE de tip
- ANEXA II: Dispoziții administrative pentru omologarea CE de tip a sistemelor de evacuare ca unități tehnice separate (sisteme de evacuare înlocuitoare)
Apendicele 1: Fișă de informații
Apendicele 2: Model certificat de omologare CE de tip
Addendum la certificatul de omologare CE de tip
Apendicele 3: Model de marcă de omologare CE de tip
- ANEXA III: Cerințe tehnice
- ANEXA IV: Partea A: directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare
Partea B: Termene de transpunere în dreptul intern și de aplicare
- ANEXA V: Tabel de corespondență

Tractoarele agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust ***I

P7_TA(2011)0211

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din față a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust (text codificat) (COM(2010)0610 – C7-0340/2010 – 2010/0302(COD))

(2012/C 377 E/38)

(Procedura legislativă ordinară – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0610),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0340/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 19 ianuarie 2011 ⁽¹⁾
- având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind o metodă de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO C 84, 17.3.2011, p. 54.

⁽²⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0098/2011),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0302

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din față a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust (text codificat)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 87/402/CEE a Consiliului din 25 iunie 1987 privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din față a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori în mod substanțial ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.
- (2) Directiva 87/402/CEE este una dintre directivele distincte în legătură cu procedura de omologare de tip CE prevăzută de Directiva 74/150/CEE a Consiliului înlocuită prin Directiva 2003/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 privind omologarea de tip a tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor acestora și a echipamentului remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate și de abrogare a Directivei 74/150/CEE ⁽⁵⁾ și stabilește cerințe tehnice cu privire la designul și construcția tractoarelor agricole și forestiere în ceea ce privește dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din față. Aceste cerințe tehnice vizează apropierea legislațiilor statelor membre în vederea aplicării, pentru fiecare tip

⁽¹⁾ JO C 84, 17.3.2011, p. 54.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 mai 2011.

⁽³⁾ JO L 220, 8.8.1987, p. 1.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa VIII, partea A.

⁽⁵⁾ JO L 171, 9.7.2003, p. 1.

Miercuri, 11 mai 2011

de tractor, a procedurii de omologare CE de tip prevăzută de Directiva 2003/37/CE. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2003/37/CE privind tractoarele agricole sau forestiere, remorcile acestora și echipamentul remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele sau unitățile lor tehnice separate, se aplică prezentei directive.

- (3) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa VIII, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă se aplică tractoarelor în înțelesul articolului 2 litera (j) din Directiva 2003/37/CE și care prezintă următoarele caracteristici:

- (a) gardă la sol de maximum 600 mm sub punctul cel mai jos al axelor din față și din spate, luând în considerare diferențialul;
- (b) ecartament minim fix sau reglabil al axei echipate cu pneuri de dimensiuni mai mari, având mai puțin de 1 150 mm; presupunând că axa echipată cu pneurile de dimensiuni mai mari este reglată pe un ecartament de maximum 1 150 mm, ecartamentul celeilalte axe trebuie să poată fi reglat astfel încât marginile exterioare ale pneurilor celor mai înguste să nu depășească marginile exterioare ale pneurilor celeilalte axe; în cazul în care cele două axe sunt echipate cu jante și pneuri de aceleași dimensiuni, ecartamentul fix sau reglabil al celor două axe trebuie să măsoare sub 1 150 mm;
- (c) masă mai mare decât 600 dar nedepășind 3 000 kg, corespunzând greutateii masei tractorului fără încărcătură conform punctului 2.1 de la modelul A din anexa I la Directiva 2003/37/CE, inclusiv dispozitivul de protecție în caz de răsturnare montat în conformitate cu prezenta directivă și pneurile de dimensiunea cea mai mare recomandată de către constructor.

Articolul 2

(1) Fiecare stat membru omologhează orice tip de dispozitiv CE de protecție în caz de răsturnare precum și elementele de fixare a acestuia pe tractor care sunt în conformitate cu normele de construcție și de încercare prevăzute de anexele I și II.

(2) Statul membru care efectuează omologarea CE de tip pe componente ia măsurile necesare pentru a supraveghea, în măsura în care este necesar, conformitatea produsului fabricat cu tipul omologat, dacă este nevoie, în colaborare cu autoritățile competente ale celorlalte state membre. Această supraveghere se limitează la sondaje.

Articolul 3

Statele membre atribuie constructorului unui tractor sau fabricantului unui dispozitiv de protecție în caz de răsturnare, sau mandatarilor respectivi ai acestora, o marcă de omologare CE în conformitate cu exemplul stabilit de anexa IV pentru fiecare tip de dispozitiv de protecție în caz de răsturnare precum și pentru elementele de fixare a acestuia pe tractorul pe care îl omologhează în temeiul articolului 2.

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a împiedica utilizarea unor mărci care pot crea confuzii între aceste dispozitive, al căror tip a fost omologat în temeiul articolului 2, și alte dispozitive.

Articolul 4

Un stat membru nu interzice introducerea pe piață a dispozitivelor de protecție în caz de răsturnare precum și fixarea lor pe tractoarele cărora le sunt destinate din motive legate de construcția lor în cazul în care acestea poartă marca de omologare CE de tip pe componente.

Miercuri, 11 mai 2011

Cu toate acestea, un stat membru poate interzice introducerea pe piață a unor dispozitive care poartă marca de omologare CE de tip pe componente, dar nu sunt în conformitate cu tipul omologat.

Statul membru în cauză informează de îndată celelalte state membre și Comisia asupra măsurilor luate, precizând motivele deciziei sale.

Articolul 5

Autoritățile competente ale fiecărui stat membru trimit autorităților competente ale celorlalte state membre, în termen de o lună, copia fișelor de omologare CE de tip pe componente al căror model figurează la anexa V, stabilite pentru fiecare tip de dispozitiv de protecție în caz de răsturnare pe care îl omologhează sau refuză să îl omologheze.

Articolul 6

(1) În cazul în care statul membru care efectuează omologarea CE de tip pe componente constată că mai multe dintre dispozitivele de protecție în caz de răsturnare precum și elementele de fixare a acestora pe tractor, care au aceeași marcă de omologare CE de tip pe componente, nu sunt conforme cu tipul pe care l-a omologat, ia măsurile necesare pentru asigurarea conformității produsului fabricat cu tipul omologat.

Autoritățile competente ale statului membru respectiv înștiințează autoritățile competente ale celorlalte state membre despre măsurile luate, măsuri care pot ajunge, în cazul unei nerespectări grave și repetate, până la retragerea omologării CE de tip pe componente.

Aceste autorități iau aceleași măsuri în cazul în care sunt informate de autoritățile competente ale altui stat membru asupra existenței unei astfel de lipse de conformitate.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre se informează reciproc, în termen de o lună, despre retragerea unei omologări CE de tip pe componente acordate, precum și despre motivele care justifică această măsură.

Articolul 7

Orice decizie de refuz sau de retragere a omologării CE de tip pe componente pentru fiecare tip de dispozitiv de protecție în caz de răsturnare precum și pentru elementele de fixare a acestuia pe tractor sau de interzicere a introducerii pe piață sau a utilizării, luată în temeiul dispozițiilor adoptate în aplicarea prezentei directive, este motivată în mod detaliat.

Această decizie este notificată celor interesați cu indicarea căilor de atac prevăzute de legislația în vigoare din statele membre și a termenului în care poate fi introdusă acțiunea.

Articolul 8

(1) În ceea ce privește tractoarele care respectă cerințele stabilite prin prezenta directivă statele membre nu pot:

(a) refuza pentru un tip de tractor, acordarea omologării CE de tip sau acordarea omologării naționale de tip și nici

(b) interzice punerea în circulație a tractoarelor,

(2) Statele membre pot refuza acordarea omologării naționale de tip pentru un tip de tractor dacă acesta nu este conform cu cerințele stabilite de prezenta directivă.

Articolul 9

(1) Statele membre nu pot refuza înmatricularea sau interzice vânzarea sau utilizarea tractoarelor din motive privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare precum și elementele de fixare a acestora pe tractor în cazul în care acestea poartă marca de omologare CE de tip și în care au fost respectate normele menționate de anexa VI.

Miercuri, 11 mai 2011

Cu toate acestea, în conformitate cu tratatul, statele membre pot impune restricții la utilizarea locală a tractoarelor menționate la articolul 1 din motive de securitate datorate specificului anumitor terenuri sau al anumitor culturi. Statele membre informează Comisia asupra unor astfel de restricții înainte aplicării lor și precizează motivele care au determinat aceste măsuri.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a impune, în conformitate cu tratatul, cerințele pe care le consideră necesare pentru asigurarea protecției lucrătorilor în cazul utilizării tractoarelor respective, în măsura în care acest lucru nu implică modificarea dispozitivelor de protecție față de specificațiile din prezenta directivă.

Articolul 10

(1) În cadrul omologării CE de tip, orice tractor menționat la articolul 1 este echipat cu un dispozitiv de protecție în caz de răsturnare.

(2) Dispozitivul menționat la alineatul (1), în cazul în care nu este un dispozitiv de protecție montat pe spate, trebuie să corespundă fie normelor din anexele I și II la prezenta directivă, fie celor din anexele I-IV la Directivele 2009/57/CE ⁽¹⁾ sau 2009/75/CE ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

Articolul 11

Modificările necesare pentru a adapta la progresul tehnic dispozițiile din anexele I-VII sunt adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 20 alineatul (3) din Directiva 2003/37/CE.

Articolul 12

Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 13

Directiva 87/402/CEE astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa VIII, partea A, se abrogă fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate la anexa VIII, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IX.

Articolul 14

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 15

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la [...]

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

⁽¹⁾ JO L 261, 3.10.2009, p. 1.

⁽²⁾ JO L 261, 3.10.2009, p. 40.

Miercuri, 11 mai 2011

Comenzile tractoarelor agricole sau forestiere pe roți *I**

P7_TA(2011)0212

**Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cu privire la instalarea, amplasarea, funcționarea și identificarea comenzilor tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat)
(COM(2010)0717 – C7-0404/2010 – 2010/0348(COD))**

(2012/C 377 E/39)

(Procedura legislativă ordinară – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0717),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0404/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 ianuarie 2011 ⁽¹⁾
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0090/2011),
- A. întrucât grupul consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 74.⁽²⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.**P7_TC1-COD(2010)0348**

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2008/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la instalarea, amplasarea, funcționarea și identificarea comenzilor tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

Miercuri, 11 mai 2011

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 86/415/CEE a Consiliului din 24 iulie 1986 cu privire la instalarea, amplasarea, funcționarea și identificarea comenzilor tractoarelor agricole sau forestiere pe roți ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.
- (2) Directiva 86/415/CEE este una dintre directivele speciale care fac parte din sistemul de omologare CE de tip prevăzut de Directiva 74/150/CEE a Consiliului înlocuită prin Directiva 2003/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 privind omologarea de tip a tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor acestora și a echipamentului remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate, de abrogare a Directivei 74/150/CEE ⁽⁵⁾ și stabilește cerințele tehnice cu privire la instalarea, amplasarea, funcționarea și identificarea comenzilor. Cerințele tehnice respective vizează apropierea legislațiilor statelor membre astfel încât procedura de omologare CE de tip prevăzută de Directiva 2003/37/CE să poată fi aplicată pentru fiecare tip de tractor. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2003/37/CE privind tractoarele agricole sau forestiere, remorcile acestora și echipamentul remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate, se aplică prezentei directive.
- (3) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa VI, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

- (1) Prin „tractor agricol sau forestier” se înțelege orice vehicul cu motor, pe roți sau șenile, și care are cel puțin două axe, a cărui funcție constă în mod esențial în forța sa de tracțiune și care este special conceput pentru tractarea, împingerea, purtarea sau acționarea anumitor utilaje, mașini sau remorci destinate să fie utilizate în exploatarea agricolă sau forestieră. Acesta poate fi amenajat pentru a transporta o încărcătură și însoțitori.
- (2) Prezenta directivă se aplică numai tractoarelor definite la alineatul (1) care sunt montate pe pneuri și care au o viteză maximă prin construcție cuprinsă între 6 și 40 km/h.

Articolul 2

Statele membre nu pot refuza omologarea CE de tip sau omologarea la scară națională a unui tractor, nici refuza înmatricularea sau interzice vânzarea punerea în circulație sau utilizarea unui tractor din motive privind instalarea, amplasarea, funcționarea și identificarea comenzilor, în cazul în care acestea corespund cerințelor din anexele I - IV.

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 74.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 mai 2011.

⁽³⁾ JO L 240, 26.8.1986, p. 1.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa VI, partea A.

⁽⁵⁾ JO L 171, 9.7.2003, p. 1.

Miercuri, 11 mai 2011

Articolul 3

Prezenta directivă nu aduce atingere capacității statelor membre de a prescrie, cu respectarea tratatului, cerințele pe care le consideră necesare pentru a asigura protecția muncitorilor în timpul utilizării tractoarelor respective, atât timp cât acest lucru nu implică modificări ale tractoarelor în raport cu specificațiile prezentei directive.

Articolul 4

Modificările necesare pentru adaptarea la progresul tehnic a anexelor I-V se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 20 alineatul (3) din Directiva 2003/37/CE.

Articolul 5

Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 6

Directiva 86/415/CEE, astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în anexa VI, partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa VI, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VII.

Articolul 7

Prezenta directivă intră în vigoare a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 8

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Sistemul de frânare al tractoarelor agricole sau forestiere pe roți *I**

P7_TA(2011)0213

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemul de frânare al tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat) (COM(2010)0729 – C7-0421/2010 – 2010/0349(COD))

(2012/C 377 E/40)

(Procedura legislativă ordinară – codificare)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0729),

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0421/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 februarie 2011 ⁽¹⁾
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0092/2011),
- A. întrucât grupul consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 75.

⁽²⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

P7_TC1-COD(2010)0349

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemul de frânare al tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 76/432/CEE a Consiliului din 6 aprilie 1976 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la sistemul de frânare al tractoarelor agricole sau forestiere pe roți ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 75.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 mai 2011.

⁽³⁾ JO L 122, 8.5.1976, p. 1.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa VI, partea A.

Miercuri, 11 mai 2011

- (2) Directiva 76/432/CEE este una dintre directivele speciale care fac parte din sistemul de omologare CE de tip prevăzut de Directiva 74/150/CEE a Consiliului înlocuită prin Directiva 2003/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 privind omologarea de tip a tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor acestora și a echipamentului remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate de abrogare a Directivei 74/150/CEE ⁽¹⁾ și stabilește cerințele tehnice referitoare la sistemele de frânare. Cerințele tehnice respective vizează apropierea legislațiilor statelor membre astfel încât procedura de omologare CE de tip prevăzută de Directiva 2003/37/CE să poată fi aplicată pentru fiecare tip de tractor. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2003/37/CE privind tractoarele agricole sau forestiere, remorcile acestora și echipamentul remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate, se aplică prezentei directive.
- (3) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa VI, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

- (1) Se înțelege prin "tractor agricol sau forestier" orice vehicul cu motor, pe roți sau șenile, și care are cel puțin două axe, a cărui funcție constă în mod esențial în forța sa de tracțiune și care este special conceput pentru tractarea, împingerea, purtarea sau acționarea anumitor utilaje, mașini sau remorci destinate să fie folosite în exploatarea agricolă sau forestieră. Acesta poate fi amenajat pentru a transporta o încărcătură și însoțitori.
- (2) Prezenta directivă se aplică numai tractoarelor definite la alineatul (1), care sunt prevăzute cu pneuri și au o viteză maximă prin construcție între 6 și 40 km/h.

Articolul 2

- (1) În cazul în care tractoarele sunt conforme cu cerințele prevăzute de prezenta directivă statele membre nu pot, din motive legate de sistemele de frânare:
- (a) refuza, pentru o categorie de tractoare, acordarea omologării CE de tip sau acordarea omologării naționale de tip, sau
- (b) refuza înmatricularea sau interzice vânzarea sau punerea în circulație a tractoarelor.
- (2) Statele membre pot refuza acordarea omologării naționale de tip pentru o categorie de tractoare din motive legate de sistemele de frânare, dacă nu sunt respectate cerințele stabilite în prezenta directivă.

Articolul 3

Statele membre nu pot interzice utilizarea tractoarelor din motive referitoare la sistemele de frânare, în cazul în care respectivele tractoare sunt dotate cu dispozitivele prevăzute în anexele I-IV și în care respectivele dispozitive îndeplinesc cerințele care figurează în respectivele anexe.

Articolul 4

Statul membru care a procedat la omologarea CE de tip ia măsurile necesare pentru a fi informat în legătură cu orice modificare a unuia dintre elementele sau a uneia dintre caracteristicile menționate în anexa I punctul 1.1. Autoritățile competente ale acestui stat membru decid dacă pentru tipul de tractor modificat trebuie să se procedeze la noi încercări însoțite de un nou proces-verbal. În cazul în care din încercări reiese că cerințele din prezenta directivă nu sunt respectate, modificarea nu se autorizează.

⁽¹⁾ JO L 171, 9.7.2003, p. 1.

Miercuri, 11 mai 2011

Articolul 5

Modificările necesare pentru adaptarea cerințelor din anexele I - V la progresul tehnic se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 20, alineatul (3) din Directiva 2003/37/CE.

Articolul 6

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 7

Directiva 76/432/CEE, astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în anexa VI, partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa VI, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VII.

Articolul 8

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la [...].

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Postul de conducere și ușile și ferestrele tractoarelor agricole sau forestiere pe roți ***I

P7_TA(2011)0214

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind spațiul de manevră, mijloacele de acces la postul de conducere, precum și ușile și ferestrele tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat) (COM(2010)0746 – C7-0428/2010 – 2010/0358(COD))

(2012/C 377 E/41)

(Procedura legislativă ordinară – codificare)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0746),

— având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0428/2010),

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 februarie 2011 ⁽¹⁾
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind o metodă de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0096/2011),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 76.

⁽²⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

P7_TC1-COD(2010)0358

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind spațiul de manevră, mijloacele de acces la postul de conducere, precum și la ușile și ferestrele tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 80/720/CEE a Consiliului din 24 iunie 1980 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la spațiul de manevră, la mijloacele de acces la postul de conducere, precum și la ușile și ferestrele tractoarelor agricole sau forestiere pe roți ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 76.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 mai 2011.

⁽³⁾ JO L 194, 28.7.1980, p. 1.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa III, partea A.

Miercuri, 11 mai 2011

- (2) Directiva 80/720/CEE este una dintre directivele distincte în legătură cu sistemul de omologare CE de tip prevăzut de Directiva 74/150/CEE a Consiliului, înlocuită prin Directiva 2003/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 privind omologarea de tip a tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor acestora și a echipamentului remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate și de abrogare a Directivei 74/150/CEE ⁽¹⁾ și stabilește cerințe tehnice cu privire la designul și construcția tractoarelor agricole sau forestiere pe roți în ceea ce privește spațiul de manevră, mijloacele de acces la postul de conducere, precum și ușile și ferestrele. Aceste cerințe tehnice vizează apropierea legislațiilor statelor membre pentru a permite punerea în aplicare, pentru fiecare tip de tractor, a procedurii de omologare CE de tip prevăzută de Directiva 2003/37/CE. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2003/37/CE privind tractoarele agricole sau forestiere, remorcile acestora și echipamentul remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate, se aplică prezentei directive.
- (3) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa III, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

- (1) În sensul prezentei directive, prin „tractor” se înțelege un tractor astfel cum este definit la articolul 2 litera (j) din Directiva 2003/37/CE.

În sensul prezentei directive, se aplică categoriile de tractoare definite în anexa II la Directiva 2003/37/CE.

- (2) Prezenta directivă se aplică categoriilor de tractoare T1, T3 și T4 astfel cum sunt definite în anexa II la Directiva 2003/37/CE.

Prezenta directivă nu se aplică tractoarelor din categoria T4.3 atunci când punctul de referință al scaunului șoferului, astfel cum este stabilit în anexa II la Directiva 2009/144/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, este situat la mai mult de 100 mm de planul vertical median longitudinal al tractorului.

Articolul 2

- (1) În cazul în care tractoarele sunt conforme cu cerințele prevăzute de Anexa I, statele membre nu pot refuza acordarea omologării CE de tip sau omologarea la scară națională și nici refuza înmatricularea sau interzice vânzarea, punerea în circulație sau utilizarea acestora din motive privind:

- (a) spațiul de manevră;
- (b) mijloacele de acces la postul de conducere (dispozitive de urcare și de coborâre);
- (c) ușile și ferestrele.

- (2) Statele membre pot refuza acordarea omologării de tip naționale pentru orice tip de tractor al cărui spațiu de manevră, ale cărui mijloace de acces la postul de conducere și ale cărui uși și ferestre nu sunt conforme cu dispozițiile prezentei directive.

Articolul 3

Modificările necesare pentru adaptarea cerințelor din anexa I la progresul tehnic se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 20 alineatul (3) din Directiva 2003/37/CE.

⁽¹⁾ JO L 171, 9.7.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 27, 30.1.2010, p. 33.

Miercuri, 11 mai 2011

Articolul 4

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Directiva 80/720/CEE, astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în anexa III, partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa III, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

Articolul 6

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 7

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Dispozitive de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din spate a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust *I**

P7_TA(2011)0215

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din spate a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust (text codificat) (COM(2010)0510 – C7-0290/2010 – 2010/0264(COD))

(2012/C 377 E/42)

(Procedura legislativă ordinară – codificare)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0510),

— având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0290/2010),

— având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 8 decembrie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0101/2011),
- A. întrucât grupul consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 33.

⁽²⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

P7_TC1-COD(2010)0264

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din spate a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust (text codificat)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea propunerii de act legislativ către parlamentele naționale

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 86/298/CEE a Consiliului din 26 mai 1986 privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din spate a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori ⁽⁴⁾ în mod substanțial. Este astfel necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 33.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 mai 2011.

⁽³⁾ JO L 186, 8.7.1986, p. 26.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa VII partea A.

Miercuri, 11 mai 2011

- (2) Directiva 86/298/CEE este una dintre directivele speciale în legătură cu procedura de omologare CE de tip prevăzută de directiva 74/150/CEE a Consiliului, înlocuită de directiva 2003/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 privind omologarea de tip a tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor acestora și a echipamentului remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate și de abrogare a Directivei 74/150/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului, și stabilește cerințele tehnice cu privire la modelul și construcția tractoarelor agricole și forestiere în ceea ce privește dispozitivele de protecție în caz de răsturnare. Aceste cerințe tehnice vizează apropierea legislațiilor statelor membre în vederea aplicării, pentru fiecare tip de tractor, a procedurii de omologare CE prevăzută de directiva 2003/37/CE. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2003/37/CE privind omologarea de tip a tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor acestora și a echipamentului remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate și de abrogare a se aplică prezentei directive.
- (3) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate la anexa VII, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă se aplică tractoarelor astfel cum sunt definite în articolul 2(j) din Directiva 2003/37/CE și care prezintă următoarele caracteristici:

- (a) gardă la sol de cel mult 600 milimetri sub punctul cel mai jos al axelor față sau spate, ținând cont de diferențial;
- (b) ecartament fix sau reglabil cu lățimea mai mică de 1 150 mm pentru axele pe care au fost montate anvelopele cele mai late; deoarece axa pe care au fost montate anvelopele cele mai late se presupune că este reglată pentru o lățime maximă a ecartamentului de 1 150 mm, cealaltă axă trebuie să poată fi reglată astfel încât marginile exterioare ale anvelopelor cele mai înguste să nu depășească marginile exterioare ale anvelopelor de pe axa pe care au fost montate anvelopele cele mai late; în cazul în care ambele axe sunt echipate cu roți și anvelope de aceeași dimensiune, lățimea ecartamentului fix sau reglabil la ambele axe trebuie să fie mai mică de 1 150 mm;
- (c) masă de peste 600 kilograme, corespunzătoare masei neîncărcate a tractorului prevăzut la punctul 2.1 din modelul A din anexa I la Directiva 2003/37/CE, inclusiv dispozitivul de protecție în caz de răsturnare, instalat conform prezentei directive, și pneurile de cea mai mare dimensiune recomandată de constructor.

Articolul 2

- (1) Fiecare stat membru acordă omologarea CE de tip pe componente pentru orice tip de dispozitiv de protecție în caz de răsturnare, precum și montarea sa pe tractor, în conformitate cu specificațiile de construcție și de încercări prevăzute la anexele I și II.
- (2) Statul membru care a realizat omologarea CE de tip pe componente ia măsurile necesare pentru a supraveghea, în măsura în care este necesar, conformitatea fabricării cu tipul omologat, la nevoie în colaborare cu autoritățile competente ale celorlalte state membre. Această supraveghere se limitează la sondaje.

Articolul 3

Statele membre acordă constructorului unui tractor sau producătorului unui dispozitiv de protecție în caz de răsturnare sau reprezentanților acestora o marcă de omologare CE de tip pe componente conform exemplului stabilit în anexa III pentru fiecare tip de dispozitiv de protecție în caz de răsturnare, precum și fixarea sa pe tractorul pe care îl omologează în temeiul articolului 2.

⁽¹⁾ JO L 171, 9.7.2003, p. 1.

Miercuri, 11 mai 2011

Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a împiedica utilizarea mărcilor care pot crea confuzii între aceste dispozitive, al căror tip a fost omologat pe componente în temeiul articolului 2, și alte dispozitive.

Articolul 4

Un stat membru nu interzice introducerea pe piață a dispozitivelor de protecție în caz de răsturnare precum și fixarea lor pe tractoarele cărora le sunt destinate din motive legate de construcția lor, în cazul în care acestea poartă marca de omologare CE de tip pe componente.

Cu toate acestea, un stat membru poate interzice introducerea pe piață a dispozitivelor purtând marca de omologare CE de tip pe componente care, în mod sistematic, nu sunt conforme cu tipul omologat.

Acest stat membru informează de îndată celelalte state membre și Comisia asupra măsurilor luate, precizând motivele deciziei sale.

Articolul 5

Autoritățile competente din fiecare stat membru trimit autorităților competente din celelalte statele membre, în termen de o lună, o copie a fișei de omologare CE de tip pe componente, al cărei model este indicat la anexa IV, stabilită pentru fiecare tip de dispozitiv de protecție în caz de răsturnare pe care îl omologhează sau pe care refuză să îl omologheze.

Articolul 6

(1) În cazul în care statul membru care a efectuat omologarea CE de tip pe componente constată că mai multe dispozitive de protecție în caz de răsturnare, precum și fixarea lor pe tractor, purtând aceeași marcă de omologare CE de tip pe componente, nu sunt conforme tipului omologat, ia toate măsurile necesare pentru a asigura conformitatea fabricației cu tipul omologat.

Autoritățile competente ale acestui stat membru avertizează autoritățile din celelalte state membre asupra măsurilor luate care pot fi extinse, în cazul în care este vorba de o neconformitate gravă și repetată, până la retragerea omologării CE de tip pe componente.

Aceste autorități iau aceleași măsuri în cazul în care sunt informate de către autoritățile competente ale altui stat membru asupra existenței unei astfel de lipse de conformitate.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre se informează reciproc, în termen de o lună, în legătură cu retragerea unei omologări CE de tip pe componente acordate, precum și în legătură cu motivele care justifică această măsură.

Articolul 7

Orice decizie prin care se refuză sau se retrage o omologare CE de tip pe componente sau se interzice introducerea pe piață sau utilizarea, luată în temeiul dispozițiilor adoptate în vederea aplicării prezentei directive, este motivată în mod detaliat.

Aceste decizii sunt comunicate celor interesați, cu indicarea căilor de atac prevăzute de legislația în vigoare în statele membre și termenele în care poate fi introdusă acțiunea.

Articolul 8

(1) În ceea ce privește tractoarele care respectă cerințele stabilite prin prezenta directivă statele membre nu pot:

- (a) refuza pentru un tip de tractor, acordarea omologării CE de tip sau acordarea omologării naționale de tip;
- (b) interzice punerea în circulație a tractoarelor.

(2) Statele membre pot refuza acordarea omologării naționale de tip pentru un tip de tractor dacă acesta nu este conform cu cerințele stabilite de prezenta directivă.

Miercuri, 11 mai 2011

Articolul 9

Statele membre nu pot refuza înmatricularea sau interzice vânzarea, sau utilizarea tractoarelor din motive privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, precum și fixarea lor pe tractor, în cazul în care acestea poartă marca de omologare CE de tip pe componente și în care specificațiile prevăzute în anexa V sunt respectate.

Articolul 10

Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității statelor membre de a adopta, cu respectarea tratatului, dispozițiile pe care le consideră necesare pentru a asigura protecția muncitorilor la utilizarea tractoarelor respective, cu condiția ca aceasta să nu implice modificări ale dispozitivelor de protecție în raport cu specificațiile din prezenta directivă.

Articolul 11

(1) În cadrul omologării CE de tip, orice tractor prevăzut la articolul 1 este echipat cu un dispozitiv de protecție în caz de răsturnare.

(2) Dispozitivul prevăzut la alineatul (1), în cazul în care nu este vorba de un dispozitiv de protecție cu două cadre în fața scaunului conducătorului auto, corespunde specificațiilor din anexele I și II la prezenta directivă sau din anexele I-IV la Directivele 2009/57/CE ⁽¹⁾ sau 2009/75/CE ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

Articolul 12

Modificările necesare pentru a adapta cerințele prevăzute în anexele I-VI la progresul tehnic sunt adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 20 alineatul (3) din Directiva 2003/37/CE.

Articolul 13

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă

Articolul 14

Directiva 86/298/CEE astfel cum a fost modificată de actele enumerate în anexa VII, partea A se abrogă fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere și de punere în aplicare în dreptul intern a directivelor menționate la anexa VII, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VIII.

Articolul 15

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 16

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

⁽¹⁾ JO L 261, 3.10.2009, p. 1.
⁽²⁾ JO L 261, 3.10.2009, p. 40.

Miercuri, 11 mai 2011

LISTA ANEXELOR

ANEXA I	Condiții de omologare CE de tip pe componente
ANEXA II	Cerințe tehnice
ANEXA III	Marcaje
ANEXA IV	Model de fișă de omologare CE de tip pe componente
ANEXA V	Condiții pentru omologarea CE de tip
ANEXA VI	Model de anexă la fișă de omologare CE a unui tip de tractor privind rezistența dispozitivelor de protecție precum și a fixării acestora pe tractor
ANEXA VII	Partea A: Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare Partea B: Lista termenelor de transpunere în dreptul intern și de punere în aplicare
ANEXA VIII	Tabel de corespondență

Accizele aplicate tutunului prelucrat *

P7_TA(2011)0216

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (versiune codificată) (COM(2010)0641 – C7-0403/2010 – 2007/0206(CNS))

(2012/C 377 E/43)

(Procedura legislativă specială – consultare – codificare)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2007)0587) și propunerea modificată a Comisiei (COM(2010)0641),

— având în vedere poziția sa din 19 februarie 2008 ⁽¹⁾,

— având în vedere articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0403/2010),

— având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽²⁾,

— având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0100/2011),

⁽¹⁾ JO C 184 E, 6.8.2009, p. 119.

⁽²⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Miercuri, 11 mai 2011

- A. întrucât grupul consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. aprobă propunerea modificată a Comisiei astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro ce urmează să intre în circulație *

P7_TA(2011)0217

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro ce urmează să intre în circulație (text codificat) (COM(2010)0691 – C7-0034/2011 – 2010/0338(NLE))

(2012/C 377 E/44)

(Consultare – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2010)0691),
 - având în vedere articolul 128 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0034/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0102/2011),
- A. întrucât grupul consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Miercuri, 11 mai 2011

Denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare a produselor textile *II**

P7_TA(2011)0218

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile și de abrogare a Directivei 73/44/CEE a Consiliului, a Directivei 96/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2008/121/CE a Parlamentului European și a Consiliului (13807/4/2010 – C7-0017/2011 – 2009/0006(COD))

(2012/C 377 E/45)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția Consiliului adoptată în primă lectură (13807/4/2010 – C7-0017/2011),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 decembrie 2009 ⁽¹⁾,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0031),
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat în scrisoarea din 20 aprilie 2011, de a aproba poziția adoptată de Parlamentul European în a doua lectură în conformitate cu articolul 294 alineatul (8) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 66 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0086/2011),
1. adoptă poziția în a doua lectură prezentată în continuare;
 2. aprobă declarația comună a Parlamentului European și a Consiliului anexată la prezenta rezoluție;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 255, 22.9.2010, p. 37.

⁽²⁾ Texte adoptate, 18.5.2010, P7_TA(2010)0168.

P7_TC2-COD(2009)0006

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile și de abrogare a Directivei 73/44/CEE a Consiliului, a Directivei 96/73/CE și a Directivei 2008/121/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1007/2011.)

Miercuri, 11 mai 2011

ANEXĂ

Declarația comună a Parlamentului European și a Consiliului

Parlamentul European și Consiliul cunosc importanța furnizării unor informații exacte consumatorilor, în special atunci când produsele au un marcaj care indică originea pentru a-i proteja de afirmații frauduloase, inexacte sau înșelătoare cu privire la origine. Utilizarea noilor tehnologii, cum ar fi etichetarea electronică, inclusiv identificarea prin frecvențe radio, poate fi un instrument util pentru furnizarea unor astfel de informații ținând totodată pasul cu evoluțiile tehnologice. Parlamentul European și Consiliul invită Comisia ca, atunci când întocmește raportul în conformitate cu articolul 24 din regulament, să analizeze impactul acestora asupra eventualelor cerințe noi de etichetare, inclusiv în vederea îmbunătățirii trasabilității produselor textile.

Măsuri comerciale excepționale în favoarea țărilor și teritoriilor participante și legate de procesul de stabilizare și de asociere pus în aplicare de către Uniunea Europeană *I**

P7_TA(2011)0219

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 11 mai 2011 la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind modificarea Regulamentului (CE) nr. 1215/2009 al Consiliului privind introducerea unor măsuri comerciale excepționale în favoarea țărilor și teritoriilor participante și legate de procesul de stabilizare și de asociere pus în aplicare de către Uniunea Europeană (COM(2010)0054 – C7-0042/2010 – 2010/0036(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 377 E/46)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 12**Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 7a (nou)**

(7a) În vederea adoptării dispozițiilor necesare pentru aplicarea prezentului regulament, Comisiei ar trebui să-i fie delegată, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, competența de a adopta acte în ceea ce privește normele detaliate pentru aplicarea contingentului tarifar în cazul produselor din categoria „baby beef”, modificările și adaptările tehnice necesare ca urmare a modificării codului din Nomenclatura combinată și a subdiviziunilor TARIC, precum și modificările necesare ca urmare a încheierii altor acorduri între Uniune și țările sau teritoriile menționate în prezentul regulament. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă la comisie în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf(A7-0243/2010).

Miercuri, 11 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 13
Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 7b (nou)

(7b) În vederea asigurării unor condiții unitare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește eliberarea certificatelor de autenticitate prin care se atestă că bunurile provin din țara sau din teritoriul în cauză și corespund definiției din prezentul regulament, precum și pentru suspendarea temporară, în totalitate sau în parte, a mecanismelor stabilite prin prezentul regulament, Comisiei ar trebui să i se atribuie competențe de executare. Respectivul competențe de executare ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽¹⁾. Procedura de consultare ar trebui folosită pentru adoptarea actelor de punere în aplicare în ceea ce privește eliberarea certificatelor de autenticitate prin care se atestă că bunurile provin din țara sau din teritoriul în cauză și corespund definiției din prezentul regulament, având în vedere efectele acestor măsuri, precum și pentru adoptarea actelor de punere în aplicare în ceea ce privește adoptarea măsurilor de suspendare, în totalitate sau în parte, a mecanismelor prevăzute prin prezentul regulament pentru o perioadă de trei luni.

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Amendamentul 14
Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul 2a (nou)
Regulamentul (CE) nr. 1215/2009
Articolul 2 – alineatul 2 – paragraful 2

(2a) La articolul 2 alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul nerespectării prevederilor de la alineatul (1) sau (2), Comisia poate suspenda, în totalitate sau în parte, prin intermediul actelor de punere în aplicare, beneficiile acordate prin prezentul regulament țărilor și teritoriilor în cauză. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 8 alineatul (3).”

Amendamentul 15
Propunere de regulament – act de modificare
Articolul 1 – punctul 3
Regulamentul (CE) nr. 1215/2009
Articolul 3 – alineatul 2 – paragraful 2

Orice cerere de import în cadrul acestui contingent este însoțită de un certificat de autenticitate eliberat de către autoritățile competente ale teritoriului exportator și care atestă că produsele sunt originare din teritoriul în cauză și corespund definiției date în anexa II la prezentul regulament. Certificatul menționat este întocmit de către Comisie în conformitate cu procedura menționată la **articolul 195 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (denumit în continuare „Regulamentul unic OCP”)**.

Orice cerere de import în cadrul acestui contingent este însoțită de un certificat de autenticitate eliberat de către autoritățile competente ale teritoriului exportator și care atestă că produsele sunt originare din teritoriul în cauză și corespund definiției date în anexa II la prezentul regulament. Certificatul menționat este întocmit de către Comisie **prin intermediul actelor de punere în aplicare. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă** în conformitate cu procedura de consultare menționată la **articolul 8 alineatul (2)**.

Miercuri, 11 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 16**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 1 – punctul 4a (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1215/2009

Articolul 3 – alineatul 4

(4a) La articolul 3, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții din prezentul regulament și în special celor ale articolului 10, Comisia poate, ținând seama de sensibilitatea specială a pieței agricole și a pieței produselor pescărești, să ia măsuri corespunzătoare prin intermediul actelor de punere în aplicare în cazul în care importurile de produse agricole și de produse pescărești provoacă perturbări grave ale piețelor Uniunii și ale mecanismelor lor de reglementare. Actele de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 8 alineatul (3).”

Amendamentul 17**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 1 – punctul 5**

Regulamentul (CE) nr. 1215/2009

Articolul 4

(5) Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

eliminat

„Articolul 4

Punerea în aplicare a contingentului tarifar pentru produsele din categoria „baby beef”

„Normele de aplicare a contingentului tarifar pentru produsele din categoria „baby beef” se stabilesc de către Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 195 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (denumit în continuare „Regulamentul unic OCP”).”

Amendamentul 18**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 1 – punctul 5a (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1215/2009

Articolul 7

(5a) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7**Atribuirea de competențe**

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 7a, cu privire la următoarele:

(a) modificările și adaptările tehnice necesare ca urmare a modificării codurilor din Nomenclatura combinată și a subdiviziunilor TARIC;

Miercuri, 11 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

(b) modificările necesare ca urmare a încheierii altor acorduri între Uniune și țările sau teritoriile menționate la articolul 1;

(c) norme detaliate de aplicare a contingentului tarifar pentru produsele din categoria „baby beef”.

Atunci când este necesar din motive imperioase de urgență, procedura prevăzută la articolul 7b se aplică actelor delegate adoptate în temeiul prezentului articol.”

Amendamentul 19

Propunere de regulament – act de modificare

Articolul 1 – punctul 5b (nou)

Regulamentul (CE) nr. 1215/2009

Articolul 7a (nou)

(5b) Se introduce următorul articol:

„Articolul 7a

Exercitarea delegării de competențe

(1) *Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.*

(2) *Delegarea de competențe menționată la articolul 7 se conferă Comisiei până la 31 decembrie 2015. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei.*

(3) *Delegarea de competențe menționată la articolul 7 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.*

(4) *De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.*

(5) *Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”*

Miercuri, 11 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 20**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 1 – punctul 5c (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1215/2009

Articolul 7b (nou)

(5c) *Se introduce următorul articol:*

„Articolul 7b**Procedura de urgență**

(1) *Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atâta timp cât nu se formulează nicio obiecțiune în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.*

(2) *Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 7a. Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul fără întârziere, în urma notificării deciziei Parlamentului European sau a Consiliului de a formula obiecțiuni.”*

Amendamentul 21**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 1 – punctul 5d (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1215/2009

Articolul 8

(5d) *Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:*

„Articolul 8**Procedura comitetului**

(1) *Comisia este asistată de Comitetul de punere în aplicare pentru Balcanii de Vest. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.*

(2) *În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.*

(3) *În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”*

Miercuri, 11 mai 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 22**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 1 – punctul 5e (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1215/2009

Articolul 10 – alineatul 1

(5e) *La articolul 10, alineatul (1) se modifică după cum urmează:*

(a) *litera (a) se înlocuiește cu următorul text:*

„(a) să fi informat Comitetul de punere în aplicare pentru Balcanii de Vest;”

(b) *se adaugă următorul paragraf:*

„Măsurile menționate la primul paragraf se adoptă prin intermediul actelor de punere în aplicare. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 8 alineatul (2).”

Politica în domeniul spectrului de frecvențe radio *I**

P7_TA(2011)0220

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a primului program pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (COM(2010)0471 – C7-0270/2010 – 2010/0252(COD))

(2012/C 377 E/47)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0471),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0270/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 februarie 2011 ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, precum și avizul Comisiei pentru cultură și educație (A7-0151/2011),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 53.

Miercuri, 11 mai 2011

2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0252

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a primului program pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 8a alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) ⁽³⁾, Comisia poate înainta Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă pentru stabilirea de programe multianuale pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio. Aceste programe definesc orientările de politică și obiectivele pentru planificarea strategică și armonizarea utilizării spectrului radio în conformitate cu directivele care se aplică rețelelor și serviciilor de comunicații electronice. Aceste orientări de politică și obiective trebuie să se refere la disponibilitatea și utilizarea eficientă a spectrului radio, necesare pentru instituirea și funcționarea pieței interne. **Programul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio susține obiectivele și măsurile-cheie subliniate în Strategia Europa 2020 și în Agenda digitală și se numără printre cele 50 de măsuri prioritare din Actul privind piața unică.** Prezenta decizie nu aduce atingere legislației în vigoare a Uniunii, în special Directivelor 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora ⁽⁴⁾, 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) ⁽⁵⁾, 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) ⁽⁶⁾, 2002/21/CE și 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾ de modificare a Directivelor 2002/21/CE, 2002/19/CE și 2002/20/CE, precum și a Deciziei nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul de reglementare pentru politica de gestionare a spectrului de frecvențe radio în Comunitatea

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 53.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 mai 2011.

⁽³⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

⁽⁴⁾ JO L 91, 7.4.1999, p. 10.

⁽⁵⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.

⁽⁶⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

⁽⁷⁾ JO L 337, 18.12.2009, p. 37

Miercuri, 11 mai 2011

Europeană (decizia privind spectrul de frecvențe radio) (1). De asemenea, prezenta decizie nu aduce atingere măsurilor luate la nivel național în conformitate cu legislația Uniunii pentru îndeplinirea unor obiective de interes general, în special celor legate de reglementarea conținutului și de politica audiovizuală și nici dreptului statelor membre de a-și organiza și utiliza spectrul de frecvențe radio în scopuri legate de ordinea publică, siguranța publică și apărare. [Am 1]

- (2) Spectrul radio este o resursă-cheie **publică** pentru sectoare și servicii esențiale, care includ comunicațiile mobile, wireless în bandă largă și prin satelit, transmisiunile de televiziune și radio, transporturile, radiolocația, și pentru aplicații precum alarmele, comanda la distanță, protezele auditive, microfoanele și echipamentele medicale. Pe spectrul radio se bazează servicii publice cum sunt serviciile de securitate și siguranță, inclusiv protecția civilă, precum și activități științifice cum sunt meteorologia, observarea Pământului, radioastronomia și cercetarea spațială. **O utilizare eficientă a spectrului contribuie, de asemenea, la asigurarea accesului universal la comunicațiile electronice, în special pentru cetățenii și întreprinderile aflate în zone mai puțin populate sau izolate, cum ar fi regiunile rurale sau insulele.** Prin urmare, măsurile de reglementare a spectrului au implicații economice, în domeniul siguranței, al sănătății, al interesului public, culturale, științifice, sociale, de mediu și tehnice. [Am.2]
- (3) **Ar trebui adoptată o nouă abordare economică și socială cu privire la gestionarea, alocarea și utilizarea spectrului, abordare care să fie axată îndeosebi pe elaborarea unor reglementări care să asigure o eficiență mai mare a spectrului, o mai bună planificare a frecvențelor, precum și măsuri de protecție împotriva practicilor anticoncurențiale și împotriva adoptării unor măsuri antisociale în ceea ce privește utilizarea spectrului.** [Am 3]
- (4) Planificarea strategică și armonizarea utilizării spectrului radio la nivelul Uniunii ar trebui să consolideze piața unică a serviciilor și echipamentelor de comunicații electronice wireless, precum și alte politici ale Uniunii care implică utilizarea spectrului radio, **oferind** astfel noi oportunități pentru inovare și crearea de locuri de muncă, și, în același timp, contribuind la redresare economică și la integrare socială la scara întregii Uniuni, respectând în același timp valoarea socială, culturală și economică importantă a spectrului. **Armonizarea utilizării frecvențelor este, de asemenea, esențială pentru asigurarea calității serviciilor oferite prin comunicațiile electronice și pentru crearea unor economii de scară care să ducă la reducerea costurilor instalării rețelelor wireless și a costurilor aparatelor wireless destinate consumatorilor.** Prin urmare, pentru a realiza aceste scopuri, Uniunea are nevoie de un program de politică acoperind piața internă în toate domeniile politicilor Uniunii care implică utilizarea spectrului radio, precum comunicațiile electronice, cercetarea și dezvoltarea, transporturile, cultura și energia. **Ar trebui evitată, cu orice preț, orice întârziere a reformei de către deținătorii actuali ai drepturilor de utilizare.** [Am 4]
- (5) **Acest prim program ar trebui să promoveze concurența, să introducă condiții de concurență echitabile la nivel european și să pună bazele unei veritabile piețe unice digitale. Pentru a asigura utilizarea deplină a potențialului și a beneficiilor pentru consumatori ale acestui program în domeniul spectrului de frecvențe radio și ale pieței unice, acesta ar trebui completat cu propuneri noi și viitoare, care vor permite dezvoltarea economiei online, cum ar fi protecția datelor și sistemul european de licențiere pentru conținutul online.** [Am 5]
- (6) Acest prim program trebuie, în special, să susțină Strategia „Europa 2020” pentru creștere inteligentă, sustenabilă și incluzivă, având în vedere potențialul uriaș de care dispun serviciile wireless pentru a promova o economie bazată pe informație, a dezvolta și a sprijini sectoarele care se bazează pe tehnologiile informației și comunicațiilor și a depăși decalajul digital. **Explozia, în special, a serviciilor media audiovizuale și a conținutului online impulsionează cererea de viteză și acoperire.** Programul este, de asemenea, o acțiune-cheie din Agenda digitală pentru Europa (2) care urmărește furnizarea internetului de mare viteză în bandă largă în viitoarea economie a cunoașterii bazată pe rețele și are

(1) JO L 108, 24.4.2002, p. 1.

(2) COM(2010)0245.

Miercuri, 11 mai 2011

obiectivul ambițios de a asigura o acoperire universală în bandă largă. **Furnizarea celor mai mari viteze și capacități posibile în bandă largă, asigurarea a nu mai puțin de 30 Mbps pentru toți până în 2020, iar cel puțin jumătate din gospodăriile europene să aibă acces în bandă largă** la viteze de cel puțin **100 Mbps reprezintă aspecte importante** pentru **promovarea creșterii economice și a competitivității globale** și necesare pentru atingerea beneficiilor economice și sociale sustenabile ale unei piețe unice digitale. Programul trebuie să sprijine și să promoveze, de asemenea, și alte politici sectoriale ale Uniunii, precum cele referitoare la un mediu sustenabil și la incluziunea economică și socială a tuturor cetățenilor Uniunii. Ca urmare a importanței aplicațiilor wireless pentru inovare, acest program este și o inițiativă-cheie de susținere a politicilor Uniunii în domeniul inovării. [Am 6]

- (7) **Primul program trebuie să pună bazele unei dezvoltări prin care Uniunea să poată prelua conducerea în ceea ce privește vitezele conexiunilor în bandă largă, mobilitatea, acoperirea și capacitatea. Preluarea poziției de lider în acest domeniu este esențială pentru a stabili o piață digitală unică competitivă care să funcționeze ca vârf de lance pentru eliberarea pieței interne către toți cetățenii Uniunii.** [Am 7]
- (8) Primul program ar trebui **să stabilească** principiile și obiectivele până în 2015 pentru statele membre și pentru instituțiile Uniunii și să stabilească inițiativele specifice de punere în aplicare. Deși gestionarea spectrului radio este încă în mare măsură o competență națională, aceasta trebuie exercitată în conformitate cu legislația în vigoare a Uniunii și trebuie să permită acțiunile care au ca scop aplicarea politicilor Uniunii. [Am 8]
- (9) De asemenea, programul trebuie să țină seama de Decizia nr. 676/2002/CE și de experiența tehnică a Conferinței Europene a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații (CEPT), astfel încât politicile Uniunii care se bazează pe spectrul radio și care au fost aprobate de Parlamentul European și de Consiliu să poată fi aplicate prin măsuri tehnice de aplicare, cu mențiunea că astfel de măsuri pot fi luate ori de câte ori este necesar pentru aplicarea politicilor deja existente ale Uniunii.
- (10) Pentru asigurarea utilizării optime și **productive** a spectrului radio **ca bun public poate fi necesar ca statele membre și Comisia să creeze** soluții inovatoare în materie de autorizare, precum utilizarea colectivă a spectrului, autorizațiile generale sau utilizarea în comun a infrastructurii, **pe lângă soluțiile tradiționale precum licitațiile.** Aplicarea unor astfel de principii în Uniune ar putea fi facilitată prin **identificarea celor mai bune practici și încurajarea partajării informațiilor, precum și** prin definirea anumitor condiții comune sau convergente pentru utilizarea spectrului. Autorizațiile generale, care reprezintă cel mai **adecvat și cel mai puțin oneros** sistem de autorizare, sunt de interes special în cazurile în care interferența nu riscă să devină un obstacol în calea dezvoltării altor servicii; **de asemenea, este cel mai adecvat în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2002/20/CE.** [Am 9]
- (11) Comerțul cu drepturi de spectru, combinat cu condițiile flexibile de utilizare a spectrului, ar trebui să aducă beneficii substanțiale creșterii economice. Prin urmare, benzile în care utilizarea flexibilă a fost deja introdusă prin legislația Uniunii trebuie să devină imediat comercializabile în conformitate cu Directiva 2002/21/CE. În plus, principiile comune privind formatul și conținutul unor astfel de drepturi comercializabile și măsurile comune de prevenire a acumulării spectrului, fapt care ar putea crea poziții dominante, precum și a neutilizării nejustificate a spectrului achiziționat, ar facilita introducerea coordonată a acestor măsuri de către toate statele membre și achiziționarea unor astfel de drepturi oriunde în Uniune. **În plus, în vederea atingerii obiectivelor Agendei digitale pentru Europa, o parte din veniturile obținute în urma licitării drepturilor de utilizare a spectrului („dividendul digital”) ar trebui utilizate pentru accelerarea procesului de extindere a acoperirii frecvențelor în bandă largă.** [Am 11]
- (12) După cum se subliniază în Agenda digitală pentru Europa, banda largă wireless este un important mijloc pentru a stimula concurența, a **asigura condiții de concurență echitabile la nivel european, a oferi consumatorilor mai multe posibilități de alegere și a extinde accesul în zonele rurale și în alte zone în care instalarea benzii largi prin cablu este dificilă sau neviabilă din punct de vedere**

Miercuri, 11 mai 2011

economic. Totuși, gestionarea spectrului poate afecta concurența prin modificarea rolului și a forței operatorilor de pe piață, de exemplu, dacă utilizatorii existenți beneficiază de avantaje concurențiale necuvenite. Accesul limitat la spectru, în special atunci când frecvențele adecvate se răresc, poate crea o barieră pentru intrarea noilor servicii sau aplicații, precum și obstacole în calea inovării și a concurenței. Achiziționarea de noi drepturi de utilizare, inclusiv prin intermediul comerțului cu frecvențe sau al altor tranzacții între utilizatori, și introducerea unor noi criterii flexibile pentru utilizarea spectrului pot avea un impact asupra situației concurențiale existente. În consecință, statele membre trebuie să **realizeze o analiză detaliată a efectelor concurenței înaintea noilor alocări de spectru, precum și să ia măsuri de reglementare ex ante sau ex post adecvate** [precum măsuri de modificare a drepturilor existente, de interzicere a anumitor achiziții de drepturi de spectru, de impunere a unor condiții privind tezaurizarea spectrului și utilizarea eficientă a acestuia precum cele menționate la articolul 9 alineatul (7) din Directiva 2002/21/CE, de limitare a spectrului de care dispune fiecare operator sau de evitare a acumulării excesive a spectrului] pentru a evita denaturarea concurenței, în conformitate cu principiile care stau la baza articolului 5 alineatul (6) din Directiva 2002/20/CE și a articolului 1 alineatul (2) din Directiva 87/372/CEE a **Consiliului din 25 iunie 1987 privind benzile de frecvență care urmează să fie rezervate pentru introducerea coordonată în Comunitate a telecomunicațiilor mobile terestre digitale celulare paneuropene publice** ⁽¹⁾ („Directiva GSM”). **Statele membre pot să ia măsuri pentru o alocare mai echilibrată a spectrului între operatorii economici prin rezervarea de frecvențe pentru noi actori în cadrul unei benzi de frecvență sau în cadrul unui grup de benzi cu caracteristici similare.** [Am 12]

- (13) Pentru o utilizare optimă și eficientă a spectrului sunt necesare monitorizarea continuă a evoluției acesteia și informații actualizate și transparente privind utilizarea spectrului în întreaga Uniune. Deși Decizia 2007/344/CE din 16 mai 2007 a Comisiei privind disponibilitatea armonizată a informațiilor referitoare la utilizarea spectrului de frecvențe radio în cadrul Comunității ⁽²⁾ solicită statelor membre să publice informații privind drepturile de utilizare, pentru creșterea eficienței utilizării spectrului și a echipamentelor radio, în special între 300 MHz și **6 GHz, dar și între 6 GHz și 70 GHz, deoarece aceste frecvențe vor deveni tot mai importante ca urmare a dezvoltării tehnologice rapide**, în Uniune este nevoie de un inventar detaliat al utilizărilor existente ale spectrului și al eficienței acestuia, realizat pe baza unei metodologii comune de reexaminare și evaluare, inventar care ar trebui să fie suficient de detaliat pentru a permite identificarea tehnologiilor și a utilizărilor ineficiente atât în sectorul privat, cât și în cel public, precum și a frecvențelor asignate și neutilizate și a oportunităților de utilizare în comun neutilizate, precum și la evaluarea nevoilor viitoare ale consumatorilor și ale întreprinderilor. **În plus, având în vedere continua creștere a numărului de aplicații care utilizează date wireless, statele membre ar trebui să promoveze utilizarea eficientă a spectrului pentru aplicații de utilizator.** [Am 13]
- (14) **Deși din punct de vedere tehnologic încă se află încă în stadiu de dezvoltare, așa-numitele „tehnologii cognitive” ar trebui să fie explorate în continuare și aplicate prin informarea geocalizată privind utilizarea spectrului, care, în mod ideal, ar putea fi înregistrate în inventar.** [Am 89]
- (15) Standardele armonizate menționate de Directiva 1999/5/CE sunt esențiale pentru utilizarea eficientă a spectrului și trebuie să țină seama de condițiile de utilizare în comun definite prin lege. Standardele europene pentru rețele și echipamente electrice, care nu utilizează undele radio, și electronice trebuie, de asemenea, să contribuie la evitarea perturbărilor în utilizarea spectrului. Impactul cumulat al creșterii volumului și densității dispozitivelor și aplicațiilor wireless combinat cu diversitatea utilizărilor spectrului reprezintă o provocare pentru abordările actuale ale gestionării interferențelor. Aceste aspecte trebuie examinate și reevaluate împreună cu caracteristicile receptoarelor și cu mecanisme mai sofisticate de evitare a interferențelor **în scopul de a evita interferențele sau perturbările prejudiciabile pentru utilizările existente și viitoare ale spectrului. În plus, statelor membre ar trebui să li se permită, după caz, să introducă, în conformitate cu legislația națională, măsuri de compensare a costurilor directe legate de soluționarea interferențelor și a costurilor de migrare.** [Am 14]

⁽¹⁾ JO L 196, 17.7.1987, p. 85.

⁽²⁾ JO L 129, 17.5.2007, p. 67.

Miercuri, 11 mai 2011

- (16) În conformitate cu obiectivele inițiativei emblematică a Comisiei „Agenda digitală pentru Europa”, **serviciile wireless în bandă largă contribuie** substanțial la redresarea economică și la creștere dacă ar fi pus la dispoziție un spectru suficient, dacă drepturile de utilizare ar fi acordate rapid și dacă ar fi permisă adaptarea comerțului cu acestea la evoluția pieței. Agenda digitală susține accesul tuturor cetățenilor Uniunii la banda largă de cel puțin 30 Mbps până în 2020. În consecință, spectrul care a fost deja **armonizat** trebuie autorizat până în 2012 pentru comunicații terestre în vederea facilitării accesului tuturor la banda largă, în special în cadrul benzilor de frecvență desemnate prin Deciziile 2008/477/CE ⁽¹⁾, 2008/411/CE ⁽²⁾ și 2009/766/CE ⁽³⁾ ale Comisiei. Pentru completarea serviciilor terestre în bandă largă și asigurarea acoperirii celor mai îndepărtate regiuni ale Uniunii, accesul la banda largă prin satelit, la prețuri convenabile, ar putea fi o soluție rapidă și fezabilă. [Am 15]
- (17) **Potrivit studiilor multiple cu rezultate convergente, traficul de date mobile cunoaște o creștere rapidă și, în prezent, se dublează în fiecare an. În acest ritm, care va continua probabil în următorii ani, traficul de date mobile va fi crescut de aproape 40 de ori între 2009 și 2014. Pentru gestionarea acestei creșteri exponențiale va fi necesară luarea unor măsuri de către autoritățile de reglementare și actorii de pe piață, inclusiv sporirea eficienței de utilizare a spectrului la nivel general, eventuala alocare armonizată a frecvențelor pentru serviciile wireless în bandă largă și transferarea traficului către alte rețele prin intermediul echipamentelor cu utilizare multiplă.** [Am 16]
- (18) **Ar fi oportună o mai mare flexibilitate în utilizarea spectrului pentru a contribui la inovarea și promovarea serviciilor de conectare rapidă în bandă largă, care permit întreprinderilor să-și reducă costurile și să-și amelioreze competitivitatea și care permit crearea de noi servicii interactive online, de exemplu, în domeniile învățământului, sănătății și al serviciilor de interes general pentru public.** [Am 17]
- (19) **O piață europeană cu aproape 500 de milioane de persoane conectate la banda largă de mare viteză ar putea să funcționeze ca vârf de lance pentru dezvoltarea pieței interne, creând o masă critică de utilizatori unică în lume, oferind regiunilor noi oportunități, dând fiecărui utilizator valoare adăugată și Uniunii capacitatea de a fi o economie de prim rang la nivel mondial bazată pe cunoaștere. Implementarea rapidă a benzii largi este crucială pentru dezvoltarea productivității în Uniune și pentru apariția de noi întreprinderi mici care pot să devină lideri în diferite sectoare, de exemplu sănătate, producție și sectorul serviciilor.** [Am 18]
- (20) **Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (UIT) a estimat că cerințele de bandă largă ale viitorului spectru pentru dezvoltarea Telecomunicațiilor Mobile Internaționale-2000 (TMI-2000) și a sistemelor avansate TMI (comunicații mobile 3G și 4G) vor fi între 1 280 și 1 720 MHz în 2020 pentru sectorul comunicațiilor mobile comerciale în fiecare regiune a UIT, inclusiv Europa. Fără să elibereze un spectru suplimentar, de preferință într-un mod armonizat la nivel mondial, noile servicii și creșterea economică vor fi îngreunate de constrângeri legate de capacitatea rețelelor mobile.** [Am 19]
- (21) **Pe lângă eliberarea în timp util și într-o manieră favorabilă concurenței a benzilor de 880-915 MHz și 925-960 MHz (900 MHz), în conformitate cu Directiva 2009/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, banda de 790-862 MHz (800 MHz) poate fi folosită în mod optim** pentru acoperirea cu servicii wireless în bandă largă a unor zone întinse. Având în

⁽¹⁾ Decizia 2008/477/CE a Comisiei din 13 iunie 2008 privind armonizarea benzii de frecvențe 2 500 - 2 690 MHz pentru sistemele terestre capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice în cadrul Comunității (JO L 163, 24.6.2008, p. 37).

⁽²⁾ Decizia 2008/411/CE a Comisiei din 21 mai 2008 privind armonizarea benzii de frecvențe 3 400 - 3 800 MHz pentru sisteme terestre capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice în cadrul Comunității (JO L 144, 4.6.2008, p. 77).

⁽³⁾ Decizia 2009/766/CE a Comisiei din 16 octombrie 2009 privind armonizarea benzilor de frecvențe de 900 MHz și de 1 800 MHz pentru sistemele terestre capabile să furnizeze servicii paneuropene de comunicații electronice în cadrul Comunității (JO L 274, 20.10.2009, p. 32).

⁽⁴⁾ JO L 274, 20.10.2009, p. 25.

Miercuri, 11 mai 2011

vedere armonizarea condițiilor tehnice în conformitate cu Decizia 2010/267/UE a Comisiei din 6 mai 2010 privind condițiile tehnice armonizate de utilizare a benzii de frecvențe 790-862 MHz pentru sistemele terestre capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice în Uniunea Europeană ⁽¹⁾, Recomandarea Comisiei 2009/848/CE din 28 octombrie 2009 privind facilitarea eliberării dividendului digital în Uniunea Europeană ⁽²⁾ care face apel la abandonarea radiodifuziunii analogice până la 1 ianuarie 2012, precum și evoluția rapidă a reglementărilor naționale, această bandă ar trebui, în principiu, să fie pusă la dispoziție pentru comunicații electronice în Uniune, până în 2013. **Punerea în aplicare rapidă în ceea ce privește respectiva bandă este necesară pentru a evita perturbări tehnice, în special în regiunile de frontieră dintre statele membre.** Având în vedere capacitatea de transmisie pe zone întinse a benzii de 800 MHz, la drepturi trebuie atașate obligații de acoperire, **cu respectarea principiilor neutralității tehnice și a serviciului.** **Ar trebui eliberate frecvențe suplimentare pentru serviciile wireless în bandă largă în banda de 1 452-1 492 MHz („banda de 1,5 GHz”) și în banda de 2 300-2 400 MHz („banda de 2,3 GHz”) pentru a răspunde cererii tot mai mari în domeniul traficului mobil, pentru a garanta condiții de concurență echitabile între diferitele soluții tehnologice și pentru a susține apariția operatorilor paneuropeni în cadrul Uniunii.** Alte alocări de spectru pentru serviciile de comunicații mobile, cum ar fi banda de 694-790 MHz („banda de 700 MHz”), ar trebui evaluate în funcție de viitoarele cerințe în materie de capacitate pentru serviciile wireless în bandă largă și serviciile de televiziune terestră. [Am 20]

- (22) Sporirea oportunităților de comunicații mobile în bandă largă este crucială pentru a furniza noi platforme de distribuție sectorului cultural, pregătind astfel terenul pentru succesul dezvoltării sectorului în viitor. Este esențial ca serviciile de televiziune terestră și alți actori să poată menține serviciile existente atunci când o parte suplimentară a spectrului este eliberată pentru serviciile wireless. Costurile de migrare, rezultate în urma eliberării de spectru suplimentar, pot fi acoperite din taxe de licență, ceea ce ar permite radiodifuzorilor să beneficieze de aceleași oportunități care sunt disponibile în prezent în cazul altor părți ale spectrului. [Am 21]
- (23) Sistemele de acces wireless, inclusiv rețelele de acces local prin unde radio, depășesc alocările actuale, în regim fără licență, în 2,4 GHz și 5 GHz. În vederea asigurării condițiilor pentru următoarea generație de tehnologii wireless, sunt necesare canale cu debite mai mari care să permită viteze de peste 1 Gbps. În plus, fezabilitatea extinderii alocărilor de spectru în regim fără licență pentru sistemele de acces wireless, inclusiv rețelele locale radioelectrice, astfel cum s-a stabilit în Decizia 2005/513/CE a Comisiei ⁽³⁾ pe baza inventarului utilizărilor existente ale spectrului, ar trebui evaluată în funcție de inventarul utilizărilor actuale și de necesitățile apărute și în funcție de utilizarea spectrului în alte scopuri. [Am 22 și 25]
- (24) În timp ce radiodifuziunea va rămâne o platformă importantă de distribuție a conținutului, întrucât încă este cea mai ieftină platformă de distribuție în masă, bandă largă, fixă și mobilă, precum și alte servicii noi, oferă noi posibilități sectorului cultural de a-și diversifica gama de platforme de distribuție, de a furniza servicii la cerere și de a profita de potențialul economic al creșterii majore a traficului de date. [Am 23]
- (25) Similar standardului „GSM”, care a fost adoptat cu succes în lumea întreagă datorită unei armonizări timpurii și decisive la nivel paneuropean, Uniunea ar trebui să urmărească stabilirea agendei globale pentru viitoarele realocări ale spectrului, în special în ceea ce privește partea cea mai eficientă a spectrului. Acordurile din cadrul Conferinței Mondiale pentru Radiocomunicații (CMR) din 2016 vor fi esențiale pentru asigurarea armonizării la nivel mondial și a coordonării cu țările terțe învecinate. [Am 24]

⁽¹⁾ JO L 117, 11.5.2010, p. 95.

⁽²⁾ JO L 308, 24.11.2009, p. 24.

⁽³⁾ Decizia 2005/513/CE a Comisiei din 11 iulie 2005 privind folosirea armonizată a spectrului radio în banda de frecvență de 5 GHz pentru punerea în funcțiune a sistemelor de acces fără fir, inclusiv rețelele radio locale (WAS/RLAN) (JO L 187, 19.7.2005, p. 22).

Miercuri, 11 mai 2011

- (26) Deoarece adoptarea unei abordări comune și realizarea economiilor de scară sunt esențiale pentru dezvoltarea comunicațiilor în bandă largă în întreaga Uniune și pentru prevenirea *denaturării concurenței* și a fragmentării pieței între statele membre, anumite condiții de autorizare și procedurale ar **trebui** definite de statele membre în mod concertat și împreună cu Comisia. **Condițiile ar trebui să asigure în primul rând accesul noilor operatori la benzi cu frecvențe mai joase prin licitații sau alte proceduri în materie de concurență. De asemenea,** condițiile ar putea include obligațiile de acoperire, mărirea blocurilor de frecvențe, calendarul de acordare a drepturilor, accesul la operatorii rețelelor mobile virtuale (MVNO) și durata drepturilor de utilizare. Reflectând importanța comerțului cu frecvențe pentru creșterea eficienței utilizării spectrului, **pentru facilitarea apariției noilor servicii paneuropene** și pentru dezvoltarea pieței interne a echipamentelor și serviciilor wireless, aceste condiții ar trebui să se aplice benzilor de frecvență alocate comunicațiilor wireless, pentru care drepturile de utilizare pot fi transferate sau închiriate. [Am 26]
- (27) Pot fi necesare frecvențe suplimentare pentru alte sectoare cum sunt transporturile (pentru sisteme de siguranță, de informare și de management), cercetarea și dezvoltarea, **cultura, e-sănătatea, e-incluziunea și protecția publică și intervenția în caz de dezastre (PPID), acestea din urmă în contextul utilizării din ce în ce mai răspândite a transmiterii de imagini video și date pentru un serviciu rapid și mai eficient.** Optimizarea sinergiilor și a legăturilor directe dintre politica în domeniul spectrului radio și activitățile de cercetare și dezvoltare, precum și studiile privind radio-compatibilitatea diferiților utilizatori ai spectrului ar trebui să faciliteze inovarea. **Organizațiile de cercetare relevante** ar trebui să contribuie la dezvoltarea aspectelor tehnice ale reglementării spectrului, în special prin asigurarea instalațiilor de testare pentru verificarea modelelor de interferență relevante pentru legislația Uniunii. Mai mult, rezultatele cercetării întreprinse în contextul celui de-al Șaptelea Program-cadru pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative ⁽¹⁾ arată că este necesară examinarea nevoilor de frecvențe ale proiectelor cu mare potențial economic sau investițional, în special pentru întreprinderi mici și mijlocii (IMM), ca, de exemplu, tehnologia radio cognitiv sau e-sănătatea. Pentru susținerea activităților de cercetare-dezvoltare și științifice trebuie asigurată și o protecție adecvată împotriva interferențelor prejudiciabile. [Am 27]
- (28) Strategia „Europa 2020” stabilește obiective de mediu pentru o economie sustenabilă, eficientă din punct de vedere al resurselor și competitivă, ca, de exemplu, creșterea eficienței resurselor cu 20 %. După cum se subliniază în Agenda digitală pentru Europa, un rol principal revine sectorului tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC). Printre acțiunile propuse se numără accelerarea instalării în întreaga Uniune a sistemelor inteligente de gestionare a energiei (rețele și contoare inteligente) care utilizează comunicațiile pentru a reduce consumul de energie, precum și dezvoltarea sistemelor de transport inteligente și a gestionării inteligente a traficului pentru a reduce emisiile de dioxid de carbon în sectorul transporturilor. Tehnologiile care permit utilizarea eficientă a spectrului ar putea contribui, de asemenea, la reducerea consumului de energie al echipamentelor radio și la limitarea impactului asupra mediului în zonele rurale sau izolate.
- (29) Protecția împotriva câmpurilor electromagnetice este esențială atât pentru sănătatea și calitatea vieții cetățenilor, cât și pentru abordarea coerentă a autorizării utilizării spectrului în Uniune. Deși protecția împotriva câmpurilor electromagnetice este supusă Recomandării 1999/519/CE a Consiliului din 12 iulie 1999 privind limitarea expunerii publicului la câmpuri electromagnetice (0 Hz - 300 GHz) ⁽²⁾, este esențial să se asigure **o mai bună înțelegere a reacțiilor pe care le au organismele vii la câmpurile electromagnetice și se garanteze** monitorizarea permanentă a efectelor de natură ionizantă și neionizantă ale utilizării spectrului asupra sănătății, inclusiv a efectelor cumulate în situații reale în care diferite frecvențe ale spectrului sunt utilizate de un număr din ce în ce mai mare de tipuri de echipamente. **Asigurând totodată siguranța publică corespunzătoare, statele membre ar trebui să se asigure că măsurile de protecție sunt neutre din punctul de vedere al tehnologiei și al serviciului.** [Am 28]

⁽¹⁾ Decizia nr. 1982/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind cel de-al Șaptelea Program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) (JO L 412, 30.12.2006, p. 1).

⁽²⁾ JO L 199, 30.7.1999, p. 59.

Miercuri, 11 mai 2011

- (30) Obiectivele de interes public esențial, precum siguranța vieții, evidențiază necesitatea soluțiilor tehnice coordonate de interoperabilitate a serviciilor de siguranță și urgență ale statelor membre. Trebuie puse la dispoziție, **în cadrul unui spectru de frecvențe radio paneuropean coordonat**, frecvențe suficiente pentru dezvoltarea și libera circulație a serviciilor și dispozitivelor de siguranță, precum și a soluțiilor inovatoare de siguranță și de urgență paneuropene sau interoperabile. Studiile au arătat deja că, în întreaga Uniune, în următorii 5–10 ani, este necesar un spectru suplimentar armonizat sub 1 GHz pentru furnizarea serviciilor mobile în bandă largă pentru PPID. **Orice alocare armonizată a frecvențelor pentru PPID sub 1 GHz ar trebui să includă și o analiză a potențialului de eliberare sau de partajare a frecvențelor desinate PPID.** [Am 29]
- (31) Reglementarea spectrului are o pronunțată dimensiune transfrontalieră și internațională, ca urmare a caracteristicilor de propagare, a naturii internaționale a piețelor dependente de servicii care utilizează radiocomunicațiile și a necesității de a evita interferențele prejudiciabile între țări. Mai mult, referirile la acorduri internaționale din Directivele 2002/21/CE și 2002/20/CE astfel cum au fost modificate de Directiva 2009/140/CE semnifică faptul că statele membre nu trebuie să își asume obligații internaționale care să împiedice sau să afecteze îndeplinirea obligațiilor lor în cadrul Uniunii. Statele membre trebuie, în conformitate cu jurisprudența, să întreprindă toate eforturile necesare pentru a permite reprezentarea adecvată a Uniunii, în chestiunile aflate în competența sa, în organismele internaționale însărcinate cu coordonarea spectrului. În plus, atunci când o politică sau o competență a Uniunii este implicată, Uniunea trebuie să impulsioneze politic pregătirea negocierilor și să **se asigure că Uniunea ar o singură poziție în cadrul negocierilor** multilaterale, **pentru a crea sinergii globale și economii de scară în utilizarea spectrului**, inclusiv în cadrul Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor, un rol care să corespundă nivelului său de responsabilitate în materie de spectru, stabilit de legislația Uniunii. [Am 30]
- (32) Pentru a evolua față de practica curentă și bazându-se pe principiile definite în Concluziile Consiliului din 3 februarie 1992 cu privire la procedurile care trebuie urmate la Conferința Administrativă Mondială de Radiocomunicații din 1992, precum și atunci când CMR și alte negocieri multilaterale abordează principii și aspecte de politică cu o importantă dimensiune europeană, Uniunea trebuie să poată stabili noi proceduri pentru a-și apăra interesele în negocierile multilaterale, pe lângă obiectivul pe termen lung de a deveni membru al Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor alături de statele membre. În acest scop, ținând seama de avizul Grupului pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (RSPG), Comisia poate, de asemenea, să propună Parlamentului European și Consiliului obiective comune de politică, astfel cum se prevede în Directiva 2002/21/CE.
- (33) **Pentru a se evita creșterea presiunii asupra benzii de frecvențe rezervate pentru navigația și comunicațiile prin satelit, în noua planificare a utilizării spectrului trebuie să se asigure lățimea respectivă de bandă.** CMR din 2012 include aspecte specifice care au relevanță pentru Uniune, cum sunt dividendul digital, serviciile științifice și meteorologice, dezvoltarea sustenabilă și schimbările climatice, comunicațiile prin satelit și utilizarea spectrului pentru sistemul Galileo [stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 876/2002 din 21 mai 2002 al Consiliului de înființare a întreprinderii comune Galileo ⁽¹⁾ și prin Regulamentul (CE) nr. 1321/2004 din 12 iulie 2004 al Consiliului privind crearea unor structuri de gestionare a programelor europene de radionavigație prin satelit ⁽²⁾], precum și Programul european de monitorizare a Pământului („GMES”) ⁽³⁾, al cărui scop este îmbunătățirea utilizării datelor rezultate din observarea Pământului. [Am 31]
- (34) **Statele membre ar trebui să continue negocierile bilaterale cu țările terțe învecinate, inclusiv cu țările candidate și potențiale țări candidate, pentru a-și îndeplini obligațiile în cadrul Uniunii în materie de coordonare a frecvențelor și pentru a încerca să încheie acorduri care pot stabili un precedent pozitiv pentru alte state membre. Uniunea ar trebui să ofere asistență statelor membre sub formă de sprijin tehnic și politic în cadrul negocierilor lor bilaterale și multilaterale cu țări terțe, în special cu țări învecinate, inclusiv cu țări candidate și potențiale țări candidate.** Acest lucru ar trebui să contribuie, de asemenea, la evitarea interferențelor prejudiciabile și la creșterea

⁽¹⁾ JO L 138, 28.5.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 246, 20.7.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 276, 20.10.2010, p. 1.

Miercuri, 11 mai 2011

eficienței spectrului și a convergenței utilizării spectrului chiar și dincolo de frontierele Uniunii. Este necesar să se acționeze urgent, în special în benzile de 800 MHz și 3,4-3,8 GHz, pentru tranziția la tehnologiile de comunicații mobile în bandă largă și pentru armonizarea spectrului necesară modernizării controlului traficului aerian. [Am 32]

- (35) În vederea realizării obiectivelor prezentului program, este important să se dezvolte un cadru instituțional adecvat pentru coordonarea gestionării spectrului și reglementarea la nivelul UE, ținând pe deplin seama de competența și experiența tehnică a administrațiilor naționale. Acest cadru poate contribui, de asemenea, la plasarea coordonării spectrului între statele membre în contextul pieței interne. Sunt, de asemenea, esențiale cooperarea și coordonarea dintre organismele de standardizare, instituțiile de cercetare și CEPT.
- (36) Comisia trebuie să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport **anual** cu privire la rezultatele obținute în temeiul prezentei decizii, precum și la acțiunile viitoare planificate. [Am 33]
- (37) La redactarea propunerii sale, Comisia a ținut seama în cel mai înalt grad de avizul RSPG.
- (38) **Prezenta decizie nu aduce atingere protecției pe care o asigură actorilor de pe piață Directiva 2009/140/CE, [Am 34]**

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Scop și domeniu de aplicare

(1) Prezenta decizie instituie un program **multianual** pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio ale cărui scopuri sunt planificarea strategică și armonizarea utilizării spectrului de frecvențe radio în vederea asigurării funcționării pieței interne.

(2) **Prezenta decizie acoperă piața internă în toate domeniile de politică ale Uniunii care presupun utilizarea spectrului, printre care politicile privind comunicațiile, cercetarea, dezvoltarea și inovarea, transporturile, energia și audiovizualul.**

(3) **Prezenta decizie este în conformitate cu legislația în vigoare a Uniunii, în special Directivele 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE, 1999/5/CE și Decizia nr. 676/2002/CE, precum și cu măsurile luate la nivel național pentru respectarea legislației Uniunii și a acordurilor internaționale specifice, având în vedere regulamentele UIT privind radiocomunicațiile.**

(4) **Prezenta decizie nu aduce atingere măsurilor luate la nivel național, în deplină conformitate cu legislația Uniunii, care urmăresc atingerea unor obiective de interes general, în special în ceea ce privește reglementarea conținutului și politica audiovizualului. [Am 35]**

Articolul 2

Principii generale de reglementare

(1) Statele membre cooperează între ele și cu Comisia în mod transparent pentru a asigura aplicarea coerentă în întreaga Uniune a următoarelor principii generale de reglementare:

- (a) încurajarea utilizării eficiente a spectrului astfel încât cererea crescândă de utilizare a frecvențelor să poată fi satisfăcută în cele mai bune condiții, **reflectând valoarea socială, culturală și economică importantă a spectrului;**

Miercuri, 11 mai 2011

- (b) aplicarea celui **mai adecvat, nediscriminatoriu și** mai puțin oneros sistem de autorizare posibil, astfel încât flexibilitatea și eficiența utilizării spectrului să crească la maximum;
 - (c) garantarea **dezvoltării** pieței interne **și a serviciilor digitale** prin asigurarea concurenței efective, **a unor condiții de concurență echitabile la nivel paneuropean și prin promovarea apariției viitoarelor servicii paneuropene;**
 - (d) **promovarea inovării;**
 - (e) **luarea în considerare pe deplin a legislației pertinente a Uniunii în materie de sănătate umană în cazul emisiilor câmpurilor electromagnetice atunci când se definesc condițiile tehnice de utilizare a spectrului;**
 - (f) **promovarea neutralității tehnologiei și a serviciilor în utilizarea spectrului.** [Am 36]
- (2) **Pentru comunicațiile electronice se aplică următoarele principii specifice, în conformitate cu articolele 8a, 9 și 9b din Directiva 2002/21/CE și cu Decizia nr. 676/2002/CE.**
- (a) **aplicarea neutralității tehnologiei și a serviciului în utilizarea spectrului pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice și în transferul sau cesionarea drepturilor individuale de utilizare a frecvențelor radio;**
 - (b) **promovarea armonizării utilizării frecvențelor radio pe întreg teritoriul Uniunii, în concordanță cu necesitatea de a asigura utilizarea efectivă și eficientă a frecvențelor respective;**
 - (c) **facilitarea traficului sporit de date mobile și a serviciilor în bandă largă, în special prin stimularea flexibilității, precum și promovarea inovării, ținându-se seama de necesitatea evitării interferențelor prejudiciabile și de nevoia asigurării calității tehnice a serviciului;**
 - (d) **menținerea și dezvoltarea concurenței reale prin măsuri de prevenire, ex ante sau ex post, a acumulării excesive de frecvențe radio care dăunează semnificativ concurenței.** [Am 37]

Articolul 3

Obiective de politică

Pentru a se concentra asupra priorităților acestui prim program, statele membre și Comisia cooperează în vederea susținerii și aplicării următoarelor obiective de politică:

- (a) **alocarea unor frecvențe suficiente și adecvate pentru traficul de date mobile, însumând cel puțin 1 200 MHz până în 2015, în cazul în care există alte dispoziții în programul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio,** pentru a susține obiectivele de politică ale Uniunii, **pentru a satisface în cel mai bun mod cererea tot mai mare în domeniul traficului de date mobile, permițând astfel dezvoltarea serviciilor comerciale și publice, ținând, în același timp, seama de obiectivele importante de interes general, precum diversitatea culturală și pluralismul mass-mediei;** [Am 38]
- (b) **eliminarea decalajului digital și realizarea obiectivelor Agendei digitale pentru Europa, garantând că toți cetățenii Uniunii au acces la serviciile în bandă largă, cu o viteză de puțin 30 Mbps până în 2020, și permițând Uniunii să dispună de cea mare viteză și capacitate posibilă pentru serviciile în bandă largă;** [Am 39]
- (c) **a face posibilă poziția de lider a Uniunii în domeniul serviciilor de comunicații electronice wireless în bandă largă prin eliberarea de spectru suplimentar suficient în benzile cele mai rentabile pentru ca aceste servicii să fie disponibile la scară largă;** [Am 40]

Miercuri, 11 mai 2011

- (d) **asigurarea de oportunități atât pentru sectorul comercial, cât și pentru serviciile publice prin intermediul creșterii capacității serviciilor mobile în bandă largă; [Am 41]**
- (e) maximizarea flexibilității în utilizarea spectrului în vederea încurajării inovării și a investițiilor prin aplicarea **coerentă pe întreg teritoriul Uniunii a** principiului neutralității tehnologiei și a serviciului **pentru a asigura condiții de concurență echitabile la nivel paneuropean pentru soluțiile tehnologice care ar putea fi adoptate și prin previzibilitate normativă adecvată**, prin eliberarea spectrului **armonizat** pentru noi **tehnologii avansate** și prin **posibilitatea comercializării drepturilor** de spectru, **creând astfel oportunități de dezvoltare în viitor a serviciilor paneuropene; [Am 42]**
- (f) creșterea eficienței în utilizarea spectrului prin valorificarea avantajelor oferite de autorizațiile generale și impulsivitatea utilizării pe scară mai largă a acestui tip de autorizații;
- (g) **încurajarea utilizării în comun a infrastructurilor pasive în cazurile în care acest lucru este proporționat și nediscriminatoriu, astfel cum s-a prevăzut la articolul 12 din Directiva 2002/21/CE; [Am 43]**
- (h) menținerea și dezvoltarea concurenței efective, în special în domeniul serviciilor de comunicații electronice, prin măsuri de prevenire ex ante sau de remediere ex post a acumulării excesive de frecvențe radio de către anumiți operatori economici, fapt care dăunează semnificativ concurenței **prin retragerea drepturilor de emisie pe anumite frecvențe sau prin asignarea frecvențelor astfel încât să se corecteze distorsiunile pieței; [Am 44]**
- (i) reducerea fragmentării și **exploatarea deplină a potențialului** pieței interne în vederea stabilirii de **condiții de concurență echitabile la nivel paneuropean pentru a promova creșterea economică și economiile de gamă și de scară la nivelul Uniunii** prin îmbunătățirea coordonării și a armonizării, după caz, a condițiilor tehnice pentru utilizarea și disponibilitatea spectrului **■; [Am 45]**
- (j) evitarea interferențelor prejudiciabile sau a perturbărilor, cauzate de dispozitive care utilizează sau nu undele radio, prin facilitarea dezvoltării standardelor care permit utilizarea flexibilă și eficientă a spectrului și prin creșterea imunității la interferență a receptoarelor, ținând seama în mod special de impactul cumulat al creșterii volumului și densității dispozitivelor și aplicațiilor radio;
- (k) definirea condițiilor tehnice de alocare a spectrului ținând pe deplin seama de rezultatele cercetărilor, certificate de organizațiile internaționale relevante, privind efectele potențiale ale emisiilor câmpurilor electromagnetice asupra sănătății umaneși **aplicarea acestora într-o manieră neutră din punctul de vedere al tehnologiei și al serviciului; [Am 46]**
- (l) **asigurarea accesibilității noilor echipamente și tehnologii pentru consumatori, astfel încât trecerea la tehnologia digitală și utilizarea eficientă a dividendului digital să fie sprijinită de consumatori; [Am 47]**
- (m) **reducerea amprentei de carbon a Uniunii prin sporirea eficienței tehnice a rețelelor și aplicațiilor de comunicații wireless. [Am 48]**

Articolul 4

Creșterea eficienței și a flexibilității

- (1) Până la 1 ianuarie 2013, statele membre adoptă măsuri de autorizare și de alocare **similare între ele și adecvate** pentru dezvoltarea serviciilor în bandă largă, în conformitate cu Directiva 2002/20/CE, precum acordarea, în cazul în care este posibil și pe baza consultărilor ținute în conformitate cu articolul 12, a accesului direct sau indirect la blocuri de spectru contigue de cel puțin 10 MHz operatorilor relevanți, **permițând astfel atingerea celor mai mari viteze și capacități posibile pentru serviciile în bandă largă, precum și crearea posibilităților pentru o concurență efectivă. [Am 49]**

Miercuri, 11 mai 2011

(2) Statele membre stimulează, în cooperare cu Comisia, utilizarea colectivă a spectrului, precum și utilizarea în comun și fără licență a spectrului. **De asemenea, statele membre promovează dezvoltarea tehnologiilor actuale și a noilor tehnologii, cum ar fi bazele de date de geolocalizare și radioul cognitiv, de exemplu, în „spațiile albe”, după realizarea unui studiu de impact corespunzător. Aceste studii de impact se întocmesc în termen de douăsprezece luni de la intrarea în vigoare a prezentei decizii.** [Am 90]

(3) Statele membre și Comisia cooperează pentru elaborarea și armonizarea standardelor pentru echipamente radio și echipamente terminale de telecomunicații, precum și pentru echipamente și rețele electrice și electronice, dacă este necesar, pe baza mandatelor de standardizare acordate de Comisie organismelor de standardizare relevante. **Ar trebui, de asemenea, acordată o atenție deosebită standardelor pentru echipamentele utilizate de persoanele cu handicap, însă fără a le priva pe acestea de dreptul de a utiliza echipamente nestandardizate, dacă au o preferință în acest sens. Coordonarea eficientă a armonizării și a standardizării spectrului va fi deosebit de importantă în acest sens, astfel încât consumatorii să poată utiliza fără restricții echipamentele care depind de spectrul de frecvențe radio în întreaga piață internă.** [Am 51]

(4) **Statele membre intensifică activitățile de cercetare și dezvoltare în domeniul noilor tehnologii, cum ar fi tehnologiile cognitive, deoarece dezvoltarea acestora ar putea reprezenta o valoare adăugată în viitor în ceea ce privește eficiența utilizării spectrului.** [Am 52]

(5) Statele membre se asigură că procedurile și condițiile de selecție încurajează **concurența și condițiile de concurență echitabile la nivel paneuropean**, investițiile și utilizarea eficientă a spectrului **ca bun public, precum și coexistența serviciilor și dispozitivelor noi și a celor existente. În plus, statele membre promovează utilizarea eficientă a spectrului în permanență, atât pentru rețele, cât și pentru aplicațiile de utilizator.** [Am 53]

(6) Pentru a evita eventuala fragmentare a pieței interne, ca urmare a condițiilor și procedurilor de selecție divergente pentru benzile de frecvențe armonizate alocate serviciilor de comunicații electronice și care pot fi comercializate în toate statele membre în conformitate cu articolul 9b din Directiva 2002/21/CE, Comisia, în cooperare cu statele membre și în conformitate cu principiul subsidiarității, **identifică cele mai bune practici și încurajează partajarea de informații pentru astfel de benzi și elaborează** orientări privind condițiile și procedurile de autorizare pentru astfel de benzi, **de exemplu** privind utilizarea în comun a infrastructurii și condițiile de acoperire, **pentru asigurarea unor condiții de concurență echitabile la nivel paneuropean realizate prin principiul neutralității tehnologiei și a serviciului.** [Am 54]

(7) Pentru a asigura utilizarea eficientă a drepturilor de spectru și a evita teaurizarea spectrului, statele membre iau, **dacă** este necesar, măsuri adecvate care includ penalități financiare, **utilizarea instrumentelor bazate pe stimulente tarifare** sau retragerea drepturilor. [Am 55]

(8) **Măsurile care urmează să fie adoptate de către statele membre în conformitate cu alineatul (1) sunt complementare eliberării benzii de 900 MHz în viitorul apropiat, în conformitate cu Directiva GSM și astfel încât să se promoveze concurența. Aceste măsuri trebuie luate într-un mod nediscriminatoriu și nu pot denatura concurența în avantajul operatorilor care sunt deja dominanți pe piață.** [Am 56]

Articolul 5

Concurență

(1) Statele membre mențin și încurajează concurența efectivă, evitând **denaturarea concurenței atât** pe piața internă **cât și pe piețele naționale specifice.** [Am 57]

(2) Pentru a îndeplini integral obligațiile menționate la alineatul (1) și, în special, pentru a se asigura că **asignarea, acumularea, transferul sau modificarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio nu denaturează concurența**, statele membre, **înainte de asignarea planificată a unor frecvențe, analizează în mod atent dacă există probabilitatea ca această asignare să reducă sau să denatureze concurența pe piețele comunicațiilor mobile implicate, ținând seama de drepturile de spectru existente deținute de operatorii relevanți de pe piață. Atunci când este probabil ca asignarea frecvențelor să provoace reducerea sau denaturarea concurenței, statele membre adoptă cele mai adecvate măsuri pentru a promova concurența efectivă și cel puțin una dintre următoarele măsuri care nu aduc atingere aplicării regulilor concurenței:** [Am 58]

Miercuri, 11 mai 2011

- (a) statele membre pot limita mărimea spectrului pentru care se acordă drepturi de utilizare unui operator sau pot atașa condiții acestor drepturi de utilizare, cum ar fi acordarea accesului generalizat, **sau roaming la nivel național sau regional**, în anumite benzi sau în anumite grupuri de benzi cu caracteristici similare, de exemplu, în benzile situate sub 1 GHz, alocate serviciilor de comunicații electronice; [Am 59]
- (b) *statele membre pot rezerva o anumită parte a benzii de frecvență sau un grup de benzi de frecvență în vederea asignării acestora către noi operatori pe piață cărora nu li se alocaseră frecvențe anterior sau care au primit semnificativ mai puțin frecvențe, astfel încât să se asigure condiții de concurență echitabile între operatorii vechi de pe piața comunicațiilor mobile și operatorii noi prin asigurarea accesului la benzi mai joase ale spectrului în condiții de egalitate;* [Am 60]
- (c) statele membre pot refuza acordarea unor noi drepturi de utilizare sau autorizarea unor noi utilizări ale spectrului în anumite benzi, sau pot atașa condiții la acordarea de noi drepturi de utilizare sau la autorizarea de noi utilizări ale spectrului, în cazul în care acest lucru ar conduce la acumularea de frecvențe de către anumiți operatori economici, **iar această acumulare** poate dăuna semnificativ concurenței; [Am 61]
- (d) statele membre pot interzice sau pot impune condiții asupra transferurilor de drepturi de utilizare a spectrului, care nu sunt supuse controlului fuziunilor la nivel național sau al Uniunii, în cazul în care acestea pot dăuna semnificativ concurenței;
- (e) statele membre pot modifica drepturile existente în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2002/20/CE atunci când acest lucru este necesar pentru a remedia a posteriori acumularea excesivă de frecvențe de către anumiți operatori economici, **fapt ce poate denatura concurența.** [Am 62]
- (3) **În cazul în care statele membre doresc să adopte oricare dintre măsurile menționate la alineatul (2), acestea fac acest lucru prin impunerea de condiții în conformitate cu procedurile pentru impunerea sau modificarea unor astfel de condiții privind drepturile de utilizare a spectrului prevăzute în Directiva 2002/20/CE.** [Am 63]
- (4) Statele membre se asigură că procedurile de autorizare și selecție nu produc întâzieri, **sunt nediscriminatorii** și încurajează concurența efectivă **prin prevenirea eventualelor rezultate anticoncurențiale în beneficiul cetățenilor și consumatorilor din Uniune.** [Am 64]

Articolul 6

Spectrul pentru comunicații wireless în bandă largă

- (1) Fără a aduce atingere principiului neutralității serviciului și tehnologiei, statele membre, în cooperare cu Comisia, iau toate măsurile necesare pentru a asigura alocarea în Uniune a unui spectru **armonizat și suficient pentru scopuri de acoperire și capacitate, permițând Uniunii să dispună de cea mai mare viteză a serviciilor în bandă largă din lume** astfel încât să asigure contribuția efectivă a aplicațiilor wireless și a poziției de lider a Europei în domeniul noilor servicii la creșterea economică și să atingă obiectivul de acces generalizat la viteze în bandă largă de cel puțin 30 Mbps până în 2020. [Am 65]
- (2) Până la 1 ianuarie 2012, statele membre **pun la dispoziție benzile desemnate** prin Deciziile 2008/477/CE (2,5–2,69 GHz), 2008/411/CE (3,4–3,8 GHz) și 2009/766/CE (900/1 800 MHz), **pentru a promova o mai mare disponibilitate a serviciilor wireless în bandă largă în beneficiul cetățenilor și consumatorilor din Uniune, fără a aduce atingere utilizării actuale și viitoare a altor servicii care au acces echivalent la aceste frecvențe în temeiul condițiilor specificate în deciziile menționate ale Comisiei.** [Am 66]

Miercuri, 11 mai 2011

(3) *Statele membre promovează modernizarea permanentă a rețelelor de către furnizorii de comunicații electronice cu cele mai recente și eficiente tehnologii, în vederea creării propriilor lor dividende.* [Am 67]

(4) Până la 1 ianuarie 2013, statele membre pun la dispoziție banda de 800 MHz pentru servicii de comunicații electronice în conformitate cu condițiile tehnice armonizate stabilite în temeiul Deciziei nr. 676/2002/CE. **În cazuri excepționale justificate în mod corespunzător, datorate unor motive de natură tehnică și istorică,** Comisia poate autoriza derogări specifice până la sfârșitul anului 2015 **ca răspuns la o cerere justificată corespunzător din partea statului membru vizat. În cazul în care disponibilizarea benzii este împiedicată în plus de probleme de coordonare a frecvențelor la nivel transfrontalier cu una sau multe țări terțe, Comisia poate acorda derogări excepționale anuale, până când aceste obstacole sunt eliminate.** În conformitate cu articolul 9 din Directiva 2002/21/CE, Comisia, în cooperare cu statele membre, supraveghează utilizarea spectrului sub 1 GHz și evaluează posibilitatea eliberării și disponibilizării unui spectru suplimentar. [Am 68]

(5) *Comisia este invitată să întreprindă acțiuni, în cooperare cu statele membre, la nivelurile adecvate, pentru a garanta continuarea armonizării și utilizarea mai eficientă a benzii de 1,5 GHz și a benzii de 2,3 GHz pentru serviciile wireless în bandă largă.*

Comisia monitorizează în permanență nevoile de capacitate pentru serviciile wireless în bandă largă și până la 1 ianuarie 2015, în cooperare cu statele membre, evaluează necesitatea unor măsuri de armonizare a altor benzi de frecvențe, cum ar fi banda de 700 MHz. Această analiză ține seama de evoluția tehnologiilor legate de spectru, experiența de piață cu noile servicii, posibilele nevoi viitoare de radiodifuziune și de teledifuziune terestră și de lipsa de frecvențe în alte benzi adecvate pentru acoperirea wireless în bandă largă.

După caz, statele membre pot asigura compensarea adecvată a costurilor directe de migrare sau de realocare a frecvențelor în conformitate cu legislația națională. [Am 69]

(6) *Comisia, în cooperare cu statele membre, se asigură că în regiunile slab populate este încurajată furnizarea accesului la ■ serviciile în bandă largă, utilizând banda de (800 MHz), de exemplu prin obligațiile de acoperire îndeplinite în conformitate cu principiile neutralității tehnologiei și a serviciului.*

Statele membre, **în colaborare cu Comisia,** examinează modalitățile și, **după caz,** iau măsurile **tehnice și de reglementare** pentru a se asigura că eliberarea benzii de 800 MHz nu afectează negativ utilizatorii PMSE (programme making and special events - servicii de realizare a programelor și evenimentelor speciale). [Am 70]

(7) *Comisia, în cooperare cu statele membre, evaluează fezabilitatea extinderii alocărilor de frecvențe în regim fără licență pentru sistemele de acces wireless, inclusiv rețelele locale radioelectrice, stabilite prin Decizia 2005/513/CE, la întreaga bandă de 5 GHz.*

Comisia este invitată să prezinte în cadrul forurilor internaționale relevante, în special în cadrul Conferințelor Mondiale pentru Radiocomunicații organizate de UIT, agenda de armonizare adoptată. [Am 71]

(8) Comisia este invitată să adopte cu prioritate măsurile adecvate, în conformitate cu articolul 9b alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE, pentru a se asigura că statele membre autorizează comerțul în Uniune cu drepturi de utilizare a spectrului în benzi armonizate de 790–862 MHz, 880–915 MHz, 925–960 MHz, 1 710–1 785 MHz, 1 805–1 880 MHz, 1 900–1 980 MHz, 2 010–2 025 MHz, 2 110–2 170 MHz, 2,5–2,69 GHz și 3,4–3,8 GHz, și a altor părți ale spectrului de frecvențe eliberate pentru serviciile mobile, fără a se aduce atingere desfășurării altor servicii existente sau viitoare, care beneficiază de un acces egal la aceste frecvențe în condițiile precizate în deciziile Comisiei stabilite în temeiul Deciziei nr. 676/2002/CE. [Am 72]

Miercuri, 11 mai 2011

(9) *Pentru a garanta că toți cetățenii au acces la servicii digitale avansate, inclusiv în bandă largă, în special în zonele îndepărtate și slab populate, statele membre și Comisia pot analiza* disponibilitatea unor benzi de frecvențe *suficiente* ■ pentru furnizarea serviciilor ■ prin satelit *în bandă largă, permițând accesul la internet* ■. [Am 73]

(10) *Statele membre, în colaborare cu Comisia, analizează posibilitatea extinderii disponibilității și utilizării de picocelule și femtocelule. Statele membre țin seama pe deplin de potențialul acestor stații cu bază celulară și de utilizarea în comun și fără licență a spectrului pentru a furniza baza pentru rețelele-plasă fără fir, care pot juca un rol important în eliminarea decalajului digital.* [Am 92]

Articolul 7

Necesitățile în materie de spectru în cazul altor politici privind comunicațiile wireless

Pentru a sprijini dezvoltarea în continuare a serviciilor media audiovizuale inovatoare și a altor servicii destinate cetățenilor Uniunii, ținând seama de avantajele economice și sociale ale unei piețe digitale unice, statele membre, în cooperare cu Comisia, asigură disponibilitatea unor frecvențe suficiente pentru furnizarea acestor servicii prin satelit și pe cale terestră. [Am 75]

Articolul 8

Necesitățile în materie de spectru ale altor politici specifice ale Uniunii [Am 76]

(1) Statele membre și Comisia asigură disponibilitatea spectrului și protejează frecvențele radio necesare pentru monitorizarea atmosferei și a suprafeței Pământului, care permit elaborarea și exploatarea aplicațiilor spațiale, precum și îmbunătățirea sistemelor de transport, în special pentru sistemul global de navigație civilă prin satelit GALILEO, pentru programul GMES (Global Monitoring for Environment and Security – Monitorizarea globală pentru Mediu și Securitate) și pentru sistemele inteligente de siguranță și de management al transporturilor.

(2) În cooperare cu statele membre, Comisia efectuează studii și examinează posibilitatea de a elabora scheme de autorizare care să contribuie la aplicarea unei politici a emisiilor scăzute de dioxid de carbon prin economisirea energiei în utilizarea spectrului, precum și prin disponibilizarea spectrului pentru tehnologii wireless cu potențial de creștere a economiilor de energie *și a eficienței energetice în cadrul altor rețele de distribuție, cum ar fi rețeaua de furnizare a apei*, printre care se numără rețelele energetice inteligente și contoarele inteligente. [Am 77]

(3) ■ Comisia asigură punerea la dispoziție, în condiții armonizate *și în benzi de frecvențe armonizate*, a unui spectru suficient pentru *protecția publică și intervenția în caz de dezastre (PPID) și ia măsuri pentru susținerea dezvoltării serviciilor de siguranță și a liberei circulații a dispozitivelor aferente*, precum și a elaborării de soluții interoperabile inovatoare pentru *PPID. Pentru a asigura utilizarea eficientă a spectrului, Comisia examinează posibilitatea folosirii frecvențelor militare pentru PPID.* [Am 78]

(4) Statele membre și Comisia reexaminează necesitățile în materie de spectru ale *comunităților științifice și universitare și colaborează cu acestea*, identifică o serie de inițiative de cercetare și dezvoltare și de aplicații inovatoare care pot avea un impact socio-economic major și/sau prezintă potențial pentru investiții și pregătesc alocarea unui spectru suficient pentru aceste aplicații, în condiții tehnice armonizate și cu cel mai mic cost administrativ. [Am 79]

(5) *Statele membre, în colaborare cu Comisia, încearcă să găsească un ansamblu minim de benzi principale armonizate pentru realizarea PMSE din Uniune, în conformitate cu obiectivele Uniunii de a îmbunătăți integrarea pieței interne și accesul la cultură. Aceste benzi armonizate utilizează frecvența de 1 GHz sau frecvențe mai înalte.* [Am 80]

Miercuri, 11 mai 2011

(6) *Statele membre și Comisia asigură disponibilitatea RFID (identificării prin frecvențe radio) și a altor tehnologii wireless de comunicare ale IO (Internetului obiectelor) și conlucrează în vederea standardizării alocării frecvențelor pentru comunicațiile IO în toate statele membre. [Am 81]*

Articolul 9

Inventarul și monitorizarea utilizărilor existente și a necesităților emergente în materie de spectru

(1) Comisia **■** creează un inventar al **tuturor** utilizărilor existente ale spectrului **de frecvențe radio și, în acest sens, statele membre furnizează toate datele factice necesare.**

Informațiile furnizate de statele membre sunt suficient de detaliate pentru ca, în cadrul inventarului, să se poată evalua eficiența utilizării spectrului, precum și identifica eventualele oportunități viitoare pentru armonizarea spectrului în vederea susținerii politicilor Uniunii.

Ca un prim pas, inventarul include frecvențele din gama 300 MHz – 6 GHz, urmate de frecvențele din gama 6 GHz – 70 GHz.

Dacă este necesar, statele membre furnizează informații, pentru fiecare licență în parte, care să includă atât utilizatorii din sectorul public, cât și pe cei din sectorul comercial, fără a aduce atingere posibilității de a nu divulga informațiile comerciale confidențiale și sensibile. [Am 82]

(2) Inventarul menționat la alineatul (1) permite, **pe baza unor criterii și metode clar definite și transparente**, evaluarea eficienței tehnice a utilizărilor existente ale spectrului, precum și identificarea tehnologiilor și aplicațiilor ineficiente, a spectrului neutilizat sau utilizat ineficient și a oportunităților de utilizare în comun a spectrului neutilizate sau utilizate ineficient, **pe baza unor criterii și metodologii de evaluare clare, transparente și definite de comun acord. În cazul în care utilizarea nu este optimă, trebuie să se asigure că sunt adoptate măsurile necesare pentru a se maximiza eficiența în exploatare.** Inventarul ține seama de necesitățile viitoare, **inclusiv de necesitățile pe termen lung**, în materie de spectru, determinate pe baza cererilor consumatorilor, **comunităților, întreprinderilor** și operatorilor, și de posibilitatea de a satisface aceste necesități. [Am 83]

(3) Inventarul menționat la alineatul (1) cuprinde diferitele tipuri de utilizare a spectrului, atât de către utilizatorii privați, cât și de către cei publici, și contribuie la identificarea benzilor de frecvențe care ar putea fi asignate sau realocate în vederea creșterii eficienței utilizării lor, precum și a încurajării inovării și a creșterii concurenței pe piața internă în beneficiul atât al utilizatorilor privați, cât și al celor publici, ținând seama de impactul potențial, pozitiv sau negativ, asupra utilizatorilor existenți ai acestor benzi.

(4) **Inventarul va include, de asemenea, un raport privind măsurile luate de statele membre pentru a pune în aplicare deciziile luate la nivelul Uniunii în ceea ce privește armonizarea și utilizarea benzilor de frecvențe specifice. [Am 84]**

Articolul 10

Negocieri internaționale

(1) Uniunea participă la negocierile internaționale privind chestiunile legate de spectru în vederea apărării intereselor sale **și a asigurării unei poziții unice a Uniunii**, acționând în conformitate cu legislația Uniunii, referitoare, între altele, la principiile competențelor interne și externe ale Uniunii. [Am 85]

(2) Statele membre se asigură că acordurile internaționale la care sunt parte în cadrul UIT sunt conforme cu legislația existentă a Uniunii și, în special, cu normele și principiile relevante ale cadrului de reglementare privind comunicațiile electronice al Uniunii.

Miercuri, 11 mai 2011

(3) Statele membre se asigură că regulamentele internaționale permit utilizarea integrală a benzilor de frecvență pentru scopul pentru care sunt desemnate în conformitate cu legislația Uniunii și că pentru **punerea în aplicare a politicilor** sectoriale ale Uniunii este disponibilă o porțiune suficientă de spectru, protejată în mod corespunzător. [Am 86]

(4) ■ Pentru rezolvarea problemelor de coordonare a spectrului care **ar împiedica statele membre** să-și îndeplinească obligațiile în conformitate cu legislația Uniunii privind politica în domeniul spectrului și gestionarea spectrului, **Uniunea le asigură statelor membre sprijin politic și tehnic în negocierile lor bilaterale și multilaterale cu țări terțe, în special țările terțe vecine, inclusiv cu țări candidate sau potențial candidate.** Uniunea sprijină, de asemenea, eforturile țărilor terțe de a pune în aplicare o gestionare a spectrului compatibilă cu cea a Uniunii, astfel încât să salvgardeze obiectivele politicii în domeniul spectrului a Uniunii. [Am 87]

(5) Atunci când negociază cu țări terțe, statele membre sunt ținute să-și respecte obligațiile în conformitate cu legislația Uniunii. Atunci când semnează sau acceptă în alt mod orice obligații internaționale privind spectrul, statele membre atașează semnăturii lor sau oricărui alt act de acceptare o declarație comună în care afirmă că vor pune în aplicare acordurile internaționale sau angajamentele respective în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul tratatelor.

Articolul 11

Cooperarea dintre diverse organisme

(1) Comisia și statele membre cooperează pentru îmbunătățirea actualului cadru instituțional cu scopul de a stimula coordonarea la nivelul Uniunii a gestionării spectrului, inclusiv în chestiuni care afectează direct două sau mai multe state membre, în vederea dezvoltării pieței interne și a asigurării îndeplinirii complete a obiectivelor politicii în domeniul spectrului radio a Uniunii. Comisia și statele membre depun eforturi pentru a promova în afara Uniunii, în conformitate cu articolul 10, interesele Uniunii în domeniul spectrului.

(2) Comisia și statele membre se asigură că organismele de standardizare, CEPT și Centrul Comun de Cercetare al Comisiei cooperează strâns în toate aspectele tehnice ori de câte ori acest lucru este necesar pentru a asigura utilizarea eficientă a spectrului. În acest scop, Comisia și statele membre asigură menținerea unei legături coerente între gestionarea spectrului și standardizare, în așa fel încât să consolideze piața internă.

Articolul 12

Consultarea publică

Ori de câte ori este cazul, Comisia organizează consultări publice pentru a culege opiniile tuturor părților interesate, precum și ale publicului larg, cu privire la utilizarea spectrului în Uniune.

Articolul 13

Raportare

Până la 31 decembrie 2015, Comisia reexaminează aplicarea prezentului program pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio. **Comisia** prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport **anual** privind activitățile desfășurate și măsurile adoptate în temeiul prezentei Decizii. [Am 88]

Articolul 14

Notificare

Statele membre aplică aceste orientări și obiective de politică până la 1 iulie 2015, în afara cazului în care articolele precedente conțin dispoziții contrare.

Miercuri, 11 mai 2011

Statele membre transmit Comisiei toate informațiile necesare în scopul reexaminării aplicării prezentei decizii.

Articolul 15

Intrare în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2012/C 377 E/16	Completarea Convenției OIM printr-o recomandare referitoare la lucrătorii la domiciliu Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la propunerea de convenție a OIM completată de o recomandare privind lucrătorii casnici	128
2012/C 377 E/17	Rezistența la antibiotice Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la rezistența la antibiotice	131
2012/C 377 E/18	Dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE (2010/2161(INI))	135
2012/C 377 E/19	Valorificarea potențialului industriilor culturale și creative Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la valorificarea potențialului industriilor culturale și creative (2010/2156(INI))	142
2012/C 377 E/20	Sarajevo, „Capitală europeană a culturii 2014” Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la „Sarajevo - Capitală europeană a culturii 2014”	155
2012/C 377 E/21	Sri Lanka: urmările raportului ONU Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la situația din Sri Lanka	156
2012/C 377 E/22	Azerbaidjan Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la Azerbaidjan	159
2012/C 377 E/23	Belarus Rezoluția Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la Belarus	162
2012/C 377 E/24	Inițiativa „Cleanup in Europe” și „Let's do it world” 2012 Declarația Parlamentului European din 12 mai 2011 referitoare la inițiativa „Cleanup in Europe” și „Let's do it world” 2012	164

II *Comunicări*

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

Marți, 10 mai 2011

2012/C 377 E/25	Apărarea imunității parlamentare a lui Luigi de Magistris Decizia Parlamentului European din 10 mai 2011 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Luigi de Magistris (2010/2122(IMM))	166
-----------------	--	-----

2012/C 377 E/26	Apărarea imunității parlamentare a lui Bruno Gollnisch Decizia Parlamentului European din 10 mai 2011 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Bruno Gollnisch (2010/2097(IMM))	167
2012/C 377 E/27	Ridicarea imunității parlamentare a lui Bruno Gollnisch Decizia Parlamentului European din 10 mai 2011 privind cererea de ridicare a imunității lui Bruno Gollnisch (2010/2284(IMM))	169
Miercuri, 11 mai 2011		
2012/C 377 E/28	Modificarea Regulamentului de procedură ca urmare a înființării unui registru de transparență comun Decizia Parlamentului European din 11 mai 2011 privind modificarea Regulamentului de procedură al Parlamentului European ca urmare a înființării unui registru de transparență comun al Parlamentului European și al Comisiei (2010/2292(REG))	171
2012/C 377 E/29	Acordul interinstituțional privind un registru de transparență comun Decizia Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la încheierea unui acord interinstituțional între Parlamentul European și Comisie privind un registru de transparență comun (2010/2291(ACI))	176
	ANEXĂ	177

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marți, 10 mai 2011

2012/C 377 E/30	Protecția și dezvoltarea durabilă a zonei Parcului Prespa *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului cu privire la încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului privind protecția și dezvoltarea durabilă a zonei parcului Prespa (16581/2010 – C7-0007/2011 – 2010/0300(NLE))	188
2012/C 377 E/31	Măsurile de competență statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2011 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind aprobarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului privind măsurile de competență statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (05571/2011 – C7-0068/2011 – 2010/0389(NLE))	188
2012/C 377 E/32	Preferințe comerciale autonome de urgență pentru Pakistan ***I Amendamentele Parlamentului European adoptate la 10 mai 2011 la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de introducere a unor preferințe comerciale autonome de urgență pentru Pakistan (COM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD))	189
2012/C 377 E/33	Dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2011 referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe (COM(2010)0344 – C7-0172/2010 – 2010/0197(COD))	203

	P7_TC1-COD(2010)0197	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 mai 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe [Am 1 dacă nu se indică altfel]	203
2012/C 377 E/34	Acordarea unei asistențe macrofinanciare suplimentare Georgiei ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de acordare a unei asistențe macrofinanciare suplimentare Georgiei (COM(2010)0804 – C7-0019/2011 – 2010/0390(COD))	211
	P7_TC1-COD(2010)0390	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 mai 2011 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului de acordare a unei asistențe macrofinanciare suplimentare Georgiei	211
Miercuri, 11 mai 2011		
2012/C 377 E/35	Indicarea sau marcarea care permite identificarea lotului din care face parte un produs alimentar ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind indicarea sau marcarea care permite identificarea lotului din care face parte un produs alimentar (text codificat) (COM(2010)0506 – C7-0285/2010 – 2010/0259(COD))	216
	P7_TC1-COD(2010)0259	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind indicarea sau marcarea care permite identificarea lotului din care face parte un produs alimentar (text codificat)	216
2012/C 377 E/36	Apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la unitățile de măsură ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la unitățile de măsură (text codificat) (COM(2010)0507 – C7-0287/2010 – 2010/0260(COD))	217
	P7_TC1-COD(2010)0260	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la unitățile de măsură (text codificat) ⁽¹⁾	217
	ANEXA I	221
	ANEXA II	226
	ANEXA III	227
2012/C 377 E/37	Nivelul de zgomot admis și sistemul de evacuare al autovehiculelor ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul de zgomot admis și sistemul de evacuare al autovehiculelor (text codificat) (COM(2010)0508 – C7-0288/2010 – 2010/0261(COD))	228
	P7_TC1-COD(2010)0261	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind nivelul de zgomot admis și sistemul de evacuare al autovehiculelor (text codificat) ⁽¹⁾	229

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

	Listă de anexe	232
2012/C 377 E/38	Tractoarele agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din față a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust (text codificat) (COM(2010)0610 – C7-0340/2010 – 2010/0302(COD))	232
	P7_TC1-COD(2010)0302 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din față a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust (text codificat) ⁽¹⁾ ...	233
2012/C 377 E/39	Comenzile tractoarelor agricole sau forestiere pe roți ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cu privire la instalarea, amplasarea, funcționarea și identificarea comenzilor tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat) (COM(2010)0717 – C7-0404/2010 – 2010/0348(COD))	237
	P7_TC1-COD(2010)0348 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2008/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la instalarea, amplasarea, funcționarea și identificarea comenzilor tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat) ⁽¹⁾	237
2012/C 377 E/40	Sistemul de frânare al tractoarelor agricole sau forestiere pe roți ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemul de frânare al tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat) (COM(2010)0729 – C7-0421/2010 – 2010/0349(COD))	239
	P7_TC1-COD(2010)0349 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemul de frânare al tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat) ⁽¹⁾	240
2012/C 377 E/41	Postul de conducere și ușile și ferestrele tractoarelor agricole sau forestiere pe roți ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind spațiul de manevră, mijloacele de acces la postul de conducere, precum și ușile și ferestrele tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat) (COM(2010)0746 – C7-0428/2010 – 2010/0358(COD))	242
	P7_TC1-COD(2010)0358 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind spațiul de manevră, mijloacele de acces la postul de conducere, precum și la ușile și ferestrele tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (text codificat) ⁽¹⁾	243
2012/C 377 E/42	Dispozitive de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din spate a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din spate a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust (text codificat) (COM(2010)0510 – C7-0290/2010 – 2010/0264(COD))	245

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

	P7_TC1-COD(2010)0264	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozitivele de protecție în caz de răsturnare, montate în partea din spate a tractoarelor agricole și forestiere pe roți, cu ecartament îngust (text codificat) ⁽¹⁾	246
	LISTA ANEXELOR	250
2012/C 377 E/43	Accizele aplicate tutunului prelucrat *	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (versiune codificată) (COM(2010)0641 – C7-0403/2010 – 2007/0206(CNS))	250
2012/C 377 E/44	Valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro ce urmează să intre în circulație *	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro ce urmează să intre în circulație (text codificat) (COM(2010)0691 – C7-0034/2011 – 2010/0338(NLE))	251
2012/C 377 E/45	Denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare a produselor textile ***II	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile și de abrogare a Directivei 73/44/CEE a Consiliului, a Directivei 96/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2008/121/CE a Parlamentului European și a Consiliului (13807/4/2010 – C7-0017/2011 – 2009/0006(COD))	252
	P7_TC2-COD(2009)0006	
	Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile și de abrogare a Directivei 73/44/CEE a Consiliului, a Directivei 96/73/CE și a Directivei 2008/121/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului	252
	ANEXĂ	253
2012/C 377 E/46	Măsuri comerciale excepționale în favoarea țărilor și teritoriilor participante și legate de procesul de stabilizare și de asociere pus în aplicare de către Uniunea Europeană ***I	
	Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 11 mai 2011 la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind modificarea Regulamentului (CE) nr. 1215/2009 al Consiliului privind introducerea unor măsuri comerciale excepționale în favoarea țărilor și teritoriilor participante și legate de procesul de stabilizare și de asociere pus în aplicare de către Uniunea Europeană (COM(2010)0054 – C7-0042/2010 – 2010/0036(COD))	253
2012/C 377 E/47	Politica în domeniul spectrului de frecvențe radio ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a primului program pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (COM(2010)0471 – C7-0270/2010 – 2010/0252(COD))	258
	P7_TC1-COD(2010)0252	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 mai 2011 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a primului program pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio ⁽¹⁾	259

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul █.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ||.

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

